

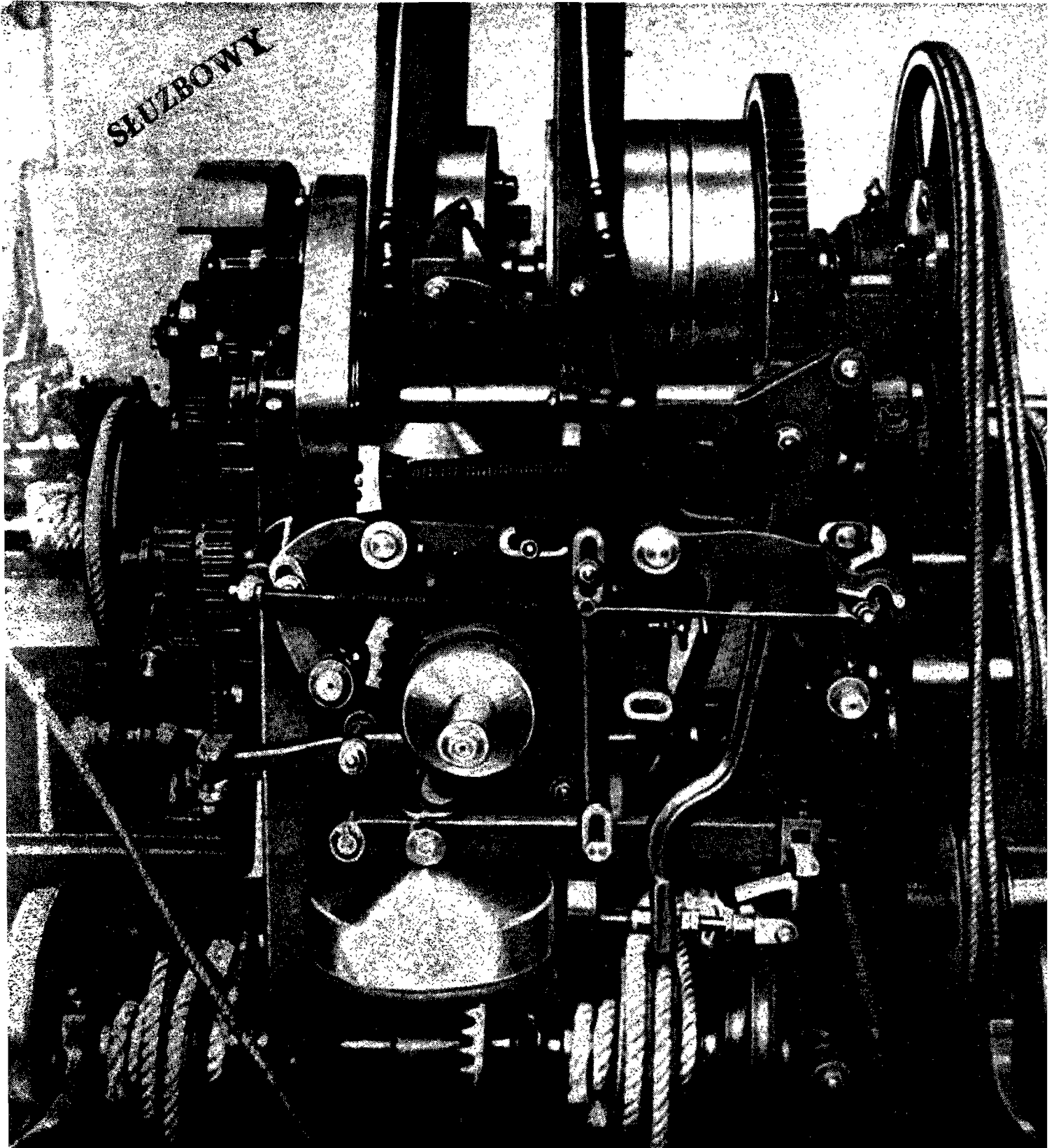
W I A D O M O Ś C I URZĘDU PATENTOWEGO

Z DODATKIEM »PRZEGLĄD WYNAŁAZCZOŚCI«

Nr 3

Warszawa, maj – czerwiec

1951

TRZĘC ZESZYTU

CZĘŚĆ I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty: 28. Dekret z dn. 19.4 1951 r. o zmianie przepisów o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych. 29. Uchwała nr 291 Rady Ministrów z dn. 14.4 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonażeń technicznych i usprawnień. 30. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych w brzmieniu obecnie obowiązującym. 31. Instrukcja Prezesa Urzędu Patentowego R.P. z dnia 1.3 1951 r. o długości okresów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego R.P. 32. Oświadczenie Rządowe z dn. 14.4 1951 r. w sprawie przystąpienia Republiki Dominikańskiej do Konwencji Paryskiej o ochronie własności przemysłowej, przejranej w Hadze dn. 6.11 1925 r., oraz do Porozumienia Madryckiego, dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Hadze dn. 6.11 1925 r. 33. Oświadczenie Rządowe z dnia 20.4 1951 r. w sprawie uznania przez Indonezję za wiążące dla siebie Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, podpisanego w Neuchâtel dn. 8.2 1947 r. 34. Komunikat Urzędu Patentowego R.P. w sprawie wykazu patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w r. 1950.

Zagranica: 35, 36. Wielki Berlin (Sektor Radziecki): Rozporządzenie z dn. 27.4 1950 r. o popieraniu wynalazczości i wykorzystywaniu racjonalizatorstwa zakładowego. — Rozporządzenie z dnia 9.10 1950 r. o patentach.

CZĘŚĆ II

37. Patenty na wynalazki --- udzielone (od nru 34 412 do nru 34 497); wykreślenia z rejestru. 38. Opisy patentowe 39. Wzory --- rejestracja wzorów użytkowych (od nru 9 597 do nru 9 614); wykreślenia z rejestru. 40. Udoskonalenia techniczne --- rejestracja (od nru 1 do nru 100). 41. Usprawnienia pracownicze --- rejestracja (od nru 15 001 do nru 20000). 42. Usprawnienia pracownicze administracyjne --- rejestracja (od nru 27 do nru 72). 43. Znaki towarowe --- rejestracja (od nru 35 427 do nru 35 479); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze: odtwarzanie rejestru.

CZĘŚĆ III

PRZECIĄD WYNALAZCZOŚCI

Inż. Zbigniew Muszyński: Korzystajmy również z cudzych doświadczeń. — Aleksander Paszyński: Nowy etap ruchu racjonalizatorskiego. — A. T.: Nowy sposób magnetycznego wykrywania pęknięć. — Inż. Adolf Towpik: Łączenie metali przez klejenie. — Inż. A. T. (oprac.): Elektroiskrowe utwardzanie narzędzi skrawających. — Inż. Václav Sindelár: Pomiar temperatur skrawania przy obróbce mechanicznej. — Inż. Adolf Towpik: Nowe stale i stopy tytanowe. — W. L. Balkiewicz, I. S. Dobrowolski, R. M. Zajac: Z praktyki łącznego mielenia i suszenia gliny. — Inż. A. Suki (oprac.): Zaciski zwalniające w liniach przesyłowych wysokiego napięcia.

Nowy sposób wyrobu płaskich sprawdzianów. — Nowa polska konstrukcja przyczepki motocyklowej. — Ciekawsze patenty zagraniczne.

СОДЕРЖАНИЕ

Часть I

Положения, постановления, извещения: 28. Декрет от 19.4 1951 г. об изменении положения о защите изобретений, промышленных образцов и товарных знаков. 29. Постановление № 291 Совета Министров от 14.4 1951 г. о вознаграждении авторов трудовых изобретений, технических усовершенствований и рационализаторских предложений. 30. Постановление Президента Республики от 22.3 1928 г. о защите изобретений, промышленных образцов и товарных знаков — действующие тексты. 31. Инструкция Председателя Патентного Управления Польской Республики о сроках определяемых Отделами Заявок того же Управления. 32. Извещение Правительства от 14.4 1951 г. о присоединении Доминиканской Республики к Парижской Конвенции о защите промышленной собственности, пересмотренной в Гаге 6 ноября 1925 г. и к Мадридскому Договору о противодействии неправильным обозначениям товаров, пересмотренному в Гаге 6 ноября 1925 г. 33. Извещение Правительства от 20.4 1951 г. о признании Индонезией постановлений Договора о сохранении или восстановлении прав промышленной собственности, подвергнувшихся ущербу в течение второй мировой войны, подписанного в Нешиатель 8 февраля 1947 г. 34. Извещение Патентного Управления Польской Республики об издании указателя патентов выданных этим Управлением в 1950 г.

Заграница: 35, 36. Берлин (Советский Сектор): Постановление от 27.4 1950 г. о содействовании изобретательности и использовании рационализаторских предложений. Положение от 9.10 1950 г. о патентах.

Часть II

37. Патенты на изобретения — выдача свидетельств (от № 34412 до № 34497); исключения из реестра. 38. Описания изобретений. 39. Промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 9597 до № 9614); исключения из реестра. 40. Технические усовершенствования — выдача свидетельств (от № 1 до № 100). 41. Рационализаторские предложения — выдача свидетельств (от № 15001 до № 20000). 42. Административные рационализаторские предложения (от № 27 до № 72). 43. Товарные знаки — выдача свидетельств (от № 35427 до № 35479); продление срока действия свидетельств на товарные знаки; изменения в реестре; восстановления реестра.

Часть III

Обзор изобретений, технических усовершенствований и рационализаторских предложений.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 30 czerwca 1951

Nr 3

Poz. 28-43

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

CZĘŚĆ I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

28

DEKRET

z dnia 19 kwietnia 1951 r.

o zmianie przepisów o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 23 marca 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 126) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 39, poz. 384, z 1933 r. Nr 10, poz. 63, z 1945 r. Nr 58, poz. 334, z 1948 r. Nr 24, poz. 164 i Nr 44, poz. 315, z 1949 r. Nr 63, poz. 495 i 496 oraz z 1950 r. Nr 36, poz. 331 i Nr 47, poz. 428) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. (1) Jeżeli badanie zgłoszenia wynalazku doprowadzi do uchwały pomyślnej, Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) wzywa zgłaszającego do uiszczenia opłaty za druk opisu wynalazku i rysunków, jeżeli opłata ta należy się w myśl art. 74 ust. (2). Po uiszczeniu tej opłaty Urząd udziela patentu i wpisuje go do rejestru patentów, drukuje opis wynalazku wraz z rysunkami jako opis patentowy, wydaje zgłaszającemu dokument zwany patentem przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu patentowego, a nadto ogłasza w Wiadomościach Urzędu Patentowego o udzieleniu patentu.

(2) Niezastosowanie się w okresie czteromiesięcznym do wezwania, określonego w ustępie poprzedzającym, uważa się za cofnięcie zgłoszenia.

(3) Zgłaszający, który wykaże, że nie jest w stanie uiścić opłaty za druk opisu i rysunków wynalazku bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, może wystąpić o odroczenie terminu uiszczenia tej opłaty. W przy-

padkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Prezes Urzędu Patentowego może zezwolić na udzielenie patentu i wydrukowanie opisu patentowego przed uiszczeniem opłaty za druk tego opisu oraz udzielić co do uiszczenia wymienionej opłaty terminu najwyżej rocznego, licząc od dnia powzięcia uchwały o udzieleniu patentu; w razie nieuiszczenia w tym terminie opłaty za druk opisu patentowego patent gaśnie. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie dokumentu zwanego patentem do czasu uiszczenia należnej opłaty“.

2) W art. 74 dotychczasowe ust. (2) i (3) oznaczają się jako ust. (3) i (4) oraz dodaje się nowy ust. (2) w brzmieniu:

„(2) Opłata za druk opisu wynalazku i rysunków wynosi po 10 zł za szóstą i każdą następną stronę tego opisu i rysunków. Druk pierwszych pięciu stron jest wolny od opłaty.“

Art. 2. Zmiany wprowadzone przez art. 1 niniejszego dekretu stosuje się również do zgłoszeń, których nie uważa się za cofnięte, jeżeli zgłaszający do dnia wejścia w życie dekretu nie uiścił opłaty za druk opisu i rysunków wynalazku.

Art. 3. Wykonanie dekretu porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrowi Finansów.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) B. Bierut
Prezes Rady Ministrów: (—) J. Cyrankiewicz
Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
(—) H. Minc

Minister Finansów: (—) K. Dąbrowski

(Dz. U. R. P. z dn. 26.4 1951 r. Nr 23, poz. 175)

29

UCHWAŁA Nr 291 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 kwietnia 1951 r.

w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień

Na okładce: Jedna z najbardziej znanych w świecie maszyn włókienniczych, s e l f a k t o r S. 4, polskiej konstrukcji, którego dalsze ewolucyjne typy stanowią cenny dorobek polskiej myśli konstrukcyjnej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczey (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1. 1. Przepisy niniejszej uchwały mają zastosowanie do pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień w rozumieniu dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428).

2. Przepisów niniejszej uchwały nie stosuje się do:

- usprawnień administracyjnych, których twórcy są premiiowani zgodnie z odrębnymi przepisami;
- nowych metod hodowli w rolnictwie i leśnictwie;
- usprawnień dotyczących udoskonalenia organizacji i kierownictwa zakładu pracy, np. projektów uproszczenia lub udoskonalenia sprawozdawczości i rachunkowości, dokumentacji, zaopatrzenia, zbytu itp.;
- nowych sposobów leczenia chorób w dziedzinie medycyny i weterynarii;
- projektów przynoszących oszczędności obniżające ogólny koszt obiektów budowlanych.

§ 2. 1. Artykuły powołane w niniejszej uchwale bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej.

2. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa:

- o ministrach i ministerstwach, rozumie się przez to również kierowników centralnych urzędów i centralne urzędy;
- o centralnych zarządach, należy przez to rozumieć centralne zarządy wchodzące w skład ministerstw lub inne jednostki równorzędne;
- o „przepisach o organizacji wynalazczości pracowniczej“ i o „komisjach i centralnych komisjach wynalazczości“, należy przez to rozumieć zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, przewidziane w art. 16 ust. 1 dekretu, i organy powołane na podstawie tego zarządzenia;

d) o „projekcie“ bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć projekt pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

§ 3. 1. Za dokonanie pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

2. Wynagrodzenie wypłaca się za projekty przyjęte do wykorzystania w trybie przewidzianym w przepisach o organizacji wynalazczości pracowniczej.

§ 4. Wysokość wynagrodzenia określa się w zależności od technicznego znaczenia projektu, oszczędności lub innej korzyści osiągniętej przez gospodarkę narodową w następstwie zastosowania projektu i od stopnia wykończenia projektu przez twórcę.

§ 5. Wynagrodzenie za projekt opracowany wspólnie przez kilka osób dzieli się między te osoby zgodnie z zawartym między nimi porozumieniem. W braku porozumienia wynagrodzenie wypłaca się w częściach równych.

§ 6. Jeżeli projekt nie został przyjęty do wykorzystania, a przyjmuje się go do wykorzystania dopiero w związku z nowym projektem opracowanym przez inną osobę, wynagrodzenie dzieli się między twórców zgodnie z zawartym między nimi porozumieniem. W braku porozumienia wynagrodzenie wypłaca się w częściach równych.

§ 7. Prawo do wynagrodzenia gaśnie, jeżeli twórca, wiedząc o przyznaniu mu wynagrodzenia, nie podejmie go w ciągu trzech lat licząc od dnia otrzymania zawiadomienia.

II. Obliczenie wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia

§ 8. 1. Wysokość wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia oblicza się od sumy oszczędności uzyskanej w wyniku zastosowania projektu według następującej tabeli:

T a b e l a

do obliczania wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia

Oszczędność roczna w złotych	Wysokość wynagrodzenia (w procentach od oszczędności)					
	za wynalazek		za udoskonalenie techniczne		za usprawnienie	
	w 1-szym zakł. pracy	w następnych zakł. pracy	w 1-szym zakł. pracy	w następnych zakł. pracy	w 1-szym zakł. pracy	w następnych zakł. pracy
do 1.000 zł	35% jednak nie mniej niż 200 zł	20%	25% jednak nie mniej niż 100 zł	15%	15% jednak nie mniej niż 75 zł	10%
1.000 — 5.000	20%+ 150 zł	15%+ 50 zł	15%+ 100 zł	10%+ 50 zł	10%+ 50 zł	7%+ 30 zł
5.000 — 10.000	15%+ 400 zł	10%+ 250 zł	10%+ 350 zł	7%+ 200 zł	5%+ 300 zł	3%+ 230 zł
10.000 — 50.000	10%+ 900 zł	6%+ 650 zł	5%+ 850 zł	3%+ 600 zł	2,5%+ 550 zł	1,5%+ 380 zł
50.000 — 100.000	7%+ 2.400 zł	5%+ 1.150 zł	3%+ 1.850 zł	2,5%+ 850 zł	1,5%+ 1.050 zł	1%+ 650 zł
100.000 — 250.000	5%+ 4.400 zł	3%+ 3.150 zł	2,5%+ 2.350 zł	1,5%+ 1.850 zł	1,25%+ 1.300 zł	0,75%+ 880 zł
250.000 — 500.000	4%+ 6.900 zł	2%+ 5.650 zł	2%+ 3.600 zł	1%+ 3.100 zł	1%+ 1.925 zł	0,5%+ 1.505 zł
500.000 — 1.000.000	3%+ 11.900 zł	1%+ 10.650 zł	1,5%+ 6.100 zł	0,5%+ 5.600 zł	0,75%+ 3.175 zł	0,25%+ 2.755 zł
ponad 1.000.000	2%+ 21.900 zł	0,5%+ 15.650 zł	1%+ 11.100 zł	0,25%+ 8.100 zł	0,5%+ 5.675 zł	0,1%+ 4.255 zł
	ale nie więcej niż 200.000 zł (łącznie)		ale nie więcej niż 100.000 zł (łącznie)		ale nie więcej niż 50.000 zł (łącznie)	

2. Wynagrodzenie za udoskonalenia techniczne i usprawnienia oblicza się i wypłaca za jeden (pierwszy) rok ich wykorzystania.

3. Wynagrodzenie za wynalazki oblicza się również za jeden (pierwszy) rok wykorzystania projektu. W przypadkach, gdy oszczędność uzyskana w wyniku zastosowania wynalazku w jednym z następnych czterech lat jest większa niż w pierwszym roku, dokonuje się w ciągu 2 miesięcy dopłaty wynagrodzenia biorąc za podstawę oszczędność uzyskaną w danym roku i potrącając kwoty wynagrodzenia w latach poprzednich.

4. Ostateczny ponowny obrachunek przeprowadza się biorąc za podstawę maksymalną roczną oszczędność uzyskaną w jednym z pięciu lat wykorzystania projektu.

§ 9. Jeżeli projekt noszący cechy wynalazku przyjęto do wykorzystania przed wydaniem twórcy świadectwa autorskiego, a udoskonalenie techniczne przyjęto do wykorzystania przed wydaniem twórcy świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego, wynagrodzenie wypłaca się w wysokości przewidzianej za dokonanie usprawnienia z tym, że różnicę wynagrodzenia, przypadającego za dokonanie wynalazku lub udoskonalenia technicznego, wypłaca się po wydaniu twórcy świadectwa autorskiego lub świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego.

§ 10. Za wynalazki i udoskonalenia techniczne umożliwiające uruchomienie nowych gałęzi produkcji lub tworzące nowe rodzaje cennych materiałów, zastępujących deficytowe materiały i wyroby, wysokość wynagrodzenia może być podwyższona przez właściwego ministra, na wniosek centralnej komisji wynalazczości, do 300% wynagrodzenia przewidzianego w § 8 względnie w § 12.

§ 11. Za projekty posiadające ważne znaczenie dla gospodarki narodowej, które nie mogą być realizowane w skali masowej i które wykorzystuje się w niewielkich rozmiarach lub w formie produkcji jednorazowej, wysokość wynagrodzenia może być podwyższona przez właściwego ministra na wniosek centralnej komisji wynalazczości do 300% wynagrodzenia przewidzianego w § 8 względnie w § 12, nie więcej jednak niż do 200.000 zł.

§ 12. Za projekty, których zastosowanie przynosi oszczędności nie dające się obliczyć, jak np. zwiększenie bezpieczeństwa i higieny pracy, polepszenie jakości produkcji itp., wynagrodzenie określa się szacunkowo, odpowiednio do rzeczywistej wartości projektu.

§ 13. Za projekty stanowiące rozwiązanie istotnego zagadnienia technicznego, które nie mogą być wykorzystane przed powstaniem w gospodarce narodowej odpowiednich warunków dla ich realizacji, wysokość wynagrodzenia i terminy wypłat ustala centralna komisja wynalazczości, a zatwierdza właściwy minister po uzgodnieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 14. 1. W zależności od stopnia technicznego opracowania projektów przewidziane w § 8 wynagrodzenie powiększa się:

a) w przypadku złożenia równocześnie z projektem opisem technicznym i niezbędnymi rysun-

ków ogólnych — do 10% zasadniczego wynagrodzenia;

b) w przypadku złożenia równocześnie z projektem kompletnego opracowania wykonawczego, jak rysunków wykonawczych, montażowych, opisu procesu technologicznego, receptury lub innych szczegółowych materiałów, potrzebnych dla zrealizowania projektu — do 20% zasadniczego wynagrodzenia;

c) w przypadku złożenia modelu równocześnie z projektem, jeżeli złożenie modelu jest potrzebne dla wyjaśnienia istoty projektu — do 30% zasadniczego wynagrodzenia.

2. Podwyżkę, przewidzianą w ust. 1 lit. b), wypłaca się tylko w przypadku spełnienia warunków, przewidzianych w ust. 1 lit. a).

3. Podwyżkę, przewidzianą w ust. 1 lit. c), wypłaca się tylko w przypadku spełnienia warunków, przewidzianych w ust. 1 lit. a) i b).

4. Podwyżek, przewidzianych w ust. 1, nie stosuje się:

a) jeżeli wymienione prace zostały już w jakikolwiek inny sposób opłacone;

b) w przypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 1 pkt 1 dekrety.

§ 15. 1. Jeżeli udoskonalenie techniczne lub usprawnienie zostanie wprowadzone w życie w więcej niż w jednym zakładzie pracy, twórcy wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie w zależności od oszczędności osiągniętych w następnych zakładach pracy, pod warunkiem, że udoskonalenie techniczne lub usprawnienie zostanie zastosowane nie później, niż w terminie 12 miesięcy od daty zastosowania w pierwszym zakładzie pracy. Przy wypłacie dodatkowego wynagrodzenia nie potrąca się kwot wypłaconych twórcy w pierwszym zakładzie pracy.

2. W przypadku, przewidzianym w ust. 1, obliczenia oszczędności dokonuje każdy z zakładów pracy po upływie roku wykorzystania projektu. Obliczenia dodatkowego wynagrodzenia na podstawie ogólnej sumy oszczędności, uzyskanych poza zakładem (przedsiębiorstwem), w którym wynagrodzenie już zostało wypłacone, dokonuje:

a) jeżeli projekt został zastosowany w zakładach pracy, podległych jednemu centralnemu zarządowi — właściwy centralny zarząd;

b) jeżeli projekt został zastosowany w zakładach pracy, podległych różnym centralnym zarządom w ramach jednego resortu lub w zakładach pracy, podległych bezpośrednio ministrowi — departament techniki właściwego ministerstwa;

c) jeżeli projekt został zastosowany w zakładach pracy, podległych różnym ministrom — departament techniki ministerstwa, w którego resorcie projekt został zastosowany po raz pierwszy.

§ 16. 1. Przepisy § 15 mają odpowiednie zastosowanie do wynalazków, pod warunkiem, że wynalazek zostanie zastosowany nie później niż w terminie 5 lat od daty zastosowania go w pierwszym zakładzie pracy. W przypadku zastosowania wynalazku w ostatnim roku wymienionego wyżej 5-letniego okresu,

wynagrodzenie wypłaca się tylko za 12 miesięcy wykorzystywania wynalazku.

2. Przy obliczaniu wynagrodzenia stosuje się odpowiednio przepisy § 8 ust. 3 i 4.

§ 17. Łączna kwota wynagrodzenia, wypłaconego z zastosowania projektu w jednym lub więcej zakładach pracy za jeden lub więcej lat wykorzystywania projektu, nie może przekraczać za projekt kwot podanych w tabeli, tj. za wynalazek 200.000 zł, za udoskonalenie techniczne 100.000 zł i za usprawnienie 50.000 zł.

§ 18. Wynagrodzenie za wynalazki wypłaca się niezależnie od stanowiska, zajmowanego przez twórcę w zakładzie pracy.

§ 19. 1. Wynagrodzenie za udoskonalenia techniczne i usprawnienia związane bezpośrednio z kresem pracy twórców wypłaca się:

- a) inżynierom, technikom, majstrom, pracownikom instytutów naukowo-badawczych, konstruktorom, technologom itp. — tylko za udoskonalenia techniczne i usprawnienia posiadające charakter oryginalnych;
- b) dyrektorem, naczelnym inżynierem, głównym technologiem, głównym metalurgom, naczelnym konstruktorem, głównym mechanikiem, głównym energetykiem, kierownikom wydziałów (działów) zarządu i wydziałów (oddziałów) produkcyjnych przedsiębiorstwa (zakładu) — tylko za udoskonalenia techniczne posiadające charakter oryginalnych.

2. Oryginalność udoskonalenia technicznego stwierdza Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, wydając zaświadczenie o dokonaniu udoskonalenia technicznego. Oryginalność usprawnienia stwierdza komisja wynalazczości tej jednostki, której kierownik posiada uprawnienia do zatwierdzenia wynagrodzenia.

3. Wynagrodzenie dyrektorów i ich zastępców oraz członków komisji wynalazczości ustala kierownik jednostki nadrzędnej stosownie do swoich uprawnień.

III. Obliczanie oszczędności uzyskanych w wyniku zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień

§ 20. 1. Oszczędność oblicza się biorąc za podstawę wykorzystanie projektu w okresie 12 miesięcy od chwili jego zastosowania.

2. W przypadkach, gdy projekt zaczęło stosować w ciągu roku, oszczędność oblicza się:

- a) za okres do końca roku kalendarzowego na podstawie planu techniczno-przemysłowo-finansowego tego roku;
- b) za pozostały okres brakujący do 12 miesięcy — na podstawie planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok następny — a jeżeli plan taki nie jest znany — na podstawie planu bieżącego roku.

3. W gałęziach gospodarki narodowej o charakterze sezonowym oszczędność oblicza się za okres sezonu.

§ 21. 1. W przypadku wykorzystania projektu przez okres krótszy niż 12 miesięcy oszczędność oblicza się, biorąc za podstawę okres faktycznego wykorzystania projektu.

2. Oszczędność, uzyskaną z wykorzystania projektu, dotyczącego jednorazowych zamówień, oblicza się, biorąc za podstawę zamówienie, a w przypadku, gdy projekt wykorzystany jest przy wykonaniu części zamówienia, za podstawę obliczenia bierze się tę część zamówienia.

§ 22. Jeżeli realizacja projektu wymaga wstępnego okresu przygotowawczego, opanowania techniki produkcji (dodatkowego opracowania, zmiany rysunków itp.), obliczenia oszczędności dokonuje się od chwili rozpoczęcia normalnej produkcji z wykorzystaniem projektu.

§ 23. Jeżeli zastosowanie projektu przynosi oszczędność na jednym odcinku produkcji, zwiększając równocześnie koszty na innych odcinkach, wówczas to zwiększenie kosztów powinno być potrącone przy obliczaniu oszczędności.

§ 24. Kosztów związanych z opracowaniem projektów, jak wykonanie rysunków, modeli, prototypów doświadczalnych itp., nie potrąca się przy obliczaniu oszczędności.

§ 25. W odniesieniu do projektów, których zastosowanie obniża koszty własne produkcji, obliczenie oszczędności odbywa się przez porównanie zaplanowanej kalkulacji kosztów własnych produkcji przed zastosowaniem projektu — z kalkulacją wynikową kosztów własnych produkcji, sporządzoną z uwzględnieniem zastosowania projektu. Nową kalkulację sporządza się przy tym według tych samych cen, ale z uwzględnieniem nowych norm technicznych wprowadzonych na skutek zastosowania projektu.

§ 26. Jeżeli projekt dotyczy poszczególnego wyrobu, zespołu lub ich części, obliczenie oszczędności dokonuje się na podstawie kalkulacji sporządzonych dla tego wyrobu, zespołu lub ich części.

§ 27. 1. Jeżeli przyjęty do wykorzystania projekt zmienia normy techniczne i kalkulacyjne, jednostka, której projekt został przyjęty do wykorzystania, jest obowiązana wprowadzić nowe normy techniczne i kalkulacyjne równocześnie z przystąpieniem do zastosowania projektu.

2. W stosunku do twórcy projektu poprzednie normy utrzymuje się na przeciąg 6 miesięcy, licząc od pierwszego dnia zastosowania jego projektu.

§ 28. W odniesieniu do projektów dotyczących całości kształtu produkcji, jak np. wprowadzających zwiększenie współczynnika użyteczności sprzętu, zwiększenie cosinusa φ , zmiany kolejności i sposobu remontu urządzeń itp., obliczenie rocznej oszczędności następuje przez porównanie zatwierdzonego rocznego planu kosztów produkcji — z rocznym wykonaniem tego planu, sporządzonym przy uwzględnieniu zastosowania projektu.

§ 29. W odniesieniu do projektów obniżających lub usuwających braki produkcji roczną oszczędność stanowi różnica wartości wybrakowanych wyrobów przed zastosowaniem i po zastosowaniu projektu. Wartość wybrakowanych wyrobów określa się na podstawie danych o stratach spowodowanych przez

braki za ostatnie 6 miesięcy poprzedzające zastosowanie projektu, przy czym bierze się pod uwagę tylko braki powstałe z tych przyczyn, które usuwa projekt.

§ 30. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów w terminie 60 dni od daty wejścia w życie niniejszej uchwały szczegółowe przepisy ustalające sposób obliczania oszczędności dla poszczególnych gałęzi przemysłu lub innych działów gospodarki narodowej.

IV. Zatwierdzanie i wypłata wynagrodzenia, zwolnienia podatkowe

§ 31. 1. Wysokość wynagrodzenia za pracowniczego wynalazek, udoskonalenie techniczne i usprawnienie, określona w uchwale Komisji wynalazczości o przyjęciu projektu, jest obliczona zgodnie z przepisami niniejszej uchwały. Zatwierdza:

- a) kierownik zakładu pracy na wniosek komisji wynalazczości, jeżeli wynagrodzenie nie przekracza kwoty 5.000 zł, a za projekty, o których mowa w § 12, kwoty 2.000 zł;
- b) dyrektor centralnego zarządu na wniosek centralnej komisji wynalazczości, jeżeli wynagrodzenie wynosi od 5.000 zł do 10.000 zł, a za projekty, o których mowa w § 12, od 2.000 zł do 5.000 zł;
- c) właściwy minister na wniosek centralnej komisji wynalazczości, jeżeli wynagrodzenie przewyższa kwotę 10.000 zł, a za projekty, o których mowa w § 12, kwotę 5.000 zł, zawiadamiając o powyższym Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Tryb zatwierdzania przewidziany w ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadkach dopłaty wynagrodzenia w następnych czterech latach wykorzystywania wynalazku.

§ 32. Wypłaty wynagrodzenia twórcom pracowniczego wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień dokonuje się po zatwierdzeniu wynagrodzenia (§ 31) w następujących terminach i wysokościach:

- a) wynagrodzenie do 500 zł wypłaca się twórcy w terminie 14 dni od dnia wprowadzenia w życie projektu;
- b) wynagrodzenie przewyższające 500 zł wypłaca się twórcy w wysokości 25%, lecz nie mniej niż 500 zł, w terminie miesięcznym od dnia zatwierdzenia planu wykorzystania projektu, następne 25% ogólnej kwoty wynagrodzenia wypłaca się w terminie miesięcznym po upływie 6 miesięcy wykorzystania przyjętego projektu, pozostała zaś część wynagrodzenia wypłaca się po ponownym obliczeniu faktycznie uzyskanych oszczędności z zastosowania projektu, nie później niż w ciągu 2 miesięcy od daty zakończenia pierwszego roku wykorzystania projektu.

§ 33. 1. Wypłaty wynagrodzenia za pracowniczego wynalazki i udoskonalenia techniczne i usprawnienia dokonuje zakład pracy, w którym projekt został przyjęty do wykorzystania.

2. Właściwy minister może zarządzić wypłatę wynagrodzenia przez inną podległą mu jednostkę organizacyjną.

§ 34. W przypadkach, gdy projekt został zastosowany więcej niż w jednym zakładzie pracy, każdy z zakładów, w którym projekt znalazł zastosowanie, przekazuje zakładowi pracy, w którym twórca jest zatrudniony, dodatkowe wynagrodzenie na podstawie pisemnego zlecenia właściwego centralnego zarządu lub departamentu techniki (§ 15 ust. 2), określającego kwotę dodatkowego wynagrodzenia przypadającego na każdy zakład. Wypłaty wynagrodzenia dokonuje zakład pracy, w którym twórca jest zatrudniony.

§ 35. Kwoty wypłacone tytułem wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia nie podlegają zwrotowi, chyba że pracownik uzyskując wynagrodzenie był w złej wierze albo dopuścił się czynu karalnego.

V. Premiowanie za współdziałanie w realizacji projektów

§ 36. Pracownicy i kierownicy zakładów pracy, w których projekt został zastosowany po raz pierwszy, mogą być premiowani z sum przeznaczonych na finansowanie wynalazczości pracowniczego za pilną pracę nad przyspieszeniem opracowania konstrukcyjnego i wprowadzenia projektu w życie.

§ 37. 1. Premiowanie odbywa się raz na kwartał z dołu oddzielnie za każdy projekt wprowadzony w życie.

2. Podziału sumy premii pomiędzy pracowników dokonuje kierownik zakładu pracy, w zależności od wkładu pracy, inicjatywy i energii wykazanej przez pracowników przy realizacji projektu.

§ 38. 1. Sumy przeznaczone na premiowanie nie mogą przekraczać 25% kwoty wynagrodzenia przypadającego twórcy projektu; sum tych nie potrąca się z wynagrodzenia twórcy.

2. Wysokość premii przeznaczonej jednemu pracownikowi za okres jednego kwartału nie może przekraczać jego dwumiesięcznego zarobku.

§ 39. Skargi z powodu nieprzyznania lub nieprawidłowego rozdziału premii rozpatruje kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad zakładem pracy, w którym zatrudniony jest skarżący.

VI. Przepisy przejściowe i końcowe

§ 40. Przepisy niniejszej uchwały mają zastosowanie we wszystkich sprawach w zakresie unormowanym tą uchwałą, rozpoczętych na podstawie dotychczasowych przepisów, w których wynagrodzenie twórcy nie zostało wypłacone do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym tą uchwałą.

Prezes Rady Ministrów: (—) J. Cyrankiewicz

Od Redakcji. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) uległo w latach 1933 — 1951 licznym zmianom, co zmusza osoby zainteresowane w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia do wyszukiwania poszczególnych tekstów w wielu numerach Dziennika Ustaw lub Wiadomości Urzędu Patentowego, albo do uprzedniego ustalenia, czy dane teksty posiadają moc obowiązującą. W związku z tym Redakcja zamieszcza poniżej obowiązujący tekst wymienionego rozporządzenia oraz niezbędne objaśnienia.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 marca 1928 r.

o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych

(Dz. U. R. P. z dnia 26.3 1928 r. Nr 39, poz. 384 Zmiany: Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 10, poz. 63; Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 58, poz. 334; Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 24, poz. 164 i Nr 44, poz. 315; Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 63, poz. 495 i Nr 63, poz. 496; Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 36, poz. 331 i Nr 37, poz. 428; Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 23, poz. 175).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

C Z Ę Ś Ć I.

O PATENTACH NA WYNALAZKI

R o z d z i a ł I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób przemysłowy i handlowy powstaje przez udzielenie patentu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat piętnaście od dnia zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Brzmienie ustalone dekretem z dnia 15.9 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 315).

2. W stosunku do wynalazków, zgłoszonych przed dniem 30.6 1947 r., obowiązuje brzmienie: „Prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób przemysłowy i handlowy powstaje przez udzielenie patentu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa lat piętnaście od udzielenia patentu“.

Art. 2. Do udzielania patentów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. (1) Ważnym jest tylko patent, uzyskany na wynalazek nowy.

(2) Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już opublikowany, albo na ziemiach, które weszły w skład Polski, stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować.

(3) Jednak uprzednia publikacja lub jawne stosowanie wynalazku nie są przeszkodą do uzyskania patentu, jeżeli nastąpiły po wystawieniu wynalazku w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wynalazku nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania patentu ani samo wystawienie ani inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

(4) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 3) nie przedłuża okresu dwunastomiesięcznego, określonego w art. 10 ust. 2; jednak, jeżeli wynalazek wystawiono przed pierwotnym zgłoszeniem zagranicznym, służącym za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia wynalazku.

(5) W stosunku do obywateli państw, tworzących międzynarodowy Związek ochrony własności przemysłowej, tudzież obywateli państw, nie należących wprawdzie do Związku, ale zamieszkałych lub posiadających rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na obszarze jednego z państw związkowych, uprzednia publikacja i jawne stosowanie wynalazku nie stanowią przeszkody do uzyskania patentu, jeżeli obywatelom tym służy prawo pierwszeństwa w myśl art. 10 ust. 2, a publikacja lub jawne stosowanie nastąpiło po pierwotnym zgłoszeniu.

(6) Jeżeli skutkiem zgłoszenia dokonanego zagranicą ogłoszono urzędowy opis patentu (druk patentowy), ogłoszenie to nie stanowi w ciągu sześciu miesięcy przeszkody do udzielenia patentu zgłaszającemu wynalazek lub jego następcy prawnemu. Postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

1. Do przyznania ulgi, o której mowa w ust. 3, oraz do wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 4, jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232.

2. Dowody tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowody daty i miejsca wystawienia określa rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16.5 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 548).

Art. 4. Patent nie jest ważny o tyle, o ile ten sam wynalazek był już pierwszej zgłoszony w Polsce do opatentowania lub do rejestracji jako wzór użytkowy, a zgłoszenie doprowadziło do udzielenia patentu lub zarejestrowania wzoru.

Art. 5. (1) Naukowe zasady i naukowe odkrycia nie podlegają opatentowaniu.

(2) Wyłącza się od opatentowania:

- a) wynalazki, których stosowanie byłoby sprzeczne z prawem obowiązującym lub dobrymi obyczajami, tudzież pomysły, które oczywiście nie nadają się do zastosowania w przemyśle;
- b) środki żywności, lekarstwa i otrzymywane sposobem chemicznym wytwory; nie wyklucza

to jednak opatentowania sposobów wytwarzania tych przedmiotów.

Art. 6. Moc patentu, udzielonego na pewien sposób wytwarzania, rozciąga się także na przedmioty, wytworzone bezpośrednio tym sposobem.

Art. 7.

Uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 i 11 tej ustawy.

Art. 8. (1) Kto zgłosił wynalazek lub uzyskał już patent, może dla ulepszeń lub uzupełnień zgłoszonego lub opatentowanego wynalazku uzyskać ochronę tych ulepszeń lub uzupełnień przez patent dodatkowy, który traci moc razem z patentem głównym.

(2) Jednakowoż, w razie unieważnienia, wygaśnięcia lub umorzenia patentu głównego przed upływem lat piętnastu, patent dodatkowy na wniosek właściciela będzie utrzymany jako samoistny aż do upływu tegoż okresu piętnastoletniego. W tym przypadku spośród kilku patentów dodatkowych jedynie pierwszy staje się samoistnym, natomiast pozostałe uważa się za dodatkowe do niego.

1. Brzmienie ust. 2 ustalone dekretem z dnia 15.9 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 315).

2. W stosunku do wynalazków, zgłoszonych przed dniem 30.6 1947 r., obowiązuje brzmienie ust. 2: „Jednakowoż, w razie unieważnienia, wygaśnięcia lub umorzenia patentu głównego przed upływem lat piętnastu, patent dodatkowy na wniosek właściciela będzie utrzymany jako samoistny aż do upływu lat piętnastu od daty udzielenia patentu głównego“.

Art. 9. (1) Patent nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wynalazku w Urzędzie Patentowym stosowały go na ziemiach, należących obecnie do Polski, w dobrej wierze.

(2) Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wynalazku (prawo użytkownika uprzedniego) w rozciągłości, w jakiej korzystały z wynalazku. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek użytkownika, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym, lub dokumentem prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela patentu został uwierzytelniony sądownie lub notarialnie.

Art. 10. (1) Pierwszeństwo patentu liczy się od chwili zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu lub zarejestrowanie wzoru użytkowego w jednym z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał — z zastrzeżeniem praw osób trzecich — z prawa pierwszeństwa owym zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli wnieście do Urzędu Patentowego o udzielenie patentu w ciągu dwunastu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego, to jest najpóźniej w dniu i miesiącu, odpowiadającym dacie pierwotnego zgłoszenia, a jeżeli dzień ten jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym — w najbliższym dniu czynności Urzędu.

Art. 11. (1) Patent będzie unieważniony o tyle, o ile przy udzieleniu jego brakowało warunków prawnych art. 3, 4 i 5.

(2) Posiadacz patentu nieważnego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę zrządzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz patentu, nieważnego według art. 4, winien w każdym razie wydać niesłuszne zubożenie z trzech lat ostatnich właścicielowi wcześniejszego prawa.

(4) W przypadku unieważnienia patentu w myśl art. 4 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem i w dobrej wierze prawa z patentu nieważnego i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mając prawo do dalszego wykonywania w rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (użytkownicy późniejsi), przy czym płacić winni właścicielowi prawa wcześniejszego odpowiednie należności licencyjne, które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych użytkowników związane są z przedsiębiorstwem, w którym wynalazek wykonywano i tylko razem z nim mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencji (art. 20 i 22).

Art. 12. Patent gaśnie, jeżeli:

- opłata za bieżący rok zalega ponad 6 miesięcy;
- właściciel patentu zrzeka się go pisemnie lub do protokołu wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody użytkowników uprzednich i późniejszych;
- wyłączone prawo z patentu w interesie wolności przemysłowej;
- nie uiszczono kosztów druku w przypadku art. 41 ust. 3.

Art. 13.

Uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 oraz 1, 3 i 5 tej ustawy.

Art. 14.

Uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 i 6 tej ustawy.

Art. 15. Prawo z patentu może być wyłączone ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; patent nie gaśnie przez wyłączenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie w interesie wolności przemysłowej (art. 61 — 66).

R o z d z i a ł II.

Własność i inne prawa rzeczowe na patencie.

Art. 16. (1) Tylko wynalazca lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania patentu. W braku dowodu przeciwnego za wynalazcę lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wynalazek do opatentowania.

(2) Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wynalazek do opatentowania lub uzyskała patent, wynalazca lub jego prawny następca może żądać, by patent został jemu udzielony lub na niego przeniesiony, powinien jednak temu, kto zgłosił wynalazek lub patent uzyskał, zwrócić koszty zgłoszenia, względnie uzyskania patentu, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie zubożenia i o utrzymanie praw, nabytych w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 11 ust. 2, 3 i 4 z odpowiednimi zmianami.

Art. 17.

Uchylony dekretem z dnia 12.10 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428).

Art. 18. Wspólny wynalazek kilku osób stwarza wspólne ich prawo do uzyskania patentu.

Art. 19. (1) Własność patentu może przechodzić w całości lub częściowo w drodze dziedziczenia albo zapisu. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabyć prawa własności zgłosić do rejestru patentów.

(2) Prawo to można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez umowę między żyjącymi. Przeniesienie prawa wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru patentów, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo też dokumentu prywatnego, na którym podpis zbywcy jest notarialnie lub sądownie uwierzytelniony.

(3) Współwłasność patentu ocenia się według przepisów prawa cywilnego z tym jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli patentu ma prawo ścigania naruszeń bez upoważnienia ze strony pozostałych współwłaścicieli, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Patrz przepisy art. 6 ustawy z dnia 31 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

Art. 20.

Uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 oraz 10 i 16 tej ustawy.

Art. 21. Do ważności umów, wymienionych w art. 19, wymaga się formy pisemnej.

Brzmienie ustalone ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331)

Art. 22. (1) Nabywca przedsiębiorstwa, z którym związana jest licencja, nie może dochodzić praw z licencji przeciw osobom trzecim w imieniu własnym, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru patentów. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest uwierzytelniony sądownie lub notarialnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem przeciwko niemu jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

(2) Te same przepisy stosować należy do przeniesienia innych praw, z przedsiębiorstwem związanych, a do rejestru wpisanych (art. 11 i 16).

Art. 23.

Uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 i 26 tej ustawy.

Art. 24. (1) Skargi o własność patentu, o uznanie zależności patentu, o zastaw i inne prawa rzeczowe na patencie (także o prawa używaczy), tudzież o wszelkie licencje mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze patentów na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe mają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na patencie lub do patentu.

R o z d z i a ł III.**Ochrona praw z patentu.**

Art. 25. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności przez patent określonej lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobrymi obyczajami wyrządza szkodę osobie z patentu uprawnionej, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne z bogacenie z trzech ostatnich lat, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistym niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 3000 zł; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z patentu ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Wysokość ryczałtowej sumy pieniężnej ustalona dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334). Suma przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 26. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że patent prawnie nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przy czym oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona, lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że patent w chwili wniesienia skargi przed sądem prawnie istniał, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie patentu, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwanego w wyłączność patentem określoną, wprowadzić sądowy zarząd przedsiębiorstwa, należącego do pozwanego, polecić przechowanie narzędzi i wytworów itp.

Art. 27. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie wkracza bezprawnie w zakres wyłączności przez patent określonej, albo przywłaszcza sobie prawo do uzyskania patentu, ulega karze grzywny do 112.500 zł lub aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego, wniesionego przez osoby uprawnione do powództwa.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 25, 26 i 28.

Wysokość górnej granicy grzywny ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161). Grzywna przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 28. Przedmioty bezprawnie wytworzone, tudzież przyrządy mogące służyć wyłącznie do ich wy-

tworzenia, należy, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na wasność po cenie własnych kosztów, albo na koszt krzywdziciela zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnymi do bezprawnego użytku, albo pozostawić u osoby, która się naruszenia dopuściła, jeżeli ona daje dostateczne zabezpieczenie, że w okresie dwuletnim od wygaśnięcia patentu nie będzie ich używała ani zdobywała.

Art. 29. Jeżeli chodzi o wynalazek, dotyczący sposobu wytwarzania nowego przedmiotu, należy aż do udowodnienia faktu przeciwnego, uważać każdy przedmiot o tych samych właściwościach za wytworzony według opatentowanego sposobu.

Art. 30. Przepisy art. 25, 26, 27 i 28 stosuje się także do tych, którzy w złej wierze korzystali w wykonywaniu przemysłu lub handlu z cudzego wynalazku, zanim na ten wynalazek udzielono patentu. Jednakże skarga dopuszczalna jest dopiero po udzieleniu patentu.

1. Brzmienie uchwalone dekretem z dnia 15.9.1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 315).

2. W stosunku do wynalazków, zgłoszonych przed dniem 30.6.1947 r., obowiązuje brzmienie: „Przepisy art. 25, 26, 27 i 28 stosuje się także do tych, którzy w złej wierze korzystali w wykonywaniu przemysłu lub handlu z cudzego wynalazku, zanim na ten wynalazek udzielono patentu. Jednakże skarga dopuszczalna jest dopiero po udzieleniu patentu. Do biegu przedawnienia z art. 25 ust. 2 nie wlicza się okresu sprzed udzielenia patentu“.

Art. 31. Nie uważa się za naruszenie patentu:

- stosowanie na okręcie należącym do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, wynalazku opatentowanego, dotyczącego kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręt przebywa czasowo na wodach Państwa Polskiego, a stosowanie służy wyłącznie potrzebom tego okrętu;
- stosowanie wynalazku patentowego na środkach żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, należących do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, w sposób i pod warunkami pod a) określonymi.

R o z d z i a ł IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 32. Każdemu wolno wnieść skargę do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu.

Art. 33. Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie lub umorzenie patentu (art. 3, 4, 5, 11 i 13). Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przystąpić do sporu osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Na podstawie dekretu z dnia 29.3.1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) uprawnienia Prokuratorii Generalnej R. P. przysługują obecnie Urzędowi Zastępstwa Prawnego.

Art. 34. (1) Kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie patentowej, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez patent, lub kto je mimo świadomości o mylnym oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje, albo w publicznych ogłoszeniach, okólnikach lub w innych odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty w nich wymienione korzystały z ochrony patentowej — ulega karze grzywny do 112.500 zł albo aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Z przedmiotów wyżej wymienionych należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego kłamliwe oznaczenia, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe bez uszkodzenia przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 85).

Patrz uwagę do art. 27.

R o z d z i a ł V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Udzielenie patentu oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 35. Celem uzyskania patentu należy zgłosić pisemnie wynalazek do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń). Dla każdego wynalazku potrzeba osobnego zgłoszenia; jednak można łączyć kilka wynalazków w jednym zgłoszeniu, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 36. (1) Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o udzielenie patentu, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych jako swego pełnomocnika i upoważnić je przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

(2) Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach opis wynalazku tak dokładnie, żeby każdy znawca według niego mógł stosować wynalazek w przemyśle. Autentyczny opis winien być ułożony w języku polskim; mogą być dołączone opisy w językach obcych. W razie potrzeby należy także złożyć rysunki, modele i próbki. Na końcu opisu winna być w sposób niewątpliwy sformułowana istota wynalazku, co do której wynalazca rości sobie prawa wyłączności patentowej (zastrzeżenia patentowe).

(3) Zgłaszający winien uiścić opłatę za zgłoszenie (art. 47). W razie jej nieuiszczenia w terminie przez Urząd zakreślonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(4) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd Patentowy co do podań i załączników.

(5) Mimo braków w zgłoszeniu wynalazek nie traci pierwszeństwa, zgłoszeniem uzasadnionego, jeśli z treści podania lub z jego załączników można było poznać istotną treść wynalazku, względnie jeżeli treść wynalazku została określona przez powo-

żanie się na zgłoszenie zagraniczne, uzasadniające pierwszeństwo (art. 10).

1. Brzmienie ust. 1 ustalone ustawą z dnia 20.12 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 495).

2. Patrz przepisy obowiązujące przy zgłaszaniu wynalazków, wzorów i znaków towarowych oraz wskazówki do sporządzania opisów rysunków, dołączanych do podań o udzielenie patentów (*Wiad. Urz. Pat.* z 1946 r. Nr 1, poz. 8 i 9).

Art. 37. (1) Kto stosownie do art. 10 ust. 2 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie dwunastu miesięcy od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o udzielenie patentu i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania, postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej zgłoszeń pierwotnych, powinien w ten sposób zredagować zastrzeżenia patentowe, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Nadto należy złożyć Urzędowi w czasie przez Urząd wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopię zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki itd.), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Na żądanie Urzędu zgłaszający powinien złożyć zwykły lub uwierzytelniony przekład opisu, względnie dostarczyć innych żądanych wyjaśnień, dotyczących zgłoszenia zagranicznego.

(2) Uchwałą, odmawiającą przyznania pierwszeństwa, Urząd doręczy zgłaszającemu przed decyzją o udzielenie patentu. Od uchwały tej może zgłaszający wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy. Decyzja o udzieleniu patentu może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się uchwały, odmawiającej przyznania żadanego pierwszeństwa.

Art. 38. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis wynalazku jest dostatecznie jasny i zastrzeżenie patentowe w sposób niewątpliwy określone (art. 35 i 36).

(2) Jeżeli zgłoszenie nie odpowiada obowiązującym przepisom, wydział zgłoszeń wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek.

(3) W razie nieuchylenia przez zgłaszającego usterek w czasie, przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte. Następstwem temu może zapobiec zgłaszający, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po upływie wymienionego czasu uchyli usterki i równocześnie uiści ponownie opłatę za zgłoszenie.

(4) Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili ich zgłoszenia. Dopuszczalny jest także podział zgłoszenia na główne i dodatkowe z odmiennym pierwszeństwem, względnie przyznanie dodatkowemu zastrze-

żeniu pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego.

Brzmienie ust. 3 sprostowane obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 512).

Art. 39. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) ma obowiązek zbadania, czy nie zachodzą przeszkody z art. 5; w razie ich stwierdzenia odmówi udzielenia patentu.

(2) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) nie ma obowiązku badania nowości wynalazku. Jednak jeżeli przy badaniu zgłoszenia okaże się, że wynalazek nie jest nowy, Urząd odmówi udzielenia patentu. Odmowa udzielenia patentu nie może nastąpić przed wypowiedzeniem się zgłaszającego, względnie przed upływem wyznaczonego mu w tym celu okresu.

(3) Jeżeli przy badaniu nasuną się Urzędowi uzasadnione wątpliwości, czy wynalazek zgłoszony nie wkracza w zakres wynalazku, zostającego już pod ochroną niniejszego rozporządzenia, winien zawiadomić o tym zgłaszającego, może także zawiadomić posiadacza prawa wcześniejszego. Po oświadczeniu się zgłaszającego Urząd udzieli patentu lub odmówi jego udzielenia w całości lub części, stosownie do stanu spraw. Udzielenie patentu, jako zależnego, może nastąpić tylko za zgodą zgłaszającego wynalazek lub na podstawie orzeczenia Urzędu (wydziału spraw spornych).

(4) Urząd nie ma prawa odmówić udzielenia patentu dlatego, że uważa wynalazek za bezwartościowy.

Art. 40. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń wynalazków oraz długości okresów, wyznaczonych przez Urząd.

Patrz instrukcję Prezesa Urzędu Patentowego R. P. z dnia 1.3 1951 r. (*Wiad. Urz. Pat.* Nr 3, poz. 31).

Art. 41. (1) Jeżeli badanie zgłoszenia wynalazku doprowadzi do uchwały pomyślnej, Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) wzywa zgłaszającego do uiszczenia opłaty za druk opisu wynalazku i rysunków, jeżeli opłata ta należy się w myśl art. 74 ust. (2). Po uiszczeniu tej opłaty Urząd udziela patentu i wpisuje go do rejestru patentów, drukuje opis wynalazku wraz z rysunkami jako opis patentowy, wydaje zgłaszającemu dokument zwany patentem przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu patentowego, a nadto ogłasza w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o udzieleniu patentu.

(2) Niezastosowanie się w okresie czteromiesięcznym do wezwania, określonego w ustępie poprzedzającym, uważa się za cofnięcie zgłoszenia.

(3) Zgłaszający, który wykaże, że nie jest w stanie uiścić opłaty za druk opisu i rysunków wynalazku bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, może wystąpić o odroczenie terminu uiszczenia tej opłaty. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Prezes Urzędu Patentowego może zezwolić na udzielenie patentu i wydrukowanie opisu patentowego przed uiszczeniem opłaty za druk tego opisu oraz udzielić co do uiszczenia wymienionej opłaty terminu najwyżej rocznego, licząc od dnia powzięcia uchwały o udzieleniu patentu; w razie nieuiszczenia w tym terminie opłaty za druk

opisu patentowego patent gaśnie. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie dokumentu zwanego patentem do czasu uiszczenia należnej opłaty.

Brzmienie ustalone dekretem z dnia 19.4 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 175).

Art. 42. (1) Przeciwno odmowie udzielenia patentu, jak również przeciwno uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd patentu do części zgłoszonego wynalazku uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 43. Opisy wynalazków, z wyjątkiem opisów wynalazków tajnych, są jawne i dla każdego dostępne od chwili powzięcia przez Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń wynalazków) uchwały o udzieleniu patentu.

Brzmienie ustalone ustawą z dnia 20.12 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 496).

Art. 44. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie patentu z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty rocznej lub z powodu zrzeczenia się patentu przez właściciela, tudzież zarejestrowanie zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na patencie.

Art. 45. Przeciwno uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 44, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie patentu.

Art. 46. (1) Skarga o unieważnienie patentu winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie niewiarygodnym. Oryginał lub odpis uwierzytelniony złożyć należy, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 47. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciwno takiej uchwale może wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnym bez wyznaczania rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 46 ust. 1.

Art. 48. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody, nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać, także pod przysięgą, świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sąd.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 49. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakaze powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę za granicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania — pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek kaucji.

Art. 50. Wniesienie skargi o unieważnienie patentu, jako też orzeczenie, unieważniające patent, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

Art. 51. Przeciwno orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony, a także Prokuratoria Generalna, mogą wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego w ciągu dwóch miesięcy.

Patrz uwagę do art. 33, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

Art. 52. Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 46 — 49; w postępowaniu odwoławczym strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

C. Umorzenie patentu.

Art. 53. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie patentu, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 46 — 52).

Art. 54 — 58.

Uchylone ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 oraz 2 i 4 tej ustawy.

Art. 59. (1)

(2) Skargę o umorzenie patentu z powodu niewykonywania wynalazku wnieść może również każda osoba interesowana.

(3) Wniesienie skargi o umorzenie patentu zaznacza się z urzędu w rejestrze patentów.

(4) Dowód wykonania obowiązków w art. 13 wymienionych, względnie dowód okoliczności, usprawiedliwiających niewykonanie tych obowiązków, ciąży na pozwanym (właścicielu patentu).

Ust. 1 uchylony ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331). Patrz przepisy art. 33 oraz 2 i 4 tej ustawy.

D. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 60. (1) Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) jest właściwy także (art. 46) dla następujących sporów;

- a) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru użytkowego żąda w drodze skargi, by później zgłoszony patent uznano jako zależny od jego wcześniejszego prawa (art. 7);
- b) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłączeniem wskazanego patentu (art. 32).

(2) Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 46 — 52). Orzeczenie, uznające zależność patentu, winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

E. Wyłączenie patentu.

Art. 61. Prawa patentowe mogą być w całości lub częściowo wyłączone albo ograniczone bądź na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 15). W obu przypadkach o wyłączeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra, właściwego ze względu na znaczenie wyłączenia dla danego działu administracji państwowej. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 62. W przypadku, przewidzianym w art. 61, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem patentu, a gdyby uгода nie doszła do skutku, sam oznacza tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem poprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi patentu, a wówczas złożyć do depozytu sądowego, gdy na patencie ciążyą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi patentu. W razie wyłączenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw użytkownika poprzedniego i użytkownicy późniejszych (art. 9, 11 i 16).

Obecnie w porozumieniu z Ministerstwem Finansów. Patrz ustawę z dnia 7.3 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 101).

Art. 63. Z chwilą wypłacenia właścicielowi patentu ostatecznej lub tymczasowej sumy wynagrodzenia, albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego, wygasają dotychczasowe prawa na patencie i do patentu i albo patent przechodzi na własność Państwa, albo wynalazek staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, ujawnione w rejestrze, przy czym zmniejsza się odpowiednio odszkodowanie.

Art. 64. Jeżeli właściciel patentu czuje się pokrzywdzonym z powodu wysokości odszkodowania, ustalonego przez Urząd Patentowy (wydział spraw spornych), może w ciągu trzydziestu dni żądać ponownego ustalenia wysokości odszkodowania przez sąd okręgowy w Warszawie. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materiału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu

przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela patentu, a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinii znawców. Może także wysłuchać opinii osób, mających jakiegokolwiek prawa na patencie. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 86). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

1. Obecnie Sąd Wojewódzki dla m. st. Warszawy. Patrz przepisy art. 4 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz przepisy art. 11, 369 i 370 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

2. Patrz uwagę do art. 62.

Art. 65. Na żądanie właściciela patentu lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornym (art. 86), jak suma złożona ma być podzielona między osoby, którym służy prawo do odszkodowania (art. 62). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Patrz przepisy art. 11, 369 i 370 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 66. Orzeczenie wywołujące winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

*F. Licencja przymusowa.***Art. 67 — 70.**

Uchylone ustawą z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

G. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 71. Przeciwno orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile ulegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współdziałanie w interesie publicznym.

1. Najwyższy Trybunał Administracyjny nie wznowił po wojnie swej działalności.

2. Patrz uwagę do art. 33, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

H. Właściwość sądów.

Art. 72 (1) Spory o prawa i roszczenia prywatnoprawne, dotyczące patentów, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

- a) spory o własność patentu oraz inne prawa rzeczowe na patencie lub prawa do patentu (art. 16—20); także spory o istnienie lub nieistnienie praw użytkownika poprzednich i późniejszych (art. 9, 11 i 16), ale nie spory z art. 60;
- b) spory o roszczenia majątkowe (wydanie zbożacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia patentu, albo z uznania zależności patentu;

c) spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na patencie i praw do patentu (art. 25, 26 i 28);

d) sprawy, określone w art. 64, 67, 68 ust. 2 i 70.

(2) Dla sporów o prawa i roszczenia prywatnoprawne, wymienione w ust. 1, właściwymi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczaniu własności miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeżeli pozwany jest posiadacz patentu zamieszkały za granicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 36).

Patrz przepisy art. 11 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 73. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w art. 27 i 34, należą do własności sądów okręgowych.

Obecnie do własności sądów powiatowych lub sądów wojewódzkich. Patrz przepisy art. 15 i 17 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 40, poz. 364).

R o z d z i a ł VI.

Oplaty.

Art. 74. (1) Opłata za zgłoszenie wynalazku do opatentowania (art. 36) wynosi 15 zł.

(2) Opłata za druk opisu wynalazku i rysunku wynosi po 10 zł za szóstą i każdą następną stronę tego opisu i rysunków. Druk pierwszych pięciu stron jest wolny od opłaty.

(3) Opłaty roczne wynoszą:

za rok pierwszy	21 zł
za rok drugi	30 „
za rok trzeci	45 „
za rok czwarty	54 „
za rok piąty	66 „
za rok szósty	90 „
za rok siódmy	111 „
za rok ósmy	135 „
za rok dziewiąty	180 „
za rok dziesiąty	225 „
za rok jedenasty	270 „
za rok dwunasty	300 „
za rok trzynasty	360 „
za rok czternasty	405 „
za rok piętnasty	450 „

(4) Za udzielenie patentu dodatkowego należy się, oprócz opłaty za zgłoszenie, jednorazowa opłata 21 zł, zamiast opłat rocznych. Odtąd patent stanie się samoistnym, pobiera się od niego opłaty roczne, przewidziane od patentu głównego.

1. Brzmienie ust. 1, 3 i 4 ustalone dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164). Opłaty przerachowane na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

2. Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164).

3. Ust. 2 wprowadzony dekretem z dnia 19.4 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 175).

Art. 75. (1) Opłaty roczne pierwsze są płatne w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu patentu w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“, dalsze corocznie w dniu i miesiącu udzielenia patentu.

(2) Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności z grzywną w wy-

sokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim, 15% — w trzecim, 20% — w czwartym, 25% — w piątym i 30% — w szóstym.

(3) Uiszczanie opłat może nastąpić przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się patentu, jeżeli patent zostanie unieważniony lub umorzony, zwraca się opłaty uskutecznione przed terminem. Opłata za lata ubiegłe i za rok bieżący nie ulegają zwrotowi.

1. Brzmienie ust. 2 ustalone ustawą z dnia 25.1 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 63).

2. Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164).

Art. 76. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących osoby właściciela patentu, oraz zmian, odnoszących się do praw rzeczowych i praw używaczy, uiszcza się opłatę po zł 12; od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących zastępcy właściciela patentu, uiszcza się opłatę po zł 6; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po zł 18; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń oraz od uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po zł 36.

1. Brzmienie ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

2. Wysokość opłat ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164). Opłaty przerachowane na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 77. (1) Od opłat powyższych (art. 74 — 76) zwolniony jest Skarb Państwa oraz związki komunalne; nie korzystają z tego zwolnienia zarówno państwowe, jak i komunalne przedsiębiorstwa o odrębnej osobowości prawnej.

(2) Zgłaszający, który przedstawi dowód niezamieszkalności, będzie zwolniony od opłaty przy zgłoszeniu (art. 74 ust. 1), nadto może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłat rocznych na pierwsze trzy lata, po czym może być zwolniony od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.

Brzmienie ust. 2 ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

Art. 78. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

1. Do wydania rozporządzenia jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów. Patrz nadto uwagi do art. 62 i 232.

2. Patrz rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 486).

R o z d z i a ł VII.

Postanowienia przejściowe i międzynarodowe.

Art. 79. (1) Prawa ze zgłoszeń wynalazków oraz z patentów, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary od tych państw odłączone weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i patentów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami międzynarodowymi — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami, przewidzianymi przez ustawy, na

podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

(2) Prawa z takich patentów, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawo dzielnicowe), nie mogą w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w Państwie, w którym powstały.

(3) Unieważnienie, zgaśnięcie i umorzenie patentu w owym państwie powodują w zasadzie nieważność i zgaśnięcie prawa dzielnicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia patentu szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

- a) jeżeli patent szczepowy wygaśnięciem skutkiem nieuiszczenia opłat, a właściciel uiszcza natomiast opłaty za patent dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia patentu szczepowego;
- b) jeżeli właściciel patentu szczepowego zrzekł się go tylko w państwie, w którym patent powstał;
- c) jeżeli patent szczepowy umorzony został w państwie, w którym go udzielono, z powodu niewykonywania wynalazku, pomimo że był wykonywany w czasie i rozmiarach ustawą dla patentu szczepowego przepisanych, w dzielnicy do Polski z owego państwa przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie miało miejsce gdzie indziej w Polsce, ale w rozmiarach, niniejszym rozporządzeniem przepisanych (art. 13); na tych podstawach właściciel patentu może żądać w Urzędzie Patentowym ustalenia, także w drodze sporu (wydział spraw spornych), że jego prawo dzielnicowe nie wygasło; skargę wniesie przeciwko Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego; w każdym razie ponosi koszty sporu;
- d) jeżeli patent szczepowy uległ wywłaszczeniu.

(4) Wyjątki, dotyczące utrzymania patentu, a przewidziane w przypadkach b), c) i d), mają zastosowanie, jeżeli właściciel patentu w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia, umorzenia, względnie wywłaszczenia patentu szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, że pragnie nadal utrzymać prawo dzielnicowe i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

(5) Prawo dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania, niniejszym rozporządzeniem przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia patentu szczepowego, oparte na ustawie, której patent ten podlega.

(6) Prawo z patentu dzielnicowego może ulec wywłaszczeniu według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 80. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym patentem dzielnicowym, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawa w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody istnienia patentu szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, iż istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestruje prawo dzielnicowe, jako patent dzielnicowy, w osobnym rejestrze patentów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwany patent dzielnicowy. Ogłoszenie drukiem patentu dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzednim złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(2) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego jest właściwy wyłącznie Urząd Patentowy.

(3) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 25, 26, 27 i 28) jedynie na podstawie patentu dzielnicowego.

Art. 81. Aczkolwiek właściciel patentu dzielnicowego uzyskał patent na całą Polskę, jego patent dzielnicowy utrzymuje nadal moc prawną do czasu określonego w art. 79.

Art. 82. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i patentów przez traktaty i umowy międzypaństwowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały z wynalazku w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie patent nie obowiązywał. Prawa te należy ocenić według analogii prawa użytkownika uprzedniego (art. 9).

Art. 83. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 84. Jeżeli patent został udzielony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, okres trzyletni z art. 13 ust. 1 nie może upłynąć wcześniej, niż z upływem dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 85 i 86.

Zamierają przepisy przejściowe, które utraciły moc obowiązującą

CZĘŚĆ II.

O WZORACH UŻYTKOWYCH I ZDOBNICZYCH

Rozdział I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 87. (1) Przez zarejestrowanie wzoru powstaje prawo wyłącznego korzystania w sposób przemysłowy i handlowy z nowej postaci przedmiotu, ujawnionej w tym wzorze, a występującej w kształcie, w rysunku, w barwie lub materiale przedmiotu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat dziesięć od dnia zarządzenia rejestracji wzoru.

(2) Jeżeli nowość postaci ma na celu podniesienie pożytku, wzór nazywa się użytkowym, jeżeli zmierza do celów artystycznych — nazywa się wzorem zdobniczym.

(3) Prawo z rejestracji wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

Art. 88. Do rejestrowania wzorów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 89. Kto prawidłowo zgłosił do opatentowania wynalazek, nadający się w myśl niniejszego rozporządzenia do ochrony jako wzór użytkowy, może, także po uzyskaniu patentu, zrzec się patentu, a równocześnie zgłosić ten sam wynalazek do zarejestrowania jako wzór użytkowy z pierwszeństwem wzoru od daty zgłoszenia patentowego. Czas trwania ochrony wzoru liczy się od udzielenia patentu, jeżeli patent był już udzielony.

Art. 90. (1) Ważną jest tylko rejestracja wzorów nowych.

(2) Nie uważa się wzoru za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już w istotnych swych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — opublikowany, albo na ziemiach, które weszły w skład Polski, stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować.

(3) Jednak uprzednia publikacja lub jawne stosowanie wzoru nie są przeszkodą do uzyskania jego rejestracji, jeżeli nastąpiły po wystawieniu wzoru w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wzoru nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania rejestracji wzoru ani samo wystawienie, ani inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

(4) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu daty i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 3) nie przedłuża okresu dwunastomiesięcznego — w zastosowaniu do wzorów zdobniczych sześciomiesięcznego — określonego w art. 96 ust. 2 i 3, jednak, jeżeli wzór wystawiono przed pierwotnym zgłoszeniem zagranicznym, służącym za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia wzoru.

(5) W stosunku do obywateli państw, tworzących międzynarodowy Związek ochrony własności przemysłowej, tudzież obywateli państw, nie należących wprawdzie do Związku, ale zamieszkałych lub posiadających rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na obszarze jednego z państw związkowych, uprzednia publikacja i jawne stosowanie wzoru nie stanowią przeszkody do uzyskania jego rejestracji, jeżeli obywatelom tym służy prawo pierwszeństwa w myśl art. 96 ust. 2 i 3, a publikacja lub jawne stosowanie nastąpiło po pierwotnym zgłoszeniu.

(6) Jeżeli skutkiem zgłoszenia dokonanego za granicą ogłoszono urzędowy opis patentu (druk patentowy), ogłoszenie to nie stanowi w ciągu sześciu miesięcy przeszkody do zarejestrowania wzoru na rzecz zgłaszającego wzór lub jego następcy prawnego. Postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

1. Do przyznania ulgi, o której mowa w ust. 3, oraz do wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 4, jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232.

2. Dowody tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowody daty i miejsca wystawienia określa rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16.5 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 548).

Art. 91. Prawo z rejestracji wzoru nie jest ważne o tyle, o ile wzór o takich samych istotnych znamio-

nach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — był już pierwiej zgłoszony w Polsce do rejestracji lub opatentowania, a zgłoszenie doprowadziło do zarejestrowania wzoru lub udzielenia patentu.

Art. 92. Wyłącza się od rejestracji wzory, które naruszają prawo pewnych osób (np. do wizerunku) lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującym prawem albo dobrymi obyczajami, tudzież pomysły, które oczywiście nie nadają się do zastosowania w przemyśle.

Art. 93. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła, pozostającego pod ochroną prawa autorskiego, możliwości dochodzenia tego prawa przeciwko posiadaczowi prawa z rejestracji wzoru.

Patrz ustawę z dnia 29.3 1926 r. o prawie autorskim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 36, poz. 260).

Art. 94. Z prawa, powstałego przez rejestrację wzoru, którego stosowanie wkraczałoby w zakres wyłączności jeszcze obowiązującego prawa autorskiego lub patentowego albo wcześniej zarejestrowanego wzoru, można korzystać tylko za zezwoleniem (licencją) właściciela wcześniejszego prawa (wzór zależny). Po wygaśnięciu wcześniejszego prawa wzór zależny zamienia się na niezależny.

Przepisów art. 94 nie stosuje się do wzorów użytkowych Patrz przepis art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 95. (1) Prawo z rejestracji wzoru nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wzoru w Urzędzie Patentowym stosowały go na ziemiach, należących obecnie do Polski, w dobrej wierze.

(2) Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wzoru (prawo użytkownika uprzedniego) w rozciągłości, w jakiej z niego korzystały. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek użytkownika, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub dokumentem prawnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela wzoru zarejestrowanego został uwierzytelniony sądownie lub notarialnie.

Art. 96. (1) Pierwszeństwo prawa z rejestracji wzoru liczy się od chwili zgłoszenia wzoru w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu lub zarejestrowanie wzoru użytkowego w jednym z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał przy zgłoszeniu wzoru użytkowego w Polsce — z zastrzeżeniem praw osób trzecich — z prawa pierwszeństwa zgłoszeniem zagranicznym uzasadnionego, jeżeli wniesie do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie wzoru w ciągu dwunastu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego, to jest najpóźniej w dniu i miesiącu, odpowiadającym dacie pierwotnego zgłoszenia, a jeżeli dzień ten jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym — w najbliższym dniu czynności Urzędu.

(3) Zgłoszenie w jednym z państw związkowych wzoru zdobniczego uprawnia do korzystania z prawa pierwszeństwa tylko przy zgłoszeniu w Polsce wzoru zdobniczego, jeżeli podanie o zarejestrowanie wzoru wniesione będzie do Urzędu Patentowego w ciągu

sześciu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicznego.

Art. 97. (1) Rejestracja wzoru będzie unieważniona o tyle, o ile przy jej dokonaniu brakowało warunków prawnych art. 90, 91 i 92.

(2) Posiadacz prawa z wzoru nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę zrzadzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz prawa z wzoru, zarejestrowanego nieważnie według art. 91, winien w każdym razie wydać niesłuszne z bogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi wcześniejszego prawa.

(4) W przypadku unieważnienia rejestracji wzoru w myśl art. 91 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem i w dobrej wierze prawa z zarejestrowanego nieważnie wzoru i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mają prawo do dalszego ich wykonywania w rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (używacze późniejsi), przy czym płacić winni właścicielowi prawa wcześniejszego odpowiednie należności licencjalne które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych użytkowników związane są z przedsiębiorstwem, w którym wzór wykonywano, i tylko razem z nim mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencji (art. 106 i 108).

Art. 98. Prawo z rejestracji wzoru gaśnie, jeżeli:

- opłata za bieżący okres zalega ponad sześć miesięcy;
- właściciel wzoru zarejestrowanego zrzeka się go pisemnie lub do protokołu wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody użytkowników uprzednich i późniejszych;
- wyłączono prawo z rejestracji wzoru w interesie wolności przemysłowej.

Art. 99 i 100.

Zawierały przepisy dotyczące tylko wzorów użytkowych. Przepisy te utraciły moc obowiązującą na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 101. Prawo z rejestracji wzoru użytkowego może być wyłączane ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; prawo z rejestracji wzoru nie gaśnie przez wyłączenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie w interesie wolności przemysłowej (art. 147 — 152).

Rozdział II.

Własność i inne prawa rzeczowe na wzorze zarejestrowanym.

Art. 102. (1) Tylko twórca wzoru lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania rejestracji wzoru. W braku dowodu przeciwnego za twórcę wzoru lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wzór do zarejestrowania.

(2) Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wzór do zarejestrowania lub uzyskała jego rejestrację, twórca tego wzoru lub jego prawny następca może żądać, aby wzór został na jego rzecz zarejestrowany lub na niego przeniesiony, powinien jednak temu, kto zgłosił wzór lub jego rejestrację uzyskał, zwrócić koszty

zgłoszenia, względnie uzyskania rejestracji wzoru, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie z bogacenia i o utrzymanie praw, nabytych w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 97 ust. 2, 3 i 4, z odpowiednimi zmianami.

Art. 103.

Uchylony dekretem z dnia 12.10.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428).

Art. 104. Wspólna praca twórcza kilku osób nad wzorem stwarza wspólne ich prawo do uzyskania jego rejestracji.

Art. 105. (1) Własność wzoru zarejestrowanego może przechodzić w całości lub częściowo w drodze dziedziczenia albo zapisu. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabycie prawa własności zgłosić do rejestru wzorów.

(2) Prawo to można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez umowę między żyjącymi. Przeniesienie prawa wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru wzorów, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, na którym podpis zbywcy jest notarialnie lub sądownie uwierzytelniony.

(3) Współwłasność wzoru zarejestrowanego ocenia się według przepisu prawa cywilnego z tym jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli wzoru ma prawo ścigania naruszeń bez upoważnienia ze strony pozostałych współwłaścicieli, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Patrz przepisy art. 6 ustawy z dnia 3.1.1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

Art. 106. (1) Prawo wykonywania w części lub w całości praw z obcego wzoru zarejestrowanego nabywa się przez umowę (licencja dobrowolna) lub na podstawie orzeczenia Urzędu Patentowego (licencja przymusowa).

(2) Licencja uzasadnia prawo rzeczowe na rzecz licencjata, jeżeli zostanie wpisana do rejestru wzorów (art. 105); jeżeli licencja związana jest z przedsiębiorstwem, może tylko razem z nim przejść na inne osoby.

Przepisów art. 107 nie stosuje się do wzorów użytkowych. Patrz przepis art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 107. Do ważności umów, wymienionych w art. 105 i 106, wymaga się formy pisemnej.

Przepisu art. 107 nie stosuje się do wzorów użytkowych. Patrz przepis art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 108. (1) Nabywca przedsiębiorstwa, z którym związana jest licencja, nie może dochodzić praw z licencji przeciw osobom trzecim w imieniu własnym, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru wzorów. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest uwierzytelniony sądownie lub notarialnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, urzędowe zawiadomienia jego praw dotyczące będą doreczone ze skutkiem przeciwko niemu jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

(2) Te same przepisy stosować należy do przeniesienia innych praw, z przedsiębiorstwem złączonych, a do rejestru wpisanych (art. 97 i 102).

Art. 109.

Zawierał przepisy, dotyczące tylko wzorów użytkowych. Przepisy te utraciły moc obowiązującą na podstawie art 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz 331).

Art. 110. (1) Skargi o własność wzoru zarejestrowanego, o uznanie zależności wzoru, o zastaw i inne prawa rzeczowe na wzorze zarejestrowanym (także o prawa użytkownicy), tudzież o wszelkie licencje mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze wzorów na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe mają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na wzorze zarejestrowanym lub do wzoru zarejestrowanego.

Rozdział III.

Ochrona praw z rejestracji wzoru.

Art. 111. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności z zarejestrowania wzoru wynikającej, lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobrymi obyczajami wyrządza szkodę osobie z zarejestrowanego wzoru uprawnionej, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne z bogaceniem z trzech lat ostatnich, a nadto jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistym niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 2.400 zł; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z rejestracji wzoru ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Wysokość ryczałtowej sumy pieniężnej ustalona dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334). Suma przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 112. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że prawo z rejestracji nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przy czym oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że prawo z rejestracji wzoru w chwili wniesienia skargi przed sądem istniało, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak i w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie prawa z rejestracji wzoru, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwanego w wyłączność z zarejestrowania wzoru wynikającą

wprowadzić sądowy zarząd przedsiębiorstwa, należącego do pozwanego, polecić przechowanie narzędzi i wytworów itp.

Art. 113. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie wkracza bezprawnie w zakres wyłączności z zarejestrowania wzoru wynikającej albo przywłaszcza sobie prawo do uzyskania rejestracji wzoru, ulega karze grzywny do 75.000 zł lub aresztu do czterech miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego, wniesionego przez osoby uprawnione do powództwa.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 111, 112 i 114.

Wysokość górnej granicy grzywny ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161). Grzywna przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 114. Przedmioty bezprawnie wytworzone tudzież przyrządy, mogące służyć wyłącznie do ich wytworzenia, należy stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na własność po cenie własnych kosztów, albo na koszt krzywdziciela zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnymi do bezprawnego użytku, albo pozostawić u osoby, która się naruszenia dopuściła, jeżeli ona daje dostateczne zabezpieczenie, że w okresie dwuletnim od wygaśnięcia prawa z rejestracji wzoru nie będzie ich używała ani zbywała.

Art. 115. Przepisy art. 111, 112, 113 i 114 stosuje się także do tych, którzy w złej wierze korzystali w wykonywaniu przemysłu lub handlu z cudzego wzoru, zanim wzór ten zarejestrowano. Jednakże skarga dopuszczalna jest dopiero po zarejestrowaniu wzoru. Do biegu przedawnienia z art. 111 ust. 2 nie wlicza się okresu sprzed rejestracji wzoru.

Art. 116. Nie uważa się za naruszenie prawa z rejestracji wzoru:

- a) stosowanie na okręcie, należącym do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, zarejestrowanego wzoru, dotyczącego kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręt przebywa czasowo na wodach Państwa Polskiego, a stosowanie służy wyłącznie potrzebom tego okrętu;
- b) stosowanie zarejestrowanego wzoru na środkach żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, należących do jednego z innych krajów międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, w sposób i pod warunkami pod a) określonymi.

Rozdział IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 117. Każdemu wolno wnieść skargę do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego wzoru zarejestrowanego.

Art. 118. Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie rejestracji wzoru lub umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego (art. 90, 91, 92, 97 i 99). Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Pol-

skiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przystąpić do sporu osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Na podstawie dekretu z dnia 29.3 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) uprawnienia Prokuraturii Generalnej R. P. przysługują obecnie Urzędowi Zastępstwa Prawnego

Art. 119. (1) Kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie przez rejestrację wzoru, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylnie mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez zarejestrowanie wzoru, lub kto je mimo świadomości o mylnym oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje albo w publicznych ogłoszeniach, okólnikach lub innych odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylnie mniemanie, jakoby przedmioty, w nich wymienione, korzystały z ochrony przez zarejestrowanie wzoru, ulega karze grzywny do 75.000 zł albo aresztu do czterech miesięcy, albo obu tym karom.

(2) Z przedmiotów wyżej wymienionych należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego kłamliwe oznaczenie, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe bez uszkodzenia przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 171).

Patrz uwagę do art 113.

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Rejestracja wzorów oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 120. (1) Aby uzyskać rejestrację wzoru, należy go zgłosić pisemnie do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń).

(2) Każdy wzór użytkowy zgłosić się powinno osobno, można jednak jednym zgłoszeniem objąć odmiany, nie odbiegające od istotnych znamion zgłoszonego wzoru. Wzorów zdobniczych zgłosić można w jednym podaniu najwyżej 10, ale tylko dla przedmiotów tego samego rodzaju.

(3) Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 121. (1) Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, którego dotyczy zgłoszenie, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego. Zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien — gdy chodzi o wzór użytkowy — wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych, a gdy chodzi o wzór zdobniczy — bądź Kolegium Rzeczników Patentowych, bądź adwokata, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako swego pełnomocnika z upoważnieniem przynajmniej do odbioru wszystkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

(2) Niezbędne jest wymienienie, czy zgłoszenie dotyczy wzoru użytkowego, czy zdobniczego.

(3) Do podania o rejestrację wzoru użytkowego należy dołączyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis

wzoru w języku polskim. Opis ten zastąpić można powołaniem się w części lub w całości na równocześnie złożone rysunki lub modele (w dwóch egzemplarzach), unaoczniające w sposób dostateczny wzór, będący przedmiotem zgłoszenia. W opisie wzoru użytkowego muszą być zawsze wymienione „zastrzeżenia ochronne“, określające w sposób niewątpliwy istotne znamiona, które zgłaszający uważa za nowe.

(4) Do podania o rejestrację wzoru zdobniczego należy dołączyć po dwa egzemplarze wzoru. Opis w zasadzie nie jest potrzebny.

(5) Zgłaszający winien uiścić opłatę za zgłoszenie (art. 160). W razie jej nieuiszczenia w terminie, przez Urząd zakreślonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(6) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd Patentowy co do podań i załączników.

(7) Mimo braków w zgłoszeniu twórca wzoru nie traci pierwszeństwa zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli z treści podania lub jego załączników można było poznać istotną treść pomysłu, względnie jeżeli treść jego została określona przez powołanie się na zgłoszenie zagraniczne, uzasadniające pierwszeństwo (art. 96).

1. Brzmienie ust. 1 ustalone ustawą z dnia 20.12 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 495).

2 Patrz przepisy obowiązujące przy zgłaszaniu wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Wiad. Urz. Pat. z 1946 r. Nr 1, poz. 8).

Art. 122. (1) Kto stosownie do art. 96 ust. 2 i 3 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie dwunastu miesięcy — w przypadku zgłoszenia wzoru zdobniczego w okresie sześciu miesięcy — od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie wzoru i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów, potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Jeżeli zgłaszający wzór powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej zgłoszeń pierwotnych, powinien w ten sposób zrehabilitować zastrzeżenia ochronne (art. 121, ust. 3), aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Ponadto należy złożyć Urzędowi w czasie przezeń wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopię zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki itd.), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Na żądanie Urzędu zgłaszający powinien przedłożyć zwykły lub uwierzytelniony przekład opisu, względnie dostarczyć innych żądanych wyjaśnień, dotyczących zgłoszenia zagranicznego. Zamiast kopii opisu i rysunku zgłoszenia zagranicznego można złożyć model, próbkę, egzemplarz samego wzoru, względnie dokładne jego odtworzenie (np. przez fotografię), wraz z zaświadczeniem władzy zagranicznej, stwierdzającym zgodność zgłoszonego wzoru z wzorem złożonym za granicą.

(2) Uchwałą, odmawiającą przyznania pierwszeństwa, Urząd doręczy zgłaszającemu przed decyzją

o rejestracji wzoru. Od uchwały tej może zgłaszający wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy. Decyzja o rejestracji wzoru może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się uchwały, odmawiającej przyznania żądanego pierwszeństwa.

Art. 123. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis jego jest dostatecznie jasny i zastrzeżenia ochronne w sposób niewątpliwy określone (art. 120 i 121).

(2) Jeżeli zgłoszenie nie odpowiada obowiązującym przepisom, wydział zgłoszeń wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek.

(3) W razie nieuchylenia przez zgłaszającego usterek w czasie, przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte. Następstwem temu może zapobiec zgłaszający, jeżeli w ciągu trzech miesięcy po upływie wymienionego czasu uchyli usterki i równocześnie uiszczy ponownie opłatę za zgłoszenie.

(4) Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili zgłoszenia. Dopuszczalny jest także podział zgłoszenia na kilka zgłoszeń, każdy z odmiennym pierwszeństwem, względnie przyznanie dodatkowemu zastrzeżeniu pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego.

Art. 124. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) ma obowiązek zbadania, czy nie zachodzą przeszkody z art. 92; w razie ich stwierdzenia odmówi rejestracji wzoru.

(2) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) nie ma obowiązku badania nowości wzoru. Jednak jeżeli przy badaniu zgłoszenia okaże się, że wzór nie jest nowy, Urząd odmówi rejestracji wzoru. Odmowa rejestracji wzoru nie może nastąpić przed wypowiedzeniem się zgłaszającego, względnie przed upływem wyznaczonego mu w tym celu okresu.

(3) Jeżeli przy badaniu nasuną się Urzędowi uzasadnione wątpliwości, czy zgłoszony wzór nie wkracza w zakres wynalazku lub wzoru, zostającego już pod ochroną niniejszego rozporządzenia, winien zawiadomić o tym zgłaszającego; może także zawiadomić posiadacza prawa wcześniejszego. Po oświadczeniu się zgłaszającego Urząd zarejestruje lub odmówi jego rejestracji w całości lub w części, stosownie do stanu sprawy. Zarejestrowanie wzoru jako zależnego może nastąpić tylko za zgodą zgłaszającego wzór lub na podstawie orzeczenia Urzędu (wydziału spraw spornych).

(4) Urząd nie ma prawa odmówić rejestracji wzoru dlatego, że uważa go za bezwartościowy.

Art. 125. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń wzorów oraz długości okresów, wyznaczonych przez Urząd.

Patrz instrukcję Prezesa Urzędu Patentowego R. P. z dnia 1.3 1951 r. (Wiad. Urz. Pat. Nr 3, poz. 31).

Art. 126. Jeżeli badanie doprowadzi do uchwały pomyślnej, Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) wciąga wzór do rejestru wzorów użytkowych lub zdobniczych, wydaje zgłaszającemu dokument, zwa-

ny świadectwem ochronnym, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu lub wzoru; ogłasza drukiem w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“ o rejestracji wzoru. Datę świadectwa ochronnego uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 127. (1) Przeciwno odmowie zarejestrowania wzoru, jak również przeciwno uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd prawa z rejestracji do części zgłoszonego wzoru uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 128.

Uchylony ustawą z dnia 20.12 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 496).

Art. 129. Opisy wzorów użytkowych oraz ich załączniki, z wyjątkiem opisów wzorów użytkowych tajnych, są jawne i dla każdego dostępne od chwili powzięcia przez Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń wzorów) uchwały o rejestracji wzoru użytkowego.

Brzmienie ustalone ustawą z dnia 20.12 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 496).

Art. 130. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie wzoru z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty okresowej lub z powodu zrzeczenia się prawa z rejestracji wzoru przez właściciela, tudzież zarejestrowanie zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na wzorze zarejestrowanym.

Art. 131. Przeciwno uchwałom wydziału zgłoszeń wydanym na podstawie art. 130, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie rejestracji wzoru.

Art. 132. (1) Skarga o unieważnienie rejestracji wzoru winna zawierać jasno określone żądanie, związane przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie niewierytelionym. Oryginał lub odpis uwierzyteliony złożyć należy, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 133. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciwno takiej uchwale może wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnym, bez wyznaczenia rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 132 ust. 1.

Art. 134. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać, także pod przysięgą, świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sądy.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 135. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakazuje powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę zagranicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania — pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek złożenia kaucji.

Art. 136. Wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji wzoru, jako też orzeczenie, unieważniające rejestrację wzoru, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

Art. 137. Przeciwno orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony, a także Prokuratoria Generalna, mogą wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego w ciągu dwóch miesięcy.

Patrz uwagę do art 118. dotyczącą przekształcenia Prokuratoru Generalnego R P w Urząd Zastępstwa Prawnego.

Art. 138. Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 132—135; w postępowaniu odwoławczym strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

C. Umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego.

Art. 139. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie rejestracji wzoru (art. 132—138).

Art. 140 — 144.

Zawierają przepisy dotyczące tylko wzorów użytkowych. Przepisy te utraciły moc obowiązującą na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18 7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 145. (1)

(2) Skargę o umorzenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego z powodu niewykonania tego prawa w sposób wytwórczy wnieść może również każda osoba interesowana.

(3) Wniesienie skargi o umorzenie prawa z rejestracji wzoru zaznacza się z urzędu w rejestrze wzorów użytkowych.

(4) Dowód wykonania obowiązków w art. 99 wymienionych, względnie dowód okoliczności, usprawiedliwiających niewykonanie tych obowiązków, ciąży na pozwanym (właścicielu zarejestrowanego wzoru użytkowego).

Przepisy ust. 1 dotyczyły tylko wzorów użytkowych. Przepisy te utraciły moc obowiązującą na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18 7 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331)

D. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 146. (1) Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) jest właściwy także (art. 132) dla następujących sporów:

- a) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru żąda w drodze skargi, by później zgłoszony wzór uznano jako zależny od jego wcześniejszego prawa (art. 94);
- b) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłączością wskazanego wzoru zarejestrowanego (art. 117).

(2) Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie rejestracji wzoru (art. 132—138). Orzeczenie, uznające zależność zarejestrowanego wzoru, ma być z urzędu do rejestru wpisane i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

E. Wywłaszczenie prawa z rejestracji wzoru użytkowego.

Art. 147. Prawo z rejestracji wzoru użytkowego może być w całości lub częściowo wywłaszczone albo ograniczone bądź na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 101). W obu przypadkach o wywłaszczeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra, właściwego ze względu na znaczenie wywłaszczenia dla danego działu administracji państwowej. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 148. W przypadku, przewidzianym w art. 147, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem zarejestrowanego wzoru użytkowego, a gdyby ugoda nie doszła do skutku, sam oznacza tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem uprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi prawa z wzoru, a wówczas złożyć do depozytu sądowego, gdy na wzorze ciążyą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi wzoru. W razie wywłaszczenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw użytkownika uprzedniego i użytkownicy późniejszych (art. 95, 97 i 102).

Obecnie w porozumieniu z Ministerstwem Finansów. Patrz ustawę z dnia 7 3 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 101).

Art. 149. Z chwilą wypłacenia właścicielowi zarejestrowanego wzoru użytkowego ostatecznej lub

tymczasowej sumy wynagrodzenia albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego wygasają dotychczasowe prawa na wzorze zarejestrowanym i do wzoru zarejestrowanego, i albo prawo z rejestracji wzoru przechodzi na własność Państwa, albo wzór staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, ujawnione w rejestrze, przy czym zmniejsza się odpowiedzialność odszkodowawczą.

Art. 150. Jeżeli właściciel prawa z rejestracji wzoru użytkowego czuje się pokrzywdzonym z powodu wysokości odszkodowania, ustalonego przez Urząd Patentowy (wydział spraw spornych), może w ciągu trzydziestu dni żądać ponownego ustalenia wysokości odszkodowania przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materiału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela wzoru, a w razie potrzeby po zasięgnięciu opinii znawców. Może także wysłuchać opinii osób, mających jakiegokolwiek prawa na wzorze. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 172). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

1. Obecnie Sąd Wojewódzki dla m. st. Warszawy. Patrz przepisy art. 4 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz przepisy art. 11, 369 i 370 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

2. Patrz uwagę do art. 148.

Art. 151. Na żądanie właściciela zarejestrowanego wzoru użytkowego lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornym (art. 172), jaka suma złożona ma być podzielona między osoby, którym służy prawo do odszkodowania (art. 148). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Patrz przepisy art. 11, 369 i 370 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 152. Orzeczenie wywłaszczające winno być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“.

F. Licencja przymusowa.

Art. 153. (1) Na żądanie właściciela zarejestrowanego wzoru zależnego (art. 94 i 146, ust. 1a) i na ewentualny wniosek właściciela prawa wcześniejszego Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) orzeka według swobodnego uznania po przesłuchaniu stron, a w razie potrzeby i znawców, czy należy ustanowić licencję przymusową na rzecz właściciela wzoru zależnego, lub także licencję na rzecz właściciela prawa wcześniejszego (art. 106 i 109), a w braku dalszego porozumienia stron oznacza warunki takich licencji.

(2) W ciągu dwóch miesięcy strony mogą żądać ponownego oznaczenia wysokości wynagrodzenia za licencję przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Orzeczenie zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 172). Od orzeczenia Sądu Okręgowego strony mogą odwołać się do wyższych instancji

sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

1. Przepisów art. 153 nie stosuje się do wzorów użytkowych. Patrz przepis art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

2. Patrz uwagę 1 do art. 150.

Art. 154.

Zawierał przepisy dotyczące tylko wzorów użytkowych. Przepisy te utraciły moc obowiązującą na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 155. Uchwałę, ustanawiającą przymusową licencję lub odmawiającą jej ustanowienia, należy doręczyć interesowanym stronom. W ciągu dwóch miesięcy od doręczenia uchwały dopuszczalne jest odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego. Odwołanie nie może jednak dotyczyć wysokości wynagrodzenia za korzystanie z licencji.

Przepisów art. 155 nie stosuje się do wzorów użytkowych. Patrz przepisy art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 18.7.1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331).

Art. 156.

Dotyczył licencji przymusowej, przewidzianej w art. 103 ust. 1. Utracił moc obowiązującą wskutek uchylenia art. 103.

G. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 157. Przeciwno orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile nie ulegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współdziałanie w interesie publicznym.

1. Najwyższy Trybunał Administracyjny nie wznowił po wojnie swej działalności.

2. Patrz uwagę do art. 118, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

H. Właściwość sądów.

Art. 158. (1) Spory o prawa i roszczenia prywatno-prawne, dotyczące zarejestrowanych wzorów, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

- spory o własność wzoru zarejestrowanego oraz inne prawa rzeczowe na wzorze (art. 102—106) lub prawa do wzoru; także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich i późniejszych (art. 95, 97 i 102), ale nie spory z art. 146;
- spory o roszczenie majątkowe (wydanie zbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia rejestracji wzoru lub umorzenia prawa z rejestracji wzoru użytkowego albo uznania zależności wzoru;
- spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na wzorze i praw do wzoru (art. 111, 112, 114);
- spawy, określone w art. 150, 153, 154 ust. 2 i 156.

(2) Dla sporów o prawa i roszczenia prywatno-prawne, wymienione w ust. 1, właściwymi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest posiadacz prawa z rejestracji wzoru zamieszkały za granicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 121).

Patrz przepisy art. 11 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 159. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w art. 113 i 119, należą do właściwości sądów okręgowych.

Obecnie do właściwości sądów powiatowych lub sądów wojewódzkich. Patrz przepisy art. 15 i 17 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 40, poz. 364).

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 160. (1) Opłata za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 120) wynosi 9 zł. Opłata za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 36 zł, a przy wzorach zdobniczych 24 zł. Opłata za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 90 zł, a przy wzorach zdobniczych 45 zł. Opłata za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok) wynosi przy wzorach użytkowych 180 zł, a przy wzorach zdobniczych 90 zł.

(2) Przy zgłoszeniu wzorów zdobniczych, odnoszących się do kilku klas towarowych, które określi Minister Przemysłu i Handlu, należy uścić opłaty (za zgłoszenie i okresowe) tylekrotnie, ile klas towarowych objętych jest zgłoszeniem.

1. Brzmienie ust. 1 ustalone dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164). Opłaty przeliczone na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

2. Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164).

3. Do określenia klas towarowych jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232. Klasy towarowe ustala rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 488).

Art. 161. (1) Opłaty okresowe za pierwszy okres należy uścić w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu o rejestracji wzoru w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“, za okres drugi i trzeci — z ich początkiem w dniu i miesiącu, oznaczonym w świadectwie ochronnym jako data świadectwa i rejestracji.

(2) Jednakowoż można uścić opłatę w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim, 15% — w trzecim, 20% — w czwartym, 25% — w piątym i 30% — w szóstym.

(3) Uiszczenie opłat może nastąpić przed terminem płatności; jeżeli właściciel zrzeknie się prawa, jeżeli ono zostanie unieważnione lub umorzone, zwraca się opłaty, uskutecznione przed terminem. Opłaty za okresy ubiegłe i za okres bieżący nie ulegają zwrotowi.

1. Brzmienie ust. 2 ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

2. Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164).

Art. 162. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących osoby właściciela wzoru, oraz zmian, odnoszących się do praw rzeczowych i praw użytkownicy uiszcza się opłatę po 12 zł; od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących zastępcy właściciela wzoru, uiszcza się opłatę po 6 zł; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 18 zł; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołanie od jego orzeczeń oraz uchwał wydziału kontroli wykonywania wynalazków — po 36 zł.

1. Brzmienie ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

2. Wysokość opłat ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164). Opłaty przeliczone na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 163. (1) Od opłat powyższych (art. 160—162), o ile dotyczą one wzorów użytkowych, zwolniony jest Skarb Państwa oraz związki komunalne; nie korzystają z tego zwolnienia zarówno państwowe jak i komunalne przedsiębiorstwa o odrębnej osobowości prawnej.

(2) Zgłaszający, który przedstawi dowód niezależności, będzie zwolniony od opłaty za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 160 ust. 1), nadto może uzyskać według uznania Prezesa Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłaty za pierwszy okres, po czym może być zwolniony od tej opłaty, jeżeli prawo po upływie pierwszego okresu zgaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres.

Brzmienie ust. 2 ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

Art. 164. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

1. Do wydania rozporządzenia jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów. Patrz nadto uwagi do art. 148 i 232.

2. Patrz rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 486).

Rozdział VII.

Postanowienia przejściowe i międzynarodowe.

Art. 165. (1) Prawa ze zgłoszeń wzorów oraz z wzorów zarejestrowanych, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od tych państw odłączone, weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i zarejestrowanych wzorów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami międzynarodowymi — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami przewidzianymi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzynarodowe.

(2) Prawa z takich wzorów zarejestrowanych, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawa dzielnicowe), nie mogą w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w państwie, w którym powstały.

(3) Unieważnienie rejestracji wzoru, zgaśnięcie i umorzenie prawa z wzoru w owym państwie powodują w zasadzie nieważność i zgaśnięcie prawa dziel-

nicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia prawa szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

- a) jeżeli prawo z wzoru szczepowego wygasło skutkiem nieuiszczenia opłat, a właściciel uiścił natomiast opłaty za wzór dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili prawomocnego wygaśnięcia prawa z wzoru szczepowego;
- b) jeżeli właściciel prawa szczepowego z wzoru zrzekł się go tylko w państwie, w którym prawo to powstało;
- c) jeżeli prawo szczepowe z rejestracji wzoru umorzone zostało w państwie, w którym powstało, z powodu niewykonywania tego prawa w sposób wytwórczy, pomimo że było wykonywane w czasie i rozmiarach, ustawą dla zarejestrowanego wzoru szczepowego przepisanych w dzielnicy, do Polski z owego państwa przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie jego w sposób wytwórczy miało miejsce gdzie indziej w Polsce, ale w rozmiarach niniejszym rozporządzeniem przepisanych (art. 99); na tych podstawach właściciel zarejestrowanego wzoru może żądać w Urzędzie Patentowym ustalenia, także w drodze sporu (wydział spraw spornych), że jego prawo dzielnicowe z wzoru nie wygasło; skargę wniesie przeciwko Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego; w każdym razie ponosi koszty sporu;
- d) jeżeli prawo⁴ szczepowe z wzoru uległo wywłaszczeniu .

(4) Wyjątki dotyczące utrzymania prawa z wzoru, a przewidziane w przypadkach b, c i d, mają zastosowanie, jeżeli właściciel zarejestrowanego wzoru w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia umorzenia, względnie wywłaszczenia prawa szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, że pragnie nadal utrzymać prawo dzielnicowe i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

(5) Prawa dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania niniejszym rozporządzeniem przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia prawa szczepowego, oparte na ustawie, której prawo to podlega.

(6) Prawo z rejestracji wzoru dzielnicowego może ulec wywłaszczeniu według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Art. 166. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym dzielnicowym świadectwem ochronnym, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi je w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody istnienia prawa szczepowego z wzoru. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, że istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestrowuje prawo dzielnicowe, jako wzór dzielnicowy, w osobnym rejestrze wzorów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwane dzielnicowe świadectwo ochronne. Ogłoszenie drukiem o rejestracji wzoru dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzednim złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(2) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego jest właściwy wyłącznie Urząd Patentowy.

(3) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 111, 112, 113 i 114) jedynie na podstawie dzielnicowego świadectwa ochronnego.

Art. 167. Aczkolwiek właściciel prawa dzielnicowego z wzoru uzyskał patent lub rejestrację wzoru na całą Polskę, jego zarejestrowany wzór dzielnicowy utrzymuje nadal swoją moc prawną do czasu określonego w art. 165.

Art. 168. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i zarejestrowanych wzorów przez traktaty i umowy międzynarodowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały z wzoru w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie prawo z wzoru nie obowiązywało. Prawa te należy oceniać według analogii prawa używacza uprzedniego (art. 95).

Art. 169. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach między państwowych.

Art. 170. Jeżeli wzór użytkowy został zarejestrowany przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, okres trzyletni z art. 99 ust. 1 nie może upłynąć wcześniej niż z upływem dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 171 i 172.

Zawierają przepisy przejściowe, które utraciły moc obowiązującą.

Art. 173. Termin najdłuższy ochrony do lat dwunastu utrzymuje się nadal w mocy co do wzorów, którym przysługiwał w myśl art. 105 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 306). Opłatę za czwarty okres ochrony (11 i 12 rok) uiszczać należy w wysokości podwójnej niż przewidziana za okres trzeci.

CZĘŚĆ III.

O ZNAKACH TOWAROWYCH

Patrz zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8.8.1949 r. w sprawie używania znaków towarowych przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-57, poz. 762)

Rozdział I.

Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy unieważnienie i wygaśnięcie.

Art. 174. (1) Wyłączne prawo oznaczania towarów znakami (rysunkami, obrazkami, słowami, literami, liczbami, formami plastycznymi itp.) celem wskazywania odbiorcom, że towary pochodzą z pewnego przedsiębiorstwa, powstaje w zasadzie (art. 180) przez zarejestrowanie znaku. Prawo to rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Prawo z rejestracji znaku ogranicza się do towarów tego rodzaju, dla jakich zgłoszenie nastąpiło, a jakie wchodzi w zakres wymienionego w zgłoszeniu przedsiębiorstwa.

(3) Ochrona prawna rozpoczyna się od dnia zarządzenia rejestracji znaku.

Art. 175. Do rejestrowania znaków towarowych powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 176. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić względem pewnych towarów zakaz wprowadzenia ich w obrót w kraju, zanim nie będą zaopatrzone znakiem towarowym, zarejestrowanym według przepisów niniejszego rozporządzenia.

Obecnie Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz uwagi do art. 232.

Art. 177. (1) Nie jest ważnym prawo z rejestracji znaków:

- a) które nie posiadają dostatecznego charakteru wyróżniającego, które służą do oznaczania rodzaju towarów, ich właściwości, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia, które stały się z czasem znakami wolnymi; które są słowami ogólnie znanymi w zwyczajnym obrocie jako nazwy towarów, dla jakich je zgłoszono;
- b) które naruszają prawa pewnych osób (do nazwiska, do firmy, do wizerunku), lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującym prawem lub z dobrymi obyczajami;
- c) które wprowadzają w błąd lub oczywiście wprowadzić mogą w błąd odbiorców co do pochodzenia towaru lub jego rodzaju i jakości albo odznaczeń i innych właściwości przedsiębiorstwa;
- d) których część stanowi znak lub nazwa Czerwonego Krzyża, o ile nie są zgłoszone przez stowarzyszenia lub władze uprawnione do ich używania;
- e) których część stanowią herby, flagi i inne godła Państwa Polskiego, związków komunalnych i innych korporacji publicznych, odznaczenia honorowe itp. oraz znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy lub instytucji;
- f) których część stanowią herby, flagi i inne godła państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne tychże, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy.

(2) Zezwolenie właściwych władz lub instytucji, wymagane przepisami zamieszczonymi w ust. 1 pod e i f co do znaków i stempli urzędowych, kontrolnych i gwarancyjnych, nie jest potrzebne, jeżeli chodzi o towary zupełnie innego rodzaju, aniżeli towary, dla których z urzędu takie oznaczenia zaprowadzono.

(3) Ze względu na przepisy ust. 1 f oraz ust. 4 niniejszego artykułu, Urząd Patentowy będzie podawał do publicznej wiadomości w swym czasopiśmie urzędowym: „Wiadomości Urzędu Patentowego“ otrzymywane za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie wykazy notyfikujące, jakie godła, znaki, stemple itd. na życzenie poszczególnych państw mają korzystać z ochrony na zasadzie niniejszych przepisów.

(4) Przepisy niniejszego artykułu ust. 1 f, ewentualnie art. 183, będą stosowane względem znaków towarowych, zawierających powszechnie znane godła państw, należących do międzynarodowego Związku

ochrony własności przemysłowej, o ile rejestracja tych znaków nastąpiła po dniu podpisania aktu międzynarodowej konferencji w Hadze, zebranej dla przejrzenia Konwencji Związkowej Paryskiej (6 listopada 1925 r.); co do godła państwowych nieznanymi powszechnie, jak również urzędowych znaków i stempli państw należących do wymienionego Związku, przepisy powyższe będą stosowane tylko do znaków towarowych, zarejestrowanych po upływie dwóch miesięcy od otrzymania wykazu notyfikacyjnego (art. 177 ust. 1 f).

(5) Uzyskanie pozwolenia władzy, o którym mowa w ust. 1 e, f, niniejszego artykułu, nie wyklucza możliwości odmówienia rejestracji znaku z innych powodów. Rejestracja oznaczenia nie wyklucza późniejszej rejestracji podobnego lub takiego samego oznaczenia, pochodzącego z innego państwa.

(6) Przepisy ust. 1 d, e, f mają zastosowanie także do oznaczeń, stanowiących naśladownictwo oznaczeń, w ust. 1 pod d, e, f wymienionych, mogące wprowadzić w błąd odbiorców towarów.

Patrz ustawę z dnia 8.1.1938 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża i godła Związku Szwajcarskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 12) oraz dekret z dnia 26.4.1949 r. o ochronie godła i nazwy Światowej Organizacji Zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 185).

Art. 178. Rejestracja znaku towarowego nie pozbawia twórcy rysunku możliwości dochodzenia swego prawa autorskiego przeciwko posiadaczowi prawa z rejestracji znaku.

Art. 179. (1) Prawo z rejestracji znaku nie jest ważne, jeżeli dla towarów tego samego rodzaju jest ten znak już zarejestrowany na rzecz innego przedsiębiorstwa, choćby nie zachodziła przeszkoda art. 177 ust. 1 c.

(2) Jeżeli znak towarowy pewnego przedsiębiorstwa został z rejestru wykreślony, to bez zgody przedsiębiorcy, który był właścicielem znaku, może przez rejestrację powstać na rzecz przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, ważne prawo z takiego samego znaku dopiero po upływie trzech lat od daty wykreślenia znaku dawniejszego z rejestru.

Art. 180. (1) Gdy niezarejestrowany znak towarowy znany jest w Polsce jako znak pewnego przedsiębiorstwa, a inny przedsiębiorca zgłosił taki sam znak dla swego przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, pierwszy przedsiębiorca może przez rok od obwieszczenia o rejestracji żądać w Urzędzie Patentowym, a w razie sporu w sądzie, żeby prawo z rejestracji znaku zostało uznane jako jego prawo i przepisane na rzecz jego przedsiębiorstwa. W razie takiego żądania winien zwrócić temu, kto znak zgłosił do rejestracji lub jego rejestrację uzyskał, koszty zgłoszenia lub rejestracji, jakie sam musiałby ponieść. Co do roszczeń o zubożenie i wynagrodzenie szkód stosować należy analogiczne przepisy art. 183 ust. 2 i 3.

(2) Przepis powyższy nie uchybia możliwości wniesienia skargi o unieważnienie pierwszej rejestracji na podstawie art. 177 ust. 1 c i art. 179.

(3) Jednak nawet, gdyby po upływie powyższego okresu rocznego utrzymał się bez zmiany wpis prawa do znaku zarejestrowanego, prawo z rejestracji nie ma mocy wobec użytkownika uprzedniego w zakresie jego dotychczasowego przedsiębiorstwa.

(4) Prawo użytkownika uprzedniego jest ściśle związane z jego przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na niego przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek użytkownika, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub dokumentem prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo uprawnione i na którym podpis właściciela znaku zarejestrowanego został uwierzytelniony sądownie lub notarialnie.

(5) Urząd Patentowy może zażądać na wniosek stron interesowanych albo Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pod groźbą zastosowania przepisów art. 184 c i art. 177 ust. 1 c, aby właściciel znaku zarejestrowanego lub użytkownik uprzedni, albo jeden i drugi, uzupełnili swe znaki przez zarejestrowanie takich dodatków, jakie by niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw.

Na podstawie dekretu z dnia 29.3.1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) uprawnienia Prokuratury Generalnej R. P. przysługują obecnie Urzędowi Zastępstwa Prawnego.

Art. 181. Za znak takj sam w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się także znak, różniący się od dawniejszego tak nieznacznie, że mimo różnic odbiorca towaru może z łatwością przypuszczać, iż towar pochodzi z przedsiębiorstwa, którego znak ma w pamięci. Przepis ten stosuje się także wtedy, gdy między znakami zachodzą różnice co do środków, którymi działa się na odbiorców (np. jeden jest słowny, a drugi obrazowy).

Art. 182. (1) Pierwszeństwo prawa z rejestracji znaku towarowego liczy się od chwili zgłoszenia znaku w Urzędzie Patentowym.

(2) Kto zgłosił w Urzędzie Patentowym znak towarowy, umieszczony przed tym na towarze, wystawionym w Polsce na publicznej wystawie, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, będzie korzystał z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie znaku w Urzędzie Patentowym nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

(3) To samo odnosi się do wystaw w innych krajach, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, jeżeli prawo to zostało im przyznane na podstawie wewnętrznego ustawodawstwa danego kraju. Urząd Patentowy może żądać dowodu tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowodu daty i miejsca wystawienia w sposób, jaki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu. Okres sześciomiesięczny (ust. 2) nie przedłuża okresu również sześciomiesięcznego, określonego w ostatnim ustępie niniejszego artykułu, jednak, jeżeli towar wystawiono przed pierwotnym zgłoszeniem zagranicznym, służącym za podstawę prawa pierwszeństwa, Urząd Patentowy może przyznać prawo pierwszeństwa od daty wystawienia towaru.

(4) Kto prawidłowo wniósł podanie o zarejestrowanie znaku towarowego w jednym z państw należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, lub jego prawny następca, będzie korzystał — z zastrzeżeniem praw osób trzecich — z prawa pierwszeństwa owym zgłoszeniem uzasadnionego, jeżeli wniesie do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie znaku w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwotnego zgłoszenia zagranicz-

nego; jeżeli ostatni dzień tego okresu jest wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym, wówczas wymienione podanie wniesić można jeszcze w najbliższym dniu czynności Urzędu.

1. Do przyznania ulgi, o której mowa w ust. 2, oraz do wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232.

2. Dowody tożsamości przedmiotu wystawionego z przedmiotem zgłoszenia oraz dowody daty i miejsca wystawienia określa rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16.5.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 548).

Art. 183. (1) Prawo z rejestracji znaku towarowego będzie unieważnione o tyle, o ile zachodziły przeszkody prawne do jego powstania, wymienione w art. 174, 177, 178, 179 i 181.

(2) Posiadacz prawa ze znaku nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę, wyrządzoną innym osobom ze swej winy.

(3) Posiadacz prawa, nieważnego w myśl art. 179, winien w każdym razie wydać niesłuszne zbożacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa wcześniejszego.

Art. 184. Prawo z rejestracji znaku towarowego gaśnie:

- a) jeżeli opłata za bieżące dziesięciolecie zalega ponad trzy miesiące;
- b) jeżeli właściciel znaku zrzeka się go pisemnie lub do protokołu wobec Urzędu Patentowego;
- c) jeżeli warunki istnienia prawa z czasem odpadły i okoliczność ta została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem Urzędu Patentowego.

Rozdział II.

Własność i inne prawa rzeczowe na znaku towarowym.

Art. 185. Znak towarowy jest przedmiotem własności i innych praw rzeczowych jedynie wraz z przedsiębiorstwem, dla którego został zgłoszony, lub dla którego przez używanie znaku powstał (art. 180), i tylko wraz z przedsiębiorstwem przechodzi na inne osoby w drodze następstwa ogólnego lub szczególnego.

Patrz art. 6 ustawy z dnia 3.1.1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 17).

Art. 186. (1) Strony winny zgłosić do rejestru znaków towarowych zmiany w prawach rzeczowych, jak zwłaszcza powstanie tych praw, przeniesienie i umorzenie — co do praw użytkownicy uprzednich o tyle, o ile te prawa są do rejestru wpisane (art. 180 ust. 4) — nadto wszelkie zmiany w oznaczeniu przedsiębiorstwa, zwłaszcza w firmie.

(2) Jeżeli ktoś nabył przedsiębiorstwo, z którym łączy się prawo ze znaku, do rejestru wpisane, nie może dochodzić tego prawa przeciw osobom trzecim we własnym imieniu, dopóki nie postara się o wpis aktu przeniesienia do rejestru znaków. Wpis nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo dokumentu prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis zbywcy jest sądownie lub notarialnie uwierzytelniony. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe za-

wiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczone, ze skutkiem prawnym przeciwko niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Art. 187. (1) Skargi o własność i o prawa rzeczowe na znaku, także o prawo używacza uprzedniego, będą zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze znaków na wniosek osoby, która skargę wniosła.

(2) Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe wywierają moc prawną także przeciwko osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa na znaku lub do znaku.

Rozdział III.

Ochrona praw z rejestracji znaku towarowego.

Art. 188. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu bezprawnie wkracza w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku towarowego wynikającej, lub w inny sposób niezgodny z prawem lub dobrymi obyczajami wyrządza szkodę osobie z zarejestrowanego znaku uprawnioncej, w szczególności kto w swym przedsiębiorstwie choćby tylko w okólnikach, na blankietach, środkach reklamy itp. ogłoszeniach, bezprawnie używa znaku towarowego, zarejestrowanego dla towarów tego samego rodzaju na rzecz innego przedsiębiorstwa, lub kto w swym przedsiębiorstwie oznacza towary bezprawnie nazwą obcego przedsiębiorstwa — winien zaprzestać naruszania, wydać niesłuszne z bogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanic jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistym niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku w dziennikach, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, nie przekraczającej 3.000 zł; sumę tę oznaczy sąd według własnego uznania.

(2) Roszczenia z powodu naruszenia praw z rejestracji znaku ulegają przedawnieniu trzyletniemu, które liczy się co do każdego czynu bezprawnego oddzielnie.

Wysokość ryczałtowej sumy pieniężnej ustalona dekretem z dnia 30.11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334). Suma przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 189. (1) Jeżeli pozwany przez skargę z artykułu poprzedniego zarzuci, że prawo z rejestracji znaku nie istnieje, sąd może przerwać postępowanie procesowe aż do rozstrzygnięcia sporu w tym przedmiocie przez Urząd Patentowy, przy czym oznaczy termin, do którego skarga ma być do Urzędu Patentowego wniesiona. Jeżeli skarga nie zostanie w tym terminie wniesiona, lub nie będzie popierana, albo Urząd Patentowy orzeknie, że prawo z rejestracji znaku w chwili wniesienia skargi przed sądem istniało, sąd na wniosek podejmie postępowanie procesowe.

(2) Zarówno w przypadku przerwy postępowania niniejszym artykułem przewidzianej, jak w innych przypadkach w toku postępowania sądowego o naruszenie prawa z rejestracji znaku, sąd w drodze zarządzeń tymczasowych (zabezpieczeń powództwa) może wydać zakaz dalszego wkraczania przez pozwa-

nego w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku wynikającej, zarządzić przechowanie narzędzi, służących do wytwarzania znaków, zapasu gotowych znaków, towarów zaopatrzonych znakami, usunięcie znaków z towarów itp.

Art. 190. (1) Kto w wykonywaniu przemysłu lub handlu umyślnie wkracza bezprawnie w zakres wyłączności z zarejestrowania znaku towarowego wynikającej, albo przywłaszcza sobie prawo do zarejestrowania znaku, ulega karze grzywny do 112.500 zł lub aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

(2) Ściganie odbywa się z oskarżenia publicznego.

(3) Sąd karny może również orzekać o wnioskach, opartych na art. 188, 189 i 191.

Wysokość górnej granicy grzywny ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161). Grzywna przeliczona na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 191. Przyrządy, które mogą służyć wyłącznie do podrabiania znaku lub do oznaczania towarów, i zapasy gotowe znaków należy zniszczyć na koszt krzywdziela, jeżeli się ich nie przyzna pokrzywdzonemu za jego zgodą na poczet odszkodowania. Znaki, bezprawnie na towarach umieszczone, należy na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego usunąć, choćby się to łączyć miało ze zniszczeniem towaru.

Rozdział IV.

Ochrona wolności handlowej.

Art. 192. (1) Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę o unieważnienie rejestracji znaku towarowego z powodu braku warunków, objętych art. 174 i 177 od początku lub dlatego, że warunki istnienia prawa z art. 177 z czasem odpadły. W szczególności skargę wnieść może w interesie publicznym Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy ministerstwa, właściwego ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie. Przepis niniejszego ustępu o możliwości wniesienia skargi przez każdą osobę nie ma zastosowania w przypadku, gdy znak zarejestrowany uchyla tylko prawu pewnej osoby (art. 177 ust. 1 b).

(2) Każdemu wolno wnieść do Urzędu Patentowego (wydział spraw spornych) skargę z żądaniem ustalenia, że znak towarowy, którego zamierzał w swym przedsiębiorstwie używać lub używa, nie jest taki sam (art. 181), jak wskazany znak, zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary takiego samego rodzaju.

Patrz uwagę do art. 180, dotyczącą przekształcenia Prokuratoru Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Rejestracja znaku towarowego oraz inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 193. Celem nabycia prawa wyłącznego używania w przedsiębiorstwie znaku towarowego przedsiębiorca zgłosi znak pisemnie do Urzędu Patentowego

wego (wydział zgłoszeń). Dla każdego znaku wnieść należy osobne podanie, przy czym zastrzec można nieistotne odmiany. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 194. (1) Zgłoszenie musi zawierać: wniosek o zarejestrowanie znaku; dokładny rysunek znaku co najmniej w 10 egzemplarzach; imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego znak; gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien wyznaczyć bądź Kolegium Rzeczników Patentowych; bądź adwokata zamieszkującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, którego zgłaszający winien wyznaczyć jako pełnomocnika swego i upoważnić przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i osób interesowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszym rozporządzeniu przewidzianych; oznaczenie rodzaju i zakresu działania przedsiębiorstwa, nazwy jego (firmy), wymienienie czy jest przedsiębiorstwem przemysłowym, czy tylko handlowym, podanie głównej siedziby, tudzież siedziby zakładów ubocznych, wymienienie rodzaju towarów, dla których zostaje znak zgłoszony; po ustanowieniu klas towarów przez Ministra Przemysłu i Handlu — oznaczenie klasy lub klas według rozporządzenia ministerialnego.

(2) Zgłaszający winien uiścić przepisaną opłatę za zgłoszenie. W razie jej nieuiszczenia w terminie przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

(3) Jeżeli w znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, herby lub wizerunki, należy złożyć pozwolenie dotyczących osób. W szczególności trzeba wykazać się pozwoleniem korporacji publicznych, jak to: Państwa, powiatu, gminy itp., których herby lub inne oznaczenia zamieszczone zostały w znaku towarowym, względnie zezwoleniem wymienionym w art. 177 ust. 1 f.

(4) Ponadto zgłaszający winien zastosować się do szczegółowych przepisów, wydanych przez Urząd co do podań i załączników.

1. Brzmienie ust. 1 ustalone ustawą z dnia 20.12.1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 495).

2. Do ustanowienia klas towarów jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232. Klasy towarów ustala rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.4.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 487).

3. Patrz przepisy obowiązujące przy zgłaszaniu wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Wiad. Urz. Pat. z 1946 r. Nr 1, poz. 8).

Art. 195. (1) Jeżeli znak towarowy ma być zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w państwie obcym, zgłaszający znak powinien także przedstawić dowód, że znak doznaje ochrony prawnej w tymże państwie obcym.

(2) Kto stosownie do art. 182 ust. 4 chce korzystać z praw pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego, winien w okresie sześciu miesięcy od daty zgłoszenia zagranicznego wnieść do Urzędu Patentowego podanie o zarejestrowanie znaku i równocześnie lub dodatkowo, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania, postawić wniosek o przyznanie mu praw pierwszeństwa. Zgłoszenie pierwotne należy oznaczyć w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów po-

trzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia. Nadto należy złożyć Urzędowi w czasie przez Urząd wyznaczonym, nie krótszym jednak jak trzy miesiące od daty zgłoszenia, kopię zgłoszenia zagranicznego (wraz z odbitką znaku), której zgodność z oryginałem stwierdziła właściwa władza zagraniczna; dalsze uwierzytelnienia nie będą wymagane. Zamiast kopii zgłoszenia zagranicznego zgłaszający może złożyć zaświadczenie właściwej władzy zagranicznej, stwierdzające wraz ze znakiem datę zgłoszenia pierwotnego, osobę zgłaszającego przedsiębiorstwo i rodzaj towarów. Jeżeli zgłaszający składa Urzędowi dowód rejestracji znaku, zawierający datę zgłoszenia, osobny odpis zgłoszenia pierwotnego lub wyżej wymienione zaświadczenia są zbędne.

Art. 196. (1) Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom art. 194 oraz 195.

(2) Jeżeli wydział zgłoszeń stwierdzi, że nie uczyniono zadość przepisom art. 194 oraz 195 ust. 1, wezwie zgłaszającego do usunięcia braków zgłoszenia. W razie nieuczynienia zadość temu wezwaniu w czasie przez wydział zgłoszeń wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za cofnięte.

(3) W razie niezastosowania się przez pragnącego korzystać z prawa pierwszeństwa (art. 182 ust. 4) do przepisów art. 195 ust. 2 wydział zgłoszeń odmówi przyznania pierwszeństwa.

Art. 197. Prezes Urzędu Patentowego ma prawo w granicach niniejszego rozporządzenia wydawać szczegółowe instrukcje, dotyczące badania zgłoszeń znaków towarowych oraz długości okresów wyznaczanych przez Urząd.

Patrz instrukcję Prezesa Urzędu Patentowego R. P. z dnia 1.3.1951 r. (Wiad. Urz. Pat. Nr 3, poz. 31).

Art. 198. (1) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) bada nadto, czy przeciw rejestracji zgłoszonego znaku nie zachodzą przeszkody z art. 174 i 177 niniejszego rozporządzenia.

(2) Jeżeli stwierdzi brak warunków z art. 174 i 177, jaki nie może być usunięty przez zmiany nieistotne przy utrzymaniu tego samego pierwszeństwa, odmówi rejestracji znaku; w razie przeciwnym wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek w okresie oznaczonym.

(3) Urząd Patentowy (wydział zgłoszeń) odmówi również rejestracji znaku, jeżeli dostrzeże, że ten sam lub taki sam znak jest już zarejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i dla tego samego rodzaju towarów (art. 179, 181).

(4) Jeżeli wydział zgłoszeń przy powyższym badaniu dostrzeże, że taki sam znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i tego samego rodzaju towarów, a stan sprawy nie daje dostatecznych podstaw do stwierdzenia przeszkód w myśl art. 177, 179 lub 181, natenczas zawiadomi o swym spostrzeżeniu przedsiębiorcę zgłaszającego znak oraz tego przedsiębiorcę, którego znak jest zarejestrowany lub zgłoszony lub był zarejestrowany nie dawniej, niż przed trzema laty. Po przesłuchaniu pierwszego, a drugiego jeżeli zgłosi się w czasie oznaczonym, wydział zgłoszeń zarejestruje znak lub odmówi rejestracji, stosownie do stanu sprawy.

Art. 199. (1) Jeżeli badanie warunków art. 174 i 177 doprowadzi do uchwały pomyślnej, wydział

zgłoszeń wzywa zgłaszającego do złożenia kliszy znaku oraz uiszczenie opłaty za dziesięcioletnią ochronę i za klasy towarów (art. 213 ust. 2), jak również kwoty, odpowiadającej kosztom ogłoszenia o rejestracji znaku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”; po dopełnieniu tych warunków zarządza rejestrację znaku i wydaje świadectwo ochronne.

(2) Niezastosowanie się w okresie trzymiesięcznym do wzwania, określonego w ustępie poprzednim, będzie uważane za cofnięcie zgłoszenia.

(3) Przedłożenie kliszy znaku słownego nie jest wymagane, o ile cechą znamioną znaku nie jest również ogólny charakter napisu.

(4) O rejestracji znaku ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z istotnymi określeniami, a w szczególności z podaniem pierwszeństwa i z odbitką znaku, przy ewentualnym podaniu barw, w jakich znak został zgłoszony.

(5) Na świadectwie należy odbić, nakleić lub do niego dołączyć znak towarowy, względnie jego podobiznę.

(6) Datę świadectwa uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 200. (1) Przeciwko odmowie zarejestrowania znaku, jak i przeciwko uchwale, wzywającej zgłaszającego do usunięcia usterek znaku, względnie do uzupełnienia braków zgłoszenia, można odwołać się do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

(2) Ograniczenie przez Urząd prawa do części zgłoszonego znaku lub do pewnych tylko rodzajów towarów, jak również odmowę przyznania pierwszeństwa uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 201. (1) Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone dla innych wydziałów, załatwia wydział zgłoszeń.

(2) W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie znaku towarowego z rejestru z powodu nieuiszczenia opłaty za korzystanie z ochrony znaku lub z powodu zrzeczenia się prawa ze znaku przez właściciela, tudzież zarejestrowanie wszelkich zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na znaku.

Art. 202. Przeciwko uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 201, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu dwóch miesięcy.

B. Unieważnienie rejestracji znaku towarowego.

Art. 203. (1) Skarga o unieważnienie rejestracji znaku towarowego winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych. Dokumenty w skardze powołane mogą być do niej dołączone także w odpisie nieuwierzytelnionym. Oryginał lub odpis uwierzytelniony należy złożyć, gdy zostanie dopuszczony dowód z tych dokumentów.

(2) Do skargi dołącza się tyle odpisów skargi i załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 204. (1) Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) zarządza doręczenie skargi stronie pozwanej i wyznacza jej okres przynajmniej trzydziestodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Skargę, której brak formalnych warunków, wydział spraw spornych odrzuci uchwałą. Powód przeciw takiej uchwale może

wnieść w ciągu dwóch tygodni odwołanie do wydziału odwoławczego; wydział odwoławczy rozstrzyga je na posiedzeniu niejawnym, bez wyznaczenia rozprawy.

(2) Do obrony pisemnej dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest powodów. Co do dokumentów, na które powołuje się pozwany, należy odpowiednio stosować postanowienia art. 203 ust. 1.

Art. 205. (1) Po wniesieniu obrony, względnie po upływie okresu do jej wniesienia, wydział spraw spornych wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony stronie powodowej.

(2) Rozprawa ustna odbywa się jawnie; przewodniczący może dla ważnych przyczyn zarządzić tajność rozprawy.

(3) Niestawiennictwo stron do ustnej rozprawy nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy.

(4) Wydział spraw spornych może także uwzględnić okoliczności faktyczne, nie powołane przez strony, i dopuścić dowody, nie zgłoszone przez strony.

(5) Wydział spraw spornych może wezwać do rozprawy i przesłuchać także pod przysięgą świadków i znawców; może o ich przesłuchanie wezwać sądy.

(6) Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

(7) Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje wydział spraw spornych na piśmie.

Art. 206. Na wniosek pozwanego wydział spraw spornych nakaże powodowi, mieszkającemu lub mającemu siedzibę za granicą, a nie posiadającemu w kraju majątku nieruchomego, złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów postępowania — pod rygorem zaniechania postępowania, chyba że konwencje międzynarodowe lub wzajemność wykluczają obowiązek złożenia kaucji.

Art. 207. Wniesienie skargi o unieważnienie prawa ze znaku towarowego, jako też orzeczenie, unieważniające rejestrację znaku, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

Art. 208. Przeciwko orzeczeniu wydanemu przez wydział spraw spornych strony, a także Prokuratoria Generalna, mogą wnieść w ciągu dwóch miesięcy odwołanie do wydziału odwoławczego Urzędu Patentowego.

Patrz uwagę do art. 180, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

Art. 209. (1) Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 203 — 206; w postępowaniu odwoławczym strony mogą przytaczać nowe fakty i zgłaszać nowe dowody.

(2) Przepisy art. 203 — 209 ust. 1 stosuje się również w sprawach dotyczących ustaleń z art. 192 oraz umorzeń praw ze znaków związkowych z art. 222 niniejszego rozporządzenia.

C. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 210. Przeciwko orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile ulegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl

ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. (obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1926 r., Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 400), może wnieść skargę także Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których rozporządzenie niniejsze przewiduje jej współudział w interesie publicznym.

1. Najwyższy Trybunał Administracyjny nie wznowił po wojnie swej działalności.

2. Patrz uwagę do art. 180, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

D. Właściwość sądów.

Art. 211. (1) Spory o prawa i roszczenia prywatno-prawne, dotyczące zarejestrowanych znaków towarowych, należą do właściwości sądów, a zwłaszcza:

- spory o własność znaku zarejestrowanego oraz inne prawa rzeczowe na znaku (art. 185) lub prawa do znaku; także spory o istnienie lub nieistnienie praw użytkownicy uprzednich (art. 180), ale nie spory z art. 192;
- spory o roszczenia majątkowe (wydanie z bogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia rejestracji znaku;
- spory o naruszenie własności oraz innych praw rzeczowych na znaku i praw do znaku (art. 188, 189 i 191).

(2) Dla sporów o prawa i prywatno-prawne roszczenia, wymienione w ust. 1, właściwymi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

(3) Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest właściciel znaku towarowego, zamieszkały za granicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 194).

Patrz przepisy art. 11 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 212. Sprawy o przestępstwa przewidziane w art. 190 należą do właściwości sądów okręgowych.

Obecnie do właściwości sądów powiatowych lub sądów wojewódzkich. Patrz przepisy art. 15 i 17 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 40, poz. 364)

Rozdział VI.

Oplaty.

Art. 213. (1) Opłata za zgłoszenie znaku towarowego wynosi 12 zł.

(2) Nadto zgłaszający po otrzymaniu zawiadomienia wydziału zgłoszeń, iż znak nadaje się do rejestracji, winien oprócz kwoty, odpowiadającej kosztom ogłoszenia o rejestracji w „Wiadomościach Urzędu Patentowego“, uiścić jako należność za korzystanie z dziesięcioletniej ochrony każdego znaku 60 zł i za każdą klasę towarową 6 zł.

(3) Za każdy dalszy dziesięcioletni okres ochrony znaku należy się opłata 90 zł i za każdą klasę towarową 9 zł.

(4) Za znaki związkowe (art. 218) wszystkie opłaty obowiązują w wysokości podwójnej.

1. Brzmienie ustalone dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164). Opłaty przerachowane na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

2. Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164).

Art. 214. (1) Opłaty za dalsze korzystanie z ochrony i za klasy towarowe należy uiścić z góry co lat dziesięć, licząc od daty świadectwa.

(2) Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym miesiącu, 10% — w drugim i 15% — w trzecim.

Patrz przepisy art. 2 dekretu z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164)

Art. 215. Od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących właściciela znaku, oraz zmian, odnoszących się do praw rzeczowych i praw użytkownicy, uiścza się opłatę po zł 12; od wniosków o wpisanie do rejestru zmian, dotyczących zastępcy właściciela znaku, uiścza się opłatę po zł 6; za odwołania od uchwał wydziału zgłoszeń — po 18 zł; za wnioski i skargi do wydziału spraw spornych i za odwołania od jego orzeczeń — po zł 36.

1. Brzmienie ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

2. Wysokość opłat ustalona dekretem z dnia 26.4 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 164) Opłaty przerachowane na podstawie ustawy z dnia 28.10 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

Art. 216. Od opłat powyższych (art. 213 — 215) nie można być zwolnionym; nie ulegają też one odroczeniu.

Art. 217. Sposób uiszczania opłat, przewidzianych w niniejszej części, ustali rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

1. Do wydania rozporządzenia jest obecnie uprawniony Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów. Patrz nadto uwagi do art. 232 i ustawę z dnia 7.3 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 101).

2. Patrz rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 486)

Rozdział VII

Znaki związkowe.

Art. 218. Związki przedsiębiorców, będące osobami prawnymi w Rzeczypospolitej Polskiej, mogą zgłosić do zarejestrowania znaki związkowe w tym celu, aby członkom związku zapewnić wyłączność oznaczania towarów, pochodzących z ich przedsiębiorstw, znakiem związkowym.

Art. 219. Do znaków związkowych stosuje się z odpowiednimi zmianami postanowienia części III niniejszego rozporządzenia o tyle, o ile z przepisów tego rozdziału VII nie wynika nic przeciwnego.

Art. 220. (1) Właścicielem znaku jest związek, członkowie związku mają prawo używania znaku tylko dopóki są członkami. Związek nie może przynieść prawa ze znaku na osoby inne, a z rozwiązaniem związku prawo wygasa.

(2) Do ścigania naruszeń powołany jest tylko związek.

Art. 221. (1) Związek, zgłaszający znak do zarejestrowania w Urzędzie Patentowym, nie wymienia

żadnego przedsiębiorstwa, natomiast winien przedłożyć wydziałowi zgłoszeń swój statut i podać osoby, uprawnione do zastępowania związku. Wszelkie zmiany w reprezentacji związku, tudzież w postanowieniach statutowych, należy podawać do wiadomości wydziałowi zgłoszeń.

(2) Znak związkowy winien być zarejestrowany w osobnym rejestrze znaków związkowych.

Art. 222. Każda osoba, a także Prokuratoria Generalna w interesie publicznym może w wydziale spraw spornych postawić wniosek w formie skargi o umorzenie prawa ze znaku związkowego, jeżeli związek lub jego członkowie dopuszczają się nadużyć, objawiających się zwłaszcza w wprowadzeniu w błąd odbiorców towaru

Patrz uwagę do art 180, dotyczącą przekształcenia Prokuratorii Generalnej R. P. w Urząd Zastępstwa Prawnego.

Art. 223. (1) Związki przedsiębiorców krajów, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych, jeżeli według prawa ich kraju ojczystego są osobami prawnymi.

(2) Związki przedsiębiorców innych krajów obcych mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych, jeżeli według prawa ich kraju ojczystego są osobami prawnymi, a nadto, jeżeli państwo, do którego należą, zapewnia nawzajem polskimi osobom ochronę znaków związkowych.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i międzynarodowe.

Art. 224. (1) Prawa ze znaków towarowych, zgłoszonych do rejestracji lub zarejestrowanych w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary od tych państw odłączone weszły w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz także prawa, przywrócone lub wznowione traktatami i umowami międzypaństwowymi, pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach przez czas i pod warunkami, przewidzianymi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

(2) Prawa takie (prawa dzielnicowe) nie mogą trwać w Polsce dłużej, niżby trwały w państwie, w którym powstały lub odnowione zostały na podstawie opłaty za jeden normalny okres, o ile uiszczenie tej opłaty nastąpiło, zanim obszar, od państwa zaborczego odłączony, wszedł w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Unieważnienie prawa w owym państwie powoduje samo przez się unieważnienie prawa dzielnicowego. Niezależnie od takiego unieważnienia można żądać w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej unieważnienia znaku dzielnicowego na podstawie przepisów ustawy państwa, w którym prawo szczepeowe powstało.

Art. 225. (1) Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy świadectwie ochronnym właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawo w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i złoży dowody na istnienie prawa

szczepeowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, że istnieją warunki, artykułem poprzednim przewidziane, zarejestruje znak dzielnicowy w osobnym rejestrze znaków dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwane dzielnicowe świadectwo ochronne.

(2) Ogłoszenie drukiem o rejestracji znaku dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzednim złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

(3) Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego właściwym jest wyłącznie Urząd Patentowy.

(4) Korzystający z prawa dzielnicowego może żądać ochrony przeciw naruszeniu (art. 188, 189, 190 i 191) jedynie na podstawie dzielnicowego świadectwa ochronnego.

Art. 226. (1) Aczkolwiek właściciel znaku dzielnicowego uzyskał prawo ze znaku tego na całą Polskę, jego prawo dzielnicowe utrzymuje swą moc prawną do czasu, określonego w art. 224.

(2) Jeżeli ktoś inny uzyska prawo na całą Polskę ze znaku takiego samego, będzie mógł je wykonywać w dzielnicy, w której ma moc prawną znak dzielnicowy, dopiero po wygaśnięciu prawa ze znaku dzielnicowego (art. 224).

Art. 227. (1) Jeżeli różni właściciele znaków dzielnicowych takich samych, mających moc prawną w różnych dzielnicach, żądają ochrony na całą Rzeczpospolitą na podstawie swych praw dzielnicowych, natenczas podaniem ich uczyni się zadość, z tym jednak ograniczeniem, że ich prawa będą w stosunkach wzajemnych bezskuteczne.

(2) Ograniczenie to należy wpisać do rejestru.

(3) Urząd Patentowy powinien na wniosek stron interesowanych lub Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zniewolić właścicieli pod grozą nawet zupełnego umorzenia prawa, aby swoje znaki uzupełnili przez zarejestrowanie takich dodatków, jakie by niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw. Wydział zgłoszeń, a w razie odwołania wydział odwoławczy, orzekają, czy dodatki są dostateczne.

Art. 228. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i zarejestrowanych znaków towarowych przez traktaty i umowy międzypaństwowe nie uwłacza prawom osób trzecich, które korzystały ze znaku towarowego w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie prawo ze znaku nie obowiązywało. Prawa te należy oceniać według analogii prawa używacza uprzedniego (art. 180).

Art. 229. Rozporządzenie niniejsze nie uchybia prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 230.

Zawierał przepisy przejściowe, które utraciły moc obowiązującą.

Art. 231. W przypadkach, w których wezwanie do uiszczenia opłat za dziesięciolecie ochrony i za klasy towarów nastąpiło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, Urząd Patentowy nie może żądać dopłaty do wysokości opłat, określonej w art. 213.

CZĘŚĆ IV.

URZĄD PATENTOWY RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ. RZECZNIICY PATENTOWI.
POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Rozdział I.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 232. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu. Urząd ma siedzibę w Warszawie, a właściwość jego rozciąga się na całe Państwo. Używa pieczęci z napisem: Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Na podstawie uchwały Rady Ministrów Nr 344 z dnia 5.5 1951 r. w sprawie struktury organizacyjnej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Monitor Polski Nr A-43 poz. 548) Urząd Patentowy R. P. podlega obecnie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
2. Patrz dekret z dnia 26.10 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 289), dekret z dnia 27.3 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130), ustawę z dnia 10.2 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) i rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22.4 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190).

Art. 233. (1) W skład osobowy referendarski Urzędu Patentowego wchodzi: członkowie stali, do których należą: Prezes Urzędu Patentowego, naczelnicy wydziałów i radcowie stali, oraz członkowie niestali, do których należą: radcowie niestali i sędziowie sądu okręgowego i sądu apelacyjnego, w których okręgu znajduje się siedziba Urzędu Patentowego. Radcowie dzielą się nadto na prawnych i technicznych w zależności od swego wykształcenia.

(2) Prezesa Urzędu Patentowego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony przez Ministra Przemysłu i Handlu. Naczelników wydziałów i radców stałych mianuje, a radców niestałych powołuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu. Sędziów wyznaczają właściwe sądy.

(3) Urząd Patentowy posiada wydział prezydialny, wydział zgłoszeń, wydział spraw spornych, wydział odwoławczy oraz wydział kontroli wykonywania wynalazków.

1. Brzmienie ust. 1 ustalone dekretem z dnia 30.11 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334).

2. Obecnie sędziowie sądu powiatowego i sądu wojewódzkiego.

3. Uprawnienia Ministra Przemysłu i Handlu, o których mowa w ust. 2, przysługują obecnie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232.

4. Patrz uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9.8 1949 r. (Monitor Polski Nr A-62, poz. 838), zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21.9 1949 r. (Wiad. Urz. Pat. Nr 9/10, poz. 76) i zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30.12 1950 r. (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 2, poz. 12).

Art. 234. (1) Prezes reprezentuje Urząd Patentowy na zewnątrz, kieruje jego działalnością i jest za nią odpowiedzialny. W szczególności przewodniczy w wydziale odwoławczym. Gdy Prezes nie może pełnić swych obowiązków, zastępuje go naczelnik wydziału. O pierwszeństwie zastępstwa Prezesa między kilku naczelnikami wydziałów rozstrzyga zarządzenie Prezesa, a w braku takiego zarządzenia — starszeństwo służbowe. W poszczególnych czynnościach

mogą zastępować Prezesa — według jego wyboru — inni członkowie stali Urzędu.

(2) Naczelnicy wydziałów kierują działalnością wydziałów i zarówno jak radcowie biorą udział w prowadzeniu i rozstrzygnięciu spraw Urzędu. Radcowie niestali i sędziowie biorą udział w rozstrzygnięciu wniosków, skarg i odwołań i pobierają wynagrodzenie za czynność.

Art. 235. (1) Uchwały w wydziale zgłoszeń i w wydziale kontroli wykonywania wynalazków zapadają za zgodą dwóch radców. W braku zgody rozstrzyga głos wyznaczonego z góry trzeciego członka Urzędu według tego, do czyjego zdania przystąpi.

(2) Minister Przemysłu i Handlu może upoważnić poszczególnych radców do orzekania w wydziałach zgłoszeń samodzielnie.

(3) Orzeczenia w wydziale spraw spornych zapadają większością głosów w kolegiach, złożonych z trzech członków. Jeden z nich musi być sędzią sądu okręgowego.

(4) Uchwały w wydziale odwoławczym zapadają w przypadkach odwołań od uchwał wydziałów zgłoszeń oraz wydziału kontroli wykonywania wynalazków większością głosów w kolegiach złożonych z trzech członków, a orzeczenia w przypadkach odwołań od orzeczeń wydziału spraw spornych — większością głosów w kolegiach złożonych z pięciu członków. W kolegiach przewodniczy Prezes Urzędu Patentowego lub jego zastępca, a jednym z członków winien być sędzia sądu apelacyjnego. W poszczególnych sprawach Prezes Urzędu Patentowego może wyznaczyć według swego uznania kolegium z pięciu członków.

(5) Ci członkowie Urzędu, którzy orzekali w jednym wydziale, nie mogą w tej samej sprawie głosować w innym wydziale.

(6) Skład wydziałów i kolegiów zależy od Prezesa Urzędu.

(7) Orzeczenia i uchwały, wydawane przez wydziały Urzędu, powinny być motywowane.

1. Uprawnienia Ministra Przemysłu i Handlu, o których mowa w ust. 2, przysługują obecnie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Patrz nadto uwagi do art. 232.

2. Jednym z członków kolegium wydziału spraw spornych winien być obecnie sędzia sądu powiatowego, a jednym z członków kolegium wydziału odwoławczego — sędzia sądu wojewódzkiego.

Art. 236. (1) Przepisy ustawy postępowania cywilnego, obowiązującej w okręgu siedziby Urzędu Patentowego, stosują się z odpowiednimi zmianami przy wyłączeniu członków wydziałów i kolegiów orzekających, przy wzywaniu i badaniu stron, świadków i znawców oraz przy utrzymywaniu porządku na rozprawach w Urzędzie.

(2) Grzywny, w tych przypadkach wymierzone, będą ściągane w drodze egzekucji administracyjnej.

Obecnie przepisy kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 43, poz. 394).

Art. 237. (1) Urząd Patentowy wydaje czasopismo urzędowe pod tytułem „Wiadomości Urzędu Patentowego“ i prowadzi rejestry.

(2) Wpisy do rejestrów można skutecznie tylko na mocy uchwały wydziału.

(3) Rejestry są księgami publicznymi, dostępnymi dla wszystkich. Osoby interesowane mogą otrzymy-

wać wyciągi z rejestrów za opłatą w kwocie 2.40 zł od wyciągu.

1. Wysokość opłaty za wyciągi ustalona dekretem z dnia 30.11.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334) Opłata przeliczana na podstawie ustawy z dnia 28.10.1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459).

2. Patrz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.4.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 116)

Art. 238. (1) Terminy i okresy, oznaczone w rozporządzeniu niniejszym, których dzień ostatni przypadnie na dzień wolny od zajęć w Urzędzie Patentowym, przedłużają się do najbliższego dnia czynności urzędu.

(2) W razie uchybienia terminów i okresów oznaczonych w rozporządzeniu niniejszym bez winy strony z powodu przeszkód nie do przewidywania może ona w terminie zawitym dwumiesięcznym od ustania przeszkody prosić Urząd Patentowy o przywrócenie terminu. Równocześnie należy dopełnić czynności, która miała być w terminie wykonana.

(3) Prośbę o przywrócenie terminu rozstrzyga ten wydział Urzędu Patentowego, wobec którego czynność miała być dopełniona. Od decyzji wydziału w tym przedmiocie nie ma odwołania.

(4) W czasie corocznych sześciotygodniowych ferij urzędowych, których okres oznaczy Minister Przemysłu i Handlu, Urząd przyjmuje podania, a załatwia tylko sprawy nie cierpiące zwłoki.

Ust. 2 i 3 dodane dekretem z dnia 30.11.1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 334)

Art. 239. Osoby zainteresowane mogą występować przed Urzędem Patentowym osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnikami mogą być tylko: Kolegium Rzeczników Patentowych, działające przez członka Kolegium, wyznaczonego do prowadzenia danej sprawy przez Przewodniczącego Kolegium, lub adwokaci. Adwokat nie może być pełnomocnikiem w sprawach zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych.

Brzmienie ustalone ustawą z dnia 20.12.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 495)

Rozdział II.

Rzecznicy patentowi.

Art. 240—243.

Uchulone ustawą z dnia 20.12.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 495)

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 244. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

Art. 245. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej po upływie miesiąca od daty ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej: ustawa z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 306), ustawa z dnia 19 grudnia 1924 r. o zmianach opłat, przewidzianych w ustawie z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wy-

nalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 5, poz. 41) oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 roku, zmieniające niektóre postanowienia ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 537).

(2) Rozporządzenie niniejsze nie zmienia przepisów ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 559) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 749).

Patrz jednolity tekst ustawy z dnia 2.8.1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 56, poz. 467).

31

INSTRUKCJA

PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 marca 1951 r.

o długości okresów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 40, 125 i 197 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, wzywając zgłaszających do uzupełnienia złożonych przez nich zgłoszeń wynalazków, wzorów lub znaków towarowych (oprócz przypadków, przewidzianych w art. 41 ust. 1 i w art. 199 ust. 1 powołanego rozporządzenia), jak również do wypowiedzenia się w sprawie wystosowanych do rzeczonych osób pism urzędowych, winny wyznaczać okresy o następującej długości:

- jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce — do dwóch miesięcy;
- jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów europejskich — trzy miesiące;
- jeżeli zgłaszający posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w jednym z krajów nie wymienionych pod lit. b) — cztery miesiące.

§ 2. Jeżeli zgłaszający powołał się w celu korzystania z prawa pierwszeństwa na uprzednie zgłoszenie wynalazku, wzoru lub znaku towarowego za granicą w jednym z krajów, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, wydział zgłoszeń Urzędu Patentowego wzywając do złożenia dowodu pierwszeństwa winien wyznaczyć okres nie krótszy jak trzy miesiące.

Jeżeli miejsce zamieszkania lub siedziba zgłaszającego znajduje się w innym kraju niż ten, w którym nastąpiło pierwotne zgłoszenie zagraniczne i jeden z tych dwóch krajów jest położony poza krajami, wymienionymi w § 1 pkt c), należy wyznaczyć okres czteromiesięczny.

§ 3. Jeżeli zgłaszający przed upływem wyznaczonego mu okresu złoży uzasadniony wniosek o jego przedłużenie, wydział zgłoszeń Urzędu Patentowego

może przedłużyć ten okres najwyżej o dwa miesiące. Przedłużenie może być udzielone tylko jeden raz. Okresy wyznaczone przez wydziały zgłoszeń do uiszczenia opłat za zgłoszenia nie mogą być przedłużane.

§ 4. Przepisy niniejszej instrukcji nie dotyczą okresów, wyznaczonych lub przedłużonych przed jej wejściem w życie.

§ 5. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą instrukcja Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej o długości okresów, wyznaczanych przez wydziały zgłoszeń Urzędu (*Wiad. Urz. Pat.* z 1946 r., Nr 3, poz. 21).

Prezes
Urzędu Patentowego R. P.
Inż. Z. Muszyński.

32

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 kwietnia 1951 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Dominikańskiej do konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, przejrzonej w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., oraz do Porozumienia madryckiego dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Hadze dn. 6 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 16 konwencji paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzonej w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz.U.R.P. z 1932 r. Nr 2, poz. 8) oraz art. 5 Porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przejrzanego w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. (Dz.U.R.P. z 1932 r. Nr 47, poz. 446), nastąpiło przystąpienie Republiki Dominikańskiej do powyższych aktów międzynarodowych z ważnością od dnia 6 kwietnia 1951 r.

Minister Spraw Zagranicznych
(—) *St. Skrzyszewski.*

(Dz. U. R. P. Nr 27/1951 r., poz. 210)

33

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 kwietnia 1951 r.

w sprawie uznania przez Indonezję za wiążące dla siebie Porozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, podpisanego w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, na podstawie komunikatu Rządu Szwajcarskiego, że Indonezja uznaje się za związaną, jako państwo suwerenne, poczynając od dnia 27 grudnia 1949 r., Porozumieniem o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, oraz Protokółem końcowym i dodatkowym Protokółem końcowym, podpisanymi w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r. (Dz.U.R.P. z 1948 r. Nr 17, poz. 115).

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *St. Skrzyszewski.*

(Dz. U. R. P. Nr 27/1951 r., poz. 211)

34

**KOMUNIKAT
URZĘDU PATENTOWEGO R.P.**

w sprawie wykazu patentów udzielonych
w roku 1950

Podaje się do wiadomości, że wyszedł z druku „Wykaz patentów udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1950“.

Wymieniony wykaz można nabywać w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego, Warszawa, Al. Niepodległości 188. Cena 1 egz. zł 14.

Z A G R A N I C A

35

WIELKI BERLIN (SEKTOR RADZIECKI)**ROZPORZĄDZENIE**

z dnia 27 kwietnia 1950 r.

o popieraniu wynalazczości i wykorzystywaniu
racjonalizatorstwa zakładowego

(Verordnungsbl. f. Gross-Berlin 1950 I S. 93)

Dla demokratyzacji i rozwoju gospodarstwa pokojowego wielkie znaczenie posiada popieranie racjonalizatorstwa zakładowego i wynalazczości oraz kierowanie nimi. Pobudzenie ducha wynalazczości

i gospodarcze wykorzystanie odpowiednich projektów usprawnień, przy zapewnieniu twórcy udziału materialnego, przyczyni się do podniesienia stopy życiowej narodu niemieckiego.

Magistrat Wielkiego Berlina wydał w tym celu następujące rozporządzenie, które niniejszym ogłasza się:

§ 1.

Właściwość i siedziba Biura
Wynalazczości

Dla wszystkich spraw projektodawstwa i wynalazczości w Wielkim Berlinie właściwe jest Biuro Wynalazczości przy Głównym Wydziale Nauki i Techniki Ministerstwa Planowania. Ma ono siedzibę w Berlinie.

§ 2.

Organa zarządzające i ich zadania

Utworzone w przedsiębiorstwach zakładowe wydziały planowania przejmują popieranie wynalazczości zakładowej i wykorzystywanie racjonalizatorstwa zakładowego.

§ 3.

W zakładach, które nie posiadają zakładowych wydziałów planowania, funkcje wydziału planowania, gdy chodzi o racjonalizatorstwo, obejmuje komisja zakładowa, która zostanie wyznaczona lub utworzona przez przedstawicieli załogi przy współdziałaniu kierownictwa zakładu i ewentualnie rady zakładowej.

§ 4.

W ramach planowania wewnątrz zakładu winny zakładowe wydziały planowania zwracać uwagę aktywistów na ulepszenie metod produkcyjnych, lepsze wykorzystanie materiału, surowców i materiałów pomocniczych oraz na konstruktywne i techniczne ulepszenie wytworów zakładu i wyznaczać w tym celu konkretne zadania.

§ 5.

(1) Projekty, wpływające na skutek takiej zachęty lub samorzutnie, winny zakładowe wydziały planowania zbadać ze stanowiska ich praktycznego znaczenia dla zakładu oraz ich wykonalności i spowodować ich wykorzystanie. W każdym przypadku należy sporządzić protokół badania, który winien być podpisany przynajmniej przez trzech członków wydziału planowania i musi zawierać wystarczające dane o twórcy, o projekcie usprawnienia oraz o czasie ujawnienia. Ponadto muszą być dołączone podkłádki zgłoszenia.

(2) Odpis protokołu wraz z duplikatami podkłádek zgłoszenia należy przesłać bezzwłocznie Biuru Wynalazczości. Stanowią one podstawę ewentualnego roszczenia pierwszeństwa.

§ 6.

(1) Jeżeli przy badaniu lub praktycznym wykorzystaniu projektu okaże się, że ma on znaczenie przekraczające zakres produkcji zakładu, należy projekt przesłać:

- a) gdy chodzi o uspołecznione przedsiębiorstwo w Berlinie (VEBB/Z), podlegające zarządowi Ministerstwa Przemysłu Niemieckiej Republiki Demokratycznej — właściwemu Zjednoczeniu przedsiębiorstw uspołecznionych (VVB/Z),
- b) gdy chodzi o uspołecznione przedsiębiorstwo w Berlinie (VEBB) — właściwemu Zjednoczeniu przedsiębiorstw uspołecznionych w Berlinie (VVBB),
- c) gdy chodzi o przedsiębiorstwo miejskie — właściwej władzy administracyjnej,
- d) gdy chodzi o przedsiębiorstwo prywatne — bezpośrednio Biuru Wynalazczości.

(2) Zjednoczenie przedsiębiorstw uspołecznionych i urzędy administracyjne, wymienione pod a) do c), poczynią przygotowania w celu wykorzystania w swych okręgach usprawnień zbadanych co do ich wykonalności i winny powiadomić o tym Biuro Wynalazczości. Jednocześnie przechodzi na nie obowiązek zarządzenia wypłaty wynagrodzenia w ramach wytycznych, wydanych w przepisach wykonawczych, i kontrolowania poczynionych przygotowań.

§ 7.

(1) Dla przedsiębiorstw nieprzemysłowych spełniają funkcje, wymienione w §§ 5 i 6, urzędy administracyjne, właściwe według stanu rzeczy w swych okręgach.

(2) Jeżeli następnie przy badaniu według § 5, § 6 lub § 7 ust. 1 okaże się, że projekt można uważać prawdopodobnie za wynalazek, nadający się do opatentowania, wówczas punkty badawcze winny zalecić twórcy, aby ten projekt usprawnienia, z zachowaniem przepisów o zgłaszaniu patentów, złożył w Oddziale Zgłoszeń Biura Wynalazczości do zarejestrowania w celu późniejszego udzielenia patentu.

(3) W tym przypadku wspomniane punkty są obowiązane przesłać Biuru Wynalazczości pierwotne podkłádki projektu.

(4) Wszystkie zgłoszenia, dokonane w Biurze Wynalazczości — w Oddziale Zgłoszeń patentów, wzorów użytkowych i znaków towarowych — włącznie ze zgłoszeniami, dokonanymi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, albo poza jego ramami, posiadają także na terytorium Wielkiego Berlina skuteczność, ustaloną w rozporządzeniu dawnej Niemieckiej Komisji Gospodarczej z dnia 15 września 1948 r. (ZVBl. str. 481) o utworzeniu Oddziału Zgłoszeń wynalazków, wzorów użytkowych i znaków towarowych w Biurze Wynalazczości.

§ 8.

Usprawnienia wolne i wynalazki nadające się do opatentowania

(1) Twórca projektu usprawnienia lub wynalazku może swoje usprawnienie lub wynalazek ujawnić bezpośrednio Biuru Wynalazczości.

(2) Zarówno powyższe, jak i podług § 6 ust. 1 i § 7 w Biurze Wynalazczości złożone projekty, przesyła się po zbadaniu organom wymienionym w § 5 lub 6, jako też krajowym Zjednoczeniom przedsiębiorstw uspołecznionych (VVB/L) do wykorzystania.

(3) Przy wnioskach patentowych rejestruje się tylko dzień zgłoszenia.

§ 9.

Wynagrodzenie

(1) Twórca projektu usprawnienia, uznanego za wykonalne (protokół badania), którego wykorzystanie zostało zarządzane, ma prawo do stosownego wynagrodzenia.

(2) Wynagrodzenie winien zapłacić użytkowca projektu usprawnienia.

§ 10.

Wysokość mającego być wypłaconym wynagrodzenia lub premię za projekt usprawnienia określa Wydział Planowania zakładowego albo w jego miejsce wstępująca Komisja, uwzględniając pożytek materialny lub idealny, jaki usprawnienie ma dla zakładu, na podstawie wytycznych ustalonych w przepisach wykonawczych.

§ 11.

W razie wykorzystania projektu usprawnienia w szerszym zakresie, określa się wynagrodzenie na podstawie wytycznych ustalonych w przepisach wykonawczych, przy współdziałaniu właściwego Zjedno-

czenia przedsiębiorstw uspołecznionych lub właściwych organów administracyjnych.

§ 12.

Projekty usprawnień, mające szczególne znaczenie dla gospodarstwa narodowego, wynagradza się na podstawie swobodnego porozumienia z twórcą. Ustanowienia tego dokonuje Biuro Wynalazczości i odnotowuje je na protokóle badania.

§ 13.

Spory

We wszystkich sporach, wynikających z wykorzystania lub narodowo-gospodarczego użytkowania projektu usprawnienia albo wynalazku, lub będących w związku z ich wynagradzaniem, rozstrzyga, o ile w przepisach wykonawczych nic innego nie postanowiono, Biuro Wynalazczości lub mający być w nim utworzony organ rozjemczy.

§ 14.

Wydział Gospodarczy Magistratu Wielkiego Berlina wyda przepisy, potrzebne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

(„Oesterreichisches Patentblatt“ Nr 11/1950 r.)

36

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 9 października 1950 r.

o patentach

(Verordnungsblatt f. Gross-Berlin 1950 I Nr 51)

Magistrat Wielkiego Berlina wydał następujące rozporządzenie, które niniejszym ogłasza się:

§ 1.

Patenty zgłoszone, udzielone lub utrzymane w mocy stosownie do przepisów prawa patentowego dla Niemieckiej Republiki Demokratycznej z dnia 6 września 1950 r. (GBL. str. 989) są prawnie skuteczne na terytorium Wielkiego Berlina. Posiadają one tę samą skuteczność i użyczają takich samych uprawnień, jak na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Odnosi się to odpowiednio do wzorów użytkowych, znaków towarowych i projektów usprawnień, zgłoszonych w Urzędzie do Spraw Wynalazczości i Patentów Niemieckiej Republiki Demokratycznej lub przejętych przez ten Urząd z Biura Wynalazczości.

§ 2.

Właściwość Urzędu do Spraw Wynalazczości i Patentów Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Sądu Patentowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Sądu Najwyższego Niemieckiej Republiki Demokratycznej, o ile tenże orzeka w sprawach patentowych, rozciąga się na Wielki Berlin.

§ 3.

Upoważnia się Wydział Prawny Magistratu Wielkiego Berlina, aby w porozumieniu z Wydziałem Gospodarczym Magistratu Wielkiego Berlina wydał przepisy wprowadzające do niniejszego rozporządzenia i aby w nich w szczególności unormował wyłaniające się dla Wielkiego Berlina odrębności.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1950 r.

(Oesterreichisches Patentblatt“ Nr 1:1951 r.)

CZĘŚĆ II

37

PATENTY NA WYNAŁAZKI

UDZIELENIE

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia (jeżeli wpłynęło przed dniem 30 czerwca 1947 r.); po skrócie „Pierwsz.”, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

1c, 1/01 **34449**. De Directie van de Staatsmijnen in Limburg (Hcerlen, Niderlandy). Cyklon. 11.6 1947. Udzielono 7.5 1951.

3c, 2 **34431**. Borge Madsen (Kopenhaga, Dania). Zamiękanie do odzieży i przedmiotów podobnych. Pierwsz. 18.5 1949 dla zastrz. 4—8 (Dania). Udzielono z mocą od dnia 19.5 1950.

5c, 10.10 **34443**. Nouvelle Société de Constructions Métalliques „Cométal“ Société á responsabilité limitée (Lutterbach, Francja). Sposób wzmacniania stropu w kopalniach oraz stempel do wykonywania tego sposobu. Pierwsz. 22.7 1946 dla zastrz. 1—6 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 17.7 1947.

8a, 1 **34488**. Leon Ninke (Łódź, Polska). Środek do wywabiania plam z tkanin na sucho. Udzielono z mocą od dnia 2.6 1948.

8n, 5/01 **34487**. Jan Kubicki (Łódź, Polska). Sposób wykańczania materiałów włókienniczych. Udzielono z mocą od dnia 12.9 1947.

12a, 7 **34438**. Zdzisław Meliński (Katowice, Polska). Ciecz chłodnicza. Udzielono z mocą od dnia 27.7 1949.

12g, 4/01 **34450**. Ustav pro vedecky vyzkum uhli (Praga, Czechosłowacja), Bretislav Simek (Praga, Czechosłowacja) i Jaroslav Ludmila (Praga, Czechosłowacja). Sposób wytwarzania katalizatorów. Pierwsz. 15.3 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 21.7 1947.

12g, 4/01 **34472**. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób wytwarzania masy kontaktowej. Pierwsz. 18.10 1939 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 30.12 1947.

12i, 2 **34480**. Franciszek Limanowski (Wrocław, Polska) i Dawid Szor (Wrocław, Polska). Klej w proszku do rozrabiania zimną wodą. Udzielono z mocą od dnia 13.10 1950.

12i, 30 **34424**. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób otrzymywania soli amonowych kwasów sulfoaminowych. Pierwsz. 4.7 1947 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 26.6 1948.

12i, 30 **34475**. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób otrzymywania kwasu amidosulfonowego. Pierwsz. 25.7 1947 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 6.7 1948.

12n, 2 **34471**. Alfons Krause (Poznań, Polska). Sposób otrzymywania wodorotlenku żelaza w postaci γ -wodorotlenku żelazowego. Udzielono z mocą od dn. 20.2 1950.

12o, 14 **34453**. Imperial Chemical Industries Limited (Londyn, Wielka Brytania). Sposób wytwarzania estrów glikolowych kwasu tereftalowego. Pierwsz. 9.5 1947 (Wielka Brytania). Udzielono z mocą od dnia 5.5 1948.

12o, 24 **34452**. Tadeusz Kalinowski (Bydgoszcz, Polska). Sposób wytwarzania preparatów o właściwościach

preparatu farmakopealnego ammonium sulfobituminicum. Udzielono z mocą od dnia 29.4 1948.

12o, 25 02 **34468**. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Sposób wytwarzania 7-dehydrosterolu oraz jego pochodnych. Pierwsz. 28.1 1943 dla zastrz. 1 i 5; 12.11 1943 dla zastrz. 2—4 i 6 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 30.12 1947.

12q, 1/01 **34441**. Inż. Tadeusz I. Rabek (Bytom, Polska). Sposób otrzymywania pierwszo- lub drugorzędowych alkilo- lub aralkiloamin. Udzielono z mocą od dnia 29.12 1947.

12q, 1/02 **34460**. Société des Usines Chimiques Rhône Poulenc (Paryż, Francja). Sposób wytwarzania dwuamin podstawionych. Pierwsz. 11.4 1942 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 5.1 1948.

12q, 1 02 **34477**. Société des Usines Chimiques Rhône Poulenc (Paryż, Francja). Sposób wytwarzania dwuamin podstawionych. Pierwsz. 22.6 1943 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 5.1 1948.

12q, 24 **34444**. Eaton Laboratories, Inc. (Norwich, New York, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wytwarzania semikarbozonu aldehydu 5-nitro-2-furanowego. Pierwsz. 19.7 1946 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono z mocą od dnia 14.1 1948.

13d, 14 **34417**. Aleksander Chajdacki (Warszawa, Polska). Samoczynny zawór odwadniający do centralnego ogrzewania o niskim ciśnieniu pary. Zależny od patentu nr 33934. Udzielono z mocą od dnia 27.12 1948.

14d, 22 **34415**. Krzysztof Rozmuski (Poznań, Polska). Stawidło zwrotne. Udzielono z mocą od dnia 7.10 1948.

14 g, 7 **34484**. Henryk Wordliczek (Dziedzice, Polska). Rozpylacz olejowy do smarowania cylindrów i suwaków parowozowych, sprzężarek powietrznych oraz maszyn stałych. Dodatkowy do patentu nr 33900. Udzielono z mocą od dnia 31.8 1950.

15g, 26 02 **34463**. Zbrojovka Brno, národní podnik (Brno, Czechosłowacja). Urządzenie do zmiany małych liter na duże w maszynach do pisania. Pierwsz. 4.6 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 19.5 1949.

15l, 7 01 **34457**. Czesław Gruszczyński (Gdańsk-Oliwa, Polska). Sposób wytwarzania farby graficznej. Udzielono z mocą od dnia 4.7 1949.

18a, 4,01 **34428**. Inż. Aleksander Stojek (Kraków, Polska). Sposób chłodzenia obmurzy pieców za pomocą powietrza lub innego gazu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Udzielono z mocą od dnia 8.8 1949.

18a, 5 **34437**. Józef Deja (Sosnowiec, Polska). Dysza wielkopieczowa. Udzielono z mocą od dnia 27.2 1950.

18d, 1/30 **34416**. Axel Frokjaer-Jensen (Kopenhaga, Dania). Stal do zbrojenia betonu. 17.1 1946. Pierwsz. 9.1 1942 (Dania). Udzielono 4.4 1951.

201, 3 **34414**. CKD Stalingrad, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Jaroslav Ibl (Praga, Czechosłowacja).

Elektryczny układ grzejny do wagonów kolejowych. Pierwsz. 2.1 1950 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 20.3 1950.

21a⁴, 71 34492. Tesla, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Carniol (Praga, Czechosłowacja). Sposób szybkiego pomiaru indukcyjności, pojemności lub częstotliwości rezonansowej obwodów rezonansowych (strojonych) oraz przyrządów o małym współczynniku dobroci i urządzenie do skutecznego pomiarów tym sposobem. Pierwsz. 20.5 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 16.5 1948.

21a⁴, 76 34490. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Urządzenie elektryczne, w szczególności radiowy aparat odbiorczy z ramą, na której osadzony jest sprzężująco kondensator zmienny, wraz z urządzeniem napędowym, połączonym na stałe z ramą i sprzężonym z ruchomymi częściami kondensatora. Pierwsz. 8.2 1945 (Belgia). Udzielono z mocą od dnia 30.12 1947.

21c, 68/50 34436. Tesla, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Josef Merhaut (Praga, Czechosłowacja). Urządzenie do samoczynnego odłączania uszkodzonego odgałęzienia sieci radiowęzła. Pierwsz. 1.6 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 16.5 1949.

21c, 72 34430. Automatic Telephone & Electric Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Urządzenie słaboprądowe, zwłaszcza telefoniczne, zaopatrzone w narząd, zapobiegający iskrzeniu styków. 6.4 1938. Pierwsz. 6.4 1937 (Wielka Brytania). Udzielono 17.4 1951.

21e, 29/04 34413. Tesla, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Carniol (Praga, Czechosłowacja). Sposób szybkiego pomiaru współczynnika dobroci lub współczynnika tłumienia cewek indukcyjnych, kondensatorów i obwodów rezonansowych oraz urządzenie do szybkiego pomiaru wymienionych współczynników tym sposobem. Pierwsz. 18.5 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 29.4 1949.

21e, 30/10 34439. Teodor Zlatkes (Warszawa, Polska). Układ mostkowy woltomierza lampowego. Udzielono z mocą od dnia 17.4 1950.

21e, 36,01 34493. Tesla, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Jindrich Katscher (Senohraby, Czechosłowacja). Układ regulacyjny do zwiększania czułości przyrządów pomiarowych. Pierwsz. 5.1 1949 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 3.1 1950.

21g, 13/14 34451. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Elektryczna lampa wyładowcza, zawierająca wielokrotny układ elektrod. Pierwsz. 30.8 1946 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 30.12 1947.

21g, 13/14 34473. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Elektryczna lampa wyładowcza i układ połączeń mieszacza z taką lampą. 14.2 1941. Pierwsz. 5.8 1939 (Niderlandy). Udzielono 9.5 1951.

21g, 13/14 34474. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Elektryczna lampa wyładowcza i układ połączeń mieszacza z taką lampą. Dodatkowy do patentu Nr 34473. 8.3 1941. Pierwsz. 9.4 1940 (Niderlandy). Udzielono 9.5 1951.

21g, 13/25 34491. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Lampa katodowa, posiadająca ekran luminescencyjny na podłożu ze szkła bezbarwnego, zawierającego cer. Pierwsz. 15.3 1948 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 11.3 1949.

21h, 20/05 34434. Elektrokemisk A/S (Oslo, Norwegia). Piec elektryczny z samospiekającą się osłoniętą elektrodą ciągłą. Pierwsz. 8.5 1948 (Norwegia). Udzielono z mocą od dnia 29.4 1949.

21h, 21/01 34433. Elektrokemisk A/S (Oslo, Norwegia). Urządzenie do doprowadzania prądu i zawieszania ciągłych samospiekających się elektrod. Pierwsz. 18.1 1944 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 28.8 1947.

21h, 30/18 34464. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Szczęki uchwytu elektrod do spawania łukowego. Pierwsz. 20.2 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.1 1949.

22a, 6 34467. Ciba Societé Anonyme (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania barwników disazowych. 17.2 1942. Pierwsz. 5.2 1942 (Szwajcaria). Udzielono 9.5 1951.

23c, 5 34481. Główny Instytut Chemii Przemysłowej (Warszawa, Polska), Natalia Majchert Planeta (Warszawa, Polska) i Michalina Wiekiera (Warszawa Polska). Płyn do hamulców samochodowych. Udzielono z mocą od dnia 20.7 1950.

23e, 1 34478. Union Française Commerciale et Industrielle (Casablanca, Marokko). Ciągły sposób wytwarzania mydła oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 19.5 1947. Pierwsz. 10.10 1942 (Francja). Udzielono 10.5 1951.

24l, 7 34447. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Komora spalania miału węglowego. Pierwsz. 17.12 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 15.12 1947.

25c, 4 34432. Anna Łazarska (Gostynin, Polska). Sposób wykonania dekoracyjnych sznurów z papieru, bibułki, celofanu i lameli. Udzielono z mocą od dnia 29.1 1949.

29b, 2/04 34495. André Romain Prévot (Vanves, Francja) i Marcel Raynaud (Paryż, Francja). Sposób bakteriologicznego moczenia słomy, lnu, konopi i innych roślin litykowych. 6.6 1947. Pierwsz. 14.6 1946 (Francja). Udzielono 12.5 1951.

37b, 1 34479. Józef Handzelewicz (Warszawa, Polska). Ceramiczny pustak budowlany oraz ustrój budowlany wykonany z tych pustaków. Udzielono z mocą od dnia 27.1 1949.

38c, 1/04 34466. Tadeusz Mańkowski (Będzin, Polska). Sklejka elastyczna. Udzielono z mocą od dnia 6.11 1950.

38h, 2/01 34425. Spolek pro chemickou a hutni výrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób impregnowania drewna rozpuszczalnymi preparatami arsenowymi. Pierwsz. 14.4 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 12.3 1949.

38i, 2 34429. Aktiebolaget Siefvert & Fornander (Kalmar, Szwecja). Sposób otrzymywania fornirów przez łuszczenie kłoców drewna oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 12.6 1947. Udzielono 17.4 1951.

39a, 11/51 34494. Bogdan Budnikowski (Więcbork, Polska). Sposób wytwarzania grzałki reakcyjnej. 2.6 1947. Udzielono 12.5 1951.

39c, 12/10 34459. American Cyanamid Company (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wytwarzania żywic jonoczynnych nie rozpuszczalnych w wodzie. 4.11 1946. Pierwsz. 31.7 1940 (St. Zjedn. Am.). Udzielono 8.5 1951.

40b, 8 34482. Aleksander Krupkowski (Kraków, Polska) i Czesław Adamski (Kraków, Polska). Sposób wytwarzania brązów beczynowych. Udzielono z mocą od dnia 23.10 1948.

42g, 16/01 34476. Akciova Spolecnost, drive Skodovy závody (Pilzno, Czechosłowacja). Sposób nadawania przewodności elektrycznej powierzchni matryc woskowych do wyrobu płyt gramofonowych. 31.7 1943. Pierwsz. 9.8 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 9.5 1951.

42i, 16/01 34469. Główny Instytut Metalurgii im. Stanisława Staszica (Gliwice, Polska). Przyrząd do oznacza-

nia wartości opalowej gazu. Udzielono z mocą od dnia 26.6 1950.

44a, 26/01 34458. Leoncjusz Mihaj (Zakopane, Polska). Agrafka. Udzielono z mocą od dnia 3.8 1949.

45b, 12 34445. A/S Gyro Skive Jernstoberi & Maskinfabrik (Skive, Dama). Siewnik. Pierwsz. 22.5 1946 (Dania). Udzielono z mocą od dnia 30.12 1947.

45 l, 3/01 34185. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Środek do zwalczania chorób roślin wywołanych grzybkami, zwłaszcza grzybkami Peronospora. Pierwsz. 18.1 1943 (Niemcy). Udzielono z mocą od dnia 9.12 1947.

45 l, 3/01 34496. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób zwalczania chorób roślin hodowlanych, wywołanych przez grzybki, zwłaszcza przez grzybka winorośli Peronospora Vitiicola. Pierwsz. 26.10 1943 (Niemcy). Udzielono z mocą od dnia 9.12 1947.

49a, 35/03 34418. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Pierwsz. 7.3 1942 (Niemcy). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49a, 35/03 34419. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Dodatkowy do patentu nr 34418. Pierwsz. 23.2 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49a, 35/03 34420. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Dodatkowy do patentu nr 34418. Pierwsz. 23.2 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49a, 35/03 34421. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Dodatkowy do patentu nr 34418. Pierwsz. 26.2 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49a, 35/03 34422. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Dodatkowy do patentu nr 34418. Pierwsz. 27.2 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49a, 35/03 34423. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie do wyłączania posuwu suportu. Dodatkowy do patentu nr 34418. Pierwsz. 27.2 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 22.12 1947.

49g, 16.01 34470. Tadeusz Baudouin de Courtenay (Warszawa, Polska). Elektromagnetyczny przypór nitowniczy. Udzielono z mocą od dnia 12.7 1948.

55a, 5/01 34486. Leje & Thurne Aktiebolag (Sztokholm, Szwecja). Maszyna do rozcierania odpadków papierowych. Pierwsz. 5.7 1949 (Szwecja). Udzielono z mocą od dnia 3.5 1950.

55c, 4/10 34412. Stefan Górecki (Jelena Góra, Polska). Kształtka do mielenia masy papierowej. Udzielono z mocą od dnia 22.3 1950.

57b, 13/03 34497. Mieczysław Han (Dąbrowa Górnicza, Polska). Sposób wytwarzania obrazów kombinowanych. Udzielono z mocą od dnia 31.10 1947.

57c, 3 34411. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Lampa błyskowa do fotografowania. Pierwsz. 11.6 1948 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 8.6 1949.

57c, 8/01 34448. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Urządzenie do wywoływania na sucho światłokopii. Udzielono z mocą od dnia 25.3 1949.

65b, 14 34483. Leon Stryczek (Dziedzice, Polska). Sposób wydobywania z morza zatopionych okrętów i łodzi. Udzielono z mocą od dnia 4.10 1949.

65f, 15 34427. Zdzisław Czołowski (Gdynia, Polska). Elektryczne urządzenie do odległościowego nastawiania położenia steru. Udzielono z mocą od dnia 2.6 1950.

72d, 1/03 34426. Marcel Tardif (Nantes, Francja). Nabój myśliwski. Pierwsz. 23.8 1946 dla zastrz. 1, 2, 3, 4 i 7, 23.4 1947 dla zastrz. 5 i 6 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 9.8 1947.

72d, 18/01 34456. Clyde B. Ferrel (San Francisco, California, Stany Zjednoczone Ameryki). Pocisk. 12.7 1946 Udzielono 8.5 1951.

72h, 10 34454. Zbrojovka Brno A. B. (Brno, Czechosłowacja). Podstawa do broni palnej. 5.11 1946. Pierwsz 31.7 1940 (Czechosłowacja). Udzielono 8.5 1951.

72i, 3/08 34461. Skodovy závody, národní podnik (Pilzno, Czechosłowacja). Urządzenie zabezpieczające zapalnik denny. Pierwsz. 8.10 1947 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 4.10 1948.

75c, 20/02 34440. Wytwórnia oliwiarek podłogowych „Oliv“ J. Czajka i Spółka (Poznań, Polska). Smarownica do powlekania cieczą podłóg, ścian lub podobnych powierzchni. Dodatkowy do patentu nr 34313. Udzielono z mocą od dnia 8.9 1948.

76c, 12/08 34489. Actiengesellschaft Joh. Jacob Rieter & Cie (Winterthur, Szwajcaria). Urządzenie do obciążania wałków naciskowych dwustronnych ciągarek przędzalniczych. Pierwsz. 1.8 1941 (Niemcy). Udzielono z mocą od dnia 18.10 1947.

80b, 3/12 34455. Centrocement Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione (Sosnowiec, Polska). Sposób wytwarzania białego cementu bezprzemiatowego. Udzielono z mocą od dnia 31.10 1949.

81e, 89/01 34446. Ceskoslovenské závody kovodelne a strojirenské, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Jan Chleboun (Ostrava - Vitkovice, Czechosłowacja) i Gustav Madeja (Ostrava, Czechosłowacja). Czerpak zsypowy. Pierwsz. 9.8 1948 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 25.7 1949.

85b, 1/42 34435. Jan Koszelski (Sławniów, Polska). Smar ułatwiający usuwanie kamienia kotłowego. Udzielono z mocą od dnia 1.3 1949.

85b, 4 34442. Inż. Ignacy Ziemiański (Warszawa, Polska). Urządzenie do destylacji wody morskiej za pomocą ciepła promieni słonecznych. Udzielono z mocą od dnia 7.2 1948.

85d, 11 34462. Franciszek Smagała (Miechów, Polska). Przeciwwymarzacz studzienek. Udzielono z mocą od dnia 20.12 1949.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Na podstawie art. 12 lit. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U.R.P. Nr 39, poz. 384) wygasły i zostały wykreślone z rejestru następujące patenty:

lit. a) 23388, 23447, 23458, 23727, 23749, 23775, 25388, 26907, 27073, 27095, 28668, 28779, 28788, 28945, 28951, 29929, 29962, 30704, 30705, 30767, 30801, 30813, 30816, 30849, 30860, 33322, 33326, 33331, 33332, 33478, 33482, 33483, 33489, 33497, 33500, 33503, 33507, 33623, 33624, 33652, 33732, 33739, 33740, 33744, 33745, 33746, 33756, 33757, 33760, 33764, 33777, 33786, 33801, 34047, 34055, 34056, 34096.

lit. b) 33401, 34348, 34349, 34350.

38

OPISY PATENTOWE

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U.R.P. nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy R.P. opublikował następujące opisy patentowe:

dn. 28 marca 1951 r. — n-ry: 34066; 34071;
34076;
dn. 12 kwietnia 1951 r. — n-ry: 34088; 34091—
34096;
dn. 17 kwietnia 1951 r. — n-ry: 34087; 34089;
34097—34110;

dn. 2 maja 1951 r. — n-ry: 34111; 34112;
34114—34121;
34123—34125;
dn. 4 maja 1951 r. — n-ry: 34126; 34127;
34129—34137;
dn. 26 maja 1951 r. — n-ry: 34139; 34112;
34143; 34145—
34152.

Wszystkie polskie opisy patentowe, wydrukowane od r. 1945, są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego R. P. (Warszawa, Al. Niepodległości 188, parter) po zł 0,60 za egzemplarz. Opisy z lat poprzednich mogą być przeglądane w Bibliotece tegoż Urzędu.

39

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

5 a 9598 (18.4 1951). Maurycy Ringler, Wałbrzych. Urządzenie uszczelniające do izolowania dwóch pokładów, znajdujących się na różnych poziomach otworu wiertniczego. 23.8 1950.

5 a 9604 (10.5 1951). Maurycy Ringler, Wałbrzych. Urządzenie do samoczynnego wyłączania żerdzi wiertniczych w przypadku nadmiernego obciążenia świdra. 23.8 1950.

8 d 9606 (10.5 1951). Karol Bielawski, Kraków. Żelazko elektryczne. 6.2 1950.

11 e 9602 (23.4 1951). Wiktor Ociepko, Warszawa. Księgoteka do przechowywania kart kontowych i wyszukiwania kont w czasie księgowania. 13.3 1951.

13 e 9607 (10.5 1951). Józef Gułowski, Katowice. Urządzenie pływakowe do instalacji do usuwania zanieczyszczeń w kotłach parowych. 16.10 1950.

33 b 9610 (18.5-1951). Lucjan Lępkowski, Kraków, i Teresa Sapalska, Kraków. Portfel - portmonetka. 17.11 1950.

33 d 9605 (10.5 1951). Maria Plater, Kraków. Plecak, szczególnie dla narciarzy. 12.2 1951.

33 d 9614 (19.5 1951). Maria Plater, Kraków. Plecak-bluza. 27.12 1950.

37 a 9600 (20.4 1951). Ludwik Dąbrowski, Choszczówka. Strop budynku o drewnianych belkach. 31.1 1951.

42 m 9601 (21.4 1951). Krakowskie Zakłady Materiałów Biurowych, Kraków. Suwak do obliczania nadwyżek akordowych. 8.3 1951.

45 h 9611 (18.5 1951). Andrzej Walczak, Zakopane. Wylegarka. 28.12 1950.

65 a² 9599 (18.4 1951). Franciszek Kantowski, Gdańsk. Zawór zwrotny do odpływników międzypokładowych na statkach morskich. 30.5 1950.

71 a 9612 (18.5 1951). Szyja Fajngold, Łódź. Wkładka higieniczna do obuwia. 10.3 1951.

77 f 9597 (16.4 1951). Julian Brzeziński, Warszawa. Zabawka. 14.11 1950.

77 f 9613 (19.5 1951). Ludwik Dyksa, Kraków, i Wiktor Kulickowski, Kraków. Zabawka. 16.2 1951.

77 g 9603 (24.4 1951). Andrzej Pawłowski, Kraków. Przenośny lustrzany teatrzyk kukiełek. 17.10 1950.

77 g 9609 (17.5 1951). Janina Feldmanowa-Skowrońska, Kraków. Kasetowy teatr cieni. 22.9 1950.

81 c 9608 (11.5 1951). Antoni Łoskoczyński, Warszawa. Tubka do wszelkiego rodzaju past, klejów, kremów, środków leczniczych i innych mas półpłynnych i pastowatych. 5.1 1951.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznego korzystania z wzoru)

Na podstawie art. 98 lit. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U.R.P. nr 39, poz. 384) zostały wykreślone:

Wzory użytkowe

lit. a)		
8773	— 23.6 1948	9110 — 17.6 1950
9084	— 5.2 1950	9111 — 18.6 1950
9085	— 12.2 1950	9112 — 19.6 1950
9104	— 20.5 1950	9509 — 4.2 1950
9101	— 15.4 1950	9116 — 28.6 1950

Wzory zdobnicze

7028	— 9.5 1950	7037 — 4.6 1950
7029	— 24.5 1950	7038 — 4.6 1950
7032	— 3.6 1950	7039 — 4.6 1950
7033	— 3.6 1950	7040 — 4.6 1950
7034	— 3.6 1950	7041 — 9.6 1950
7035	— 3.6 1950	7042 — 17.6 1950
7036	— 3.6 1950	7043 — 4.7 1950

Wzory użytkowe

lit. b)		
9129	— 30.8 1950	9130 — 9.10 1950

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

REJESTRACJA ŚWIADECTW O DOKONANYCH UDOSKONALENIACH TECHNICZNYCH

Tłustym drukiem oznaczono numer świadectwa. Po numerze podano datę wystawienia świadectwa. Liczby i litery przed numerem świadectwa oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono udoskonalenie.

- 3a 39, 40.** 14.6 1951. Henryk Łukasik, kierownik techniczny, i Ryszard Michałowski, referent głównego mechanika, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia technicznego aparatu stopkowego systemu „Ideal“.
- 6a 49.** 18.6 1951. Mgr Jerzy Śawicki, dyrektor rektifikacji dokonał udoskonalenia procesu technologicznego produkcji surówki rozcieńczonej.
- 6c 82.** 26.6 1951. Anna Konczewska, inżynier, dokonała udoskonalenia technicznego, polegającego na wzbogaceniu moszczów pitnych w witaminę C z owoców dzikiej róży.
- 8k 78, 79.** 25.6 1951. Kazimierz Fazan, kierownik oddziału, i Stanisław Gross, st. robotnik oddziałowy, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia procesu technologicznego produkcji chemikalii do impregnacji tkanin.
- 11c 83.** 26.6 1951. Andrzej Rudalski, dysponent, dokonał udoskonalenia procesu technologicznego opracowania książek.
- 12g 11—12.** 15.5 1951. Szymon Steinberg, dyrektor naczelny, i Jan Sobiesiak, szef inwestycji, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zwiększeniu produkcji węgla wapnia.
- 12i 57, 58.** 19.6 1951. Zbigniew Wolny, chemik, i Alfons Giebel, laborant, dokonali udoskonalenia jako współtwórcy, polegającego na przebudowaniu płuczek i zmianie procesu technologicznego przy produkcji węgla uszlachetnionych.
- 12i 59.** 19.6 1951. Zbigniew Wolny, chemik, dokonał udoskonalenia procesu technologicznego produkcji węgla aktywowanych przez zastąpienie torfem wyjściowego w tej produkcji węgla drzewnego.
- 12k 47, 48.** 16.6 1951. Władysław Laskowski, inżynier, i Mikołaj Łucki, technik, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu kwasu siarkowego do produkcji siarczanu amonu.
- 12r 45, 46.** 16.6 1951. Wilhelm Brańczyk, nadmistrz destylacji, i Kazimierz Morawski, kierownik ruchu, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia procesu technologicznego przy destylacji smoły.
- 15d 31.** 11.6 1951. Alfons Kociemski, pracownik, dokonał usprawnienia technicznego, polegającego na opracowaniu konstrukcji i zastosowaniu nastawnych kół bieżnych w łańdówkach.
- 15h 1.** 7.5 1951. Wincenty Mańka, mechanik, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na ulepszeniu konstrukcji automatycznego numeratora.
- 18d 20—22.** 26.5 1951. Szymon Steinberg, dyrektor naczelny, Stefan Kowalski szef produkcji, i Feliks Rakoczy, inżynier, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na doborze i zastosowaniu żeliwa o specjalnym składzie, zastępującego całkowicie odlew armatury wodociągowej z metali kolorowych.
- 20d 38.** 13.6 1951. Wilhelm Parma, st. referent techniczny, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na opracowaniu konstrukcji i zastosowaniu nastawnych kół bieżnych w łańdówkach.
- 20h 23.** 28.5 1951. Julian Horbaczewski, inżynier, dokonał udoskonalenia konstrukcji narzędzia do przetwarzania wagonów.
- 21a⁴ 9, 10.** 15.5 1951. Inż. Zenon Jagodziński, kierownik oddziału konstrukcyjnego, i mgr inż. Jerzy Ornatowski, radiokonstruktor, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia budowy nadajników.
- 22g 84.** 27.6 1951. Wiesław Wijato, chemik, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na zmianie procesu technologicznego produkcji atramentu.
- 30d 19.** 26.5 1951. Maria Zięborakowa, kierownik zakładu ochron osobistych, dokonała udoskonalenia ochronników akustycznych.
- 31a 61—65.** 20.6 1951. Jerzy Ruszowski, inżynier, oraz Karol Englerth, Jan Gabryś, M. Niechwiejczyk i Jan Wieik konstruktorzy, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia pieca karbidowego przez zastąpienie elektrody wymiennej elektrodą ciągłą.
- 31a 90—92.** 28.6 1951. Inż. Tadeusz Appel, gł. inżynier, Bernard Szramek, asystent ruchu, i inż. Józef Partyka, szef działu rurowni, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu zasady grzania dwustrefowego do pieca przetokowego i jego rekonstrukcji.
- 31b 98.** 30.6 1951. Józef Sapiński, szef produkcji, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu maszyny do wybijania rdzeni.
- 31c 87—89.** 27.6 1951. Józef Skowron, kontroler techniczny, Aleksander Mecker, szef stalowni, i Stefan Paliga, przodownik rozlewni, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na dwustronnym wykorzystaniu odpadków rozlewnicznych.
- 36b 41.** 15.6 1951. Stanisław Mrowec, inżynier, dokonał udoskonalenia procesu technologicznego produkcji supertomasyny w piecach obrotowych.
- 36d 32—35.** 11.6 1951. Mgr inż. Ludwik Taniewski, dyrektor naczelny, mgr inż. Julian Horbaczewski, dyrektor do spraw naukowo-technicznych, mgr inż. Andrzej Skłodowski, kierownik biura konstrukcyjnego, oraz mgr inż. Wacław Twardowski, pracownik naukowy, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia aparatu klimatyzacyjnego, wprowadzając oczyszczanie powietrza przed nawilżaniem i zabezpieczając czystość wody nawilżającej.
- 36e 36, 37.** 13.6 1951. Leonard Baranowski, szef działu technicznego, i Marian Stepień, inspektor techniczny, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu pieca do podgrzewania wody do robót budowlanych.

37b 67. 20.6 1951. Zygmunt Horoszkiewicz, inżynier, dokonał udoskonalenia, polegającego na opracowaniu i zastosowaniu nowej konstrukcji rusztowań do bicia pali żelbetowych przy budowie nadbrzeża „Ewa“.

37b 85. 27.6 1951. Jerzy Szymański i Stefan Ferch, inżynierowie, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu pianobetonu jako izolacji przy budowie chłodni.

37d 16. 25.5 1951. Kazimierz Sikora, mistrz stolarski, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na uproszczeniu produkcji futryn szwedzkich.

38b 60. 20.6 1951. Henryk Makos, konserwator, dokonał udoskonalenia procesu technologicznego przy produkcji drzwi.

38e 68. 22.6 1951. Feliks Tarczyński, stolarz, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu do piły tarczowej przyrządu do wykonywania wczepów.

38h 26—29. 9.6 1951. Tadeusz Wereszczyński, inżynier, oraz Władysław Nowak, Bronisław Kaczmarek i Józef Kowalski, robotnicy, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu specjalnych komór do suszenia drewna i wykorzystaniu ciepła przewodu kominowego.

40a 72—75. 25.6 1951. Inż. Eugeniusz Kubacki i mgr Kazimierz Doniec, kierownicy, oraz inż. Lesław Kadłubowski, dyrektor techniczny, i inż. Zygmunt Syrczyński, szef działu, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia procesu technologicznego produkcji kadmu.

40a 93—96. 29.6 1951. Inż. Paweł Trojok, kier. laboratorium, Eryk Hubina, kier. huty, Franciszek Widera, asystent, i Antoni Sobala, laborant, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu sody siarczanem sodu przy wytopie ołowiu.

42l 17. 25.5 1951. Stanisław Ciborowski, inżynier, i Józef Strzyżewski, laborant, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu wkraplacza laboratoryjnego, dającego równocześnie wkraplanie i skracającego czas wykonania doświadczeń.

45c 25. 4.6 1951. Mgr inż. Zygmunt Kunczyński dokonał udoskonalenia konstrukcji maszyny do zbierania słomy z pola.

45h 99—100. 2.7 1951. Jerzy Karpiński i Michał Rutkiewicz, pracownicy Morskiej Centrali Zaopatrzenia, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu do takli lososiowych krętlików z ocynkowanego drutu stalowego.

47a 7. 12.5 1951. Jan Nagawiecki, inżynier, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na skonstruowaniu płyty fundamentacyjnej do silników kutrowych.

47g 13, 14. 16.5 1951. Szymon Steinberg, dyrektor naczelny, i Stefan Kowalski, szef produkcji, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu z bakelitu armatury wodociągowej, wykonywanej dotychczas z mosiądzu.

47g 30. 9.6 1951. Stanisław Osoliński, maszynista, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na przekonstruowaniu zaworów kompresora.

49a 54—56. 19.6 1951. Witold Borkowski, inżynier, Bronisław Małkowski, ślusarz, i Jerzy Zaborowski, tech-

nik dokonali jako współtwórcy udoskonalenia procesu technologicznego obróbki części metalowych na automatach.

49a 66. 20.6 1951. Władysław Niedźwiecki, tokarz metalowy, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na przekonstruowaniu i przystosowaniu tokarki do centrowania i gwintowania wewnętrznego rur o dużej średnicy.

53c 42, 43. 15.6 1951. Wanda Szczepuła, inżynier, i Tadeusz Syrowatka, inżynier, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia sposobu oznaczania zawartości tłuszczu w masie jajowej.

53c 44. 16.6 1951. Jan Szczepuła, inżynier, dokonał udoskonalenia, polegającego na zmniejszeniu zawartości cytrynianu sodu w pasteryzowanej masie jajowej do 1%.

53l 4—6. 11.5 1951. Stanisław Trzaska, mechanik, Władysław Burakowski, kierownik warsztatu mechanicznego, i Hieronim Kacak, tokarz metalowy, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu maszyny do produkcji czekolady nadziewanej.

71a 69—71. 22.6 1951. Bolesław Szczepański, główny inżynier, Stanisław Bregier, modelarz, i Jan Ziemiński, szef działu, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia kopyta śniegowcowego i zmiany systemu obciążania cholewek.

80c 80, 81. 26.6 1951. Alfred Szancer i Kacper Olejniczak, dyrektorzy techniczni, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przebudowy pieca tunelowego do wypalania porcelany.

81e 8. 12.5 1951. Tadeusz Dąbrowski, pracownik Z.P.G.G., dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na skonstruowaniu aparatu do samotrymowania ziarna.

81e 15. 16.5 1951. Mieczysław Wątorski, kierownik działu, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do bunkrowania trawlerów.

81e 24. 4.6 1951. Jacek Janczak, pracownik CBS, dokonał udoskonalenia w transporcie betonu z miejsca powstawania do miejsca zużycowania.

81e 50—53. 19.6 1951. Inż. Stanisław Lasek i inż. Mieczysław Dudek, inspektorzy, oraz inż. Jerzy Rabsztyń, dyrektor kopalni, i inż. Tadeusz Owsiak, zawiadowca kopalni, dokonali jako współtwórcy udoskonalenia transportu węgla z sortowni do elektrowni przy pomocy taśmy gumowej.

81e 97. 29.6 1951. Andrzej Pietrzyk, dyrektor zakładu, dokonał udoskonalenia technicznego, polegającego na skonstruowaniu transportera taśmowego do równoczesnej odstawy urobku i transportu materiałów.

85d 76, 77. 25.6 1951. Stanisław Mołniewicz i Stanisław Sławiński, inżynierowie, dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu prefabrykowanych elementów betonowych do budowy kolektora płaszowskiego.

85e 2, 3. 7.5 1951. Ewald Höhne i Czesław Bałdowski, pracownicy P.P.B., dokonali udoskonalenia technicznego jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu form żelaznych zamiast szalowania przy obsypywaniu rur drenowych grysami.

USPRAWNIENIA PRACOWNICZE

REJESTRACJA ZAŚWIADCZEŃ O DOKONANYCH USPRAWNIENIACH

Po numerze podano datę wystawienia zaświadczenia

SERIA 1: PRZEMYSŁ METALOWY OBRÓBKA METALI — ODLEWNICTWO

15004. 24.2 1951. Jan Pruchnicki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu matrycowego do zwijania zawias okiennych.

15009. 24.2 1951. Stanisław Szymczyk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu suwaka do obliczeń konstrukcyjnych.

15010. 24.2 1951. Franciszek Frania, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu sposobu wykonania panwi żelwnych do zlewania płynnego karbidu.

15012. 24.2 1951. Jan Sarkowicz, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu starych czterodrożnych kurków do sterowania ruchu generatora przez przetoczenie i wstawienie koszulek.

15014. 24.2 1951. Piotr Moskal, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytów, zabezpieczających śruby przed wypadnięciem przy wieńcu zębatym suszarki.

15020. 24.2 1951. Albin Hurnik, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do wykonywania rowków w otworach dla śrub noskowych.

15021. 24.2 1951. Stanisław Tomczyk, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do zwężania końcówek rur wlotowych i wylotowych do parowozów.

15022. 24.2 1951. Henryk Koszuta, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania części wiertarki celem ułatwienia obróbki.

15023. 24.2 1951. Wincenty Majchrzak, praser, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu cięcia materiału na śruby przez zastosowanie prasy.

15024. 24.2 1951. Marian Hoffman, mgr chemii, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu silniczków powietrznych do napędu mieszadełek w laboratorium.

15026. 24.2 1951. Sylwester Kitzman, mechanik, dokonał usprawnienia polegającego na zastosowaniu uchwytu samocentrującego na wiertarce przy wykonywaniu gniazdka wspornika.

15027. 24.2 1951. Mieczysław Żabski, pom. ślusarza, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu, ułatwiającego spawanie części wagonów.

15028. 24.2 1951. Mieczysław Żabski, pom. ślusarza, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do spawania pokrywy górnej z zamknięciem do kominika przy produkcji wagonów.

15029. 24.2 1951. Bolesław Wertel, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu klucza z zapadką do przykręcania nakrętek przy szalowaniu wagonów.

15030. 24.2 1951. Bolesław Lucow, nicarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przedłużacza do rozwiertaków przy budowie mostów i konstrukcji stalowych.

15031. 24.2 1951. Michał Kopera, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu instalacji, chłodzącej silnik powietrzem.

15032. 24.2 1951. Maksymilian Pokrowski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu zbrakowanych desek do produkcji deski dolnej ściany szczytowej węglarki kolejowej.

15033. 24.2 1951. Adolf Kumala, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do wyciągania tygla z pieca hartowniczego.

15034. 24.2 1951. Adolf Pudaś, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu, ułatwiającego ustawianie ostojnic parowozowych.

15036. 24.2 1951. Franciszek Pilch, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezu pionowego z przerywanymi nożami.

15037. 24.2 1951. Tadeusz Zawada, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządów do kształtowania odbujaków wagonowych.

15038. 24.2 1951. Stefan Rączka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego spawanie krat świetlika wagonu pocztowego

15039. 24.2 1951. Roman Pinczuk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia i wycinania otworu prostokątnego.

15041. 24.2 1951. Czesław Olszewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu konstrukcji ulepszonych wsporników do ślizgów wózka wagonów pocztowych.

15043. 24.2 1951. Ignacy Ligowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu z zużytych pił stalowych noża tokarskiego do cięcia żelaza i poprawieniu uchwytów do gwintowania.

15044. 24.2 1951. Gerard Kapias, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nożycy gilotynowej, zamiast procesu upalania, do cięcia kątowników do wagonów wąskotorowych.

15045. 24.2 1951. Władysław Antosiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytów do spawania ścian bocznych przy produkcji wagonów.

15046. 24.2 1951. Franciszek Gaweł, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do strugania ścianek przy opaskach resorowych.

15047. 24.2 1951. Józef Tatkowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowaniu głowicy szlifierki, umożliwiającym zastosowanie znormalizowanych tarcz szlifierskich.

15048. 24.2 1951. Jerzy Juraszek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego przyrządu do strugania piór resorowych.

15049. 24.2 1951. Leopold Węgrzyn, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do obróbki ciągnieł tendrowych.

15050. 24.2 1951. Norbert Bota, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu gwintu płaskiego do prasy kluczowej zamiast gwintu oporowego.

15052. 24.2 1951. Stefan Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uzyskaniu oszczędności przez zastosowanie mniejszych pomiarów na ślizg belki skrętowej przy wagonach.

15053. 24.2 1951. Czesław Nowicki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków blachy aluminiowej do wykonania tygli dla przemysłu Iniarskiego.

15054. 24.2 1951. Zygmunt Chmieliński, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu wykonania nasad do parowozów.

15055. 24.2 1951. Jan Kubiak, kier. warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu egalizowania gwintu ośki piasty rowerowej w celu skrócenia czasu pracy.

15056. 24.2 1951. Marian Kegal, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu czasu obróbki części piły tarczowej przez wykonanie i zastosowanie przyrządu pomocniczego.

15057. 24.2 1951. Stanisław Witkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania otworów i wyjęcia bocznego zasuwy pionowej w węglarkach kolejowych.

15058. 24.2 1951. Paweł Michnik, inżynier, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji dachowej, przez co uzyskano 30% oszczędności w materiałach.

15059. 24.2 1951. Józef Kopeć dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie matrycy wylączarki, co umożliwiło przeróbkę łubek kolejowych.

15060. 26.2 1951. Franciszek Pilch, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do obciążania tarcz szlifierskich.

15061. 26.2 1951. Franciszek Pilch, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do szlifowania końcówek szczęk suwniark.

15062. 26.2 1951. Stefan Wawrzyniak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszonego urządzenia do sprawdzania szczelności żeber grzejników.

15063. 26.2 1951. Jan Dwornik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu ściągacza przy montażu części frezarki w celu skrócenia czasu pracy.

15064. 26.2 1951. Konstanty Kaczmarski, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do gięcia kątownika ściany tylnej tendra parowozu.

15069. 26.2 1951. Paweł Szczerbak, instalator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uchwytu imadła pomocniczego przy spawaniu rur i prętów.

15080. 26.2 1951. Jan Cukiernik, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji matrycy do spinaczy pasów gumowych.

15088. 26.2 1951. Tadeusz Mitan, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu, umożliwiającego przecinanie krótkich wałków na pile taśmowej.

15089. 26.2 1951. Zdzisław Maryan, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji zamocowania szybki kontrolnego powtarzacza sygnałowego.

15090. 26.2 1951 Józef Wilniński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji okienka blokowego w skrzyni blokowej.

15091. 26.2 1951. Leon Paseniuk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie umocowania płytek zamykających w ściennej skrzyni kluczowej na suwaku zwrotnicowym.

15092. 26.2 1951. Kazimierz Gromek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do falowania płaskownika do krat wagonów pocztowych.

15093. 26.2 1951. Zygmunt Jernes, inż. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu spawanej odkuwki prowadzenia trzona nastawiacza powrotnego półwozka parowozu.

15094. 26.2 1951. Józef Choroba, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na oszczędności pracy przy wykonywaniu ogniw do zabieraczy.

15095. 26.2 1951. Hubert Spałek, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na obróbce sprzęgłowych pałąków wagonowych sposobem maszynowym.

15096. 26.2 1951. Edward Sroka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwóch noży tokarskich przy toczeniu kołków zderzakowych.

15097. 26.2 1951. Emil Łętocha, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytłaczania zębów zębarki do bloków.

15103. 26.2 1951. Roman Tkaczuk, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wbudowaniu do wytwornicy acetylenowej oczyszczacza.

15105. 26.2 1951. Teodor Preuss, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie wirnika przy pogłębiarce.

15107. 26.2 1951. Stefan Krawczyk, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia pneumatycznego do produkcji rolek transportowych.

15108. 26.2 1951. Józef Łakomy, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu obróbki gniazda zespórki parowozowej.

15109. 26.2 1951. Mieczysław Szafranski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji trasowania do toczenia nasad dysz przy parowozach.

15111. 26.2 1951. Marian Perz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu wykonania rury prowadzącej podajnika do rewolwerówek.

15112. 26.2 1951. Roman Jaszczek, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu piecyka gazowego do nagrzewania obrabianych narzędzi.

15114. 26.2 1951. Stanisław Maroszek, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu i zestawieniu tablic pomocniczych do trasowania korpusów do silników powietrznych.

15119. 26.2 1951. Ksawery Rychter, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce pomostu suwnicy, ułatwiającej odczytanie wagi przez pracownika obsługującego.

15120. 26.2 1951. Franciszek Wartalski, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu zużytych automatów przez wyłączniki końcowe na suwnicy.

15121. 26.2 1951. Albin Hurnik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji obcinania przy wykonywaniu uchwytu poduszki smarnej przez przerobienie przyrządu do gięcia.

15122. 26.2 1951. Seweryn Czyżewski, mł. konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu wykonania kołnierza przy produkcji parowozów.

15123. 26.2 1951. Marcin Maniecki, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania powierzchni czołowych rolek łożyskowych.

15124. 26.2 1951. Jan Wyrwał, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do spawania trzona zderzaka wagonowego z podkładką.

15125. 26.2 1951. Edward Izydorek, st. brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zniesieniu złącz przy rurach łączących inżektor z przełącznikiem przy parowozach Pt-47.

15126. 26.2 1951. Zygmunt Chmieliński, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania kolnierzy do parowozów.

15127. 26.2 1951. Czesław Nowaczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tulei rozprężnych przy szlifowaniu stożków wrzecion frezarek.

15128. 26.2 1951. Florian Witucki, brygadzysta, dokonał usprawnienia polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania korpusu piasty rowerowej.

15129. 26.2 1951. Czesław Rasiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zawijania oczek zawias taśmowych.

15130. 26.2 1951. Stanisław Jędryka, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do obróbki części, które trudno uchwycić.

15131. 26.2 1951. Feliks Szoltysik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu operacji cięcia autogenicznego i obcinania na nożycach przez wykrawanie wykrojnikiem.

15132. 26.2 1951. Józef Szary, ślusarz, dokonał, usprawnienia, polegającego na zastosowaniu automatycznych wyłączników posuwu suportu przy strugarkach podłużnych.

15133. 26.2 1951. Konrad Lejman, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montażu chomątek trójkątów hamulcowych.

15137, 15138. 26.2 1951. Edward Lesik i Ludwik Domagała, galwanizerzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu sposobu regeneracji kąpieli kadmowej.

15141, 15142. 26.2 1951. Zygmunt Gil i Jerzy Kordon, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wykonywania uchwytów do rur stalowo-pancernych.

15149, 15150. 26.2 1951. Albin Hurnik, ślusarz, i Leon Stachowiak, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skróceniu czasu wycinania obrysu poduszki smarnej przez zastosowanie przerobionego do tego celu przyrządu zamiast wycinania na nożycach.

15151, 15152. 26.2 1951. Piotr Hydzik i Władysław Gadomski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu montażu podwozia i ścian bocznych wagonu.

15163. 27.2 1951. Franciszek Bąkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia blach do ramek osłon podciągarek wagonowych.

15164. 27.2 1951. Marian Wszelaki, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu ogniwa łączącego z zamkiem do łańcuchów przy chwytakach.

15171. 27.2 1951. Jan Sztama, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji automatycznego smarowania cylindra.

15173. 27.2 1951. Julian Więckowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie przekładni napędowej tarczy przy ostrzarce.

15176. 27.2 1951. Bronisław Dąbrowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu modelu wentyla parowego dwudrogowego, mogącego służyć za wentyl lewy i prawy.

15177. 27.2 1951. Ludwik Surdyk, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu lekkiej kon-

strukcji stołu do nożyc do podtrzymywania ciężkich blach w czasie cięcia.

15178. 27.2 1951. Maksymilian Sendobry, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stołu do zestawiania wręgów.

15179. 27.2 1951. Antoni Suchocki, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zaginarki do blach.

15180. 27.2 1951. Jan Izajasz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wyoblania blach na kadłuby statków rzecznych.

15182. 27.2 1951. Władysław Sobieraj, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w stemplach do dziurotłoczni.

15189. 27.2 1951. Henryk Bartoszek, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu maszyny do gięcia prętów.

15190. 27.2 1951. Brunon Szymanowski, pracownik PPB, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do gięcia rur na zimno.

15193. 27.2 1951. Edward Waloń, przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu trzpienia kompensacyjnego do mocowania cylindra wiertarki powietrznej podczas toczenia.

15199. 27.2 1951. Jan Kaczmarek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu złącz z odpadków blachy.

15201. 27.2 1951. Czesław Klamut, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uniwersalnego sprawdzianu do mierzenia rozstawienia otworów.

15204. 27.2 1951. Bruno Dras, mistrz warsztatowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu szlifierki mechanicznej.

15216. 27.2 1951. Alojzy Podeszwa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do naprężania pierścieni tłokowych.

15250, 15251. 27.2 1951. Władysław Byrka, gotowacz, i Władysław Czmielowski, pom. zmianowego, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu starej wiertarki i zastosowaniu jej do rozwiercania otworów w sicie wyparki.

15262. 28.2 1951. Walenty Kruszyna, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do cięcia blach i tłoczenia otworów.

15264. 28.2 1951. Majer Węgrow, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do planowania i gwintowania podstawy kolanka do wagonów pocztowych.

15266. 28.2 1951. Stefan Włoch, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do wycinania wcięć w słupkach przydrzwiowych wagonu.

15267. 28.2 1951. Bolesław Włodarczyk, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia uchwytów.

15268. 28.2 1951. Jan Suplicki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytaczania wsporników hamulcowych do węglarek kolejowych.

15269. 28.2 1951. Konstanty Kaczmarski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia zabezpieczenia ciąгла.

15270. 28.2 1951. Józef Rut, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków blachy do wyrobu żeberek kłamy i zabezpieczenia zasuw.

15271. 28.2 1951. Zygmunt Kozak, kier. biura, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zawijania krawędzi płaszczy pochłaniaczy.

15273. 28.2 1951. Róża Musik, prac. fizyczna, dokonała usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zaciskania zaworów wydechowych w półmaskach gumowych.

15274. 28.2 1951. Jan Kaniewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do cięcia filcu na uszczelki do maźnicy.

15275. 28.2 1951. Edward Bińkowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytaczania na wiertarce rowków w nakładkach belki skrętnej tendrów.

15276. 28.2 1951. Fryderyk Michalik, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wiertarki stołowej do wiercenia małych otworów, jako wiertarki promieniowej.

15277. 28.2 1951. Leonard Bielaczyc, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do rozjazdów wkładek dzielonych struganych z rygla zamiast dotychczas stosowanych wkładek stalowych.

15278. 28.2 1951. Jan Smarzyński, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu do produkcji nieużytecznych pozostałości remanentowych.

15279. 28.2 1951. Jan Filipiak, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zredukowaniu kilku operacji przy wykonywaniu pokrywy cylindra hamulca wagonowego.

15280. 28.2 1951. Maksymilian Aschenbrenner, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym wykorzystaniu arkuszy blachy przez umiejętne trasowanie.

15281. 28.2 1951. Ernest Kurzyk, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na propozycji przerebienia dźwigu towarowego w ten sposób, by mógł jednocześnie obsługiwać kotłownię.

15282. 28.2 1951. Józef Stachon, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu wykrojników przy wytłaczaniu podkładek do wózków wydobywczych.

15283. 28.2 1951. Mieczysław Fejdyk, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu prowadnic do palnika autogenicznego przy wypalaniu pierścieni.

15285. 28.2 1951. Konstanty Kačzmarski, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerebieniu przyrządu do gięcia widel maźniczych do tendrów.

15286. 28.2 1951. Jan Krupa, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ręcznego przyrządu do wiercenia otworów nakielkowych na tokarniach.

15288. 28.2 1951. Paweł Jonderko, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji kół zębatych napędnych do elektrowozów AEG i Siemens.

15293. 28.2 1951. Antoni Latusek, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania korków, obniżając parokrotnie czas ich obróbki.

15300. 28.2 1951. Józef Mostowy, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu frezarki automatycznej do frezowania rowków międzyzębowych w rozwiertakach kotlarskich.

15301. 28.2 1951. Franciszek Olearczyk, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu odkuwania koziołków resorowych.

15302. 28.2 1951. Antoni Mrówka, kontroler techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia blach do kanałów pędniowych na gięciarce.

15303. - 28.2 1951. Ludwik Kranc, pom. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na uzyskaniu lutownia zastępczego z odpadków blachy cynkowej.

15304. 28.2 1951. Paweł Rembacz, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaoszczędzeniu cegły szamotowej przy wykładaniu ognisk kowalskich i ulepszeniu pracy przy wykładaniu masą ogniotrwałą dymnicy parowozów.

15310. 28.2 1951. Wiktor Dudzik, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zniesieniu dwóch klap bocznych w budce maszynisty parowozów Ty-43.

15311. 28.2 1951. Stanisław Pierunek, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany sposobu wykonania części piasty rowerowej.

15312. 28.2 1951. Antoni Kubala, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zredukowaniu kilku zbędnych operacji obróbczych części frezarki uniwersalnej.

15313. 28.2 1951. Paweł Maluśkiewicz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym wykorzystaniu odkuwek złączy parowozowych do produkcji przy innym typie parowozów.

15314. 28.2 1951. Jan Pawlikowski, szef produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmniejszeniu czasu obróbki korpusu frezarki.

15315. 28.2 1951. Kazimierz Wrzeszcz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu do spawania usztywnień ścian sitowych palenisk parowozów.

15317. 28.2 1951. Alojzy Końca, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na naprawieniu kosza wentylowego sprężarki.

15329, 15330. 1.3 1951. Feliks Maciejewski, technik i Leonard Diwes, przodowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu picca hartowniczego przez zastosowanie rdzeni szamotowych w spirali grzewczej.

15331, 15332. 1.3 1951. Julian Okrajni, mechanik, i Stanisław Grzegorzycza, rysownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu pomocniczego kątomierza do noży tokarskich.

15335. 1.3 1951. Władysław Chęsiak, giser, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu we własnym zakresie kopolaka.

15339, 15340. 1.3 1951. Leonard Lewandowski i Stanisław Rejna, st. kalkulatorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmniejszeniu ilości zużytych kątowników i wkrętów do budowy ram siedzeń i oparć wagonów sypialnych.

15341, 15342. 1.3 1951. Inż. Edmund Wierzejewski, ref. techniczny, i Franciszek Suwalski, ref. planowania, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu pozostałych przy produkcji parowozów odkuwek do produkcji przy innym typie parowozów.

15343. 1.3 1951. Adam Tworowski, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany planów operacyjnych obróbki pierścieni tłokowych.

15344, 15345. 1.3 1951. Stefan Kubiak, traser, i Bronisław Wołk, asystent ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wentylatora o napędzie elektrycznym zamiast sprężarki z silnikiem Diesla do podmuchu do pieców do grzania nitów.

15348, 15349. 1.3 1951. Stanisław Jędryka, mistrz tokarski, i Marian Perz, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zredukowaniu czasu zawałowania końców rur teleskopowych dla frezarek.

15352, 15353. 1.3 1951. Jan Pietranek i Franciszek Zawada, kowal, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu pedału przy młocie spadowym w miejsce przycisku drążkowego na całym obwodzie podstawy kowadła.

15358, 15359. 1.3 1951. Rudolf Behr i Józef Tatkowski, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu automatu 7-głowicowego poziomego do obróbki wewnętrznej obręczy kołowych przy pomocy sześciu uchwytów nożowych.

15362, 15363. 1.3 1951. Jerzy Płaczek, ślusarz narzędziowy, i Aleksander Kielanowicz, mistrz narzędziowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytłaczania łącznika filtra.

15370, 15371. 1.3 1951. Eugeniusz Nyckowski, ślusarz, i Tadeusz Haspert, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na doprowadzeniu do sprężarki chłodnego i czystego powietrza z piwnicy w celu polepszenia warunków pracy w zakładzie.

15374, 15375. 1.3 1951. Władysław Gierski i Mieczysław Kaczmarek, mechanicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu posuwu mechanicznego przy małym suporcie ręcznym przy tokarce.

15376, 15377. 1.3 1951. Józef Mrugała, elektromonter, i Tadeusz Stawiarski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu urządzenia, chłodzącego oliwę w łożyskach.

15385. 1.3 1951. Marian Nogala, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu znormalizowanego członu dla transporterów taśmowych.

15389. 1.3 1951. Władysław Ziętek, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do kształtowania uszek do sznura.

15391. 1.3 1951. Alojzy Majchrzyk, nadsztygar maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu z różnych starych elementów wózka do montażu dużych silników.

15394. 1.3 1951. Henryk Kopel, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zawijania pochw węży do gaśnic.

15395. 1.3 1951. Jan Marcol, mistrz kuźni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego gięcie żelaza korytkowego do rynien pancernych.

15396. 1.3 1951. Sylwester Baliński, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie wrzeciona przy koniku tokarki, co pozwala na dłuższą pracę tarczy szlifierskiej przy aparacie do szlifowania.

15397. 1.3 1951. Władysław Ziętek, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do prostowania wsporników.

15398. 1.3 1951. Józef Malik, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu piecyka gazowego wraz z palnikiem do grzania nitów.

15408, 15409. 1.3 1951. Bolesław Walawski, kier. warsztatu, i Robert Brol, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ruchomej podstawy obsady łożysk przystawki napędu.

15412, 15413. 1.3 1951. Wilhelm Garbas, ślusarz, i Leon Kaitoch, kier. warsztatu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania gładzi cylindrów w silnikach samochodowych.

15418—15420. 2.3 1951. Lambert Amanowicz, technik konstruktor, Ignacy Marszał, przodownik tokarski, i Czesław Nowicki, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zniesieniu operacji obrabowywania kołnierza przy produkcji szpul przędzalniczych przez zmianę wymiarów w poprzednich operacjach.

15421, 15422. 2.3 1951. Paweł Sitko i Alojzy Spindel, ślusarze maszynowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu naprawy prasy głębokotłoczowej.

15423, 15424. 2.3 1951. Kazimierz Dwiecki, kier. działu, i Franciszek Schmidt, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu szlifierki pomocniczej do ostrzenia narzędzi.

15425, 15426. 2.3 1951. Stanisław Małecki, kier. działu, i Stanisław Stawski, mistrz spawalniczy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu kołyskowego do spawania ścian bocznych węglarek kolejowych.

15430, 15431. 2.3 1951. Henryk Rajewski, ślusarz, i Lech Tomkowiak, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu konstrukcji trzpienia, służącego do mocowania zabieraka piasty rowowej przy obróbce.

15438, 15439. 2.3 1951. Józef Perek, spawacz, i Jan Ponczek, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do przytrzymywania opasek stalowych przy naprawie osłon wałów śrub okrętowych.

15440, 15441. 2.3 1951. Franciszek Cholewa i Feliks Turowski, gryzerzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przy obróbce głowicy podziałowej, co pozwoliło usunąć operację trasowania muf.

15422—15444. 2.3 1951. Franciszek Waclawczyk, mistrz frezerski, Stanisław Góralczyk i Józef Jezorowski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do strugania równocześnie dwóch belek podłużnych.

15448—15450. 2.3 1951. Zygmunt Fuz, monter, Bolesław Cieślak, mistrz, i Leon Nowakowski, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu i uruchomieniu pompy przeciwpożarowej.

15465. 2.3 1951. Klemens Sosiński, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do frezowania części traktora.

15466. 2.3 1951. Franciszek Dębski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wieszaka blokowego do pracy pomocniczej przy odlewaniu tulejki do ciągnika.

15467. 2.3 1951. Eugeniusz Besiński, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany planu operacyjnego wykonania części traktora przez zastosowanie obróbki na rewolwerówce.

15468. 2.3 1951. Jan Demczuk, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczo zamiast białego metalu stopu z odpadków złomu cynku i aluminium.

15480. 3.3 1951. Adam Kozłowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu specjalnego uchwytu obrotowego do noży na tokarni.

15481. 3.3 1951. Józef Wieczorkiewicz, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu we własnym zakresie 24 zaworów.

15483. 3.3 1951. Władysław Borowicz, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kołnierza do rur przez wypalenie z blachy i przyspawanie zamiast wykonania z odkuwek.

15484. 3.3 1951. Inż. Tadeusz Borucki, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji stopni parowozowych przez zastosowanie kątownika i stopnia, stosowanego na parowozach Ty-43.

15485. 3.3 1951. Józef Andrzejewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu przyrządu do wykłacania dyszy z inżektora.

15486. 3.3 1951. Maksymilian Ustowski, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu przyrządu do skracania zderzaków tulejowych.

15487. 3.3 1951. Bernard Zdunek, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu mechanizmu podnoszącego przy dźwigni do podnoszenia osi parowozowych przez zastosowanie grzechotki.

15488. 3.3 1951. Kazimierz Wojacek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na sporządzeniu przyrządu matrycowego do wykonania uszczelki skórzanych do dźwignów hydraulicznych.

15495. 3.3 1951. Marian Sobierajski, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczych płytek brązowych do zaworów ssąco-tłoczących kompresorów powietrznych.

15496. 3.3 1951. Roman Amilak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu cęg z dolną szczęką korytkową do wyginania nakładek ślizgowych do przenośników grabkowych.

15497. 3.3 1951. Klemens Sosiński, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania śrub.

15498. 3.3 1951. Stanisław Łukasik, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pracy gradownicy zamiast pracy młotka pneumatycznego i szlifowania.

15499. 3.3 1951. Stanisław Wańkiewicz, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu niedogodnego przyrządu wiertniczego do wiercenia otworu w wieszaku pałaka węglarki.

15500. 3.3 1951. Antoni Korotkiewicz, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu maski ochronnej dla spawaczy przez zastosowanie dwóch szkieł: białego i ciemnego.

15501. 3.3 1951. Stanisław Wadowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do tłoczenia otworów zamiast dotychczasowego wiercenia.

15502. 3.3 1951. Tadeusz Skowron, technik konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu zamocowania drabiny do piasecznicy.

15504. 3.3 1951. Wacław Szpilarski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noża fasonowego do toczenia elementów produkcji.

15505. 3.3 1951. Kazimierz Niewiedzielski, grawer, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu wiertarki powietrznej na szlifierkę powietrzną przez zastosowanie sprzęgła z bubaksu i połączenia bezpośrednio z wirnikiem.

15506. 3.3 1951. Bogumił Matusiński, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu dwuwrzecionowej szlifierki przeciągadeł.

15508. 3.3 1951. Edward Kowalik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany planu operacyjnego i skomasowaniu czterech operacji.

15510. 3.3 1951. Czesław Nejmanowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na równoczesnym toczeniu dwóch przeciwległych stożków przy toczeniu tulejek zaciskowych w celu podwojenia produkcji.

15511. 3.3 1951. Stanisław Józwiowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu hamulca ręcznego do szybkiej tokarni.

15512. 3.3 1951. Jan Bujakowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wybraniu ze złomu i posegregowaniu 560 kg metali półszlachetnych.

15513. 3.3 1951. Jan Bujakowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wybraniu ze złomu i posegregowaniu 413 kg metali półszlachetnych.

15515. 3.3 1951. Edward Przybyła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oprawki uchwyty do noży, wykonanych z krótkich odpadków stali szybko tnącej.

15516. 3.3 1951. Bolesław Pochopień, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonych uchwytu na wiertło do wiertarki typu WP—7.

15531, 15532. 3.3 1951. Ryszard Łaszkiwicz, kowal, i Leon Zalewski, kowal brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu mufy z części ze sobą zespawanych zamiast z jednego kawałka żelaza.

15533, 15534. 3.3 1951. Władysław Widulski, przod. rzemieślników, i Wacław Gradowski, kier. robót, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu kleszczy do zakładania pakunków do dławnicy pompy powietrznej.

15540, 15541. 5.3 1951. Edmund Stasiak, przod. rzemieśln., i Kazimierz Świniarski, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu pompy Wortingtona przez zastosowanie w cylindrze specjalnej koszulki i tłoka z pierścieniem zamiast uprzednio stosowanego szczeliwa azbestowo-grafitowego.

15543. 5.3 1951. Inż. Eugeniusz Grychowski, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu konstrukcyjnym specjalnych frezów ślimakowych do obwiedniowego frezowania rowków wieloklinów tłoków młotków pneumatycznych.

15544, 15545. 5.3 1951. Władysław Korzeniowski, rzemieślnik, i Jan Guzik, przod. rzemieśln., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu matryc do głowic korbowych oraz dźwigni z nasadą do ramion przeciwkorby do zwrotnic.

15546, 15547. 5.3 1951. Stanisław Motylewski, przod. rzemieśln., i Stanisław Pacholczyk, st. adiunkt, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu stempla z wykrojnicą do gradowania śrub i nitów.

15549. 5.3 1951. Ignacy Wójcicki, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu głowicy frezu z wkładkami nożowymi.

15550, 15551. 5.3 1951. Stanisław Czapla, referendarz, i Marek Ostapowicz, pom. referendarza, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do zdejmowania i zakładania zderzaków wagonowych.

15553. 5.3 1951. Franciszek Sobka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do narzynek do gwintowania śrub do tokarni.

15556. 5.3 1951. Stanisław Czubiński, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na nałożeniu na wylartą tuleję odpowiedniej koszulki w celu przedłużenia przydatności jej do dalszej pracy.

15557. 5.3 1951. Jan Grot, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uchwytu-oprawki do pilników.

15558. 5.3 1951. Jan Ploch, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu formy metalowej do odlewania pierścieni uszczelniających z kompozycji, stosowanych przy pompie gazowej.

15561. 5.3 1951. Antoni Pędziński, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do rozginania kątowników na obła rozwartokątne.

15564. 5.3 1951. Władysław Kupa, mistrz warsztatowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki napędu obrabiarek w celu ulepszenia ich pracy i zwiększenia długości trwałości.

15565. 5.3 1951. Bronisław Brzeziński, ślusarz kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany procesów obróbczych przy wyrobie części traktora.

15566. 5.3 1951. Wiktor Kempa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu

do szlifowania nadspawanych korpusów pomp odśrodkowych.

15567. 5.3 1951. Bolesław Czerwiński, kier. warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przeróbki napędu wentylatora.

15568. 5.3 1951. Józef Górski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wycinania wykrojnikami na prasie mimośrodowej zamiast wycinania na nożycach maszynowych.

15569. 5.3 1951. Jan Bugaj, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułatwionej metody gięcia profilu budki szoferki samochodowej.

15570. 5.3 1951. Fryderyk Sosna, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do czyszczenia rurek płomiennych przy parowozach.

15574. 5.3 1951. Wiktor Mol, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzynki na próbki olejów turbinowych.

15575. 5.3 1951. Stanisław Rok, brygadzieta, dokonał usprawnienia, polegającego na wyszukaniu i wybraniu ze złomu metali kolorowych użytych do produkcji.

15578. 5.3 1951. Bronisław Marchlewski, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu dźwigarki budowlanej, jako dźwigu do podnoszenia ciężarów, zatopionych przy nadbrzeżu.

15582. 5.3 1951. Oskar Mróz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do ściągania końców łańcucha „Galla“ podczas łączenia.

15583. 5.3 1951. Stanisław Dawidowicz, pom. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu operacji planowania wiertłem z pilotem zamiast operacji szlifowania nóżki podstawki motocykla.

15584. 5.3 1951. Antoni Okolus, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu z nastawnym opornikiem do obcinania korytek wsporników i łączników zamocowania zapasowych kół samochodowych.

15585. 5.3 1951. Zbigniew Wronka, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kostki (pryzmy) do szlifowania kątów w nożach szlifierskich.

15587. 5.3 1951. Edmund Ciupiński, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu materiału z tłoków wybrakowanych na tłoki innego typu.

15588, 15589. 5.3 1951. Ernest Kurzyk, mistrz, i Stanisław Skomorowski, dyr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania podstawy korpusów wiertarek elektrycznych i powietrznych.

15594, 15595. 5.3 1951. Wilhelm Garbas, ślusarz, i Alfons Bonk, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu wspornika wieszaka do tarczy tokarskiej, ułatwiającego wytaczanie panewek korbowodowych.

15596, 15597. 5.3 1951. Stanisław Kowalczyk i Stefan Kowalczyk, ślusarze brygadzieta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany planów operacyjnych wykonania słupka drzwiowego do samochodu.

15598, 15599. 5.3 1951. Jan Tomczyk, nadsztygar masz., i Józef Tomczyk, kier. gosp. mat., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu wirówki do odciągania oleju ze szmat i pakuł, używanych do czyszczenia maszyn.

15603. 6.3 1951. Jan Derugo, mistrz produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wykrojnika z wkładką, regulującą długość wycinanego prostokąta z blachy, i dorobiennu prowadnicy na prasie mimośrodowej.

15604. 6.3 1951. Piotr Kulawik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stali węglowej zamiast stali stopowej do wykonywania matryc do gradowania.

15605. 6.3 1951. Wiktor Jarecki, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu skrzynki rdzeniowej do wylewania panewek brązem.

15606. 6.3 1951. Kazimierz Skolasiński, ślusarz, dokonał usprawnienia polegającego na zmianie konstrukcji pierścienia.

15613. 6.3 1951. Leon Nowak, brygadzieta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonywaniu otworów kwadratowych w rączkach zaworów za pomocą przebijania na prasie na zimno zamiast piłowania.

15614. 6.3 1951. Tadeusz Piątkowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu łączenia otulin cylindra parowozowego za pomocą spawania punktowego zamiast nitów.

16617. 6.3 1951. Władysław Rynarzewski, galwanizator, dokonał usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu pasty do polerowania armatury przed i po galwanizacji.

15619. 6.3 1951. Józef Różycki, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przeniesieniu operacji frezowania otworów owalnych przy obróbce otworów na kliny w wiązarach korbowodu z frezarki dwuwrzecionowej na frezarkę pionową.

15620. 6.3 1951. Maksymilian Walkowiak, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu szlifierskiego do szlifowania otworów w pierścieniach.

15621. 6.3 1951. Edward Sawicki, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu przyrządu frezerskiego, dorobieniu szablonu i skasowaniu operacji trasowania.

15622. 6.3 1951. Rajmund Laskowski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu szablonu w celu skasowania operacji trasowania produkowanych szcęk hamulcowych.

15623. 6.3 1951. Julian Sosiński, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do punktowania.

15624. 6.3 1951. Franciszek Winnicki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia nitów aluminiowych.

15625. 6.3 1951. Leonard Rusztecki, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wałków ustawczych w przyrządzie do frezowania obsady jabłka bez uprzedniego trasowania.

15626. 6.3 1951. Julian Sztykiel, st. konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji piłowania okładzin szcęk hamulcowych i zastosowaniu obtaczania na tokarni.

15627. 6.3 1951. Jan Jurek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu uchwytu w celu ułatwienia i przyśpieszenia mocowania obrabianej części.

15628. 6.3 1951. Franciszek Byliński, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na połączeniu dwóch operacji tokarskich w jedną.

15629, 15630. 6.3 1951. Władysław Kucharzewski i S. Sprada, brygadzieta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wykorzystania odpadków z produkcji fabryki części ciągnionych dla produkcji w fabryce obrabiarek.

15631, 15632. 6.3 1951. Stanisław Szostak, ślusarz, i Tadeusz Dąbrowski, konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji stopnia przy parowozie.

- 15633, 15634. 6.3 1951. Franciszek Balisz i Kazimierz Niemiec, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do sprawdzania prostopadłości sań dolnych suportu tokarki w stosunku do prowadnic głównych.
- 15635, 15636. 6.3 1951. Marian Basiewicz i Władysław Pawlikowski, mistrzowie tokaracy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do produkcji przeciwnakrętki pracy na tokarkach rewolwerowych, zamiast gwintowania na frezarce.
- 15637, 15638. 6.3 1951. Leon Kamiński, mistrz ślusarski, i Stanisław Jakubowski, ślusarz kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany surowca na wyrabiane części.
15639. 6.3 1951. Piotr Morawicki, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zabieraka do ostrzaiki.
15642. 6.3 1951. Wincenty Banachowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tarcz szmerglowych i stalowych do ostrzenia noży dyfuzyjnych frezowanych.
15643. 6.3 1951. Mieczysław Soblewski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania uszczelki przy pomocy wiertarki.
15644. 6.3 1951. Jan Banachowicz, gotowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do docierania zaworów w kolektorze w cukrowni.
15650. 6.3 1951. Paweł Wystrach, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzydła wentylacyjnego do chłodzenia wiertarek elektrycznych z aluminium.
15658. 6.3 1951. Teodor Pilich, dozorca maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu kurków probierczych przy wodowskazach przez zastosowanie stożków ze stali chromoniklowej.
15660. 6.3 1951. Feliks Bunkiewicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zaworu przy kotle parowym.
15661. 6.3 1951. Stanisław Wojtasik, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do przecinania uszczelki trzonów tłokowych.
- 15669, 15670. 6.3 1951. Władysław Chodkowski, mechanik, i Władysław Hadrowicz, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstrowaniu korpusu do łożyska napędu trzęsacza w cukrowni.
- 15673, 15674. 6.3 1951. Józef Ploch i Ryszard Wojtynek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu podpory i opaski do napędu rusztu kotła.
- 15675, 15676. 6.3 1951. Józef Kuźnik i Jan Dominiczak, przodownicy rzemieślni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wykrojnic do wycinania ząbków i radiusów przy rurach.
15683. 7.3 1951. Leon Rymarczyk, mistrz traserski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu wiertarskiego do wiercenia otworów w dźwigni wałka widełek wyciskowych sprzęgła.
15684. 7.3 1951. Rafał Stein, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu prasy formiarskiej i przystosowaniu jej do napięcia sieci miejskiej.
15688. 7.3 1951. Antoni Niwczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montowania i rozmontowania maszywów z form wulkanizacyjnych przy autoklawie.
15689. 7.3 1951. Antoni Buczek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstrowaniu połączenia ramienia z trzonem kafara przy młocie sprzęnowym.
15690. 7.3 1951. Tadeusz Grajcar, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu szlifierskiego do obróbki widełek do skrzyni biegów.
15691. 7.3 1951. Stefan Michalczewski, asystent warsztatowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wykrojnika do wycinania podkładek.
15692. 7.3 1951. Józef Złotnik, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji nakrętki specjalnej w celu łatwiejszego jej wykonania.
15693. 7.3 1951. Ludwik Michalski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na umiejętnym wykorzystaniu pieca płomiennego przelotowego do podgrzewania wlewków aluminiowych.
15694. 7.3 1951. Tadeusz Szpondrowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego przyrządu do wytaczania wlewnic.
15695. 7.3 1951. Dominik Sobolewski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przymiaru do zewnętrznego stożka zamka foremnika.
15696. 7.3 1951. Inż. Jan Kozieł dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu pieca grzewczego do opalania go olejem torowym zamiast olejem gazowym.
15697. 7.3 1951. Wiktor Nowok, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania otworów kwadratowych na prasie.
15698. 7.3 1951. Rudolf Cholewa, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji płyt tnących i stempli za pomocą nadspawania krawędzi tnących odpowiednio dobranymi elektrodami.
15699. 7.3 1951. Adam Szplit, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu nitowania zawias do ramy szoferki.
15700. 7.3 1951. Jan Borkowski, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu silnika elektrycznego do napędu skrzyni biegów podczas prób.
15701. 7.3 1951. Stefan Berent, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie obróbki odrzutnika pompy wodnej.
15702. 7.3 1951. Marian Zbroja, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu wiertarskiego.
15703. 7.3 1951. Bernard Andrykowski, walcownik, dokonał usprawnienia, polegającego na pokryciu ołowiem stołu do cięcia blach ołowianych oraz zastąpieniu desek między rolkami stołu walcowniczego płytkami żelaznymi.
15705. 7.3 1951. Inż. Ludwik Porowski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu nowego sposobu mierzenia sił aerodynamicznych w stoisku do badania palisady łopatek.
15706. 7.3 1951. Jan Zebrowski, mistrz obr. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do wytłaczania na zimno ślepego otworu.
15707. 7.3 1951. Leon Rymarczyk, mistrz traserski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do planowania widełek.
15708. 7.3 1951. Czesław Wierucki, majster ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, zmniejszającego czas zwijania węzy ochronnych.
15709. 7.3 1951. Józef Skóra, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przecinania sprężyn na wymiar do zbiornika paliwa.
15710. 7.3 1951. Stanisław Bartnicki, kreślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pryzm elektromagnetycznych do szlifowania nieforemnych przedmiotów.
15711. 7.3 1951. Władysław Trznadel, majster hartowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu powietrza z sieci przy piecu gazowo-solnym.

- 15712.** 7.3 1951. Stefan Węgrzynek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu gięciarki do rur do gięcia profili dachowych do samochodów sanitarnych.
- 15713.** 7.3 1951. Bolesław Kasprzycki, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszanego zabieraka do wyważarki wałów korbowych.
- 15714.** 7.3 1951. Alfons Jankowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia polegającego na zastosowaniu noża ze stopu spiekanego do obróbki ślimaka globoidalnego.
- 15715.** 7.3 1951. Paweł Augustyn, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do badania resorów.
- 15716.** 7.3 1951. Witold Kulma, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu tarczki do ostrzenia narzynek.
- 15720.** 7.3 1951. Teofil Ciszewski, mistrz dz. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zamstawianiu dodatkowego łożyska oporowego, amortyzującego nacisk poosiowy w pompie wirnikowej.
- 15721.** 7.3 1951. Józef Drożdżik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu produkcji sworzni stalowych przez zastosowanie przeciągania pod prasą 6-kątnej główki sworzni.
- 15722.** 7.3 1951. Kazimierz Makiela, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu, umożliwiającego obróbkę mufek nr 4 na automatach.
- 15723.** 7.3 1951. Jan Tomiczek, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do ręcznego odluszczenia metali w trójchloroetylenie.
- 15724.** 7.3 1951. Inż. Ludwik Winkler, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu kosztów produkcji śrub do łyżew przez zmianę kolejności obróbki.
- 15725.** 7.3 1951. Antoni Bubel, referent usprawnień dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu kosztów własnych produkcji wanien przez użycie innego formatu blachy na dna.
- 15726.** 7.3 1951. Dominik Broł, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu i zautomatyzowaniu zaginania okrętek do łańcuchów gospodarczych.
- 15727.** 7.3 1951. Józef Domagała, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na dospawaniu przedłużeń ze stali miękkiej do krótkich kawałków noży gwoździarskich, umożliwiających ich zupełne wykorzystanie.
- 15728.** 7.3 1951. Stefan Błasiak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego zabieraka, umożliwiającego gwintowanie śrub i ślimaków wielozwojowych.
- 15729.** 7.3 1951. Stanisław Janikowski, brygadzysta dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania korpusu pompki.
- 15730.** 7.3 1951. Bronisław Rogowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montażu łożysk rolkowych.
- 15731.** 7.3 1951. Jan Kotyła, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu palnika gazowego do podgrzewania głowic ciągników przy rozruchu.
- 15732.** 7.3 1951. Władysław Szymański, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu spawania osi pedału.
- 15733.** 7.3 1951. Marcin Kowalski, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dwóch operacji, przy obróbce osady osi, przy jednym założeniu przez zastosowanie noża hakowego.
- 15734.** 7.3 1951. Czesław Kostrzewa, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji trasowania przy obróbce części 45 LB. 80.70 przez odpowiednie zastosowanie przyrządu frezerskiego.
- 15735.** 7.3 1951. Stanisław Pająk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu panewki stałej przez panewkę nastawczą przy pompkach wodnych we frezarkach.
- 15738.** 7.3 1951. Kazimierz Kubasik, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu aluminiowego odlewu nasady głowicy przez odlew żeliwny.
- 15740.** 7.3 1951. Henryk Ōbrębski, galwanizer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu pary odlotowej oraz ciepła gazów spalinowych przy podgrzewaniu kąpeli chromowej do otrzymywania wody destylowanej.
- 15741.** 7.3 1951. Władysław Kowalik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do regeneracji uszczelki metalowo-skórzanych.
- 15744, 15745.** 7.3 1951. Edward Abramczyk, mistrz ślusarsko - kowalski, i inż. Mates Heiling, dyr. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu konstrukcji wózka transportowego pod silnik na lżejszy typ w celu zaoszczędzenia materiału i robocizny.
- 15746, 15747.** 7.3 1951. Michał Rechnio, kier. wypożyczalni narzędzi, i Jan Wilkosz, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji noży i oprawki do noży do obróbki pokryw.
- 15748, 15749.** 7.3 1951. Józef Łubina, kier. cynkowni, i Józef Tomik, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do robienia pętli na drucie w celu umożliwienia założenia na bęben do zwijania.
- 15754, 15755.** 7.3 1951. Kazimierz Kukulka, mistrz ślusarski, i Marian Prędko, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie urządzenia do badania wytrzymałości kołpaków.
- 15756, 15757.** 7.3 1951. Paweł Baranowski, ślusarz brygadzysta, i Edward Nurczyński, kier. produkcji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu mechanicznej szczotki do czyszczenia odważników.
- 15760, 15761.** 7.3 1951. Henryk Pawłowski i Stefan Trojak brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu tokarni do ryflowania wałów o długości 4 m.
- 15762, 15763.** 7.3 1951. Stefan Michalczewski, asystent warszt., i Leon Raczyński, kier. narzędziowni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wykrojników do wycinania otworów w piastach sprzęgła.
- 15764, 15765.** 7.3 1951. Stanisław Wilkoński i Jan Meus, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu wykonania otworów w komorze tłumika motocyklowego.
- 15766, 15767.** 7.3 1951. Józef Wenus mistrz formierski, i Mieczysław Smentek, formierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na formowaniu korpusów wiertarki ręcznej bez oddzielnego rdzenia.
- 15768, 15769.** 7.3 1951. Stanisław Mikuszkiewicz i Stanisław Szunke, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ulepszanego przyrządu do sprawdzania kraników benzynowych do motocykli.
- 15771.** 8.3 1951. Józef Dobrowolski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zlikwidowaniu zbędnej operacji przy wycinaniu otworów w łódce do zasuw.
- 15772.** 8.3 1951. Władysław Głabski, mistrz ślusarski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wygniatania drzwiczek i szufladek przy stolikach nocnych.

15773. 8.3 1951. Zygmunt Straszewicz, absolw. wydz. mech. politechniki, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu planu operacji przygotowania drutu do obrzeży naczyń.

15774. 8.3 1951. Aleksander Lech, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do mechanicznego zawijania półki tłumika.

15775. 8.3 1951. Paweł Łata, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia mechanicznego do czyszczenia wnętrza rur.

15776. 8.3 1951. Jan Gładyszewski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu otworów przy uchwytach rolek w celu ułatwienia odprowadzania wiórów przy obróbce na rewolwerówkach.

15777. 8.3 1951. Michał Żórawski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu suwaka do obliczeń siły, potrzebnej do cięcia blach na wykrojnikach i przy wytlaczaniu na tłoczniach.

15778. 8.3 1951. Władysław Włodarczyk, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu deski ochronnej na strugańce, zabezpieczającej robotnika przed skaleczeniem.

15779. 8.3 1951. Józef Kameża, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków blachy do produkcji den zbiorników na benzynę.

15780. 8.3 1951. Albert Filipowski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany konstrukcji narzędzia do obcinania ramion lamp.

15781. 8.3 1951. Alojzy Kuśka, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do zawijania końców łącznika zawiasy.

15782. 8.3 1951. Ryszard Tkocz, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przewodnika oporowego w celu ułatwienia spawania sztyk pokryw do baniek.

15783. 8.3 1951. Franciszek Gaweł, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu operacji kalibrowania przy produkcji opasek resorowych.

15784. 8.3 1951. Józef Szumniak brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów do frezowania maźnic, pozwalających na wyeliminowanie operacji trasowania.

15785. 8.3 1951. Ludwik Malinowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu oporu nastawnego do przyrządu wiertniczego.

15786. 8.3 1951. Feliks Borowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu z materiałów odpadkowych obciążaczy trybikowych do obciążania ściernic.

15788. 8.3 1951. Marian Czaplinski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do toczenia zbieżności zewnętrznej i wewnętrznej trzonu drażka, trzonu dźwigni, drażka włączalnego i drażka do zamka.

15792. 8.3 1951. Ryszard Gierak, kier. laboratorium, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu pieca komorowego z kształtek szamotowych i prętów silitowych oraz zreperowaniu pieca mufowego.

15798. 8.3 1951. Józef Szołtysek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu starych zniszczonych pomp wodnych.

15800. 8.3 1951. Józef Ploch, ślusarz remontowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu przy wentylatorze łożyska ślizgowego łożyskiem tocznym wahadłowym.

15802. 8.3 1951. Jan Biskup, przod. dozorca, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego wiadra na płozach do czyszczenia rur kanalizacyjnych.

15804. 8.3 1951. Stanisław Stanlik, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na dobudowaniu korytka w piecach do hartowania w celu umożliwienia zwiększenia produkcji haceli.

15805. 8.3 1951. Kazimierz Szop, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji zamocowania sworzni ryglowych do kas pancernych.

15806, 15807. 8.3 1951. Aleksander Cichalewski, mistrz ślusarski, i Ludwik Filaczyński, ślusarz kalkulator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania otworów owalnych wentylatora.

15808, 15809. 8.3 1951. Stefan Pawlucy, mistrz towarzyski, i Józef Szary, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu mechanizmu do gwinciarce uniwersalnej śrub.

15810, 15811. 8.3 1951. Karol Szczurowski i Władysław Światowiec, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu mechanicznej obróbki do fuzowania sklejk.

15812 — 15814. 8.3 1951. Kazimierz Pająk, ślusarz, Stanisław Popczyński, nauczyciel, i Jan Karlik, ślusarz brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu wykrojnika do wytłaczania kwadratowych otworów w elemencie suwaka.

15824 — 15826. 8.3 1951. Inż. Adam Czajkowski, dyr. techn., Tadeusz Żak, mistrz cynkowni, i Tadeusz Tylec, konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu urządzenia, umożliwiającego cynkowanie i szpulowanie drutu na „cynkowni dużej“.

15827 — 15831. 8.3 1951. M. Nowak, S. Kozik, A. Kucharski, B. Konicki i E. Niwicki, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu pomocniczego do odśrodkowego wylewania panewek.

15832. 8.3 1951. Edward Sroka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do toczenia rdzeni bloku prądu zmiennego.

15833. 8.3 1951. Henryk Kucharski, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie obróbki przy biegunach i rdzeniach elektromagnesu bloku prądu zmiennego z gwintowania na moletowanie.

15834. 8.3 1951. Stanisław Białecki, magazynier, dokonał usprawnienia polegającego na zaprojektowaniu zastosowania oleju, wyciekającego z kompresora, do chłodzenia przy obróbce mechanicznej.

15836. 8.3 1951. Feliks Judycki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do rozwałcowywania pierścieni uszczelniających.

15838. 8.3 1951. Teofil Skrzyński, kier. obróbki ręcznej, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu ulepszonej metody nacinania gwintów stożkowych i wykonaniu potrzebnych do tego gwintowników.

15839. 8.3 1951. Teofil Skrzyński, kier. obróbki ręcznej, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego ustawianie na wymiar w dnie sitowym tulejek brązowych.

15840. 8.3 1951. Czesław Wierzel, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu przyrządu do wyginania podłużnic.

15841. 8.3 1951. Tadeusz Lupa, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania klocka łożyskowego bloku prądu zmiennego.

15842. 8.3 1951. Józef Łomnicki, uczeń, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu zamocowania śruby soczewki oporowej w podstawie kontrolnego powtarzacza sygnałowego.

15843. 9.3 1951. Edward Malik, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany operacji obróbczych przy produkcji poprzeczki zamykającej w celu zaoszczędzenia czasu pracy.

15844. 9.3 1951. Paweł Śpiewok, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu instalacji wentylacji ogólnej cynkowni.

15845. 9.3 1951. Franciszek Szypuła, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wyrzutnika dźwigniowego przy narzędziu do zaciskania korpusu zderzaka do pokrywy gaśnicy przeciwpożarowej.

15846. 9.3 1951. Henryk Rosiński, p. o. kier. wydz. remontowego, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego zabieraka ciernego.

15847. 9.3 1951. Marian Węgrzyn, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do nanoszenia środka w otworach przy trasowaniu.

15848. 9.3 1951. Henryk Rosiński, p. o. kier. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu klucza z wypychaczem do uchwytu tokarskiego.

15850. 9.3 1951. Roman Krawczyk, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu obróbki części 83-11 12.

15851. 9.3 1951. Jan Rojek, blacharz, dokonał usprawnienia, polegającego na zredukowaniu o jedną operację rowkowania spodów menażek.

15852. 9.3 1951. Józef Męcner, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zaworu zwrotnego do przewodu ssącego pompki do chłodzenia przy tokarkach.

15853. 9.3 1951. Bolesław Bursztynowicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu rdzenia metalowego do kokilowego odlewania kadłubów filtru olejowego.

15854. 9.3 1951. Franciszek Kupnicki, wzorcacz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu magnetycznego imadła do szlifowania przedmiotów o płaszczyznach nierównoległych.

15856. 9.3 1951. Stanisław Pinc, st. referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji dyszla przy dwukółce zrywkowej.

15857. 9.3 1951. Stanisław Janikowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania ścięcia 45° na tłoku pompki oliwnej.

15858. 9.3 1951. Stanisław Bański, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu czasu obróbki tłoczka przez połączenie trzech operacji w jedną.

15859. 9.3 1951. Bartłomiej Dobrowolski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu pogłębiacza do obróbki korpusu pompki.

15860. 9.3 1951. Jan Domański, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noża profilowego do obróbki części 45 LB30.

15861. 9.3 1951. Stanisław Jarosz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu suwnicy do podnoszenia i ustawiania dużych form odlewniczych i odlewów.

15862. 9.3 1951. Bolesław Przybylski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przeciągacza do robienia kanałków w nakrętce na gotowo zamiast dotychczasowego dłutowania.

15864. 9.3 1951. Florian Walenciak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na reperacji sprzęgieł strugarek przez zastosowanie wkładek gumowych zamiast skórzanych.

15865. 9.3 1951. Władysław Trznadel, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na usunięciu nieprawidłowości wskazań termometru w wannie saletrowej przez zastosowanie odpowiedniego chłodzenia.

15866. 9.3 1951. Józef Ciepała, nadmistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany obróbki przy haku zawórkowym i dorobieniu odpowiedniego przyrządu pomocniczego.

15867. 9.3 1951. Edward Malik, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia sworzni poprzeczki zamykającej.

15868. 9.3 1951. Stanisław Dudek, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie wskaźników przy skalach bocznych i wycofaniu kątówek blachy mocującej oraz zmianie przesuwników z żeliwnych na rurowe.

15870. 9.3 1951. Stanisław Hołubowski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia śrub do wag wagonowych.

15871. 9.3 1951. Stefan Murdźek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego wózka do wiertarki do wiercenia otworów ustalających w ławach nastawnicy.

15872. 9.3 1951. Stanisław Socha, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie wykonania prętów talerzowych do bloków.

15873. 9.3 1951. Władysław Trznadel, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu pieca hartowniczego ropnego na piec gazowo-ropny.

15874. 9.3 1951. Leon Pasienuk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szablonów do trasowania konsoli skrajnych i środkowych nastawnic.

15875. 9.3 1951. Ludwik Hopkowicz, pom. tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytaczania otworów w dolnej części żeliwnej podpory do wagi wagonowej bez trasowania.

15876. 9.3 1951. Marian Wojtyła, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wspornika do mocowania elementów instalacji elektrycznej na parowozie.

15877. 9.3 1951. Piotr Zięba, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie obróbki trzymaka noża do wag.

15879. 9.3 1951. Michał Szykuła, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu rączek do uchwytu elektrod.

15880, 15881. 9.3 1951. M. Dąbrowski, tokarz, i Lucjan Stefański, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu uchwytu do mocowania matrycy przy nacinaniu haków.

15882, 15883. 9.3 1951. Władysław Cop, mistrz ślusarski, i Lucjan Stefański, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu szczęk do gwintowania na zimno haków do izolatorów i zastosowaniu tej pracy na walczarce wahadłowej.

15884, 15885. 9.3 1951. Daniel Łysek, mistrz elektryk, i Eugeniusz Jach, dyrektor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do spawania przepalonych spiral drutu kantalowego.

15886, 15887. 9.3 1951. Franciszek Chudy, piecowy, i Marian Różański dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu stołu o płycie żeliwnej w zastosowaniu do prac wylewania panewek do maźnic brązem.

15888, 15889. 9.3 1951. Roman Karasiewicz, brakarz, i Kazimierz Fortuna, frezer, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu szybszego sposobu obróbki złącz do nastawnic.

15890, 15891. 9.3 1951. Władysław Michalik, kierownik, Rudolf Pałac, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na usunięciu szlifowania tulejek brązowych po ich weśnięciu do danej części.

15892, 15893. 9.3 1951. Karol Szczurowski, kontroler i Władysław Światowiec, maszynista, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu tarcz pilnikarskich do duralu do opilowywania drzewa.

15894, 15895. 9.3 1951. Mieczysław Lewandowski, kier. wydz., i Franciszek Kiwic, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do silnika pękniętych osłon, przeznaczonych na złom, po ich pospawaniu.

15896, 15897. 9.3 1951. Józef Grabowski, ślusarz brygadzysta, i Stanisław Hołubowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia kabłąka do nastawnic na młocie mechanicznym.

15898 — 15900. 9.3 1951. Rudolf Kurpan, ślusarz, Jan Pawicki, ślusarz, i Bronisław Wołk dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu podstawki pneumatycznej (lewarka) do nitowania konstrukcji stalowych mostów.

15905 — 15908. 9.3 1951. Stanisław Golecki, kierownik, Bolesław Szot, konstruktor, oraz Henryk Całus i Emil Świstak, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przedłużeniu czasu pracy kowadeł do młotów parowych przez składanie nowych kowadeł za starymi w różnych kombinacjach.

15915. 10.3 1951. Paweł Ziąja, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu walcarki do gięcia blach przez zastosowanie napędu ślimakowego.

15918. 10.3 1951. Czesław Rut, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego stołu do szlifierki, umożliwiającego szybkie szlifowanie okładziny ciernej szczek hamulca.

15919. 10.3 1951. Henryk Oziomek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ręcznego zwijania sprężyn.

15920. 10.3 1951. Stanisław Tarnowski, szlifierz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zwiększania otworów i zmniejszania średnic zewnętrznych tarcz szlifierskich.

15922. 10.3 1951. Franciszek Bijak, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na użyciu wału kierowniczego do aparatu „Parkson” zamiast obsady rolki.

15923. 10.3 1951. Stefan Popieluch, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania piasty koła kierowniczego, umożliwiającego wykorzystanie odpadków fibry.

15924. 10.3 1951. Teodor Jeziorski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnej podkładki, ułatwiającej dobre nitowanie okładziny ciernej ze szczeką hamulca.

15925. 10.3 1951. Stefan Popieluch, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kartonowych uszczelek do zbiornika paliwa zamiast uszczelek skórzanym.

15927. 10.3 1951. Kazimierz Sobczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu mechanizmu do podnoszenia suportu pras frykcyjnych.

15928. 10.3 1951. Karol Pradel, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu bębna do czyszczenia zaworów.

15929. 10.3 1951. Antoni Dubiel, wyżarzacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnych otworów do czyszczenia pieca do wyżarzania wyrobów nożowniczych.

15930. 10.3 1951. Henryk Wroński, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie umocowania nóg kuchen węglowych.

15931. 10.3 1951. Mikołaj Pajączek, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu prowadnika przy uchwytach nożowych do obcinania podkowiaków.

15933. 10.3 1951. Ryszard Machulec ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu matryc do produkcji szyniaków na gorąco.

15934, 15935. 10.3 1951. Ryszard Staniszewski, technik elektryk, i Mieczysław Rogowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu trzech starych maszyn na gwinciarki do butli tlenowych.

15936, 15937. 10.3 1951. Bolesław Sych, kier. oddziału, i Mieczysław Pakuła dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu przyrządu do nacinania główek wkrętek do drzewa.

15938 — 15940. 10.3 1951. Albert Hajduk, mistrz budowl., Eryk Rakoczy, przodownik, i Stefan Rozlach, kier. budowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu wbijania szyn na ścianki oporowe za pomocą kafara.

15944 — 15946. 10.3 1951. Karol Szuman, prac. silnikowni, Antoni Jakubowski, brygadzysta, i Franciszek Chichłowski, prac. insp. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do badania wtryskiwaczy.

15947 — 15949. 10.3 1951. Georg Runge, ślusarz, Feliks Buholec, ślusarz, i Bronisław Marchuński, mistrz narzędziowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu narzędzia do wykonywania sprężyn do „wecków”.

15951. 10.3 1951. Józef Jonkisz, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przeciągania przy produkcji przebijaków do nakrętek tłoczonych.

15952. 10.3 1951. Fryderyk Pasoń, kier. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji szafki ubraniowej.

15953. 10.3 1951. Stanisław Czubik, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do przecinania arkuszy blachy przez środek przy produkcji wieczek na prasie, eliminując cięcie na nożycach taflowych.

15954. 10.3 1951. Eugeniusz Gawek, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia, eliminującego jedną operację przy produkcji zasłonek latarek.

15955. 10.3 1951. Stefan Michalczewski, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do rozginania sprężynujących podkładek pod prasę hydrauliczną.

15956. 10.3 1951. Wiktor Gilner, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do mierzenia kół zębatach stożkowych.

15957. 10.3 1951. Henryk Kosmala, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na umocowaniu czujnika z oprawką na prowadnicy suportu w celu umożliwienia dokładnego toczenia.

15964. 10.3 1951. Zbigniew Kwiatkowski, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu smolenia końcówek kabelków przy ogniwach.

15968. 10.3 1951. Inż. Ignacy Kronental, dyrektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu jednoczesnego przycinania dwóch nitów zamiast jednego, zwiększając produkcję o 70 proc.

- 15969.** 10.3 1951. Józef Nawrat, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na założeniu rury ochronnej dla taśmy od kołowrotka do rury kierowniczej przy wyrobie teksów z taśmy.
- 15970.** 10.3 1951. Jan Kamiński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu urządzenia transportowego do przesuwania ciężkich sit przy półautomatach.
- 15971.** 10.3 1951. Wincenty Franik, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przytrzymywacza do nakrętek kół pasowych gwoździarek, uniemożliwiających samoczynne odkręcanie się ich.
- 15975.** 10.3 1951. Emanuel Hipper, instalator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu pierścieni uszczelniających do kotła wodnorurkowego z odpadków miedzi.
- 15976.** 10.3 1951. Wiktor Konopka, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu żelaznego usuwalnego krzyżaka do nawijania drutu kołczastego.
- 15977, 15978.** 10.3 1951. Nicefor Górski, kier. konstr. techn., i Leon Narożyński, strażak, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do kontroli bloków łańcuchów rowerowych.
- 15979, 15980.** 10.3 1951. Kazimierz Kołakowski i Michał Maciaszczyk dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do ostrzenia narzędzi gwintownic do rur gazowych.
- 15981, 15982.** 10.3 1951. Roman Warsiński, mistrz szlifierski, i Franciszek Bijak, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainicjowaniu poprawiania wybrakowanych ślimaków globoidalnych.
- 15983, 15984.** 10.3 1951. Lucjan Jakubowski, ślusarz narzędziowy, i Jan Kowalczyk, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia, eliminującego dwie operacje przy produkcji płytek izolacyjnych latarek płaskich.
- 15985, 15986.** 10.3 1951. Stanisław Woźniak, kier. biura, i Wacław Maga, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do nadawania kształtu błotnikom do wózków dziecięcych.
- 15987.** 12.3 1951. Stanisław Cholewczynski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zwijania sprężyn śrubowych blźniaczych.
- 15988.** 12.3 1951. Maksymilian Pliczko, mistrz liniarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego wiązanie lin do kausz.
- 15989.** 12.3 1951. Paweł Bobeń, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wykrojów nóg wanien owalnych do wanien okrągłych przez obcięcie na odpowiednią długość.
- 15990.** 12.3 1951. Józef Porębski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zużytych wałców na walce o mniejszej średnicy.
- 15991.** 12.3 1951. Stefan Piętka, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu odpowiedniej podstawy do silnika elektrycznego w celu zainstalowania go do suwnicy.
- 15993.** 12.3 1951. Tadeusz Żak, mistrz cynkowni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu starych kotłów jako wanien do cynkowania gwoździ.
- 15996.** 12.3 1951. Alojzy Sobczyk, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wykrawania blach i kątowników.
- 15999.** 12.3 1951. Gerhard Teichler, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji zamocowania zderzaków i sprzęgieł przy elektrowozach.
- 16000.** 12.3 1951. Konstanty Ludyga, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu wentylatora z indywidualnym napędem do palenisk kowalskich.
- 16003.** 12.3 1951. Stanisław Godziszewski, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do odlewania plomb.
- 16005 — 16008.** 12.3 1951. Rudolf Witek, kier. ruchu, Rudolf Raimer, mistrz kapslowni, Stanisław Czernek, mistrz warszt., i Bronisław Ciućka, nastawiacz maszyn, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dostosowaniu tokarni pociągowej do szlifowania wałców.
- 16009.** 12.3 1951. Andrzej Halik, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu czynności rolowania i rowkowania pierścieni do plastrów.
- 16010.** 12.3 1951. Czesław Lebedziński, kier. zaopatrzenia, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu koszów ochronnych z drutu o średnicy 5 mm do balenów szklanych z kwasem.
- 16011.** 12.3 1951. Maksymilian Wolny, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do ręcznego masowego wyrobu klamek materacowych z drutu.
- 16012, 16013.** 12.3 1951. Andrzej Poznański, ślusarz, i Jakub Szlifiński, majster ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu remontu ciągarki do drutu w skróconym czasie.
- 16014.** 12.3 1951. Alfons Bień, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu cyrkla z palnikiem do cięcia blach stalowych na okrągło.
- 16018 — 16021.** 12.3 1951. Roman Frackowiak, Roman Kaliński, Franciszek Kempieński i Stanisław Anioł, monterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu dźwigu bramowego do montażu ciężkich maszyn.
- 16022, 16023.** 12.3 1951. Roman Rzońca i Jan Wiltos, ślusarze, dokonali jako współtwórcy usprawnienia napędu kół ciernych i zastosowali koła zębate stożkowe żelazne utwardzone przy maszynie do naciągania szpul z drutem kołczastym.
- 16024, 16025.** 12.3 1951. Aleksander Orzechowski i Eugeniusz Gawek, ślusarze narzędziowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia łączącego dwie operacje w jedną przy wykonaniu pokrywy górnej latarki.
- 16026, 16027.** 12.3 1951. Dominik Szmidt, nadmistrz druciarni, i Jerzy Wiszniewski, przodownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu odciągacza szkodliwych zapachów wydzielających się przy gotowaniu loju.
- 16030, 16031.** 12.3 1951. Marian Dąbrowski, tokarz, i Lucjan Stefański, kier. wydz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu szerszego narzędzia rolkowego do wyginania haków teletechnicznych w celu obniżenia czasu ich produkcji.
- 16032—16037.** 12.3 1951. Jan Herdzik, monter Kazimierz Baszczewski, dyrektor, Aleksander Furyk, inż. konstruktor, Wawrzyniec Czekał, litograf, Włodzimierz Grzybowski, kier. warszt., i Tadeusz Franczak, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu i uruchomieniu automatu do wyrobu kapsli do butelek.
- 16038.** 12.3 1951. Inż. Emanuel Ciupke, szef kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do frezowania rowków w osiach i wałkach.
- 16042.** 12.3 1951. Jan Grzelczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do

wycinania jednocześnie dwóch otworów w celu usunięcia operacji trasowania.

16043. 12.3 1951. Mikołaj Michałowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lepszych i trwalszych rusztów do pieców emalierskich.

16047. 12.3 1951. Edmund Jurga, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu kobyłki ruchomej do czyszczenia i remontowania silników.

16048. 12.3 1951. Andrzej Cipcia, insp. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu łańcucha napędowego dźwigu przez zastosowanie odpowiednich wkładek usuwających luzy.

16049. 12.3 1951. Marian Hadziński, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu napędu mechanicznego do maszyny do krajania mydła.

16051. 12.3 1951. Włodzimierz Wilanowski, kier. biura, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oszczędnościowej metody produkcji noży zębatkowych Sunderlanda.

16053. 12.3 1951. Alfons Brych, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dłuższego kołka suwaka młotka pneumatycznego w celu poprawienia warunków pracy młotka.

16054. 12.3 1951. Stefan Szczygieł, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zaworu ssącego do kompresora powietrznego.

16055. 12.3 1951. Jerzy Goczok, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu form i prasy do odkuwania oprawek szczotek do rur zamiast dotychczasowego ręcznego odkuwania.

16058. 12.3 1951. Aleksander Orzechowski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do wycinania i wygniatania kontaktu sprężynkowego latarek w celu połączenia dwóch operacji w jedną.

16062. 12.3 1951. Henryk Wojtyczka, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu haków kolejowych.

16069, 16070. 14.3 1951. Józef Jarosiewicz, zast. kier. wydz. produkcji, i Aleksander Orzechowski, ślusarz narzędziowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia, łączącego dwie operacje w jedną przy produkcji garnuszka prowadzącego latarki.

16145. 14.3 1951. Ludwik Karłowski, robotnik dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu do zaworu specjalnego drążka, ułatwiającego obsługę.

16161. 14.3 1951. Brunon Krajewski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu pracy ręcznego ostrzenia pił tarczowych przez pracę ostrzenia na szlifierce mechanicznej.

16181. 14.3 1951. Leon Bach, kier. garażu, dokonał usprawnienia, polegającego na uruchomieniu zniszczonego i zdekompletowanego samochodu marki „Guy“.

16184. 14.3 1951. Bronisław Koszałkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu smarowania towtowego zamiast olejowego przy zwartniarkach.

16186. 14.3 1951. Leonard Miałdoń, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów pod różnymi kątami w stosunku do płaszczyzny.

16194. 14.3 1951. Stanisław Sablik, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gradowania, dziurkowania i prostowania podkładek skośnych w jednej operacji.

16207. 14.3 1951. Henryk Farajewicz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu łożysk do kruszarki szczękowej z płyt rozporowych.

16209, 16210. 14.3 1951. Jan Piotrkowski, kalkulator, i Antoni Polakowski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu niezabezpieczania nakrętek zawleczkami przed docieraniem silnika na hamowni.

16215, 16216. 15.3 1951. Edmund Jabłoński, ślusarz, i Aleksander Biriukow dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do mechanicznego zaciskania metalowych uchwytek w pudełkach do ampułek.

16218. 15.3 1951. Alojzy Lesik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dodatkowym podparciu wału transmisyjnego prasy w celu zabezpieczenia go przed uszkodzeniem.

16224. 15.3 1951. Feliks Kiełtyka, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu okuwania fliz do pieców kopulakowych bez gwintowania i użycia nakrętek.

16226. 15.3 1951. Stefan Walecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wiertarki dwuwrzecionowej sposobem gospodarczym.

16235. 15.3 1951. Franciszek Wittke dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do spłaszczania drutu stalowego.

16236. 15.3 1951. Józef Szymczyk, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu piły tarczowej połączonej ze szlifierką.

16240, 16241. 15.3 1951. Rudolf Marek, ślusarz, i Walenty Hareźlak, rymarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu skóry papierem w sprzęgle ciernym suszarki.

16242, 16243. 15.3 1951. Franciszek Cielński i Zygmunt Turkiewicz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu osłony na koło zębate wciągarki elektrycznej do przetaczania wózków picca tunelowego biskwitowego.

16260, 16261. 15.3 1951. Zdzisław Przybylski, ref. planowania, i Zdzisław Słowiński, mistrz tokarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu tulei zaciskowych dla frezów palcowych i małych frezów krążkowych.

16270—16273. 15.3 1951. Ernest Czampel, brygadzysta, Jan Świerc, ślusarz, Józef Drozd, kier. kamieniołomów, i Antoni Michałak dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie podwozia czerparki elektrycznej z kołowego na gąsienicowy.

16287—16289. 15.3 1951. Alojzy Gembala, ślusarz, Władysław Zemanek, maszynista, i Adam Kulec, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zamontowaniu wiertarki z napędem mechanicznym z części ze złomu.

16303—16305. 15.3 1951. Stanisław Koneć, inspektor, Zdzisław Gawroński, kier. prod., i Jan Michałowski, kier. oddz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dostosowaniu automatu do wiercenia otworów o większej długości.

16306. 16.3 1951. Jan Łukomski, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu pompy ssąco-tłoczacej do chłodzenia kompresora z części wyszukanych w złomie.

16319. 16.3 1951. Jerzy Kęsik, magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu piły do cięcia metalu.

16327. 16.3 1951. Michał Wnuk brygadzysta dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zbiornika do skraplania się pary i oliwy przy maszynie parowej.

16329. 16.3 1951. Zenon Galus, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do

utrzymywania ścisłej podziałki przy wykonywaniu zębatek aluminiowych do maszyn sieciowych.

16333. 16.3 1951. Ignacy Galus, palacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowej rury w celu odprowadzenia spalin przy kotle Strebła.

16341. 16.3 1951. Henryk Subdysiak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wykonania głowic wylotowych wytłaczarek ze stali zamiast z żeliwa.

16342. 16.3 1951. Jan Serkis dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu naciągacza pasów klinowych, likwidującego samoczynne przesuwanie się silnika w momencie pęknięcia jednego pasa.

16345, 16346. 16.3 1951. Czesław Zarębski, kier. produkcji, i Mieczysław Wałkanis, kier. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie ręcznego napędu nożyc na napęd mechaniczny.

16355, 16356. 16.3 1951. Zdzisław Wągrowski, mistrz ślusarski, i Józef Walas, kier. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu metody polerowania biegaczy obręczkowych przy zastosowaniu materiałów pomocniczych krajowych.

16377, 16378. 16.3 1951. Apolinary Burski, technik, i Z. Słowiński, mistrz tokarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wykrawania krążków z turbaksu oraz blach w różnych wymiarach i z drzewa prasowanego do produkcji kół zębatach.

16379, 16380. 16.3 1951. Jan Bukiel, kier. warszt., i Józef Cichocki, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu suwnicy jednobelkowej podwieszanej z wciągnikiem elektrycznym i posuwem elektrycznym.

16385, 16386. 16.3 1951. Kazimierz Różycki, ślusarz brygadzysta, i Zdzisław Kwiatkowski, insp. kontroli techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu do produkcji nakrętek materiałów odpadkowych oraz na przygotowaniu potrzebnych wykrojników do tłoczenia nakrętek.

16387, 16388. 16.3 1951. Kazimierz Pietrzak, stolarz, i Henryk Zielkowski, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu zabezpieczenia, uniemożliwiającego samoczynne włączenie maszyny na bieg.

16389, 16390. 16.3 1951. Szczepan Nowak, technik, i Antoni Werens, formierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do masy rdzeniowej piasku miejscowego zamiast piasku sprowadzanego.

16399. 16.3 1951. Jan Szydłowski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania w piastach kół żłobków na kliny.

16400. 16.3 1951. Jan Szydłowski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do rozwiercania łożysk drewnianych.

16401. 16.3 1951. Jan Szydłowski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu samocentrującego do wytaczania łożysk żeliwnych.

16413. 17.3 1951. Włodzimierz Kiser, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu indywidualnych przewodników przy rozwijarce krzyżowej jednym urządzeniem.

16423. 17.3 1951. Franciszek Dembski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wyłącznika do nożyc kombinowanych do cięcia blachy.

16430. 17.3 1951. Józef Wasiński, mistrz karbonizacji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie położenia paleniska pieca karbonizacyjnego.

16432. 17.3 1951. Stefan Klembowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu matrycy do wyrobu okrętek do łańcucha gospodarczego.

16433. 17.3 1951. Józef Kubański, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu żywotności rolek do ciągarzki szwedzkiej.

16434. 17.3 1951. Józef Kudyba, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zabezpieczenia przeciw niewłaściwemu włączeniu silników przy cięższych maszynach ciągarskich.

16438. 17.3 1951. Andrzej Matuszak dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu giętarki do gięcia żelaza do rynien czworokątnych.

16441. 17.3 1951. Piotr Domaciuk, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu foremnika do odkuwania śrub.

16451. 17.3 1951. Franciszek Kubas dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do odkuwania śrub.

16452. 17.3 1951. Konrad Kołodziejczyk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmienieniu konstrukcji przy wykonaniu pomostu w budce maszynisty dla parowozów „Ryś“ i „Las“.

16453. 17.3 1951. Józef Sitek, polerowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do polerowania maszynek do mięsa tarcz filcowych o mniejszych wymiarach.

16454. 17.3 1951. Bronisław Bizoń, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu sposobem gospodarczym prasy do zwijania odpadków drutu.

16455. 17.3 1951. Jan Kamiński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmian konstrukcji półautomatu do wyrobu siatki na sita z drutu krepowanego.

16456. 17.3 1951. Rudolf Raimer, nadmistrz kapslowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zlikwidowaniu zbędnej operacji grawiowania po lakierowaniu przy produkcji kapsli do butelek.

16460. 17.3 1951. Bronisław Bizoń, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu napędów grupowych średnicciągów wielobębnowych gwoździarni.

16461. 17.3 1951. Bronisław Bizoń, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na rozdzieleniu grubociągu 12-stanowiskowego na dwie samoistne części po 6 stanowisk każda.

16462. 17.3 1951. Bronisław Bizoń, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu sposobem gospodarczym szlifierki do przeciągalek.

16463. 17.3 1951. Leopold Hibner, mistrz kotlarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu pompy parowej przez zastosowanie tulei brązowej zamiast szybko niszczącej się uszczelki azbestowej.

16464. 17.3 1951. Marcei Duda, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noża frezerskiego profilowego w celu frezowania oliwek zamkowych w jednej operacji.

16465. 17.3 1951. Jan Mrzygłód, rymarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do mocowania pasów gurtowych do tarcz szlifierskich wkrętów do drzewa.

16472, 16473. 17.3 1951. Ryszard Piotrowski i Jerzy Antosiewicz, wulkanizatorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wkładania do prasy wulkanizacyjnej jednocześnie dwóch matryc z pierścieniami „Jenkinsa“.

16478, 16479. 17.3 1951. K. Wilamowski, spawacz, i H. Łukasiewicz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu we własnym zakresie z drutu odpadowego elektrod spawalniczych z otuliną.

16490, 16491. 17.3 1951. Alojzy Grządziel, mistrz, i Ernest Bienert, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu automatu do sprężyn zwojowych.

16492, 16493. 17.3 1951. Eugeniusz Wilk, mistrz gwoździarski, i Franciszek Tylec, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu maszyny do wykonywania gwoździ formierskich w celu umożliwienia wprowadzenia dwóch drutów.

16494, 16495. 17.3 1951. Stefan Białecki, mistrz warszt., i Stefan Chodulski, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie odciążu przy maszynach liniarskich.

16500, 16501. 17.3 1951. Jan Korczak, st. ślusarz maszynowy, i Mieczysław Trepka, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu konstrukcji maszyny do krajania drutu.

16502, 16503. 17.3 1951. Jan Fuks, tokarz, i Walenty Niedziela, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia do zawijania uszek pałaków do baniek, menażek, dużych latarni itp.

16504, 16505. 17.3 1951. Marian Grądzki, ślusarz, i Włodzimierz Jankowski, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do toczenia na tokarni krzywek do zamykarek automatycznych.

16506 — 16508. 17.3 1951. Jan Seliga, kier. wydz., Tadeusz Michalak, ślusarz, i Alf. Hałaczkiwicz, mistrz tokarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu uchwytu do wkładek do gradowania śrub, nitów itp.

16520 — 16523. 19.3 1951. Bolesław Siczek, ślusarz brygadzysta, inż. Karol Waclawik, dyr. nacz., Edward Dzianek, ślusarz brygadzysta, i Tadeusz Tkaczyk, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na rozpoczęciu produkcji rozponek do jedwabiu typu szwajcarskiego „A”.

16533 — 16537. 19.3 1951. Henryk Dora, ślusarz, Bolesław Rakowiecki, Zygfryd Cebulski i Władysław Kania, gwinciarze brygadziści, oraz Kazimierz Kukulka, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu starej gwinciarzki ze złomu na maszynę do gwintowania złączek radiatorskich.

16543. 19.3 1951. Filip Czernek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kleszczy płaskich podłużnych do reperacji grzebieni tkackich.

16547—16550. 19.3 1951. Stefan Straś, mistrz ślusarski, Sylwester Buchalik, kierownik, Józef Kapica, mistrz, i Franciszek Klich, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany planu operacji produkcji garnków aluminiowych w celu zmniejszenia ilości operacji.

16544—16546. 19.3 1951. Z. Słowiński, mistrz tokarski, Z. Przybylski, ref. planowania, i Zenon Galus, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu dodatkowych zaworów w celu zabezpieczenia silników pomp przed zepsuciem z powodu zalewania ich wodą.

16554. 19.3 1951. Józef Zientarski, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu ekonomizera przy kotłowni.

16559. 19.3 1951. Sergiusz Syantowicz, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wieszaka sufitowego do rur.

16561. 19.3 1951. Jerzy Kozłowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia oporowego w suporcie tokarni w celu uproszczenia i skrócenia pracy.

16568, 16569. 19.3 1951. Stanisław Lorek i Franciszek Pietraszewski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia do produkcji podkładek do pokryw manierek aluminiowych.

16570, 16571. 19.3 1951. Stefan Foryś i Julian Baniś, ślusarz remontowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu transportera suszarki poziomej.

16572, 16573. 19.3 1951. Stanisław Skręt, mistrz, i Stefan Czeladzki, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia, pozwalającego połączyć dwie operacje przy produkcji obręczy dolnych do konwi.

16576. 19.3 1951. Franciszek Bartelmus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nożyc ze stali konstrukcyjnej z wkładkami ostrza ze stali narzędziowej.

16577. 19.3 1951. Marian Rogóż, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do dziurkowania siatek do mydelniczek.

16578. 19.3 1951. Wiktor Kołodziejczyk, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmniejszających ilość operacji obróbczych narzędzi do produkcji nóżek do spluwaczek szpitalnych i główek do pokryw bidetów tłoczonych.

16579. 19.3 1951. Stanisław Dębski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przytrzymywacza z dwiema rolkami do toczenia słupków nożem profilowo - tarczowo - okrągłym.

16580. 19.3 1951. Franciszek Danek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu, w którym przesuw szcęk do szlifowania jest dowolny, a grubość warstwy do szlifowania można nastawiać w zależności od zużytej powierzchni.

16581. 19.3 1951. Jan Gruszecki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu wykrojnika do wycinania narożników przez ustawienie dwóch dodatkowych stempli jako noży bocznych.

16582. 19.3 1951. Józef Kopeć, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu produkcji frezów walcowanych bez rowka i otworu.

16585. 19.3 1951. Władysław Cieszkowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu wężyownicy z rurki miedzianej do chłodzenia oleju w karterze maszyny parowej.

16587, 16588. 19.3 1951. Michał Znamirowski, referent BHP, i Tadeusz Dyngler, kier. dz. prod. i techniki, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu konstrukcji oliwienia trzona tłokowego maszyny parowej.

16594. 20.3 1951. Franciszek Olearczyk, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wykonywania haków do ścian bocznych przyciep.

16595. 20.3 1951. Stanisław Szostak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu wykonania stopni przy budce maszynisty na parowozach.

16597. 20.3 1951. Karol Mikias, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na umocowaniu haków do budki parowozu w celu ułatwienia przenoszenia jej w czasie montażu.

16598. 20.3 1951. Bronisław Bizoń, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu uchwytu do czółen w automatach do tkania siatki drucianej.

- 16600.** 20.3 1951. Eugeniusz Łabno, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przenośnego suportu do przetoczenia koła zębatego bez rozbiórki kalandra.
- 16602.** 20.3 1951. Wiktor Francus, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu starej wiertarki ze złomu do mechanicznego wykonywania czopów do głowic w wałach osnowowych.
- 16604.** 20.3 1951. Antoni Fichtel, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmienieniu planu operacyjnego przy cięciu i równaniu listew na przyczepy.
- 16605.** 20.3 1951. Piotr Zapotoczny, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu konstrukcji cięgła końcowego hamulca wozów.
- 16607.** 20.3 1951. Jan Lech, kreślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu pomocniczego stojaka do podtrzymywania stali profilowej przy nożycach uniwersalnych.
- 16608.** 20.3 1951. Stanisław Olearzyk, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do spawania nakładek na wsporniku resorowym do przyczep samochodowych.
- 16609.** 20.3 1951. Antoni Fichtel, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zlikwidowaniu zbędnego transportu przez wprowadzenie zmiany w matrycy do gięcia belki wspornika.
- 16610.** 20.3 1951. Franciszek Balisz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy sprzęgłach tokarek „Magdeburg“ pierścieni ciernych z materiału „gumiteks“.
- 16611.** 20.3 1951. Mieczysław Osipowicz, tokarz metalowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podzielnicy, ułatwiającej szybkie i dokładne frezowanie rolek do pudełczarek.
- 16614.** 20.3 1951. Andrzej Rak, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu produkcji łopat nieckowych.
- 16615.** 20.3 1951. Jan Roszycki, wiertacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu umocowania dyszy w palniku kuchenki gazowej.
- 16616.** 20.3 1951. Józef Papkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wyciągów i skrzynek osadowych przy bębnach do czyszczenia odlewów.
- 16617.** 20.3 1951. Brunon Nowakowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu cięcia wkładek górnych do umocowania nóg kuchen.
- 16619.** 20.3 1951. Jan Czerniak, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szlifierek z części znajdujących się w złomie.
- 16622.** 20.3 1951. Józef Bigaj, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do napełniania rur piaskiem.
- 16624.** 20.3 1951. Eugeniusz Kopiński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stanowiska przenośnego do ważenia parowozów wąskotorowych.
- 16625.** 20.3 1951. Jan Hofler, ślusarz, dokonał usprawnienia wykonania przyrządu do ustawiania wspornika kulisy i wału stawidłowego parowozu.
- 16626.** 20.3 1951. Stanisław Mołata, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ustawiania i montażu równoleżnika do wspornika na parowozie.
- 16627.** 20.3 1951. Jan Osadziński, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu przyrządu do frezowania rowków w nakrętce koronkowej.
- 16630.** 20.3 1951. Jan Grzelczak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania otworów w blachach przez zastosowanie specjalnego przyrządu wiertarskiego.
- 16631.** 20.3 1951. Edward Urbaniak, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu nawstawczego, ułatwiającego przetaczanie i gwintowanie otworów w większych przedmiotach na tokarce.
- 16632.** 20.3 1951. Mateusz Motyka, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu osłon blaszanych osłonami z siatki drucianej.
- 16633.** 20.3 1951. Michał Tylek, magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu wkrętów z główkami wkrętami bez główek przy mod. TK 420 3/4.
- 16634.** 20.3 1951. Stanisław Opoczko, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu czasu obróbki, przez zastosowanie noża kształtowego do równoczesnego podcinania i frezowania elementu.
- 16635.** 20.3 1951. Bronisław Bizoń, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wyłącznika drążkowego o ruchu posuwistym zamiast ręczkowego przy maszynach do wyrobu siatek ślimakowych.
- 16636.** 20.3 1951. Wojciech Pałosz, ślusarz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu nawijarki automatycznej dla ośmiu szpul, służących do tkania siatki drucianej.
- 16637.** 20.3 1951. Bernard Ryborz, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu bocznego prowadzenia do belek urządzenia potrząsalnego w wytrawialni drutu.
- 16638.** 20.3 1951. Ryszard Grychnik, mistrz elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zabezpieczenia silników z rozrusznikami przed przypadkowym włączeniem w czasie obciążenia.
- 16639.** 20.3 1951. Jan Jachnik, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu produkcji korków na rewolwerówkach „Darag“ przez nacinanie na 3 m przecie zamiast produkcji na automatach po 3 sztuki z pręta.
- 16641.** 20.3 1951. Ludwik Sontowski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu zabezpieczenia suwnicy ręcznej przeciw wykojeniu się z szyn jezdnych.
- 16642.** 20.3 1951. Tadeusz Szymański, ślusarz brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na dalszym używaniu zużytych tłoków żeliwnych maszyn ciśnieniowych na innych maszynach, po uprzednim przetoczeniu ich i znormalizowaniu gwintów na trzpieniach tłokowych.
- 16643.** 20.3 1951. Augustyn Mrowiec, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu odpowiedniego narzędzia do produkcji zastawek zamkowych przy mniejszej ilości operacji obróbczych.
- 16644.** 20.3 1951. Jan Miodek, kreślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lepszego sposobu mocowania koła pasowego przez zastosowanie tulei stożkowej rozciętej z gwintem na końcu.
- 16656.** 20.3 1951. Franciszek di Nuzzo, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu tarcz podziałowych na maszynie do wykonywania modeli odlewniczych do kół zębatych.
- 16661.** 20.3 1951. Franciszek Sidelko, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wybijania otworów prostokątnych w przykrywkach maźniczych parowozu.
- 16662.** 20.3 1951. Wojciech Chorabik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu krążka izo-

lacyjnego i wkładki izolacyjnej przy ramieniu gniazdka przełącznika przez jednolitą tulejkę.

16664. 20.3 1951. Stanisław Krupa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wykrojnika do części do dźwigni sygnałowej.

16665. 20.3 1951. Jan Zborowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji umocowania rolki ślizgowej przy dźwigniach wykleszczających.

16666. 20.3 1951. Józef Grabowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonywania płytki dolnej łożyska i tylnego łożyska osi powtarzacza.

16667. 20.3 1951. Józef Wantura, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do profilowania tarcz szlifierskich.

16670. 20.3 1951. Karol Adamiec, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu przekładni ślimakowej do uruchamiania zasuw żeliwnych.

16692, 16693. 22.3 1951. Jan Woźniak, mistrz ślusarski, i Rudolf Łekawa, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu z części zdemontowanych maszyn, przeznaczonych na złom, urządzenia do mechanicznego napędu kafara.

16694, 16695. 22.3 1951. Feliks Iżykowski, brygadzysta, i Józef Czajka, mistrz tkacki, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu przesuwu wału prasy w czasie szlifowania.

16696, 16697. 22.3 1951. Wiktor Stachura, mistrz, i Bolesław Szot, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu łożyskowania głowicy szlifierki.

16698—16700. 22.3 1951. Jan Karlik i Józef Grabowski, brygadziści, oraz Teodor Kroczek, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu wykrojnika i zaginacza do wykonywania rączek dźwigni zwrotnicowych.

16701, 16702. 22.3 1951. Józef Klizner, mistrz, i Stefan Miklas, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu części zapasowych do sprzęgła przy karuzelówce oraz na częściowej przeróbce sprzęgła.

16706, 16707. 22.3 1951. Stanisław Szlęzak i Edward Lekstan, ciągnące drutu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu dodatkowego ściągacza do ciągnika męskiej przy przeciąganiu drutu.

16708, 16709. 22.3 1951. Józef Łuczyński i Grzegorz Skinder, maszyniści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu smarowania łożyska końcowego maszyny parowej przez zastosowanie dodatkowego przewodu z lejkiem oraz zbiornika smaru zużytego, połączonego przewodem z wanienkami ściekowymi.

16720, 16721. 22.3 1951. Henryk Szelaż, ślusarz remontowy, i Robert Szelaż, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przy maszynie do robienia drutu szklarskiego i drutu w pretach do wiązania worków rolek prostujących w dwóch szeregach zamiast w jednym.

16724, 16725. 22.3 1951. Franciszek Maśiorski, ślusarz, i Józef Klizner, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu tarczki z zapadką przy szlifierce gwintowników w celu ułatwienia pracy.

16726, 16727. 22.3 1951. Franciszek Pańka, kier. wydz., i Franciszek Borowczak, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu dźwigu z części wybranych ze złomu.

16728, 16729. 22.3 1951. Stanisław Jutkiewicz, frezer, i Julian Matulewicz, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do szlifowania wewnętrznego i zewnętrznego przedmiotów cylindrycznych i stożkowych na tokarni.

16732, 16733. 22.3 1951. Hieronim Wojtyczka, kierownik, i Maksymilian Kubiciel, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu konstrukcji walców do posuwu materiału.

16734, 16735. 22.3 1951. Józef Goc, tokarz, i Leon Cieślak, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu palników do wypalarek autogenowych.

16736, 16737. 22.3 1951. Wiktor Stachura, mistrz, i Franciszek Balisz, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu przekładni ostrzałek w celu zwiększenia ich wydajności.

16746—16748. 22.3 1951. Adam Graczyk, tokarz brygadzysta, Władysław Szczepański, mistrz ślusarski, i Franciszek Wójcik, ślusarz brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu tulei, prowadzącej materiał do prasy poziomej przy produkcji śrub na zimno.

16749—16752. 22.3 1951. Mieczysław Szepke, Mieczysław Zeugner, Jerzy Filoda i Edmund Marcinkowski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu zużytych ściernic z maszyny do szlifowania kół zębatach do szlifowania wałków wieloklinowych.

16757—16761. 22.3 1951. Ryszard Brytani, spawacz, Antoni Czakon, kierowca, Ludwik Wyżgol, mechanik, Emil Porębski, dyr. i Bolesław Laskowski, kier. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu ze starego podwozia przyczepy samochodowej.

16766. 22.3 1951. Augustyn Rusin dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu walcowania trzech drutów jednocześnie na maszynie do walcowania drutów płaskich na bieżące.

16770. 23.3 1951. Władysław Banach, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu konstrukcji stopni budki na parowozie Px-48.

16771. 23.3 1951. Stanisław Szostak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu spawania zamiast nitowania wspornika pomostu parowozu Ty-45.

16772. 23.3 1951. Władysław Banach, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu umocowania otulin kotła na parowozie „Śląsk”.

16774. 23.3 1951. Stefan Murdek, brygadzysta dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu szlifowania podkładki klinowej do nastawnic.

16775. 23.3 1951. Stanisław Wadowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu odkuwek łubka poprzeczki płaskownikami.

16776. 23.3 1951. Wincenty Banach, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu istniejącej matrycy do tłoczenia pokryw.

16777. 23.3 1951. Czesław Walczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu konstrukcji zamocowania rączki w skrzynce posuwów ręcznych.

16778. 23.3 1951. Czesław Walczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu docieradzaży nitu do łączenia części.

16779. 23.3 1951. Feliks Pera, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu docierania części przepustnicy parowej.

16780. 23.3 1951. Władysław Jastrzębski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego przyrządu - uchwyty i głowicy w celu skrócenia czasu obróbki kadłuba mod. 689 W—1/2'.

16781. 23.3 1951. Władysław Jastrzębski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie planów operacyjnych obróbki sitka TK 432 w celu skrócenia czasu obróbki.

16785. 23.3 1951. Edmund Kotlarski, mistrz frezerski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu obróbki komór przegrzewacza na frezarkach zamiast na wytaczarkach.

16786. 23.3 1951. Jan Dyrdzik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wykrojnika do prasowania widełek z uchem jedną operacją zamiast robienia dwóch części i zespawania.

16787. 23.3 1951. Władysław Domagalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody szybszego trasowania maźnic do obróbki na frezarce.

16789. 23.3 1951. Franciszek Frąszczak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, dostarczającego powietrza do ognisk kowalskich, zamiast używanej dotychczas dużej dmuchawy.

16790. 23.3 1951. Florian Waleńciak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji zamocowania pierścieni w sprzęgle elektromagnetycznym strugarki „Böhringer“.

16791. 23.3 1951. Maksymilian Dębski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu starej tokarki przez dorobienie nowej płyty na prowadzenie sań.

16792. 23.3 1951. Władysław Kolański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do wycinania uszczelki klingerytowych.

16793. 23.3 1951. Antoni Wojciechowski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu zabezpieczenia liny dźwignicowej przed spadnięciem z bębna.

16794. 23.3 1951. Inż. Franciszek Płoszajczak dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uchwyty do obracania i przenoszenia podwozia wraz z podłogą na wagony 66W.

16795. 23.3 1951. Alojzy Gronowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu konstrukcji noża do rozwiertaków nastawnych.

16796. 23.3 1951. Piotr Janeczek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego uchwyty, ułatwiającego wiercenie zespórek do kotłów parowozów E. K.

16797. 23.3 1951. Walenty Naras, czyściciel kotłów, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do czyszczenia krawędzi otworów opłomkowych przyrządu Leworđe'a po odpowiednim nastawieniu kółek zębatach.

16807. 23.3 1951. Jan Sznajder, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do nabijania łożysk kulkowych na osie wózków.

16809. 23.3 1951. Jan Walus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu do dalszej pracy zużytych tulejek prowadzących silnika potrzęsального.

16817, 16818. 23.3 1951. Inż. Wilhelm Krejza, zast. kier. biura techn., i Stefan Malaczyński, technik konstruktor, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji wspornika równoleżnika oraz blachy wahadłowej walczaka na parowozach Px-48.

16819, 16820. 23.3 1951. Roman Zagrodnik i Piotr Janeczek, tokarze, dokonał usprawnienia jako współtwór-

cy, polegającego na skonstruowaniu specjalnego zabieraka przy operacji toczenia promieniowego główek zespórek kulowych.

16821, 16822. 23.3 1951. Wilhelm Salasch i Jan Kopicński, elektromonterzy, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu 6 wentylatorów pokojowych z części zdekompletowanych i wybranych ze złomu.

16823, 16824. 23.3 1951. Jan Karlik, brygadzysta, i Edmund Krawczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji zamocowania kontaktów nastawnicy.

16825, 16826. 23.3 1951. Władysław Nowacki, kier. sekcji, i Waclaw Murczak brygadzysta, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnego frezu do obróbki główek śrub na tokarce.

16827, 16828. 23.3 1951. Jakub Masłowiec, mistrz ślusarski, i Stanisław Pacuła, brygadzysta, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do nitowania suwaków nastawnicy.

16833, 16834. 23.3 1951. Franciszek Godawa, mistrz ślusarski, i Jan Strzykała, mistrz kotlarski, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do docierania i montowania kołpaków.

16835, 16836. 23.3 1951. Lech Białas i Leon Heller, tokarze, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ułatwieniu toczenia gwintu trapezowego 110x5 w pokrywie.

16837, 16838. 23.3 1951. Władysław Graczyk, robotnik, i Antoni Korcz, tokarz, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmienieniu sposobu zamocowania do obróbki zestawu hamulca ręcznego i wyeliminowaniu jednej operacji.

16841, 16842. 23.3 1951. Władysław Skwarczyński i Leopold Wolf, ślusarze, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ochron na liny, używane do podnoszenia cylindrów przy transporcie.

16843—16845. 23.3 1951. Franciszek Godawa, mistrz ślusarski, Stanisław Bukowski, dyrektor, i Jan Strzykała, mistrz kotlarski, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu urządzenia obrotowego z napędem mechanicznym przy spawaniu ściany sitowej dymnicy.

16846—16848. 23.3 1951. Zygmunt Sanak, mistrz, Florian Wywijas, zast. mistrza, i Edward Kołacz, konstruktor, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu chwytaka do przenoszenia tarcz tłokowych.

16849—16851. 23.3 1951. Władysław Ciulczyk technik, Władysław Banach i Stefan Miklas, ślusarze brygadziści, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uruchomieniu nieczynnej wycinarki Kircheis i dorobieniu przyrządu do wycinania okrągłych otworów.

16852—16855. 23.3 1951. Inż. Stanisław Kuziela oraz Piotr Janeczek Józef Kurdziel i Ludwik Janeczek, tokarze, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu mechanicznego czyszczenia części hamulcowych w bębnach do czyszczenia.

16856—16859. 23.3 1951. Zygmunt Sanak, ślusarz, Leon Jakubczyk, technik, Franciszek Pilch, tokarz, i Paweł Lubasz, technik, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowaniu przecięgarki i dorobieniu przecięgaczy do obróbki korpusów maźniczych.

16863. 27.3 1951. Henryk Wlazło, przodownik rzem., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do produkcji wagonowych łapek podłogowych.

16864. 27.3 1951. Stanisław Pfoński, p.o. kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zdejmowania i zakładania zderzaków wagonowych.

16866. 27.3 1951. Jan Moczulski, kier. sekcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do mierzenia wysokości szyn różnych typów.

16868. 27.3 1951. Feliks Krawczyński, naczelnik warsztatów, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu konstrukcji stalowej spawanej skrzyni przegrzewacza do parowozu serii OK1-27.

16869. 27.3 1951. Bolesław Mucha, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu klucza do odkręcania i wkręcania śrub dwustronnych.

16870. 27.3 1951. Paweł Kubica, kier. robót warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu klucza uniwersalnego do śrub od pokryw przy maźnicach wagonowych.

16871. 27.3 1951. Bolesław Kaczyński, nadzorca przewodów, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu poprzecznika do słupa kontrolnego na odcinku sygnałowym.

16872. 27.3 1951. Salomon Szlajem, nawijacz motorów, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do nawijania cewek szablonowych.

16873. 27.3 1951. Jan Falkowski, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu tokarskiego do wiercenia i gwintowania otworu w śrubie smarnej do luki suwakowej dla parowozów serii Tr. 201, 202, 203.

16874. 27.3 1951. Aleksander Baran, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do prostowania czołownic wagonów towarowych.

16875. 27.3 1951. Sylwin Gałęski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wypylowywania miki w kolektorach.

16876. 27.3 1951. Józef Gajos, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego wiertła do wiercenia długich otworów.

16877. 27.3 1951. Inż. Mieczysław Kołodziejczyk dokonał usprawnienia, polegającego na usunięciu błędu fabrycznego w regulatorze turbiny i dorobieniu części regulatora według własnego pomysłu.

16882. 27.3 1951. Jan Laskowski, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu odoliwacza do pary powrotnej.

16884, 16885. 27.3 1951. Adam Węgrzyn i Jan Drodz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeprowadzeniu remontu zużytego pierścienia krzywki do prasy przez wstawienie w miejsce wytarte segmentu stalowego.

16894—16896. 27.3 1951. Józef Konieczny, rzemieślnik, oraz Władysław Patelski i Paweł Donke, przod. rzem., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do ręcznego szlifowania zaworów pomp powietrznych.

16897—16899. 27.3 1951. Włodzimierz Kępski i Wacław Zydler, ślusarze, oraz Kazimierz Makowski, gł. mechanik dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu dreźny motorowej ze starych części.

16918. 27.3 1951. Henryk Łukaszkiwicz, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu prasy do gięcia rur wlotowych i wylotowych do cylindrów.

16919. 27.3 1951. Stanisław Piotrowski, przod. rzem., dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu wsporników, usztywniających stół szlifierski do obrabiania ku-

lis w celu umożliwienia obróbki sań przy wodzikach suwakowych.

16921. 27.3 1951. Stanisław Oskedry, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu bezpiecznika przy przełączniku cylindra.

16922. 27.3 1951. Tadeusz Kozłowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy tokarni zespołu kół zębatach do automatycznego przesuwania suportu.

16927. 27.3 1951. Maksymilian Szyrmel, heblarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podkładek pod segmenty kamieni szlifierskich w celu pełniejszego wykorzystania kamieni.

16928. 27.3 1951. Florian Ponc, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonej pokrywy zaworowej w dennicy kondensatora maszyny parowej.

16946, 16947. 27.3 1951. Tadeusz Kozłowski i Stefan Wojciechowski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do ostrzenia noży do gilotyny.

16954, 16955. 27.3 1951. Bolesław Krysta, mistrz elektryk i Stanisław Kolendra, mistrz stolarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu aparatu do spawania pił taśmowych.

16971. 27.3 1951. Ludwik Frydel, prac. fizyczny, oraz Karol Hess i Rudolf Drozdziak, prac. umysł., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wymianie silnika elektrycznego przy komplektorze z 31 KW na 23 KW.

16980. 29.3 1951. Sylwester Kosmala, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu piły do tarcz nietypowych.

16981. 29.3 1951. Leon Mikunda, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu kątowników płaskownikami przy wykonywaniu obramowania skrzyń wodnych dla ścieku wody.

16984. 29.3 1951. Władysław Białowas, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania opasek resorowych.

16985. 29.3 1951. Bogdan Koźmiński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szybkościowego skrawania na frezarce przy obróbce wiązarów parowozu.

16988. 29.3 1951. Sylwester Dolniak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu maszyny do gięcia blachy.

16991. 29.3 1951. Ludwik Machlowski, referendarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki nieużywanych nakrywek smarnych na nakrywki obecnie stosowane.

16992. 29.3 1951. Leon Radke, kier. rob., dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie metalowych pierścieni przy wrzecionie szlifierki typu „Norton“ na pierścienie fibrowe.

16994. 29.3 1951. Michał Ozorowski, insp. maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do toczenia grzebieni wału oporowego.

17000. 29.3 1951. Franciszek Kozieł, palacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu klamerki oporowej na dolnym zaworze pompy, zasilającej kocioł centralnego ogrzewania.

17002. 29.3 1951. Józef Żakowski, mistrz silnikowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do produkcji uszczeltek do zaworków pomp wtryskowych.

17008, 17009. 29.3 1951. Aleksander Miroczycki, kowal, i Henryk Kasprzak, pomocnik, dokonali usprawnienia

jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu przyrządu do wylewania panewek silników trakcyjnych.

17010, 17011. 29.3 1951. Leon Jaglarczyk i Marian Wojtyła, traserzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu szablonu, ułatwiającego trasowanie ram parowozu.

17012. 31.3 1951. Stanisław Wadowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu spawania narożników pokryw nastawnicy.

17013. 31.3 1951. Władysław Czech, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie obróbki koła wstrząsarki.

17014. 31.3 1951. Augustyn Deja, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu koryta do wagi workującej.

17015. 31.3 1951. Andrzej Litewka, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu pierścienia do dźwigni sygnałowej, zwrotniczej i ryglowej, wykonywanego ze stali przeciąganej, tuleją wykonaną z rury stalowej.

17016. 31.3. 1951. Stefan Murdzek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu klucza przegubowego, ułatwiającego montaż nastawnic.

17017. 31.3 1951. Stanisław Socha, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie obróbki uchwytów ciężkich.

17018. 31.3 1951. Edward Malik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu wiertniczego do poprzeczki, zamykającej 44 suwaki.

17019. 31.3 1951. Piotr Zięba, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szablonów do trasowania części do wag wagonowych.

17020. 31.3. 1951. Piotr Zięba, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szablonów do trasowania otworów w częściach do wag wagonowych.

17021. 31.3 1951. Stanisław Olearczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania osi zawiasy klap bocznych do przyczep.

17022. 31.3 1951. Stanisław Olearczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do montażu poprzeczki tylnej przyczepy.

17023. 31.3 1951. Zdzisław Wilk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przytrzymywania osi przyczepy przy nabijaniu wsporników.

17024. 31.3 1951. Józef Kubański, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wiercenia otworów w obsadzie młota gwoździarki.

17025. 31.3 1951. Edward Nowak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pracy noży maszyny gwoździarskiej.

17026. 31.3 1951. Jan Czerniak, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu ślimaków utwardzanych do wyrobu siatki.

17027. 31.3 1951. Stanisław Pacuła, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wykonywania opraw do okienka pokrywy do włącznika elektrycznego zastawki na prasie.

17028. 31.3 1951. Zygmunt Goderski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyginania płaskownika.

17029. 31.3. 1951. Maksymilian Sendobry, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przesuwnej stołu do wiertarki w celu ułatwienia wykonywania otworów w częściach konstrukcyjnych barek.

17030. 31.3 1951. Stefan Gołębiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do

frezowania na tokarce owalnych otworów w ogniach łańcucha czerpakowego.

17031. 31.3. 1951. Jan Stelmach, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu blach kalibrowych i klamer do zestawu „Halbach-Braun“ na zaginanie po odpowiednim przystosowaniu poprzednio używanych matryc.

17032. 31.3 1951. Wincenty Brzeziński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji opraw łożyskowych do rolek przenośników.

17033. 31.3 1951. Inż. Ludwik Peist, dyrektor, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu ogniwa wymiennego do łańcucha „Pancer“.

17036. 31.3 1951. Paweł Mrowiec, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej podstawki obrotowej do ustawiania na niej przedmiotów spawanych elektrycznie oraz uchwytu do podtrzymywania maski spawalniczej.

17041—17043. 31.3 1951. J. Domosiłowski, ślusarz, W. Owski, brygadzysta i St. Pączkowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu zawiasy i łożyska ruchomego do gietarki ręcznej do blach.

17046, 17047. 31.3 1951. Zygmunt Chyba, pom. ślusarski, i Stanisław Sobociński, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu uchwytu, ułatwiającego ustawianie okien iluminatorów przy wierceniu otworów w zawiasach.

17048, 17049. 31.3 1951. Jan Mołęda, mistrz, i Józef Mołęda, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu obróbki końcówek gałek do okuć okiennych.

17055. 2.4 1951. Czesław Kozłowski, dozorca warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu stołu spawalniczego do spawania osi wirników do silników elektrycznych oraz wałów korbowych do napędów rynnowych.

17057. 2.4 1951. Wiktor Knopik, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nowego sposobu wykręcania urwanych śrub dociskowych z ogni łańcucha wrębowego.

17061. 2.4 1951. Robert Stein, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy parowozach uszczelnień ołowianych, wykonanych we własnym zakresie, zamiast klingerytowych.

17062. 2.4 1951. Józef Olej, dozorca warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu łożysk kulkowych łożyskami ślizgowymi.

17066. 2.4 1951. Stefan Murdzek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania konsol skrajnych i środkowych.

17067. 2.4 1951. Roman Karasiewicz, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zniesieniu obróbki płaszczyny przy krążku łnowym dźwigni sygnałowej.

17068. 2.4 1951. Teofil Rudzki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie materiału oraz sposobu wykonania końcówki ciężła.

17069. 2.4 1951. Teofil Rudzki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu innego rodzaju nitów do mocowania wkładki napędowej suwaka przebiegowego.

17070. 2.4 1951. Józef Grabowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytłaczania części do łącznika prądu.

17071. 2.4 1951. Władysław Śmietana, instruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu frezowania płaszczyn na wymiar przy wodziku dźwigni zwrotnicowej, sygnałowej i ryglowej.

- 17072.** 2.4 1951. Józef Trynka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu rozwiertaka do rozwiercania cylindrów wstrząsarki.
- 17073.** 2.4 1951. Maria Kowal, pom. ślus., dokonała usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia cięgieł belki zamykającej nastawnicy bez trasowania.
- 17074.** 2.4 1951. Edward Hoffman, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do mocowania 10 sztuk zapadek zwrotnicowych, ryglowych i sygnałowych podczas obróbki na frezarce.
- 17075.** 2.4 1951. Zenon Popek, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu czernienia produkowanych części.
- 17076.** 2.4 1951. Paweł Porąbka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wciskania i wyciskania wałków wirnikowych za pomocą prasy hydraulicznej.
- 17088.** 3.4 1951. Sylwester Termin, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu specjalnej nakrętki zabezpieczającej do cięgieł do napędów typu RAE.
- 17093.** 3.4 1951. Stanisława Slesicka, prac. fizyczna, dokonała usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zwiększenia obrotów przy maszynach do napełniania kremów i gliceryny przez zamianę tarcz przy maszynach.
- 17096.** 3.4 1951. Jerzy Rowiński, kier. zaopatrzenia, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu wiertarki kowalskiej ręcznej na wiertarkę z napędem elektrycznym.
- 17106.** 3.4 1951. Stefan Stankiewicz, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu specjalnej tulei z dławicą w celu zastąpienia kolana dylatacyjnego w rurociągu parowym.
- 17107.** 3.4 1951. Antoni Talarczyk, prac. fiz., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie systemu umocowania krzyżulca satelitów w dyferencjale.
- 17111.** 3.4 1951. Józef Furman, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przetaczania wałów korbowych.
- 17112.** 3.4 1951. Stanisław Michalski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu gwóźdźownicy sprężynowej.
- 17113.** 3.4 1951. Konrad Schiller inspektor, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uniwersalnego przyrządu do wiercenia otworów na sworznie w tłokach bez trasowania.
- 17115.** 3.4 1951. Rudolf Smaza, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ostrzenia młotków do groszkowania powierzchni kamienia.
- 17122, 17123.** 3.4 1951. Stefan Drewniak, mistrz, i Stefan Nowotarski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu uszczelki do dławic kompresora amoniakalnego gumy ze starych opon samochodowych.
- 17124—17126.** 3.4 1951. Stanisław Wachowski, Stanisław Burakowski i Hieronim Gajewski, mechanicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu chłodzenia zasuw do regulowania grubości warstwy węgla na ruszcie przy kotle.
- 17133.** 4.4 1951. Jan Lis, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zawijania krawędzi ryniep.
- 17134.** 4.4 1951. Alojzy Matuszewski, zawiadowca, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do uchwycenia wagonowych sprężyn nośnych piórowych.
- 17135.** 4.4 1951. Ignacy Wójcicki, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do zawalcowania rur płomiennych.
- 17146.** 4.4 1951. Leopold Krasuski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nakładek utwardzonych do umocowywania na mimośródach w automacie do pakowania mieszanki kawowej.
- 17155.** 5.4 1951. Zygmunt Popek spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na naprawie zużytych ogniw łańcucha do agregatu do nawilżania liści tytoniowych.
- 17163.** 5.4 1951. Józef Jędryszczak, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tulei zaciskowej z wymiennymi pierścieniami do automatów „Skoda“.
- 17164, 17165.** 5.4 1951. Ryszard Skarżyński, tokarz, i Tadeusz Bruszewski, insp. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu i wykonaniu przyrządu do nacinania główek śrub, przyrządu do gwintowania śrub oraz przyrządu do podawania materiału prętowego do rewolwerówki.
- 17166.** 5.4 1951. Stanisław Gruszczyński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów do tłoczenia narożników.
- 17194.** 5.4 1951. Robert Chrószcz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do noży w nożycy wkładek w celu przedłużenia żywotności noży.
- 17198, 17199.** 5.4 1951. Franciszek Lubos i Ryszard Janik dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu płytek stalowych w sprzęgle elastycznym przez płytkę wykonaną z taśmy gumowej.
- 17201.** 5.4 1951. Leon Przybyła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zużytych noży wrębiarki ścianowej jako noży strugańskich.
- 17203.** 5.4 1951. Bolesław Pochopeń, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na usunięciu błędu konstrukcyjnego osi do zestawów kołowych wózków kopalnianych typu „Montana“.
- 17204.** 5.4 1951. Inż. Hugon Tausz-Taniszewski, kier. grupy konstr., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu do kalibrowania rur do produkcji krążków nieckowych do taśm gumowych.
- 17209.** 5.4 1951. Franciszek Paterek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu haka linowego do kołowrotu ze specjalnym zabezpieczeniem przeciw odpinaniu się haka.
- 17210.** 5.4 1951. Romuald Ossowski, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnej skrzynki do oddzielania podkładek od odpadów w czasie ich wycinania.
- 17220.** 6.4 1951. Adam Kłosowski, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do frezowania kół zębatych czółowych na frezarce pionowej.
- 17233.** 6.4 1951. Henryk Targiel, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do gięcia i prostowania stali profilowej.
- 17239.** 6.4 1951. Edward Mąkosza, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu regeneracji amortyzatora hydraulicznego typu 11 L do samochodów osobowych.
- 17244, 17245.** 6.4 1951. Franciszek Skibiński, kontroler, i Stanisław Kwiecień dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu pomocniczego do lutowania gniazdek palników.
- 17249, 17250.** 6.4 1951. Jan Chudy, ślusarz, i Franciszek Nowak, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu docierania styków panewek korbowodowych do ciągników.

17265. 7.4 1951. Adolf Felis, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu zwijania pierścieni do pokryw zestawu kołowego.

17266. 7.4 1951. Edmund Woźniak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu głowicy wiertniczej do wykonywania nakiełta podczas skórowania czopa osi.

17267. 7.4 1951. Teodor Maxara, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do mocowania skrzynki ochronnej kół zębatych przesuwownicy podczas obróbki.

17270. 7.4 1951. Zygmunt Husak, strugacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu posuwów przy obróbce kłów sprzęgieł na strugarce poprzecznej ze stołem obrotowym.

17271. 7.4 1951. Jan Stankiewicz, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie systemu formowania półpanewek do krosien.

17272. 7.4 1951. Feliks Kobusiński, kier. sekcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochrony blaszanej do tarcz zabieraków.

17273. 7.4 1951. Paweł Piotrowski, magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wózka do malowania i konserwacji wyrobów gotowych.

17274. 7.4 1951. Kazimierz Szatkowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wytłaczania otworów w słupkach do włók zamiast wiercenia.

17275. 7.4 1951. Jerzy Wójcicki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wycinaniu wytłoczki osłony sprzęgła na nożycach pulsujących zamiast na pile taśmowej.

17276. 7.4 1951. Edward Jędrzejewski, hartownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do hartowania obrączek włókienniczych.

17277. 7.4 1951. Julian Sosiński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu przyrządu do frezowania części 25-10 (podstawa filtru).

17278. 7.4 1951. Bernard Kempński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu maszynowego gięcia trzymaka pręta zwalniającego do pluga ciągnikowego.

17279. 7.4 1951. Alfons Banaszewski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu szlifowania prowadzenia i nakrętki wrzeciona osi koła bruzdowego pluga H-28 przez rozwiercanie odpowiednio większego otworu w krzyżulcu.

17281. 7.4 1951. Jan Suski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stożkowej tulei w celu umożliwienia gwintowania podstawy wrzeciona na gwinciare.

17282. 7.4 1951. Bronisław Białas, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania nitów do łańcuchów szybkobieżnych.

17283. 7.4 1951. Franciszek Otolski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu umocowywania ucha do odkładnic pielników.

17284. 7.4 1951. Kazimierz Zientek, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczego materiału do konserwacji obrabiarek zamiast oryginalnego smaru ochronnego.

17285. 7.4 1951. Stefan Kolański, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezarki produkcyjnej do wykonywania wyjęcia w desce rozdzielacza.

17287. 7.4 1951. Ludwik Życzyński, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do nacinania zębów na listwach zębatych do krosien.

17288. 7.4 1951. Alfred Poźniak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do wykonywania szufladek do szpułek wątkowych.

17289. 7.4 1951. Marian Haraszkiwicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu wiertniczego do wiercenia otworów w części 11101 do krosien.

17292. 7.4 1951. Feliks Kobusiński, kier. sekcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wkładek do szczęk kowarki do spęczniania kołnierzy zębów bron.

17293. 7.4 1951. Wacław Stoliński, konserwator maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu szlifierki do ostrzenia narzędzi w stolarni.

17294. 7.4 1951. Stefan Posmyk, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki przyrządu do wiercenia otworów w części 82-13.

17295. 7.4 1951. Klemens Sosiński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do masowego frezowania części 16-19.

17296. 7.4 1951. Klemens Sosiński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania po 16 sztuk części 16-20 (rdzeń sprzężyny).

17297. 7.4 1951. Ignacy Leśnik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do prostowania wrzecion frezerskich.

17298. 7.4 1951. Jan Urbański, mistrz traserski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu LB-P416 do wiercenia części 58-17.

17299. 7.4 1951. Ludwik Czaplinski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu konstrukcji zderzaków nastawnych do rewolwerówek.

17300. 7.4 1951. Wacław Liniarski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wiertarki ręcznej z kluczem nasadowym do przykręcania śrub przy montażu sprzęgieł.

17301. 7.4 1951. Stanisław Rozum, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu i oddaniu do użytku wyrzuconej na złom prasy do prostowania wałków.

17302. 7.4 1951. Włodzimierz Oszaźnikow, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wycięć pod kołki w sprawdzianach tłoczkowych przez przeciąganie zamiast dłutowania.

17303. 7.4 1951. Jan Knapkiewicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu tarczki ściernych z połamanych tarcz szlifierskich.

17304. 7.4 1951. Ignacy Rokita, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu wykrojnika do kleszczy Kochera.

17319, 17320. 9.4 1951. Bernard Kempński, brygadzysta, i Romuald Ossowski, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do równoczesnego gięcia prawej i lewej sochy pielnika.

17321, 17322. 9.4 1951. Stanisław Majka i Stanisław Adamczyk, malarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu malowania radiatorów przez zanurzanie.

17323. 10.4 1951. Ludwik Sterna, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na podwojeniu ilości łopatek na wirnikach piaszczarki karuzelowej w celu zmniejszenia ich zużycia.

17324. 10.4 1951. Roman Pajonk, mistrz formierski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ulepszonego układu wlewowego oraz dźwigni do podnoszenia korków wlewowych przy odlewaniu bębnow.

17325. 10.4 1951. Stanisław Tomczak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nowego typu lunety tokarskiej.

17326. 10.4 1951. Eugeniusz Kondratiuk, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu jakości wrzecion do wiertarek WII-40 i WII-25 przez zmianę operacji szlifowania.

17327. 10.4 1951. Jan Długosz, mistrz traserski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu nacinania skali na liniałach.

17328. 10.4 1951. Zenon Janowicz, ref. szyb. skrawania, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu głowicy frezerskiej do płytek spiekowych.

17329. 10.4 1951. Henryk Łuszczewski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wałka do piły PR-300.

17330. 10.4 1951. Eugeniusz Koldra, kier. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do mocowania części 581 do WK-63 przy szlifowaniu.

17331. 10.4 1951. Władysław Antczak, kier. montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji powtórnego strugania podstawy do SP-800-600-400 przez dokonywanie obróbki podstaw na krótko przed montażem.

17332. 10.4 1951. Władysław Antczak, kier. montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyznaczania środków otworów w stosunku do otworów w danych częściach.

17335. 10.4 1951. Stanisław Kordoś, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu uniwersalnego do profilowania tarcz szlifierskich do szlifowania przeciągaczy.

17336. 10.4 1951. Feliks Busko, kier. planowania, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wycinania na prasie inżynierskiej zębów kandar do pługów i grzebieni do belek pociągowych jednocześnie w dwóch sztukach.

17337. 10.4 1951. Franciszek Zamarski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji ścianki wodoszczelnej przy budowie fundamentu pod młot spadowy.

17338. 10.4 1951. Bronisław Byczkowski, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu malowania części siewnika przez zanurzenie.

17339. 10.4 1951. Kazimierz Książek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na umożliwieniu wykorzystania zużytych tarcz szlifierskich przez ich przetoczenie.

17340. 10.4 1951. Piotr Murawski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do cięcia łuku ramienia osi CO 25 i MCw 039.

17341. 10.4 1951. Inż. Władysław Wanatowski, dyr. nac., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wytłaczania podkładek.

17342. 10.4 1951. Wacław Adamczyk, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów do gięcia belek do bron na prasie karbowej.

17343. 10.4 1951. Ignacy Karwaciński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zniesieniu operacji przeginania końca grządziela obsypnika.

17344. 10.4 1951. Czesław Onysk, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia ucha boku klepiska.

17345. 10.4 1951. Stanisław Król, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu mocowania łożyska do młocarni przy toczeniu otworu.

17347. 10.4 1951. Jan Stybaniewicz dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu instrukcji

posługiwania się wykresem i tabelami obciążeń silników, hamowanych na hamowni wodnej typu „Kuske“.

17349. 10.4 1951. Kazimierz Brania, nadzorca, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu urządzenia do asfaltowania rurociągów.

17350. 10.4 1951. Stefan Marmura, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uchwytu uniwersalnego do wiertarki.

17354. 10.4 1951. Apolinary Olas, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie napędu wytarczarki „Vomag“ oraz wydłużeniu wrzecion.

17355. 10.4 1951. Edward Zgódko, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przesunięcia o 180° kanałka klinowego w wałku sterowym.

17356. 10.4 1951. Ryszard Pecht, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zużywaniu w produkcji zabrakowanych odlewów pokryw przez zastosowanie odpowiedniej obróbki mechanicznej.

17357. 10.4 1951. Teofil Kępka, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do sprawdzania kątów przy rozwiertakach i gwintownikach.

17358. 10.4 1951. Piotr Lampart, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do masowego szlifowania korbowodów.

17360. 10.4 1951. Waldemar Dąbrowski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do sprawdzania grubości zębów kół zębatych.

17361. 10.4 1951. Jan Knapkiewicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie planu obróbki przy wyrobie szczypców stomatologicznych.

17362. 10.4 1951. Ryszard Markowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rynienek, zapobiegających wpadaniu główek igieł lekarskich do wanierek wraz z wiórkami przy toczeniu na automatach.

17363. 10.4 1951. Józef Kowalczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przeciągania kanałka w pierścieniu wodzącym czujnika.

17364. 10.4 1951. Feliks Zugajewicz, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ulepszonego przyrządu do mocowania części FRf-11526, 11529, 11530 przy obróbce na dłutownicy.

17366. 10.4 1951. Zygmunt Kurzawiński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu kopiału do frezowania.

17368. 10.4 1951. Feliks Zugajewicz, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do obróbki części F 9670 na tokarce.

17369. 10.4 1951. Romuald Rosiewicz, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do mocowania segmentów do imadeł warsztatowych przy przecinaniu.

17370. 10.4 1951. Zdzisław Dragański, technik dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu materiału zastępczego do wykonania przewodników szczelin do monochromatorów.

17372. 10.4 1951. Jerzy Psota, nastawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do mocowania korpusów armatur przy wierceniu i gwintowaniu otworów.

17373. 10.4 1951. Józef Inwentarz, instruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noży zespołowych do obróbki detali RC 152.

17374. 10.4 1951. Czesław Bujacz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu pięciu operacji przy wykonywaniu zespołu podstawy mechanizmu czujnika przez jedną operację.

- 17375.** 10.4 1951. Franciszek Mocny, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wkładek, dających się łatwiej wykonać, do kluczy do uchwytów mimośrodowych pił trakowych.
- 17376.** 10.4 1951. Teodor Maxara, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu wiertniczego do wiercenia otworów w dźwigniach pomp powietrznych.
- 17377.** 10.4 1951. Walter Piątek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu obtaczania części górnej i wkładu lampy alkalicznej.
- 17378.** 10.4 1951. Elżbieta Burczyk dokonała usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zawijania łącznika lampy karbidowej.
- 17381.** 10.4 1951. Jerzy Garus dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do cięcia segmentów pierścieni uszczelniających do silnika powietrznego Med. I. A.
- 17384.** 10.4 1951. Ewald Porwoł, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji łożyska stacji napędowej „Pancer”.
- 17385.** 10.4 1951. Czesław Żydek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji wirnika wiertarki powietrznej.
- 17408.** 10.4 1951. Jan Gosieniecki, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu na wiertarkę do wycinania otworów w płytach.
- 17416, 17417.** 10.4 1951. Henryk Musiał, prac. umysł., i Alfons Kucharczyk dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie napędu dźwigu w celu zwiększenia zasięgu działania.
- 17418.** 10.4 1951. Robert Chrószcz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania frezów ślimakowych na szlifierce uniwersalnej.
- 17419.** 10.4 1951. Jan Niszczyk, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szablonów do wiercenia przy napędach powietrznych.
- 17422.** 10.4 1951. Teodor Wawrzyńczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu naprawy złamanego wału korbowego lokomotywki spalinowej.
- 17423.** 10.4 1951. Piotr Gajda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu frezarki ze starych części wycofanych z ruchu maszyn.
- 17424.** 11.4 1951. Szczepan Lenarcik, kier. wydz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu panewki wylanej białym metalem w oczyszczarce karuzelowej przez panewkę żeliwną.
- 17425.** 11.4 1951. Marian Popiołek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do obróbki na wytaczarce części 1—3, SP-400.
- 17426.** 11.4 1951. Jacek Kisielnicki, kier. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do kontroli krzywizn prasówek okularowych.
- 17427.** 11.4 1951. Paweł Pstrągowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noży z nakładką ze spieku zamiast ze stali narzędziowej do toczenia misek rewolwerowych do mikroskopu.
- 17428.** 11.4 1951. Józef Arwar, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji binokulara.
- 17429.** 11.4 1951. Henryk Rutkowski, blacharz dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolek do prostowania boków sterylizatora.
- 17435—17437.** 11.4 1951. Eugeniusz Koldra, kier. wydz., Stefan Miernik, mistrz, i Stefan Krawczyński, rozdzielca, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu do produkcji zabrakowanych korpusów pompek PR-300.
- 17446, 17447.** 11.4 1951. Bolesław Wojsiat i Stefan Zdziennicki, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytłaczania otworu w płycie mimośrod.
- 17448, 17449.** 11.4 1951. Mieczysław Molocha, hartownik, i Czesław Warkoczewski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu odpuszczania narzędzi.
- 17450, 17451.** 11.4 1951. Stanisław Stopka, modelarz, i Jan Dziedzic, cieśla, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu żłobienia ubijaczek do rur na frezarce.
- 17452, 17453.** 11.4 1951. Józef Suchocki, mistrz obróbki met., i Franciszek Lasikowski, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu prętów miedzianych smarowanych olejem z proszkiem ściernym do ostrzenia i przerywania narzynek.
- 17454, 17455.** 11.4 1951. Artur Gerstenkorn i Alojzy Piekarski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu uchwytu do masowego szlifowania cylindrów do strzykawek.
- 17456, 17457.** 11.4 1951. Eugeniusz Koldra, kier. wydz. mech., i Bronisław Klabacha, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na doprowadzeniu pewnej ilości zabrakowanych korpusów cylindrów PR-300 do stanu zdadnego do użytku.
- 17458, 17459.** 11.4 1951. Zbigniew Fiołka, kier. ruchu, i Alfons Tesmer, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania kół taśmowych do pił.
- 17460, 17461.** 11.4 1951. Inż. Roman Sypniewski, kier. kuźni, i Henryk Skolniak, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu pierścieni 54-21 i 56-20 z odpadków po tarczach hamulca metodą głębokiego tłoczenia.
- 17462, 17463.** 11.4 1951. Jan Kubiak i Jan Sobieski, piecowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu opróżniania żeliwiaka.
- 17464, 17465.** 11.4 1951. Jan Januszewski, strugarz, i Józef Adamczyk, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przedłużaczy do wrzecion frezarki w celu ułatwienia obróbki tubingów.
- 17467.** 11.4 1951. Tadeusz Łopuszyński, prac. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do toczenia pierścieni tłokowych.
- 17477, 17478.** 11.4 1951. Teodor Maciuch, ślusarz, i Szczepan Mrowiec, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wzmocnieniu piasty sprzęgła „Emplex” dla reduktorów przez dorobienie specjalnej płyty żelaznej.
- 17489, 17490.** 11.4 1951. Piotr Fryc, nadsztygar, i Eugeniusz Kozakiewicz, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu elektrowozów w czasie remontu i rewizji.
- 17495.** 12.4 1951. Julian Sztykiel, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu ręcznego cięcia rurek do smaru przez cięcie piłką tarczową na frezarce.
- 17496.** 12.4 1951. Franciszek Szumicki, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochrony, zabezpieczającej przed spadaniem matrycy z kowadła.
- 17497.** 12.4 1951. Czesław Zięba, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu usunięcia nakładki brązowej przy widełkach do przesuwu hamulca.
- 17498.** 12.4 1951. Edmund Schwierz, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu osłon do przyrządu do obciągania kamieni szlifierskich.

17499. 12.4 1951. Leon Hefner, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wtlaczania łożysk korbowodowych.

17500. 12.4 1951. Józef Krzemiński, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu oprawki trójnożowej do obróbki ręczki kurka „Ackermanna“.

17501. 12.4 1951. Kazimierz Gryz, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu frezerskiego do obróbki pierścieni rozprężnych.

17502. 12.4 1951. Władysław Samsonowski, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sprawdzianu do mierzenia równoległości płaszczyzn końców krzyżaka.

17503. 12.4 1951. Leon Mączka, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu oprawki wielonożowej do jednoczesnego nacinania trzech kanałów w obrabianej części.

17504. 12.4 1951. Witold Kaleta, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłon przeciwwiórowych do tokarek.

17505. 12.4 1951. Jerzy Zatorski, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu materiału remanentowego do produkcji niektórych części hamulca samochodowego.

17506. 12.4 1951. Feliks Godlewski, ustawiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na przeniesieniu toczenia sworznia 74.12 z wielonożówki na rewolwerówkę.

17507. 12.4 1951. Władysław Laufer, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zwężenia wózków montażowych dla umożliwienia zakładania jednocześnie i kół tylnych ciągnika.

17508. 12.4 1951. Franciszek Szafranski, asyst. montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie planu operacyjnego dla części 13.10 (wał korbowy).

17509. 12.4 1951. Alojzy Harat, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu materiału z remanentowych stołów listewkowych do budowy stołów iglastych.

17510. 12.4 1951. Inż. Jan Tuszyński, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wyłącznika automatycznego na szlifierkach „Orlik“.

17511. 12.4 1951. Aleksander Kita, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zespołów frezów do obróbki ramki suwaka.

17512. 12.4 1951. Edward Kania, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oprawki sztywnej do rozwiercania korpusu H1 M1.

17513. 12.4 1951. Mieczysław Jaros, zast. kierownika, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania tłoczków.

17514. 12.4 1951. Stanisław Godzina, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji korpusu obsypnika NO i NHO.

17518. 12.4 1951. Franciszek Bąkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyrównywania blachy po obcięciu.

17519. 12.4 1951. Karol Szulc, sztygar warsztatowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu drzwi pancernych do tresora kopalnianego.

17522. 12.4 1951. Józef Mikieta, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu starej pompy do pracy na zwalach.

17528. 12.4 1951. Rudolf Górny, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do masowego frezowania rowka w kulistych łożach wkrętów.

17530. 12.4 1951. Leon Hefner, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montażu łączników ze stojakiem trakowym.

17531. 12.4 1951. Stanisław Podgórski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania i szlifowania.

17535. 12.4 1951. Wilhelm Lebek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu gniazdka oporowego w pompie o wydajności 8 m³/min.

17536. 12.4 1951. Paweł Rozmus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu zużytych uszczeltek gumowych w kondensacji turbiny parowej przez wkładki drewniane.

17540. 12.4 1951. Jan Błaszczak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego ręczne szlifowanie zaworów kotłowych.

17547—17549. 12.4 1951. Paweł Wilpert, referent, Jerzy Ryszke, sztygar, i Franciszek Albert, dozorca dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu ułatwionej metody regeneracji zużytych kół zębatach przez nadspawanie części wytartej.

17550, 17551. 12.4 1951. Wiktor Ropel i Franciszek Sagała, prac. fizyczni, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu aparatu do cięcia metalu i spawania przez zastosowanie zaworu zwrotnego, uniemożliwiającego przedostanie się tlenu do butli z acetylenem.

17561—17563. 12.4 1951. Zbigniew Wujczak, ślusarz, Anurzej Joks, mistrz ślusarski, i Kazimierz Wujczak, ślusarz, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do formowania kapturków do ogniwi.

17564, 17565. 12.4 1951. Zygmunt Dworczyk i Marian Fornal, wytaczarze, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu pomocniczego do wykonywania otworów w głowicach C. W. C.

17566, 17567. 12.4 1951. Stefan Pulkowski, brygadzysta, i Edward Tyczański, ślusarz, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządów do produkowania pierścieni oliwnych.

17568, 17569. 12.4 1951. Ryszard Paprzycki, tokarz, i Feliks Wrzesiński, szlifierz, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu na wytaczarkę lub tokarkę do obróbki wału korbowego.

17570, 17571. 12.4 1951. Rajmund Laskowski i Leon Ruszciecki, ustawiacze, dokonał usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania części 80.79 i 80.80.

17572. 12.4 1951. Józef Zajac, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu przed uszkodzeniem przewodów oliwnych w saniach suportów.

17577. 12.4 1951. Rajnhold Błaszczok, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania rolek.

17578. 12.4 1951. Andrzej Grabowski, wytaczarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytaczania otworów.

17579. 12.4 1951. Wacław Palczewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do strugania nakrętki.

17585. 12.4 1951. Roman Hajczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu do automatu Pittlera przyrządu do odbierania gotowych pokrywek, wykonywanych na automacie.

17593. 12.4 1951. Roman Stopka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy odlewie

kółek do wózków pod kadzie odlewnicze kokil na wieniec kół.

17594. 12.4 1951. Otton Gintowt, kier. sekcji dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pochwy przesuwnej i podkładki do montażu głowicy uniwersalnej.

17596. 13.4 1951. Antoni Jaworski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji kółka zaworu wiertarki W.P.-7.

17597. 13.4 1951. Władysław Pietruszka, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu od- dzielnego pierścienia zamiast wytaczanego kołnierza na wałku ślimaka.

17598. 13.4 1951. Władysław Pietruszka, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na zużytkowaniu do pompek WK-63 nieprawidłowo wykonanych pokryw po odpowiedniej ich przeróbce.

17599. 13.4 1951. Stefan Abramczyk, ślusarz narzę- dziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania wykrojnika.

17610. 13.4 1951. Albert Kusz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do odkuwania główek przy sworzniach do korb ręcznych na maszynie do speczania szprych.

17611. 13.4 1951. Bolesław Hetmańczyk, kier. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnie- niu konstrukcji wieszaka do sieczkarń.

17612. 13.4 1951. Bronisław Szykiewicz, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzę- dzia z ostrzem z płytki ze spieku do wiercenia otworów w piastach.

17613. 13.4 1951. Stanisław Gorzewski, mistrz od- lewni, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie spo- sobu formowania ciężarków do siewnika zbożowego.

17614. 13.4 1951. Jan Kosior, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu modelu do formowania wieszaków łożysk wału Campbella.

17615. 13.4 1951. Mieczysław Czachorowski, mode- larz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rdzeni wymiarowych z drobnozarnistej masy na otwory przy odlewaniu żeliwnych łożysk bron kołczastych.

17616. 13.4 1951. Michał Czupryn, mistrz odlewni, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstruk- cji koła stożkowego do kieratu.

17620. 13.4 1951. Zdzisław Tuma, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmontowaniu sposobem go- spodarczym dwupunktowego termorejestratora.

17621. 13.4 1951. Józef Katner, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu zwyk- łych lejków dla zastąpienia zagranicznych lejków anali- tycznych szybkossących.

17623. 13.4 1951. Władysław Turkiewicz, tokarz, do- konał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu prze- kładni zębatej przy koniku tokarki w celu skrócenia cza- su manipulacji konikiem.

17625. 13.4 1951. Edmund Wojciuch, modelarz, do- konał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonania rdzenników na wydłużki.

17626. 13.4 1951. Stefan Szczepański, brakarz, doko- nał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do prostowania drutu.

17627. 13.4 1951. Wacław Dziedziewicz, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu opraw- ki nożowej do planowania oraz pogłębiania stożkowego otworu w tubingach.

17628. 13.4 1951. Stanisław Moldawa, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na szybkim urucho- mieniu suwnicy przez wylanie zniszczonych panewek bia- łym metalem zamiast wykonania panewek z brązu.

17630. 13.4 1951. Stanisław Kubiesa, formierz, doko- nał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji modelu rdzennika W.S.U. 20/1.

17631. 13.4 1951. Jan Ficoń, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu korytek do hy- drantów na płycie podmodelowej.

17633. 13.4 1951. Maksymilian Maćkowski, bryga- dzista, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dwóch przyrządów do wiercenia i wytaczania otworów w stołach i wieszakach stołowych maszyny typu TPSe.

17634. 13.4 1951. Franciszek Jędrysek, ślusarz, do- konał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonego wziernika do zbiorników oliwnych.

17635. 13.4 1951. Tadeusz Kaźmierczak, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu hamul- ca suwnicy.

17636. 13.4 1951. Stanisław Otorowski, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przy- rządu do wiercenia pokryw wiertarki.

17638. 13.4 1951. Eugeniusz Gregorczyk, kier. sekcji planowania, dokonał usprawnienia, polegającego na za- projektowaniu wykonywania pierścienia uszczelniającego z blachy przez wytłaczanie zamiast z żeliwa ciągliwego.

17639. 13.4 1951. Antoni Zulejko, mistrz hartowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu hartowania sprężyn.

17640. 13.4 1951. Kazimierz Maliszewski, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia materiału na łożysku targańca do wialni.

17641. 13.4 1951. Izidor Żuchewicz, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na lepszym wykorzy- staniu materiału przy wykonywaniu kosa wialni.

17643. 13.4 1951. Józef Bromke, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ruchomego kła przy szlifierce do zaszlifowywania wejść gwintowni- ków.

17645. 13.4 1951. Romuald Wrzeszykowski, kalkula- tor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu operacji frezowania kanału w wale stawidłowym przez operacje nawiercania i strugania.

17646. 13.4 1951. Stanisław Jarczyński, st. konstruk- tor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojekto- waniu wykonywania stożka do osi wypielacza ze stali przez prasowanie zamiast z odlewu żeliwnego.

17647. 13.4 1951. Bogdan Leśniewski, spawacz, do- konał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu gięcia zatyczek do haka CO137 po trzy sztuki jednocześnie.

17648. 13.4 1951. Józef Janasik, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu mon- tażu korpusu i ramy pługów.

17649. 13.4 1951. Józef Król, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu dosto- sowywania tarcz szlifierskich do osadzenia na wrzecionie szlifierki.

17650. 13.4 1951. Bolesław Grupa, kalkulator, doko- nał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu haków z materiału okrągłego zamiast z prętów o przekroju kwa- dratowym.

17651. 13.4 1951. Piotr Morawski, brygadzi- sta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie operacji roz- taczania na rozwiercanie przy wykonywaniu łożyska pod- nośnika do kultywatora.

17652. 13.4 1951. Józef Murawski, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu operacji wy- konywania otworów w mostku haka pociągowego MCO 51a.

17653. 13.4 1951. Paweł Borkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu gięcia sochy.

17654. 13.4 1951. Eugeniusz Bakutis, mistrz działu kuźni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wytłaczania otworów przy wykonywaniu części CO 196, 197, 198 i MCwo 39 zamiast wiercenia i rozwiercania.

17655. 13.4 1951. Stanisław Jarczyński, st. konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do gięcia haka pociągowego oraz skasowaniu operacji „kucie i wygiadanie po gięciu“.

17656. 13.4 1951. Romuald Wrzeszykowski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu obróbki rdzenia mierzwnika.

17657. 13.4 1951. Romuald Wrzeszykowski, kalkulator, dokonał usprawnienia polegającego na zmianie przebiegu obróbki mostka haka pociągowego NSP1—19.

17658. 13.4 1951. Stanisław Bratkowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tarczy czteronożowej do nacinania wałków wieloklinowych.

17661. 13.4 1951. Czesław Onysk, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia uchwytu do rury do podwozia MSC—6.

17662. 13.4 1951. Franciszek Siedlecki, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia koszyczków łożysk kulkowych.

17664. 13.4 1951. Mieczysław Karaszewski, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego przyrządu do wyjmowania sitka sterylizatora.

17677. 13.4 1951. Roman Karpiński, kier. laboratorium, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu do wiercenia próbek laboratoryjnych.

17694. 14.4 1951. Jan Saładaj, pom. frezera, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zastępczego frezu ślimakowego do frezowania ślimacznicy SAM—13 dla uzyskania prawidłowego użebienia.

17695. 14.4 1951. Zygmunt Wrona, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu wkrętu z wkładką miedzianą w celu zabezpieczenia przeciw odkręcaniu się nakrętki przy frezarkach.

17696. 14.4 1951. Antoni Rasowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji pompki do oliwienia głowicy tokarki.

17697. 14.4 1951. Antoni Malinowski, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uproszczonego sposobu pomiaru pryzm za pomocą wałeczków.

17698. 14.4 1951. Joachim Wolnik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu kopiiowego do toczenia otworu mimośrodowego w korpusie pompki.

17700. 14.4 1951. Wiktor Leksza, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu matrycy do robienia odkuwek elementu maszynowego.

17701. 14.4 1951. Jerzy Glezer, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszenia konstrukcji sterowania grupy 1—Z maszyny KO—10.

17702. 14.4 1951. Joachim Wolnik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w śrubie.

17703. 14.4 1951. Joachim Wolnik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w kulce łącznika pompki.

17704. 14.4 1951. Jerzy Michalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmian konstrukcyjnych przy budowie prototypu obrabiarki.

17705. 14.4 1951. Stanisław Jednarzewski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do odwracania przyrządu z tarczą hamulca przy wierceniu obustronnym.

17706. 14.4 1951. Maksymilian Penczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania wycięć w podkładkach.

17707. 14.4 1951. Stanisław Paszek, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu modelu metalowego zamiast dotychczasowego drewnianego.

17709. 14.4 1951. Wilhelm Hajny, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszonego przyrządu do umocowania elementu maszyny przy obróbce.

17710. 14.4 1951. Czesław Romanowski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wykonania w stołach strugarek w styku płaszczyzn wyszpawania.

17711. 14.4 1951. Stanisław Janowski, kontroler, dokonał usprawnienia polegającego na zaprojektowaniu zmiany kształtu płytki, znajdującej się wewnątrz pompki chłodzeniowej olejowej do tokarki.

17712. 14.4 1951. Leonard Kaczmarek, kier. narzędziowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do hartowania wrzecion kąpieli solnej zamiast hartowania palnikami acetylenowymi.

17713. 14.4 1951. Bolesław Wochnik, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany sposobu obróbki kół na paski klinowe.

17714. 14.4 1951. Stefan Reichelt, ślusarz maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany technologii obróbki pilotów do tarczy 4-szczękowej, zmniejszając ilość operacji obróbczych.

17715. 14.4 1951. Roman Kowalik, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezu promieniowego R—20 ze starego nieużytecznego.

17717. 14.4 1951. Edmund Wojciuch, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na drobnej przeróbce konstrukcji maszyny, co umożliwiło wiercenie modelu za suwy owalnej maszynowo.

17718. 14.4 1951. Stanisław Stopka, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu połączenia części modelu chwytaków.

17719. 14.4 1951. Zygmunt Gajewski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uproszczonego sposobu zastosowania przewodów oliwnych do smarowania maszyny.

17720. 14.4 1951. Roman Kasprzyk, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przewijania śrub na prasie.

17721. 14.4 1951. Feliks Jasiński, tapicer, dokonał usprawnienia, polegającego na zaoszczędzeniu w ciągu roku 110 metrów brezentu używanego do pokrycia siedzeń.

17724. 14.4 1951. Stanisław Moldawa, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wózków suwnicowych sposobem gospodarczym.

17734. 14.4 1951. Stanisław Kapitanowicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uchwytu do elektrod spawalniczych.

17750—17753. 14.4 1951. Inż. Marian Bielecki, dyr. techn., inż. Jerzy Kordowski, szef. wydz. mech., Marian Janik, kier. wydz. rem., i Michał Walcerowicz, kier. wydz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu z części z innych maszyn specjalnej frezarki do obróbki tubingów.

17754—17756. 14.4 1951. Franciszek Mąsiorowski, ślusarz, Józef Klizner, mistrz ślusarski, i Józef Markiewicz, konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy,

polegającego na przerobieniu skrzynki biegów szlifierki w celu umożliwienia mechanicznego obciążania tarcz.

17796—17771. 14.4 1951. Paweł Martin, kier. wydz., Ignacy Lewandowicz, brygadzysta, i Stanisław Jąkowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnej osłony harmonijnej, zabezpieczającej tłok i cylinder prasy przed zanieczyszczeniem.

17772, 17773. 14.4 1951. Sylwester Grzelczak, brygadzysta, i Leon Maniewski, kier. planowania, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządów do frezowania nakładek nożowych.

17782, 17783. 14.4 1951. Józef Stopka i Władysław II Juraszek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu łożysk drewnianych zamiast fibrowych do ubijarek.

17784, 17785. 14.4 1951. Stanisław Pietraszek i Czesław Laskowski, pom. frezera, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu przyrządu do frezowania, umożliwiającym frezowanie dwóch sztuk elementu.

17799. 14.4 1951. Inż. Henryk Mańkowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu odlewów żeliwnych RS1—006 i RS1—007 częściami wykonanymi z blachy.

17804, 17805. 16.4 1951. Tadeusz Walczyński i Antoni Musiał, kontrolerzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu zabrakowanych kolumn do wiertarki do wykonania pierścieni dystansowych.

17806, 17807. 16.4 1951. Władysław Kaleta, kontroler, i Michał Rypień, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu szlifierki umieszczonej na wózku na szynach do czyszczenia rur.

17808, 17809. 16.4 1951. Józef Sapeta i Jan Ficoń, kalkulatorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu formowania kształtek.

17812. 16.4 1951. Henryk Lewandowski, wzorcacz, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu frezarki pionowej do szlifowania krzywizn o dowolnym promieniu.

17813. 16.4 1951. Henryk Rutkowski, blacharz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu operacji wycinania otworów i wybijania krawędzi przy podudziu szyny Volkmana.

17814. 16.4 1951. Franciszek Czekalski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania stopki Hegara.

17815. 16.4 1951. Stanisław Chojnacki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania korpusów do mechanizmów manometrów po cztery sztuki jednocześnie.

17817. 16.4 1951. Franciszek Przeworski, st. kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wykonywania operacji płaszczenia końców zębów do grabi konnych na walcierce profilowej.

17818. 16.4 1951. Bernard Kempński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania przetyczek do osi kół biegowych siewnika nawozowego.

17819. 16.4 1951. Edward Lazarowicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji zużytych kowadeł do kucia zębów do bron.

17820. 16.4 1951. Henryk Mroczyński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wykonywania spinaczy do pasów.

17821. 16.4 1951. Władysław Lau dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szpul o specjalnym kształcie do nawijania drutu na wątek siatki.

17823. 16.4 1951. Karol Hołdował, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do frezowania wcięć dla klucza obwodniowego na obwodzie grzybka.

17825. 16.4 1951. Stanisław Czerwiński, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu ręcznego czyszczenia kół zębatach podwójnych do sieczkarń czyszczeniem maszynowym w bębnie.

17828. 16.4 1951. Franciszek Szczotka, mistrz odlewni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu pro-wizorycznej suszarki do rdzeni, czynnej na czas remontu właściwej suszarki.

17829. 16.4 1951. Jan Klimek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na powiększeniu komory w su-szarni rdzeni.

17830. 16.4 1951. Władysław Flieger, mistrz szlifier-ski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu pomiarowego do pierścieni łożyskowych.

17831. 16.4 1951. Józef Starachowski, kier. dz., do-konał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki sprzęgła do automatu Pittlera.

17839. 16.4 1951. Cecylia Szołtysek dokonała usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do kształtowania żeberk do rdzeni wirników pomp odśrodkowych.

17844—17846. 16.4 1951. Leszek Zbyszewski i Feliks Ciećko, kontrolerzy, oraz Bolesław Kołodyński dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykona-niu przyrządu do pomiarów pierścieni do łożysk.

17847, 17848. 16.4 1951. Inż. Teofil Świta, dyr. techn., i Anioł Urbański, szef działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnych przyrządów do prostowania palców i płoz do żniwiarek.

17849, 17850. 16.4 1951. Stefan Kotwica, szlifierz, i Józef Starachowski, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu spo-sobu poprawienia zabrakowanych pierścieni ze zbyt dużymi otworami.

17851—17856. 16.4 1951. Leon Dziedzic, mistrz, Fe-lik Jarco, Władysław Skrzypek, Karol Tetlak, Kazimierz Jurasz i Franciszek Pawlus, formierze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu racjonalniejszego sposobu suszenia kielichów o dużych średnicach.

17857. 16.4 1951. Feliks Trawiński, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do rozciągania siatek w ciągowni.

17859. 16.4 1951. Ładysław Bielawski, przod. rze-mieślników, dokonał usprawnienia, polegającego na wy-konaniu instalacji natryskowej do badania szczelności da-chów wagonów.

17860. 16.4 1951. Stanisław Rojek, kier. robót, do-konał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wy-konania kłonic do wagonów kolejowych serii Pdkł ze sta-rych szyn kolejki wąskotorowej.

17861. 16.4 1951. Stanisław Klimczyk, st. rzemieśl-nik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowa-niu uchwytu, przytrzymującego szkło lampy zwrotnico-wej.

17862. 16.4 1951. Franciszek Piotrowski, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zasto-sowaniu śruby pomocniczej do zakładania płaskich sworz-ni przy sprężynie ciągnika wagonowego.

17864. 16.4 1951. Czesław Roszkowski, uczeń, do-konał usprawnienia, polegającego na wykonaniu oprawki do

skracania i stempelka do zawijania końcówek oliwiarek do PIMa.

17865. 16.4 1951. Leopold Orłański, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do szlifowania sprawdzianów łopatkowych na okrągło.

17866. 16.4 1951. Marian Sudak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji podstawy postumentu do wagi samochodowej.

17867. 16.4 1951. Józef Nowak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu stempla do obcinania krawędzi kapki skręconego w części, co umożliwia wielokrotne szlifowanie go.

17868. 16.4 1951. Władysław Kulczycki, nadmistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu automatu frezarskiego wiertel dentystycznych.

17869. 16.4 1951. Franciszek Króweczyński, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany procesu technologicznego w produkcji świrdrów.

17871. 16.4 1951. Józef Święcik, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu ściągacza do kompletowania piór resorowych.

17873, 17874. 16.4 1951. Roman Piszczak, robotnik piecowy, i Stanisław Wasiań, mistrz odlewni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skasowaniu trzech dysz na obwodzie kopulaka.

17875, 17876. 16.4 1951. Antoni Wieczorek i Mieczysław Plecha, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu spawarki stykowej do lutowania płytek ze spiekanych węglików na noże tokarskie.

17879—17881. 16.4 1951. Henryk Urbański, szlifierz, Florian Nielcarski, szef kontroli, i Franciszek Kozłowski, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu rolek do walcowania gwintów.

17882—17884. 16.4 1951. Romuald Rosiewicz, kier. produkcji, Mieczysław Wieniecki, brygadzysta, i Antoni Kuźmich, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu windy do transportu materiałów na pomost wsadowy w odlewni.

17885. 18.4 1951. Aleksander Henzler, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu trzech operacji przy produkcji zaczepu sprężyny środkowej główki prostowodu.

17886. 18.4 1951. Franciszek Tyński, majster tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany planu operacyjnego przy obróbce elementów tokarki.

17887. 18.4 1951. Antoni Kowalski, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu tokarskiego do wycinania pierścieni zębatach na gotowo nożami zespolowymi.

17888. 18.4 1951. Józef Stasiak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządów tokarskich do toczenia sprzęgieł wałka i śruby pociągowej tokarek typu TUS.

17899. 18.4 1951. Władysław Perliński, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu zaginania końców części 40—35.

17890. 18.4 1951. Antoni Karcz, wytaczarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania otworu w korpusie wrzeciennika.

17891. 18.4 1951. Stefan Krawczyński, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do dłutowania po sześć sztuk części 594 do WK 65.

17892. 18.4 1951. Marian Popiołek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu płyt wiertniczych do części Nr 1 do WK-63.

17893. 18.4 1951. Antoni Karcz, wytaczarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sprawdziana trzpicniowego do otworu we wrzecienniku wiertarki.

17894. 18.4 1951. Marian Gawlik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sprawdzianu spinaczy nowego typu do pasów klinowych.

17895. 18.4 1951. Władysław Wierucki, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu formowania kół zamachowo - hamulcowych.

17896. 18.4 1951. Józef Winiecki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przedłużacza do wiertel z połączeniem stożkowym.

17897. 18.4 1951. Marian Woś, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu materiału odpadowego przy produkcji sprężyn podwałkowych z nakładkami.

17898. 18.4 1951. Bernard Mader, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wałka do tokarek TUS-230.

17899. 18.4 1951. Maksymilian Wasilewski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu urządzenia do opróżniania młyna do masy formierskiej bez zatrzymywania ruchu.

17900. 18.4 1951. Stefan Kwaśniewski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania otworów kulisy.

17901. 18.4 1951. Bolesław Słabosz, szef kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany kształtu drążków dźwigni przy tokarkach.

17902. 18.4 1951. Władysław Szymkowski, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania sań do wiertarek.

17903. 18.4 1951. Wojciech Paprotny, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wyszukaniu w złomie przekładni i zastosowaniu jej do bębna w odlewni i toczaku.

17904. 18.4 1951. Hubert Przypałoś, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy formowaniu fałszywek gipsowych.

17905. 18.4 1951. Maksymilian Ber, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do dłutowania rowków wieloklinowych w pierścieniach oporowych przy kołówkach.

17906. 18.4 1951. Franciszek Zieliński, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do czołowego szlifowania frezów.

17907. 18.4 1951. Jerzy Majak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ułatwieniu wiercenia gwintowania nakrętek.

17908. 18.4 1951. Stanisław Glinkowski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wykrojnika do produkcji części traktora.

17909. 18.4 1951. Aleksy Mroziński, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania podcięcia noska zatrasku do prostowodu.

17910. 18.4 1951. Aleksander Henzler, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu montażu środkowej sprężyny główki prostowodu.

17911. 18.4 1951. Bolesław Drożdż, pom. ślusarza, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu dodatkowej operacji wiercenia przez zastosowanie dodatkowych stempli w wykrojniku do podpórki podstawy wieszaka.

17912. 18.4 1951. Leon Lipiński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmienieniu kolejności ope-

racji przy obróbce ramienia zaciskowego tokarki i zastosowaniu uchwytu do mocowania ramienia na tokarce.

17913. 18.4 1951. Władysław Jestadt, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu wykonania otworów stożkowych na panewki w głowicy tokarki.

17914. 18.4 1951. Wanda Malec, frezerka, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do frezowania dakielków do strzykawek dwóch frezów jednocześnie.

17915. 18.4 1951. Franciszek Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na połączeniu operacji tłoczenia rączki Hegara z wybijaniem numeru.

17916. 18.4 1951. Henryk Kaczmarczyk, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu lunety do rewolwerówki w celu podniesienia sprawności jej pracy.

17917. 18.4 1951. Jerzy Tykwiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów do wiercenia otworów w pokrywach i stojakach maszyn.

17918. 18.4 1951. Stanisław Nabielec, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji do kucia świdrow typu „Irwin“.

17919. 18.4 1951. Stefan Kolański, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wózka transportowego do wożenia kół kieratowych przy montażu.

17920. 18.4 1951. Stanisław Pieczka, przodownik szlifierni, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu ochron zabezpieczających rolki wyrównawcze i dystansowe przed zniszczeniem.

17921. 18.4 1951. Władysław Kulezycki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do polerowania wiertel dentystycznych.

17922. 18.4 1951. Józef Fober, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów pod frezowanie okienek stożków Morse'a w końcówkach wrzecion wiertarek stołowych ręcznych.

17923. 18.4 1951. Emanuel Warmuła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zabieraczy, umożliwiających szybsze i praktyczniejsze mocowanie zestawów parowozowych.

17924. 18.4 1951. Rajmund Kralowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu smarowania w skrzynkach przesuwu belki w karuzelówce.

17925. 18.4 1951. Józef Fitas, mistrz odlewni, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie formowania koników i głowic.

17926. 18.4 1951. Maksymilian Procek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu usunięcia jednej pompki oliwnej z maszyny i części z nią związanych jako zbędnej.

17927. 18.4 1951. Władysław Czyż, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu uszczelki skórzanych szczeliwem grafitowym w ubijaczkach grafitowych.

17935. 18.4 1951. Wacław Buduś, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w kołnierzach i pokrywach różnych rozmiarów we właściwych odstępach bez uprzedniego trasowania.

17942. 18.4 1951. Paweł Stefan, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do badania rozruszników.

17943. 18.4 1951. Paweł Stefan, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do montowania i rozbiórki prądnic rozruszników.

17944. 18.4 1951. Paweł Stefan, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do sprawdzania i regulacji prądnic.

17945. 18.4 1951. Antoni Godyń, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dźwigu do zamontowania i wymontowania skrzynki biegów przy samochodzie „Fiat“.

17950. 18.4 1951. Jan Nowak, tokarz; dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu istniejących przyrządów pomiarowych przez dodanie dodatkowych ostrzy do pomiarów elementów form wulkanizacyjnych.

17954. 18.4 1951. Kazimierz Gutkowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sposobem gospodarczym noża do skośnej skrawarki, dotychczas sprowadzanego z zagranicy.

17965. 18.4 1951. Władysław Macura, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wykrojnika do wyjęć w rurze wewnętrznej pompki suwakowej.

17966. 18.4 1951. Feliks Micigulski, majster hartowniczy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu pieca elektrycznego we własnym zakresie z elementów piecowych, wybranych ze składu przedmiotów niezulecznych.

17967. 18.4 1951. Jan Kaczmarzski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu łożyska oporowego na wałku ślimaka przy wciągu do żeliwników.

17968. 18.4 1951. Mieczysław Jaros, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oprawki, zezwalającej na zamocowanie w niej trzech noży tokarskich.

17971. 18.4 1951. Lucjan Piotrowski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na lepszym wykorzystaniu blachy mosiężnej przez wykrawanie z jednego paska blachy dwóch rodzajów płytek do manometrów.

17972. 18.4 1951. Stanisław Chojnacki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwóch frezów tarczowo - czołowych zamiast frezu palcowego przy frezowaniu sześciokąta korpuśu manometru.

17973. 18.4 1951. Kazimierz Andrzejak, kier. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu mieszanki o zmienionym składzie do konserwacji wyrobów metalowych.

17977. 18.4 1951. Stefan Wiora, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu frezarki uniwersalnej do obróbki frezem ślimakowym naprawianych zębów kół zębatach do elektrowozów.

17981, 17982. 18.4 1951. Stanisław Makowski, brygadzysta, i Czesław Kniola, kier. dz. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu szlifierni do nakroju gwintowników.

17983, 17984. 18.4 1951. Lucjan Piotrowski i Wacław Kluch, ślusarze narzędziowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wykrojnika do mechanicznego wycinania otworów w pierścieniu manometru.

17991, 17992. 18.4 1951. Stefan Krajenka, mistrz, i Julian Lewandowski, kier. warszt., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu istniejącej instalacji o napięciu 220 V jako instalacji awaryjnej w podstacji elektrycznej.

17999, 18000. 18.4 1951. Zbigniew Fiołka, mistrz mech., i Henryk Wrembel, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu nowej konstrukcji szablonu, ułatwiającego sprawniejsze wypalanie ramion do wózków trakowych.

18003, 18004. 18.4 1951. Adam Łomozik, ślusarz maszynowy, i Józef Nowak, mistrz tokarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przy-

ządu do nacinania ząbków na frezach do ostrzenia noży dyfuzyjnych.

18005, 18006. 18.4 1951. Romuald Rosiewicz, kier. produkcji, i Mieczysław Wieniecki, ślusarz brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wózków do transportu wewnętrznego.

18007, 18008. 18.4 1951. Kazimierz Wujczak i Zbigniew Wujczak, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu do wiercenia podstawy wieszaka za jednym zamocowaniem w przyrządzie.

18009, 18010. 18.4 1951. Czesław Sawicki i Eugeniusz Suwor, traserzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu szablonów do trasowania.

18011—18013. 18.4 1951. Eryk Bortel, technik, Henryk Medek, ślusarz, i Julian Karpiniec, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu pierścienia ślizgowego w miejsce łożyska.

18014—18016. 18.4 1951. Edward Hiller, mistrz oddz. mech., Stanisław Kacperski, formierz, i Józef Augustyniak, mistrz odlewni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu formowania ręcznego części sieczkarni i młocarni przez formowanie maszynowe.

18025. 20.4 1951. Michał Ozorowski, insp. maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nożyc do cięcia lin.

18039, 18040. 20.4 1951. Stefan Walisiewicz, kier. warsztatu, i Antoni Kujawa, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ulepszonego sposobu odlewania płyt ołowianych.

18051. 24.4 1951. Antoni Pierowicz, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przedłużacza do śrub do mocowania przedmiotu na obrabiarce.

18073. 24.4 1951. Ryszard Adolf, mistrz hali maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w płytkach rusztowych do rusztów kotłowych ruchomych.

18080, 18081. 24.4 1951. Mieczysław Kozieł, ślusarz, i Michał Ring, pom. ślus., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu stempla do wycinania narożników w okuciach do ławek.

18088—18090. 24.4 1951. Mgr Czesław Kulma, dyr., Stanisław Spytkowski, kierownik, i Leon Szewczyk, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu maszyny do produkcji plomb ołowianych.

18092, 18093. 24.4 1951. Wiktor Skiba, ślusarz, i Franciszek Gorywoda, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu przyrządu do wycinania otworów w tulejkach mosiężnych.

18106. 24.4 1951. Władysław Orgacki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu wykonywania terek metalowych do gumy przez zastosowanie dziurkowania na prasie.

18114. 26.4 1951. Henryka Pszczółkowska, tokarz, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wiertarki do usuwania zadziórów, powstałych przy rozwiercaniu otworów, w zamian wykonywania tej operacji na tokarce.

18115. 26.4 1951. Włodzimierz Niepoń, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu innej konstrukcji zastawki dzwonka przy budziku.

18116. 26.4 1951. Jan Ficoń, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu otworów do zasuw w uchu skrzynki ulicznej przez zaformowanie, co eliminuje dotychczasowe wiercenie.

18117. 26.4 1951. Wojciech Żur, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu mieliwa sz-

motowego kamieniem kwarcytowym w masie ognioodpornej do żeliwiaków.

18118. 26.4 1951. Robert Heród, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu skasowania tarcz podziałowych przy suportach zdzierających.

18119. 26.4 1951. Jan Chorościan, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na jednoczesnym wprowadzeniu równoległe ustawianych dwóch noży w celu wykonania kanałków teowych w podstawach obrotowych do imadeł.

18120—18123. 26.4 1951. Gustaw Stanisławski, Józef Fajkowski, Zygmunt Woliński i Karol Mikołajczyk, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu zabrakowanych porowatych bębnow aluminiowych po poprawieniu ich przez nitowanie.

18124. 26.4 1951. Florian Zmarzły, kierowca, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu nośności samochodu ciężarowego przez zainstalowanie dodatkowego resoru na tylną oś.

18127. 26.4 1951. Stanisław III Słopka, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu okucia końców połówek kołnierzy przy szablonach formierskich.

18128. 26.4 1951. Brunon Borkun, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ustawiania pochylenia listwy suwaka przyrządu do toczenia stożków tokarki.

18129. 26.4 1951. Jerzy Michałski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu montażu i ulepszeniu działania i zakresu obrabialności nowobudowanej obrabiarki KCE.

18131. 26.4 1951. Feliks Łoś, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu oprawki do wytaczania otworów na frezarce.

18132, 18133. 26.4 1951. Cyryl Hamielec i Stanisław Tworek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu wyrzutnika przy przyrządzie do dziurkowania ogniwek łańcucha do zgrzeblarek.

18134, 18135. 26.4 1951. Stefan Palonek i Ignacy Lewandowicz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu konstrukcji przciśnawarki przez poprawienie sprężyn wspierających, wzmocnienie podporę mimośrodowej, zastosowanie śrub motylkowych, fartucha ochronnego i zabezpieczenie zacisków.

18140, 18141. 26.4 1951. Jan Dobosz, ślusarz, i Stefan Kotwica, mistrz szlifierski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uruchomieniu szlifierek nieznanymi w Polsce typów.

18146. 27.4 1951. Józef Kwieciński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania wspornika skrzeparki SSW, zezwalającego na jednoczesne frezowanie kilkunastu sztuk.

18147. 27.4 1951. Józef Twardawa, popielarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu naczynia do smarowania kół zębatych olejem nieużytkowym.

18151. 27.4 1951. Henryk Kryczyk, st. brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania z odpadków uszczelki do złączek.

18152. 27.4 1951. Stanisław Kowalski, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy szlifierkach rurek stałych żelaznych do doprowadzania oliwy zamiast węży elastycznych.

18153. 27.4 1951. Józef Kochmański, technik dokonał usprawnienia przy obróbce osi bębnow sprężynowych oraz oszczędności na materiale przez zmianę konstrukcji osi.

18154. 27.4 1951. Edmund Bąkiewicz, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu

przrzędów do wiercenia otworów w częściach stojaka krochmalki na wiertarce.

18155. 27.4 1951 Józef Orbaczewski, kier. narzędziowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu całkowicie zużytych centrowników jako noży tokarskich.

18156. 27.4 1951 Wacław Siemiaszko, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dwóch przrzędów pomocniczych do toczenia zacisków statywu czujnika.

18157. 27.4 1951. Jan Raczyński, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na podniesieniu jakości odlewu przez zastosowanie kokili.

18158. 27.4 1951 Wilhelm Hajny, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przrzędu do skośnego toczenia ścięcia o prom. 300 i płaszczyny górnej na zabieraczach.

18159. 27.4 1951 Teofil Dzik, przod. rzemieślników, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do ogumienia kół nośnych dźwigu „Yale” bezużytecznych segmentów gumowych, posiadanych w magazynie remanentów.

18160. 27.4 1951 Jan Kirken, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu zębalki przy szlifierce do pił tarczowych, ulepszającej posuw szlifierki.

18161. 27.4 1951. Wincenty Brzeziński, ślusarz, dokonał usprawnienia polegającego na wykonaniu zagięć u podpór bocznych do osiek kraźników do przenośników taśmowych na krawędziarce zamiast na gorąco.

18163. 27.4 1951 Izydor Paszek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji podstawy zabieracza, co przyczyni się do zmniejszenia czasu obróbki.

18164. 27.4 1951 Kazimierz Maszczyk, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu metody szlifowania suwaków walcowych na szlifierkach kłowych.

18165—18168. 27.4 1951. Inż. Feliks Braun, kier. ruchu, inż. Stanisław Siekierski, dyr. techn., oraz Jerzy Kiliński i Jurkiewicz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu tokarki czółówki przy wykorzystaniu części z tokarki zdekompletowanej.

18169, 18170. 27.4 1951. Alfred Bałut, mistrz ślusarski, i Edward Stolarski, kalkulator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowaniu i zastosowaniu lepszej konstrukcji zasobnika czernidla, gwarantującej dokładność wymieszania.

18171 — 18173. 27.4 1951. Franciszek Kosmała, kier. ruchu, Paweł Odoj, mistrz, i Jan Biolik, przodownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu i zorganizowaniu potokowego montażu wozów kopalnianych normalnej pojemności.

18174, 18175. 27.4 1951. Józef Prochwicz, kier. odlewni, i Czesław Kolonek, formierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu rdzeni metalowych przy formowaniu kół zapadkowych.

18176 — 18178. 27.4 1951. Czesław Mikołajczyk, ślusarz, Tadeusz Wronowski, technik, i Michał Pantoł, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do próbowania łańcuchów i nadawania im elastyczności.

18181. 28.4 1951. Zenon Maj, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na usztywnieniu osady kła do szlifierki Oro 2.

18182. 28.4 1951. Władysław Gryczka, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do konserwacji łożysk.

18183. 28.4 1951. Stanisław Krzysztofiak, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tarczy stalowej do szlifierki.

18184. 28.4 1951. Piotr Ejankowski, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce suportu przy szlifierce do nakroju, umożliwiającej zbliżenie tarczy, co pozwoli zwiększyć używalność tarczy o 33%.

18185. 28.4 1951. Marian Matuszewski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji podstawki przy rolkach do walcowania gwintowników.

18186. 28.4 1951. Kazimierz Stawowczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do wiercenia uchwytu wrzeźona.

18187. 28.4 1951. Józef Świerczyński, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu formowania maszynowego zamiast ręcznego.

18188. 28.4 1951. Józef Socharzewski, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do ustawiania rdzeni do tarcz gwiazdzistych.

18189. 28.4 1951. Kazimierz Góralski, kierowca, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu malowania wskazówek do liczydeł gazomierzy przez zanurzenie w kąpieli z farby.

18190. 28.4 1951. Józef Mękarski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu wykonania wałków kalandrowych do łączniarki taśm.

18191. 28.4 1951. Jan Dobosz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu osłony na szlifierki wahliwe.

18192. 28.4 1951. Jan Gaszak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do obcinania igieł na odpowiednią długość.

18193. 28.4 1951. Tadeusz Błaszczuk, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podstawy matrycy do żłobkowania igieł.

18194. 28.4 1951. Bolesław Gosławski, rozdzielca w narzędziowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu jednoczesnego frezowania trzech kawałków przy jednym wirze na gotowo w matryczkach, młoteczkach i wkładkach kowarki.

18202. 28.4 1951. Tadeusz Łopuszyński, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędów do sprawdzania równoległości łoż, głowic oraz suportów przy obrabiarkach.

18204. 28.4 1951. Edmund Woźniakowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaoszczędzeniu materiału przy remoncie nacinarki przez wykorzystanie złomu.

18205. 28.4 1951 Bronisław Puzder, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu kosztów obróbki detali do szlifierek typu SJW-1000 przez zmniejszenie ilości otworów wierconych dla spadu chłodzwa.

18206. 28.4 1951. Adolf Czaplą, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do wytłaczania reflektorów.

18207. 28.4 1951. Józef Kozaczek dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu skróconego sposobu wysuszania palników lamp karbidowych.

18208. 28.4 1951. Józef Czyszczoń, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu do wiercenia otworów w gałkach do poręczy.

18209. 28.4 1951. Paweł Otlík, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przrzędu, ułatwiającego wiercenie otworów w stożkowej powierzchni główki.

18210. 28.4 1951. Wilhelm Maśloch, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na spowodowaniu

oszczędności na płytkach i śrubach kolejowych, potrzebnych do uruchomienia bocznicy, przez wykorzystanie wyszukanych w złomie.

18212. 28.4 1951. Władysław Kasprzak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy automatach rynienki do spływu pierścieni.

18213. 28.4 1951. Józef Mocarski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków do produkcji koszyczków do łożysk kulkowych.

18214. 28.4 1951. Henryk Makarski, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu zużytych noży do trepanacji prostych przez przerobienie ich na noże ze ścięciem.

18215. 28.4 1951. Jan Dobosz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu do mocowania pierścieni na szlifierce S.M.H.

18216. 28.4 1951. Edward Jaśkowiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu we własnym zakresie pompy wysokociśnieniowej z manometrem kontrolnym do sprawdzania reperowanych manometrów.

18217. 28.4 1951. Tadeusz Myszkowski, ślusarz mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji sprzęgła do tokarni „Somua”.

18218. 28.4 1951. Mieczysław Szycha, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu skasowania operacji frezowania przy dźwigni przewijarki krzyżowo-konicznej jako zbędnej.

18219. 28.4 1951. Marian Karasiński, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany operacji przy obróbce pierścieni przewijarki krzyżowo-konicznej.

18220. 28.4 1951. Stanisław Tworek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na podniesieniu jakości produkcji sprężyn wrzecionowych z kołnierzykami przez zastosowanie odpowiedniego stempla.

18221. 28.4 1951. Józef Winiecki, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji rowkarki pionowej.

18223. 28.4 1951. Walter Taistra, ślusarz maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wyszlifowaniu łoża tokarki sposobem gospodarczym.

18226. 28.4 1951. Henryk Drabek, heblarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu piasty w głowicy tokarki przy osi.

18227. 28.4 1951. Wilhelm Hajny, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do skośnego toczenia ścięcia o promieniu 300 i płaszczyzny górnej na zabieraczach.

18228. 28.4 1951. Ryszard Nowakowski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji wstrząsacza do śrutowników i nakrętki wału głównego śrutowników.

18230. 28.4 1951. Ignacy Sikorski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na naprawieniu pękniętej tarczy 4-szczękowej tokarki przez nałożenie pierścieni stalowych.

18231. 28.4 1951. Stanisław Bojakowski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do gięcia paląka zębatego pracy na zimno bez potrzeby podgrzewania materiału.

18232. 28.4 1951. Paweł Borkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do gięcia ramion koła sterowego jednorazowego zagrzania materiału i użycia tylko pracy buldożera z pominięciem dotychczasowego gięcia na prasie ciernej.

18233. 28.4 1951. Feliks Kopman, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie operacji rozwiercania otworu przez tłoczenie.

18234. 28.4 1951. Konrad Nogowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu matrycy specjalnej dźwigni, pozwalającej na półautomatyczne wyciąganie z matrycy po drugim gięciu cholewy do korpusu pługa ciągnikowego.

18235. 28.4 1951. Edmund Plieth, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zamiast ręcznego maszynowego gięcia strzemioma tylnego rozsiewacza nawozowego „Kujawiak”.

18236. 28.4 1951. Edmund Lembicz, kontroler warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu złożonego frezu, przy którego pomocy obrabia się dwie operacje jednocześnie.

18237. 28.4 1951. Józef Raczkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, służącego do wiercenia i gwintowania zabieraków.

18238. 28.4 1951. Józef Starachowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezów do trepanacji o dwustronnych ostrzach.

18239. 28.4 1951. Stanisław Dekiel, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu korytka, doprowadzającego kulki do tarczy szlifierskiej, w celu podwyższenia równomierności dopływu kulek.

18240. 28.4 1951. Stefan Kotwica, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu do trzpienia uniwersalnego szlifierki końcówki rozprężonej wymiennej.

18241. 28.4 1951. Andrzej Nowak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu głowicy do szlifierki Van - Norman w celu podniesienia dokładności szlifowania.

18242. 28.4 1951. Stanisław Krzysztofiak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do odmierzania ilości kulki łożyskowych.

18243. 28.4 1951. Ferdynand Szenfeld, kier. montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu wykonania rowków, rozprowadzających smar w panwiach łożysk ślizgowych.

18245. 28.4 1951. Antoni Stypulkowski, kotlarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania zaworów.

18246. 30.4 1951. Józef Nikielski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu nastawnego stojaka żelaznego jako podpórki celem utrzymania na odpowiednim poziomie drąga żelaznego czyli przedłużaczy przy gwintowaniu rur.

18248. 30.4 1951. Ignacy Zielński, rymarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu naprężacza pasa przy silniku.

18252. 30.4 1951. Ernest Labus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu i wykorzystaniu wybrakowanych wałków wiertniczych.

18253. 30.4 1951. Wacław Michalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia i gwintowania zabieraków tokarskich.

18254. 30.4 1951. Tadeusz Kołodziejski, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na przeniesieniu roboty gwintowania wałków z tokarni na ręczne gwintowanie przez ślusarzy.

18255. 30.4 1951. Emanuel Warmuła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmniejszenia ilości zębów na wieńcu ślimacznicy.

18257. 30.4 1951. Wilhelm Ledek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu i wykorzystaniu wycofanej z ruchu pompy wodnej o wydajności 3 m³/min.

18261. 30.4 1951. Franciszek Bąkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu obróbki

odlewów brązowych ramion zbieraczy prądu frezem na wiertarce.

18262. 30.4 1951. Józef Stankiewicz, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu doprowadzania oliwy do rolek, smarujących stół szlifierki.

18263. 30.4 1951. Marian Rządowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu optimetru pionowego.

18268. 30.4 1951. Jan Wojtas, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu ostrzałki, przeznaczonej do pił tarczowych, do ostrzenia pił kabłąkowych.

18272. 30.4 1951. Piotr Gajda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu koła zębatego z drzewa bukowego do przekładni cichobieżnej przy napędzie rusztu mechanicznego.

18274. 30.4 1951. Adam Porombka, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu uchwytu nożowego do tokarki.

18278. 30.4 1951. Ludwik Żmuda, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu acetylenem gazem świetlnym przy cięciu metali.

18279. 30.4 1951. Stefan Baranowski, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do mikrodurometru Hausera uchwytu do przesuwania próbek w dwóch prostopadłych kierunkach.

18287. 30.4 1951. Ludwik Żmuda, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uniwersalnego uchwytu nożowego do tokarek, karuzelówek i strugarek.

18288. 30.4 1951. Ludwik Żmuda, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłony, zabezpieczającej przed wypadkiem okaleczenia ręki podczas pracy przy pile kabłąkowej typu „Fabo“.

18295. 30.4 1951. Józef Bajur, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noży profilowych do wykonywania wgłębień w denkach tłoków silników spalinowych wtryskowych.

18296. 30.4 1951. Franciszek Jaromin, kontroler techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do rozwiercania otworów w łubkach do transportera.

18299. 30.4 1951. Stefan Baranowski, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowego oświetlacza do mikroskopu metalograficznego, pracującego przy świetle odbitym.

18300. 30.4 1951. Ludwik Żmuda, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu listew osłonowych przy nożach w nożycach mechanicznych.

18301. 30.4 1951. Antoni Cebo, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kopiału do toczenia elementów o powierzchniach stożkowych na rewolwerówkach.

18318. 30.4 1951. Franciszek Dembski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu gładkich krążków stalowych jako wyrównywaczy do tarcz szlifierskich.

18325. 30.4 1951. Henryk Ficzulski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody obróbki płyt o dużych wymiarach na strugarce o możliwościach obróbki tylko płyt mniejszych, przez zastosowanie dwóch operacji.

18327. 30.4 1951. Edmund Tonder, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu skrzynki przekładniowej.

18338, 18339. 30.4 1951. Paweł Kłosek, ślusarz, i Walter Simon, maszynista, dokonali usprawnienia jako współ-

twórcy, polegającego na zastąpieniu przekładni ślimakowej napędem pasowym.

18358. 2.5 1951. Aleksander Kowalski, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu szczegółu okucia gradzin do ławek.

18363. 2.5 1951. Paweł Domanek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu na podkładki odpadków, powstających przy wycinaniu płyt podustrowych.

18364. 2.5 1951. Józef Jeszke, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, służącego do wkładania i wyciągania kawałka wlotowego w opornik produkowanych gazomierzy.

18366. 2.5 1951. Józef Czajka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu specjalnych przewodów z zaworami do połączenia rurociągu ze zbiornikiem od kompresorów.

18367. 2.5 1951. Władysław Doruch, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu żurawia wywrotki, jako urządzenia pomocniczego przy tuszowaniu suportów tokarek.

18368. 2.5 1951. Władysław Dworak, instruktor szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu rysunku części obrabiarki, co umożliwiło wykonanie otworu w operacji tokarskiej na gotowo przy równoczesnym anulowaniu operacji szlifowania otworu.

18369. 2.5 1951. Tadesuz Foik, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu frezerskiego, umożliwiającego jednoczesną obróbkę ośmiu szluk.

18370. 2.5 1951. Paweł Dziechciarz, kontroler montażowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji otworów pionowych w głowicy tokarni.

18371. 2.5 1951. Leon Milewski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ułatwieniu szlifowania segmentów pił tarczowych przez poprawienie oprawy.

18372. 2.5 1951. Henryk Krawczyk dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu szablonu traserskiego do znaczenia otworów.

18373. 2.5 1951. Jan Góral, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wytaczania otworów na gotowo w sprzęgle po skompletowaniu z kołem zębatym.

18374. 2.5 1951. Szaja Łabuński, mistrz wag, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania łącznika bocznego do wagi 15 t.

18376. 2.5 1951. Antoni Alabrudziński, kier. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji haków pociągowych do wałów pierścieniowych.

18377. 2.5 1951. Józef Boruc, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu koszyka wysypowego przy śrutownikach S—260.

18378. 2.5 1951. Hugon Kubiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu ułatwień i skrócenia czasu obróbki w gryzowaniu nacięć do klucza w kołnierzu gniazdka mimośrodowego łożyska.

18379. 2.5 1951. Piotr Lampart, mistrz szlifierski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu, ułatwiającego jednoczesne szlifowanie 11 sztuk listew do Forkardt'a.

18380. 2.5 1951. Władysław Myczewski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu wycinaka do robienia uszczelki skórzanych i azbestowych do lamp ulicznych.

18381. 2.5 1951. Inż. Zygmunt Bodnar dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu narzędzia

szczególnej pomiarowej do mierzenia grubości płytek, średnic itp.

18385. 2.5 1951. Maksymilian Jezusek, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytaczania łożysk.

18386. 2.5 1951. Józef Mocha, przod. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do montowania wału napędowego.

18392. 2.5 1951. Wilhelm Lampka, przod. frezerski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu podziałowego o większym zakresie podziału oraz większej wszechstronności.

18393. 2.5 1951. Karol Sroka, insp. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do badania współosiowości i równoległości osi obrabiarek.

18394. 2.5 1951. Walter Muszaliak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyszukaniu w złomie łańcucha „Galla“ i zastosowaniu go na zawieszenie przeciwwagi przy 6-ciu maszynach.

18396. 2.5 1951. Edward Żyła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu nacinania gwintów na wałkach do wiertarek piersiowych i stolowych.

18397. 2.5 1951. Paweł Nadolski, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolek do walcowania gwintowników rurowych.

18398. 2.5 1951. Henryk Kryczyk, st. brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na sposobie zamknięcia oczka pręta łącznika do gazomierza.

18399. 2.5 1951. Józef Knopp, szofer, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do badania na szczelność bocznych rur gazomierzy.

18400. 2.5 1951. Józef Jeszke, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu na narzędziu wcinaka kanału wylotowego gazomierza zabezpieczenia chroniącego pracownika od okaleczeń.

18401. 2.5 1951. Józef Mecner, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na doprowadzeniu oleju do smarowania do łożyskowania wrzeciona roboczego tokarki.

18402. 2.5 1951. Józef Mecner, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu pompki oliwnej, smarującej skrzynkę suportową.

18403. 2.5 1951. Julian Kaczmarczyk, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do tokarki pompy chłodzącej, wyszukanej w złomie.

18404. 2.5 1951. Stanisław Domagała, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu oznaczania wielkości przepływu wody wodomierzy typu JSW 3.

18405. 2.5 1951. Walenty Samojło, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu obróbki korpusu reduktora ciśnienia gazu przy zastosowaniu noży zespołowych.

18406. 2.5 1951. Brunon Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu narzędzia złożonego, które z odpadków blachy jednocześnie wycina, tłoczy i dziurkuje gotową nóżkę.

18416. 2.5 1951. Mieczysław Kozieł, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania otworów w okuciach do ławek.

18429, 18430. 2.5 1951. Ludwik Grabowski i Jan Białkowski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu zaworów zwrotnych i zaporowych przy kotłach parowozowych.

18435, 18436. 2.5 1951. Zbigniew Kolarz i Józef Kręcisz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegające-

go na zastąpieniu wałków sprężynowych do napędu pompek dozujących masę przez wałek kardana.

18439, 18440. 2.5 1951. Albert Szablewski i Bronisław Ciesielski, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu trzpienia rozprężnego do obtaczania złączek i tulejek dolnych do gazomierza.

18441, 18442. 2.5 1951. Bronisław Klabacha, brygadzysta, i Marian Popiołek, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu pomocniczego przyrządu, ułatwiającego centrowanie i prowadzenie wytaczadła przy obróbce elementów produkcji.

18443. 2.5 1951. Józef Nadański, mistrz budowlany, i Józef Fitas dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce wadliwej konstrukcji suszarni w odlewni.

18480, 18481. 3.5 1951. Szczepan Mrowiec, sztygar, i Teodor Maciuch, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na użyciu do wykonania sworzni do rynien żelaza na potrzebny wymiar oraz przyspawania kółnierza wzamian dotychczasowego toczenia z grubszej średnicy.

18484, 18485. 3.5 1951. Jan Duda, ślusarz, i Szczepan Mrowiec, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na utwardzeniu zębów koła zębatego.

18486, 18487. 3.5 1951. Hieronim Klimczak, kier. ruchu, i Tadeusz Wołoszkiewicz, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu prowadzenia łożyskowego do toczenia stożków przy narzędziach stomatologicznych.

18492, 18493. 3.5 1951. Stefan Łachnik i Zygmunt Gawroński, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu oprawki dwuramiennej i zastosowaniu szerszych noży do zataczania frezów do rowków Whitworth'a.

18491, 18495. 3.5 1951. Jan Łada, ślusarz, i Stanisław Szupryczyński, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do mechanicznego stemplowania narzynek.

18502, 18503. 3.5 1951. Franciszek Kosiński, robotnik, i Tadeusz Nowicki, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na metalizacji zużytych palników do pieców hartowniczych spodowych.

18504, 18505. 3.5 1951. Edmund Plieht, ślusarz, narzędziowy, i Edward Łazarowicz, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do głęcia dźwigni siewnika nawozowego „Kujawiak“ prasy poziomej „Buldozer“.

18519—18521. 3.5 1951. Benon Mostowski, tokarz, oraz Edward Łazarowicz i Alfred Mikołajczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu obróbki osi łożyska kulisy rozsiewacza nawozowego „Kujawiak“ specjalnie skonstruowanym frezom.

18522—18524. 3.5 1951. F. Gaszak, brygadzysta tokarski, inż. G. Szelaż, kier. oddz., i J. Wiciński, mistrz szlifierski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu metody wyżarzania igieł w atmosferze beztlenowej.

18525—18527. 3.5 1951. Władysław Martyniuk, frezer, Edward Wachowiak, nadmistrz, i Stefan Walerski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu ułatwiającego obróbkę urządzenia, mocującego skrzynkę zmianową.

18542. 3.5 1951. Tadeusz Dziugieł, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szybra przy palenisku lokomotywki parowej.

18549. 3.5 1951. Waldemar Zawadzki, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przy-

- ządu do wymontowywania zaworów z głowic silników górnozaworowych.
- 18555.** 3.5 1951. Teodor Pawłowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do mierzenia średnic grubych wałów.
- 18558.** 3.5 1951. Jan Hoszko, tokarz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wytażania łożysk samochodowych.
- 18599.** 5.5 1951. Stanisław Kulpiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia rur i prętów.
- 18623.** 5.5 1951. Emil Wiktor, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do gwintowania śrub w koniku tokarki za pomocą narzynki.
- 18654.** 5.5 1951. Teofil Ciszewski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu łożyskowania wirnika pompy odśrodkowej przez zainstalowanie dodatkowego łożyska oporowego.
- 18660.** 5.5 1951. Brunon Krajewski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu szlifierki do ostrzenia pił.
- 18667.** 5.5 1951. Stefan Fidler, zast. mistrza, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego bezpiecznika do podawacza suszarki salmiaku surowego.
- 18671.** 5.5 1951. Franciszek Buczyński, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu zaworu do pompy głębinowej.
- 18677.** 5.5 1951. Wiktor Skiba, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu uchwytu do kolby lutowniczej.
- 18698.** 7.5 1951. Inż. Zygmunt Pluciennik dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zasilania kotła parowego skroplinami pompowanymi przez zawór pływakowy.
- 18704.** 7.5 1951. Eugeniusz Kramarz, st. technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przeprowadzeniu remontu i poprawieniu sprawności tokarki.
- 18726.** 7.5 1951. Inż. Witold Borkowski dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji zacisków do automatów tokarskich.
- 18729.** 7.5 1951. Wilhelm Trembaczowski, dozorca warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sprzęgła do silników elektrycznych.
- 18736.** 7.5 1951. Bernard Oszek, zast. mistrza, dokonał usprawnienia, polegającego na wbudowaniu bocznika przy turbinie parowej w celu polepszenia obiegu oleju.
- 18840.** 9.5 1951. Alojzy Małek, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu dwóch pras powietrznych wybranych ze złomu i dostosowaniu ich do prasowania past.
- 18842.** 9.5 1951. Bolesław Jarzabek, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy lekkiego kafara powietrznego do tłuczenia złomu żeliwnego do żeliwiaków.
- 18857.** 9.5 1951. Jerzy Gorys, technik konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji nagrzewnic powietrza.
- 18858.** 9.5 1951. Józef Katner, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu zestawu czyszczalników wodoru i obudowie w skrzynkę przenośną.
- 18859.** 9.5 1951. Józef Katner, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu aparatu „Kipp'a“ do wytwarzania siarkowodoru dla zwiększenia wydajności, zredukowania obsługi i zabezpieczenia przed rozbitciem.
- 18869.** 9.5 1951. Dyduch, prac. fiz., dokonał usprawnienia jako współtwórca, polegającego na wykonaniu przyrządu do gięcia blach.
- 18872.** 9.5 1951. Paweł Pawełek, prac. warszt., dokonał usprawnienia toczenia korbowodów do samochodów.
- 18886.** 9.5 1951. Władysław Książek, mistrz dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wykonania korpusów do reduktorów tlenowych i acetylenowych z główką stałą.
- 18907.** 10.5 1951. Bronisław Czajkowski, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu pasa skórzanego przy młocie pneumatycznym pasami klinowymi.
- 18919.** 10.5 1951. Franciszek Żmuda, bryg. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu chłodzenia silnika spalinowego A—22.
- 18933, 18934.** 10.5 1951. Zygfryd Kołodziej i Władysław Nowotny, mechanicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu ogrzewania samochodu.
- 18935.** 10.5 1951. Franciszek Moćko, nadmonter, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu dławic węglowych na metalowe.
- 18936.** 10.5 1951. Jan Nowak, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu montażowej pochwy s₁ awacza na elektrody.
- 18938.** 10.5 1951. Gerard Sadowski, pom. montera, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyciągania zapieczonych kierownic z turbiny „Wumag“ i „Escher-Wyss“.
- 18939.** 10.5 1951. Wilhelm Gałuszka, tokarz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu suportu do wytaczarki do toczenia labiryntowych dymysów.
- 18945.** 10.5 1951. Ch. Banaszkiewicz, mistrz oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowego sprzęgła przy elewatorach i łamaczach.
- 18973, 18974.** 10.5 1951. Tadeusz Dzedzic, mistrz ślusarski, i Gustaw Pisarczyk, kier. biura fabrykacji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przystawki pasowej do walcarki zamiast kół żębatych.
- 18975.** 10.5 1951. Jan Rufka, kier. biura fabrykacji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu głowicy wiertarskiej uniwersalnej do rozwiercania otworów przy produkcji.
- 18976—18978.** 10.5 1951. Mikołaj Femian, Mieczysław Kowalczyk i Paweł Mrawiec, spawacze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu stołu spawalniczego z wyciągiem gazów spawalniczych.
- 18979.** 10.5 1951. Artur Kasprzycki, insp. montażowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu suwaka do liniału traserskiego.
- 19003.** 10.5 1951. Józef Turała, kier. oddz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu tulejek dystansowych, toczonych z pręta, przez tulejki wytłaczane z blachy.
- 19004.** 10.5 1951. Józef Nogalski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do frezowania ramek stycznika.
- 19006.** 10.5 1951. Józef Reszczyński, mistrz oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonywania obudowy szaf rozdzielczych.
- 19007.** 10.5 1951. Czesław Nowak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego przyrządu do wykonywania zamków do szaf rozdzielczych.

19008. 10.5 1951. Antoni Kowalczyk, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu okularu do podpierania drutów przy toczeniu.

19011. 10.5 1951. Stanisław Marczyński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do kalibrowania rurek do grzejników.

19012—19014. 10.5 1951. Jan Kantor, ślusarz, Józef Zioberko, kier. biura konstr. i Rudolf Grygierczyk, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu narzędzia do odlewania pod ciśnieniem kompletnego półfabrykatu Nr 513.

19015, 19016. 10.5 1951. Józef Kokot, brygadzysta, i Stefan Tomiczek, ślusarz narzędziowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu narzędzia do cięcia szyn.

19018. 10.5 1951. Marian Podstawka, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wykrojnika przy produkcji podkładek mosiężnych.

19023. 10.5 1951. Franciszek Kunicki, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kła z igłą przy produkcji.

19055. 10.5 1951. Józef Arabski, mistrz warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania osłon na kółka do aparatów sadzowych.

19056—19058. 10.5 1951. Stefan Frączek, kreślarz, Bogusław Zajączkowski, ślusarz, i Edward Flak, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uruchomieniu błędnie skonstruowanej pompy próżniowej przez wykonanie nowych zaworów zwrotnych o większym przełocie i słabszym docisku.

19086. 11.5 1951. Józef Braciszewski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu kosztów własnych wyrobów przy piaskowaniu odlewów.

19106, 19107. 11.5 1951. Konstanty Łysko, ślusarz, i Jan Tałasiewicz, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do ostrzenia maszynek do głowic „Pittlera“.

19120. 11.5 1951. Piotr Niedzielski, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu szlifierskiego do szlifowania wałów korbowych na tokarce.

19121. 11.5 1951. Tadeusz Łopuszyński, prac. warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wałka, zabezpieczającego linę od zniszczenia na koźle sieciowym.

19162, 19163. 11.5 1951. Bolesław Kędziński i Wincenty Stawicki, blacharze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu odpowiedniego materiału przy produkcji igieł ognioodpornych.

19175. 11.5 1951. Brunon Knopis, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wykonywania uchwytów kabłąkowych do rur.

19204. 17.5 1951. Stanisław Redliński, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego szablonu do wykonywania pałaków do desek trałowych.

19205. 17.5 1951. Bolesław Jadczyk, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wyważania wałków i kół transmisyjnych.

19206. 17.5 1951. Maksymilian Morkis, instalator, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu skrzynek splucznych typu „Kamienna Patent“.

19212. 17.5 1951. Jan Kraszkievicz, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zaczepów trałowych.

19214. 17.5 1951. Tadeusz Kwaśniewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu frezu

tarczowego do frezowania okienek w zaciskach automatowych.

19224. 17.5 1951. Jan Magdziak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu maszyny do gnieccenia szkła do wyrobu papieru ściernego.

19229. 17.5 1951. Lech Murgol, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu naprawy zużytych bębnow taśmowych do napędów BAD-300.

19233. 17.5 1951. Rafał Blacha, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu kokili do odlewania grzybków do kurków.

19234. 17.5 1951. Jan Błanik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do naprawy i wykonywania chłodnic do turbosprężarki B. B. C.

19235. 17.5 1951. Józef Prefeta, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przyrządu do wytłaczania otworów.

19237. 17.5 1951. Jan Wałach, ref. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu nakrętki spiralnej do pompy.

19267. 17.5 1951. Ryszard Swenson, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wyrzutnika, wyrzucającego automatycznie część ogradowaną z matrycy.

19268. 17.5 1951. Czesław Urbaniak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia mostków umiejscowienia kłonic wózka akumulatorowego.

19271. 17.5 1951. Kazimierz Dygmatowski, uczeń tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podkładki nastawnej do noża tokarskiego.

19272. 17.5 1951. Konstanty Łysko, kier. wypoż. narzędzi, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ostrzenia narzynek.

19276. 17.5 1951. Edward Śliwa, mistrz produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu operacji poprawienia gwintu naciętego w kontaktach górnych do gniazd bezpiecznikowych.

19277. 17.5 1951. Maksymilian Suchan, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu wyrobu ostrzy do narzędzi do czyszczenia wyprasek porcelanowych.

19278. 17.5 1951. Józef Gaszcz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego wiertła do wykonywania otworów na zawleczki w kontaktach górnych do gniazd bezpiecznikowych.

19281. 17.5 1951. Antoni Klimaszewski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyrównywania pierścieniowych płaszczyzn współśrodkowych.

19285. 17.5 1951. Stanisław Lubach, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezu do docierania gniazdek w zaworach pływakowych.

19294. 17.5 1951. Antoni Glinicki, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wymiennego nożyka do trzpienia do obcinania gwintów.

19295. 17.5 1951. Mieczysław Kosiorowski, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytów z wkładkami dla różnych średnic i profili materiałów do automatów i rewolwerówek.

19296. 17.5 1951. Edmund Skłodowski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia narzynek.

19297. 17.5 1951. Edmund Skłodowski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu osłony dwuskrzydłowej na frezarkę.

19298. 17.5 1951. Edward Czekaj, st. kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu wiertniczego do wiercenia otworów w śrubach i wałkach.

19305. 17.5 1951. Stanisław Adameczyk, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wykonywania pierścieni drucianych.

19312. 17.5 1951. Mieczysław Kosiorowski, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu czasu obróbki zacisków NF 6082.

19313. 17.5 1951. Mieczysław Kosiorowski, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu czasu obróbki nakrętek przez zmianę operacji.

19316. 17.5 1951. Alojzy Mościński, ref. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noży krążkowych do gwintowania i toczenia.

19320. 17.5 1951. Tadeusz Szymański, prac. instalacji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wykonywania uchwytów kablowych za pomocą krępowania.

19321. 17.5 1951. Karol Galasik dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wyciągania króćców kolektorów.

19322. 17.5 1951. Jan Jackowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu matryc przy wykonywaniu rolek do stropu przeladunku drobnicy.

19324. 17.5 1951. Stanisław Mozol, st. mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu skrzynek biegów ze starych samochodów do napędu tokarek.

19325. 17.5 1951. Włodzimierz Lewicki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu obróbki mechanicznej tulejek.

19326. 17.5 1951. Józef Krzeszkiewicz, brygadzysta ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do spawania kołnierzy zaworu iglicowego.

19330. 17.5 1951. Franciszek Moćko, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszego systemu uszczelnienia trzona zaworu regulującego przy turbinie parowej „ARG”.

19336. 17.5 1951. Norbert Cichoń, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu przy montażu pokryw wentyli sprężarki tłokowej „Borsig”.

19338. 17.5 1951. Herman Ber, traser, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do spawania do różnych materiałów profilowych.

19339. 17.5 1951. Alojzy Sekuła, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nowego systemu urządzenia hamulcowego.

19340. 17.5 1951. Stefan Osadnik, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego narzędzia do usuwania zadziórów otworów przelotowych.

19341. 17.5 1951. Franciszek Moćko, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie uszczelnienia trzona tłoku przy pompie obiegowej.

19351, 19352. 17.5 1951. Bolesław Kędziński i Wincenty Sławicki, blacharze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do ciągnięcia blachy na wierzchy pieców domowych.

19359, 19360. 17.5 1951. Michał Dębiec i Alojzy Łukowicz, murarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu nadproża pieca grzewczego w celu ułatwienia pracy przy ładowaniu i opróżnianiu pieca.

19392, 19393. 17.5 1951. Ryszard Zgiep i Edward Głyszczński, uczniowie ślusarscy, dokonali usprawnienia ja-

ko współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu eliminującego dwie operacje przy produkcji trzymadła Nr 9711.

19394, 19395. 17.5 1951. Wacław Żurawski, ślusarz narzędziowy, i Adam Żołędowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do produkcji nakrętek, umożliwiającego lepsze wykorzystanie materiału.

19410, 19411. 17.5 1951. Tadeusz Dziedzic, kier. biura fabrykacji, i Gustaw Pisarczyk, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zespoleciu pomp hydraulicznych do napędu pras w celu uniknięcia awarii pomp.

19412, 19413. 17.5 1951. Stefan Laskowski i Wacław Koźbiał, ślusarze monterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu ciężkich wirników aluminiowych, zmniejszając ich wagę z 12 do 4,5 kg w celu przedłużenia żywotności łożysk kulkowych.

19426, 19427. 17.5 1951. Inż. Józef Konopiński i Bogdan Konieczny, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu obrabiarki do gwintowania, przystosowanej do produkcji własnej.

19428, 19429. 17.5 1951. Alfons Gajlewicz i Władysław Książek, brygadziści mont., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu osłony, zabezpieczającej przed rozpylaniem oliwy na podłogę przy skręcarce typu „Pein'a”.

19438—19443. 17.5 1951. Zbigniew Świdziński, technik, Adam Wiśniewski, Julian Heromiński i Jan Komorek, ślusarze, oraz Józef Kamiński, kier. ruchu, i Władysław Kwaśnik, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu technologicznym i wykonaniu cylindra do parowozu normalnotorowego typu „TKi 3” z konstrukcji spawanej zamiast wykonywania modelu dla odlewu żelwnego.

19450—19452. 17.5 1951. Ryszard Pietras, ślusarz, Wilhelm Hildebrandt, kier. działu, i Henryk Pindras, dyrektor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu przyrządu do tłoczenia wierzchów do żelazek.

19463. 21.5 1951. Kazimierz Kliszko, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do ściągania kół napędowych itp. przy demontażu maszyn.

19464. 21.5 1951. Aleksander Tański, sznycarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wykonywania nóg z blachy do pieców Nr 10862-3 w jednej operacji zamiast w trzech.

19467. 21.5 1951. Edward Grzegdała, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu kociołka do lutowania.

19468. 21.5 1951. Mieczysław Goguń, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu do drobnych części wykonywanych na frezarce.

19469. 21.5 1951. Władysław Pacocha, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na anulowaniu operacji szlifowania przy produkcji pirostatów do oporników rurkowych.

19470. 21.5 1951. Henryk Męcarski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu do frezowania rowków do bolców zaciskowych do przyrządu EM100 i EM85 w celu skrócenia czasu wykonania.

19471. 21.5 1951. Henryk Męcarski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu do frezowania rdzeni do przyrządów magneto-elektrycznych.

19472. 21.5 1951. Kazimierz Piądlowski, monter elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do cyfrowania skal mierników 160K w celu podniesienia jakości produkcji.

19476. 21.5 1951. Jan Polko, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji nieużytecznych łopat okrągłych na łopaty kotłowe.

19479. 21.5 1951. Stefan Osadnik, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uniwersalnego przyrządu do nitowania.

19485. 21.5 1951. Franciszek Hajda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu sprzęgła do łańcucha popychowego w celu zlikwidowania awarii.

19492, 19493. 21.5 1951. Bronisław Tchórz, kier. szlancowni, i Ludwik Ziemak, kier. prasowni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ściągacza do obrzeży zamiast przecinania.

19497, 19498. 21.5 1951. Kazimierz Kłos i Jan Stegłński, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu tokarki do toczenia wałów transmisyjnych 1 = 6 m zamiast 1 = 3,5 m przez dostawienie stołu z lunetą.

19499, 19500. 21.5 1951. Czesław Wyrzykowski, mistrz, i Franciszek Ratajczak, kier. stolarni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie jednostronnej strugarki do drzewa na trzystronną.

19509—19511. 21.5 1951. Inż. Bolesław Kolesiński, dyr. nac., Leon Brejt, dyr. techn., i Cyryl Niewiadomski, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji tłoka do prasy ołowianej „Kruppa“.

19512—19514. 21.5 1951. Stanisław Szydło, Alojzy Habdas i Czesław Lewandowski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu tłoczenia rur alu z bloków bezotworowych.

19524. 21.5 1951. Stefan Luciński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwóch suportów przy toczeniu długich wałków.

19533. 21.5 1951. Ludwik Raczek, mistrz warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do odkuwania rowka w trzonie stempla „Gerlach“.

19577. 25.5 1951. Bronisław Sudmak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wytaczania ogniw łańcuchów do rusztów ruchomych.

19593. 25.5 1951. Józef Kapica, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu urządzenia do wymiany ram chłodzących przy piecach martenowskich w celu uzyskania oszczędności na robociznie i na materiale.

19596. 25.5 1951. Emil Koczorek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wadliwie pracującej strugarki poprzecznej.

19599. 25.5 1951. Jan Koczorek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji kle-szczy do rur.

19606. 25.5 1951. Franciszek Graś, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu zespołu noży okrągłych do cięcia blachy na paski na maszynie blacharskiej.

19619. 25.5 1951. Mieczysław Nowacki dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nakrętki tłoczzonej z blachy stalowej zamiast nakrętki wykonywanej za pomocą obróbki wiórowej.

19621. 25.5 1951. Karol Malik, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu łoża poziome-

go wiertarki o 20 cm celem przesunięcia prowadnicy dla uchwytu wiertła przy obróbce drzewczek.

19626. 25.5 1951. Franciszek Nowicki, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wiercenia otworów oraz zapilowania końcówek w zaporach wybieraków skokowo - obrotowych typu „Siemens“.

19638. 25.5 1951. Fedor Krawczyk, przod. elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu izolatorów drewnianych zamiast porcelanowych.

19639. 25.5 1951. Inż. Witold Sokołowski dokonał usprawnienia, polegającego na modyfikacji śrub, stopowej i łącznikowej, używanych do nawierzchni kolejowej M. K w celu uzyskania oszczędności na materiale.

19640. 25.5 1951. Aleksander Majos, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu spawania autogenicznego za pomocą miedzi przy reperacji dysz wiatrowych i żuźlowych wielkiego pieca w celu obniżenia kosztów regeneracji.

19641. 25.5 1951. Edmund Poloczek, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu konstrukcji walcarki do podkładek skośnych w celu uniknięcia awarii i polepszenia jakości wyrobu.

19655. 25.5 1951. Gerhard Szołtysek, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rury do wykonania części cylindrycznej szlifierki kątovej, zamiast wykonywania z pełnego materiału prętowego, w celu skrócenia czasu obróbki.

19656. 25.5 1951. Bernard Winkler, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu znalezione-go metalu, pochodzącego z granatów, do odlewania złą-czek węży gumowych w celu zaoszczędzenia brązu.

19657. 25.5 1951. Hubert Klauza, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu przy toczeniu dolnych płaszczyzn wlewnic B.O. w celu obniżenia kosztów własnych.

19658. 25.5 1951. Jan Kalyciok, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu urządzenia do zaciągania windą linową wagonów normalnotorowych w celu zabezpieczenia warunków pracy.

19659. 25.5 1951. Franciszek Michalski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uproszczonego sposobu do obliczenia kół zmianowych dyferen-cjału przy frezowaniu ślimacznic na obwiedniówkach f-my „Pfauder“ i „Remecker“ w celu skrócenia czasu obliczeń i wyeliminowania błędów.

19660. 25.5 1951. Karol Karuga, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu konstrukcji podnośnika kubelkowego w celu zabezpieczenia kubelków przed spadnięciem podczas zerwania taśm transportowych.

19662, 19663. 25.5 1951. Jerzy Reyman, spawacz, i Jan Konieczny, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wypalana autogenicznego rys i pęknięć we wlewkach zamiast dlutowania w celu skrócenia czasu wykonania.

19664—19668. 25.5 1951. Zygmunt Kosiewicz, inż., Julian Duraj, kier. warszt. remontowego, Stefan Marcinkiewicz i Maksymilian Makselon, ślusarze, oraz Antoni Piela, przodownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na rekonstrukcji fortera przy piecach martenowskich w celu zabezpieczenia przed dalszymi wypadkami awaryjnymi.

19670, 19671. 26.5 1951. Jan Gamoń, ślusarz, i Mieczysław Ruda, pomocnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie przekładni biegów przy tokarce Nr 9 w celu nadania jej przydatności oraz wyeliminowania częstych napraw.

19686, 19687. 26.5 1951. Jan Wysokiński i Mieczysław Lelewski, kotlarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce palnika spawalniczego.

19694, 19695. 26.5 1951. Jan Bielecki, mistrz pompowni, i Leonard Przyłuski, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu korpusu pompy wirowej.

19698, 19699. 26.5 1951. Marian Wołoszczak i Henryk Marcinkiewicz, spawacze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sposobu łączenia nasadki z puszczelą za pomocą spawania, -zamiast łączenia na gwint, w celu podniesienia jakości wyrobu.

19706, 19707. 26.5 1951. Feliks Pątkowski i Stefan Kowalski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu blachy mosiężnej bakelitem przy produkcji szalek do wag stołowych w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19710, 19711. 26.5 1951. Feliks Pątkowski i Stefan Kowalski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu trzonka noży stołowych i deseryowych, wykonywanych z blachy nowosrebrnej, trzonkami bakelitowymi w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19712, 19713. 26.5 1951. Paweł Machowski, tokarz i Zygmunt Bialkiewicz, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu szczęk przy prasie kielichowej do zagniatania kielichów w rurach w celu zredukowania jednej operacji obróbki oraz powiększenia wydajności pracy.

19720—19723. 26.5 1951. Medard Karaszewski, Lucjan Kowalski, Antoni Karczewski i Edmund Lisewski, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu wiercenia długich otworów w wałach.

19727—19730. 26.5 1951. Wiktor Fragsteln, ślusarz, Józef Szędzielnor, prac. umysł., oraz Roman Lipiński i Ignacy Orantek, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zwięźeniu podestu wejściowego na suwnicy w hali odlewniczej TH3 w celu zapobieżenia ciągłemu zrywaniu lin suwnicowych i podestu.

19731. 26.5 1951. Kazimierz Mądryk, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszej metody obróbki mechanicznej przy produkcji nakrętek i pierścieni w celu uzyskania oszczędności na materiale.

19732. 26.5 1951. Karol Apel, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie kotła i zamontowaniu podgrzewacza wody w celu uzyskania oszczędności na paliwie.

19733. 26.5 1951. Jan Król, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochrony prasy PK-1600 ton w celu zabezpieczenia jej przed uszkodzeniem podczas transportu materiału.

19734. 26.5 1951. Józef Kukielka, przod. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu wentylatora przy piecu w celu zwiększenia jego wydajności.

19735. 26.5 1951. Rudolf Waluga, blacharz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy młotach parowych uszczelek zastępczych zamiast oryginalnych.

19736. 26.5 1951. Józef Macioł, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na odszukaniu stali szybko tnącej ze złomu.

19737. 26.5 1951. Franciszek Strzelczyk, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stałej formy z blachy pokrytej warstwą gliny przy laniu płyt podłogowych w celu wyeliminowania formowania przed każdym laniem.

19738. 26.5 1951. Ernest Zyzik, uczeń kreślarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu skrzy-

nek do transportu łapek do dziurkowania i po dziurkowaniu w celu skrócenia czasu przewożenia.

19739. 26.5 1951. Jan Cioska, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu przyrządu do zaginania drzwi wagonowych w celu wyeliminowania dodatkowej obróbki ręcznej.

19741. 26.5 1951. Paweł Baldy, przod. tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na powiększeniu obrotów na tokarce przez zwiększenie średnic kół pasowych.

19742. 26.5 1951. Wiktor Krauze, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu stempli do prasowania brykietów celem szybszego i tańszego wykonania.

19743. 26.5 1951. Czesław Paździór, kreślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji płyt gratowniczych w celu uzyskania oszczędności na wysokowartościowym materiale.

19744. 26.5 1951. Józef Burczyk, szef wytwórni, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu urządzeń piaskownicy bębnowej typu „Vogel-Scheemann“ w celu podniesienia produkcji i higieny pracy.

19745, 19746. 26.5 1951. Ryszard Winnicki, prostowacz, i Józef Winnicki, pom. ślusarza, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu urządzenia do gięcia kątowników na prostownicy na kształt koła od średnicy 300 do 1350.

19747, 19748. 26.5 1951. Józef Zbyszewski, inż., i Augustyn Wąsik, kier. oddz. elektr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu wybranego ze złomu generatora w celu wykorzystania go dla podniesienia cos φ.

19749, 19750. 26.5 1951. Paweł Bronder, heblarz, i Piotr Staś, przodownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu uchwytu strugarskiego przy produkcji drażków klamrowych w celu skrócenia czasu wykonania wyrobu.

19751, 19752. 26.5 1951. Alojzy Koczubik, mistrz, i Wiktor Sadowski, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na regeneracji kamieni palnikowych w celu uniknięcia przerwania pracy.

19753—19755. 26.5 1951. Robert Pigula, mistrz, Emil Gola, kier. dz. przeróbki, i Tadeusz Kostrusiak, asystent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przyrządu do prostowania drutu o przekroju profilowym w celu skrócenia czasu wykonania.

19756—19760. 26.5 1951. Zdzisław Oświęcimski, Kazimierz Maziarz i Adolf Nowotny, inżynierowie, oraz Antoni Leśniewski, asystent, i Paweł Dziura, kier. biura rachunkowego, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu krótszych walców w celu uzyskania oszczędności.

19761—19763. 26.5 1951. Stanisław Obsada, Ignacy Gerhard i Marian Wójcik, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu matrycy przy produkcji noży tokarskich w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19764—19768. 26.5 1951. Zdzisław Oświęcimski i Kazimierz Maziarz, inżynierowie, oraz Tadeusz Leśniewski, kier. bazy remontowej, Aleksander Zieliński, asystent ruchu, i Rajman dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu nowej metody przy wytrawianiu placków i pakietów do produkcji cienkiej blachy w celu podniesienia jakości oraz uzyskania oszczędności na kwasie siarkowym.

19769—19772. 26.5 1951. Wiktor Bielka, technik, Marian Baranek, kreślarz, oraz Zdzisław Oświęcimski i Adolf Nowotny, inżynierowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do

poruszania kół na wytrawialni placzków w celu podniesienia jakości i powiększenia produkcji blach gatunkowych.

19773—17776. 26.5 1951. Józef Szędzielorz, Ignacy Sikora i Karol Piotrowski, ślusarze, oraz Paweł Piątek, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na polepszeniu konstrukcji płyt pokrywowych dla lejów węglowych oraz płyt górnych na piecu „Siemensa“ w celu przedłużenia ich żywotności.

19778. 31.5 1951. Stanisław Wachowiak, wytaczarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noża krążkowego do wycinania na karuzelówkach otworów o średnicy od 300 mm wzwyż w blachach do 3 mm grubości.

19779. 31.5 1951. Józef Matuszek, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu otworów do czyszczenia silników napędowych młyna węglowego w celu zabezpieczenia ich przed spalaniem.

19780, 19781. 31.5 1951. Edmund Stanoszek, kier. walcowni, i Stanisław Czapligo, asystent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu koła zębatego $z=28$ zamiast $z=22$ na wałku silnika napędowego przy nożycach w celu zwiększenia produkcji.

19782. 31.5 1951. Stanisław Bajdor, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszego ułożyskowania napędu zwijaków do drutu na walcowni w celu przedłużenia żywotności.

19783. 31.5 1951. Inż. H. Radwański dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu przy wykańczaniu odlewów kół wózków kopalnianych za pomocą szlifowania w celu podwyższenia wydajności oraz ułatwienia pracy robotników.

19786. 31.5 1951. Paweł Latusek, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego profilu walca przy produkcji kontaktów miedzianych do kontrolerów elektrycznych w celu wyeliminowania obróbki mechanicznej.

19787. 31.5 1951. Józef Morys, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwyty w celu wykorzystania wiertel o wyrobionych wzgl. ułamanych stożkach Morse'a.

19788. 31.5 1951. Henryk Białecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nastawacza wymiarowego przy cięciu na długość prętów profilowych na nożycach w celu wyeliminowania operacji trasowania.

19789. 31.5 1951. Bolesław Lisowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu urządzenia zwijarki w celu podniesienia jej wydajności.

19790. 31.5 1951. Marian Szykiewicz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu obrabiarki do szlifowania rolek stożkowych do łożysk kolejowych w celu odciążenia szlifierki uniwersalnej typu „Gendron“.

19791. 31.5 1951. Henryk Marud, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do kontroli wykonania noży do zataczania frezów modułowych krążków.

19792. 31.5 1951. Tadeusz Pietrusiński, uczeń, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przekładni hydraulicznej dla ruchu obrotowego.

19793. 31.5 1951. Waclaw Kmiecik, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnych ochron na sprężyny od walca środkowego walcarki D 700 w celu przedłużenia żywotności sprężyn oraz zmniejszenia ilości postojów walcarki.

19794. 31.5 1951. Jan Ciesielski, wytaczarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu kosza do trawienia blach nierdzewnych w celu skrócenia czasu załadunku i wyładunku blach z kosza oraz przedłużenia jego żywotności.

19795. 31.5 1951. Leopold Drozdowski, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do cięcia segmentów do pił tarczowych na frezarce.

19796. 31.5 1951. Stanisław Konieczny, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do montażu i demontażu łożysk kulkowych w celu podniesienia wydajności.

19797. 31.5 1951. Józef Radwański, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwyty do frezowania tulejek rys. 30-206 A/6 w celu skrócenia czasu wykonania.

19798. 31.5 1951. Leon Bazan, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy usuwaniu zadziórów z odkuwek frezowania zamiast szlifowania w celu podniesienia wydajności pracy i uzyskania oszczędności na tarczach szlifierskich.

19801—19803. 31.5 1951. Konrad Kula, Łukasz Przedzimirski i Paweł Chojecki, kierownicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu wirnika ekshaustorów spiekalm w celu szybszego uruchomienia produkcji.

19804, 19805. 31.5 1951. Henryk Woźnica i Jan Noć, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu usytuowania rury doprowadzającej mieszankę powietrza w celu uzyskania oszczędności na węglu i skróceniu czasu wytopów w piecu martenowskim.

19806, 19807. 31.5 1951. Herman Szmatoch i Jerzy Słupik, elektromonterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu odbieracza prądu w celu uzyskania ciągłej pracy „Demag’a“.

19808, 19809. 31.5 1951. Mieczysław Olszewski, zast. kierownika, i Józef Kukuła, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu cegły z dwoma wylotami przy produkcji wlewnic w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19810, 19811. 31.5 1951. Kazimierz Bańczak, kier. dz. maszyn, i Augustyn Moch, nadmistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu lepszego sposobu przy wymianie ram chłodzących w oknach wsadowych pieców martenowskich w celu obniżenia kosztów własnych oraz podniesienia wydajności pracy.

19812, 19813. 31.5 1951. Bolesław Wójcik, inż., i Czesław Kaczmarzyk, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu nowego aparatu sterowniczego w celu podniesienia wydajności agregatu walcowniczego przy produkcji rur bez szwu.

19814, 19815. 31.5 1951. Andrzej Piłat, kierownik, i Stanisław Synal, przodownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przenośnego pieca gazowego grzewczego w celu użytkowania go przy drobnych naprawach.

19815, 19817. 31.5 1951. Jan Boroń, mistrz, i Czesław Sodomir, kalkulator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu uchwyty do frezowania kanałków i faz w sporniku poprzeczki wspornikowej przy produkcji ram samochodowych.

19818, 19819. 31.5 1951. Jan Boroń, mistrz, i Czesław Sodomir, kalkulator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do szlifowania pił do cięcia na gorąco.

19823—19825. 31.5 1951. Zbigniew Gadziszewski, zast. kier., Karol Halemba, nadmistrz, i Roman Orliński, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu komory koksowniczej w celu podniesienia jej wydajności.

19826—19831. 31.5 1951. Mateusz Daniel, mistrz, Edmund Rosik, nadmistrz, Edward Pieczora kierownik,

Karol Goryczka, mąż., oraz Stanisław Kołodziejczyk i Jerzy Muc, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przenośnego przyrządu do frezowania szabot, stojaków do walcarek, skrzynek do kół daszkowych.

19844. 31.5 1951. Tadeusz Sobczyński, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu przy wykonywaniu blatów do stołów na pile taśmowej w celu wyeliminowania trasowania.

19849. 31.5 1951. Franciszek Lenca, brygadzysta, dokonał usprawnienia polegającego na zastosowaniu lutowania krążków do czólenek cynkiem zamiast cyną.

19864. 31.5 1951. Wacław Głuchowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu tokarki do robót wytaczarskich w celu uzyskania możliwości wykonania planu produkcyjnego.

19867, 19868. 31.5 1951. Bronisław Wargin i Edmund Stippa, uczniowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przyrządu do cięcia płaskowników stalowych o wym. 16×65 mm.

19883. 1.6 1951. Wacław Warsiński, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu oprawki do tarcz szlifierskich garnczkowych.

19887. 2.6 1951. Stanisław Sowa, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu starej wiertarki na maszynę do wywijania krawędzi przy otworach bębnow z blachy o grubości 0,45—0,75 mm.

19888. 2.6 1951. Paweł Skrzypek, wytapiacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sposobu skrócenia remontu wielkiego pieca Nr 3 w celu wykonania planu produkcyjnego w terminie.

19889. 2.6 1951. Stefan Koj, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do nacinania skał na ściankomierzu.

19890. 2.6 1951. Piotr Mika, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do nawijania sprężyn chłodzących na wiertarce w celu powiększenia wydajności.

19891. 2.6 1951. Jerzy Boronowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu trawersu przy ściąganiu wlewnic w celu podniesienia wydajności.

19892. 2.6 1951. Grzegorz Wcisło, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu osiewnika w celu lepszego rozdzielania materiału do przesiewania.

19893. 2.6 1951. Ryszard Kaczmarczyk, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu dwóch pomp wodnych w celu polepszenia gospodarki wodnej i energii elektrycznej w koksowni.

19903. 2.6 1951. Jan Zwias, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do cięcia i gięcia skrzydeł tarczy wyważającej.

19906. 2.6 1951. Albert Lipski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego przyrządu do ręcznego gwintowania śrub.

19913. 2.6 1951. Jan Demczuk, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na odlewaniu tulei stałych, dzielonych i samoczynnie docierających się do motorów rynien potrzęsalnych ze stopu złomu cynku i aluminium.

19923, 19924. 2.6 1951. Inż. Tadeusz Rożałowski i Stanisław Dula dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie rolnicy do utwardzania czopów osi wagonowych.

19948, 19949. 2.6 1951. Henryk Daniel, kier. warszt., i Jan Sobolewski, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmontowaniu spawarki elektrycznej V100/W100 z części przeznaczonych na złom.

19957—19959. 2.6 1951. Zygmunt Nowak, mistrz, Marceli Heljak, ślusarz, i Stanisław Szufranowicz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu rusztów do lokomotyw Nr 19, 20 i 21 przez zastosowanie dodatkowych dwóch bocznych nadlewów w celu przedłużenia ich żywotności.

19960, 19961. 2.6 1951. Karol Rybasz, ślusarz, i Józef Filus, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu powłoki ochronnej spoiny autogenicznej przy wężownicach w celu przedłużenia żywotności.

19962, 19963. 2.6 1951. Paweł Szluży, nadmistrz, i Ginter Hanzel, inż., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu szczęk wpustowych przy walcowaniu stali resorowej żłobkowanej w celu podniesienia wydajności.

19964, 19965. 2.6 1951. Erwin Dyjas, mistrz, i Alojzy Farnik, nac. dyr. huty, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu dutowania przy czyszczeniu kęsów stali kwasoodpornej zamiast szlifowania w celu obniżenia kosztów produkcji oraz podniesienia wydajności.

19966, 19967. 2.6 1951. Konstanty Kamiński, nadmistrz, i Jan Krzywania, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji drzwi ubijarki pieców koksowych w celu zwiększenia wydajności.

19968—19971. 2.6 1951. Jan Wądołek i Leon Suchanek, kierownicy, Paweł Krystek, brygadzysta, i Piotr Ołtarzewski, konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu frezu o zmienionej konstrukcji przy produkcji podkładek żeberkowych.

19974. 2.6 1951. Eryk Kautz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zabieraka kłowego do szlifowania wałków.

19990, 19991. 4.6 1951. Paweł Harok, mistrz oddz. mech., i Józef Cieślak, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnego przyrządu do wytaczania rowków wewnątrz korpusu silnika.

19994, 19995. 4.6 1951. Tadeusz Lasota i Franciszek Wawrzeczko, konstruktorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie obudowy sprzęgła ciernego w silnikach maszyn do szycia.

19999. 5.6 1951. Maksym Drzyciński, st. referent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu z niekompletnej podzielnicy optycznej przyrządu do pomiaru kół zębatach.

20000. 5.6 1951. Władysław Trepka, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do kalibrowania ogniwi łańcuchowych.

SERIA 2: METALURGIA

15472. 2.3 1951. Karol Duda, walcarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu lepszej metody walcowania taśm mosiężnych.

15527, 15528. 3.3 1951. Tadeusz Olech, kier. kontr. prod., i Artur Wawrzak, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu tygli grafitowych przez tygle szamotowe do topienia stopów aluminium.

15941—15943. 10.3 1951. Walter Settla, Herbert Nogły i Erhard Biela, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu pochylni zsuwnych i ich zabezpieczeniu przy zbiorniku aglomeratu.

15994. 12.3 1951. Leopold Ferdyn dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu pracy filtrowania ługu po wytrąceniu talu.

15995. 12.3 1951. Dr Dymitr Hewski, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu filtrów mosiężnych zamiast szklanych przy oznaczaniu ilości pyłu w gazach hutniczych.

15997. 12.3 1951. Adolf Susek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji górnego i dolnego napędu przy generatorze.

15998. 12.3 1951. Józef Janiak, odlewnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu podstawki pod kokile przy odlewaniu wałków aluminiowych.

16002. 12.3 1951. Józef Sonka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce odprowadzenia tlenków z komór filtracyjnych.

16056. 12.3 1951. Inż. Antoni Woźniacki dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu dilatometru różnicowego Chevenarda do badań nad żeliwem.

18284. 30.4 1951. Stefan Dworakowski, hartownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wózka o specjalnej konstrukcji do załadunku i wyładunku wsadu do pieca hartowniczego.

18285. 30.4 1951. Stefan Dworakowski, hartownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stojaka z półkami, ułatwiającego składowanie i pobór materiałów do hartowania.

18447, 18448. 2.5 1951. Augustyn Zajac, kier. pracowni, i Bernard Latacz, laborant, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu wykonywania niektórych szlifów metalograficznych.

18742. 7.5 1951. Werner Springer, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu nowej metody oznaczania wanadu w stalach chromo-wolframowych.

18860. 9.5 1951. Inż. Wiesław Kowalski dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do dokładnego wykonania karbu na próbkach udarnościowych.

19082. 11.5 1951. Alojzy Rąbek, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zgarznacza mialu przy taśmie transportowej.

19925—19927. 2.6 1951. Michał Misiun, technik elektryk, Medard Orłowski i Zygmunt Matuszczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu posiadanych przez zakład izolatorów wsporczych na izolatory do suwnic.

19928—19934. 2.6 1951. Stefan Brudkiewicz, zast. szefa, inż. Stanisław Dąbrowski, Józef Komusz, szef, Julian Ścibich, referent, Jan Łysek, technik, Edmund Marciniak, nadmistrz, i Stefan Bednarczyk, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce łącznika między silnikiem elektrycznym a lnią walców gotowych.

19935—19937. 2.6 1951. Roman Lipiński, przodownik ślusarski, Józef Cieślík, mistrz oddz., i Wiktor Tacz. ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu suwnic wsadowych przez zamianę w nich tulei na łożyska dwudzielne.

19938—19940. 2.6 1951. Leopold Freitag, mistrz, Paweł Kornas, przodownik, i Franciszek Koenig, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu transportu smoły do opalania tłoczni kielichowych.

19944, 19945. 2.6 1951. Michał Swikszech i Jan Tlathik, przod. ślusarscy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ułatwieniu wymiany górnej części ramy chłodzącej głowicy pieca martenowskiego.

19977—19980. 2.6 1951. Józef Olszowy, ślusarz, Antoni Wróbel, przodownik, Ignacy Orantek, mistrz, i Aleksander Nowakowski, rysownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu konstrukcji przeciwwagi przy wytrawialni ogólnej.

SERIA 3: GÓRNICTWO I KOPALNICTWO

15067. 26.2 1951. Nikodem Zygfryd, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy studni i instalacji, tłoczącej wodę do zbiornika.

15068. 26.2 1951. Florian Soblik, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do skrapiania wapnem transportów węgla na wagonach.

15078. 26.2 1951. Alojzy Twardzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pierścieni wymiennych przy remoncie talerzy obciążających w pompach odśrodkowych.

15079. 26.2 1951. Antoni Sakwerda, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji głowicy uchwytu skręarki do świdrów.

15116. 26.2 1951. Florian Soblik, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu transportera taśmowego do napełniania zbiorników węgla drobnej sprzedaży.

15161. 27.2 1951. Józef Rzezonek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji wału w osadzance płuczki.

15165. 27.2 1951. Teodor Kroliczek, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na konstrukcji tam przeciwwirzawkowych.

15169. 27.2 1951. Karol Jankowski, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu prasy powietrznej do prostowania szyn bezpośrednio w oddziale sztygarskim.

15205. 27.2 1951. Albin Pierchała, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmooczeniu zsypu zbiornika węglowego typu „Hauhincó“.

15206. 27.2 1951. Augustyn Łaszczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany konstrukcji napinacza do stempli żelaznych „Gerlacha“.

15207. 27.2 1951. Alojzy Famuła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dokonaniu przeróbek w instalacji pomp odwodniania poziomu.

15215. 27.2 1951. Henryk Janik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, ułatwiającego wywracanie wózków do pobrania prób węgla.

15217. 27.2 1951. Albin Pierchała, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji przez nadspawanie i odpowiednią obróbkę zużytych łańcuchów tnących do wrębówek.

15221. 27.2 1951. Józef Długosz, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pompy powietrznej zbiornikowej do odmulania chodników i osadników wodnych na dole.

15223. 27.2 1951. Inż. Rudolf Niebroj, kier. dz. masz., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu urządzenia do zabezpieczenia szybów przed wpadaniem do nich wózków kopalnianych.

15225. 27.2 1951. Bolesław Gałka, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania taśmy przenośnej do odbioru produkcji szybu.

15242. 27.2 1951. Paweł Mańka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu piły do wyżłabiania okrągłaków.

15254, 15255. 27.2 1951. Herman Kniefel, ślusarz, i Józef Śmieja, maszynista, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu dodatkowego sita szczelinowego i rynny do wibratora na płuczce magnetytowej.

15263. 28.2 1951. Rajmund Szmuk, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kul drewnianych do kontroli rurociągów podsadzkowych.

15284. 28.2 1951. Franciszek Kaszyca, przod. ruchu maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na renowacji nieużytecznych listew przewodniczych i uruchomieniu nieczynnych wrębówek udarowych.

15287. 28.2 1951. Antoni Szpek, przod. ruchu maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji cięgła do powietrznych silników rynien potrzęsanych.

15289. 28.2 1951. Zygmunt Szwed, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu właściwego urządzenia sygnalizacyjnego trakcji elektrycznej na dole.

15290. 28.2 1951. Wiktor Wojtyczka, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu zabudowania torów pomocniczych od wyrotu sortowni.

15291. 28.2 1951. Wiktor Wojtyczka, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu ładowania mialu węglowego na wagony PKP.

15292. 28.2 1951. Alojzy Twardzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji łożyska nośnego w pompach głębinowych.

15294. 28.2 1951. Franciszek Sznurka referent, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu połączenia ostrza „Vidia” z wiertłem.

15295. 28.2 1951. Paweł Jendrysiak, przod. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wmontowaniu rury odpływowej z zasuwą w drzwi tam osadników, umożliwiającej szybkie i bezpieczne otwieranie tych drzwi.

15296. 28.2 1951. Piotr Twardoch, pom. maszynisty, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu połączenia sygnalizacyjnego wieży szybowej z maszyną wyciągową.

15297. 28.2 1951. Robert Szeja, dozorca maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce zbiornika węgla w kotłowni, uniemożliwiającej zatkanie się łożów spustowych przez mokry mial węglowy.

15298. 28.2 1951. Jan Jaworek, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i wbudowaniu przekaźnika bezpieczeństwa, uniemożliwiającego włączenie łącznika głównego od silnika przy nastawnicy kotłowni.

15299. 28.2 1951. Karol Grzechca, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu końcówki dla kabli 2 kV, wykonanej z blachy 2 mm, dla rozdzielni na dole.

15316. 28.2 1951. Ignacy Szyszka, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu metody przesuwania przenośnika zgrzeblowego na ocios w czasie jego pracy.

15318. 28.2 1951. Hubert Blokisz, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu samoczynnego zabezpieczenia wozów na kłakach wydobywczych.

15319. 28.2 1951. Józef Kwitek, kier. ruchu maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu obiegu wody chłodzącej w sprężarkach powietrznych.

15320. 28.2 1951. Jerzy Jończyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu wkładki z drzewa grabowego do sprężła „Euplex” przy napędzie taśmowym T.N.O.

15324. 1.3 1951. Paweł Cop, rurkarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu gwintu śrub potrzęsowych specjalnym okapturzeniem.

15325, 15326. 1.3 1951. Paweł Olszówka i Edmund Szczudło, elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu zamocowania wysięgnika zbieracza prądowego przy przesuwnicach wagonowych.

15328. 1.3 1951. Józef Gorzyński, nadgórnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji nadwozia wrębówki łańcuchowej.

15333, 15334. 1.3. 1951. Józef Zyzik i Leopold Jedroszczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu wyłącznika przesuwanego do pasów krzyżowych.

15378, 15379. 1.3 1951. Władysław Matwin, nadsztygar, i Jerzy Tomaszewski, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na racjonalnym doprowadzeniu wody do podsadzki.

15384. 1.3 1951. Jan Urbańczyk, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu ulepszonej konstrukcji złącza do rynien potrzęsanych.

15386. 1.3 1951. Wilhelm Papierok, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie ułożyskowania ślimaka przy napędzie kolejek łańcuchowych na sortowni.

15387. 1.3 1951. Paweł Szubert, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zainstalowaniu przekaźników sygnalizacyjnych do aparatów telefonicznych.

15388. 1.3 1951. Maksym Wojtas, dozorca kotłowni, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu nowego obiegu kondensatu i wody.

15390. 1.3 1951. Ryszard Lebek, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu linociągu przed zatopieniem.

15392. 1.3 1951. Ludwik Wuzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu przy silnikach łożysk ślizgowych przez łożyska toczne.

15393. 1.3 1951. Andrzej Czyż, zast. sztygara, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wypuszczania skrętu liny przy odwijaniu jej z bębna.

15399. 1.3 1951. Jan Haase, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przetoków wagonów kolejowych pod sortownią.

15416, 15417. 2.3 1951. Stanisław Pater, dozorca, i Henryk Paweła, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie konstrukcji podestu przy łamaczu węgla na szybie.

15434, 15435. 2.3 1951. Karol Jankowski, sztygar, i Augustyn Musialik, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyszukaniu w złomie i wyremontowaniu zdekompletowanych popychaczy wózków.

15451—15453. 2.3 1951. Józef Zborowski, kontroler, Bronisław Danecki, kierownik, i Paweł Grzechwa, zast. kier., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do ręcznego wybierania węgla z kamienia.

15469. 2.3 1951. Alfred Hałas, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łożyska stożkowo-rolkowego przy bębnie sitowym podsadzki płynnej.

15471. 2.3 1951. Henryk Murek, kier. ruchu maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu i zastosowaniu urządzenia do odprowadzania popiołu lotnego z kotłowni na zwał.

15477. 2.3 1951. Józef Drynda, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu połączenia wąskotorowych torów kopalnianych z bocznica.

15514. 3.3 1951. Inż. Józef Sucker, kier. urządzeń mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu powiększenia pojemności zbiorników przerostów i przebudowy taśmowca na płuczce.

15517—15519. 3.3 1951. Jerzy Czempiel, ślusarz, Leopold Warchał, kier. warszt., i Franciszek Pelka, ślusarz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu piły przewoźnej do przerywania stempli kopalnianych na piłę do obrzynania stempli na podkłady.

15520, 15521. 3.3 1951. Fryderyk Słaboń, brygadzysta, i Edward Sztajer, asystent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki instalacji wody do chłodzenia wałów młynów węglowych i oleju turbin, napędzających pompy zasilające w kotłowni.

15522—15523. 3.3 1951. Józef Neuman i Wilhelm Smolka, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyginania szyn kopalnianych.

15529—15530. 3.3 1951. R. Luda, cieśla, i Jadwiszczok, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do smarowania kół rownic szybowych przy urządzeniu skipowym.

15535, 15536. 3.3 1951. Leon Kandora, rębacz, i Paweł Macioł, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy polegającego na ułatwieniu pracy przy obudowie chodnika syst. T. H. przez wybitcie otworów między pokładami dla przeprowadzenia rurociągu z powietrzem sprężonym.

15552. 5.3 1951. Karol Lewan, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pierścieni uszczelniających w puszkach głowicy napędów powietrznych transportera.

15572. 5.3 1951. Maksymilian Gawron, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu poprawy konstrukcji drzwi tam powietrznych chodników przewozowych na dole.

15573. 5.3 1951. Wincenty Kaszta, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji kółka zębatego przy windach rabunkowych typu „BKS“ celem przedłużenia użyteczności.

15586. 5.3 1951. Kazimierz Błakala, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wysypu załadowczego zsuwni spiralnych.

15590, 15591. 5.3 1951. Franciszek Operskański, kowal, i Paweł Filkman, dozorca maszynowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ochrony blaszanej przy łańcuchach napędu talerzowego typu „Westfalia“.

15600—15602. 5.3 1951. Roman Kurkiewicz, Wiktor Knop i Jan Gawlik, kowale, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowaniu napędu łańcuchowego kolejki do transportu węgla.

15641. 6.3 1951. Tadeusz Krawczyk, kier. dz. masz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do badania szczelności chłodnic powietrza dla turbosprężarek.

15648. 6.3 1951. Teofil Pieczka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu połączenia drążka napędowego z jarzmem napędu elektrycznego „Moj“ do rynien potrząsalnych.

15649. 6.3 1951. Adolf Kopiec, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uchwytu do liny w bębnie linowym wrębowki „Sullivan“.

15651. 6.3 1951. Józef Pietrzyk, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu sposobu układania łańcucha przenośnika zgrzeblowego.

15652. 6.3 1951. Paweł Mańka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do wywracania koleb na dźwigu skośnym.

15653. 6.3 1951. Walenty Oleś, mistrz dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oprawek redukcyjnych do żarówek z gwintem karzelkowym do lamp górniczych.

15654. 6.3 1951. Hugon Bajer, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wózka do transportu materiałów na chodnikach bez torów.

15655. 6.3 1951. Franciszek Tomasik, kier. powierzchni, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu systemu uproszczenia wywózki kamieni.

15657. 6.3 1951. Stanisław Pater, dozorca sortowni, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu transporterów przez przedłużenie łańcuszków od wind pod podłogą sortowni.

15671, 15672. 6.3 1951. Kazimierz Pocha, sztygar, i Edward Szmatoch, nadsztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uproszczeniu wywozu kamieni z sortowni przez zainstalowanie taśmy gumowej do transportu.

15796. 8.3 1951. Henryk Zawisło, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu łatwiejszych metod wykonywania rolek tocznych do podwieszania wrębowki.

15910. 10.3 1951. Leon Rykowski, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszonej konstrukcji bębna linowego przy napowietrznych lampach elektrycznych.

15911. 10.3 1951. Paweł Jarczyk, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu ulepszonego słupowego rozgałęzienia kablowego.

15912. 10.3 1951. Franciszek Chalowy, st. ref., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego krążka, ułatwiającego bezbłędne odczytywanie funkcji trygonometrycznych z tablic.

15921. 10.3 1951. Emanuel Kołodziejczyk, wartownik pomp, dokonał usprawnienia, polegającego na założeniu dodatkowych przewodów rurowych, zabezpieczających dostawę wody do kotłowni w razie awarii i wyłączenia prądu.

16118. 17.3 1951. Wiktor Nogły, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu zgrzebcza wahadłowego do taśmy łopatkowej, transportującej węgiel na płuczce.

16168, 16169. 17.3 1951. Wilhelm Spindel, tokarz, i Franciszek Gorywoda, odlewnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu konstrukcji kołnierza części środkowej sprzęgła kabla oporowego przy wrębiarkach.

16480, 16481. 17.3 1951. Paweł Weideman i Henryk Pyszny, dozorca maszynowni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia, zmniejszającego ilość podziarna w płukanych sortymentach węgla.

16482, 16483. 17.3 1951. Rajnhold Polczyk i Franciszek Sitko dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie maszyny wyciągowej szymbika.

16669. 20.3 1951. Otton Herman, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu łożyska oporowego na końcu wału transmisyjnego na sortowni.

16671. 20.3 1951. Aleksy Górka, referent techn., dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu kół taśmowych prasowanych ze starych remanentów do polskich znormalizowanych rolek.

16672. 20.3 1951. Franciszek Kaszyca, przod. ruchu maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu flokowego znaczka beźłańcuszkowego.

16674. 20.3 1951. Franciszek Odrzywołek, odlewnik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji głowic drążków stykowych drutu jezdnego dla lokomotyw elektrycznych dołowych.

16675, 16676. 20.3 1951. Rudolf Siwiec i Antoni Sobik, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu lepszego sposobu konserwowania rur.

16704, 16705. 22.3 1951. Jan Grzegorzycza, sztygar, i Jan Szmirek, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu sań do transportu motorów elektrycznych na dole kopalni.

16712, 16713. 22.3 1951. Franciszek Bielenin i Franciszek Kuczmierczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu dodatkowej taśmy do wzbogacenia węgla w sortowni.

16798. 23.3 1951. Teodor Roj, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na odciąganiu mialu węglowego ze zbiorników płuczki do oddzielnego stawu.

16803. 23.3 1951. Robert Kabus, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu specjalnych łączników do stropnic.

16806. 23.3 1951. Rudolf Fajkosz, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu na początku taśmy załadowniczej rzeszota w celu ułatwienia wybierania kamienia z węgla niesortowanego.

16810. 23.3 1951. Edward Skóra, kręślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do przewozu luków T. H.

16813, 16814. 23.3 1951. Erwin Nawrat i Leonard Skupin, elektromonterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie urządzenia, zabezpieczającego i sterującego silnik wrębówki.

16986. 29.3 1951. Walerian Brodziński, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu ram z bali podłużnych i poprzecznych, układanych przy zabudowie przenośnika taśmowego, przez podkładki poprzeczne.

16997. 29.3 1951. Józef Hula, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce wysięgnika wrębówki „Sullivan“.

17035. 31.3 1951. Władysław Zawisłak, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnych wieszaków łańcuchowych do podwieszania rur powietrznych na ścianach.

17044, 17045. 31.3 1951. Władysław Zawisłak, nadsztygar, i Bogusław Skrzypiec, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmniejszeniu odległości zgrzebeł w transformatorze zgrzeblowym, pracującym na dużym upadzie.

17050. 2.4 1951. Franciszek Szenk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie torów przy szybie w celu ułatwienia obsługi ruchu wózków.

17051. 2.4 1951. Wojciech Wąsowicz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu krótkiego przenośnika zgrzeblowego.

17052. 2.4 1951. Inż. Bolesław Lech dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uszczelnienia szybu i budowy komory zjazdowej.

17053. 2.4 1951. Czesław Kozłowski, dozorca warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do wypychania osi końcówki taśmowej przy naprawach bębnowych napędowych transporterów taśmowych.

17054. 2.4 1951. Eugeniusz Kozakiewicz, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu wału silnika w przesuwalni środkowej.

17056. 2.4 1951. Jan Rolnik, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu ulepszeń do projektu przepierzenia „Pater-Noster“ w szybie kopalni.

17058. 2.4 1951. Gerard Bosek, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu konstrukcji ramy zaporowej szybowej.

17059. 2.4 1951. Stanisław Sikora, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej rynny końcowej do zabierek w pokładach stojących.

17060. 2.4 1951. Teodor Dubaia, wydawca mat. wyb., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wozów do transportu materiałów wybuchowych.

17063. 2.4 1951. Feliks Mikosz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w świdrach górniczych.

17064. 2.4 1951. Paweł Cyba, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu łańcucha, ułatwiającego transport rur podsadzkowych w niskich wyrobiskach.

17077, 17078. 2.4 1951. Paweł Biegański i Paweł Kozok dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu nowowybudowanego rurociągu podsadzkowego do przewietrzania przodka.

17079—17081. 2.4 1951. Leon Olsza, maszynista, Fryderyk Słaboń, brygadzysta, i Wilhelm Zelle, st. laborant, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do rozpuszczania sody żrącej w bębnach, zastępującego ręczne rozdrabnianie.

17082, 17083. 2.4 1951. Franciszek Wilczyński, st. ref., i Wiktor Słota, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu racjonalnego sposobu naprawy noży do wrębówek ścianowych.

17200. 5.4 1951. Leon Gajda, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwuprzewodowego połączenia rurociągu powietrznego chodnika podstawowego z rurociągiem ścianowym.

17205, 17206. 5.4 1951. Jan Miller, ślusarz, i Aleksander Bochoń, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu osłony do wrzeciona kompensatora długości do transportera zgrzeblowego.

17227, 17228. 6.4 1951. Józef Gagattek, zast. kier. ruchu, i Franciszek Szenk, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu specjalnego transportera do odstawy kamienia w sortowni.

17268. 7.4 1951. Władysław Bryła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu regeneracji sprężyn sprzężowych do wrębówek ścianowych WLE 40-S.

17304. 7.4 1951. Teodor Kubica, kier. pociągu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu linki alarmowej w pociągu osobowym dołowym.

17307. 7.4 1951. Kazimierz Chałaszkiewicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji korby do włączania głowicy wrębówki SEKE 40.

17314. 7.4 1951. Antoni Krupa, kontr. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zabudowania zbiorników na kamień przy taśmach przebiegających.

17317, 17318. 9.4 1951. Eryk Wajndych nadsztygar, i inż. Janusz Gadomski, dyr. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przenośnika zgrzeblowego.

17382. 10.4 1951. Bernard Bugdoł, dyr. kopalni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy ładowarki, napędzanej przez wrębówkę elektryczną z napędu windy.

17383. 10.4 1951. Konstanty Skorupa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowaniu pompy elektrycznej o wydajności 1,5 m³/min. na wydajność 3 m³/min.

17386. 10.4 1951. Bertold Fojt, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu elektrycznej sprężarki przed przerwaniem dopływu wody chłodzącej.

17387. 10.4 1951. Konrad Szafarczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyciągania śrub z kierownic szybowych.

17388. 10.4 1951. Leon Gajda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu doprowadzenia smoły zimnej nieodwodnionej do retorty do destylacji wstępnej.

17389. 10.4 1951. Alfons Modrzyk, dozorca transp., dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu zdeżarką w celu zabezpieczenia rozdzielacza węgla przed uszkodzeniem w przypadku zerwania się łańcucha, łączącego zgarniacz z konstrukcją żelazną zbiornika.

17390. 10.4 1951. Augustyn Garus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu rusztowań drewnianych, ustawianych przy czyszczeniu chłodziaków wstępnych, przez elementy żelazne, zamocowane do chłodziaków.

17391. 10.4 1951. Rudolf Himel, przetokowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu urządzenia do zamykania zbiornika koksu.

17392. 10.4 1951. Antoni Podsada, przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu oddzielania różnych sortymentów koksu na przesiewaczu sitowym.

17395. 10.4 1951. August Bednarz, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu działania układu hamulca ciężarowego maszyny wyciągowej.

17396. 10.4 1951. Ferdynand Reichel, elektryk dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu małej przetwornicy 100 kW zamiast 2.000 kW w maszynie wyciągowej dla celów naprawczych i rewizyjnych.

17398. 10.4 1951. Rajnhold Polczyk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu wody kopalnianej do celów gospodarczych.

17403. 10.4 1951. Paweł Wenglorz, rozdzielczy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sygnalizacji świetlnej pracy sprężarek urządzenia sprężonego powietrza dla wyłączników gazoprężnych.

17411. 10.4 1951. Maksymilian Gawenda, ref. inwest., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy napędu dla rusztów „Diestel-Susky“ i rynny potrzęsalskiej.

17412. 10.4 1951. Jan Rozbrój, ref. inwest., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu projektu odbudowy pokładu stromeego.

17413. 10.4 1951. Jerzy Jaśniok, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szczotkotrzymacza o praktyczniejszej konstrukcji do silnika wentylatora kopalnianego.

17414. 10.4 1951. Karol Jankowski, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji tłoczków sterujących popychaczy wózków „Cyklop“.

17415. 10.4 1951. Fryderyk Biegoń, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu windy bezpieczeństwa do wrębówki ze starych wyremontowanych części różnych urządzeń maszynowych.

17430. 11.4 1951. Leopold Draga, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zainstalowania pompy do przetłaczania skroplin z brykietowni do kotłowni.

17431. 11.4 1951. Augustyn Skolik, mistrz kowalski, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu przyrządu do smarowania lin do wyciągu kopalnianego.

17469. 11.4 1951. Marian Rogalski, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego zsyphu amortyzacyjnego przy przejściu urobku z przenośników ścianowych na taśmy gumowe chodnikowe.

17471, 17472. 11.4 1951. Wilbald Wilczek i Józef Wilczek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu zabezpieczenia przeciw obuzowaniu się kłma przy bębnie napędowym.

17473, 17474. 11.4 1951. Aleksander Kopiasz i Maksymilian Kulik, sztygarzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu praktycznej zabudowy napędów rynnowych elektrycznych i powietrznych.

17475, 17476. 11.4 1951. Ryszard Bartel i Alojzy Końca, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu naprawy sprężarki elektrycznej „Borsig“.

17537. 12.4 1951. Władysław Pawełko, elektryk, dokonał usprawnienia oszczędnościowego, polegającego na zmontowaniu elektroroli ze starych części, wyszukanych w złomie.

17538. 12.4 1951. Franciszek Wendzik, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do mechanicznego regulowania wysypu kamienia.

17539. 12.4 1951. Jan Duda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie reduktora napędowego do sit „Szielersteina“.

17542, 17543. 12.4 1951. Piotr Muskietorz, elektryk, i T. Lichecki, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu pomocy lewarka przy przekładaniu pancerza w celu zaciągnięcia stropnicy na dwa stemple na jej końcach zamiast na trzy.

17581. 12.4 1951. Paweł Bończyk, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu frezowania wylotu na wieńcach ślimakowych.

17586. 12.4 1951. Alfons Stanecki, kier. dz. masz., dokonał usprawnienia, polegającego na uzupełnieniu sygnalizacji skipowej, zabezpieczającej od awarii przy niezamknięciu się kłapy dozownika.

17600. 13.4 1951. Teofil Kozik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przełożeniu kurków do regulacji wody, chłodzącej gaz w rurach wznoszących, w miejscach o niższej temperaturze.

17601. 13.4 1951. Paweł Placek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji dźwigni kątowej, stosowanej przy ubijarkach węgla.

17602. 13.4 1951. Ryszard Kiermaszek, destylator, dokonał usprawnienia, polegającego na przełożeniu odnowienia zbiornika pozostałości benzolu na zewnątrz pomieszczenia.

17604. 13.4 1951. Eryk Trutwin, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu rury stojącej dziurkowanej w dnie zbiornika wody do gaszenia koksu w celu niedopuszczenia grubszych zanieczyszczeń do rurociągu.

17606. 13.4 1951. Jan Kin, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przyspawaniu ostrzy ze stali narzędziowej do zużytych skrobaczy, zamiast wymiany całkowitych skrobaczy grafitu w piecach.

17607. 13.4 1951. Franciszek Poda, koksiarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu chrustu do wzmocnienia wsadów węglowych przy ich ubijaniu.

17608. 13.4 1951. Jerzy Dras, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do przewozu drzwi piecowych przeznaczonych do wymiany.

17663. 13.4 1951. Jan Kocyba, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu podpierającego konstrukcję nośną elewatora, zabezpieczającego przed zniszczeniem konstrukcji.

17668. 13.4 1951. Czesław Adamczyk, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zmian konstrukcyjnych w ładowarce f-my Bleichert, polepszających jej sprawność.

17669. 13.4 1951. Kazimierz Koziół, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji rynny zsykowej z transportera taśmowego do wagonów.

17670. 13.4 1951. Jan Wójcik, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przyrządu do toczenia zasuw do rur zamulkowych.

17671. 13.4 1951. Teofil Barański, dozorca bryg. kotłowej, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu smoczka wodnego do odwodniania wag kolejowych.

17672. 13.4 1951. Stefan Nawrot, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wózka kierunkowego do napędu MW-12 do rynien potrząsalnych.

17673. 13.4 1951. Alfred Melicki, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu starej wrębówki przeznaczonej na złom i włączeniu jej do ruchu.

17678, 17679. 13.4 1951. Eryk Klimek, dozorca, i Brunon Wilkus, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu mieszaka szlamu na flotację lub filtry w płucce sprężonego powietrza.

17722. 14.4 1951. Jan Szymański, insp., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolek do prowadzenia liny windy frykcyjnej.

17733. 14.4 1951. Inż. Józef Wiczorek, insp. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu usztywniania skrzyni wózków kopalnianych przy pomocy karbowania blach.

17736. 14.4 1951. Piotr Hajduk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu urządzenia prowadniczego przy kolejce łańcuchowej.

17737. 14.4 1951. Franciszek Niedrygoś, kier. powierzchni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu transporterów taśmowych przy wyładunku kamienia na hałdę.

17739. 14.4 1951. Alfred Niła, rurarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu dodatkowego sita w zbiorniku podsadzkowym.

17744. 14.4 1951. Jan Janik, st. konstr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wyeliminowania z konstrukcji zbiorników załadowczych mechanizmu do podnoszenia klap i zastąpieniu go wózkiem do ochrony węgla.

17746—17749. 14.4 1951. Inż. Ludwik Jaworski, Julian Supernak, kier., Mieczysław Galon, mistrz, i Jan Stowski, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dostosowaniu odpylacza do produkowania pyłu modelarskiego o odpowiedniej ziarnistości.

17776, 17777. 14.4 1951. Jan Miozga i Jerzy Wolter, elektromonterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu sygnałów świetlnych na głównych przekopach przewozowych.

17778, 17779. 14.4 1951. Antoni Knop, dozorca warszt., i Wilhelm Płonka, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu zwykłych węglarek kopalnianych na wagony samozsypane, używane do drobnej sprzedaży węgla.

17780, 17781. 14.4 1951. Leon Grabowski i Adam Robakowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współ-

twórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do robienia es-haków.

17832. 16.4 1951. Tadeusz Żurak, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do sterowania silnika elektrycznego ze stanowiska wiertacza.

17836. 16.4 1951. Franciszek Kaszyca, przod. ruchu maszyn., dokonał usprawnienia, polegającego na naprawie głowic z wypracowanymi otworami do wrębiarek udarowych przez przyspawanie wkładek o odpowiednim kształcie.

17837. 16.4 1951. Augustyn Mazur, dozorca masz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, zabezpieczającego przed ześlizgnięciem się łańcuchów „Galla“ z kół napędowych przy rusztach „Distel-Susky“.

17838. 16.4 1951. Władysław Waligóra, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu starych wozów dołowych na specjalne wozy do obierki kamienia w sortowni.

17840. 16.4 1951. Rudolf Kałuża dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu konstrukcji klatki wyciągowej.

17841. 16.4 1951. Stefan Olej, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu kabli wiertarki „Victor“ do oświetlenia przodków.

17870. 16.4 1951. Jan Miller, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu rozciągalnego wysypu do transporterów pancernych.

17939. 18.4 1951. Alfons Smołka, dozorca warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu innego schematu połączeń wyłączników od silników pomp „robusto“ w celu ochrony przed zalaniem płuczki wodą na wypadek samoczynnego wyłączenia rozdz. 500 V.

17940. 18.4 1951. Maksymilian Borkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu ochrony do silników rynien potrząsalnych.

17941. 18.4 1951. Franciszek Dyrbus, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji i zaworu piaskownicy przy elektrowozach.

17975. 18.4 1951. Ludwik Skorupa, dysponent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu specjalnych trzymaczy do daszków, zakładanych na wozy węglowe przeznaczone do przewozu ludzi.

17980. 18.4 1951. Klemens Elias, rębacz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządów do wydobywania raczków z otworów strzelniczych.

17997, 17998. 18.4 1951. Józef Machalica, kier. warsztatów, i Wiktor Bajer tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu naprawy cylindrów z wyłamanymi kryzami do silników potrząsalnych.

18057. 24.4 1951. Józef Tumiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnych przegubów do spiral w czyszczarkach do opon i taśm.

18058. 24.4 1951. Ryszard Famuła, rysownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu transportera z wysięgnikiem obrotowym do transportu koksu na zwał.

18072. 24.4 1951. Stanisław Banasik, górnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu piłki do drzewa, ułatwiającej usuwanie obudowy drewnianej z wyrobisk.

18142, 18143. 26.4 1951. Paweł Laszczyk i Antoni Konieczny, wulkanizatorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wulkanizowania kabli gumowych.

18148. 27.4 1951. Franciszek Bałoń, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zbudowaniu urządzenia do wybierania węgla z kamienia na sortowni.

18149. 27.4 1951. Bolesław Czerwiński, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na naprawie zużytych śrub do rynien potrzęsalnych.

18150. 27.4 1951. Julian Michałowski, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu starych śrub do rynien do dalszego użytku.

18179, 18180. 27.4 1951. Paweł Grzywacz i Józef Dworzak, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do montowania zderzaków lokomotyw elektrycznych na dole kopalni.

18224. 28.4 1951. Szczepan Mrowiec, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu angielskiego napędu taśmowego dla ułatwienia jego transportu na dół.

18247. 30.4 1951. Henryk Włodarczyk, rębacz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji umocowania przegubu wrębiarki „Kaczy dziób”.

18251. 30.4 1951. Inż. Władysław Lenartowicz dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu farb świetlnych do różnego rodzaju znaków ostrzegawczych na dole kopalni.

18256. 30.4 1951. Franciszek Wicha, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu kołnierzy do starych rur bazaltowych i użyciu ich do odpowiednich rurociągów oraz na przerobieniu konstrukcji zasuw podsadzkowych.

18258. 30.4 1951. Rudolf Janko, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu ramienia wrębówki „Sullivan”.

18259. 30.4 1951. Józef Nowak, rurkarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu opaski do zamykania uszkodzonych „mufek” na rurociągach ścianowych sprężonego powietrza.

18260. 30.4 1951. Franciszek Groborz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podpory łapacza wózków systemu „Stasek” z żeliwa, zamiast dotychczas stosowanej konstrukcji spawanej.

18264. 30.4 1951. Jan Kaczmarczyk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji osłony urządzenia do opuszczania drewna przy szybie jazdowym.

18276. 30.4 1951. Józef Cebo, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kleszczy do szlifowania słupków ze spięku do koronek wiertniczych.

18297. 30.4 1951. Mieczysław Głowacz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu świrdrów spiralnych do wiercenia ręcznego ze starych szyn kolejowych.

18303. 30.4 1951. Andrzej Lipowiecki, mistrz lampiarni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu aparatu do dolewania ługu do elektrycznych lamp górniczych.

18304. 30.4 1951. Andrzej Lipowiecki, mistrz lampiarni, dokonał usprawnienia, polegającego na umożliwieniu pracy aparatu destylacyjnego przez zastosowanie grzejnika parowego w zamian zniszczonego elektrycznego.

18305. 30.4 1951. Wojciech Herman, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie napędów taśm gumowych na sortowni.

18309. 30.4 1951. Jan Krawczyk, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu drążków do wrębówek słupowych.

18310. 30.4 1951. Albert Piskała, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zapory wozów podszybia.

18311. 30.4 1951. Stanisław Zięba, zast. kier., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ładowarki.

18451, 18452. 2.5 1951. Paweł Well i Stefan Bąk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnego szablonu do trasowania sprężyn do kolumn obrotowych.

18478, 18479. 3.5 1951. Julian Arabsja, sztygar, i Roman Batycki, kier. ruchu maszyn, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu łożysk ślizgowych w lokomotywach elektr. typu USA moc 47 KV w miejsce łożysk stożkowo-rolkowych.

18482, 18483. 3.5 1951. Szczepan Mrowiec, sztygar, i Teodor Maciuch, ślusarz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu starych kołnierzów pancernych na podkłady pod napędy.

18496, 18497. 3.5 1951. Alfons Langer, sztygar, i Feliks Kosmala, elektromonter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnego wyłącznika dla transformatora lamp łukowych.

18572. 3.5 1951. Karol Surówka, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnej dodatkowej ochrony przy tarczach nośnych i zwrotnych przy przewozach linowych.

18602. 5.5 1951. Helmut Wybierok, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaoszczędzeniu rurociągu wodnego o przekroju 100 mm na długości 1300 m.

18603. 5.5 1951. Jerzy Smieszkoł, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na lepszym wykorzystaniu paliwa i pojemności zbiorników.

18604. 5.5 1951. Szczepan Malna, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu odwodnienia pokładu.

18605. 5.5 1951. Antoni Szydło, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sygnalizacji, zabezpieczającej wentylator przewietrzania.

18606. 5.5 1951. Jan Piwowarczyk, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu przy ściernicy do ostrzenia koronek „Vidia” wentylatora ssącego pył.

18607. 5.5 1951. Edmund Smogór, kier. zaopatrzenia, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do wózków kopalnianych kół kutych zamiast stalowych lub żeliwnych.

18631. 5.5 1951. Michał Tokarz, rębacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu strzelania w ścianach wysokich dwoma otworami a nie jak dotychczas trzema.

18632. 5.5 1951. Alojzy Świerczok, ślusarz, dokonał usprawnienia próżni przy turbogeneratorze 2500 KVA.

18642. 5.5 1951. Wincenty Brychsy, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu ściągacza pierścieni z łożysk kulkowych.

18643. 5.5 1951. Franciszek Kocyba, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu przy elektrowozach kopalnianych wyłącznika nadmiarowego.

18650. 5.5 1951. Roman Sieradzoń, inspektor, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu filtra dla CO₂ do wstępnego oczyszczania gazów spalinowych.

18701. 7.5 1951. Józef Paluch, st. księgowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lokacji materiałów, przedmiotów nietrwałych itp. w kopalni.

18702. 7.5 1951. Hilary Kurek, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji wyrotnika wózków kopalnianych w celu ułatwienia smarowania wózków.

18715—18717. 7.5 1951. Alojzy Grzywa, monter, Mieczysław Lis, kier. dz., i Teodor Kartacki, nadmonter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sposobu blokowego do demontażu i montażu wież wyciągowych.

- 18719.** 7.5 1951. Stefan Basista, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wkładek wymiennych do gwiazd, blach węzłowych oraz muf przy porząsarce typu R. A. 5.
- 18720.** 7.5 1951. Franciszek Sobański, rębacz przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zabezpieczenia korka wentylacyjnego przy młotkach pneumatycznych typu KS-11.
- 18721.** 7.5 1951. Jerzy Jaworek, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu samoczynnego zwilżania kół wózków wydobywczych na sortowni.
- 18728.** 7.5 1951. Emil Majer, kier. oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do odpylania przy wierceniu w materiałach kamiennych.
- 18777, 18778.** 7.5 1951. Piotr Lysko i Alojzy Ficek, sztygarzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie kompresora „Flottman“ z napędu parowego na elektryczny.
- 18833.** 9.5 1951. Tadeusz Gacek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu skrzynki ochronnej kurków przelotowych.
- 18834.** 9.5 1951. Augustyn Kowol, instr. strzałowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu liny spadającej z rolki od rozerwania.
- 18841.** 9.5 1951. Władysław Wieliczka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, umożliwiającego struganie dwóch sztuk raczków jednocześnie.
- 18851.** 9.5 1951. Jan Frajer, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu przy urządzeniu zypowym rolki żelaznej, ułatwiającej ładowanie węgla do wozów pod wysypami bez zatrzymywania ruchu.
- 18852.** 9.5 1951. Józef Żak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji bezpieczników żeliwnych przy rusztach ruchomych.
- 18853.** 9.5 1951. Jan Pawelec, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do robienia kanałów przy otworach ankrowych u dzwon do pomp Jaegera.
- 18854.** 9.5 1951. Roman Opaliński, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu konstrukcji złożów osiowych wózków kopalnianych.
- 18855.** 9.5 1951. Wojciech Herman, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu pompy centralnego odwodnienia w celu podwyższenia jej wydajności.
- 18856.** 9.5 1951. Bolesław Nowakowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ułatwieniu nitowania wózków kopalnianych.
- 18871.** 9.5 1951. Paweł Bielas, nawijacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wykonywania żłobków izolacyjnych z preszpanu.
- 18873.** 9.5 1951. Edward Stańczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu sposobu przeciągania liny do zaciągania urobku na podszybiu.
- 18874, 18875.** 9.5 1951. Ludwik Gabryś, spawacz, i Franciszek Paw, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu naprawy skrzynki suwakowych do motorów potrząsalnych typu „Halbach - Braun“.
- 18882.** 9.5 1951. Helmut Poloczek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zapory torowej na wywrocie.
- 18911—18913.** 10.5 1951. Gustaw Kubeczka, Teodor Roj, sztygar, i Wacław Kożusznik dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na projekcie zabudowania taśm gumowych dla sortowni.
- 18923, 18924.** 10.5 1951. Alojzy Skapczyk, cieśla, i Józef Dusza, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zabezpieczeniu silników do rynien potrząsalnych przed zanieczyszczeniem.
- 18925.** 10.5 1951. Jan Helman, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu działania zapory przedwywrotowej.
- 18926.** 10.5 1951. Eryk Moch, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu nowego schematu 0,5 KV rozdzielni maszyn.
- 18927.** 10.5 1951. Jarosław Kulibaba, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu użytkowania zabrakowanych cylindrów młotków odbudowy typu KS-11, MO-9 i MO-7.
- 18928, 18929.** 10.5 1951. Władysław Lisiński, projektant, i Jan Janik, st. konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy wywrotu w celu przyspieszenia wyładowywania węgla z wózków bez potrzeby rozpinania ich.
- 18930.** 10.5 1951. Piotr Piec, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu przy prowadnikach okularu mocującego tokarki rolek.
- 18931.** 10.5 1951. Teodor Szczygłowski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji kół łańcuchowych transporterów stalowo-członowych.
- 18937.** 10.5 1951. Bronisław Łabędkowski, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ręcznego przyrządu do cięcia pasków z gumy surowej na obrzeża taśm transportowych.
- 18970, 18971.** 10.5 1951. Herman Szulc, dozorca maszyn, i Augustyn Nowak, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu działania wywrotu obrotowego.
- 18972.** 10.5 1951. Piotr Kalus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zużytych lin do zawieszania ciągów taśmowych.
- 18981.** 10.5 1951. Jan Bołys, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kołowrotu do podciągania wózków kopalnianych przy transporcie węgla.
- 18982.** 10.5 1951. Karol Romanowski, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na rozbudowie toru kolejowego oraz zastosowaniu większych koleb przy transporcie żużla z kotłowni.
- 18983.** 10.5 1951. Henryk Sztetok, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wywrotu wózków kopalnianych przy transporcie węgla.
- 18984.** 10.5 1951. Alfred Larisz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu liny przed spadnięciem z krążków nośnych przy czerparce kubelkowej.
- 18987.** 10.5 1951. Feliks Kosobudzki, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sygnalizacji szybowej.
- 18988.** 10.5 1951. Augustyn Lukassek, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji stempla „Gerlach“.
- 18989.** 10.5 1951. Karol Winiarski, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu wyłącznika manewrowego maszyny wyciągowej typu „B.B.C.“
- 19074, 19075.** 11.5 1951. Inż. Leopold Wels i Stanisław Wudarczyk, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu projektu obiegu wózków kopalnianych w związku z budową nowej sortowni.
- 19076.** 11.5 1951. Edmund Pucka, kier. gosp. wodnej, dokonał usprawnienia, polegającego na oczyszczeniu zużytej wody do ponownego użytku.

19077. 11.5 1951. Józef Krempa, rurkarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu obejmy przy usuwaniu rur zamulonych.

19079—19081. 11.5 1951. Karol Szpakowski, tokarz, Adolf Długajczyk, spawacz, i Józef Pazur, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu prostszego procesu technologicznego przy wykonywaniu mostka do napędu M.E.D.

19085. 11.5 1951. Władysław Zawiaślak, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu węży gumowych do łączenia rurociągów ścianowych z rurociągami sprężonego powietrza, ułożonymi na chodniku.

19090. 11.5 1951. Teofil Wycisk, dozorca inwestycji, dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji przesuwnic wózków kopalnianych.

19091. 11.5 1951. Leopold Warchał, kier. warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu konstrukcji wózka na drzewo.

19096. 11.5 1951. Urban Mateja, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ponownym zastosowaniu zużytych łożysk kulkowych do mimośrodków napędów R. A. 5.

19097. 11.5 1951. Zdzisław Mandat, kier. wydź., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczych cylindrów ze stali do silnika ładowarki „Atlas Diesel“ typu LM-30 i 35.

19098. 11.5 1951. Emanuel Wycisk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu pasa bezpieczeństwa do robót szybowych, gwarantującego większe bezpieczeństwo pracy niż pasy dotychczas używane.

19099. 11.5 1951. Ryszard Kolan, kier. maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ruchomej krążyny szablonowej do zakładania obudowy murej w szybie.

19101. 11.5 1951. Walter Sznurawa, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przeróbki połączeń trakcji dołowej.

19102. 11.5 1951. Emanuel Kołodziejczyk, wartownik pomp, dokonał usprawnienia, polegającego na ponownym zużyciu wody, chłodzącej łożyska pompy zasilającej nowych kotłów, do chłodzenia łożyska pompy zasilającej starych kotłów.

19108, 19109. 11.5 1951. Antoni Szczyrba, tokarz, i Józef Prefera, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do szlifowania korbowodów.

19112, 19113. 11.5 1951. Ryszard Dziewior, ref. techniczny, i Ludwik Londzin, inż., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu systemu spawalniczego przy produkcji kubełków do podnośnika mulołowego.

19144, 19115. 11.5 1951. Adam Kowalik i Zb. Bolechowski, inżynierowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu skrzyni do dostarczania cegły przy budowie szybów.

19116, 19117. 11.5 1951. Robert Pyszny i Karol Cieślík, kowale, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu pracy podwozia stołu ruchomego węgla.

19118. 11.5 1951. Wilhelm Stasiczek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kół zębatach stalowych zamiast kół zębatych skórzanych przy napędzie rusztów kotła parowego.

19119. 11.5 1951. Inż. Jerzy Zamojski dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu sposobu badania prawidłowego przebiegu krzywej wydajności na poszczególnych typach robót.

19122. 11.5 1951. Eryk Kaszta cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu przy budowie stropów chodnikowych.

19124. 11.5 1951. Jerzy Strach, rębacz przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu sposobu przesuwania torów na rozjazdach.

19125. 11.5 1951. Ambroży Janocha, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu głowicy płuczkowej do wierceń udarowych.

19126. 11.5 1951. Paweł Grunt, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu kafaru i zastosowaniu do warunków lokalnych.

19128. 11.5 1951. Władysław Buszyński, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do spęczania żerdzi wiertniczych.

19130, 19131. 11.5 1951. Mikołaj Szczeciński i Józef Długajczyk, sztygarzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wyciora do czyszczenia kolumny rur spustowych.

19134. 11.5 1951. Jęrzy Jaworek, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu samoczynnego urządzenia, hamującego wózki kopalniane.

19136, 19137. 11.5 1951. Oskar Poloczek, sztygar, i Helmut Miszok, prac. fizyczny, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu konstrukcji przesiewaczy orzecha typu „Schiferstein“.

19138—19140. 11.5 1951. Augustyn Jarek, prac. umysłowy, oraz Jan Wichary i Jan Renk, prac. fizyczni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie starej wrębówki typu „Korfmana“ na wrębówkę uniwersalną.

19141—19143. 11.5 1951. Franciszek Kremser, rytmarz, Józef Pcherek, spawacz, i Ludwik Nawrat, kowal, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie napędu rusztu „Carora“ na sortowni.

19144. 11.5 1951. Henryk Picz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji piasty wentylatora do wiertarki górniczej.

19148, 19149. 11.5 1951. Franciszek Grybsz, sztygar, i Franciszek Kensy dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na rekonstrukcji napędu rynnowego do cienkich pokładów poniżej 1 m.

19150. 11.5 1951. Jan Walus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu od pyłu węglowego tłoka przez dodanie pierścienia filcowego do silnika powietrznego typu „ZO-29“.

19151. 11.5 1951. Stefan Piernikarczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamocowaniu tulejki, prowadzącej tłok w młotku powietrznym typu „KS-11“.

19152. 11.5 1951. Adam Kłosowski, mistrz warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji tulejek do tłocznika silnika typu „MED“.

19154. 11.5 1951. Jan Miller, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu roli wysięgnikowej typu „Stephan Fröhlich“ do warunków lokalnych.

19156. 11.5 1951. Bolesław Pochopień, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji wirnika wiertarki W.P.7.

19157. 11.5 1951. Józef Hula, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pierścienia mocującego rozprężnego zamiast śrub w napędzie zgrzeblowym typu „Jurma“.

19158. 11.5 1951. Ludwik Mronez, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na sposobie mocowania szyn wjazdowych w celu przedłużenia długości użytecznej przesuwalni wagonów.

19160. 11.5 1951. Jan Nowak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji spinki do łączenia wózków kopalnianych.

19161. 11.5 1951. Józef Wicherek, ref. bezp., dokonał usprawnienia, polegającego na odprowadzeniu zużytego sprężonego powietrza od wrębówek słupkowych w celu poprawienia warunków pracy.

19168. 11.5 1951. Bolesław Pochopień, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu poprawki konstrukcyjnej w ciągle przy napędzie elektrycznym rynien potrząsalnych.

19169. 11.5 1951. Franciszek Półtoranos, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zabezpieczenia zderzaków i podłużnic wózków kopalnianych przed szybkim zniszczeniem.

19170. 11.5 1951. Emanuel Wilk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu klucza grzechotkowego do przykręcania śrub klinów złącz „Halbach-Braun“.

19171. 11.5 1951. Tadeusz Lipiński, ref. usprawnień, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uniwersalnego rusztowania uchwytyowego.

19176. 11.5 1951. Ignacy Nowak, radca zakładowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rynny zsykowej przy dostawie węgla na drobną sprzedaż i na deputaty.

19179, 19180. 11.5 1951. Edward Sporysz, ślusarz, i Władysław Cwynar, prac. fiz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na regeneracji zębów do maszyn wrębowych.

19183, 19184. 11.5 1951. Stanisław Bulik i Mieczysław Ormianin, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu szwedzkich łożysk typu rolkowo-stożkowych w zamian amerykańskich łożysk typu rolkowo-półoporowych przy remoncie maszyny wrębowej „Sullivan“.

19185—19187. 11.5 1951. Aleksander Kopijasz i Maksymilian Kulik, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu naciągacza do taśm gumowych.

19188. 11.5 1951. Roman Grabiński, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu dolnej ochrony taśmy załadowniczej i zaprojektowaniu dodatkowej rynny zsykowej.

19192. 14.5 1951. Karol Adamus, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu konstrukcji osady haka przy lewarku ręcznym typu „B.K.S.“.

19232. 17.5 1951. Roman Smółka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłony, zabezpieczającej linę kołowrotu na przesuwownicy przed uszkodzeniem przez koła zębate.

19239. 17.5 1951. Jan Kawczyk, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu odprowadzenia kamienia z sortowni do zbiornika rezerwowego.

19242. 17.5 1951. Franciszek Kramarz, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu suszarni piasku.

19243. 17.5 1951. Wincenty Markiel, ślusarz przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podnośnika śrubowego, ułatwiającego pracę podczas rewizji, remontu lub wymiany zaworów wypustowych przy parowej maszynie wyciągowej.

19245. 17.5 1951. Stanisław Kuć, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji żerdzi wiertniczych przez nadspawanie wytartych krawędzi i oszlifowanie.

19253. 17.5 1951. Teofil Helm, kier. dz. maszyn, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu

przesuwownicy uniwersalnej do wózków i ładownic mechanicznych.

19254. 17.5 1951. Inż. Kazimierz Grzymalski dokonał usprawnienia, polegającego na naprawie i uzupełnieniu brakujących elementów oraz przystosowaniu zdekompletowanego aparatu do sprawdzania pionowości wierconych otworów.

19255. 17.5 1951. Roman Oleś, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rury pod-sadzkowej z urządzeniem, sygnalizującym zużycie się rury.

19256. 17.5 1951. Czesław Dętko, monter elektryk dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zdalnego sterowania napędu przenośnika taśmowego.

19287. 17.5 1951. Franciszek Zając, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu odwietrzników na sprężarce do hamowania maszyny wyciągowej.

19288. 17.5 1951. Bolesław Nowakowski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wózka do transportu drewna.

19290. 17.5 1951. Adam Jędrzejewski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu zsuwni szczelinowej, łączącej zbiornik odmiarowy z kubłem skipowym na kopalniach węgla.

19364, 19365. 17.5 1951. Konrad Lewan, ślusarz, i Wilhelm Milic, mistrz warszt., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu konstrukcji nośnej, umożliwiającej wykorzystanie krótkich rolek do transportera zamiast brakujących rolek długich.

19370, 19371. 17.5 1951. Inż. Stanisław Niepokojczycki, kier. ruchu maszyn, i Franciszek Sieradzki, kier. warszt. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wzmocnieniu podwozia wózka kopalnianego ładowności 3,3 t.

19396, 19397. 17.5 1951. Tomasz Łagan, sztygar, i Zygmunt Ptak, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu starych rynien do wykonywanych rynien grzebieniowych.

19457—19460. 17.5 1951. Witold Smelster, Szczepan Mrowiec, Augustyn Kurzaj i Wilhelm Pańczyk dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu sit „Ferraris“ do separacji groszku II od mialu.

19461. 18.5 1951. Józef Żmirek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podtrzyma-wacza strópnic na wysokich nabierkach w celu bezpieczeństwa pracy.

19474. 21.5 1951. Alfons Stanecki, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu wyłącznika elektrycznej wiertarki górniczej f-my „Moj“ i „Siemens“.

19475. 21.5 1951. Augustyn Krawczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu z blachy mosiężnej zamiast z materiału sztucznego łopatek wirnika do wiertarek powietrznych typu „Turbo“.

19481. 21.5 1951. Jerzy Gazda, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kołowrotu do transportu drewna kopalnianego.

19482. 21.5 1951. Józef Kontny, dozorca, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu pomostu po drugiej stronie taśmy transportującej węgiel w celu umożliwienia wybrania kamieni oraz uregulowania ruchu przetokowego wózków kopalnianych między szybami.

19483. 21.5 1951. Władysław Słabolepszy, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tulejek do wału wirnika pompy młotowej dla płuczki w celu zabezpieczenia go przed prędkim zużyciem.

19484. 21.5 1951. Zenon Kuć, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu popychacza pneu-

matycznego do wiertarki udarowej na płuczkę f-my „Böhler“ typ BR22/W i BH16/W oraz f-my „Flotmann“ typ AT18 w celu wyprodukowania go w kraju.

19486. 21.5 1951. Józef Strzelczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu hamulca do wózków osobowych w celu zabezpieczenia od wypadków podczas przewozu załogi.

19487. 21.5 1951. Jerzy Kowalczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wspornika drewnianego zamiast stalowego przy ostrzeniu pił górniczych ręcznych na szlifierce w celu polepszenia warunków pracy oraz powiększenia sprawności ostrzenia.

19504, 19505. 21.5 1951. Józef Kalinowski i Alojzy Koczy, monterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu wałka do nastawnika dla elektrycznej lokomotywy dołowej.

19506, 19507. 21.5 1951. Franciszek Sito, inspektor, i Emanuel Wycisk, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu pomostu pływającego w szybie zamiast wiszącego w celu polepszenia warunków i bezpieczeństwa pracy.

19515. 21.5 1951. Jerzy Widera, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie okapturzenia głowicy popychaczy powietrznych „Cyklop“.

19517. 21.5 1951. Ryszard Szymba, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu uchwytu do podciągania stojaków systemu „Gerlach“.

19595. 25.5 1951. Franciszek Dusza, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu śruby ściągowej do wymiany sworzni w taśmie stalowoczołowej.

19601. 25.5 1951. Alfred Nieradzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji ramienia wrębówki ścianowej „Sullivan“.

19602. 25.5 1951. Paweł Zaczek, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu ogrzewania płuczki.

19604. 25.5 1951. Antoni Szafran, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji buta do zapychaczy wózków.

19618. 25.5 1951. Gustaw Koehl, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu urządzenia do wiercenia na płuczkę w materiałach kamiennych.

19661. 25.5 1951. Euzebiusz Rum, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łapacza z przeciwwagą przy popychaczy wozów do urządzenia skipoowego.

19672, 19673. 26.5 1951. Mikołaj Szczeciński, sztygar, i Roman Kawaler, technik strzelniczy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu specjalnego urządzenia zamiast pompy „Pleiger“ w celu obniżenia kosztów własnych.

19674, 19675. 26.5 1951. Wilhelm Smołka, prac. fiz., i Eryk Kaszta, cieśla górniczy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu podpórki pneumatycznej z uchwytem do wiertarki typu „Böhler“.

SERIA 4: CHEMIA TECHNOLOGIA CHEMICZNA

15001. 24.2 1951. Stanisław Szymczyk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do przewożenia dymionów z kwasem.

15002. 24.2 1951. Franciszek Buczkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu zdekompletowanych aparatów pomiarowych typu „Hartman Braun“.

15003. 24.2 1951. Franciszek Tarsia, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu rurociągu przelewowego.

15006. 24.2 1951. Józef Gurgul, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pracy sprężarek centrali chłodniczej przez przerobienie rurociągu ciekłego amoniaku, dyszy i wbudowanie manometru.

15015. 24.2 1951. Inż. Józef Mickiewicz, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu prostej i łatwej metody badania jakości ultramaryny.

15019. 24.2 1951. Marian Matiasik, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do pobierania próbek i mierzenia ciężaru właściwego kwasu solnego.

15081. 26.2 1951. Marian Rudnicki, hydraulik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu instalacji, ułatwiającej wydzielenie etru z wody, pozostającej przy procesie przemywania eteru.

15082. 26.2 1951. Jan Flak, chemik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy aparacie do napełniania ampulek barwnych końcówek szklanych (igieł).

15086. 26.2 1951. Władysław Kamer, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji budowy rektora cyjanowodorowego o wzrastającym kącie nachylenia.

15153—15157. 26.2 1951. Józef Bochenek, Eugeniusz Klein i Ludwik Skwara, elektrycy, oraz Konrad Pietrowski i Edmund Bubala, nawijacze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu luzowników jednofazowych przy wagach na piecach karbidowych.

15192. 27.2 1951. Jan Dejk, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu próżni i lewara przy przelewaniu żrących cieczy.

15194. 27.2 1951. Edward Wiater, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu produktu odpadkowego z zawartością kwasu solnego.

15195. 27.2 1951. Wiktor Adamski, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu metody zmniejszającej ilość surowca przy produkcji przy zachowaniu tej samej wydajności.

15234. 27.2 1951. Antoni Konigowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu mniejszego wymiaru chust filtracyjnych w rafinerii.

15235. 27.2 1951. Władysław Skrzypczak, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu instalacji ekstraktora, służącej do odprowadzania pary.

15236. 27.2 1951. Wacław Olszewski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na obandażowaniu węży gumowych warstwami płótna filtracyjnego nasyczonego pokostem i odrutowaniu spiralą drucianą.

15237. 27.2 1951. Wilhelm Bromboszcz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu wagi przy suszarni mydła.

15243. 27.2 1951. Alfons Wróbel, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu automatycznego wyłącznika pomp i sygnalizacji dźwiękowej przy napełnianiu zbiornika wodą.

15244. 27.2 1951. Dr Antoni Bałczewski, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sygnalizacji świetlnej w młynie i na bunkrze wyładunkowym węgla.

15245. 27.2 1951. Jan Michalski, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu drąga wpychowego przed możliwością uszkodzenia.

15321. 1.3 1951. Wacław Skarżeński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu „Coloritu“ do czernidla formierskiego.

15322, 15323. 1.3 1951. Dr Zygmunt Klonowski i dr Bolesław Głuchowski, chemicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na sposobie uszlachetnienia olejów roślinnych do celów ochrony tworzyw.

15346, 15347. 1.3 1951. Kazimierz Kołodziej, kier. wydz., i Ignacy Szafraniec, nadmistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na założeniu kompresora powietrznego w hali pomp generatorów.

15354, 15355. 1.3 1951. Józef Wójcik i Roman Wilczyński, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu śrub odciskających do uszczelnień drewnianych przy sitach.

15360, 15361. 1.3 1951. Marian Szczypior i Stanisław Bartkiewicz, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji i spławiaków przy wirówkach nitracyjnych.

15372, 15373. 1.3 1951. Paweł Kiełpiński, kierownik, i Wojciech Żaboklicki dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zużyciu wody odstanej po wygotowaniu oleju neutralnego i kwasów tłuszczowych do rozcieńczania „soapstocków”.

15509. 3.3 1951. Franciszek Frania, formierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ciężarków do automatycznego opróżniania panwi karbidowych.

15664. 6.3 1951. Alojzy Sobota, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia, zabezpieczającego przed ulatnianiem się tlenu podczas odwadniania ram i podczas ruchu kompresorów tlenowych przy produkcji tlenu.

15679, 15680. 6.3 1951. Franciszek Wycik, kowal, i Józef Kempa, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu lepszego wzoru maski dla spawaczy i przyrządu do trzymania przedmiotów spawanych.

15685. 7.3 1951. Janusz Blaszyński dokonał usprawnienia, polegającego na stosowaniu stabilizatora „A R.” w łuskach zamiast mielonego.

15686. 7.3 1951. Stefan Zieliński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu właściwej metody konfekcjonowania uszczelek gumowych.

15687. 7.3 1951. Roman Roznau dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noży tarczowych do cięcia gumy.

15718. 7.3 1951. Czesław Szpilecki, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pierścienia redukcyjnego na maszynie bliźniaczej do prób, umożliwiającego zamocowanie koła pełnogumowego.

15719. 7.3 1951. Czesław Szpilecki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamstawianiu zbieraczy przy górnym walcu kalandra, zapobiegających spadaniu mieszanek na kord.

15737. 7.3 1951. Antoni Rosada, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu instalacji kontrolno - alarmowej przy sieci hydraulicznej przewodu wysokiego ciśnienia w stacji pomp i w dziale wulkanizacji.

15750, 15751. 7.3 1951. Wacław Tybora, brygadzysta, i Ludwik Piekuta, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu nożnych wyłączników elektrycznych w miejsce dźwigniowych.

15752, 15753. 7.3 1951. Władysław Konopka, mistrz, i Wincenty Grygiel, robotnik dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu urządzenia do wylewania kwasu solnego z butli do głównego zbiornika i wylewania go stamtąd do kadzi trawialni.

15758, 15759. 7.3 1951. Leszek Szymański, mistrz, i Antoni Ostrowski, przodownik, dokonali usprawnienia

jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu nowego sposobu produkcji uszczelek do kałamarzy.

15791. 8.3 1951. Antoni Niedbałka, lutownik, dokonał usprawnienia, polegającego na podwyższeniu poziomu pomp kwasowych.

15795. 8.3 1951. Stanisław Petlicki, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu w komorach do absorpcji gazów dysz z blachy miedzianej nie poddającej się działaniu gazu krzemofluorowodorowego.

15797. 8.3 1951. Edmund Mazurkiewicz, przod. zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu wyciągu gazów z pomieszczenia gazogeneratorów.

15821—15823. 8.3 1951. Kazimierz Gutkowski, mistrz, oraz Albin Nowak i Roman Wierzbiński, technicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu wózka do wulkanizacji pasów zgrzeblarskich.

15966. 10.3 1951. Stanisław Dudkiwicz, pirochemik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu z odpadków złomu praski do precyzyjnych prac pirotechnicznych.

16098. 13.3 1951. Franciszek Skalski, wulkanizator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wulkanizacji dętek do pilek parą zaskórną zamiast parą pośrednią.

16099. 13.3 1951. Roman Staszkiwicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu remontu poawaryjnego prasy wulkanizacyjnej bez przestoju prasy.

16104, 16105. 13.3 1951. Józef Mikosik, mistrz, i Kazimierz Gutkowski, kier. warszt., dokonali usprawnienia jako współtwórcy polegającego na ulepszeniu wózków do wulkanizacji obuwia gumowego.

16108, 16109. 13.3 1951. Wincenty Stefanik, robotnik, i inż. Jan Leśniewski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do sproszkowania stearyny i parafiny.

16110, 16111. 13.3 1951. Piotr Bromblik, dyr. techn., i Szczepan Wypchał, wulkanizator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wulkanizowaniu wężów gumowych na krążki do butelek w rurkach żelaznych.

16140. 13.3 1951. Inż. A. Dobrowolski, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody wytwarzania i uruchomieniu produkcji kałafonii utwardzonej i kwasu tłuszczowo-olejowego z odpadków rafinacji oleju lnianego.

16141. 13.3 1951. Antoni Rogodziński, farbiarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pokostu do farb rotograviurowych o nowych składnikach.

16154. 14.3 1951. Henryk Ficzułski, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu form odlewanych ze stopu.

16155. 14.3 1951. Władysław Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu dwóch nieużytecznych maszyn do szycia na maszyny do obcinania wylewów przy cholewkach obuwia roboczego.

16159. 14.3 1951. Stanisław Breger, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządów do znaczenia wysokości bota śniegowca przy założeniu paska ozdobniczego.

16160. 14.3 1951. Aleksander Olszewski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szablonu do wyznaczania miejsc mocowania zamków przy teczkach impregnowanych.

16162. 14.3 1951. Julia Bawolska, brygadzistka, dokonała usprawnienia, polegającego na uszczelnianiu nieznacznych dziur w celu zmniejszenia ilości wybrakowanych termoforów i worków na lód.

16232. 15.3 1951. Jan Pik, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wyciągania kopyt z gumowych butów roboczych za pomocą sprężonego powietrza.

16239. 15.3 1951. Mgr Janusz Trzebiński, kier. lab., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pudrowania talkiem płyt klejowych zamiast przekładania tofianem.

16284—16286. 15.3 1951. Bolesław Szczepański, dyr. techn., Jan Ziemiński, kier. produkcji, i Stanisław Perzych, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy w lakierni.

16311. 16.3 1951. Konrad Wolny, kier. dz. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmniejszenia ilości przesyć mat z waty szklanej z 8 na 6 na 1 m. b.

16406—16408. 16.3 1951. Zygmunt Rakowski, prac. umysł., Eugeniusz Jaworski, dyr., i Józef Gorgolewski, kier. oddz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wykonania pudełek do pasty podłogowej z tekstury, łączonej z blachą na dna, zamiast pudełek blaszanych.

16422. 17.3 1951. Józef Psiuk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji koszu azotniakowych.

16427. 17.3 1951. Marcin Szudok, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wieszaków do elektrod karbidowych.

16428. 17.3 1951. Marcin Szudok, zast. mistrza, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu usztywniania śrub złączczy fazowych pieca karbidowego.

16484, 16485. 17.3 1951. Augustyn Głazowski, zast. kier. oddz., i Eugeniusz Zuch, kier. budowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji podstawy generatora gazowego „Bamag”.

16486, 16487. 17.3 1951. Ludwik Michałek, ślusarz, i Marcin Szudek, zast. mistrza, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu składanej podpory do rur laskowych, doprowadzających wodę do chłodzenia pieca karbidowego.

16498, 16499. 17.3 1951. Czesław Wiśniewski, krojczy, i Jan Trociński, kalandrownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu lepszej metody produkcji frykcji.

16509—16512. 19.3 1951. Jan Jadwiszczak, mistrz, Karol Krawczyk, konstruktor, Marcin Szudok, zast. mistrza, i Konrad Głęb, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeprowadzeniu poprawek konstrukcyjnych w maszynie do przebijania otworów wyciekowych w piecach karbidowych.

16513—16516. 19.3 1951. Augustyn Drzymota, brygadzysta, Florian Jaguś, brygadzysta, Stanisław Muszyński, mistrz, i Roman Świętek, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu bezpyłowego magazynowania mialu wapiennego w karbidowni.

16517—16519. 19.3 1951. Karol Krok, kierownik, oraz Franciszek Krawczyk i Henryk Chmiel, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji redlerów w azotniakowni.

16527—16529. 19.3 1951. Inż. Marian Buliński oraz Włodzimierz Balcarczyk i Mieczysław Sobczyk, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu ulepszonych tac wulkanizacyjnych do gumy wentylkowej oraz węży i sznurów gumowych.

16599. 20.3 1951. Ludwik Piekuta, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu wykonania fartuchów opon rowerowych.

16601. 20.3 1951. Henryk Subdysiak, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu głowicy trójwylotowej do wytłaczania sznurów.

16640. 20.3 1951. Ewa Koźdoń, prac. fizyczna, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu roztworu sody kaustycznej do zmywania laku z wyrobów po znakowaniu, zamiast spirytusu denaturowanego.

16668. 20.3 1951. Bronisław Porał, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłon blaszanych na kotłach warzelnych, zapobiegających rozpryskiwaniu mydła przy przedmuchiwaniu syfonów.

16738, 16739. 22.3 1951. Adam Czapczyński, ref. biura fabr., i Wiktor Auguściński, ref. uspr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu sznura z odpadków tkaniny gumowej do węży spiralnych.

16743—16745. 22.3 1951. Inż. M. Sucharczuk, inż. M. Haber i inż. W. Bernacki dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przejścia z dwustopniowego na jednostopniowe rozszczepianie tłuszców.

16860. 27.3 1951. Zygmunt Rybicki, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wężownicy do podgrzewania piany i mydła w celu wypompowania mydła ze zbiornika glicerynowego.

16861. 27.3 1951. Andrzej Maciejewski, rafiner, dokonał usprawnienia, polegającego na zmniejszeniu czasu suszenia i bielienia oleju przez płukanie go przed odkwaszeniem.

16862. 27.3 1951. Paweł Bryjok, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy dodatkowych zbiorników na wodę zmięczoną do kotłów parowych.

16888, 16889. 27.3 1951. Franciszek Prorok, elektryk, i Władysław Wojtkowiak, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu mechanicznego mieszadła do kotła do gotowania mydła do gotowania.

16892, 16893. 27.3 1951. Władysław Ponek, prac. fizyczny, i Władysław Wasilewski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu blachy miedzianej do obkładania mieszadła w neutralizatorze.

16900. 27.3 1951. Walerian Osiecki, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu rynienki pomiędzy cysterną a wanną w celu uniknięcia strat ługu przy podłączeniu rury spustowej.

16901—16903. 27.3 1951. Fajkowski, kierownik, A. Domański, dyr., i K. Wrzosek, inż., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu transportera do mydła 62%.

16910. 27.3 1951. Leopold Drozdowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na przecrobieniu konstrukcji maszyny walcowniczej do mydła przez dorobienie części i rynny do spuszczenia mydła.

16911. 27.3 1951. Czesław Zdunek, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu znajdującego się na terenie zakładów zbiornika na zbiornik zapasowy do ługu sodowego.

16912. 27.3 1951. Franciszek Listkowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na założeniu rynienek pod kranami zbiorników ługu.

16913. 27.3 1951. Franciszek Listkowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu oczyszczania zbiorników ługowych z osadów przez rozgotowanie osadów w wodzie i spuszczenie do kotła zamiast usuwania kublami ręcznie.

16915. 27.3 1951. Feliks Lesiński, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu do wyciskania mydła ze szczelin przelotowych, w komorach chłodniczych.

16917. 27.3 1951. Leopold Drozdowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu napędu i przedłużeniu transportera ślimakowego w celu zmechanizowania dostarczania proszku do wysypu masy.

16929. 27.3 1951. Antoni Kapłanowski, kierownik dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy wysypu suszonego surowca w suszarce nasion.

16932. 27.3 1951. Bogdan Arabski, gł. magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu specjalnego kurka czerpalnego do opróżniania beczek z olejów eterycznych.

16934. 27.3 1951. Stanisław Tomasiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na pogłębieniu dławicy przy pompach „Tri“ w celu zwiększenia szczelności pompy.

16935. 27.3 1951. Józef Paruzel, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu kadzi rezerwowej jako odstoju przy spuszczeniu wód glicerynowych do rafinacji.

16936. 27.3 1951. Paweł Kocikowski, mistrz dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przy kotle do gotowania mydła wysypu do środków redukcyjnych.

16937. 27.3 1951. Gabriela Personowska, laborantka, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zabezpieczenia kurków szklanych rozdzielaczy przed tłuczeniem oraz na zaprojektowaniu szablonu blaszanego do wycinania sączków z bibuły.

16956, 16957. 27.3 1951. Jan Blicharz i Czesław Krawczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnego lejka z pływakiem do napełniania beczek cieczami, uwiadczającymi moment napełnienia beczki.

16958, 16959. 27.3 1951. Teofil Kalaga, mechanik, i Aleksander Palatyn, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu dodatkowego smarowania dławicy przy pompie wirowej, podającej zagęszczony klej kostny.

16964—16967. 27.3 1951. Jan Szopiński, Wincenty Mielczarek, Klemens Warias, zmianowi, i Antoni Kapłanowski, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie systemu ekstrakcyjnego z dotychczasowego indywidualnego na półbaterijny.

16968—16970. 27.3 1951. Emil Ufig i Kazimierz Puchlowski, prac. umysłowi, oraz inż. Eliaz Hochrot dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu montejuza do przetłaczania płynnego proszku.

17092. 3.4 1951. Józef Wróblewski, p. o. kier. warzelni, dokonał usprawnienia, polegającego na oczyszczeniu wież na nowym krebitzu z mydła powstałego po ługu glicerynowym.

17095. 3.4 1951. Józef Dąbrowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zainstalowania specjalnego zbiornika w celu uchwycenia olejów z mycia posadzki i przelewowych w rozlewni olejów.

17167, 17168. 5.4 1951. Inż. Mikołaj Iliński, kier. działu, i Józef Wienskowski, kier. oddz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu jakości płyt fotograficznych „Ultrapan“ i zmniejszeniu ilości emulsji, wylewanej na 1 m² płyt.

17216. 6.4 1951. Nadzieja Rychter-Jabłońska, laborantka, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu mycia szkła laboratoryjnego roztworem mydła zamiast chemikaliami.

17351. 10.4 1951. Ferdynand Kiełtyka, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowego filtra na przewodzie, doprowadzającym gaz do reduktora wysokiego ciśnienia.

17353. 10.4 1951. Jan Arendarski, podmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego ściągacza do prostowania ścian wanny wózka koksowego.

17394. 10.4 1951. Karol Przewdzin, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu zbiornika na kwas siarkowy w celu ułatwienia wyładowania kwasu z cystern.

17438—17441. 11.4 1951. Jan Kruszczyński, ślusarz, Andrzej Szuman, Ludwik Małecki i Michał Rybarczyk, pom. ślus., dokonali usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu urządzeń do przepompowywania wody pogazowej.

17524. 12.4 1951. Eryk Stosz, przod. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zrationalizowaniu przepisu produkcji inhibitora LH 13.

17541. 12.4 1951. Franciszek Chwalczyk, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu instalacji, odprowadzającej płyny z odwadniaczy gazociągu, w celu umożliwienia uchwycenia oleju wydalonego z odpadami.

17544—17546. 12.4 1951. Inż. Bolesław Sperski, kier. ruchu, Władysław Borkowski, kier. warszt., i Jan Borsuk, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i zbudowaniu chłodnika wody amoniakalnej.

17588. 12.4 1951. Witold Grzybowski, st. asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do gotowania stearynianów zbiornika z drzewa sosnowego zamiast żelaznego wyłożonego ołowiem.

17590. 12.4 1951. Stanisław Józwiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania automatycznego oliwienia prowadnic transporterów do pasty.

17591. 12.4 1951. Inż. Bogdan Wolff, dyr., dokonał usprawnienia procesu technologicznego i poprawy jakości produkcji mydła do prania przez dokładniejsze wypełnianie szkłem wodnym.

17674. 13.4 1951. Czesław Greb, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy odstoju wraz z instalacją grzewczą, co zwiększyło możliwości produkcyjne i polepszyło jakość wyrobów.

17675. 13.4 1951. Alojzy Mader, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie rur porcelanowych na metalowe przy łapaczu na glicerynowni.

17676. 13.4 1951. Czesław Greb, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu elewatora kubelkowego przy transporcie sody amoniakalnej do kotła warzelnego, zamiast windy istniejącej dotychczas.

17680, 17681. 13.4 1951. Antoni Kapłanowski, kierownik, i Maria Leibowicz, asystent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany sposobu podawania surowca poprzez elewator na suszarnię nasion.

17684, 17685. 13.4 1951. Stanisław Dydak, zmianowy i Jan Sucharski, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu sposobem gospodarczym na octowni filtra własnego pomysłu.

17686, 17687. 13.4 1951. Henryk Marciński, robotnik, i inż. Zdzisław Deres, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przy zbiorniku w magazynie pompy olejowej, połączonej ze zbiornikiem w rozlewni, oraz zastosowaniu przy zbiornikach olejowskaszów.

- 17688, 17689.** 13.4 1951. St. Spyrzyński i Wł. Kręzałek, kierownicy prod., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu na kotłach warzelnych mydła mieszkaków specjalnej konstrukcji o kształcie prostopadłościanu.
- 17690—17693.** 13.4 1951. Stefan Kobus, kier. ruchu, Wincenty Gillert, dyr. nacz., inż. Jerzy Modrzew, kier. techn., i inż. Zdzisław Deres, kier. inwest., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu zmian urządzeń technicznych pierwszej fazy produkcji oleju.
- 17800, 17801.** 16.4 1951. Mieczysław Mróz, kierownik, i inż. Aleksander Riedel, zast. dyr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu opróżniania retort destylacyjnych z pechu glicerynowego.
- 17928.** 18.4 1951. Jan Ziemiński, kier. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu tańszej recepty na wycieraczki.
- 17929.** 18.4 1951. Teofil Ciszewski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zgarniaczy gumy przy wałkach kalandra nakładowego.
- 17933.** 18.4 1951. Władysław Linowski, formierz, dokonał usprawnienia przy odlewie kopyt aluminiowych do butów roboczych przez przymocowanie znacznika rdzeniowego w dolnej części kopyta.
- 17934.** 18.4 1951. Mgr Janusz Trzebiński, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na nakładaniu tofanu na płyty stwowe bezpośrednio z kalandra wzgl. pudrowaniu talkiem.
- 17936.** 18.4 1951. Jan Ochmański, robotnik dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rury przelewowej w dozowniku.
- 17937.** 18.4 1951. Jan Ochmański, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wmontowaniu zaworu i demontowaniu rury do odgazów.
- 17946.** 18.4 1951. Czesław Szpulecki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu napędu smarownicy kalandra nakładowego.
- 17947.** 18.4 1951. Franciszek Fencki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na maksymalnym wykorzystaniu odpadków dzianiny beż przez podwójne zszywanie wykrojów.
- 17948.** 18.4 1951. Stanisław Pietrzak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu boraksu przy spawaniu noży taśmowych oraz zmiękczeniu ich w miejscach spawanych.
- 17950.** 18.4 1951. Jan Nowak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu istniejących przyrządów pomiarowych przez dodanie dodatkowych ostrzy do pomiarów elementów form wulkanizacyjnych.
- 17951.** 18.4 1951. Andrzej Białas, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu papieru do opakowań do owijania rdzenia, używanego przy rozcinaaniu krzyżówki.
- 17952.** 18.4 1951. Józef Mikołajczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zracjonalizowaniu sposobu podawania tkaniny zgrzeblarskiej do kalandra.
- 17953.** 18.4 1951. Bolesław Konieczko, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na uzyskaniu oszczędności przy konfekcji obuwia roboczego przez usunięcie uszczelnacza.
- 17955.** 18.4. 1951. Jan Starowicz, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na kilkakrotnym użyciu rolek tekturowych jako rdzeni gumy ciężkiej na izolację przez natalkowanie rolek.
- 17956.** 18.4 1951. Józef Mikosik mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przecięciu dwustronnego stołu lakierniczego na dwa stoły pojedyncze.
- 17957.** 18.4 1951. Stanisław Dytmar, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji klina przy tłoczni mechanicznej.
- 17958.** 18.4 1951. Bolesław Dawid, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zalutowaniu kanałów w formie obcasów „Merkur“, co umożliwiło zastosowanie szpachelki stalowej do obcinania nadlewów.
- 17959.** 18.4 1951. Józef Ostrowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zbieraniu smarów śluzowych odpadkowych w celu ich regeneracji i użycia.
- 17960.** 18.4 1951. Antoni Rosada, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu termometrów odległościowych do kontroli pracy gatunków kondensacyjnych.
- 17961.** 18.4 1951. Jan Bienia, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu korpusu pompy kwasoodpornej z blachy K. N. R.
- 17962.** 18.4 1951. Jan Ochmański, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na podłączeniu wieżyczek do osuszania chlorku etylenu ługiem sodowym ze zbiornikiem do regeneracji ługu.
- 17963.** 18.4 1951. Jan Ochmański, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowego podłączenia przy aparaturze do destylacji chlorku etylenu.
- 17985, 17986.** 18.4 1951. Jan Przybylski, kier. oddz. i Stefan Piotrowski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu metody gumowania kordu jedwabnego.
- 17987, 17988.** 18.4 1951. Tomasz Gorączniak, kierownik, i Antoni Rosada, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu pracy kotła wulkanizacyjnego do dętek rowerowych na drodze zmiany sposobu napełniania kotła parą.
- 17989, 17990.** 18.4 1951. Antoni Krajewski, robotnik i Piotr Bujny, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu ulepszonego sposobu wulkanizacji pasów klinowych na listwach.
- 17993, 17994.** 18.4 1951. Albin Nowak, kier. biura techn., i Roman Wierzbicki, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu wózków trzykołowych do przewożenia dzianiny ogumowanej.
- 18021.** 20.4 1951. Aleksander Nowak, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zmodyfikowaniu metody produkcji octanu etylu.
- 18022.** 20.4 1951. Władysław Magoń, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pierścienia żelaznego do ochrony wyolwionego kołnierza wjazdu reaktora.
- 18023.** 20.4 1951. Florian Sobota, spawacz, dokonał usprawnienia polegającego na zużywaniu pyłu, powstałego przy łamaniu katalizatora regenerowanego.
- 18024.** 20.4 1951. Inż. Zbigniew Wojnarski, szef produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ilości asortymentu spożywczego kwasu solnego w produkcji przez zmianę parametrów technologicznych.
- 18027.** 20.4 1951. Jan Badura, st. asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu aparatu do destylacji niskowrzących i łatwopalnych cieczy.
- 18028.** 20.4 1951. Anna Kłys, zatapiaczka, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stołu o ciemnej barwie przy zatapianiu ampułek.
- 18029.** 20.4 1951. Franciszek Chachuła, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu uchwytyłów żelaznych do pras filtracyjnych uchwytami drewnianymi.

- 18030.** 20.4 1951. Czesław Kacperski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu filtrowania acetylosulfamidu.
- 18031.** 20.4 1951. Witold Karaszewski, zast. kier. warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na wyłożeniu żeliwnych korpusów garnków kondensacyjnych blachą ołowianą w celu zabezpieczenia ich przed korozją przez kąpiel kwasną.
- 18037, 18038.** 20.4 1951. Józef Post, mistrz oddz., i Mieczysław Pokora, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu dźwigu do mechanicznego ładowania surowców do kadzi.
- 18044—18046.** 20.4 1951. Marian Jata i Stanisław Noga, robotnicy, oraz Antoni Kamiński, murarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu młyna kulowego przez zamontowanie dwóch podłużnych kątówek wewnątrz bębna.
- 18047—18049.** 20.4 1951. Józef Sudok, Stefan Sałata i Stefan Sroka, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu odpadków z zużytych pakunków azbestowych i glinki szamotowej do uszczelniania generatorów przy produkcji kwasu mrówkowego.
- 18050.** 20.4 1951. Mgr Czesław Kostrzębski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu metody jodowania 5-sufo-8-oksychinoliny.
- 18052.** 24.4 1951. Wiktor Szulc, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu szczotek przy sicie do saletry przed szybkim zniszczeniem.
- 18053.** 24.4 1951. Robert Piekarczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uzupełnieniu niekompletnej gilzarki częściami wykonanymi we własnym zakresie.
- 18065.** 24.4 1951. Eugeniusz Łabno, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przetoczeniu kół zębatych kalandra za pomocą suportu przenośnego, zamocowanego na kalandrze.
- 18066.** 24.4 1951. Jan Szeliga, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zabezpieczenia stożków przy kranikach kamionkowych.
- 18076, 18077.** 24.4. 1951. Wojciech Okoński, kier. oddz., i Józef Adamczyk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na karbowaniu węży ssąco-spiralnych za pomocą linki gumowej i kółka.
- 18091—18097.** 24.4 1951. Zygmunt Żabiński, Jerzy Koniarski, Zdzisław Materka i Stanisław Ciałkowski, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zwiększeniu ładowności kotła wulkanizacyjnego przez przeróbkę wózka.
- 18102.** 24.4 1951. Walenty Bukowiecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu uszczelnienia wału przy pompie do kwasu i zastosowaniu otworów do odprowadzania kwasu na zewnątrz.
- 18103.** 24.4 1951. Bronisław Mechowski, tokarz dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu pomp krzemowo-żeliwnych, przeznaczonych na złom, i dalszym wykorzystaniu ich do pracy.
- 18104.** 24.4 1951. Antoni Niwczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montowania i rozmontowania masywów z formy wulkanizacyjnej przy autoklawie.
- 18105.** 24.4 1951. Stanisław Breger, kier. modelarni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów, znaczących wysokość buta-śniegowca przed zakładaniem paska ozdobniczego.
- 18107.** 24.4 1951. Paweł Toluk, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu odprowadników zużytego powietrza od maszyn konfekcyjnych.
- 18108.** 24.4 1951. Jan Lemański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zderzaków do ograniczenia posuwu stołu maszyny konfekcyjnej.
- 18109.** 24.4 1951. Henryk Jung, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu ułożyskowania wałka napędowego wyciarczarki dętek rowerowych.
- 18111, 18112.** 24.4 1951. Witold Nowacki, kier. oddz., i Ludwik Pichuta, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce kalandra rowerowego w celu profilowania trzech bieżników równocześnie.
- 18113, 18114.** 24.4 1951. Antoni Ostrowski, podmistrz, i Leszek Szymański, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu nowego sposobu produkcji uszczelki tuszówek gumowych.
- 18118—18120.** 24.4 1951. Stanisław Parzych, wulkanizator brygadzysta, Bolesław Szczepański, dyr. techn., i Jan Ziemiński, kier. produkcji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu reorganizacji oddziału lakierni.
- 18121—18123.** 24.4 1951. Witold Nowacki, kier. oddziału, Tomasz Gorączniak, zast. kier. oddz, i Ludwik Piekuta, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zwiększeniu żywotności grzejki wulkanizacyjnej do opon rowerowych.
- 18125.** 26.4 1951. Bronisław Fudała, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu ulepszonej końcówki do rozlewaczki oleju.
- 18126.** 26.4 1951. Maksymilian Zagrodzki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu specjalnej podstawki, ułatwiającej wyjmowanie z pelotozy i czyszczenie ślimaka prasującego mydło.
- 18136—18139.** 26.4 1951. Aleksander Larisch i Antoni Horecki, prac. fizyczni, oraz Rudolf Drożdżik i Antoni Dziubek, prac. umysłowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu i przebudowie pomp i rurociągów ssąco-tłoczących.
- 18265.** 30.4 1951. Edward Jeziorowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podkładek sprężynujących do śrub przy szufladzie do ładowania przemiału dla pras otwartych.
- 18266.** 30.4 1951. Eugeniusz Starczewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ułatwionego sposobu demontażu rur aparatu wyparnego.
- 18269.** 30.4 1951. Edmund Smółka, st. laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dolomitu do aparatu „Kippa“.
- 18280.** 30.4 1951. Rudolf Grała, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego nosidła do przenoszenia butli z płynami żrącymi.
- 18308.** 30.4 1951. Władysław Seliga, kier. personalny, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ilości gniazd w formie do produkcji deklini motocyklowych w celu zwiększenia wydajności pracy wulkanizacyjnej.
- 18312.** 30.4 1951. Inż. mech. Jan Moskal dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do napełniania butli wodą amoniakalną.
- 18316.** 30.4 1951. Florian Hellmann, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowych noży przy walczakach do zwijania w celu obcinania brzegów nawijanego regeneratu.

18317. 30.4 1951. Józef Kasprzak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu materiału kwasotrwałego do remontów urządzenia do nawęglania generatorów.

18319. 30.4 1951. Jan Gruca, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uszczelnienia ze specjalnego sznura łojowego do pras hydraulicznych.

18320. 30.4 1951. Stanisław Świerk, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu osłony do smarownic kropłowych przy walcach.

18321. 30.4 1951. Paweł Dudek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji stojaka przy urządzeniu do konfekcji opon drutowych.

18322. 30.4 1951. Ignacy Gryz, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na organizacji pracy w oddziale regeneracji w celu poprawy warunków higienicznych.

18323. 30.4 1951. Ludwik Kwiatkowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ładunku kotła do wulkanizacji i pieluszek przez przebudowę wózka.

18324. 30.4 1951. Henryk Maślaniec, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu zaworu do samoczynnego zamykania dopływu wody przy pompie ciśnieniowej do rozprężania grzejek wulkanizacyjnych.

18350. 2.5 1951. Hipolit Dobrowolski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łączni przy aparaturze laboratoryjnej do regeneracji streptomycyny z korków gumowych i jarzemek z odpadków blachy ryflowanej grubości 6 mm, zamiast kołnierzy ze stali kwasoodpornej.

18352. 2.5 1951. Edward Osmólski, st. laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uniwersalnego urządzenia termostatowego do pomiarów precyzyjnych z wstrząsarką wielouchwytową.

18353. 2.5 1951. Maksymilian Zelmer, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu ruchomej kłapy zasuwanej w rurze wyciągowej kotła lakierniczego.

18354. 2.5 1951. Mieczysław Kołacz, wydmuchiwacz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody produkcji kolb Witt'a bez specjalnego pieca szklarskiego.

18355. 2.5 1951. Inż. chem. Mieczysław Sałuda, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu receptury i wyprodukowaniu nitrocellonu do celów lotnictwa.

18356. 2.5 1951. Kazimierz Ładowski, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki wózków z blachami do suszenia farby w piecu tunelowym w celu zwiększenia wydajności.

18357. 2.5 1951. Stefan Karlicki, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonej konstrukcji sklepienia w piecach do wypalania ultramaryny.

18411. 2.5 1951. Wincenty Zasada, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu szczelnego łącznika na wylocie odpowietrzającym wirówki i odprowadzeniu par do skraplacza.

18431, 18432. 2.5 1951. Paweł Woźnica, kreślarz, i Ludgard Bauman, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu w malakserach stałego otworu spustowego wymiennym pierścieniem spustowym, zamocowanym czterema śrubami.

18456—18459. 2.5 1951. Tadeusz Krakowski i Piotr Niewiadomski, kier. oddziału, Bronisław Hermut, kier. produkcji, i Janusz Bogdański, kier. labor., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerabianiu odpadków włókna kazeinowego na świeże włókno.

18462, 18463. 2.5 1951. Józef Wostkowski i Stanisław Parzych, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zwiększeniu ładunku kotła wulkanizacyjnego przez przesunięcie w kotle rury i naczyń do ściekającej wody.

18488, 18489. 3.5 1951. Tadeusz Szczepaniec, mistrz tłoczni, i Ignacy Zieliński, rymarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu pracy elektromagnesu przy elewatorze oraz wbudowaniu trząsaka w celu lepszego usunięcia zanieczyszczeń makuchów żelazem.

18490, 18491. 3.5 1951. Tadeusz Szczepaniec, mistrz tłoczni, i Stefan Kraczek, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wbudowaniu elektromagnesu z trząsakiem pod silos w celu oczyszczenia nasion oleistych od zanieczyszczeń żelazem.

18508—18512. 3.5 1951. Stanisław Chrupka, konstruktor, Sylwester Joszky, Jan Soba i Henryk Chmiel, ślusarze, oraz Antoni Skwara, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu wózka, z napędem elektrycznym do przewożenia koszów z azotniakiem.

18513—18515. 3.5 1951. Piotr Konieczny i Piotr Kuprowski, robotnicy magazynu, oraz Stanisław Roskosz, magazynier, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uszczelnieniu nieszczelnych beczek i zastosowaniu piasku jako amortyzatora przy staczaniu beczek.

18531. 3.5 1951. Inż. Tcofil Pahuta, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu farb bezklejowych do znakowania opakowań metalowych.

18532. 3.5 1951. Stefan Muszyński, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu mechanizmu obrotowego rury zsypowej przy wózkach zasilających piece karbidowe.

18533. 3.5 1951. Jan Majewski, st. laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu aparatu do mieszania kleju i mieszanek do powlekania tkanin do prób laboratoryjnych.

18534. 3.5 1951. Tadeusz Małecki, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zużytego oleju transformatorowego do moczenia nici dla szwalni.

18535. 3.5 1951. Jan Baracz, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podwójnej ilości form do pras wulkanizacyjnych płyt podeszwowych.

18536. 3.5 1951. Antoni Rosada, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu połączenia zaworów sterujących z przewodami instalacji hydraulicznej.

18550. 3.5 1951. Adam Drewczyński dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu produkcji manżet do worków tlenowych.

18551. 3.5 1951. Genowefa Błaszczuk dokonała usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konfekcjonowania przycisków ebonitowych.

18552. 3.5 1951. Józef Zwierzchowski, uczeń szkoły przemysłowej, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zwijania bandaży.

18553. 3.5 1951. Aleksander Diechtiarow dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ładowności wózków wulkanizacyjnych.

18554. 3.5 1951. Jan Ziemiński, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zmniejszeniu odpadków przy krajaniu tkanin podszewkowych na śniegowce.

18557. 3.5 1951. Józef Czapla, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu czynności znakowania opon rowerowych.

18562, 18563. 3.5 1951. Józefa Dudzińska i Cecylia Pietrzak, robotnice, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wyeliminowania po jednym pracowniku z zespołów przy taśmie konfekcyjnej.

18564, 18565. 3.5 1951. Roman Wierzbicki, kier. ruchu, i Jan Pik, kier. oddz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmodyfikowaniu skośnej skrawarki oraz zastosowaniu przy niej noża płaskiego.

18574, 18575. 3.5 1951. Piotr Bujny, kier. działu, i Teofil Ciszewski, mistrz, dokonali usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu obcinania boków skonfekcjonowanego warstwowo koła pełnogumowego.

18578—18580. 3.5 1951. Józef Cypel i Kazimierz Jarosiński, ślusarze, oraz Władysław Chaber, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu mieszadła mechanicznego do mieszania gipsu.

18581—18583. 3.5 1951. Bolesław Nowakowski, Antoni Kosecki i Ignacy Dudziński, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uproszczeniu obkładania wirówek płytami gumowymi.

18584—18587. 3.5 1951. Emanuel Malota, asystent, Karol Krawczyk, konstruktor, Marcin Szudok, zast. mistrza, i Karol Kot, mistrz odlewni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu zniszczonej pompy kwasowej.

18595. 5.5 1951. Antoni Rosada, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu przy kalandrze impregnacyjnym przeciwpożarowego hydrantu parowego.

18598. 5.5 1951. Hipolit Dobrowolski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu łączni przewodów rurowych przy pomocy korków gumowych i jarzemek metalowych, wykonanych z blachy ryflowanej.

18600. 5.5 1951. Edward Osmólski, st. laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uniwersalnego urządzenia termostatowego do pomiarów precyzyjnych z wstrząsarką wielouchwytową.

18617. 5.5 1951. Stefan Przybysz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do wyrobów manżet gumowych do pras hydraulicznych.

18618. 5.5 1951. Jan Piotrowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do całkowitego zużycia kamieni ściernych do ostrzenia noży przy pilach taśmowych.

18619. 5.5 1951. Janusz Blaszyński, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stabilizatora A. R. w. uskach.

18620. 5.5 1951. Henryk Ficzulski, kier. dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu odlewania form o kształtach skomplikowanych ze stopu, używanego na czcionki drukarskie.

18621. 5.5 1951. Stefan Zieliński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułatwienia w konfekcji i wulkanizacji uszczeltek gumowych.

18624. 5.5 1951. Roman Stąszkiewicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzynki redukcyjnej do suszarki bębnowej.

18625. 5.5 1951. Władysław Ząbczyński, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przystawki do wózka przy kotle do odbudowy buny.

18626. 5.5 1951. Antoni Ambrożkiewicz, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łącznika do łączenia dwóch węży parcianych przed napełnieniem ich powietrzem.

18627. 5.5 1951. Sabina Janasik, robotnica, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podwójnego noża do wycinania części składowej buta.

18628. 5.5 1951. Jan Pik, mistrz warszt. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu maszyny do wyciągania kopyt z butów roboczych przy pomocy powietrza.

18629. 5.5 1951. Jan Sarkowicz, mistrz tokarski, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody szlifowania wałów korbowych do motorówek spaliniowych.

18630. 5.5 1951. Ignacy Niepsuj, mistrz turbinowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu przyrządu do kontroli chłodni olejowych turbin parowych.

18641. 5.5 1951. Roman Rozenau, mistrz oddz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody wykonania i utwardzania noży tarczowych z blachy stalowej.

18655. 5.5 1951. Czesław Szpulecki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu zbieraczy przy górnym walcu nakładowego kalandra czterowalcowego.

18656. 5.5 1951. Czesław Szpulecki, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu tarczy redukcyjnej do umocowania kół maszynowych na maszynie dwutarczowej do prób.

18657. 5.5 1951. Kazimierz Wojtysiak, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wózka dźwigniowego do przenoszenia kół maszynowych.

18659. 5.5 1951. Antoni Rosada, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu bezpieczników sprężynowych na przewodach hydraulicznych pras do opon samochodowych.

18665. 5.5 1951. Henryk Pleban, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu stałych podwieszek do układania pomostów do napraw przewodów rurowych na oddziale chłodzarek.

18666. 5.5 1951. Antoni Czuryło dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy walcierce.

18668. 5.5 1951. Józef Adameczyk, kontr. T. K., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji końcówki wylotu powietrza w celu ułatwienia ściągania węży.

18669. 5.5 1951. Henryk Subdysiak, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszonej głowicy wylotowej do wytłaczarki.

18670. 5.5 1951. Stanisław Sobolewski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na lepszym wykorzystaniu kalandra o szerokości roboczej 90 cm przez jednoczesne kalandrowanie dwóch pasów tkanin o szerokości 47 cm każdy.

18672. 5.5 1951. Kazimierz Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do nakładania wypełniaczy samochodowych.

18673. 5.5 1951. Roman Majda, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu naprawy i zakładania na końcach węży od wewnątrz blaszek uziemiających przy węzłach spiralizowanych, przeznaczonych do benzyny.

18674. 5.5 1951. Władysław Szczygieł, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu konfekcjonowania taśm o podwójnej szerokości.

18675. 5.5 1951. Jan Majewski, st. laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu aparatu do badania tkanin gumowych na przepuszczalność wody.

18683. 5.5 1951. Stanisław Petlicki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu systemu podawania surowców przy produkcji superfosfatu.

18688, 18689. 5.5 1951. Janina Jędrzejuk, laborant, i mgr chemii Janina Hennig, asystent, dokonały usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu nie używanego pieca do seryjnego wykonywania analiz azotu wg Kieldahl'a.

18690, 18691. 5.5 1951. Eugeniusz Kiwaczuk, student, i Eugeniusz Andrzejewski, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu nie używanej prasy do formy Rasching-Krahla.

18694, 18695. 5.5 1951. Kazimierz Gutkowski, mistrz ślusarski, i Józef Mikosik, wulkanizator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu wózków do wulkanizacji obuwia gumowego.

18711. 7.5 1951. Julia Bawolska, robotnica, dokonała usprawnienia, polegającego na wykonaniu sposobem gospodarczym płótna ściernego.

18712—18714. 7.5 1951. Mieczysław Sobczyk i Włodzimierz Balcarczyk, robotnicy, oraz inż. Marian Buliński, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu tac wulkanizacyjnych do gumy wentylkowej, węży i sznurów gumowych.

18734. 7.5 1951. Stanisław Sadowiński, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na uzbrojeniu palnika gazowego w żeberka z grubego drutu w celu zwiększenia trwałości obłepienia palnika szamotem.

18737. 7.5 1951. Teodor Biegisz, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji konsoli do zawieszania kontaktu przy elektrodach karbidowych.

18738. 7.5 1951. Stefan Muszyński, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu mechanizmu obrotowego rury zsympowej przy wózkach zasilających dla pieców karbidowych.

18746. 7.5 1951. Franciszek Gajda, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu dodatkowego ruchomego dna w kotle smolowym, ułatwiającego czyszczenie kotła.

18779, 18780. 7.5 1951. Józef Bedronka i Alojzy Niedzbała, piecowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wózka z zaworem do zasypywania pieców do grafityzacji elektrod.

18781, 18782. 7.5 1951. Piotr Bromblik, dyr. techn., i Szczepan Wypchał, wulkanizator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wulkanizowania węży gumowych w rurkach żelaznych.

18783. 7.5 1951. Emil Pozwolik, ślusarz mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu zdzieracza parafiny przy maszynie do parafinowania papieru.

18790—18792. 7.5 1951. Józef Różański, dyr. adm-handl., Feliks Wasiliew, mistrz, i Bolesław Nowakowski, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu wulkanizacji wycieraczek gumowych przez dostosowanie form do pras.

18793, 18794. 7.5 1951. Bolesław Konieczko, kier. produkcji, i Henryk Smoliński, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zwiększeniu ładowności kotła wulkanizacyjnego przez zmianę układu ładowanego obuwia na wózkach do wulkanizacji.

18797, 18798. 7.5 1951. Bolesław Szczepański, dyr. techn., i Jan Ziemiński dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy zdejmowaniu obuwia z kopyt.

18811—18814. 7.5 1951. Edmund Sokołowski, Teodor Biegini i Ludwik Michalik, ślusarze, oraz Emanuel Malota, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na sposobie wykonania płyt chłodzących dociskowych dla głowic elektrodowych.

18815—18817. 7.5 1951. Gerhard Olszówka, technik, inż. Adam Kowalski, dyrektor, i Karol Englerth, st. konstruktor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji kołnierza przy koszu azotniakowym oraz kontaktów prądowych.

18818—18820. 7.5 1951. Kazimierz Gutkowski, kier. warszt., Albin Nowak, kier. biura techn., i Roman Wierzbicki, kier. biura ruchu, dokonali usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu wózka do wulkanizacji pasów zgrzeblarskich.

18829. 9.5 1951. Wojciech Słupianek, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu transportowania i przelewania kwasu azotowego.

18830. 9.5 1951. Adam Diederichs, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu regeneracji ziemi okrzemkowej z zużytej masy oczyszczającej.

18837. 9.5 1951. Ludwik Białas, zast. mistrza, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zużytych noży do obróbki opon samochodowych jako noży dla walcowników.

18838, 18839. 9.5 1951. Julian Nowak, pom. rymarza, i Roman Asmanowicz, rymarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu nowego typu podkładek do śrub pasowych.

18861, 18862. 9.5 1951. Stefan Piotrowski, mistrz, i Konstanty Karalus, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie rozstawienia dźwigni mechanizmów, regulujących rozstawy wałków kalandra.

18863. 9.5 1951. Stanisław Sobolewski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu innego sposobu zwijania dzianiny, ułatwiającego transport do kalandra odkładowego.

18864, 18865. 9.5 1951. Maria Wojciechowska i Janina Staszewska, robotnice, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu podziału pracy kobiet przy taśmie konfekcyjnej.

18866—18868. 9.5 1951. Adam Szczepański, Apolinary Gorczyński i Józef Nobis, robotnicy, dokonali usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu mechanicznego czyszczenia ebonitowych czerpaków kwasoodpornych.

18870. 9.5 1951. Aleksander Kuźniak, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zasuw

pod rusztami w rynnę ruchomej w celu oddzielenia podziarna z koksu grubego.

18876. 9.5 1951. M. Maciejewski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łańcucha Galla przy windzie kamienia wapiennego.

18877. 9.5 1951. Edmund Gromadziński, kier. planowania i kontroli, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do filtrowania oleju maszynowego.

18878—18880. 9.5 1951. Stanisław Kozłowski, tokarz, oraz Roman Rozenau i Henryk Artung, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do obcinania wylewów w tłoczach hamulcowych.

18881. 9.5 1951. Władysław Rupiczak, podmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu licznika do mierzenia sznurów i węży bez przekładek.

18884. 9.5 1951. Bolesław Rudnicki, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zaworów aluminiowych z odpadków rur.

18885. 9.5 1951. Henryk Kawczyński st. asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia, zabezpieczającego przed dostawaniem się kwasu azotowego z przewodów wyciągowych do nitratora.

18887. 9.5 1951. Teodor Mańka dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzynki rozdzielczej do kwasu siarkowego.

18888. 9.5 1951. Stefan Orlikowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie łożysk ślizgowych na łożyska kulkowe i na zastosowaniu dzielonej podstawy pod łożyska dmuchaw żeliwnych na gaz gorący.

18891. 9.5 1951. Czesław Koczara, robotnik, dokonał usprawnienia polegającego na skonstruowaniu gilotynki do obcinania cholewek obuwia.

18892. 9.5 1951. Roman Kaczor dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu badania szczelności termoforów.

18893, 18894. 9.5 1951. Antoni Tomana i Paweł Dudek dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu zamka przy obręczy do naciągania surowych opon drutowych.

18895. 9.5 1951. Wincenty Stefanek dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu górnej części kotła wulkanizacyjnego przez dorobienie ramy wraz z tacą do umieszczania na niej artykułów do wulkanizacji.

18896. 10.5 1951. Stanisław Świerk, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zamocowaniu rurki zaopatrzonej w lejek do przykrywek korytek łożyskowych w celu umożliwienia smarowania łożysk walcarek podczas ruchu.

18897, 18898. 10.5 1951. Antoni Tomana i Adam Kopta, robotnicy, dokonali usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do dętek wodnych wentyli stałych z uszczelnieniem.

18899. 10.5 1951. Franciszek Szczurek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu narzędzia do naprawy uszkodzonego podczas wulkanizacji gwintu korków termoforowych.

18900, 18901. 10.5 1951. Tomasz Gorączniak, zast. kier. oddz., i Witold Nowacki, kier. oddz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu pracy krajarki do kordów rowerowych przez przebudowę stojaków.

18902, 18903. 10.5 1951. Stanisław Wenclewicz, mistrz, i Kazimierz Stokarczak, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu pobierania próbek pasów transporterowych.

18908. 10.5 1951. Herbert Stecker, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamontowaniu kła w celu zapobieżenia przesuwaniu się wału z zestawem łańcuchowym przy maszynie wypychowej.

18909, 18910. 10.5 1951. Józef Sołtysek, ślusarz, i Cyprjan Trojanowski, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie napędu przy dmuchawach kompresowych i pompie tłokowej.

18914—18917. 10.5 1951. Jerzy Ruszowski, inż. Karol Englerth, st. konstr., Gerhard Olszówka, asystent, i Franciszek Kempa, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu uszczelnienia wylotu młynów karbidowych.

18920, 18921. 10.5 1951. Witold Nowacki, kier. produkcji, i Ludwik Piekuta, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu urządzeń do wulkanizacji opon rowerowych.

18922. 10.5 1951. Marian Nowicki, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tkaniny z opakowań balotów kordu do wykonywania zmywek benzynowych, używanych przy konfekcji opon samochodowych.

18932. 10.5 1951. Józef Dziubek, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przecinania tkaniny do konfekcji taśm transporterów przy powlekarce.

18940, 18941. 10.5 1951. Karol Sitarz, ślusarz, i Henryk Maślaniec, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyjmowania wulkanizowanych przedmiotów z matrycy.

18942, 18943. 10.5 1951. Ryszard Senkalski i Kazimierz Winczewski, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu kotła ogrzewanego parą do rozpuszczania asfaltu.

18946—18948. 10.5 1951. Henryk Rosa, ślusarz, Karol Olszówka, lutownik, i Alfred Kuczera, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu zaworu żeliwnego i zastosowaniu go zamiast kwasoodpornego.

18949. 10.5 1951. Franciszek Sak, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu zaworów metalowych przy poduszkach siedzeniowych zatyczkami ebonitowymi.

18950. 10.5 1951. Franciszek Pałka, kier. garażu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu miarek do wiercenia środka pędnego do piłek gumowych.

18951. 10.5 1951. Franciszek Skalski, wulkanizator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu metody wulkanizacji dętek do piłek nożnych parą zaskorną, a nie jak dotychczas parą bezpośrednią.

18952. 10.5 1951. Jan Stasiurka, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podnośnika hydraulicznego do podnoszenia transporterów przy prasie hydraulicznej.

18955. 10.5 1951. Wacław Ponczyński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu recepty na skórgumę.

18956—18958. 10.5 1951. Bolesław Kiełbasiak, kier. kontr. techn., Natalia Śtroynowska, kier. labor., i Ryszard Woźniakowski, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu regeneracji szelaku z roztworem sody przy produkcji nici gumowych.

18959. 10.5 1951. Jerzy Potempa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przesłony dziurkowanej przy urządzeniu transporterowym młyna do soli.

18961. 10.5 1951. Bolesław Dawid, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do wulkanizacji worków wodoszczelnych.

18962. 10.5 1951. Józef Mikosik, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do wulkanizacji butów rybackich.

18963. 10.5 1951. Albin Nowak, kier. biura techn., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do obcinania nadlewów przy prasowaniu obcasów M16 przed wyjęciem ich z formy.

18964. 10.5 1951. Stanisław Pawlak, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu urządzenia do mechanicznego smarowania zamków błyskawicznych.

18965—18967. 10.5 1951. Roman Wierzbicki, kier. biura ruchu, oraz Henryk Marchwicki i Henryk Smoliński, kierownicy modelarni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany systemu pracy między oddziałami, sortownią a magazynem wyrobów gotowych.

18968. 10.5 1951. Stanisław Frydrych, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu nawijania w wałki kalandrowanych płyt mieszanek gumowych.

18992. 10.5 1951. Michał Wołujczyk, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie systemu przewodów powietrznych dmuchawy.

19167. 11.5 1951. Inż. Franciszek Paszek dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu kotła do wulkanizacji gumy.

19269. 17.5 1951. Jan Bienia, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szkieł wziernych w rurach spustowych wirówek w celu zapewnienia dokładnej obserwacji ładowania.

19283. 17.5 1951. Stanisław Kapuściński, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wysypu kamienia wapiennego do lasowników.

19291. 17.5 1951. Antoni Kawa, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu wysypu w piecach wapiennych za pomocą kraty przesuwanej dźwignią.

19300. 17.5 1951. Konstanty Adamski, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sklepień pieców alunitowych.

19301. 17.5 1951. Eugeniusz Sobczak, mistrz oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie uchwytów do skrzydeł przy pajaku do młyna Fullera.

19302. 17.5 1951. Stanisław Kapuściński, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ilości łopatek posuwacza, przesuwającego kamień wapienny w głąb bębna lasownika.

19303. 17.5 1951. Stanisław Kapuściński, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na założeniu dwóch pierścieni o większej średnicy zewnętrznej oraz blach kierowniczych przy lasownikach kamienia wapiennego.

19331. 17.5 1951. Marcin Wilder dokonał usprawnienia, polegającego na ustaleniu składu chemicznego mieszanki gumowej na pierścienie „Siemera“ do wysokiej temperatury i olejoodpornej.

19332. 17.5 1951. Bolesław Sychalski, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu siatki drucianej zamiast płótna filtracyjnego przy oczyszczaniu p-anizydyny.

19334. 17.5 1951. Jerzy Kupka, konstruktor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu w przesiewaczu mączki drzewnej na sicie bębnowym młotków drewnianych do odklepywania sit zamiast dotychczas używanych szczotek.

19335. 17.5 1951. Stanisław Góra, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesu technologicznego przy produkcji progów do ziarnkownicy kulowej prochów czarnych.

19398, 19399. 17.5 1951. Antoni Radzikowski, mistrz oddz., i Stanisław Sawicki, mistrz kowalski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przebudowie rury wylotowej silosa sodowego.

19402, 19403. 17.5 1951. Wiktor Skiba, ślusarz, i Rudolf Kondla, hartownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu hartowania matryc, stosowanych przy produkcji grzebieni do włosów.

19404, 19405. 17.5 1951. Wiktor Szulc, ślusarz, i inż. Frumencjusz Utracki dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie systemu parafinowania papieru gilzowego.

19406, 19407. 17.5 1951. Antoni Reczyński, ślusarz, i Bolesław Kończak, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu zabezpieczenia narzędzi przy prasach hydraulicznych do prasowania masy spłonkowej.

19444—19446. 17.5 1951. Ludwik Kałuża, inż., Henryk Kandzia, rysownik, i Herman Korcz, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu pneumatycznego podajnika trocin z parteru na piętro.

19462. 21.5 1951. Stanisław Buczyński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na powiększeniu produkcji p-nitroaniliny.

19473. 21.5 1951. Franciszek Leśmewicz, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesów technologicznych przy produkcji brunatu siarkowego „M“ w celu podniesienia wydajności i polepszenia warunków zdrowotnych pracy.

19477. 21.5 1951. Bolesław Sychalski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego drażka do przeczyszczania w separatorze powietrznym otworu przewodowego do podajnika podczas pracy młyna do przemiału fenylobetanaftylaminy.

19488. 21.5 1951. Ignacy Leśmewicz, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesu destylacji ałanaftylaminy w celu polepszenia warunków zdrowotnych oraz zwiększenia wydajności pracy.

19490, 19491. 21.5 1951. Zdzisław Jakubowski, technik, i Stanisław Buczyński, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu transportera siarku do miernika.

19494—19496. 21.5 1951. Zygmunt Kidziński, Józef Banaszekiewicz i Roman Calkiewicz, spawacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wycinaniu pałeczek z rur iglicitowych do spawania ich.

19532. 21.5 1951. Inż. Henryk Marcinek dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie projektu ustawienia i rodzaju aparatury, mającej pracować w czasie robót budowy zakładu.

19567. 25.5 1951. Ludwik Pichuła, mistrz, dokonał usprawnienia jako współtwórca, polegającego na ulepszeniu pracy krajarki do kordów rowerowych przez przebudowę stojaków.

19881. 1.6 1951. Franciszek Kwiatkowski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu na stacjach tankowania instalacji do odpuszczania gazu sprężonego z baterii magazynowych z powrotem do sieci głównej.

19884. 2.6 1951. Józef Czech, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nowego typu ochron do zasuw wodnych w celu wyeliminowania wykonywania wykopu w czasie regulacji.

19885, 19886. 2.6 1951. Władysław Woźniak, mistrz, i Bolesław Przewoźny, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do warstwowego konfekcjonowania masywów kół nośnych.

19898. 2.6 1951. Czesław Szpulecki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu maszyny do nawijania drutówek do produkcji opon traktorowych.

19901. 2.6 1951. Józef Cerus, mistrz ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu palników do ulicznych latarni gazowych.

19904. 2.6 1951. Jerzy Hachulla, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do ręcznego frezowania gniazdek komorowych kotła.

19907. 2.6 1951. Henryk Kowalewski, murarz piecowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu specjalnej ścianki, izolującej płaszcz przegrzewacza pary przy generatorach gazu wodnego.

19912. 2.6 1951. Andrzej Budzian, strażnik przemysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kołnierza żelwnego do wsypu koksu do generatora.

19952, 19953. 2.6 1951. Jan Kowalczyk i Jerzy Kaczyński, kierownicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu kotła do odbudowy buny.

19954—19956. 2.6 1951. Czesław Kulma, dyr., Stanisław Spytkowski, kierownik, i Leon Szewczyk, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu maszyny do odlewania plomb w celu podniesienia produkcji, uzyskania oszczędności na materiale i polepszenia jakości.

SERIA 5: ELEKTRO I TELETECHNIKA ELEKTROENERGETYKA

15066. 26.2 1951. Edward Lachowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie izolowania rur asfaltem z dotychczasowego malowania na zanurzenie w gorącym asfalcie.

15162. 27.2 1951. Berthold Piątek, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu oprawki, umożliwiającej użycie bezpieczników korkowych do gniazd dla bezpieczników nożowych.

15166. 27.2 1951. Alfons Szulc, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do ładowania i rozładowywania akumulatorów.

15168. 27.2 1951. Marian Wszelaki, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu zamocowania płyt, zakrywających kanał ślizgowy.

15246. 27.2 1951. Karol Kolocho, ślusarz elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządów do wyrobu kontaktów tulipanowych.

15249. 27.2 1951. Władysław Węzowski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kapturów z płótna impregnowanego do osłony studzienek prądowych przed dostawianiem się wody.

15366, 15367. 1.3 1951. Jan Sawko, monter, i Mieczysław Holenderski, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu metody układania z pociągu jednocześnie dwukablowej linii ziemnej.

15382, 15383. 1.3 1951. Franciszek Kuberka i Bronisław Kilanowski, prac. fizyczni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przystaw-

ki do tokarni, umożliwiającej przetaczanie kolektorów bez demontażu silników.

15410, 15411. 1.3 1951. Stanisław Strykowski, st. mistrz, i Marian Dudziński, kalkulator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zredukowaniu napraw elektrycznych urządzeń sterujących przy pompach pras hydraulicznych przy przeniesieniu ich na osobną podstawę.

15436, 15437. 2.3 1951. Eugeniusz Korzeniewski i Janusz Nagórka, elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu zakrywanych otworów w osłonie silników podciągarek wagonowych w celu ułatwienia przeglądu i konserwacji.

15460—15464. 2.3 1951. Antoni Kopciński, elektryk, Wilhelm Salasch, kier. wydz., Bronisław Kapecki, zast. kier., Jan Kopciński, elektryk, i Eugeniusz Wichrzycki, elektryk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu silnika elektrycznego.

15470. 2.3 1951. Augustyn Michalski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pałaków do elektrowozów przez zastosowanie stopu aluminium z cynkiem.

15473. 2.3 1951. Alfons Kubica, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyciągania kótek zębatach oraz wyciskania wałków od silników elektrycznych.

15475. 2.3 1951. Stanisław Sobczyk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu starego generatora prądu stałego na spawarkę elektryczną.

15476. 2.3 1951. Henryk Niemiec, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji głowic pierścieni ślizgowych silników elektrycznych.

15736. 7.3 1951. Zenon Popek, kontroler, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu pierścienia mosiężnego przy tworniku induktora.

15789. 8.3 1951. Józef Ziobrowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu zastępczych bezpieczników tablicy rozdzielczej.

15855. 9.3 1951. Alojzy Poloczek, kier. budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zredukowaniu ilości transformatorów napięciowych w budowanej rozdzielni 6/0,5 KV.

15878. 9.3 1951. Jan Bocheński, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu automatycznej sygnalizacji dzwonekowej przy transformatorach.

15926. 10.3 1951. Marian Tomecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu posuwu suportu spawarki stykowej.

15932. 10.3 1951. Walerian Siemoński, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu suchych wyłączników do spawarek punktowych.

15958. 10.3 1951. Henryk Skrzypczak, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu jakości czyszczenia kapek przez wyłożenie wewnętrznych ścian bębna filcem.

15959. 10.3 1951. Władysław Pikulski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na dwukrotnym zwiększeniu produkcji ogniów N. O. L. przez zmianę sposobu tłoczenia.

15960. 10.3 1951. Antoni Glapa, st. robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na oszczędności worków papierowych i braunsztynu przez zastosowanie mniejszej o 50% porcji ładunkowej.

15961. 10.3 1951. Franciszek Szwed, kier. młyna, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu suszenia

braunsztynu przez wybudowanie i uruchomienie pieca mufowego.

15962. 10.3 1951. Aleksander Rejmianiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu szelaku do przyklejania gum wstawkami z blachy.

15963. 10.3 1951. Aleksander Rejmianiak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu i uruchomieniu spalonej pochwarki do baterii płaskich.

16040. 12.3 1951. Franciszek Kania, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu aparatu do magnesowania magnet samochodowych i motocyklowych.

16065, 16066. 12.3 1951. Szczepan Klimczak, kier. warszt., i Józef Nowicki, p. o. kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyszukiwaniu i zakupieniu sprężarki do gazu, przeznaczonej na złom, a nadającej się do wyremontowania.

16067, 16068. 12.3 1951. Stanisław Maćkowiak i Henryk Skrzypczak, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu roztworu kwasowego do oczyszczenia zoksydowanej taśmy mosiężnej.

16103. 13.3 1951. Jan Grzenia, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu transformatora spawalniczego przy użyciu części przeznaczonych na złom.

16163. 14.3 1951. Bronisław Kusiak, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do żelazek elektrycznych normalnych wtyczek zamiast nasadek grzejnikowych.

16170. 14.3 1951. Rafał Stein, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu opornika prądowego w celu umożliwienia przejścia na prąd własnej elektrowni w razie braku dostawy prądu z sieci miejskiej.

16220. 15.3 1951. Teofil Rębowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wtórnych sań do mocowania silników elektrycznych różnej wielkości.

16228. 15.3 1951. Czesław Skorulski, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu produkcji dławików do lamp elektrycznych we własnym zakresie.

16391, 16392. 16.3 1951. Albert Karkoszka, elektromonter, i Dawid Segal, elektryk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu wtyczek grzejnikowych do żelazek elektrycznych.

16394. 16.3 1951. Rudolf Nowak, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu możliwości pobierania energii elektrycznej na jeden układ szyn z dwóch niesynchronizowanych z sobą źródeł dostawy energii.

16425. 17.3 1951. Karol Palupski, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu rozbiernego izolatora do przewodów do suwnic.

16618. 20.3 1951. Stefan Piętka, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie i wyremontowaniu zniszczonego silnika elektrycznego.

16621. 20.3 1951. Jan Kopiczki, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu styków do nastawnic do suwnic.

16629. 20.3 1951. Franciszek Konieczny, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na umieszczeniu licznika zwojów przy maszynie do nawijania cewek w miejscu dogodnym do obserwacji przez obsługującego maszynę.

16663. 20.3 1951. Alfons Pomierski, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu schematu urządzenia do właściwej blokady włączenia silnika jazdy portalem po wyłączeniu przez wyłącznik krańcowy.

16815, 16816. 23.3 1951. Ignacy Kubanek, elektromonter, i Piotr Perdyla, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do nawijania cewek silnikowych o przewodach o wysokim profilu.

16878. 27.3 1951. Inż. Henryk Tyszka dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zamka do żarówek, zabezpieczającego przed kradzieżą.

16909. 27.3 1951. Franciszek Setnicki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu projektu nowoczesnej rozdzielni.

16931. 27.3 1951. Wacław Mazur, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do ładowania akumulatorów.

16952, 16953. 27.3 1953. Jan Janik, dyr. fin.-adm., i Ernest Büll, dyr. produkcji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu połączenia oddziałów fabrycznych na sieci telefonów wewnętrznych.

16996. 29.3 1951. Zdzisław Przekaza, ref. techniczny, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu maszyny do izolowania gołych przewodów elektrycznych przędzą bawełnianą.

17037. 31.3 1951. Karol Dyląg, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, kontrolującego pracę wentylatora głównego.

17038. 31.3 1951. Ryszard Szerda, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu odbieracza prądu do przesuwnic.

17039, 17040. 31.3 1951. Henryk Musioł, elektromonter, i Alfons Kucharczyk, dozorca elektr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do elektrycznego lutowania pił taśmowych.

17121. 3.4 1951. Antoni Mysłowicki, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rozdzielni szyn ślizgowych na grupy za pomocą wkładek izolacyjnych w celu umożliwienia napraw na części uszkodzonej szyn bez wyłączania grup pozostałych.

17149, 17150. 4.4 1951. Ludwik Wawrocki, kier. warszt., i Stefan Chałupka, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu aparatu do spawania elektrycznego.

17175. 5.4 1951. Czesław Dydkowski, st. ref., dokonał usprawnienia, polegającego na zaproponowaniu przewijania silników remontowych zapasowych na dwa rodzaje obrotów.

17176. 5.4 1951. Stanisław Marcinkowski, gł. księgowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania mniejszej pompy i zasilaniu silnika tej pompy z sieci miejskiej zamiast z własnej elektrowni.

17182. 5.4 1951. Stanisław Jesionek, zast. kom. straży poż., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia alarmowego do sygnalizacji niskiego poziomu wody w studni.

17202. 5.4 1951. Ernest Dziuba, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji i sposobu zabudowania pokryw przy zdekompletowanych silnikach elektrycznych.

17207. 5.4 1951. Henryk Hutka, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowaniu wyłącznika samoczynnego.

17208. 5.4 1951. Teodor Szczodry, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu układu zabezpieczeń do kompresora.

17229, 17230. 6.4 1951. Alfons Kucharczyk, dozorca elektr., i Henryk Musioł, elektryk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na poprawieniu układu połączeń w wyłącznikach, otrzymanych z dostaw zagranicznych.

17269. 7.4 1951. Bronisław Łaszczyk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu silnika elektrycznego przy wykorzystaniu części z wycofanej z ruchu wrębówki.

17308. 7.4 1951. Paweł Porąbka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu kontaktów palcowych listwy kontaktowej wrębówki „Diamant“.

17312. 7.4 1951. Stanisław Nawrat, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wyłącznika automatycznego do włączania obwodu oświetleniowego zasilanego baterią w przypadku braku napięcia w sieci.

17313. 7.4 1951. Stanisław Nawrat, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu słupolazów do wchodzenia na żelazne słupy.

17365. 10.4 1951. Karol Depta, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu współczynnika mocy silnika asynchronicznego, napędzającego kompresor.

17401. 10.4 1951. Ludwik Antonowicz, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji zbieracza prądu do kanałów ślizgowych przy dźwigach.

17402. 10.4 1951. Lucjan Janasiak, spawacz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu ulepszonego uchwytu do elektrod do spawania elektrycznego.

17405. 10.4 1951. Wincenty Starzyński, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu opraw do szczotek na wale królewskim przy dźwigach.

17407. 10.4 1951. Feliks Lipiecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu działania wyłącznika automatycznego przy dźwigu towarowym.

17432. 11.4 1951. Józef Pilat, kier. elektrowni, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu i przeprowadzeniu zmiany obiegu wody chłodzącej w elektrowni bez zatrzymania ruchu.

17515. 12.4 1951. Inż. Czesław Podgórski dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu przenośnej suszarki do silników elektrycznych.

17738. 14.4 1951. Emanuel Rokosz, nadsztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na uzupełnieniu niekompletnych skrzyń wyłącznikowych i rozdzielczych ogniowoszczelnych.

17740. 14.4 1951. Franciszek Kuczera, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu stacji prób do badania wyremontowanych silników.

17796—17798. 14.4 1951. Otton Marny, Jerzy Szymik i Antoni Strzodka, elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu kontaktu wyłącznika.

17834. 16.4 1951. Michał Pyplacz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu z odpadkowej gumy uszczelek do izolatorów przy transformatorach i przełącznikach olejowych.

17970. 18.4 1951. Ferdynand Reichel, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu zabezpieczeń silnika elektrycznego, napędzającego pompę zasilającą płuczkę wodną.

17974. 18.4 1951. Antoni Zawisza, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dmuchawy przenośnej do czyszczenia urządzeń elektrycznych.

18060. 24.4 1951. Jan Wołoszyk, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu kleszczy do przenoszenia słupów.

18061. 24.4 1951. Aleksander Łuczak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu układu, umożliwiającego koncentrację czynności w czasie pomiarów na stacji wzmacniakowej.

18062. 24.4 1951. Konrad Kwapis, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu lampy wzmacniakowej Aa opornikiem redukcyjnym.

18101. 24.4 1951. Alfons Kreuzberg, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji końcówek szczotek do silników elektrycznych.

18144., 18145. 26.4 1951. Stefan Krajenka, mistrz, i Józef Iwanowski, monter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu fibrowych rolek w miejsce rolek stalowych w krótkozwierzachu silnika do napędu mieszarki samoczynnej.

18275. 30.4 1951. Franciszek Rzepka, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przedłużacza do szczotek węglowych do prądnicy maszyny wyciągowej.

18289. 30.4 1951. Czesław Nasfeter, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do sprawdzania wirników kolektorowych silników do projektorów.

18298. 30.4 1951. Zdzisław Tuma, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu pieca oporowego z uzwojeniem dzielonym na 4 części.

18315. 30.4 1951. Henryk Klepadło, mistrz warszt. elektr., dokonał usprawnienia kontroli silników elektrycznych przez zastosowanie wykresów stanu silnika.

18336, 18337. 30.4 1951. Inż. Kazimierz Gołębiowski, kier. warszt., i Bohdan Karwasiński, kier. obr. ciepl., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu zespołu piecowego do obróbki cieplnej stali, złożonego z pieca trójkomorowego solnego i jednego transformatora.

18361. 2.5 1951. Aleksander Leu, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu elektrycznej instalacji napowietrznej dla wozów cyrkowych.

18498, 18499. 3.5 1951. Marian Broszkowski, kier. warszt. mech., i Henryk Tomczyk, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu we własnym zakresie okapturzenia rozdzielni przy podstacji transformatorowej.

18576, 18577. 3.5 1951. Antoni Rybacki i Tadeusz Domiński, elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na usunięciu zakłóceń w pracy kalandra impregacyjnego przez częściową przebudowę urządzeń elektrycznych.

18608. 5.5 1951. Stanisław Łopuszyński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do pieca do wytopu metali kolorowych tygla żelaznego.

18662. 5.5 1951. Stanisław Kosterkiewicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej kolby do cynowania końcówek kabli elektrycznych.

18692, 18693. 5.5 1951. Franciszek Pataląg i Antoni Jajko, mistrzowie elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerożeniu i wzmocnieniu kontaktów zwarciovych przy silniku.

18703. 7.5 1951. Bolesław Orłowski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki konstrukcyjnej aparatu „Ericssona“ lub „PZT“.

18705. 7.5 1951. Wacław Botfiński, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy wybieraków LV w centralach „Salme“ i zmontowaniu przełącznika na wybieraku LV.

18722, 18723. 7.5 1951. Wiesław Studziński elektryk, i inż. Leon Suwart, szef kontroli, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia do magnesowania magnesów prądem udarowym.

18724, 18725. 7.5 1951. Wojciech Senczek, kier. produkcji, i Czesław Cieślak, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji opraw sufitowych oświetleniowych.

18732. 7.5 1951. Bolesław Orłowski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu, sygnalizacji wskaźnikowej dla grupy aparatów telefonicznych, zainstalowanych u jednego abonenta.

18733. 7.5 1951. Wacław Wasiński, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do badania sznurów w centrali telefonicznej.

18735. 7.5 1951. Walenty Gorol, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyginania końcówek bezpieczników paskowych.

18739. 7.5 1951. Józef Gepert, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu prądnicy i przenośnego regulatora do spawania.

18753. 7.5 1951. Kazimierz Jazienicki, wicedyr., dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu zespołu odbiorczego typu F. S. D.-150 firmy Marconi do odbioru fal normalnych.

18944. 10.5 1951. Henryk Rzepiel, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu gospodarki wodnej w elektrowni.

18986. 10.5 1951. Teodor Pietrzyk, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszego mocowania pierścieni amperomierzy i pokryw OK-6 i NZO 200—400 A.

18993. 10.5 1951. Władysław Dobrzyński, kier. biura konstr., dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu operacji frezowania skrzynek naciskowych do liczników A2.

18994, 18995. 10.5 1951. Witold Strzałkowski i Stanisław Skrobek, konstruktorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu stosowania dwóch nitów zamiast czterech do nitowania płytki izolacyjnej C1-7 do podstawy.

18996, 18997. 10.5 1951. Józef Karpiński, elektromonter, i Aleksander Tański, mistrz narzędziowni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do zaginania końcówek drutu.

19002. 10.5 1951. Jan Harajewicz, mistrz samochodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do ładowania akumulatorów wózkowych.

19005. 10.5 1951. Marian Wądrodzki, brygadziśla, dokonał usprawnienia, polegającego na skasowaniu nitowania kostki z płytką połączeniową przy aparatach typu NZO.

19009. 10.5 1951. Zdzisław Jędrzejewski, kier. kalk. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu spawania punktowego zamiast lutowania przy wyrobie wkładek topikowych.

19010. 10.5 1951. Wacław Bakuła, szef produkcji dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu mocowania trzona wieszaka do korpusu O 31—18.

19017. 10.5 1951. Wiktor Ziemia, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uniwersalnego szablonu do wykrawania otworów w reflektorach opraw zewnętrznych.

19019, 19020. 10.5 1951. Władysław Zasada, tokarz, i Eugeniusz Małkiewicz, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie procesów technologicznych przy produkcji elektr. żelazka do prasowania.

19021. 10.5 1951. Tadeusz Witkowski, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesów technologicznych przy produkcji kuchenek elektrycznych.

19164. 11.5 1951. Czesław Nowakowski, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu formy gipsowej do produkcji izolatorów podporowych typu R1.

19165, 19166. 11.5 1951. Klemens Kokoszka i Tadeusz Szyller, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu kołków gwintowanych do bakelkowej osłony transformatora dzwonkowego.

19190, 19191. 14.5 1951. Inż. Zygmunt Herman, dyr. nacz., i Zbigniew Chrzan dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyeliminowaniu autotransformatora wzbudzenia i zastosowaniu kondensatora 0,2 mF w urządzeniu zapłonowym kwarcówki.

19209. 17.5 1951. Bronisław Damski, ślusarz narzędziowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, ułatwiającego składanie i zaciśnięcie na prasie detali wyłącznika pakietowego.

19210. 17.5 1951. Józef Biuch, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu uszczelniania kabla przy transformatorach bezpieczeństwa.

19211. 17.5 1951. Wiktor Szczepański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu frezu profilowego do obróbki gniazd wtykowych w pokrywach transformatora TBZ i 150VA.

19216. 17.5 1951. Tadeusz Klepiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do klejenia sprzęgieł, stosowanych w przelącznikach zaczeptów transformatora.

19217. 17.5 1951. Józef Kokoł, brygadziśta, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu narzędzi do produkcji wieszaków.

19218. 17.5 1951. Mieczysław Kosiorowski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ulepszonych kompletu krzywek do automatu do produkcji części nr 5608.

19219. 17.5 1951. Mieczysław Kosiorowski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie operacji obróbczych i wykonaniu krzywek do automatu do produkcji pierścieni stalowych nr 6398.

19236. 17.5 1951. Teodor Pietrzyk, kier. oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji dławika do aparatów typu NZO.

19246. 17.5 1951. Stanisław Bulla, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie pieców czeskich w celu umocliwienia produkcji drutów emalowanych o większych przekrojach.

19257. 17.5 1951. Franciszek Solich, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu uzwojenia rur grzewczych do pieców emalierskich.

19258. 17.5 1951. Edward Begier, inspektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tanciego smaru wozowego zamiast towotu do sworzni pancerki do nakładania juty.

19259. 17.5 1951. Stanisław Lipa, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie schmatu produkcji prętów.

19260. 17.5 1951. Andrzej Kasperek, kier. sekcji, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu oprzędzarki do drutów nawojowych w szklanej przędzy.

19261. 17.5 1951. Leon Larysz, mistrz mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu pokryw bakelitowych do muf TB ciętych z arkusza przez pokryw prasowane na gorąco.

19262. 17.5 1951. Rudolf Grygierczyk, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wateczka ze stali automatowej zamiast kulki stalowej w wyłączniku hebelkowym.

19263. 17.5 1951. Teodor Willer, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu gięcia półfabrykatu nr 259.

19264. 17.5 1951. Franciszek Żywczok, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu zaginiania czapeczek do artykułu E40/45.

19270. 17.5 1951. Tadeusz Weber, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wykrywania zwarć w siłnikach elektrycznych.

19273. 17.5 1951. Leokadia Dobrowolska, monter, dokonała usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do montażu oprav przemysłowych.

19274. 17.5 1951. Zbigniew Zacharski, szef inwestycji, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie maszyny do owijania taśmą oporową oporników na nawijarkę do nawijania spiral do poduszek elektrycznych.

19275. 17.5 1951. Józef Bucholec, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu cofania wózka przeciągarki do rurek.

19279. 17.5 1951. Teodor Pietrzyk, kier. oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu trzpieni przynitowanych do dźwigni w wyłącznikach i przełącznikach przez wytłaczanie na dźwigni języczków osadczych.

19280. 17.5 1951. Bolesław Letki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaproponowaniu nieokrąglania płytek bakelitowych, stosowanych w wyłącznikach i przełącznikach.

19289. 17.5 1951. Edward Grzegdała, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu dwóch części składowych lampy przez jedną część, spełniającą tę samą rolę i dającą się wykonać w jednej operacji.

19299. 17.5 1951. Tadeusz Weber elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do sprawdzania opravek z kluczykiem.

19304. 17.5 1951. Jan Wasilewski, mistrz elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na odciążeniu wyłącznika automatycznego przez zabudowanie drugiego wyłącznika równoległe.

19353, 19354. 17.5 1951. Wawrzyniec Nosek i Józef Zapalski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ponownym zużyciu do produkcji niezbakelizowanych odpadów wyprasek bakelitowych.

19355, 19356. 17.5 1951. Albin Grzyb, ślusarz, i Anna Głównka, brygadysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu szpularki 12 wrzecionowej na 24-wrzecionową w celu zwiększenia wydajności.

19357, 19358. 17.5 1951. Jan Wolnik i Franciszek Melnyczek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu łożysk kulkowych zamiast łożysk ślizgowych w zwijarkach do rurek.

19361—19363. 17.5 1951. Henryk Kopczyński, Mieczysław Skalmierski i Zygmunt Kowalski, ślusarze dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przejścia z pracy indywidualnej na zespołową w celu zwiększenia wydajności przy produkcji lamp.

19372, 19373. 17.5 1951. Władysław Pacocha, kier. działu, i Tadeusz Rafał, kier. sekcji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skróceniu długości rurki opornika grzałki rurkowej.

19380, 19381. 17.5 1951. Tadeusz Litwik i Józef Słowik, technicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie konstrukcji okienka wskaźnika włączenia do wyłącznika olejowego.

19382, 19383. 17.5 1951. Eugeniusz Chociński, instruktor, i Józef Kołnierzak, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu racjonalnego sposobu naprawy lutownic elektrycznych.

19384, 19385. 17.5 1951. Wilhelm Hildebrandt i Stanisław Chałat, kierownicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie ustawienia i umocowania oprawki na ramieniu Żyrandola.

19386, 19387. 17.5 1951. Józef Witko, brygadzysta, i Eugeniusz Moroń, kier. kalkulacji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu frezu do mechanicznej obróbki artykułu BL10 i BL6.

19388, 19389. 17.5 1951. Henryk Szpitza i Tadeusz Dąbrowski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu ulepszonej oprawki do gwintowana osiek do wyłączników pokrętnych.

19390, 19391. 17.5 1951. Tadeusz Litwik i Józef Słowik, technicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu wykonywania okienek do zbiorników wyłączników olejowych.

19403, 19409. 17.5 1951. Stefan Mossakowski i Zygmunt Tchorek, elektrycy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu śruby regulacyjnej automatu prądnic „Bosch“.

19453—19456. 17.5 1951. Leon Jendrzewski, elektromonter, Jerzy Stępnik, mistrz elektryk, oraz Stanisław Stanisławski i Stanisław Kwieciński, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu aparatury do sterowania i regulacji elektrycznego pieca muflowego.

19480. 21.5 1951. Władysław Prątkowski, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji zacisków akumulatorów przy wózkach elektrycznych.

19501—19503. 21.5 1951. H. Pindras, dyr. zakładu, Wilhelm Hildebrandt, kier. narzędziowni, i Ryszard Pietras, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu zespołu narzędzi do obróbki spodów do żelazek elektrycznych.

19516. 21.5 1951. Dawid Blumenkranz, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu kleszczy do lutowania baterii stacyjnych.

19557, 19558. 21.5 1951. Jan Kossowski, brygadzysta, i Teodor Złotowski, elektromonter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu urządzenia, przełączającego samoczynnie oświetlenie turbinowmi na prąd stały w razie braku napięcia w sieci.

19611. 25.5 1951. Ludwik Zawielak, elektromonter, dokonał usprawnienia polegającego na ulepszeniu sterowania dźwigu elektrycznego.

19638, 19639. 26.5 1951. Jan Kosowski, brygadzysta, i Teodor Złotowski, elektromonter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu uszkodzonej spawarki elektrycznej.

19894. 2.6 1951. Maksymilian Matuszek, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uchwytu do kabli szybowych.

19909, 19910. 2.6 1951. Franciszek Kwiatkowski, maszynista, i Rafał Goczoł, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu automatycznego wyłączania napędu kompresora w przypadku braku wody chłodzącej.

1914. 2.6 1951. Feliks Skoczowski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu lamp sygnałowych i przycisków do rozdzielni 500V.

19925—19927. 2.6 1951. Medard Orłowski, ślusarz brygadzysta, Michał Misiun, technik elektryk, i Zygmunt Matuszczyk, ślusarz remontowy, dokonali usprawnienia ja-

ko współtwórcy, polegającego na przerobieniu posiadanych przez zakład izolatorów wspornych na izolatory do suwnic.

19972, 19973. 2.6 1951. Henryk Bończyk, planista, i Adam Marcinkowski, laborant, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnych wózków do transportu międzyoperacyjnego blach silników.

19983. 4.6 1951. Jan Morawiec, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu transformatora do lutowania miedzi.

19984. 4.6 1951. Adlof Juraszek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków blachy miedzianej przy wykonywaniu uszek do wirników.

19985. 4.6 1951. Stanisław Węciewicz, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania ząbków w paskach mikanitowych do stożków kolektorowych.

19986. 4.6 1951. Michał Bogdziewicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia otworów w tabliczkach znaku towarowego do silników.

19988. 4.6 1951. Bogumił Damm, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu stojaka do uchwycenia kadłuba silnika elektrycznego przy uzwajaniu.

19989. 4.6 1951. Andrzej Rainda, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków blachy na skrzydełka do wentylatorów.

19992, 19993. 4.6 1951. Józef Barchański i Władysław Brzćka, ślusarze narzędziowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu wytłaczania blach wirnika i stojana.

19996—19998. 4.6 1951. Teresa Bryl, brygadystka, Romana Kropińska, kier. oddz., i Stanisław Miler, kier. kontroli, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie procesu produkcji koszulek.

SERIA 6: TECHNOLOGIA MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I CERAMICZNYCH

16017. 12.3 1951. Artur Nurkiewicz, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu lejów wylotowych, klinkru przy piecu obrotowym systemu „Unax”.

16071. 12.3 1951. Jan Czudek, asystent, dokonał usprawnienia, polegającego na znormalizowaniu wsporników na piecach obrotowych.

16072. 12.3 1951. Edward Lenort, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do mieszania z wodą kurzu, pochodzącego z komór pieców obrotowych.

16073. 13.3 1951. Henryk Miedziński dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu palnika do opiewania szkła.

16075. 13.3 1951. Aleksander Zajcew, hutnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu produkcji naczyń nocnych za pomocą wytłaczania.

16076. 13.3 1951. Ryszard Perkowski, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu suszarni do suszenia glin ogniotrwałych.

16116, 16117. 13.3 1951. Ryszard Pawlik i Władysław Rybarczyk, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu konstrukcji matryc do tłoczenia gniazdek bezpiecznikowych.

16118, 16119. 13.3 1951. Stanisław Chodacki, kier. ruchu Feliks Bartosik, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu dwukomorowego młyna cementu na trzykomorowy.

16128—16132. 13.3 1951. Stanisław Malczewski, ślusarz, Stanisław Nowak, Aleksander Ksyta, Jan Wyporkiewicz, mistrz warszt., i Józef Lasota, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu formy 4-płytkowej do prasowania płytek na 9-płytkową.

16133—16138. 13.3 1951. Inż. Jan Ryżow, Stanisław Kropiński i Henryk Krawczyk, dyrektorzy, oraz Mieczysław Wardak, kier. prod., Alfred Wasse, mistrz, i Brückner, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu produkcji fajek porcelanowych do rur bergmanowskich, za pomocą wytłaczania.

16153. 14.3 1951. Feliks Piątek, kier. pers., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki przesuwicy elektrycznej oraz przesunięciu przeladownicza do suchego wyrobu.

16208. 14.3 1951. Andrzej Król, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sprzęgła przy podawaczu węgla do paleniska suszarni.

16223. 15.3 1951. Władysław Woszczewski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pada do słoików do konserw.

16233. 15.3 1951. Stanisław Dudek, kier. zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nowego typu siatki do odnoszenia i układania buteleczek w tamprawni.

16234. 15.3 1951. Stanisław Dudek, kier. zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ogrzewania form do buteleczek na penicylinę.

16244, 16245. 15.3 1951. Wojciech Taczanowski, kier. oddz., i Jan Monka, insp., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnych płotków w wagonach z towarem w celu zapobieżenia tłuczeniu się towaru podczas transportu.

16252, 16253. 15.3 1951. Paweł Górniak i Ludwik Brajer dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu osadzenia czopa na dnie młynów rurowych.

16264, 16265. 15.3 1951. Adolf Zoricica i Jan Czudek dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu smarowania łożysk ślimaków, odprowadzających pył z elektrycznego urządzenia odpylającego.

16268, 16269. 15.3 1951. Antoni Adamczyk i Stanisław Strzępek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ciężarków zamiast sprężyn w aparatach, napełniających gipsem i klinkrem wózki konwojera.

16293—16296. 15.3 1951. Józef Mazurkiewicz, Józef Parysz, Józef Aksamił i Józef Kozuba dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu zwijadła do papy bitumicznej.

16335. 16.3 1951. Jan Dul, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu na dyszę szamotową szpica metalowego ze stali ognioodpornej KNS 12.

16336. 16.3 1951. Jerzy Gawroński, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lepkościomierza do badania gęstości płynnej masy szklanej do głębokości 25 cm.

16337. 16.3 1951. Józef Kilanowski, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu nowych kształtek do budowy przelotów kanałowych pod bębniem.

16338. 16.3 1951. Stanisław Liszka, kier. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji dysz do ciągnięcia szkła na maszynach „Forcault”.

16344. 16.3 1951. Jan Markiewicz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ramek, mo-

cujących płytki szamotowe z otworami do grzania szyjek balonowych.

16366. 16.3 1951. Kazimierz Sroka, odkładacz szkła, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany systemu odkładania balonów do wypalania w piecu tamprowniczym.

16375, 16376. 16.3 1951. Czesław Tochman, ślusarz, i Stanisław Bartnik, gł. mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urządzenia ochronnego dławicy przy mieszadłach w wannach filtracyjno - zbiorczych.

16381, 16382. 16.3 1951. Bolesław Żak i Wł. Pasamnik, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu innej metody szlifowania dysz przez użycie starych kamieni karborundowych zamiast drogiej marmurów.

16383, 16384. 16.3 1951. Kazimierz Nowicki, szef działu, i Kornel Moczarski, st. ref. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu komory do podgrzewania dysz do maszyn „Fourcault“.

16393. 16.3 1951. Władysław Cebo, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do obtaczania czopów korbowych.

16442. 17.3 1951. Józef Krawczyk, st. brygadzysta dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego pierścienia uszczelniającego do pompy powietrznej, transportującej cement.

16443. 17.3 1951. Józef Bzowski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie napędów dwóch elewatorów i trixa przy młynach surowych.

16444. 17.3 1951. Tadeusz Kudela, kier. pieca, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu ślimaka mieszanki na piecu rusztowym.

16445. 17.3 1951. Konstanty Kriebel, palacz, dokonał usprawnienia, polegającego na skierowaniu do produkcji zakładu pyłu, gromadzącego się w cyklonie, przy zastosowaniu transportu pneumatycznego.

16496, 16497. 17.3 1951. Jan Czudek i Paweł Górniak dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu spadów pieców obrotowych.

16530—16532. 19.3 1951. Reinhold Heidenreich, inż., Franciszek Grenczuk i Jan Jaskółka dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu ułatwionej metody rozprężania i rozpuszczania szkła do przeprowadzenia analizy.

16926. 27.3 1951. Mieczysław Kamiński, kier. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu budowy dużego zbiornika do zbierania wody, spływającej z odstożników przy produkcji płyt eternitowych, w celu ponownego użycia tej wody do produkcji.

17185. 5.4 1951. Maksymilian Gerhard, hutnik, dokonał usprawnienia, polegającego na produkowaniu łyżek i widelców ze szkła o niższej temperaturze przy zastosowaniu do formy mieszanki wosku i nafty.

17371. 10.4 1951. Zenon Łazarz, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wywijania brzegów maszyn laboratoryjnych.

17969. 18.4 1951. Inż. Stanisław Seniow dokonał usprawnienia polegającego na zaprojektowaniu uchwytu do trzymania uszek przy galwanizowaniu.

18270. 30.4 1951. Jan Woryna, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej wkładki do głowicy prasy ceglarskiej w celu poprawienia jakości produktu.

18271. 30.4 1951. Alojzy Urbanek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu głowicy do prasy ceglarskiej.

18277. 30.4 1951. Wiktor Jastrząb, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu urządzenia do

automatycznego oczyszczania taśmy transportera z przywierającej gliny.

18283. 30.4 1951. Stanisław Wawreczko, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu składu masy na rury korundowe do pieców kryptolowych i wykonywaniu rur we własnym zakresie.

18302. 30.4 1951. Alfons Zając, przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułożenia drugiego toru kolejki przy piecach w celu ułatwienia transportu cegły.

18306. 30.4 1951. Paweł Żoldak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do obcinania surowej cegły w automacie „Kellera“ drutu ze starych lin stalowych.

18307. 30.4 1951. Wit Paluch, kier. cegielni, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie instalacji suszarni w celu przyspieszenia procesu suszenia cegły.

18340, 18341. 30.4 1951. Paweł Kłosek, ślusarz maszynowy, i Walter Simon, maszynista, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu pary wylotowej maszyny parowej do ogrzewania suszarni.

18365. 2.5 1951. Zdzisław Dragański, chemik dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany sposobu suszenia piasku, stosowanego w produkcji szkieł optycznych.

18382. 2.5 1951. Inż. Zygmunt Bodnar dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwóch sklejonych płyt szkła optycznego przy wykonywaniu pryzmatów spektralnych.

18383. 2.5 1951. Stanisław Mazur, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu szalki do luster asferycznych, w której część jedna podlegająca ścieraniu, może być wymieniona.

18528. 3.5 1951. Inż. Paweł Schleifer dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy maszyny do mieszania szkła optycznego.

18883. 9.5 1951. Julian Pawlicki, kier. cegielni, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu obrotów kołotoku.

19252. 17.5 1951. Piotr Szynkar, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego rozdzielacza na transporterze linowym przy prasie do wyrobu pustaków.

19620. 25.5 1951. Roman Charyszczak, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochronnej siatki drucianej w celu zwiększenia bezpieczeństwa pracy maszynisty, obsługującego mechanizm wylewowy szkła lustrzanego.

19623. 25.5 1951. Władysław Edelman, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na produkcji zbiorników do lamp naftowych łącznie z okuciem.

19624. 25.5 1951. Franciszek Peter, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu poziomnicy do mierzenia wysokości szkła w wannie.

19625. 25.5 1951. Henryk Filipowicz, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu sposobu owijania szkła okiennego w papier w celu oszczędności na papierze.

19632. 25.5 1951. Wiktor Kuc dokonał usprawnienia polegającego na zastosowaniu chłodzenia silników elektrycznych na maszynach „Fourcault“ w celu przedłużenia ich żywotności.

19633. 25.5 1951. Józef Stadler, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na wypełnieniu nadmiernego luzu między wirnikiem a cylindrem w wentylatorze w celu otrzymania lepszego ochłodzenia wanny mechanicznej w hucie szkła.

19634. 25.5 1951. Jan Markiewicz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rury kolanowej przy czyszczeniu i wypalaniu kanałów kominowych w celu polepszenia warunków zdrowotnych.

19635. 25.5 1951. Henryk Miedziński dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu przedformy i formy do produkcji buteleczek na penicylinę w celu przedłużenia żywotności form.

19636. 25.5 1951. Józef Zbroński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dopasowaniu łańcucha w celu natychmiastowego uruchomienia suszarki piasku.

19637. 25.5 1951. Józef Waclawik, instalator, dokonał usprawnienia, polegającego na powtórnyim użyciu wody odchodzącej do kanału do chłodzenia wanny w hueie szkła.

19646. 25.5 1951. Józef Zbroński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu łożyska w celu przedłużenia jego żywotności.

19708, 19709. 26.5 1951. Franciszek Feldmann, ślusarz, i Konrad Bones, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu kalibrowania ogniów do łańcucha transportera automatycznego butelek typu „Owens“.

19724—19726. 26.5 1951. Kazimierz Białach, kier. produkcji, Władysław Woszczewski, tokarz, i Leonard Kulkula, hutnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na rozbudowaniu formy do wydmuchiwania szkiele do latarek „Jupiter“ z 4 szt. na 6 szt. w celu powiększenia wydajności.

SERIA 7: TECHNOLOGIA DREWNA I PAPIERU

15017. 24.2 1951. Emanuel Lenard, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu ulepszonego sposobu karniszowania drzewa na ramy okienne, zapewniającego bezpieczeństwo pracy.

15172. 27.2 1951. Stanisław Strzałkowski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu stołu ruchomego przy pile tarczowej, umożliwiającego regulację głębokości przecinania i nacinania obrabianego materiału.

15174. 27.2 1951. Jan Bojarzyński, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolek ochronnych przy pasach pędnych piły kapówki.

15175. 27.2 1951. Ludwik Feusett, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu urządzenia do rozwierania pól.

15181. 27.2 1951. Stanisław Wawrzyniak, stolarz dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu odpowiedniego urządzenia do heblarki — wyrówniarki do drzewa, umożliwiającego roboty frezerskie.

15210. 27.2 1951. Edward Juchnowicz, inspektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu szlifierki wałkowej do czyszczenia płaszczyzn.

15212. 27.2 1951. Władysław Wronowski dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu osłony wałka nożowego heblarki mechanicznej.

15233. 27.2 1951. Feliks Milczarek, kier. stolarni, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu mechanicznej piły do cięcia drewna.

15356, 15357. 1.3 1951. Józef Wróbel i Wojciech Błaszczyk, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu specjalnego frezu do obróbki desek do drzwi wagonu.

15427—15429. 2.3 1951. Witold Gronek, Arseniusz Korzum i Stanisław Kruppe, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu stółków podkijnych i ławeczek odchylnych w wagonach z odpadków ścian i drzwi przedziałowych.

15445—15447. 2.3 1951. Marian Gielżycki, robotnik, Stefan Walkowiak, przodownik, i Kiciński, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnych noży do obróbki belki przydrzwiowej wagonu na maszynie 4-stronnej.

15525, 15526. 3.3. 1951. Jan Paradecki, ślusarz, i Stefan Stefańczyk, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu urządzenia, zabezpieczającego piły taśmowe przed pęknięciem.

15571. 5.3 1951. Jan Noras, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu pracy wyźłobienia na kątowniki żelazne w ramach drewnianych do okien.

15581. 5.3 1951. Józef Borówka, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnych tarcz do frezarki w celu zmechanizowania czynności wygładzania drzewa.

15607. 6.3 1951. Stanisław Karolik, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu imadła do ściskania przedmiotów klejonych.

15615. 6.3 1951. Jan Lipa, kier. placu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej miarki do mierzenia szerokości i grubości tarcicy obrzynanej.

15618. 6.3 1951. Franciszek Pietrzak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pieca do suszenia desek i gotowania kleju.

15640. 6.3 1951. Czesław Karpiński, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noży frezerskich do czopowania skrzynek do akumulatorów.

15645. 6.3 1951. Henryk Ciećwierz, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu specjalnych noży profilowych do heblarki do drzewa przy obróbce ram okiennych i drzwiowych.

15914. 10.3 1951. Grzegorz Osmólski, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu fazowania klepek na beczki.

16060. 12.3 1951. Brunon Wojcicichowski, insp. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu wykrojnów do wycinania kartonów na opakowania papierosowe.

16061. 12.3 1951. Wacław Ciesielski, introligator, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu maszyny do perforowania oraz dorobieniu grzebienia do dziurkowania.

16074. 13.3 1951. Wacław Kurp, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu do strugarki stolarskiej osłony zabezpieczającej przed wypadkiem.

16090. 13.3 1951. Aleksander Biriukow, dysponent, dokonał usprawnienia, polegającego na uruchomieniu automatu do druku i klejenia torebek płaskich.

16096. 13.3 1951. Zygmunt Grochala, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uniwersalnej maszyny do cięcia drzewa i wiercenia otworów.

16106, 16107. 13.3 1951. Aleksander Biriukow, oddziałowy, i Edmund Wróblewski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu maszyn do wycinania kartonów na pudełka.

16114, 16115. 13.3 1951. Władysław Bagiński, dysponent maszyn, i Józef Banko, drukarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnego klocka do klejenia torebek celofanowych.

16120—16123. 13.3 1951. Karol Brzuska, oddziałowy, Bernard Szewczyk, maszynista, Konrad Karłowski, ślusarz, i Kazimierz Dąbrowski, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na połączeniu operacji preparowania i parafinowania papieru w jeden proces.

16157. 14.3 1951. Franciszek Peka, składacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu aparatu do mechanicznego ściągania bel papieru drutem.

16213, 16214. 14.3 1951. Jan Sadłowski i Aleksander Strzyżewski, technicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu pracy ręcznej krajania papieru do opakowań przez pracę na mechanicznej pile taśmowej.

16222. 15.3 1951. Jan Sokołowski, mistrz dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu maszyny do mechanicznego cięcia i gięcia tektury na pudełka.

16229. 15.3 1951. Wacław Tomzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu wentylatora przy huszkarce boczków do pudełek na zapalki, jako urządzenia zdmuchującego trociny.

16308. 16.3 1951. Stanisław Wróblewski, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, umożliwiającego seryjne zbijanie ramek po pięć sztuk.

16324. 16.3 1951. Roman Kubiesa, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu znacznika pudełek etykietowych.

16325. 16.3 1951. Alfred Sokołowski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochronnej zasłony szklanej przy ładownicach zapalek.

16334. 16.3 1951. Roman Kubiesa, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do badania wytrzymałości główek zapalek.

16350—16352. 16.3 1951. Tadeusz Szewczyk, kreślarz, Stanisław Cieślak, tokarz, i Zenon Jankowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przebudowy sprzęgła przy automatycznej pile wielotarczowej.

16353, 16354. 16.3 1951. Julian Woliński i Stanisław Kucharski, mistrzowie ślusarscy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skasowaniu załamania przy transporterze w celu ulepszenia transportu pionowego pudełek wewnętrznych.

16420. 17.3 1951. Feliks Zasada, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu frezów do obróbki różnego rodzaju wrzecion drewnianych.

16474, 16475. 17.3 1951. Stanisław Kopeć, inspektor, i Zdzisław Gawroński, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu zabieracza innej konstrukcji oraz dwóch dodatkowych noży do maszyny szrupówki.

16524—16526. 19.3 1951. Walerian Domowicz, brygadzysta, Marian Kałuda, magazynier, i Józef Krzywiec, kier. ruchu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na sztablowaniu drzewa przy użyciu traktora.

16590. 20.3 1951. Stanisław Jatczak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmechanizowanego urządzenia do gotowania kleju z zastosowaniem przeciwwagi do podnoszenia kotła.

16592. 20.3 1951. Ignacy Kucharski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rynny odpływowej patyczków od odsiewacza do leja transportera.

16593. 20.3 1951. Wacław Tomzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji stołu do transportu na patyczki zapalek przez wbudowanie w powierzchnię stołu rolek transportowych.

16606. 20.3 1951. Michał Baszak, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu zmian i uzupełnieniu konstrukcji maszyny strugarki do drzewa.

16612, 16613. 20.3 1951. Feliks Wiśniński, murarz, i Jan Trzeciakowski, kontroler, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu nagrzewnicy parowej do werników do drzewa.

16628. 20.3 1951. Antoni Brejwo, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na osadzeniu na wrzeciono maszyny piły frezu w celu połączenia dwóch operacji w jedną.

16645. 20.3 1951. Józef Strzelecki, sfoliarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu kółeczek, prowadzących taśmę piły do drzewa, w celu ochrony przed zrywaniem się taśmy.

16677. 20.3 1951. Ignacy Kucnarski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji wsypu patyków przy sieczkarce.

16685. 20.3 1951. Ignacy Kucharski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu hamulca do unieruchomienia windy przy sztablowaniu drzewa.

16686. 20.3 1951. Ludwik Dziech, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wbudowaniu do zbiornika z wodą dwóch przegród w celu spowodowania lepszego wymieszania z wodą pyłu, doprowadzonego do zbiornika.

16687. 20.3 1951. Józef Polański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu obsady rolki na popychaczu w pakownicy typu PKA 3 N.

16688. 20.3 1951. Ludwik Zemanek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przytrzymywacza pudełek do pakowania typu PKA 3 N.

16689. 20.3 1951. Ludwik Zemanek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zawijaczy papieru do pakownicy typu PKA 3 N.

16690. 22.3 1951. Jan Jatczak, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki mechanizmu do parafinowania zapalek w automatach Durlach S. I. G. II—IV.

16762. 22.3 1951. Ignacy Kucharski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji piły do drzewa.

16839, 16840. 23.3 1951. Jan Rudol i Stefan Łabaj, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie sposobu wykonania listew do wyrobu aparatów hamulcowych.

16886, 16887. 27.3 1951. Józef Sobczak, kier. robót, i Stefan Stefańczyk, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu obróbki desek na strugarce uniwersalnej.

16890, 16891. 27.3 1951. Lenarcik, mistrz tokarski, i Tadeusz Włodarczyk, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dostosowaniu piły tarczowej do frezowania listew drewnianych.

16914. 27.3 1951. Mieczysław Kudelski, kier. sekcji, dokonał usprawnienia, polegającego na ułatwieniu pracy zbijania skrzyń drewnianych przez zastosowanie stołu z żelaznym blatem.

17217, 17218. 6.4 1951. Józef Owczarek i Wacław Szymański, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przyrządów do czopowania listew oraz do składania boków sit.

17280. 7.4 1951. Stanisław Rydziński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu automatycznej ostrzarki do szlifowania płaszczyny przylgowej maszynowych noży strugarek i wyrówniarek.

17291. 7.4 1951. Edward Bidjuk, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej skrzynki do frezowania rowków w wałkach osnowowych i towarowych na frezarce.

17306. 7.4 1951. Wincenty Kałucha, przod. stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do profilowania drzewa.

17367. 10.4 1951. Władysław Jarmuś, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu przekładni napędu posuwu wyrównarki do drzewa.

17421. 10.4 1951. Wilhelm Nieszporek, przodowy w stolarni, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu maszyny do czyszczenia powierzchni drzewa.

17589. 12.4 1951. Franciszek Jeżewski, kier. prod. skrzyń, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie piły wahadłowej w celu zwiększenia możliwości przeróbki desek.

17609. 13.4 1951. Konrad Ploch, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego wiertła do wykonywania czopów na poprzeczkach.

17617. 13.4 1951. Stanisław Rydziński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu obróbki wpustki w listwach pokryw rozsiewacza nawozowego „Kujawiak“.

17618. 13.4 1951. Franciszek Salewski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do klejenia wałków wysiewnych do siewników „Kujawiak“.

17619. 13.4 1951. Jan Ratajczak, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania otworów o dowolnej średnicy.

17624. 13.4 1951. Alojzy Warchoń, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zespołu nastawnych noży do toczenia profilu kołnierza za jednym ustawieniem narzędzia.

17642. 13.4 1951. Stefan Soliwoda, kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przedstawianych oporów do stołu piły tarczowej dla cięcia desek na wymiar.

17659. 13.4 1951. Wiktor Witek, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu polerki do drzewa.

17660. 13.4 1951. Zenon Hetmańczyk, ref. plan., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłony do piły do narzyniania czopów.

17716. 14.4 1951. Marcin Skrzypek, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skośnym oprawianiu piły tarczowej w celu umożliwienia wycinania rowków.

17816. 16.4 1951. Morfka Łatnik, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wiercenia i frezowania opraw do termometrów kąpielowych.

17822. 16.4 1951. Zenon Hetmańczyk, ref. plan., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ochrony na pilę tarczową.

17826. 16.4 1951. Zygmunt Stoliński, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wykrawania progów wentylacyjnych do młocarni.

18326. 30.4 1951. Bartłomiej Bilski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noży profilowych na strugarce do drzewa.

18445, 18446. 2.5 1951. Stanisław Jaworski i Bronisław Habrowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu osłony ochronnej do pły taśmowej.

18460, 18461. 2.5 1951. Stanisław Panek i Feliks Michalski, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu piły tarczowej do obróbki płyt drewnianych.

18543. 3.5 1951. Jan Janicki, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu konstrukcji daszków do okrywania tarcicy.

18572, 18573. 3.5 1951. Inż. Stanisław Lech, kier. tartaku, i Wojciech Marek, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu urzą-

dzenia do mechanicznego korowania zrzyn celulozowych na pile tarczowej.

18676. 5.5 1951. Emil Porwolik, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego zdzieracza w urządzeniu do parafinowania papieru.

18730. 7.5 1951. Stefan Zieliński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dokonaniu przeróbki noży od heblarek na noże do welniarek.

18731. 7.5 1951. Tadeusz Bładziak, mistrz montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu wibratora głębinowego przez zastosowanie silnika elektrycznego zamiast benzynowego.

18741. 7.5 1951. Marian Owczarek, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji tarcz dociskowych przy łuszczarkach.

18890. 9.5 1951. Jan Sokółowski, mistrz dz. mech., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu maszyny do mechanicznego cięcia i bigowania tektury na pudełka.

19031. 10.5 1951. Józef Froelich, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania krążków papierowych.

19231. 17.5 1951. Józef Urbańczyk, ślusarz przodowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu klucza do rozwodzenia zębów piły do drzewa.

19307. 17.5 1951. Jan Maniecki, bednarz dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu skróconych łap do naciskania obręczy na beczki w celu wykonywania beczek 200-litrowych na prasie, produkującej beczki do 100 litrów.

19319. 17.5 1951. Andrzej Kaczmarek, brygadzysta stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu i frezów specjalnych do wykonania z drzewa poręczy, drażków okrągłych i owalnych oraz listew ozdobnych.

19366, 19367. 17.5 1951. Rudolf Skiba i Jan Kempka dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu strugarki do drzewa jako frezarki.

19436, 19437. 17.5 1951. Karol Niemiec i Franciszek Kuszał, ślusarze monterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu piły mechanicznej przy cięciu tektury falistej do opakowania szpul zamiast przecinania ręcznego.

19518. 21.5 1951. Teofil Lutostański, kier. rozlewni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu materiału ze starych opakowań do wyrobu skrzyń.

19565, 19566. 25.5 1951. Stefan Zimmnicki, stolarz, i Henryk Daszkiewicz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do istniejącej strugarki do drzewa przystawki, która umożliwia wykorzystanie maszyny jako wyrównarki.

19622. 25.5 1951. Józef Kościński dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do szlifowania kijów do szczotek w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu i podniesienia wydajności.

19700, 19701. 26.5 1951. Tadeusz Ławicki, brygadzysta, i Tadeusz Szewczyk, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wyginania i obcinania uchwytów do cewek włókienniczych w celu obniżenia kosztów własnych wyrobów.

19702, 19703. 26.5 1951. Leon Krawczyk, szpulkarz, i Józef Sałata, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wiertła do równoczesnego wiercenia i frezowania cewek tarczowych w celu zwiększenia wydajności pracy oraz obniżenia kosztów produkcji.

19704, 19705. 26.5 1951. Kazimierz Balcerek, kier. zakładów, i Alfons Szpikowski, mistrz, dokonali usprawnie-

nia jako współtwórcy, polegającego na przekonstruowaniu nawlekacza do automatów w celu obniżenia kosztów produkcji.

19714—19716. 26.5 1951. Michał Moczak, ref. zaopatrzenia, Tadeusz Szewczyk, technik, i Tadeusz Ławicki, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na polepszeniu urządzeń do produkcji pierścieni do cewek „Nortropp“ w celu obniżenia kosztów wyrobu.

19717—19719. 26.5 1951. Józef Kotowski, kierownik ruchu, Stefan Oleszczak, mechanik, i Stanisław Cieślak, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu łożysk kulkowych zamiast oryginalnych łożysk promieniowo - osiowych w celu uruchomienia frezarki.

19799. 31.5 1951. Franciszek Jakusz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczych łożysk rolkowych specjalnych do szlifierki szlifowania okrągłego zamiast oryginalnych.

19800. 31.5 1951. Władysław Kutermak, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządów do wklejania słupków do podsuwnic i klejenia całego frontu stołu biurowego w celu obniżenia kosztów produkcji.

19832. 31.5 1951. Stanisław Wieczorek, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu metody równania dwustronnego oklejek na frezarce w celu wyeliminowania obróbki ręcznej.

19833. 31.5 1951. Józef Lukoszek, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu mechanicznej obróbki oklejek zamiast ręcznej w celu zwiększenia wydajności.

19834. 31.5 1951. Jerzy Miklar, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szablonu do obcinania oparcia i siedzeń krzeseł ogrodowych typu Nr 4 w celu wyeliminowania trasowania.

19835. 31.5 1951. Bernard Kost, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu noża do kielowania przy produkcji dybli do szaf.

19836. 31.5 1951. Piotr Graboń, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytów do szlifowania spodniej płaszczyzny linii kreślarskich.

19837. 31.5 1951. Aleksander Uniowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przystawki przy pile taśmowej do obcinania szprych na długość w celu podniesienia wydajności.

19838. 31.5 1951. Adam Brych, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu głowicy i prowadnic dociskowych do frezarki przy produkcji oklejek dębowych do szaf typu „Warszawa 106“ w celu wyeliminowania obróbki ręcznej.

19839. 31.5 1951. Andrzej Kościński, tapicer, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu szarpiarki do targania i rozkręcania trawy marokańskiej w celu obniżenia kosztów produkcji.

19840. 31.5 1951. Kazimierz Makurat, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu uchwytów przy łuszczarce w celu uzyskania oszczędności na materiale.

19841. 31.5 1951. Stanisław Fabiański, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wiertarki pionowej, przystosowanej do własnej produkcji.

19842. 31.5 1951. Emil Ostrogórski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszego sposobu czopowania słupków do stołów biurowych na frezarce.

19843. 31.5 1951. Józef Drzazga, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nowej meto-

dy obróbki zaczełu na łączynę do carg „Picolo“ na wczespiarce.

19845. 31.5 1951. Antoni Czechelski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie wiertarki jednowrzecionowej na trzywzrecionową w celu podniesienia wydajności przy produkcji szaf.

19846. 31.5 1951. Kazimierz Sandak, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu mechanicznego wczopowania przy produkcji oskrzyń tapczanów w celu podniesienia wydajności.

19847. 31.5 1951. Franciszek Kwizdiński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolki prowadzącej przy pile taśmowej do rozcinania skrzyń wybrakowanych w celu wyeliminowania trasowania oraz powiększenia wydajności.

19848. 31.5 1951. Józef Kubejko, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy strugarce noży profilowych w celu otrzymania listwy uszczelniającej przy obróbce futryniaka i uzyskania oszczędności na materiale.

19850. 31.5 1951. Antoni Nawrot, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sposobu oczyszczania na frezarce wieńca do stołu okrągłego po sklejeniu w celu wyeliminowania trasowania i piłowania.

19851. 31.5 1951. Leon Otoliński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego frezu przy produkcji haków wieszakowych w celu podniesienia wydajności.

19852. 31.5 1951. Ignacy Klekowski, modelarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do montowania oparcia krzeselkowych w celu podniesienia wydajności.

19853. 31.5 1951. Andrzej Guzik, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesu technologicznego przy produkcji klepek do beczek w celu uzyskania oszczędności na materiale.

19854. 31.5 1951. Józef Bródko, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przystosowaniu kopiarki do drzewa na maszynę do żłobienia kanałów żaluzjowych do szaf.

19855. 31.5 1951. Piotr Warzecha, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnych noży do profilowania nóg stołów.

19856. 31.5 1951. Rudolf Kornas, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu frezu do sztorcowego wyżłobienia rowków do gradów w celu wyeliminowania obróbki ręcznej.

19857. 31.5 1951. Gustaw Bonczek, podmistrz dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szablonu i prowadnicy do łukowego wycinania wieszaków do spodni.

19854. 31.5 1951. Jan Szygut, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ulepszonej głowicy do czopowania i wiercenia drążków namiotowych w celu skrócenia czasu obróbki.

19859. 31.5 1951. Jan Szygut dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu głowicy do zaokrąglania drążków namiotowych w celu skrócenia czasu obróbki.

19860. 31.5 1951. Władysław Gowin, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu frezu do wykonywania rowków na ołówki w celu skrócenia czasu obróbki.

19861. 31.5 1951. Stanisław Nowak, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego noża przy obrzynaniu carg stołów biurowych na miarę i ucios na czopownicy.

19862. 31.5 1951. Jan Bielaszczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu wiertarki poziomej w celu podniesienia jej wydajności.

19863. 31.5 1951. Karol Drapała, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu szlifierki do czyszczenia drzwi w celu obniżenia kosztów własnych produkcji.

19865. 31.5 1951. Bronisław Mielewski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do oklejania obłogu z okleiną ramy stołu okrągłego.

19866. 31.5 1951. Franciszek Wiśniewski, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstrowaniu konia gimnastycznego w celu podniesienia jakości i ułatwienia produkcji.

19869, 19870. 31.5 1951. Jan Siłakowski i Franciszek Balkiewicz, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu frezu przy wykonywaniu drzwi do szafy w celu wyeliminowania jednej operacji obróbki.

19871, 19872. 31.5 1951. Bolesław Kaczmarek i Edmund Ciesielski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ramy do wiązania listewek do płyt stolarskich przy obcinaniu w celu podniesienia wydajności.

19873, 19874. 31.5 1951. Kazimierz Czuczman i Władysław Kania, tokarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstrowaniu prasy czarnej w celu podniesienia wydajności.

19875, 19876. 31.5 1951. Piotr Warzecha, brygadzysta, i Bernard Kost, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu noży specjalnych do 4-stronnej strugarki w celu zwiększenia produkcji sklejek do obicia lad.

19877, 19878. 31.5 1951. Franciszek Jakusz, mistrz, i Miron Strzelecki, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przekonstrowaniu mechanizmu posuwowego przy traku Nr 243 w celu wyeliminowania awarii.

19879, 19880. 31.5 1951. Władysław Ponęta, brygadzysta, i Zygmunt Kosecki, referent BHP, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wózka i skróceniu drogi przy transporcie otoczków przez wybite otwory w budynku.

19896. 2.6 1951. Bolesław Kaźmierczak, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ostrzałki o mechanicznym napędzie w celu podniesienia wydajności.

19897. 2.6 1951. Józef Kubejko dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do wiercenia otworów zamkowych w drzwiach w celu obniżenia czasu obróbki.

19905. 2.6 1951. Zenon Olejnik, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu automatycznego wyłącznika do wiertarki łańcuskowej.

19915. 2.6 1951. Wiktor Zagórnik kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu frezarki do drzewa.

19916. 2.6 1951. Władysław Zawisza, kier. biura, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tańszego okucia przy oknach typu szwedzkiego.

19917. 2.6 1951. Teofil Mrozla, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstrowaniu szlifierki dwutaśmowej do czyszczenia krzywizn przy produkcji mebli.

19918. 2.6 1951. Wacław Dzierzbicki, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na nałożeniu odcinka rury na miejsce zdjętych pierścieni z wału strugarki na czas oczekiwania na właściwe części zastępcze.

19919, 19920. 2.6 1951. Jan Charewicz, rymarz, i Karol Waclawik, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyeliminowaniu przekładni

pasowej przy czopownicy przez bezpośrednie sprzężenie silnika z wałem maszyny.

19911—19913. 2.6 1951. Zdzisław Szymański, mistrz, Piotr Mickiewicz, brygadzysta, i Konstanty Puszwacki, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sposobu na przeszlifowanie bocznych płaszczyzn pił tarczowych stożkowych.

19975, 19976. 2.6 1951. Orest Winnicki, technik, i Stefan Gurawski, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu piły tarczowej do przecinania obłogów płyt stolarskich.

SERIA 8: TECHNOLOGIA WŁÓKNA I SKÓRY ODZIEŻOWNICTWO

15909. 9.3 1951. Leon Krawczyk, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu mechanicznej punktarki do cewek obrączkowych.

16079. 13.3 1951. Jan Pík, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstrowaniu urządzenia do wyciągania kopyt z obuwia lakierowanego.

16083. 13.3 1951. Bernard Cawrylin dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu dwukolorowego farbowania przędzy w pasmach w celu otrzymania dzianiny wzorzystej.

16158. 14.3 1951. Stanisław Pawlak, kier. oddz. dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu urządzenia ułatwiającego równomierne smarowanie zamków błyskawicznych.

16164. 11.3 1951. Bronisław Drzewiecki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu maszyny szwalniczej, stębnówki łańcuskowej firmy Singer klasa 62—25, na maszynę dwuigłową.

16165. 11.3 1951. Roman Olejniczak, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu platyn syst. „Terrot“ do maszyn syst. „Roschera“.

16172. 14.3 1951. Julian Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na naprężeniu nitki przy aparatach parafinowych syst. „Grosser“.

16171. 14.3 1951. Otton Uliczka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu produkcji towarów paskowych przez zainstalowanie na jednym ramieniu wodzaka dwóch lejzków prowadnika nitki.

16172. 14.3 1951. Julian Kowalski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji aparatu parafinowego przy cewiarkach przez wyeliminowanie dotychczas stosowanych sprężynek oporowych.

16173. 14.3 1951. Jan Suski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji chwytaczy z maszyn szwalniczych przy pomocy dospawania drutu stalowego i ręcznej obróbki.

16176. 14.3 1951. Stefan Jaroszewski mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu koziółka do rozwijania bel materiału.

16177. 14.3 1951. Antoni Tomaszewicz, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zbiorniczka, przymocowanego do stopki maszyny do szycia, do olwienia tkaniny gumowanej podczas szycia.

16178. 14.3 1951. Karol Piątek, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zbieracza elektryczności statycznej przy powlekarkach.

16179. 14.3 1951. Stefan Zmarzły, powlekarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu odprężacza sprężynowego do noża przy powlekarce.

16180. 14.3 1951. Karol Piątek, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dwukierunkowych obrotów silnika, napędzającego walce do gumy.

16182. 14.3 1951. Bronisław Koszałkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łączników ruchomych do pomp przy zwartniarkach uniwersalnych.

16183. 14.3 1951. Władysław Tarniewicz, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu zde-rzaków do gońców przy krosnach kortowych.

16185. 14.3 1951. Józef Czyżowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podwójnego konusa do nawijania pantofli.

16187. 14.3 1951. Zygmunt Żmuda, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu uchwytu do noży do prucia szmat.

16195. 14.3 1951. Józef Przybylak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łańcuchowego wygotowania przędzy bawełnianej pojedynczej przed farbowaniem i bieleniem.

16196. 14.3 1951. Władysław Pióciennik, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zwykłej dziurkarki „Dürkopf“ na półautomat.

16197. 14.3 1951. Józef Golsz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu noży mechanicznych do krojenia ramiączek z taśmy.

16198. 14.3 1951. Jerzy Siek, mistrz dziewiarski, dokonał usprawnienia, polegającego na sporządzeniu aparatu do prucia części dzianiny wielokolorowej z maszyn sarnickowych.

16200. 14.3 1951. Wacław Kowalczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu szlifierki wraz z aparatem do szlifowania sprężyn z maszyn dziewiarskich z grubszego podziału na cieńszy.

16201. 14.3 1951. Jadwiga Bogucka, kier. szwalni, dokonała usprawnienia, polegającego na zmianie sposobu przyszywania tasiemek do śliniaczków.

16202. 14.3 1951. Tadeusz Staroński, dziewiarz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu urządzenia do parafinowania przędzy na aparacie „Grossera“.

16203. 14.3 1951. Edward Jesionek, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do sprzęgieł przy maszynach szwalniczych dziurkarkach krążków gumowych zamiast sprężyn spiralnych.

16204. 14.3 1951. Michał Janek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu maszyny kotonowej H.S.L. firmy Schubert i Salzer z kombinowanej na jednolitą z odwrotnym przekładaniem.

16205. 14.3 1951. Michał Czewerda, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu aparatu nożowego do cewiarek.

16206. 14.3 1951. Tadeusz Hejrowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pasów klinowych do napędu maszyn kotonowych w zastępstwie łańcuchów trzyczęściowych rolnych.

16211, 16212. 14.3 1951. Józef Górski i Władysław Kowalewski, mistrzowie ślusarscy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu maszyny do obcinania cholew obuwia roboczego.

16217. 15.3 1951. Piotr Małachowski, st. brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu transporterów do przenoszenia słomy przy odziarniaczce oraz na wykonaniu aparatu do wiązania.

16221. 15.3 1951. Feliks Szczerbo, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na uregulowaniu pracy gumowego pasa przyciskowego turbiny „Bindlera“.

16227. 15.3 1951. Jan Jakubiec, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu materiału z zużytych gońców na wykonanie podkładki do bijaka na krośnie.

16230. 15.3 1951. Franciszek Sałata, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu maszyny do zwijania ln z napędem mechanicznym.

16250, 16251. 15.3 1951. Antoni Michalczyk, kier. labor., i Jan Mikołajczyk, st. asystent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na lepszym rozplawianiu kroju płaszczu.

16254, 16255. 15.3 1951. Inż. Mieczysław Pawłowski, dyr. nac., i Antoni Grabowski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zabezpieczeniu kalandra produkującego płyty uszczelniające przed możliwością powodowania nieszczęśliwych wypadków.

16258, 16259. 15.3 1951. Józef Rewerski, podstrzygacz, i Józef Kurzawa, krajacz pluszu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu nawijania dzianiny przy krajance pluszu.

16297. 15.3 1951. Antoni Nowaczyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji lejka wrzecionowego do okręcania włosia.

16298. 15.3 1951. Czesław Hubiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zamka do płoch, stosowanych przy produkcji taśm bezkońcowych.

16299. 15.3 1951. Stanisław Skibicki, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu procesu snucia przez zastosowanie do papierowych cewek wkładek kołeczkowych drewnianych.

16300—16302. 15.3 1951. Antoni Grabowski, mistrz, Mieczysław Pawłowski, dyr. nac., i Józef Małcen dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu sposobu rozdrabniania odpadków z płyt uszczelniających azbestowych w celu ich dalszego zużytkowania.

16312. 16.3 1951. Maria Kalikst, brygadzystka, dokonała usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu dodatkowego urządzenia w gniotowniku w celu odseparowania piasku od plew.

16313. 16.3 1951. Małgorzata Chrobek, mistrz niciarni, dokonała usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu drutu przewodniczego przy szeregach snowarskich w celu zapobieżenia zrywaniu nici podczas snucia z cewek krzyżowych.

16314, 16315. 16.3 1951. Bolesław Szczepański, dyr. techn., i Jan Ziemiński, kier. prod., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy zdejmowaniu obuwia z kopyt.

16316. 16.3 1951. Dymitry Kurduman, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu lamownika do maszyny do szycia do lamowania zakładki ragowych płótnem.

16317. 16.3 1951. Karol Hubenny, kier. kontr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stemplowania zamiast pisania ołówkiem w celu oznaczania wielkości cholew obuwia.

16320. 16.3 1950. Wincenty Różański, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na usunięciu wady konstrukcyjnej w odziarniaczkach rotacyjnych.

16321—16323. 16.3 1951. Feliks Hauzer, brygadzysta, Marian Kulion, tokarz, i Jan Glinkowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu ze złomu maszyny do produkcji małych szpul do jedwabiu i rolek do snowadeł.

16326. 16.3 1951. Tadeusz Przybysławski, prac. cewiarni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu drabinki do cewiarki w celu umożliwienia nawijania na jedną cewkę kilku nitok.

16328. 16.3 1951. Zygmunt Brockhusen, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu sita sortowniczego w celu zmniejszenia zapylenia pomieszczenia.

- 16330, 16331.** 16.3 1951. Jan Mielniczuk, brygadzieta, i Tadeusz Cott, mistrz ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany obróbki części do wrzecion plecionkarskich.
- 16347—16349.** 16.3 1951. Adolf Piekarczyk, dyr., Zdzisław Kłoda, kier. prod., i Witold Dzień, kier. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu skóry pergaminowej do głowic wyciągowych w przędzarkach i ciągarkach.
- 16357, 16358.** 16.3 1951. Józef Szymczak i Adam Michałowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skróceniu cyklu farbowania dzianin jedwabnych przez wyeliminowanie dwóch faz.
- 16359.** 16.3 1951. Jan Śmiałkowski, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zautomatyzowaniu przesuwu łożyska przy maszynie saneczkowej.
- 16360.** 16.3 1951. Julian Król dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu maszyn szwalniczych starego typu przez zastosowanie i założenie do nich aparatów wypruwaczy.
- 16361, 16362.** 16.3 1951. Ksawery Gumiński i Henryk Józinkiewicz, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wytaczania kadłubów maszyn skarpetkowych „Invincible“.
- 16363.** 16.3 1951. Wacław Berłowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy maszynach szwalniczych talerzykowych zbiorniczka blaszanego na oliwę spływającą z maszyn.
- 16364.** 16.3 1951. Józef Cipiszewski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do prostowania kanałów igłowych przy maszynach saneczkowych.
- 16365.** 16.3 1951. Antoni Kamola, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji hamulca wodzikowego przy maszynie saneczkowej wąskiej jednowodzikowej.
- 16369, 16370.** 16.3 1951. Bronisław Bereta robotnik, i Stanisław Teperek, uczeń ślusarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu frezu do zaokrąglania końca ogonka widelca do bawelny.
- 16395.** 16.3 1951. Władysław Rabiega, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu ochrony na koła zębate przy transporterze słomy w celu zapobieżenia przed zanieczyszczeniem i zrywaniem się łańcucha.
- 16396.** 16.3 1951. Franciszek Grajewski, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu konstrukcji rurociągu paździerzy i wentylacji w hali produkcyjnej.
- 16397.** 16.3 1951. Julian Bryła, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu osłon, zabezpieczających ślimaki przed nawijaniem się taśmy w główce wrzecioniarce.
- 16398.** 16.3 1951. Franciszek Bubnowicz, brygadzieta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przycisku rolkowego pasa transportowego przy turbinie.
- 16402, 16403.** 16.3 1951. Jan Uliasz, kier. techn., i Tadeusz Pliś, dyr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wyciągu rurowego do transportu paździerzy.
- 16404, 16405.** 16.3 1951. Eugeniusz Frejman, p.o. ref. BHP, i Sergiusz Bodzewicz, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu zabezpieczenia, uniemożliwiającego niezamierzone włączenie prądu przy odziarniarce.
- 16409.** 17.3 1951. Roman Kręplawicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zwijania pasów.
- 16410.** 17.3 1951. Stanisław Wiczechosławski, kier. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu procesu urabiania cieczy do nasycania tkanin oraz podniesieniu jakości impregnowanych artykułów.
- 16411.** 17.3 1951. Józef Rastawieski, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na obiciu drzewnym klejonym prasowanych wałów rozciągowych na maszynach przędzalniczych.
- 16412.** 17.3 1951. Jan Goździak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wieszaka z uchwytem do zawieszania ciężarków regulujących napięcie osnowy.
- 16414.** 17.3 1951. Eugeniusz Dudziak, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu prowadnika nici przy snowarce do taśm bezkońcowych.
- 16431.** 17.3 1951. Antoni Kokot, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu uniwersalnego formularza do spisywania wyników analiz tkanin.
- 16457.** 17.3 1951. Józef Mazurek, brygadzieta, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu rolki oporowej z zaczepem do prowadzenia liny od wyciągarki przy transporcie słomy wyroszonej u wylotu kanału.
- 16458.** 17.3 1951. Inż. Andrzej Siwiec, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przenośnego transportera poziomego do słomy lnianej.
- 16488, 16489.** 17.3 1951. Antoni Cybulski i Michał Maciejewski, kierownicy warszt., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu starych łożysk kulkowych do wozów pralniczych.
- 16538—16544.** 19.3 1951. Ignacy Dudziński, brygadzieta, Zofia Szokalska, brygadzieta, Roman Bartosiewicz, kierownik, i Antoni Grabowski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykozystaniu odpadków z produkcji do wyrobu taśm włazowych.
- 16551.** 19.3 1951. Adolf Rusin, tkacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzynek blaszanych na druty do nicielnicy przy każdym krośnicu.
- 16552.** 19.3 1951. Filip Czernek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu tulejki opornika prowadzącego tkaninę przy maszynie do szycia na worek do prania i farbowania.
- 16553.** 19.3 1951. P. Jeziorowski, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu drutu Garnetta obiciem zgrzeblarskim w aparacie Mollicra przy zgrzeblarkach argonowych.
- 16556.** 19.3 1951. Wacław Janusz, podmistrz zgrzeblarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zgrzeblarki przez skrócenie łańcucha w bocznej części zgrzeblarki i zmniejszeniu ilości trybów z 4 na 1.
- 16558.** 19.3 1951. J. Gielarzyński, brygadzieta, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu skrzynek czółenkowych z niskich na wysokie w celu ułatwienia produkcji tkackiej.
- 16560.** 19.3 1951. Stanisław Busłowski, dyspozytor, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu starych skórzanych płyt wolantowych na pasy do maszyn i pędni.
- 16574, 16575.** 19.3 1951. Leon Izbiński, kier. wykończalni, i inż. Albin Vockrodt, kier. farbiarni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na uproszczeniu procesu prania materiałów płaszczykowych przez kombinację środków mydlących i rozpuszczających brud.
- 16583.** 20.3 1951. Roman Janicki, mistrz zgrzeblarni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu motoru 2 KM zamiast 80 KM przy szlifowaniu obić zgrzeblarskich.

16646. 20.3 1951. Franciszek Sobczak, kier. farbiarni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu listew drewnianych do aparatu Bayera zamiast płyt wiklinowych.

16648. 20.3 1951. Kazimierz Kędziński, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu maszyny do skręcania frędzli do chusiek.

16649. 20.3 1951. Stanisław Szymański, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia, prowadzącego napęd pasowy lub łańcuchowy wałków zwrotnych i zgrzeblnych w zespołach zgrzeblarskich w przypadku konieczności zdjęcia jednego z wałków w celu obicia taśmą zgrzeblarską.

16650. 20.3 1951. Ireneusz Krüger, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu wydajności suszarki tkanin przez zasilenie jej gorącym powietrzem z suszarki sąsiedniej.

16651. 20.3 1951. Jan Woźniak, mistrz tkacki, dokonał usprawnienia, polegającego na pozbawieniu mauzera szkodziwych dla chomatek ruchów bocznych przy krosnach typu „Schwabe“.

16652. 20.3 1951. Janina Starczewska, insp. kontr. techn., dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochron płóciennych, zabezpieczających przędzę przed uderzeniami podczas pracy pompy przy farbowaniu cienkiej przędzy.

16653. 20.3 1951. Janina Palusiak, brakarz, dokonała usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu systemem gospodarczym kredek do znaczenia wełny.

16654. 20.3 1951. Franciszek Sałata, pom. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wzmocnieniu konstrukcji skrzyni do przewożenia przędzy.

16655. 20.3 1951. Michał Hankus, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu zastępczego wrzeciona do przewijarki krzyżowej.

16658. 20.3 1951. Aleksander Kujawa, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu drabinek czujnikowych do krosien.

16659. 20.3 1951. Leon Wojciechowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu drewnianych wkładek do gońców zamiast wkładek skórzanych.

16660. 20.3 1951. Czesław Jarnowiecki, komisarz oszczędnościowy, dokonał usprawnienia, polegającego na uruchomieniu warsztatu naprawy zużytych czółenek.

16710, 16711. 22.3 1951. Inż. Z. Drożdż, dyr. techn., i Mieczysław Maszczyk, mistrz warszt., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu produkcji grzebieni płaskich do ciągarek grzebieniastych.

16782. 23.3 1951. Wiktor Winter, doradca techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu w manipulacji tkanin wełnianych przędzy lnianej.

16783. 23.3 1951. Inż. Kazimierz Aścik, kier. ref., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zabezpieczenia siatki wałka nożowego postrzygarek przed otworzeniem w czasie ruchu maszyny.

16799. 23.3 1951. Stanisław Blachura, mistrz tkalni, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu bijaków na krosnach typu „Szwabe“ przez zastosowanie odpowiednich bezpieczników.

16800. 23.3 1951. Antoni Machniowski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu drewnianej obudowy wirówki w karbonizacji zamiast zastosowania brakującej blachy kwasoodpornej.

16802. 23.3 1951. Karol Masłowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu urządzenia do samoczynnego nawijania płótna do dekatyzacji.

16811, 16812. 23.3 1951. Rudolf Kloss, ślusarz, i Karol Masłowski, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu probierki kół zębatych.

16904. 27.3 1951. Władysław Rakowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na usunięciu wad przy klejeniu osnów.

16906. 27.3 1951. Wiktor Francus, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wzmocnionej konstrukcji dźwigni do podnoszenia niecki przy prasie nieckowej.

16908. 27.3 1951. Wiktor Francus, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia mechanicznego do wiercenia wałów do pralnic.

16941—16943. 27.3 1951. Zdzisław Frączek, technik, Lucja Rduch i Helena Kubica dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprowadzeniu w laboratorium księgi z wzorami dla stałej kontroli trwałości wybarwień.

16950, 16951. 27.3 1951. Gustaw Cyryl, stolarz, i Wojciech Wawrzuta, apreter, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu drewnianych wkładów do otworów wylewowych pralek.

16974—16976. 27.3 1951. Karol Gańczarczyk, kier. wydz. mech., Henryk Kac, kier. farbiarni, i Józef Furka, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wybudowaniu we własnym zakresie suszarki do wysuszania wzorów z farbowanych sztuk.

16977—16979. 27.3 1951. Wiktor Mazurkiewicz, ślusarz, Wojciech Wawrzuta, apreter, i Jan Santarosa, stolarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu grubszych listew na wałach łańcuchowych suszni.

16987. 29.3 1951. Stanisław Sulak, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej stopki do maszyny do szycia w celu zmechanizowania pracy przy obszywaniu prętów brezentem.

17103. 3.4 1951. Florian Ponc dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu znalezionej w złomie maszyny do zszywania sztuk i dostosowaniu do użytku przy suszarce.

17190—17193. 5.4 1951. B. Machowski, insp. kontr. techn., Wł. Parolczyk, mistrz, inż. M. Pawłowski, dyr. nac., i E. Balcerzak, kier. prod., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu produkcji impregnowanych pokrowców dla przemysłu motoryzacyjnego.

17231. 6.4 1951. Inż. Zdzisław Nesterski, kier. stacji kompr., dokonał usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu płynu do konserwacji skóry membranowej.

17525. 12.4 1951. Stefan Jędrasiak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowych łożysk dla wzmocnienia konstrukcji snowadła typu RE 2.

17827. 16.4 1951. Józef Skrzypek, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu ilości produkowanych powróseł z wełny drzewnej przez zwiększenie obrotów maszyny.

17842, 17843. 16.4 1951. Inż. Kazimierz Łopata, st. konstruktor, i inż. Karol Zemanek, kier. biura konstr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu konstrukcji zgrzeblarki.

18228. 30.4 1951. Tadeusz Pelka, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu aparatów nawijających na skręciarkach krepowych.

18313. 30.4 1951. Tadeusz Andrzejewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy remoncie rozciągarek śruby wymiennej przy gitarze kół zmianowych, co skróciło remont.

18314. 30.4 1951. Witold Osiński, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na obniżeniu zawartości siarczanu glinu w kąpeli formalinowej przy jednoczesnym podwyższeniu stężenia w kąpeli glinowej.

18329. 30.4 1951. Mikołaj Goździk, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wyeliminowania sprzężarek powietrznych z oddziału z równoczesnym włączeniem oddziału do przewodów powietrznych siłowni.

18330. 30.4 1951. Wincenty Wielicki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu drzwi przy kotłach destylacyjnych.

18407. 2.5 1951. Marian Geralt, zast. gł. mechanika, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przesuwanego mechanizmu włóknarki, zastępującego w czasie remontu mechanizm produkcyjny.

18408. 2.5 1951. Feliks Polak, mistrz montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu chomątek przed działaniem kwasu na maszynach „Nelson”.

18409. 2.5 1951. Andrzej Podjasek, mistrz ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu chłodzenia kadzi do produkcji oksymu.

18410. 2.5 1951. Julian Ingielewicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie grzejników parowych w celu ułatwienia napraw.

18421—18423. 2.5 1951. Tadeusz Kozłowski, inż. Hipolit Iwanik i Władysław Filipowicz, kierownicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i zastosowaniu specjalnych ochron nad wałami suszarek.

18424, 18425. 2.5 1951. Józef Morawski, brygadzysta, i Stanisław Pauliński, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu inżektora w komorze wentylacyjnej pod suszarką.

18426—18428. 2.5 1951. Jan Szcześniak, stolarz, Mieczysław Franiszyn, mistrz, i Tadeusz Andrzejewski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu przyrządu do prostowania szpul.

18433, 18434. 2.5 1951. Kazimierz Zybek i Tadeusz Zych, aparatowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu jakości żyłki szczotkarskiej i rybackiej przez zastosowanie osuszania jej za pomocą waty przed nawinięciem.

18437, 18438. 2.5 1951. Anna Superson i Wanda Tumiel, odbieraczki, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu tekturek do zdejmowania krążków przędzy z wałków gumowych.

18453—18455. 2.5 1951. Józef Leszczyński, asyst. dyr. techn., Karol Kopcisz, zast. mistrza, i Józef Mędrek, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na badaniu szpul jedwabiu na odkwaszenie bez rozcinania.

18464, 18465. 2.5 1951. Józef Bazler, maszynista dźwigowy, i Stefan Stolarski, brygadzysta, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu urządzenia zakotwiczenia, zabezpieczającego dźwig przed przewróceniem się.

18466, 18467. 2.5 1951. Piotr Rożnowski i Henryk Bałaban, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu ochrony blaszanej przy nożu gilotyny do cięcia, zabezpieczającej przed wypadkiem.

18468, 18469. 2.5 1951. Ignacy Dylewski, robotnik, i Edward Szczepaniak, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu dekatyzacji płótna filtracyjnego do dializerów przed impregnacją.

18470, 18471. 2.5 1951. Inż. St. Wydrzycki, kier. labor., i E. Piwowarski, kier. wydz., dokonali usprawnienia jako

współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu lepszego sposobu odwijania jedwabiu szlichtowanego na krepę przy zastosowaniu wysokich tarcz, nałożonych na cewkę odbiorczą.

18506, 18507. 3.5 1951. Franciszek Grad i Wacław Malinowski, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu łapacza piasku przy piaskownicy.

18516—18518. 3.5 1951. Jan Gorzeń, mistrz, inż. Hipolit Iwanik, kierownik i Józef Zdieszzyński, zast. kier., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zużytkowaniu wody z chłodnic destylacyjnych do zraszania dachów magazynu.

18651. 5.5 1951. Genowefa Kowal, odbieraczka, dokonała usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu przewijania żyłki rybackiej.

18652. 5.5 1951. Maria Cybuch, odbieraczka, dokonała usprawnienia, polegającego na zmianie kształtu rączek przy skrzyniach napędowych szpul.

18661. 5.5 1951. Władysław Rojewski, zast. kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu naprężaczy nitki typu talerykowego zamiast dawnych typu drabinkowego na maszynach szpularskich x-konicznych. *

18663. 5.5 1951. Stanisław Tataraka, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu mechanicznego mieszania roztworu chlorku magnezu przy impregnowaniu tkanin.

18664. 5.5 1951. Edmund Szymczak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolek do prowadzenia pasów na cewiarkach.

18699. 7.5 1951. F. Dobrowolski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zmiany konstrukcyjnej rozciągarki żyłki szczotkarskiej.

18700. 7.5 1951. Władysław Muzyk, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu obustronnie gwintowanych bolców w gniazdku zamiast wtyczek przy wirówkach maszyn przędzalniczych.

18710. 7.5 1951. Antoni Guzowski, mistrz oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu przewodu powietrznego do mycia filtrów.

18768—18770. 7.5 1951. J. Orczykowski, A. Jasinkiewicz i W. Szupeżyński, aparatowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu zasłon ochronnych na napędy P. I. V.-ów.

18771, 18772. 7.5 1951. L. Dytewski i F. Dobrowolski, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu racjonalnego wykorzystania wolnego czasu pracownic w zakładach włókien sztucznych.

18773, 18774. 7.5 1951. M. Bachorski i F. Podolczak, aparatowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu formy szamotowej do stopu Raney'a.

18803, 18804. 7.5 1951. Barbara Zasadzińska i Anna Superson, odbieraczki, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu urządzenia do wieszania krążków przędzy.

18805—18807. 7.5 1951. Longin Chrustowicz, kier. biura techn., oraz Stanisław Guz i Tadeusz Łach dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu dwóch agregatów zamiast 4-ch do obsługi dwu parownic.

18808—18810. 7.5 1951. Marian Firych i Stanisław Drożdż, mistrzowie, oraz Stanisław Piliłowski, kierownik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu odolnienia przy sprzężarkach powietrznych.

19022. 10.5 1951. Zygmunt Lisiecki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do cechowania wagi na szpulach.

19265. 17.5 1951. Stanisław Tatarka, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu chemicznego sposobu odrdzewiania stalowych siatek dializatorów zamiast obróbki mechanicznej.

19315. 17.5 1951. Bronisław Szkup, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu ściętych gałęzi z drzew topolowych na kije do zawieszania zwojów przędzy na płuczkach kaskadowych zamiast kijów leszczynowych.

19328. 17.5 1951. Feliks Polak, mistrz montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu chomątek przed działaniem kwasu na maszynach „Nelson“.

19345. 17.5 1951. Józef Wieszczycki, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lepszego sposobu izolacji węzownic chłodni amoniakalnej.

19346. 17.5 1951. Władysław Cieślak, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu oliwienia jedwabiu wałeczkami zamiast knotami w celu poprawienia gatunku wyrobu.

19349. 17.5 1951. Witold Osiński, laborant, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zmian zawartości siarczanu glinu w kąpielach glinowych i formalinowych, celem zmniejszenia zużycia siarczanu glinu przy produkcji włókna kazeinowego.

19414, 19415. 17.5 1951. Józef Mędrak i Zygmunt Waldek, mistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnej pokrywy z zasuwą do zbiornika kł. wężowej kąpieli w celu polepszenia warunków higieny i bezpieczeństwa pracy.

19416, 19417. 17.5 1951. Inż. Aleksander Wołkowicz i Henryk Wilczyński, laborant, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i przystosowaniu do warunków lokalnych podnośnika do podnoszenia wanny do chłodzenia żyłki.

19432, 19433. 17.5 1951. Inż. Czesław Majewski i F. Dobrowolski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sposobu płukania przędzy syntetycznej z jednoczesnym utrwaleniem.

19434, 19435. 17.5 1951. Inż. Czesław Majewski i F. Dobrowolski, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sposobu utrwalenia skrętu przędzy w wodzie pod ciśnieniem.

19568. 25.5 1951. Mieczysław Wucow, kotoniarski, dokonał usprawnienia jako współtwórca, polegającego na przerobieniu maszyny kotonowej H. S. L. firmy „Schubert i Salzer“ z kombinowanej na jednolitą z odwrotnym przekładaniem.

19627. 25.5 1951. Jerzy Micielski, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie procesu technologicznego przy produkcji kapeluszy w celu wykorzystania włosa odpadkowego.

19629. 25.5 1951. Antoni Mieszczak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie materiałowej płaskowników amortyzatora filcerki w celu utrzymania ciągłości pracy maszyny.

19630. 25.5 1951. Roman Przybylak, st. suszacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczej szczotki do suszarki, wykonanej z odpadków filcu, w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19631. 25.5 1951. Ryszard Zaskurski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu szerszej tarczy szlifierskiej do szlifowania filców płaskich w celu podniesienia wydajności pracy.

19642. 25.5 1951. Józef Tomana, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu drugiej pily

tarczowej na wał cyrkularki do cięcia płytek na klamry w celu podniesienia wydajności.

19643. 25.5 1951. Stefan Buda, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego narzędzia przy produkcji rolek do sprzączek górniczych i rymarskich w celu wyeliminowania jednej operacji.

19644. 25.5 1951. Edward Huczek, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego narzędzia przy produkcji kołców do sprzączek górniczych i rymarskich w celu wyeliminowania jednej operacji.

19645. 25.5 1951. Michał Nowak, farbiarz, dokonał usprawnienia, polegającego na regeneracji odpadków bakelitowych.

19647. 25.5 1951. Władysław Korzec, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu żywotności zamka frezarki „Italia“ przez zastosowanie śruby nastawnej do wyrównywania nachylenia stopki.

19648. 25.5 1951. Jan Brzeziński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu jednego pasa zamiast dwóch do napędu wiertarki dwuwrzecionowej.

19649. 25.5 1951. Leon Jesionek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu łożysk kulkowych importowanych przez łożyska ślizgowe z żeliwa w wiertarkach automatycznych do guzików.

19650. 25.5 1951. Teodor Olifirczuk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zlikwidowaniu postojów frezarki do produkcji spodów guzika, spowodowanych nacieciem wypychacza.

19651. 25.5 1951. Jan Makuła, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytów do noży przy toczeniu guzików na „Rexach“ w celu uzyskania oszczędności na materiale.

19652. 25.5 1951. Ryszard Lewandowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu uchwytu do toczenia spodu stempla zamiast lutowania w celu uzyskania oszczędności na cynie.

19653. 25.5 1951. Inż. Tadeusz Fajner dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu preszpanu krajowego zamiast fibry importowanej przy produkcji daszków do czapek wojskowych w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

19654. 25.5 1951. Kazimierz Świdorski, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu blachy antykorodalowej zamiast blachy „nowe srebro“ przy okuciu daszków do czapek w celu obniżenia kosztów własnych wyrobu.

SERIA 9: POLIGRAFIKA

FOTO I KINOTECHNIKA

PRZEMYSŁ INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH

15913. 10.3 1951. Jan Ziółkowski, kier. dz. linotypów, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce form w linotypie, umożliwiającej jednoczesne z odlewem wiersza regletowanie składu.

16028, 16029. 12.3 1951. Stanisław Schmidtke i Edward Falkiewicz dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu wkretki, regulującej dostawienie rozcieracza do wałka nadawczego w maszynie drukarskiej.

16059. 12.3 1951. Edmund Fiałkowski, linotypista, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zbieracza matryc przy linotypie „Ideal“.

16063, 16064. 12.3 1951. Tadeusz Plutter, insp. kontroli, i Edmund Orszynowicz, szlifierz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu

noża z ostrzem ze spieków do wyrównywania powierzchni kamieni litograficznych.

16077. 13.3 1951. Stefan Łęgas, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na podwyższeniu osi dla rol papieru przy maszynie wąskoformatowej „Rotorekord“.

16080. 13.3 1951. Zygmunt Piątek, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu maszyny perforacyjnej jako maszyny do dziurkowania.

16081. 13.3 1951. Leon Priebe, składacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wbudowaniu do zestawu noża w celu cięcia kartonu w czasie druku.

16082. 13.3 1951. Aleksander Dondajewski, introligator, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu tabel do obliczania miesięcznych zestawień wykonania norm pracy.

16085. 13.3 1951. Józef Malicki, trawiacz rotogr., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu emulsji do srebrzenia cylindrów rotograviurowych przed galwanizowaniem.

16086. 13.3 1951. Wiktor Fertykowski, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu leja do przelewania farby drukarskiej i płynów z beczek.

16087. 13.3 1951. Kazimierz Trembczyk, dysponent, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu metalowych nastawczych schodków do bigówki.

16088. 13.3 1951. Walter Naczyński, przedrukarz, dokonał usprawnienia, polegającego na spreparowaniu papieru przedrukowego.

16089. 13.3 1951. Leon Kum, składacz linotypowy, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu akcentów do czcionek niemieckich.

16091. 13.3 1951. Aleksander Gąsiorowski, masz. offsetowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia do samoczynnego wyłączenia aparatu nakładającego przy maszynie offsetowej „Planeta“.

16093. 13.3 1951. Maksymilian Stabik, masz. offsetowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu mechanizmu do podnoszenia i opuszczania wieszaków do suszenia druków.

16094. 13.3 1951. Michał Gnatt, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu kamieni litograficznych blachą cynkową.

16097. 13.3 1951. Jan Kucharski, dysponent, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu odlewania walców do połowy wrzeciona przy wykonywaniu nakładów na papierze o małej szerokości.

16100. 13.3 1951. Inż. Józef Bester, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu konstrukcji stołu dla litografa retuszerza, stołu do montażu oraz suszarni do filmów.

16101. 13.3 1951. Henryk Broda, kier. drukarni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uniwersalnej wkładki linotypowej.

16102. 13.3 1951. Fryderyk Meyer, kier. drukarni, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zaokrąglania grzbietów książek.

16112, 16113. 13.3 1951. Wacław Baryś, ślusarz, i Zefiryn Stefanowicz, maszynista, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu samonakładacza „Universal“ zamiast aparatu „Rotary“.

16124—16127. 13.3 1951. Edmund Wróblewski, Alfons Stocki, Albert Igielski i Leonard Biegalski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu szlifierki do ziarnowania płyt offsetowych.

16139. 13.3 1951. Kazimierz Sygiel, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wciągu do ładowania kotła w pokostowni.

16142. 13.3 1951. Józef Bilński, introligator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany profilu części uchwytowej noży w celu pełniejszego wykorzystania materiału przy produkcji noży.

16143. 13.3 1951. Jan Taranowski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podstawek pod klisze lub płyty z metalu stereotypowego.

16144. 13.3 1951. Alojzy Chojnacki, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków farb kolorowych do produkcji farb afiszowych.

16146, 16147. 13.3 1951. Wilhelm Kapłanek i Antoni Afa, maszyniści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnych wymiarowych wkładek przy obcinaniu arkuszy papieru z kilku stron.

16148. 14.3 1951. Wacław Czarnowski, introligator, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu maszyny do cięcia papieru przez dorobienie płyty ołowianej do przyciskania druków.

16149. 14.3 1951. Kazimierz Wąldowski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu procesu szycia bloków drutem na starej wypracowanej blokówce.

16150. 14.3 1951. Ignacy Horemcki, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu tłoków do pomp w maszynach do odlewania czcionek.

16156. 14.3 1951. Fryderyk Mayer, drukarz, dokonał usprawnienia, polegającego na sporządzeniu fałby srebrnej do druku etykiet.

16166. 14.3 1951. Tadeusz Królak, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu ssawek do aparatury samonakładacza przez dodanie krążków gumowych.

16167, 16168. 14.3 1951. Roman Sadowski, maszynista offsetowy i Gruszka, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu częściowo zużytych gum offsetowych do dalszej produkcji.

16189. 14.3 1951. Karol Filip, introligator, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu węższych szpalt drewnianych do noża introligatorskiego.

16190. 14.3 1951. Jan Grabowski, kier. zecerni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnych podstawek pod płyty stereotypowe.

16191. 14.3 1951. Władysław Sikora, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na wyprodukowaniu lakieru do wykonywania tła na folii aluminiowej z surowców krajowych.

16231. 15.3 1951. Aleksander Gąsiorowski, masz. offsetowy, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu wyłącznika do samoczynnego wyłączania aparatu nakładającego oraz tłoku przy maszynie offsetowej dwukolorowej „Planeta“.

16256, 16257. 15.3 1951. Bolesław Hajl i Edward Król, linotypiści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu formy odlewniczej w linotypie.

16274—16276. 15.3 1951. Maria Józwiak, Lucja Walaś i Teofila Balcerowicz, introligatorki, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na pakietowaniu arkuszy do sztancowania bez klejenia grzbietu.

16280—16283. 15.3 1951. Jerzy Barszczak, dyr. techn., Paweł Góra, laborant, Zygmunt Cimerman, kier. biura, i Marian Rosiński, dysponent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu kalki ceramicznej i zastosowaniu jej do wypalania na szkłe skal radiowych.

16290—16292. 15.3 1951. Edmund Topol, Edmund Kurasz i Aleksy Klause, maszyniści, dokonali usprawnie-

nia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przy maszynie rotacyjnej „Variable“ dodatkowego stojaka dla drugiej roli papieru.

16678. 20.3 1951. Leon Lewandowski dokonał usprawnienia, polegającego na ponownym użyciu wody, odprowadzanej po chłodzeniu maszyn w fabryce farb graficznych.

16679. 20.3 1951. Leonard Urbański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu przyrządu gaśniczego przy kotle w pokostowni.

16680. 20.3 1951. Adolf Nowak, prac. kotłowni, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu instalacji dopływu wody, wyeliminowaniu dodatkowego ciśnienia i wyłączeniu hydroforów.

16681. 20.3 1951. Henryk Późniak, kopista, dokonał usprawnienia, polegającego na wyregulowaniu kątnika w urządzeniu do kopiowania.

16682. 20.3 1951. Józef Laskowski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na użyciu czerni brylantowej w proszku do odbitek na celofanie do rotograviury jako środka zastępczego zamiast brązy.

16683. 20.3 1951. Feliks Beszterda, stereotyper, dokonał usprawnienia, polegającego na spreparowaniu kleju do nalepiania klisz na podstawkach metalowych.

16684. 20.3 1951. Bolesław Gremplewski dokonał usprawnienia, polegającego na odbieleniu starych filmów i ponownym użyciu ich do kolorów.

16714, 16715. 22.3 1951. Stefan Konwiński, monter, i Leon Priebe, składacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu maszyny do wyrobu torebek na inny format.

16716, 16717. 22.3 1951. Jerzy Czarnecki, laborant, i Czesław Gruszczyński, kier. labor., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do produkcji farb drukarskich tranu technicznego zamiast oleju lnianego.

16740—16742. 22.3 1951. Stanisław Jędrzyak, szlifierz, Maksymilian Polcyn, stolarz, i Ignacy Horembski, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu i uruchomieniu wanny galwanicznej.

16923. 27.3 1951. Apolonia Zabrowska, nakładaczka, dokonała usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu kartek z nazwiskami maszynistów przy drukach, wykonywanych przez poszczególne maszyny.

16924. 27.3 1951. Leon Priebe, składacz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnej płytki do wykrojmka, ułatwiającej cięcie torebek.

16925. 27.3 1951. Stefan Łęgas, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu na rotacyjnej maszynie drukarskiej dodatkowych noży rolkowych do jednoczesnego z drukiem rycowania kartonu.

16939, 16940. 27.3 1951. Lech Bieńko i Józef Zelkiewicz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu we własnym zakresie rozruszników i oporników do maszyn litograficznych.

16944, 16945. 27.3 1951. Bernard Gąsiorowski i Stefan Wojciechowski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu kałamarza farbowego do maszyny „Schmiersa“ w celu poprawienia jej pracy.

16948, 16949. 27.3 1951. Ignacy Nowaczyk i Szymon Mróz, szlifierze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu oselek do szlifowania kamieni litograficznych.

16982. 29.3 1951. Bolesław Bałaban, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podkładki do trójnoża introligatorskiego marki „Fomm“, składającej się z części stałej oraz wymiennych listewek.

16983. 29.3 1951. Stanisław Śliwiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wkładki o zmienionej konstrukcji do trójnoża introligatorskiego marki „Krause“.

17169, 17170. 5.4 1951. Mieczysław Fidler, kier. introligatori, i Marian Skąpski, kier. warsztatu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu specjalnego urządzenia do oklejania książek.

17171, 17172. 5.4 1951. Stanisław Szpak, mechanik, i Mieczysław Fidler, kier. introligatori, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce maszyny do ostrzenia noży do gilotyn w celu ułatwienia ostrzenia dłuższych noży.

17173, 17174. 5.4 1951. Marian Musiał, dysponent, i Włodzimierz Sielakow, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce maszyny do szycia książek.

17978. 18.4 1951. Walerian Lemański, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu racjonalniejszego wykrawania prób papieru do kontroli sensytometrycznej.

17979. 18.4 1951. Jan Fabisiewicz tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zawijania błon zwojowych w pergamin.

18078, 18079. 24.4 1951. Anastazy Wojciechowski, kier. introligatori, i Włodzimierz Sielakow, konserwator maszyn, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu sposobem gospodarczym maszyny do jednołamowego falcowania arkuszy.

18375. 2.5 1951. Paweł Nowok, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu zmiany przy uchwycie lustrą wklęsłego.

18395. 2.5 1951. Lotar Basek, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie planu operacji przy obróbce rzutnika filmowego.

18633. 5.5 1951. Kazimierz Cieśliński, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu filcu zamiast korka do obciążenia cylindra maszyny rotacyjnej.

18775, 18776. 7.5 1951. Jerzy Włoczek, ślusarz, i Alfred Kania, dyr. tech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu maszyny rotacyjnej typu KB o formacie fabrycznym 35—70—105—140 cm do druku na inne formaty papieru.

SERIA 10: PRZEMYSŁ PRZETWÓRCZO-ROLNY SPOŻYWCZY I FERMENTACYJNY

15099. 26.2 1951. Stanisław Dunin, kier. zaopatrzenia, dokonał usprawnienia, polegającego na wyeliminowaniu podkładek pergaminowych w torebkach 100 g do cukierków zawijanych.

15100. 26.2 1951. Jan Pytlik, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu racjonalnego rozmieszczenia działów produkcyjnych, skoordynowaniu toku produkcji i zredukowaniu do minimum transportu wewnętrznego.

15101. 26.2 1951. Stanisław Pietraszewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu przy ładowaniu retort dekstryną leków workowych przez leje blaszane.

15104. 26.2 1951. Aleksander Dankiewicz, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy maszynie „Standart“ zasłony z blachy, chroniącej magnezy przed zasypaniem tytoniem i dostawianiem się żył do tytoniu.

15110. 26.2 1951. Wojciech Walczak, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce maszyny do

zawijania przez przesunięcie korytek, odbierających cukierki, bliżej zawijaczki.

15135, 15136. 26.2 1951. Leon Michalewicz i Stefan Depcik, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu oddzielnych samodzielných napędów do wirówek i mieszadeł.

15139, 15140. 26.2 1951. Paweł Gocman, ślusarz, i Stanisława Bielańska, kier. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przedłużeniu transportera i skrzynki chłodniczej przy maszynie do oblewania w celu zwiększenia wydajności.

15170. 27.2 1951. Izydor Rzeszutko, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu kłapy wstecznej u wylotu rury tłoczącej przy pompach wysłodkowych.

15183. 27.2 1951. Michał Gutowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu podawania krótkowłóknistego tytoniu do bębna przesiewaczki przy wyrobie papierosów.

15184. 27.2 1951. Henryk Grzybowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sprężynki rozsuwanej z wymienną końcówką do aparatu drukarskiego przy maszynie papierosowej „Standart“.

15185. 27.2 1951. Ryszard Borkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wkładki zębatej do dźwigni pakowaczki.

16186. 27.2 1951. Władysław Maszkowicz, brygadzi-
sta, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu regeneracji płyt azbestowych do filtrowania wina.

15187. 27.2 1951. Bolesław Roubo, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu skrzyni do przewożenia szkła.

15188. 27.2 1951. Inż. Aleksander Lutze-Birk, insp. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki wyparki próżniowej na wyparkę ciśnieniową.

15196. 27.2 1951. Dr inż. Stefan Zagrodzki, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do kalcynowania potażu walców suszących typu używanego do suszenia płatków ziemniaczanych.

15197. 27.2 1951. Czesław Maciejewski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułatwionego sposobu oczyszczania komunikacji przepływowej mleka wapiennego z mieszadeł na łapacz.

15218. 27.2 1951. Stanisław Jakubowski, kier. pododdziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu nożowego przy agregacie do rozcinania wiązań papuszek liści tytoniowych.

15219. 27.2 1951. Józefa Ostrega, robotnica, dokonała usprawnienia, polegającego na zastąpieniu w laboratorium rurek szklanych przez miedziane przy aparacie do badań wilgotności.

15226. 27.2 1951. Jan Babis, kier. pododdziału, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu splotu z dekantera kolumny odwadniającej.

15227. 27.2 1951. Jan Honc, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na przygotowaniu kompozycji z wosku i parafiny do smarowania kotła przy produkcji karmelu na aparatach vacuum.

15228. 27.2 1951. Jan Honc, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu nowej receptury na grylaż sezamowy.

15230. 27.2 1951. Wincenty Czajkowski, brygadzi-
sta, dokonał usprawnienia, polegającego na doprowadzeniu rurociągu do wody z kurkami do aparatów vacuum.

15231. 27.2 1951. Fryderyk Kreczmar, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zużycia wody chłodzącej z kompresorów do chłodzenia dalszych maszyn produkcyjnych.

15232. 27.2 1951. Alicja Ogan, prac. fizyczna, dokonała usprawnienia, polegającego na zmniejszeniu podkładek parafinowych przy zawijaniu cukierków.

15238. 27.2 1951. Zbigniew Krawczyński, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu pracy I saturacji przez zastosowanie odpowiedniego połączenia kotłów.

15239. 27.2 1951. Zygmunt Dziewanowski, szklarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rynny przy górnym ślimaku buraczanym.

15240. 27.2 1951. Kazimierz Rzeszowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zabudowania dmuchawy do transportu wysłodków suszonych do magazynu wraz z przewodami rurowymi.

15252, 15253. 27.2 1951. Jan Detlaff, ślusarz, i Bernard Mmirkowski, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wentylatora do ładowania suszonych wysłodków na wagony.

15261. 27.2 1951. Józef Müller, kier. pododdziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przyrządu do prostowania krążków bobiny bibułkowej.

15336. 3.3 1951. Aleksander Zakrzewski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu urządzenia do rozbijania grudek cukru w rynnie „Kreiso“.

15402, 15403. 3.3 1951. Franciszek Suchecki, kier. labor., i Marian Stolarczyk, dyr., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu regeneracji zużytych płyt filtracyjnych winiarskich do powtór-
nego użytku.

15482. 3.3 1951. Stanisław Szostak, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rynny spustowej od łapacza grudek cukru do klarownicy w celu zmniejszenia pracy ludzkiej.

15489. 3.3 1951. Tadeusz Frelichowski, st. zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kieszeni przy wirówkach białego cukru w celu umożliwienia kontroli produkcji.

15490. 3.3 1951. Tadeusz Frelichowski, st. zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobce konstrukcji ram cedzideł w celu ułatwienia pracy.

15491. 3.3 1951. Zbigniew Dymński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu gumowych amortyzatorów do separatorów drożdżowych typu „Westfalia“.

15493. 3.3 1951. Zygmunt Ryczywolski, brygadzi-
sta, dokonał usprawnienia, polegającego na znormalizowaniu napędu wirówek i zastosowaniu typowych łożysk promieniowych i poosiowych.

15494. 3.3 1951. Henryk Robaczewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do wytłaczania sit do dyfuzji.

15580. 5.3 1951. Zygmunt Marchlewski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu łańcucha, posuwającego zgarniacze spalającego się wywaru w piecu.

15646. 6.3 1951. Stanisław Karpiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania komunikacji obiegowej, umożliwiającej przy zatkaniu się łapacza miazgi oczyszczanie bez przerw w produkcji.

15666. 6.3 1951. Bronisław Faszczewski, brygadzi-
sta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu hermetycznej aparatury do bejcowania nasion buraka preparatem „Buraczak“.

15667, 15668. 6.3 1951. Jan Tomecki i Jan Fajst, zmianowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu ulepszenia produkcji kryształu rafinowanego.

16095. 13.3 1951. Jan Marczyński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu łożysk kulkowych do aparatów do produkcji octu przez łożysko stopowe trzpieniowe.

16879. 27.3 1951. Inż. Henryk Szmigielski, wicedyrektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sygnalizacji świetlno-dźwiękowej do pomp.

16880. 27.3 1951. Inż. Henryk Szmigielski, wicedyrektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do automatycznego dawkowania mleka wapiennego na defekacji.

16881. 27.3 1951. Inż. Stanisław Godwod, wicedyrektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie ślimaka, podającego buraki do płuczki rynną.

16938. 27.3 1951. Tadeusz Dębowski, dyr. nac., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu instalacji do segregacji suszu cykorii na suszarni bębnowej.

16962, 16963. 27.3 1951. Wojciech Banach i Leon Kunz, młynarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki urządzenia do parowania ziarna i kasz w celu zmniejszenia odpadu.

17090. 3.4 1951. Franciszek Ficek, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rur zsypanych zamiast transporterów w rozdzielni elewatora zbożowego.

17098. 3.4 1951. Stanisław Kraczmarski, st. młynarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmechanizowaniu transportu wewnętrznego oraz przebudowie zbiornika na śrutę cykorii i buraka.

17099—17101. 3.4 1951. Edward Kozielski, zast. dyr. nac., Juliusz Hamerding, konstruktor, i Tadeusz Dębowski, dyr. nac., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wybudowaniu daszków ochronnych w silosie w celu zabezpieczenia robotników przed zasypaniem przez spadającą cykorię.

17136. 4.4 1951. Józef Zandecki, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu deski nośnej do przewozu karejek z Korpusami pomadek.

17138. 4.4 1951. Kazimierz Kasprzak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego grzebienia metalowego przy maszynie do pakowania dropsów.

17139. 4.4 1951. Mieczysław Osina, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu siatki zastępczej do maszyny do czyszczenia pralin.

17140. 4.4 1951. Stanisław Janiak, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na udoskonaleniu transportu błota pobrzędkowego do powtórnej hydrolizy.

17144. 4.4 1951. Bronisław Baczyński, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu kalorymetru do prób jakości produkcji.

17147, 17148. 4.4 1951. Stefan Węgrzynek, i Czesław Fornal, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na udoskonaleniu transportu zboża mokrego do pieców oraz wysypu zboża suchego do basenów przez odpowiednią przebudowę urządzeń.

17154. 5.4 1951. Jarosław Biesiada, szlifierz, dokonał usprawnienia, polegającego na umożliwieniu dwustronnego wykorzystania płytki stalowej do sprzęgła krajarki „Skoda R4” przez odpowiednie oszlifowanie krawędzi.

17156. 5.4 1951. Tadeusz Sadowicz, st. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu dźwigni nożowej do pakowaczki OB2 przez zastosowanie tulejek hartowanych.

17157. 5.4 1951. Kazimierz Sawicki, st. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu spinaczy własnej konstrukcji do pasa maszyny papierosowej.

17158. 5.4 1951. Marcin Gawel, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rolki, napinającej taśmę formatową przy maszynie „Skoda CW”.

17159. 5.4 1951. Józef Koczwarra, rymarz, dokonał usprawnienia, polegającego na uruchomieniu maszyny do zaszywania worków przez wyremontowanie głowicy oraz dorobienie brakujących części.

17177. 5.4 1951. Franciszek Nawrocki dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego taboretu przesuwnego, ułatwiającego pracę przy naklejanui etykiet.

17178, 17179. 5.4 1951. Janina Dolińska, kier. produkcji, i Celina Pogorzelec, laborantka, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaproponowaniu przeprowadzenia powtórnej hydrolizy szlamu, powstałego przy produkcji brzęczki, w celu wykorzystania znajdującego się w szlamie białka.

17180. 5.4 1951. Jan Nitkowski, kier. filtracji, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu dołączenia króćca do rury prowadzącej do zbiornika przelewowego, w celu umożliwienia wlewania doń zlewków bez potrzeby schodzenia do piwnicy.

17181. 5.4 1951. Karol Wiosna, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu odbieralników do spirytusu.

17183. 5.4 1951. Inż. Jan Dubiński, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu wytlóków śliwkowych do produkcji spirytusu owocowego.

17211. 6.4 1951. Inż. Kazimierz Zub, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu wykorzystania wywaru po zlewkach zanieczyszczonych do produkcji spirytusu.

17214. 6.4 1951. Antoni Nowak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu ramki do zakładania noży do krajarek tytoniowych „Pionier”.

17215. 6.4 1951. Wojciech Rup, kier. pododdziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji noszek szczelbelkowych, zapobiegających uleganiu się tytoniu w czasie fermentacji.

17219. 6.4 1951. Władysław Lutomirski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu płytki stalowej w miejscu wytartym przez taśmę na przystawce w maszynie b/u „Standart”.

17221. 6.4 1951. Zygmunt Michrowski, st. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowej osłony przy aparacie nożowym maszyny „Standart”, zapobiegającej przed zaoliwieniem tytoniu krótkowłóknistego.

17222. 6.4 1951. Zbigniew Sarna, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie konstrukcji skrobaka aparatu prasującego przy maszynie papierosowej „Skoda C4”.

17223. 6.4 1951. Adam Wandas, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu listwy ochronnej, zabezpieczającej przed skałeczeniem przy pakowaczce „Skoda OB2”.

17225, 17226. 6.4 1951. Stanisław Jakubowski, kier. pododdz., i Władysław Majewski, kier. zespołu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu aparatu do mechanicznego równomiernego podawania tytoniu krótkowłóknistego do mieszanki tytoniowej.

17251, 17252. 6.4 1951. Antoni Supłatowicz, mechanik, i Zygmunt Michrowski, st. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wymianie zużytej części w listwie aparatu prasującego maszyny „Standart” przez odpowiednie obcięcie i uzupełnienie nową wkładką.

17253, 17254. 6.4 1951. Antoni Supłatowicz i Władysław Lutomirski, mechanicy, dokonali usprawnienia jako

współtwórcy, polegającego na zastąpieniu oryginalnego łożyska przez łożysko ślizgowe w dźwigni aparatu nożowego maszyny „Standart“.

17258—17260. 6.4 1950. Aleksander Dankiewicz, Tadeusz Olejarski i Wacław Pajdziński, mechanicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu uchwyty wymiennego do noża do cięcia papierosów przy maszynie b/u „Standart“.

17261—17263. 6.4 1951. Antoni Gutowski, mechanik, Edward Łobodziński, tokarz, i Marian Kowalski, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu sposobem gospodarczym rolek gumowych do aparatu drukarskiego maszyny papierosowej „Standart“.

17406. 10.4 1951. Stanisław Lechowicz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu ramienia dźwigni przy maszynie „Mogul“ do nalewania kremu w celu dostosowania maszyny do produkcji mniejszych pomadek.

17520. 12.4 1951. Władysław Szczepański, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu stojaka do oddzielania kotletów od słoniny.

17521. 12.4 1951. Wojciech Ibron, kier. bekoniarni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wieszaka do szynek przy ich chłodzeniu.

17552, 17553. 12.4 1951. Michał Rozumiejo i Robert Musioł, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu łyżki z młotkiem do otwierania beczek z rybami i do zbijania obryczy.

17554—17556. 12.4 1951. Władysław Męczykowski, Jan Tusk i Michał Grzybek, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu lekkiego wózka 2-kołowego do przewożenia skrzyń pustych i z rybą.

17574. 12.4 1951. Jan Dorniak, pełnomocnik zarządu, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu tabel porównawczych opłacalności eksploatacji taboru mechanicznego i konnego w spółdzielni spożywców.

17575. 12.4 1951. Mgr Ż. Trzeciakowski, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wczesnego wykrywania fermentacji soków owocowych.

17576. 12.4 1951. Edward I Żaba, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastawy jako środka pomocniczego przy ładowaniu owoców luzem na samochody i do wagonów.

17581. 12.4 1951. Lek. wet. Henryk Braun, kier. rzeźni, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wózka szynowego do transportu otoczek i podróbów.

17583. 12.4 1951. Lechosław Żurański, kier. dz. technol., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sortownicy dwustopniowej do sortowania ogórków.

17595. 13.4 1951. Józef Dudzik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do automatycznego mieszania przecierów ze środkiem konserwującym.

17665—17667. 13.4 1951. Bolesław Repicjko, mistrz ślusarski, Władysław Turkiewicz, tokarz, i Jan Henke, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wykrojnika do wycinania noży okrągłych z blachy stalowej.

17725. 14.4 1951. Stanisław Dec, st. brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłony odchylnej, zabezpieczającej przed wydobywaniem się pyłu tytoniowego z dystrybutora oraz zapobiegającej spadaniu tytoniu na ziemię.

17726. 14.4 1951. Władysław Gasperowicz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu dźwigni przy maszynie „Skoda C4“.

17727. 14.4 1951. Jakub Krzeszczak, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji skrzyni manipulacyjnych, używanych w przyrządach.

17728. 14.4 1951. Czesław Targowski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na założeniu osłon przy wyrzutniku maszyny „Skoda C4“ w celu zabezpieczenia przed płamieniem papierosów oraz ochrony przy taśmie papicrossowej.

17729. 14.4 1951. Franciszek Dańda, st. brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do ręcznego pakowania papierosów.

17730. 14.4 1951. Inż. Bogdan Wolff, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu transportera powietrznego do transportu wysuszonych wiórków mydlanych do silosu i mieszarki oraz polepszenia działania suszarni.

17731. 14.4 1951. Józef Macalik, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stosowania do pakowania margaryny pergaminu roślinnego o gramaturze 50.

17732. 14.4 1951. Franciszek Fajkis, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania inżektora do przeprowadzenia ługu pomydłanego z kotła do zbiornika i odprowadzenia go stamtąd do beczek.

17743. 14.4 1951. Władysław Chabowski, ślusarz dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wymiennych tulejek na wrzeciona do szlifowania noży przy maszynach papierosowych „Skoda C4“.

17757—17759. 14.4 1951. Kazimierz Deka, insp. technol., Józef Klos, insp. techn., i Stanisław Płaszynski, st. referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu sortownika automatycznego do wiśni, czereśni, agrestu i innych owoców.

17760, 17761. 14.4 1951. Leon Kozak i Andrzej Dąbrowski, mechanicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu aparatu klejowego przy maszynach „Skoda C4“.

17762, 17763. 14.4 1951. Antoni Zajęczkowski, praktykant, i Jan Cwanda, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu na sygneciarkach blach, zamykających pudełka klapkowe.

17764—17768. 14.4 1951. Józef Kubowicz, kier. oddz., Władysław Popowicz, ślusarz, Aleksander Krysakowski, st. technik, Marian Ilków, ślusarz, i dr Zygmunt Śliwicki, lekarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu instalacji odkurzającej dla zespołu maszyn papierosowych.

17774, 17775. 14.4 1951. Jan Ruszkiewicz, nadmistrz, i Jan Cwanda, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu sprężynki płaskiej bez kulki do przytrzymywania pudełek przy pakowaczce „Nieppman“.

17786—17795. 14.4 1951. Henryk Zieliński, dyr., Jan Pawlak, Stefan Konieczny, Franciszek Nowak, Franciszek Smulkowski, Kazimierz Wiciak, Henryk Chrośniak, Jerzy Kossowski, Adam Drajer i Antoni Czarnecki dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu urządzenia samochodu ciężarowego do przewozu wędlin.

17802, 17803. 16.4 1951. Władysław Morawski, kier. sekcji, i Ryszard Bielecki, technik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu okapu nad walcami maszyny TAG (płatkarnia) z przewodem do wen-

tylatora do odciągania pyłu, pozostającego podczas pracy maszyny.

18017. 20.4 1951. Hieronim Godlewski, nacz. wydz. usprawnień dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do zmiękania korków.

18195. 28.4 1951. Leon Fajtek, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do pakowania suszu owocowego, warzywnego itp. w torby papierowe pod ciśnieniem.

18196. 28.4 1951. Wiktor Radzinski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu filtra do zużytej oliwy przy kompresorach w celu jej regeneracji i powtórnego użycia.

18197. 28.4 1951. Agnieszka Kurdziej, prac. fizyczna; dokonała usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułatwień przy transporcie wyrobów z pakowni do magazynu.

18198. 28.4 1951. Konrad Szczypa, szofer, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu sposobem gospodarczym samochodu ciężarowego z przystosowaniem do potrzeb miejscowych.

18199. 28.4 1951. Roman Post, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do krajania tektury.

18200. 28.4 1951. Stefan Górczyński, kier. oddziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu żelatyny białkiem z jajka przy produkcji cukierków owocowych „Toffi”.

18201. 28.4 1951. Inż. Czaplinski dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu metody i przyrządu do kontroli zawartości SO₂ w pulpach, moszczach i przecierach.

18222. 28.4 1951. Witold Bartnicki, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji rolek do zamykarek typu „Lubecka 210”.

18281. 30.4 1951. Józef Sawicki, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do przetaczania puszek z konserwami ze sztapla do stołu etykieciarskiego.

18282. 30.4 1951. Leon Szewc, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do lutowania palców formatowych do maszyn papierosowych „Standart”.

18286. 30.4 1951. Antoni Podgórski dokonał usprawnienia, polegającego na zużytkowaniu łomu po cukierkach grylażowych do produkcji innych gatunków cukierków.

18332, 18333. 30.4 1951. Szczepan Matuszewski, kier. warszt. mech., i Tadeusz Haspert, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu przytrzymywacza form na stole podrzutowym przy maszynie do tabliczkowania czekolady.

18334, 18335. 30.4 1951. Jerzy Breitenwaid, kier. oddz., i Szczepan Matuszewski, kier. warszt. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu węzownicy parowej w zbiorniku z syropem i w głównym przewodzie splywowym, odprowadzającym syrop do aparatów próżniowych.

18384. 2.5 1951. Kazimierz Dygowski, hydraulik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu dźwigu ręcznego do ładowania beczek na samochody.

18472, 18473. 3.5 1951. Władysław Juszczykowski i Józef Orłowski, hydraulicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykorzystaniu pary powrotnej do ogrzewania sal produkcyjnych.

18474, 18475. 3.5 1951. Mieczysław Zawada i Stefan Krakowski, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnych szy-

brów przy piecu do wafli, umożliwiających dostęp do bębna i czyszczenie go.

18476, 18477. 3.5 1951. Tadeusz Raczyński, ślusarz, i Marian Górecki, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu dodatkowego urządzenia do chłodzenia karmelków przy produkcji.

18616. 5.5 1951. Marian Kaczmarek, motorzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wprowadzeniu zmian konstrukcyjnych w systemie smarowania silnika f-my „Atlantic-Diesel”.

18764, 18765. 7.5 1951. St. Zdrojewski, inspektor, i Eugeniusz Czajkowski, szef dz. techn., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu instrukcji sprawozdawczości technicznej, kontroli działalności i wzorów kartotek.

18843. 9.5 1951. Władysław Turkiewicz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu do tłoczarki „Matra” płytki z otworami o różnej średnicy do wytłaczania i wtłaczania pochewek, wałków itp.

18844, 18845. 9.5 1951. Józef Chróst i Leon Filipiak, elektromonterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu przycisków sterujących na odległość do włączników głównych przy dźwigach fabrykacyjnych.

18846, 18847. 9.5 1951. Stanisław Kaczor i Jan Kuhnert, stolarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przygotowaniu specjalnego kleju do pasów transportowych parczanych i skórzanych.

18848. 9.5 1951. Antoni Nowak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu ścianek bocznych nad transporterem agregatu i zastosowaniu szkła wodowskazowego do basenu z wodą.

18849. 9.5 1951. Antoni Nowak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu skrobaka przy krajarence tytoniowej.

18850. 9.5 1951. Antoni Nowak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ochrony łoża szlifierki otuliną z gumy.

18990. 10.5 1951. Paweł Gocman, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu ciepła pary przepracowanej z agregatów do podgrzewania wody do celów produkcyjnych i gospodarczych.

18991. 10.5 1951. Józef Erndt, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy wyrobie i transporcie skrzynek drożdżowych.

18998. 10.5 1951. Leon Lemańczyk, kier. gorzelnii, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu miernika do wywaru.

18999. 10.5 1951. Władysław Popko, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie położenia rury do spuszczenia piwa z chłodni do kadzi fermentacyjnej.

19000. 10.5 1951. Włodzimierz Purski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu ciepła wód lutrynkowych do podgrzewania zacierów.

19025. 10.5 1951. Józef Gardzina, ślusarz mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przetoczeniu wałków suszarni parowej bez demontażu suszarni.

19026. 10.5 1951. Wiswaldis Prieditis, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu schematu produkcyjnego oraz postępowania technicznego przy produkcji ekstraktu drożdżowego.

19027. 10.5 1951. Stanisław Śmigielski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu formy blaszanej przy pakowaniu drożdży.

- 19030.** 10.5 1951. Franciszek Wojciechowski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu oddzielnych rur powietrznych przy łuszczarce i piecu do palenia ziarna kakaowego.
- 19034.** 10.5 1951. Marian Łabisz, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu wewnętrznego transportu jęczmienia.
- 19035.** 10.5 1951. Tadeusz Fleischer, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na polepszeniu ciągu w suszarni słoju w celu skrócenia czasu suszenia.
- 19036.** 10.5 1951. Józefa Trofym, mistrz, dokonała usprawnienia, polegającego na zastosowaniu chłodzenia zimnym powietrzem głowicy maszyny „Hansell“.
- 19037.** 10.5 1951. Józef Kuca, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie urządzenia, chłodzącego praliny powietrzem.
- 19038.** 10.5 1951. Władysław Orlicki, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu czyszczenia korpusów pomadkowych do czekolady nadziewanej.
- 19039.** 10.5 1951. Edward Pszastek, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ręcznej piły z napędem mechanicznym do cięcia lodu.
- 19040.** 10.5 1951. Inż. Władysław Czaplinski dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu aparatu do dozowania SO₂.
- 19041—19043.** 10.5 1951. Lechosław Żurański, szef działu, Stanisław Ptaszyński, inspektor, i Czesław Maniocha dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do krajania jabłek.
- 19044—19046.** 10.5 1951. Stanisław Klaczyński, kier. adm., Henryk Dyla, kier. techn., i Wojciech Cwiertnia, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu parafinowania beczek metodą natryskową.
- 19047.** 10.5 1951. Tadeusz Kędzierzawski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dmuchawy z napędem od osi kół wagonu do natleniania wody w zbiornikach wagonów do przewożenia ryb.
- 19048.** 10.5 1951. Brunon Cygan, wędzarcz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do zbierania tłuszczu, ociekającego z ryb podczas wędzenia.
- 19049.** 10.5 1951. Władysław Zimoń, konwojent, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu filtra do oczyszczania powietrza, włączanego do basenu w wagonie do przewożenia ryb.
- 19050—19053.** 10.5 1951. Zofia Kluczyńska, Jadwiga Kaus, Maria Rosińska i Leokadia Bręk dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu specjalnego stołu do odsączania oleju z blach do smażenia ryb.
- 19054.** 10.5 1951. Franciszek Langowski, kier. Zakładów Rybnych, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do wytwarzania solanki.
- 19064.** 10.5 1951. Władysław Turkiewicz, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwyty do ostrzenia noży okrągłych do maszyn papierosowych „Standart“.
- 19065.** 10.5 1951. Leon Bigosiński, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do szlifowania kartonowych tarcz klejowych do maszyn papierosowych b/u „Rapis D. B. 6“.
- 19066—19068.** 10.5 1951. Bolesław Repiejko, mistrz ślusarski, Władysław Turkiewicz, tokarz, i Władysław Wichrowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy polegającego na wykonaniu przyrządu do wytłaczania ryłnek do maszyn papierosowych „Standart“.
- 19069.** 10.5 1951. Władysław Wichrowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnych tac blaszanych przy rozpruwaczkach do braków papierosowych.
- 19070.** 10.5 1951. Wacław Erker, kier. produkcji, dokonał usprawnienia, polegającego na dorobieniu trzech koryt przy urządzeniu do gotowania pulpy.
- 19071—19073.** 10.5 1951. Franciszek Ratajczak, kier. ruchu, oraz Alfons Brzoskowski i Leon Zimnoch, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu i uruchomieniu zniszczonego automatu do pakowania drożdży.
- 19193.** 14.5 1951. Mgr Zbigniew Trzeciakowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu termometru maksymalnego przy sterylizacji konserw.
- 19194.** 14.5 1951. Wacław Zając, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu głowicy do zamkarek do puszek.
- 19196.** 14.5 1951. Franciszek Ratajczak, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu czyszczenia kotłów parowych z kamienia.
- 19199, 19200.** 14.5 1951. Zygmunt Krawczyk, ślusarz, i Tadeusz Buliński dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobieniu maszyny do zawijania cukierków.
- 19201, 19202.** 14.5 1951. Stefan Chałupka, mechanik, i Jerzy Fligier, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu ramek do maszyny do zawijania czekolady tabliczkowej, umożliwiających łatwą zmianę formatu zawijanej czekolady.
- 19282.** 17.5 1951. Ernest Cawlikowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczego urządzenia do utrzymania obiegu solanki na czas naprawy uszkodzonego silnika, mieszającego solankę.
- 19306.** 17.5 1951. Konstancy Nowakowski, kier. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym ustawieniu transportera rolkowego do przenoszenia beczek ze smolarni do myjni.
- 19310.** 17.5 1951. Franciszek Gregulec, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do mycia aparatu do obciążu piwa butelkowego.
- 19311.** 17.5 1951. Stefan Ciupa, kier. słodowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie trybu postępowania przy moczeniu jęczmienia.
- 19333.** 17.5 1951. Karol Jancik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sposobu otrzymywania glukonianu wapna chemicznie czystego z ługów pokrystalicznych.
- 19342.** 17.5 1951. Stanisław Żakowski, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na skróceniu procesu technologicznego w celu zwiększenia produkcji pasty tłuszczowej „J“.
- 19400, 19401.** 17.5 1951. Jerzy Wielocha, technik, i Anna Nowakowska dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmianie pożywki bakterii kwasu mlekowego.
- 19447—19449.** 17.5 1951. Bolesław Kałdun i Kazimierz Ługowski, ślusarze, oraz Jan Kozłowski, tokarz metalowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu maszyny do mycia butelek.
- 19520, 19521.** 21.5 1951. Jerzy Gajkowski, kier. warszt. mech., oraz Jan Matuła i Marcin Mańkowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu transportowania śrutu luzem do wagonów.

19525. 21.5 1951. Stanisław Mazurek, gotowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łapacza skroplin w instalacji wyparek.
19527. 21.5 1951. Władysław Przybylski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uszczelki gumowej do błotniarek.
19528. 21.5 1951. Marcin Bamber, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na przeniesieniu w dogodniejsze miejsce i zabezpieczeniu pływaków w saturatorach.
19530. 21.5 1951. Robert Śmiałek, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu na przewodzie tłoczącym pompy klarówkowej odgałęzienia do klarownic.
- 19535, 19536. 21.5 1951. Bolesław Pawłowski, brygadzysta, i Adolf Kowalewski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ponownym wykorzystaniu starych ogniw łańcucha do przenośnika grabkowego po wymianie roltek w ogniwach.
19537. 21.5 1951. Alfred Chamski, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy w glicerynowni przez zainstalowanie nowych przewodów i dodatkowego zbiornika.
19539. 21.5 1951. Jan Dąbrowski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie przewodów, doprowadzających wody glicerynowe do warnika.
19540. 21.5 1951. Józef Izdebski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pracy bloków do margaryny przez przerobienie ślimaków.
19541. 21.5 1951. Jan Kowalski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu naprawy ramion pakowaczki do proszków.
19542. 21.5 1951. Władysław Dyc, aparatowy, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu rury do spływu kleju w warniku trójdziałowym.
19543. 21.5 1951. Jan Matuła, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na właściwym zabudowaniu elektromagnesu do wyławiania kawałków żelaza z przerabianego rzepaku.
19544. 21.5 1951. Jan Wawrzyniak, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie urządzenia do podgrzewania wody do mycia pomieszczeń i maszyn.
- 19548—19550. 21.5 1951. Józef Mroczek, murarz, Wojciech Przygodzki, spawacz i Mieczysław Konik, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu pierścienia zaopatrzonego w wiatraczek do chłodzenia łożysk segregatorów cukru.
- 19551, 19552. 21.5 1951. Mielczarek i Stuszewski, pracownicy ekstrakcji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia, sygnalizującego zatrzymanie się elewatora.
- 19553, 19554. 21.5 1951. Mielczarek i Władysław Zieliński dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zainstalowaniu obracającej się tarczy, sygnalizującej zatrzymanie się elewatora, oraz zabudowaniu do silnika wyłącznika, uruchamianego z odległości.
- 19555, 19556. 21.5 1951. Aleksander Babiarczyk, robotnik, i Teodor Brożek, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu prowadzenia pasa nośnego w pakowaczach.
- 19561, 19562. 21.5 1951. Franciszek Rosiński i Stanisław Anaszewicz, mistrzowie dyfuzji, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na umieszczeniu na rurociągach wodnych zaworów do zamykania dyfuzorów poszczególnych baterii.
- 19563, 19564. 21.5 1951. Stanisław Piernikowski, ślusarz, i Władysław Lipczak, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu kłó
- ków drewnianych do prowadzenia liny na kolejce błotnej przez rolki żelazne.
19569. 25.5 1951. Jan Jopek, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie pompy ręcznej do pompowania piwa na pompę z napędem elektrycznym.
19571. 25.5 1951. Feliks Kosela, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu transportu wewnętrzznego w słodowni.
19572. 25.5 1951. Karol Moszczyński, chemik, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu dodawania wapna do soku na defekacji głównej.
19575. 25.5 1951. Ryszard Pochylczuk, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu połączenia przeciągowego pomiędzy warnikami.
19576. 25.5 1951. Ryszard Pochylczuk, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu klarownicy ciągłej.
19578. 25.5 1951. Stanisław Olejniczak, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu do warników łapaczy, uniemożliwiających przerzut cukrzycy do kondensacji.
19579. 25.5 1951. Józef Dąbrowski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu nawilżacza pary w kotle niskoprężnym.
19580. 25.5 1951. Franciszek Czapiński, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do warników cukrzycy zasuw spustowych o większej przelotności.
19581. 25.5 1951. Wincenty Kośnik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zasuw spustowych, uruchamianych za pomocą koła i zębaki w szczytach mieszadeł cukrzycy.
19584. 25.5 1951. Feliks Wojtalik, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie kanałów wód ściekowych oraz urządzenia do oczyszczania smoka pompy, zasilającej spłukiwacze.
19586. 25.5 1951. Franciszek Weroniecki, gotowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zbiornika do odprowadzania przerzutów cukrzycy z łapaczy przy warnikach.
19587. 25.5 1951. Franciszek Maćkowski, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do workowania cukru przez zabudowanie leja pod podnośnikiem.
19588. 25.5 1951. Stanisław Kubalewski, gotowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu membrany gumowej przez membranę, wykonaną z blachy miedzianej i gumy.
19607. 25.5 1951. Stanisław Kasperski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie zamknięcia przewodu, doprowadzającego kwas do konwentora.
19609. 25.5 1951. Józef Zawadzki, kier. labor., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lejka do dopełniania zaszytych worków z mąką.
19612. 25.5 1951. Józef Gieroba, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu transportera do załadowywania worków z mąką do wagonów.
19613. 25.5 1951. Franciszek Nowak, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zmniejszeniu ilości odpadków przy cięciu flaneli na paski do uszczelnienia beczek z syropem.
19614. 25.5 1951. Stanisław Tomaszewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu szczegółów konstrukcyjnych nawilżaczy żelaznych w dekstryniarni.
19617. 25.5 1951. Walenty Wojciechowski, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pracy obciagarki do piwa.

19676, 19677. 26.5 1951. Augustyn Pilorz, prac. obciążu, i Józef Chrostek, kier. warszt. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dwustronnym wykorzystaniu filtra przy obciążu piwa.

19678, 19679. 26.5 1951. Mgr inż. Wacław Przybyśzewski i Kazimierz Błachowicz, inspektor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastąpieniu kwasu cytrynowego kwasem mlekowym w produkcji lemoniad i cukierków.

19680, 19681. 26.5 1951. Czesław Pytlak i Władysław Bartko dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu transportu beczek ze smolowni na płuczkarnię.

19690, 19691. 26.5 1951. Jan Postojski i Franciszek Chojnicki, gotowacze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonego układu rurociągów odwadniających komór grzejnych wariantów.

19981, 19982. 2.6 1951. Piotr Jaworski, nac. wydz., i Wiktor Paszuk, kier. działu, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu krzyżówek baranich do produkcji wędlin.

SERIA 11: INŻYNIERIA — BUDOWNICTWO ARCHITEKTURA

15007. 24.2 1951. Kuczma dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu taczek z podstawką drewnianą do transportu cegieł.

15011. 24.2 1951. Mucek dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do wyrobu płyt otulnych przy centralnym ogrzewaniu paździerzy lnianych, mianowicie kurzu lnianego, przesyconego wapnem gaszonym lub pokarbidowym.

15018. 24.2 1951. Władysław Kamer, kier. biura techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zaopatrzenia fabryki w czystą wodę, odpływającą z kopalni.

15025. 24.2 1951. Franciszek Szeller, insp. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu zespołu urządzeń umożliwiającego prowadzenie robót ziemnych i betonowych w okresie zimowym.

15051. 24.2 1951. Alfons Scheffler, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na wyszukaniu w złomie drzwi żelaznych rozsuwanych i zastosowaniu ich do garaży.

15065. 26.2 1951. Zygmunt Gajda, walcarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przy walcach drogowych do ubijania nawierzchni urządzenia do samoczynnego polewania nawierzchni wodą.

15070. 26.2 1951. Kazimierz Tobijański, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lepszej organizacji transportu betonu pomiędzy betoniar-ką a miejscem betonowania.

15071. 26.2 1951. Jan Moys, pom. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ściągaczy do opuszczania studziennych kręgów cementowych.

15147, 15148. 26.2 1951. Jan Karbowski, kowal, i Zygmunt Lewicki, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do gwintowania uchwytów śrubowych do grzejników.

15191. 27.2 1951. Michał Tabaka dokonał usprawnienia, polegającego na stosowaniu zwykłej szalówki zamiast wycinania stopni w wangach.

15203. 27.2 1951. Bolesław Olech, techn. budowlany, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu maszyny do obróbki brudnych fug stykowych w płytach piaskowych.

15208. 27.2 1951. Inż. Ludwik Andrzejewski dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu i zaprojektowaniu prefabrykacji oszczędnościowych płyt dachowych żebrowych lub panwiowych.

15209. 27.2 1951. Jerzy Budzyński, inspektor, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu utrwalającego środka chemicznego przy malowaniu farbą wapienną.

15211. 27.2 1951. Józef Maliszewski, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kół i pasów klinowych do transporterów zamiast napędu łańcuchowego.

15213. 27.2 1951. Alfred Kuzka dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu narzędzia do napinania drutu przy ogradzaniu terenu.

15214. 27.2 1951. Zdzisław Dekert dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu w koparce pracy silnika ssącego zamiast działania automatu próżniowego.

15258—15260. 27.2 1951. Mieczysław Luks, inż. Erazm Balicki i inż. Edward Janczewski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu i wykonaniu na ruchomym podwoziu betoniarki do produkcji pianobetonu.

15305. 28.2 1951. N. Niedzielski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wybijania klinów z tulei przy produkcji elementów strunobetonowych.

15307. 28.2 1951. Henryk Dudkowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wkładek drewnianych przy produkcji pustaków „TK” w celu zmniejszenia ilości stłuczek.

15308. 28.2 1951. Henryk Stefański dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, ułatwiającego gięcie strzemion do płyt dachowych.

15309. 28.2 1951. Antoni Cierlica dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyczepy dłużycowej do transportu długich elementów.

15364, 15365. 1.3 1951. Józef Jaworek, ślusarz, i Ryszard Skrabania, kowal, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dorobieniu specjalnych kleszczy do przykręcania rur o dużych średnicach.

15368, 15369. 1.3 1951. Bronisław Litwin, ślusarz, i Bernard Neré, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu mechanicznego transportera do podawania mączki do maszyny „Warren”.

15539. 3.3 1951. Alfons Pietrek, ref. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uniwersalnego klucza do skręcania rurociągów.

15554. 5.3 1951. Ludwik Pastuszyński, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu odpowiedniej konstrukcji wiązania dachowego, umożliwiającego usunięcie ściany działowej.

15555. 5.3 1951. Wincenty Sumiński, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do podtrzymywania szalowania pod stropy starych rurek zamiast rygli drewnianych.

15562. 5.3 1951. Zdzisław Andrzejewski, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki trybowych mechanizmów napędowych przy maszynach budowlanych na napędy pasowo-klinowe.

15563. 5.3 1951. Jan Przybylski, st. mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu zbiornika żelaznego pod maszyną do wyrobu masy asfaltowej, usprawniającego transport masy do miejsca pracy.

15659. 6.3 1951. Arkadiusz Tobolski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu chludatora wody pitnej.

15681, 15682. 6.3 1951. Romuald Janiszewski, kier. prod., i Franciszek Szumny, przod. murarski, dokonali usprawnienia, jako współtwórcy, polegającego na przebudowaniu wstępnej strefy ogniowej kotła „Borsig“ przez zastosowanie w sklepieniu płaskiego podniebienia i przejścia łukowego do strefy głównej ognia.

15799. 8.3 1951. Feliks Firek, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu konstrukcji okienek do czyszczenia kanałów przy kotle parowym.

15835. 8.3 1951. Inż. Henryk Skorcz dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nowej konstrukcji łącznika kominowego przy piecach kaflowych i piecykach gazowych instalacji kąpieliskowych.

15863. 9.3 1951. Tadeusz Pipczyński dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu koźłów rusztowaniowych ze starych rur.

15916. 10.3 1951. Inż. Albin Waclawczyk dokonał usprawnienia, polegającego na wyremontowaniu zdewastowanej czerparki parowej.

15917. 10.3 1951. Zdzisław Kozak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym rozwiązaniu zaopatrzenia budowy w wodę.

15967. 10.3 1951. Józef Buliński, kier. magazynu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rampy do ładowania ciężkich kabli.

16015. 12.3 1951. Jan Mandelka, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kołowrotu przy transporcie ziemi z wykopu.

16039. 12.3 1951. Jan Ziętek, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu podstawki uchwytowej z klinem.

16041. 12.3 1951. Inż. Franciszek Wroniak dokonał usprawnienia, polegającego na wyszukaniu odpowiedniego sprzętu i maszyn oraz brakujących części do skompletowania i uruchomienia tego sprzętu i maszyn.

16044. 12.3 1951. Inż. Henryk Kalinowski dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu wykonania podkopu pod ławę poddźwigową i przejścia pod nią między słupami w celu przeprowadzenia kabli.

16045. 12.3 1951. Wiktor Vogt, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu smolarki drogowej i rozpylaczy sztucerców do smolowania dachów z płyt celolitowych.

16046. 12.3 1951. Teofil Janowski, budowniczy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu specjalnego zabezpieczenia rusztowania kominowego.

16050. 12.3 1951. Jan Soroka, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu windy typu szybowego, napędzanej za pomocą silnika elektrycznego.

16052. 12.3 1951. Henryk Golsz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zbudowaniu ruchomego dźwigu portalowego z elementów i materiałów wybranych ze złomu.

16152. 14.3 1951. Zdzisław Galiński, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu instalacji cieplnej w suszarni dachówek.

16199. 14.3 1951. Józef Kopacz, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ruchomego rusztowania do robót malarskich i murarskich wewnątrz budynku.

16436. 17.3 1951. Inż. Józef Œwizewicz, dyr., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rozbiornego osłony do betoniarki wykonanej z desek.

16437. 17.3 1951. Roman Kozłowski, kier. budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do zabezpieczenia obsługi windy na budowie.

16722, 16723. 22.3 1951. Edward Piskunowicz, murarz brygadzysta, i Wilhelm Bergob, mistrz liniarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wybetonowaniu i wykonaniu kanałów, do których ścieka smar z łoż i z dusz konopnych.

16763. 22.3 1951. Stanisław Tekieła, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na odnalezieniu i odkopaniu na terenie zakładu większej ilości cegły zużytej w 15 proc.

16764. 22.3 1951. Józef Rokosz, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zamurowania drzwi pomiędzy hartownią a cynownią w celu uniemożliwienia przedostawania się oparów kwasu i ochrony drutów w hartowni przed korozją.

16768. 22.3 1951. Inż. St. Vmohradnik dokonał usprawnienia, polegającego na wysunięciu propozycji zlikwidowania zaworów skośnych na pionach centralnego ogrzewania w budownictwie mieszkaniowym.

17034. 31.3 1951. Ryszard Brylok, dozorca budowlany, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do wyciągania materiału na budowach.

17114. 3.4 1951. Izidor Faruga, zast. kier. budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu rozbiornego kobyłki drewnianej.

17116. 3.4 1951. Józef Musialik, kier. oddz. prod., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania specjalnego ruchomego zbiornika do żwirowni.

17117. 3.4 1951. Jan Moryson, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamontowaniu przy wyciągach budowlanych rolek, zapobiegających wypadaniu kośców z kierownic.

17118. 3.4 1951. Inż. Sylwester Galicki, kier. budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu i zastosowaniu kobyłki o zmiennej wysokości do rusztowań przenośnych.

17119. 3.4 1951. Teodor Korcz, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu rozsuwanej kobyłki do rusztowań.

17120. 3.4 1951. Leszek Sikorski, technik budowlany, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu praktycznego wyciągu japonskiego.

17160, 17161. 5.4 1951. Eugeniusz Gradowski i Tadeusz Stołowski, blacharze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do obcinania dachówek.

17232. 6.4 1951. Stanisław Tański dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stosowania łazienek prysznicowych w małych mieszkaniach.

17234. 6.4 1951. Kazimierz Jacyszyn dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu kleszczy do zaciskania siatki na stopkach belek żelaznych.

17236. 6.4 1951. Władysław Lewandowski dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przegubów do łączenia szalowań poprzecznych przy stosowaniu systemu szalowań uniwersalnych.

17237. 6.4 1951. Jan Rusznica, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy produkcji belek żelbetowych.

17238. 6.4 1951. Marian Mierzejewski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do cięcia siatki cięto-ciagnionej.

17255—17257. 6.4 1951. Stanisław Furmanek, Władysław Dalczyński i Kazimierz Kołakowski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu specjalnych kształtek do bruzd pionowych i poziomych dla przewodów rurowych, zakładanych w budynkach.

17333. 10.4 1951. Inż. Eugeniusz Krzemieniewski dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rusztowania do rozbioru budynków, zabezpieczającego robotników przed upadkiem z rozbieranej ściany.
- 17491, 17492. 11.4 1951. Teofil Batog, referent, i Ryszard Danch, prac. fizyczny, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu do tynków mączki ceglanej zamiast farby.
- 17493, 17494. 11.4 1951. Teodor Maciuch, ślusarz, i Szczepan Mrowiec, sztygar, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu odwadniaczy do centralnego ogrzewania.
17587. 12.4 1951. Franciszek Lipiński, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oprawiania szyb w stalowe ramy okienne przy pomocy odpadków blachy.
17976. 18.4 1951. Bolesław Ruciński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wkładki stalowej w wytartym uchu przy łyżce koparki „Bondy“.
18059. 24.4 1951. Edward Adamski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu giętarki do strzemion belek DMS.
18067. 24.4 1951. Józef Piwarski, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu wypełniania przestrzeni między półkami w belce nadotworowej.
18068. 24.4 1951. Marcin Woźniak, p. o. kierownika, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego kotła do grzania lepiku.
18069. 24.4 1951. Stanisław Pawlak, insp., dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu koleb kolejowych na specjalne przyczepy do ciągników.
18070. 24.4 1951. Piotr Południkiewicz, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego uchwytu do podnoszenia gładów narzutowych.
18071. 24.4 1951. Aleksander Muszyński, mistrz ciesielski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do impregnowania drewna.
18162. 27.4 1951. Augustyn Czogała, szklarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu sposobem gospodarczym szyb zbrojonych przed wypadnięciem z ram.
18229. 28.4 1951. Artur Gerstenkorn, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na włączeniu pompy odśrodkowej do sieci wodnej w celu podniesienia ciśnienia wody.
18290. 30.4 1951. Bolesław Ruciński, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczych łożysk kulkowych w miejsce zniszczonego łożyska oryginalnego w sprzęgle głównym spychacza „Staliniec“.
18291. 30.4 1951. Zdzisław Braur, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu podstawy do przewożenia płyt kamiennych.
18293. 30.4 1951. Czesław Maliga, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnej przesuwnej skrzyni na zaprawę przy tynkowaniu sufitów i ścian.
18294. 30.4 1951. Jan Maryszczak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu prostowania belek żelaznych.
18343. 2.5 1951. Zdzisław Andrzejewski, kier. warsztatów, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sprzęgła, włączającego bęben nawojowy windy mechanicznej, wykonany z części wybudowanych z wraku samochodowego.
18344. 2.5 1951. Antoni Zalewski, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu sposobu spęczniania zamiast toczenia z grubego pręta elementu metalowego.
18345. 2.5 1951. Władysław Kupa, st. mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji wibratora wykończarki Dinglera typu kulakowego w celu uzyskania lepszej wibracji betonu.
18346. 2.5 1951. Karol Golly, mistrz traserski, dokonał usprawnienia konstrukcji dźwigów przez zaprojektowanie rozwiązania konstrukcyjnego pewnych elementów jako stałych, innych zaś jako wymiennych.
18347. 2.5 1951. Rudolf Szornstein, ncz. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do ustawiania maszyn sprzężonych.
18348. 2.5 1951. Władysław Głowacki, pom. ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu stałego smarowania olejem łożysk ślizgowych wózków wąskotorowych.
18349. 2.5 1951. Józef Michalski, skrapiacz nawierzchni, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu noża do obcinania brzegów nawierzchni bitumicznych.
18351. 2.5 1951. Alojzy Dziendziel, brygadzysta betoniarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji szalowania przy wykonaniu ścieków betonowych.
18359. 2.5 1951. Włodzimierz Petrukowicz - Petrini, art. malarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu obrotowej areny cyrkowej.
18390. 2.5 1951. Stanisław Michalczyk, mistrz ciesielski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu stosowania w budownictwie gotowych deskowań składanych do betonowania ścian i słupów.
18391. 2.5 1951. Paweł Hałama, mistrz budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wyłącznika automatycznego do koparki kubelkowej.
18420. 2.5 1951. Bogusław Turzański, gł. księgowy, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu instrukcji nr 124 50 w sprawie usprawnienia ewidencji gospodarki materiałowej.
- 18419, 18450. 2.5 1951. Henryk Kosik i Henryk Kozerski, malarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu mechanicznego natryskiwania zaprawy na ostatnią warstwę tynku.
18537. 3.5 1951. Gustaw Menke, mistrz ciesielski, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu oszczędnościowego sposobu szalowania podciągów i słupów.
18538. 3.5 1951. Leon Berger, urzędnik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu indeksu symboli dla materiałów instalacyjno - budowlanych.
18539. 3.5 1951. Czesław Kordus dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zwijania tulejek z blachy.
18540. 3.5 1951. Eugeniusz Ośko dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu starych lin stalowych do wykonania szczotek do czyszczenia metali.
18541. 3.5 1951. Dionizy Konys dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do centrowania rur na tokarni.
18544. 3.5 1951. Tadeusz Bładziak, mistrz montażu, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do smolowania rur wodociągowych.

18556. 3.5 1951. Inż. Mieczysław Nowicki dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ulepszonego sposobu betonowania falochronu.
18559. 3.5 1951. Antoni Stronka, ceramik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przystawki mechanicznej, umożliwiającej zmniejszenie zespołu wiertniczego.
18560. 3.5 1951. Joachim Mądry, szofer, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszenia wciągarki mechanicznej przez zmechanizowanie obrotów kosza.
18561. 3.5 1951. Jan Sabaś, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ułatwionego sposobu wnoszenia belek na budowę.
- 18588—18591. 3.5 1951. A. Chrzanowski i J. Girtler, inżynierowie, oraz St. Nieciecki i J. Piasek, technicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu sposobu wydobywania uszkodzonych skrzyń żelbetowych zatopionych pontonami.
18631. 5.5 1951. Augustyn Pestka, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowaniu dźwigu, służącego do otwierania zasuw przy leju do kruszywa.
18635. 5.5 1951. Franciszek Bulnan dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pompy Mamuta przy użyciu specjalnego przyrządu do przebijania tunelu pod zatopionymi skrzyniami żelbetowymi.
18636. 5.5 1951. Wacław Kuciński dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu szalowania nadbrzeża żelbetowego na ścianie Larsena z kleszczami z żelaza korytkowego.
18637. 5.5 1951. Julian Pieńkowski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany projektu pogłębienia rzeki przez lepsze rozwiązanie wykonania prac.
18639. 5.5 1951. Inż. Janusz Dylewski dokonał usprawnienia, polegającego na zestawieniu danych katalogowych i normatywów w celu ułatwienia projektowania w zakresie urządzeń instalacji elektrycznych.
18640. 5.5 1951. Józef Zimmer, kier. grupy robót dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu odwadniacza do ogrzewania parowego typu „Samson” z elementu zabrakowanego.
18645. 5.5 1951. Józef Jarkiewicz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu formy pustaka podokiennego w celu uniknięcia tłuczenia przy obsadzaniu parapetów lastrykowych.
18646. 5.5 1951. Józef Gortat dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu prefabrykowanych elementów na kanały wentylacyjne z supremy i gruzobetonu.
18647. 5.5 1951. Stanisław Grzymalski dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania gradzin.
18680. 5.5 1951. Marian Mańczak, kotlarz, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu maszyny do odginania blachy.
18681. 5.5 1951. Teodor Wasilewski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu oprawki nastawczej do rozłączania tulei cylindrowych.
18682. 5.5 1951. Inż. Józef Dałkowski dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu palnika do powierzchniowego utwardzania metali.
18696. 7.5 1951. Jan Dąbrowski, nacz. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu i zastosowaniu „książki sprzętu”.
18697. 7.5 1951. Wacław Wachnicki, nacz. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu napinacza łańcucha dźwigarki „Neal” S-16.
18745. 7.5 1951. Jan Gordian, blacharz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu, przyspieszającego wywijanie rynien dachowych.
18748. 7.5 1951. Saturnin Schreger, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu odpadków z kafli majolikowych do wyrobu mączki glinianej.
18749. 7.5 1951. Feliks Krzyżanek, frezer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu głowicy uniwersalnej do frezarki poziomej „Krebs”.
18750. 7.5 1951. Tadeusz Karaś, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu mechanicznego okuwania narożnika okiennego.
18751. 7.5 1951. Władysław Biały, urzędnik, dokonał usprawnienia polegającego na opracowaniu kompletu cenników materiałów budowlanych.
- 18757, 18758. 7.5 1951. M. Szonert, inspektor, i inż. Henryk Sconko dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu grzejnika do podgrzewania wody.
- 18781, 18785. 7.5 1951. Stanisław Muchowski i Kazimierz Korcz, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu ściązacza do łańcucha koparki czerpakowej.
- 18786, 18787. 7.5 1951. Leon Lew, dyr., i Wł. Mineyko, szef dz. mech., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmontowania na przyczepie samochodowej kołeb wywrotek do transportu sypkich materiałów budowlanych.
- 18823, 18824. 7.5 1951. Antoni Kollat i Alojzy Taifer dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu skrzynki do równomiernego dozowania kruszywa przy betonowaniu.
- 18825, 18826. 7.5 1951. Leopold Stanięda i Feliks Siupka, urzędnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zestawieniu tabeli wynagrodzeń godzin dniówkowych, dodatku akordowego oraz 20% dodatku brygadierskiego.
- 18827, 18828. 7.5 1951. Antoni Najder i St. Płodzik dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu nabijanych listew zamiast wycinania wyłobienia od strony muru przy futrynach do ścian działowych.
18953. 10.5 1951. Inż. Aleksander Wodnicki dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu zmechanizowania prac tynkarskich przez zaprojektowanie urządzenia do tynkowania mechanicznego i packi mechanicznej.
19023. 10.5 1951. Wacław Sobolewski, stolarz maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osłony wału nożowego wyrówniarki w celu zwiększenia bezpieczeństwa pracy.
- 19172—19174. 11.5 1951. Wilhelm Kasperlik, Zbigniew Ansion i Jerzy Niemczyk, prac. umysłowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu projektu w celu przystosowania starego budynku na pomieszczenia biurowe.
19309. 17.5 1951. Józef Strzelecki, nacz. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu racjonalnej przebudowy portierni głównej.
19323. 17.5 1951. Tadeusz Nowicki, inż. leśnik, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu druków i przebiegu dokumentacji biura fabrykacyjnego łącznie z oddziałami produkcyjnymi zakładu.
19337. 17.5 1951. Wacław Sobolewski, stolarz maszynowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowa-

niu osłony przy frezarce do obróbki drzewa w celu zwiększenia bezpieczeństwa pracy.

19489. 21.5 1951. Benedykt Ściegosz dokonał usprawnienia, polegającego na rekonstrukcji hali roszarni lnu.

19590. 25.5 1951. Franciszek Pelczar, murarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przy budowie produktowni rusztowania, pod którym mogą przejeżdżać wagony kolejowe.

19591. 25.5 1951. Juliusz Gonsior, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu oszczędnego sposobu deskowania przy betonowaniu stropów.

19615. 25.5 1951. Czesław Pytlak, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu i zastosowaniu przyrządu do wyciągania przedmiotów z dna studni wierconej.

19628. 25.5 1951. Wiktor Keller dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu łożysk wykonanych z drewna jesionowego zamiast metalowych do koleb w wózkach - wywrotkach w celu utrzymania ciągłości pracy.

19692, 19693. 26.5 1951. Bernard Witkowski, spawacz, i Antoni Braszkowski, blacharz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnego uchwytu do układania rurociągu betonowego.

19899. 2.6 1951. Henryk Daniel, kier. warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu dodatkowego zabezpieczenia karabinka pasa bezpieczeństwa.

19946, 19947. 2.6 1951. Stefan Hyrc, technik, i Jan Styrylski, murarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu pieca do podgrzewania żwiru i piasku do zapraw w czasie robót zimowych.

19950, 19951. 2.6 1951. Józef Walczak, technik, i Zbigniew Koziej, inspektor BHP, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu automatycznego zamknięcia szybu wyciągu budowlanego w celu zabezpieczenia od wypadków.

SERIA 12: TRANSPORT I KOMUNIKACJA

15073—15077. 26.2 1951. Leon Zaborowski, kier. eksploatacji, Wilhelm Hakman, ślusarz, Robert Cebula, ślusarz, Józef Kenig, majster, i Klemens Grabski dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przeróbce konstrukcji nośnej estakady, utworzeniu pod estakadą poprzecznej bramy przelotowej i ustawianiu prostopadłe do estakady samochodów do załadunku.

15113. 26.2 1951. Stanisław Matysik, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania do transportu wewnętrznego wózka 4-kołowego o nośności ponad 1.600 kg.

15117. 26.2 1951. Czesław Makowski, kier. eksploatacji, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu opaski ochronnej na łożyska wagonetek roboczych.

15143, 15144. 26.2 1951. Jan Spyra, ślusarz, i Wilhelm Rzegota, elektryk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przerobienu konstrukcji zamocowania klocków hamulcowych lokomotyw, zabezpieczającego przed ześlizgiwaniem się klocków z obręczy kół.

15145, 15146. 26.2 1951. Jan Spyra, ślusarz, i Wilhelm Rzegota, elektryk, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu zmiany konstrukcji zawieszenia silnika w lokomotywie AEG.

15200. 27.2 1951. Antoni Białek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki popielnika parowozu, umożliwiającej zmechanizowane opróżnianie ze sterowaniem z kabiny.

15220. 27.2 1951. Augustyn Ganciorz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu

smarowania łożyska silnika spalinowego przy lokomotywach typu „Deutz“.

15241. 27.2 1951. Bruno Dras, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kołowrotu do przelączania wagonów.

15247. 27.2 1951. Stanisław Młynarczyk, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu specjalnego pomostu do przeladunku beczek.

15248. 27.2 1951. Stefan Pozański, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do łączenia konstrukcji stałej z ruchomą w czasie remontu dźwigu.

15256, 15257. 27.2 1951. Franciszek Kawka i Józef Walczak, prac. umysłowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wózka do przewożenia ciężkich skrzyń.

15265. 28.2 1951. Mieczysław Melaniuk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zamianie kół zębatych lanych przy lokomotywach elektrycznych kołami kutymi.

15380, 15381. 1.3 1951. Michał Przybylski, ślusarz, i Stanisław Błochowiak dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu mechanicznego trymera do towarów masowych.

15400, 15401. 2.3 1951. Henryk Mysiak, st. brygadzysta, i Wacław Górski, dysponent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na dostosowaniu pomostu do załadunku trzody chlewnej na statek.

15406, 15407. 2.3 1951. Stanisław Flak i Kazimierz Gawliński, kowale, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zrjonalizowaniu prac przy montowaniu bocznych kół napędowych przy parostatkach.

15432, 15433. 2.3 1951. Franciszek Urbański i Stanisław Młynarczyk, prac. fizyczni, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wmontowania trzeciego kółka do taczek dwukołowych do przewożenia skrzyń.

15492. 3.3 1951. Zygmunt Piątkowski, gł. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu traktora, zmontowanego na platformie kolejowej, do pociągania wagonów.

15503. 3.3 1951. Kazimierz Noga, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym zorganizowaniu wyładunku worków papierowych z wagonów do magazynu.

15507. 3.3 1951. Leon Krasucki, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wiertła do czyszczenia z kamienia kotłowego rur od podgrzewaczy wody w parowozach.

15548. 5.3 1951. Kazimierz Magdziarz, przod. rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zagłuszek do zapawiania gniazd ruchomych zespórek.

15559. 5.3 1951. Jan Żówkły, kotlarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uproszczonego sposobu wykonania świetlików do holowników.

15608. 6.3 1951. Józef Antosiewicz, kpt. pogłędarki, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu dulki zabezpieczonej.

15609. 6.3 1951. Stefan Gibowski, asystent techn., dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu nowego sprzętu kreślarskiego do projektowania tras regulacyjnych rzek.

15610. 6.3 1951. Jan Wieleba, nadzorca wodny, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do trałowania i sondowania.

15611. 6.3 1951. Paweł Ostrowski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na usztywnieniu kadłuba

statku przez zastosowanie wzmocnień na burtach po obu stronach łożyska wału pędnego.

15612. 6.3 1951. Wacław Kula, rzemieślnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, pozwalającego na ogrzewanie dwóch partii wagonów, nie sprzeczonych bezpośrednio z sobą.

15616. 6.3 1951. Stanisław Strykowski, nadmistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zabezpieczeniu przewodów ślizgowych przed uderzaniem przez liny suwnicy.

15656. 6.3 1951. Antoni Dworączek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu hamulca parowego przy parowozie firmy „Henschel“.

15662. 6.3 1951. Franciszek Michalczyk, p.o. maszynisty, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia sita do czyszczenia piasku na parowozy.

15677, 15678. 6.3 1951. Ludwik Stanglewicz, referendarz, i Franciszek Pawełczyk, dyspozytor, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu pieca do ogrzewania wagonów bagażowych z materiału wybranego ze złomu.

15717. 7.3 1951. Kazimierz Wojtysiak, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wózka dźwigniowego do przenoszenia kół.

15739. 7.3 1951. Leon Chromiński, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu brakowych wałków atakujących, kół zębatach i suwek biegów skrzynki biegów przy samochodzie po dokonaniu odpowiednich przeróbek.

15770. 8.3 1951. Władysław Tomczyk, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu urządzenia linowego do przetaczania wagonów kolejowych.

15790. 8.3 1951. Józef Redmerski, mistrz stolarski, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu stołu pomocniczego przy załadunku worków na transporter.

15793. 8.3 1951. Mieczysław Karpiński, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki rurociągu ssącego do opróżniania cystern kolejowych z kwasem.

15950. 10.3 1951. Inż. Stefan Czernik dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do mechanicznego zakładania szczotek podwodnych przy regulacji rzek.

15965. 10.3 1951. Józef Walczak, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu dźwigu do podnoszenia i przesuwania torów wąskich.

16174. 14.3 1951. Ksawery Karczewski, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na przymocowaniu linki do zaczepu koleby kolejki linowej w sposób umożliwiający wyładunek koleby przez obsługującego kolejkę.

16192. 14.3 1951. Jan Messing, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy przeładunku zboża.

16248, 16249. 15.3 1951. Tadeusz Kot i Wojciech Gurba dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu wyładunku smoły z cystern kolejowych bezpośrednio do basenu fabrycznego przy użyciu do podgrzania smoły pary z kotła fabrycznego.

16277—16279. 15.3 1951. Stanisław Czerwiński dyr., Bonawentura Ociepa, kier. techn., i Emanuel Pawełczyk, referent, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zmechanizowaniu wyładunku węgla.

16307. 16.3 1951. Jan Łukomski, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu ręcznej pompy

ssąco-tłoczącej do płukania kotłów w parowozach wąskotorowych.

16309. 16.3 1951. Florian Czak, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przebudowy torów kolejki na ciągnicy linowej.

16339. 16.3 1951. Bolesław Chlebowski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia, ułatwiającego transport koleb i wypróbnienie ich na drugim piętrze.

16340. 16.3 1951. Rudolf Wacławik, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu do transportu piasku kołowrotu zamiast transportera taśmowego.

16415. 17.3 1951. Czesław Jezierski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu wyciągu mechanicznego z kompletnym taborem kolejki, łączącego patentownię z poziomem podwórza.

16421. 17.3 1951. Sylwester Bąk, sztygar, dokonał usprawnienia, polegającego na umocowaniu uzębionych płaskowników na platformie wozu w celu zabezpieczenia przed zsuwaniem się drewna w czasie transportu.

16424. 17.3 1951. Augustyn Lebek, ślusarz, dokonał usprawnienia polegającego na zabezpieczeniu przed spadaniem pasa skórzanego przy redlerach, transportujących azotniak.

16446. 17.3 1951. Mieczysław Taratyka, kier. ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastąpieniu koła łańcuchowego pazurowego do kolejki łańcuchowej przez specjalnie opracowane koło łańcuchowe gładkie.

16447. 17.3 1951. Michał Siedlaczek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pracy przenośników ślimakowych do węgla przez zmianę konstrukcji ścian zbiornika.

16448. 17.3 1951. Feliks Wiśniewski, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rury stożkowej od przenośnika poziomego do podnośników węgla mielonego.

16450. 17.3 1951. Władysław Kleszcz dokonał usprawnienia, polegającego na przekonstruowaniu przenośników ślimakowych do żużla suszonego.

16564—16567. 19.3 1951. Roman Stępnik, spawacz, Wincenty Zbroja, technik, Stanisław Kochanowski, monter, i Feliks Rozpędzki, nitowacz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skróceniu czasu montażu mostu na rzece o 138 dni roboczych.

16591. 20.3 1951. Ignacy Kucharski, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rozdzielacza powietrza przy transporterach powietrznych.

16620. 20.3 1951. Wacław Mencer, mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyczepy o niskiej platformie do transportu materiałów pomiędzy oddziałami.

16623. 20.3 1951. Julian Kwaśniewski, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do łączenia parowozu przetokowego z przetaczanym parowozem wąskotorowym.

16673. 20.3 1951. Emil Szczygieł, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na przyśpieszeniu załadunku drzewa na wagony przez zastosowanie belek do przetaczania okrągłaków.

16753—16756. 22.3 1951. Mieczysław Małecki, tabelowy, Teofil Ciszewski, mistrz, inż. Edward Włodarczyk, kier. B. i H.P., i Władysław Woźniak, mistrz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu projektu udoskonalenia transportu wewnętrznego.

16784. 23.3 1951. Feliks Wolniewicz, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu rolki do ładowania płyt pilśniowych w dużych kartonach.

16829, 16830. 23.3 1951. Paweł Roszczyński, konstruktor, i Michał Przybylski, prac. fizyczny, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i zbudowaniu ze złomu dźwigu warsztatowego.

16831, 16832. 23.3 1951. Paweł Kobiela, prac. fizyczny, i Jan Łojek dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu kleszczy nożyc do przenczenia miedzi w sztabach przy ładowaniu.

16865. 27.3 1951. Wacław Kurpiel, mostowniczy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wind korbowych przy montażu kratownicy zamiast dźwigu przy odbudowie mostu.

16920. 27.3 1951. Inż. Jan Hampel dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu uproszczonego systemu transportu wewnętrznego surowca z magazynów na warszaty.

16989. 29.3 1951. Antoni Myczkowski, kier. robót, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego wózka do przewozu i naprawy parowozów wąskotorowych.

16990. 29.3 1951. Klemens Bochiński, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do podnoszenia iglic.

16993. 29.3 1951. Leonard Pałucki, kier. grupy, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie zniszczonej barki na barkę dźwigową do wydobywania wraków.

16995. 29.3 1951. Franciszek Chebba, przodownik, dokonał usprawnienia, polegającego na połączeniu sondowania z trałowaniem oraz zastosowaniu dłuższego trału.

16998. 29.3 1951. Leon Kalleta, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu konstrukcji rolek burtowych do kutrów.

16999. 29.3 1951. Feliks Kołpacki, st. nadzorca wodny, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu nowego typu dulki do wiosel do łodzi strażniczych.

17001. 29.3 1951. Józef Paluszek, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na dostosowaniu nie używanego wózka monterskiego do montażu i demontażu dyferencjałów.

17003. 29.3 1951. Mieczysław Zimny, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przegubów do wału kardana ze starych samochodów, po odpowiedniej przeróbce, do samochodów marki „Fiat” i „S. P. A.”.

17004. 29.3 1951. Leopold Figlak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do montażu i demontażu resorów samochodowych.

17005. 29.3 1951. Feliks Marcinkowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu imadła do skręcania resorów samochodowych.

17006, 17007. 29.3 1951. Czesław Mazurczak, podreferendarz, i Franciszek Gościński, przod. rzem., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu pomostu przesuwanego do naprawy wagonów.

17065. 2.4 1951. Paweł Sośnik, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do centrowania szczęk hamulcowych.

17084. 3.4 1951. Władysław Sławiński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tulei do skośnych otworów linowych w głowicy chwytaka.

17085. 3.4 1951. Andrzej Żurawiecki, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu poręczy zabezpieczających na dźwigach mostowych.

17086. 3.4 1951. Szczepan Biegaj, dźwigowicy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządze-

nia, umożliwiającego dźwigowemu wysypanie zawartości kubła przy załadunku towarów sypkich do wagonów krytych.

17089. 3.4 1951. Feliks Wolniewicz, magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ochraniacza do taczki dwukołowej, zapobiegającego niszczeniu worków przy ich przewożeniu.

17108. 3.4 1951. Mieczysław Michalski, dyspozytor, dokonał usprawnienia, polegającego na przedłużeniu rynny do zasobnika towarów sypkich w celu ułatwienia przeładunku ze statku na barki.

17129. 3.4 1951. Julian Chrapkiewicz, kier. holownika, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonego ześlizgu do tratów na holownikach i statkach.

17131. 3.4 1951. Inż. Jan Podhorecki, dyr. techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia do wyładowywania buraków z wagonów na sploty za pomocą strumienia wody.

17184. 5.4 1951. Stanisław Woźniakiewicz, dyr. nac., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wyrobu szklaneczek przy produkcji cylindrów w hutach szkła.

17186, 17187. 5.4 1951. Kazimierz Bulski, kier. sekcji, i Władysław Mokronowski, prac. umysł., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wciągu do przetaczania wagonów.

17188. 5.4 1951. Władysław Januszka, brygadziśta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rynny drewnianej w celu doprowadzenia wody z sąsiedniej cegelni.

17189. 5.4 1951. Józef Kołaciński, cieśla, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu drewnianych rynien służących do transportu surowej cegły z suszarni nadpiccowej do pieca.

17195. 5.4 1951. Emil Walecki, rysownik techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu rolki linowej z trzech części, w której środkowa część może być wymieniona po zużyciu.

17240. 6.4 1951. Bobrzycki, motorniczy, dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym wykorzystaniu pompy zezowej.

17241. 6.4 1951. Tadeusz Foremniak, st. oficer statku, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania do wyładunku drutu łańcuchów zaopatrzonych w specjalne haki.

17242. 6.4 1951. A. Olszyński dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu założenia rozgałęzienia do rury teleskopowej elewatora.

17243. 6.4 1951. A. Olszyński dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu kaptura blaszanego na rurze teleskopowej elewatora w celu ochrony przed zamknięciem zboża ładowanego podczas deszczu.

17310. 7.4 1951. Maksymilian Krawczyk, sztylgar, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu amortyzatora sprężynowego do łańcuchów pociągowych.

17393. 10.4 1951. Augustyn Tyśbirek, przodowy placu, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wybudowania dodatkowego odcinka toru wąskiego oraz zabudowania kołowrotów w celu udoskonalenia transportu koksu ze zwał.

17397. 10.4 1951. Tadeusz Foremniak, st. oficer statku, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania drabin rolkowych do wyładunku ciężkich skrzyń.

17399. 10.4 1951. Józef Borzymowski, rębacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu samoczynnego wywrotu czołowego do wozów na haldzie.

17409. 10.4 1951. Stanisław Goszcz, brakarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu specjalnego przyrządu do ściągania kłonic platform kolejowych w celu otwarcia ich przy wylądunku dłużyc.

17420. 10.4 1951. Henryk Skorcz, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu sposobu uszczelniania przylg do futryn drzwiowych i okiennych.

17433. 11.4 1951. Inż. Jerzy Jakubowski dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu projektu zastosowania do obramowania kanału mierzei wiązek faszyzny zamiast oczepów betonowych.

17434. 11.4 1951. Piotr Cegielski, pilot, dokonał usprawnienia, polegającego na zebraniu i uzupełnieniu lokalnych sygnałów dźwiękowych, używanych na terenie portu w celu urzędowego ich zatwierdzenia.

17442, 17443. 11.4 1951. Marian Nowak i Jan Piotrowski, brygadziści, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy przy transporcie piasku.

17470. 11.4 1951. Alojzy Sósna, elektromonter, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu pantografu do elektrowozu.

17479, 17480. 11.4 1951. Alfons Kamiński, szef wydziału, i Michał Ozorowski, insp. maszynowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu leja do bunkrowania trawlerów rybackich.

17483—17486. 11.4 1951. Bernard Dongowski, nurek, Waldemar Ocik, spawacz, Jan Letki, motorniczy, i Alfred Ocik, nurek, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu ułatwienia przy podnoszeniu zatopionych barek.

17516. 12.4 1951. Zdzisław Żeleszkiewicz, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lepszego urządzenia matni do wydobywania kamieni narzutowych z wody przy umacnianiu brzegów morskich.

17517. 12.4 1951. Marian Ciechelski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu innej konstrukcji otworu bocznego w trawersie przy chwytaku, ułatwiającej założenie lmy chwytakowej.

17529. 12.4 1951. Artur Piskurek, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zawieszenia resorów przy lokomotywie.

17533. 12.4 1951. Szczepan Biegaj, dźwigowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zabezpieczenia przed wypadaniem sprężyn w nastawnicach dźwigów.

17580. 12.4 1951. Józef Słota, prac. umysł., dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu kółek do ręcznych wózków transportowych sposobem gospodarczym z zużytej opony samochodowej.

17582. 12.4 1951. Bronisław Chitrow, st. bosman, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmodyfikowania znaków cumowniczych.

17741. 14.4 1951. Jerzy Drapacz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu haków zamiast uchwytów ze śrubami do montowania transportera taśmowego, wiszącego na lmacz.

17810. 14.4 1951. Benard Król, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na przebudowie zwykłych węglarek wąskotorowych na węglarki samowyladowcze.

17833. 16.4 1951. Augustyn Nagi, kierowca, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu pomocni-

czych resorów do przebudowanego samochodu ciężarowego.

17835. 16.4 1951. Alojzy Frank, ref. usprawn. techn., dokonał usprawnienia polegającego na zastosowaniu specjalnych kołowrotów ręcznych do podciągania wagonów.

17872. 16.4 1951. Alojzy Gabryś, stolarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu skrzynki transportowej do gwintowników.

18019. 20.4 1951. Jan Saniec, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do przepakowywania w nowe worki papierowe towarów, znajdujących się w workach zniszczonych.

18035, 18036. 20.4 1951. Augustyn Surger i Józef Dziworski, kierownicy magaz., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wózka do przewozu opakowań.

18055. 24.4 1951. Paweł Kniejski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na dobudowaniu do dwukołowej taczki deski zwiększającej ładowność taczki.

18056. 24.4 1951. Ludwik Palacz, szofer, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do rozmontowania koła samochodu „Dodge“.

18203. 28.4 1951. Józef Brol, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do montażu wywrotów.

18211. 28.4 1951. Marian Muller, insp. pokładowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przeróbki konstrukcji urządzenia sterowego na trawlerach w celu ułatwienia sterowania ręcznego.

18244. 28.4 1951. Zbigniew Syrek, st. rybak, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu nakrętek ochronnych na śruby wiałów bunkrowych na statku.

18249. 30.4 1951. Mirosław Łogorz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu inżyniera, służącego do usuwania kondensatu ze skraplacza podczas postoju lub grzania maszyny na statku.

18292. 30.4 1951. Ludwik Szcześniewicz, kierowca, dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu rurki do łożyska przy sprzęgle samochodu ciężarowego „ZIS“ w celu ułatwienia smarowania łożyska.

18389. 2.5 1951. Wacław Lubczyński dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu odejmowanych kabin dla kierowcy.

18500, 18501. 3.5 1951. Mirosław Łogosz, mechanik, i Jerzy Packi dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu uproszczonej zębalki do nastawiania nawierzchników, wychodzących z przedziału kotłowego na statku.

18529. 3.5 1951. Władysław Wierzbicki, strażak, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia pomocniczego do suszenia węży przeciwpożarowych.

18530. 3.5 1951. Bronisław Warmbier, taklarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wyprowadzenia kauszy w liny stalowe.

18545. 3.5 1951. Mieczysław Fryc, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu lamp pokładowych i łukowych na trawlerach rybackich.

18546. 3.5 1951. Michał Strawiński, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu i wykonaniu przebudowy instalacji parowej i wodnej na statku.

18547. 3.5 1951. Alfred Hesse, rybak bosman, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu haka do wyciągania sieci.

18548. 3.5 1951. Mirosław Łogosz, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu na okres sezonu śledziowego tanków tranowych jako tanków z wodą słodką do zasilania kotła.

18566, 18567. 3.5 1951. Robert Krok, elektryk, i Stefan Piech, mechanik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu nowego bezpiecznika na statku.

18568, 18569. 3.5 1951. Franciszek Gratek i Bolesław Chanowski, ślusarze, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu koszy zenzowych sposobem odlewania z odpadków ołowiu, względnie innych łatwotopliwych metali, zamiast z blachy mosiężnej lub miedzianej.

18570, 18571. 3.5 1951. Tadeusz Łopuszyński, mistrz tokarski, i Walenty Cieluch, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na opracowaniu metody gwintowania długich rur w warunkach posiadanych urządzeń.

18573. 3.5 1951. Zygmunt Imiela, ładowacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu przy kołowrocie dźwigni do regulowania nawijania się liny.

18596. 5.5 1951. Ignacy Browarczyk, zmianowy, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia dźwigowego do unoszenia i opuszczania trapu na nadbrzeżu.

18597. 5.5 1951. Kazimierz Muś, prac. warszt. radiowych, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu blaszanego bębna obrotowego do czyszczenia drobnych przedmiotów metalowych.

18601. 5.5 1951. Wilhelm Hajda, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykorzystaniu kondensatu do zasilania w wodę parowozu.

18609. 5.5 1951. Aleksander Kuśmierczyk, kierownik, dokonał usprawnienia, polegającego na poprawieniu wózka do transportu szkła przez dodanie kółka na przodzie wózka.

18610. 5.5 1951. Stefan Bieńkowski, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu elektrycznej grzałki do odgrzewania oleju do smarowania taśmowca stalowego.

18611. 5.5 1951. Kazimierz Plutyński, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu drewnianej nasady do tacek.

18612. 5.5 1951. Zbigniew Pospieszynski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu osuszacza pary na holowniku.

18613. 5.5 1951. Czesław Korabiewski, palacz, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu leja z wiadrem do szlakowania kotła na holowniku.

18614. 5.5 1951. Stanisław Stankowski, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu zbieracza prądu na wale centralnym na dźwigach gliwickich.

18615. 5.5 1951. Jan Grabowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do badania chwytności klinów bezpieczeństwa wind towarowych i osobowych.

18622. 5.5 1951. Stanisław Kędzierski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu regulacji taśmy transportera przez ustawienie wałka, służącego do naciągu taśmy na ruchomych łożyskach.

18638. 5.5 1951. Alfred Dąbrowski, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uchwytu sprężynowego do polerowania podkładek.

18644. 5.5 1951. Tomasz Ryterski, kpt. statku, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia, ułatwiającego wystrzelenie rakiety z burty okrętu.

18648. 5.5 1951. Roman Chrośniak, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu hamulca automatycznego przy podnośnikach zboża.

18649. 5.5 1951. Wacław Kaszubowski, pilot, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu dodatkowego sygnału przy pilotowaniu statków.

18658. 5.5 1951. Stefan Osieczak, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na wybudowaniu pochylni do załadowania wyrobów gotowych.

18684, 18685. 5.5 1951. Marian Ryżek i Leon Staszak, robotnicy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu przyrządu do krępowania płaskokowników do okucia szot jako wieszaki.

18686, 18687. 5.5 1951. E. Sadlakowski, mistrz ślusarski, i Ż. Kostrzewa, mistrz tokarski, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do stemplowania drobnicy w magazynach portowych.

18706. 7.5 1951. Antoni Wacławik, blacharz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu palnika do spalania chłodnic samochodowych.

18708. 7.5 1951. Zygmunt Kroplewski, prac. służby techn., dokonał usprawnienia, polegającego na zabudowaniu filtru do wody, zasilającej kocioł na statku.

18709. 7.5 1951. Edward Trojanowski, pilot, dokonał usprawnienia, polegającego na oszczędności paliwa na kutrach pilotowych.

18718. 7.5 1951. Antoni Sylwestrzak, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do przetaczania beczek.

18752. 7.5 1951. Feliks Klemczak, mistrz ślusarski, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu matrycy do wykrojnika łącznika do łańcucha „Galla”.

18766, 18767. 7.5 1951. Józef Andrzejczak i Henryk Maserak, st. asystenci, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu dodatkowych rolek do naprężania liny podciągarki wagonowej.

18904. 10.5 1951. Franciszek Kura, robotnik, dokonał usprawnienia, polegającego na uproszczeniu transportu międzyoperacyjnego.

18906. 10.5 1951. Stanisław Nowak, kier. wydz., dokonał usprawnienia, polegającego na racjonalnym zainstalowaniu transportera do przerzutu węgla z wagonów do zasobników.

18980. 10.5 1951. Jan Majer, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu lewarka do regulacji prześwitu torów kolejowych.

19015, 19016. 10.5 1951. Józef Kokot, brygadzysta, i Stefan Tomiczek, ślusarz narzędziowy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na ulepszeniu narzędzia do cięcia szyn.

19059—19063. 10.5 1951. Władysław Bednarski, kier. warszt., Jan Marek, mistrz, oraz Michał Bakalarczyk, Stanisław Wąs i Bronisław Krzewiński, monterzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu wózka transportowego, zaopatrzonego w silnik spalinowy.

19100. 11.5 1951. Gerard Wieczorek dokonał usprawnienia, polegającego na przeróbce sterowania parowozu.

19203. 14.5 1951. Roman Marczewski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do przecinania bandówek na balotach bawełny.

19207. 17.5 1951. Witold Sienkiewicz, st. rybak, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu ulepszonych konika sztagowego.

19208. 17.5 1951. Antoni Rodak, motorzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu podgrzewania

silnika spalinowego na statku motorowym gorącą wodą i instalacji centralnego ogrzewania.

19213. 17.5 1951. Władysław Senikowski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do zakładania włazów dolnych przy kotłach na statkach.

19220. 17.5 1951. Ludwik Antonowicz, zmianowy ruchu, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu rolki stropu przeladunkowego drobniocy.

19221. 17.5 1951. Kazimierz Kurpiel, kier. grupy, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ulepszonej konstrukcji rolek dociskowych przy bębnach liny dźwigów.

19222. 17.5 1951. Kazimierz Kurpiel, kier. grupy, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu balanserów jazdy portalem.

19223. 17.5 1951. Władysław Gramza, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu sposobu naprawy noży chwytakowych.

19225. 17.5 1951. Wiesław Rypalczyk, prac. umysłowy, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu organizacji pracy w dziale handlowym.

19226. 17.5 1951. Piotr Nowak, st. pilot, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zamawiania holownika przez statki za pomocą znaków sygnałowych.

19227. 17.5 1951. Waclaw Kaszubowski, pilot, dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu instrukcji w sprawie zgłaszania awarii świateł i urządzeń nawigacyjnych.

19228. 17.5 1951. Jan Magdziak, ślusarz mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu specjalnej taczki do materiałów sypkich.

19238. 17.5 1951. Wiktor Golik, dozorca powierzchni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu tylko jednej maźniczki do smarowania łożysk w wozach wywrotowych (kolebach).

19241. 17.5 1951. Kazimierz Stachowiak, kalkulator, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zastosowania nakrętki dwudzielnej z dźwignią w celu ułatwienia i przyspieszenia zamykania zasuw awaryjnej na trawlerach rybackich.

19247. 17.5 1951. Edward Pasternak, kowal, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do składania i rozbierania resorów.

19248. 17.5 1951. Edmund Chojnacki, magazynier, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu sztaplarki magazynowej o napędzie elektrycznym.

19249. 17.5 1951. Roman Kuśmierski, szklarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu uszczelnienia ochronnego do ruchomych szyb samochodowych.

19250. 17.5 1951. Waclaw Taźbierski, st. monter, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu zastępczych segmentów do pomp wtryskowych ciągników „Steyer“.

19251. 17.5 1951. Józef Kwapien, monter, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnych kleszczy do zakręcania nakrętek piast tylnych kół w autobusach marki „Chausson“.

19350. 17.5 1951. Zygmunt Kroplewski, prac. techniczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu dodatkowego przewodu dla pary przegrzanej w celu przedłużenia żywotności elementów przegrzewacza pary.

19376, 19377. 17.5 1951. Władysław Karpiak, elektryk, i Józef Różycki, kier. maszyn, dokonali usprawnie-

nia jako współtwórcy; polegającego na zainstalowaniu pompy na dźwigu pływającym.

19378, 19379. 17.5 1951. Władysław Karpiak, elektryk, i Józef Różycki, kier. maszyn, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu specjalnego filtra do pompy do opróżniania z wody wydobywanych wraków.

19420, 19421. 17.5 1951. Czesław Wachowiak i Michał Ochocimski, inspektorzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu orczyka do podnoszenia za pomocą dźwigu kabin i holowników $Q = 120$ t.

19422, 19423. 17.5 1951. Jan Piontka, kier. warszt., i Franciszek Labuda, zast. kier., dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu napinacza pasa do windy na kutrze rybackim zamiast sprzęgła.

19519. 21.5 1951. Franciszek Radkowski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu rury ruchomej do zasysania węgla ze zwału.

19534. 21.5 1951. Stanisław Tadeusz, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu wykonania odgałęzienia toru kolejowego dla umożliwienia wyładunku kamienia wapiennego w pobliżu pieców.

19545—19547. 21.5 1951. Marian Rejdych, ślusarz, oraz Karol Romanowski i Waclaw Jażdżyński, sztygarzy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zabezpieczeniu przed spadaniem wózków kolejki łańcuchowej przez zabudowanie bariery.

19570. 25.5 1951. Zenon Karolak, dyr. nac., dokonał usprawnienia, polegającego na zainstalowaniu wózka szynowego, poruszanego kołowrotem ręcznym, do transportu beczek po pochylni w piwnicach.

19573. 25.5 1951. Leon Zalewski, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na dalszym wykorzystaniu starych zestawów kołowych.

19582. 25.5 1951. Czesław Strubel, brygadzysta, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu ramy ruchomej z przeciwwagą do regulacji naciągu taśmy stalowej transportera cukru.

19585. 25.5 1951. Józef Gałązkiewicz, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na ulepszeniu stanowiska obsługi parowozu wąskotorowego.

19589. 25.5 1951. Antoni Kowal, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu urządzenia do docierania silników samochodowych.

19597. 25.5 1951. Edward Woszczyzna, maszynista, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia, sygnalizującego wykojenie się wózków w kopalni.

19682, 19683. 26.5 1951. Józef Kasprzak i Franciszek Rydz, przodownicy placowi, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zastosowaniu wózków-wywrotek do przewozu żużla kotłowego.

19684, 19685. 26.5 1951. Ignacy Jaworski i Michał Żakowski, podmistrzowie, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na przystosowaniu wywrotu do opróżniania wagonów o większym rozstawie osi.

19902. 2.6 1951. Aleksander Stocki, st. mistrz, dokonał usprawnienia, polegającego na przerobieniu zwykłej węglarki na wagon samowyładowczy.

19921. 2.6 1951. Waclaw Chalecki, mechanik, i Tadeusz Włodarek, kierowca, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wykonaniu zastępczych opraw do podgrzewaczy do samochodowych silników Diesla.

19987. 4.6 1951. Tadeusz Maikiewicz dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu specjalnego przyrządu do hamowania wagonów kolejowych.

SERIA 14: OGÓLNA

15005. 24.2 1951. Stanisław Szymczyk, technik, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu podnośnika hydraulicznego, pracującego pod ciśnieniem powietrza.

15008. 24.2 1951. Aleksander Babiarz, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu zabezpieczenia przed wypadnięciem śrub, podtrzymujących rurociąg.

15013. 24.2 1951. Tadeusz Kurzawa, szef dz. adm.-gosp., dokonał usprawnienia, polegającego na zmianie kontrolnych kart zegarowych z jednostronnych na dwustronne.

15016. 24.2 1951. Jan Goliński, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu wózka do przewożenia butli tlenowych.

15035. 24.2 1951. Zygmunt Ciecierski, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaoszczędzeniu druków i materiałów piśmiennych przy kontroli robotników w portierni.

15072. 26.2 1951. Barnaba Brzezicki, ślusarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wycinania uszczelek klingerytowych.

15083. 26.2 1951. Olga Stanowska, urzędniczka, dokonała usprawnienia, polegającego na opracowaniu sposobu regeneracji zużytej kalki maszynowej przez prasowanie ciepłym żelazkiem.

15084. 26.2 1951. Paweł Zacher, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu urządzenia, ułatwiającego przelewanie smoły ze zbiornika do beczek i transport beczek.

15085. 26.2 1951. Antoni Czajkowski, mistrz parowozowni, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu wody kondensacyjnej do zasilania kotłów parowozów.

15087. 26.2 1951. Kazimierz Markiewicz, kier. budowy, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu kleszczy do wyciągania gwoździ z drzewa.

15106. 26.2 1951. Jan Wiśniewski, kier. warsztatu, dokonał usprawnienia, polegającego na ustawieniu silnika na podstawie obrotowej w celu umożliwienia obsługi trzech silników.

15115. 26.2 1951. Paweł Cop, rurkarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu do wycinania uszczelek z zużytej taśmy gumowej.

15118. 26.2 1951. Jan Kuczera, st. mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do zatrzymywania wózków roboczych na wąskich torach kolejek.

15134. 26.2 1951. Franciszek Plebański, kier. wydziału, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu drukowanych talonów na pobieranie deputatów węgla zamiast wypisywania asygnat.

15158, 15159. 26.2 1951. Edward Maliński, mistrz, i Teodor Błotny, instalator, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zredukowaniu czasu rozruchu turbiny przez zastosowanie dodatkowego podgrzewania oleju przed rozruchem.

15160. 27.2 1951. Ludwik Żurowski, prac. fizyczny, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu inżektora parowego do usuwania wody z popielników.

15198. 27.2 1951. Czesław Maciejewski, mechanik, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu odoliwiacza do łapania oleju z pary odlotowej.

15202. 27.2 1951. Stanisław Zborowski, referent, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu schematu sprawozdań miesięcznych, dotyczących zatrudnienia i płac.

15222. 27.2 1951. Stanisław Szewczyk, sanitariusz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu szyny do usztywniania kończyn dolnych w wypadku złamania 1ch.

15224. 27.2 1951. Józef Stefek, malarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do malowania lakierem cienkich linii, zastępującego pracę pędzlem.

15229. 27.2 1951. Bolesław Milczarek, piekarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zwiększeniu odstępów w rusztach paleniskowych w celu polepszenia spalania się węgla.

15272. 28.2 1951. Bolesław Koziół, palacz, dokonał usprawnienia sposobu zamykania drzwiczek popielnikowych z klapami powietrznymi przy kotle parowym.

15306. 28.2 1951. Wacław Staniszewski, kier. oddz., dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu zmiany przepisów § 47 p. 1 II 08 — zaprowadzenie nieplanowych odsyłek dla placówek poczt., włączonych do jednego kursu.

15327. 1.3 1951. Teofil Suchaj, tokarz, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do wkręcania i wykręcania śrub kołkowych.

15350, 15351. 1.3 1951. Edward Obst, ślusarz, i Jan Pająk, tokarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na wyremontowaniu podzielnicy.

15404, 15405. 1.3 1951. Bronisław Kukułka, technik, i Antoni Syska, robotnik, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skonstruowaniu przyrządu do zakręcania drutem drzwi wagonów kolejowych.

15414, 15415. 2.3 1951. Hildegarda Kompała i Maria Wegehaupt, maszynistki, dokonały usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na użyciu niepotrzebnych druków do wyrobu kopert.

15454—15459. 2.3 1951. Stanisław Borek, hydraulik, Henryk Górecki, technik, Kitzmann, mistrz narzędziowni, Stanisław Szymkowiak, elektryk, Mikołaj Dziuliński, pom. elektr., i Ignacy Klichowski, ślusarz, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na skompletowaniu wyszukanych w złomie urządzeń, wykonaniu napraw i uruchomieniu pralni mechanicznej, wirówek, magła oraz suzarni białizny i ubrań roboczych.

15474. 2.3 1951. Paweł Cop, rurkarz, dokonał usprawnienia, polegającego na wykonaniu przyrządu zamka sprzężającego, ułatwiającego szybkie szycie taśmy gumowej przy rozrywaniu bocznym.

15478, 15479. 2.3 1951. Władysław Łuc i Jerzy Król, strażacy, dokonali usprawnienia jako współtwórcy, polegającego na zbudowaniu wózka przyczepki samochodowej, wyposażonego w sprzęt przeciwpożarowy i pianotwórczy

15542. 5.3 1951. Franciszek Krupa, kier. działu, dokonał usprawnienia, polegającego na zastosowaniu eks-haustora w kominie od pieca gazowego.

15560. 5.3 1951. Władysław Kupa, mistrz warszt., dokonał usprawnienia, polegającego na opracowaniu recepty na wykonanie we własnym zakresie knotów do zapalania silników Diesla.

15576. 5.3 1951. Wilhelm Fritsch, kreślarz, dokonał usprawnienia, polegającego na skonstruowaniu uchwytu, przytrzymującego lampę przy stole kreślarskim.

15577. 5.3 1951. Władysław Chmielewski, elektryk, dokonał usprawnienia, polegającego na zaprojektowaniu przyrządu do chronienia od wstrząsu żarówek w reflektorach dźwigowych.

Dokończenie serii rejestru usprawnień pracowniczych w numerze następnym.

USPRAWNIENIA PRACOWNICZE ADMINISTRACYJNE

Projekty przyjęte przez Centralną Komisję Usprawnienia Administracji Publicznej przy Prezesie Rady Ministrów

27. 30.11 1949. Baran Stanisław, pracownik Ministerstwa Finansów, złożył przyjęty do realizacji projekt, dotyczący wydawania przez CRZZ przeglądu ustaw i zarządzeń, dotyczących świata pracy.

28. 23.8 1950. Cereмуżyńska Halina, pracowniczka Narodowego Banku Polskiego — Oddział w Siedlcach, zgłosiła projekt usprawnienia systemu ekspediowania poczty, umożliwiającą szybką wysyłkę korespondencji.

29. 22.4 1950. Dudek Walter, pracownik Chorzowskiej Wytwórni Konstrukcji Stalowych w Chorzowie, zaprojektował wprowadzenie teczek skoroszytowych o przedłużonych wąsach i poszerzonych grzbietach zamiast segregatorów.

30. 5.8 1950. Ginter Stefan, pracownik Radiofonizacji Kraju, złożył projekt, dotyczący oszczędności bibułek i spinaczy biurowych, który przyjęto jako materiał do wydania zarządzenia o oszczędzaniu materiałów biurowych.

31. 15.3 1950. Gostkowski Zygmunt, pracownik Ministerstwa Finansów, złożył przyjęty do realizacji projekt wprowadzenia w urzędach i instytucjach wiecznych piór zamiast dotychczasowych utensyliów biurowych (obsadki, kałamarze, podstawki, bibularze itp.).

32. 7.9 1950. Hoppe Paweł, pracownik Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni, złożył projekt w sprawie wzorów uchwał prezydiów rad narodowych, który został przyjęty jako materiał do opracowania wytycznych o sporządzaniu protokółów z posiedzeń prezydiów rad narodowych.

33. 29.1 1950. Kołodziejki Konstanty, pracownik Urzędu Celnego Szczecin-Gumieńce, złożył projekt modyfikacji niektórych postanowień w sprawie wystawiania zaświadczeń na przywóz pieniędzy i walorów dla osób przekraczających granicę Państwa, przyjęty jako materiał do przygotowywanej zmiany ustawodawstwa dewizowego.

34. 11.4 1950. Kołpak Waclaw, zam. w Poznaniu, przy ul. Grodzkiej 83, złożył przyjęty do realizacji projekt wprowadzenia opaski oszczędnościowej do banknotów.

35. 18.3 1950. Kościółek Jan, pracownik Prezydium Rady Ministrów, złożył projekt w sprawie zdefiniowania pojęcia poszczególnych stanowisk administracyjnych i przywiązanych do nich zadań oraz wymaganych kwalifikacji, który przyjęto jako materiał do prac nad systemizacją stanowisk.

36. VII 1950. Kulcsza Wincenty, pracownik Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Zielonej Górze, złożył projekt usprawnienia sporządzania wykazów przy rozliczaniu się z kart mlecznych dla rodzin pracowników, który znalazł lokalne zastosowanie.

37. VII 1950. Kulcsza Wincenty, pracownik Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Zielonej Górze, złożył projekt podniesienia wydajności pracy sprzątarek, który wprowadzono w życie na terenie Prezydium z dobrymi wynikami.

38. 27.1 1950. Kuźnicki Witalis, zam. Wrocław-Leśnica, ul. Skoczylasa 25, złożył projekt usprawnienia gospodarki samochodami służbowymi, przyjęty jako materiał do uregulowania tej kwestii.

39. 19.5 1950. Langowa Waleria, pracowniczka Ministerstwa Leśnictwa, zgłosiła projekt usprawnienia przesyłek poufnych, który spowodował zmianę punktu 25 instrukcji o postępowaniu z aktami poufnymi na terenie resortu leśnictwa.

40. IX 1950. Leśniewski Jan, pracownik 2 Oddziału Wydziału Finansowego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku, złożył przyjęty do realizacji projekt sporządzenia wzoru protokołu kontroli księgi podatkowej Nr 11.

41. VI 1950. Mandat Leonard, pracownik Wydziału Finansowego Prezydium WRN w Bydgoszczy, złożył projekt ewidencji przyrządów narzędzi m.ernicznych i sprzętu technicznego do użytku nadzoru skarbowego, który przyjęto do wykorzystania jako materiał przy zmianie systemu prowadzenia inwentarza narzędzi miernicznych przez służbę nadzoru skarbowego.

42. VI 1950. Mariańska Stanisława, pracowniczka Ministerstwa Górnictwa, zgłosiła projekt sporządzania jednocześnie dwu klisz „Ormig“ przez kalkę na maszynie do pisania.

43. X 1949. Mieszkowski Romuald, zam. Piechowice pow. Jelenia Góra, ul. Szkolna 217a, zgłosił przyjęty do realizacji projekt usprawnienia rejestracji samochodów przez decentralizację uprawnień władz.

44. IX 1950. Młgał Jadwiga, pracowniczka 6 Oddziału Wydziału Finansowego Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, zgłosiła przyjęty do realizacji projekt uproszczenia prac związanych z uzgadnianiem rejestrów wymiarowych przez uwidocznianie w karcie kontowej pozycji rejestru wymiarowego.

45. IX 1949. Mikołajunas Antoni, pracownik gminy Podgrodzie Kaliskie, zracjonalizował przeprowadzanie bieżącej kontroli rachunkowej wykonania budżetów samorządowych.

46. 13.2 1950. Mikołajunas Antoni, pracownik gminy Podgrodzie Kaliskie, złożył przyjęty do realizacji projekt fotografii do legitymacji urzędowych z białym miejscem na odcisnięcie pieczęci.

47. XII 1950. Miller Antoni, pracownik Huty „Batory“ w Chorzowie, spowodował wydanie zarządzenia o unikaniu przechowywania w składnicach akt w segregatorach, przez co zwalnia się dużo segregatorów do prac bieżących.

48. X 1949. Miller W., pracownik Ministerstwa Kultury i Sztuki, spowodował uproszczenie pracy w wystawianiu asygnat, wzgl. zleceń wypłat (przelewów).

49. IV 1950. Niemczyk Leon, pracownik Oddziału Rewizyjnego Wydziału Finansowego Prezydium WRN w Bydgoszczy, przedstawił projekt zmiany protokółów kontroli ksiąg dla sektora państwowego, upraszcza-

jący pracę buchalterów-rewidentów. Projekt wprowadzono w życie.

50. 3.3 1950. Bruner Jarosław i Nowicki Józef, pracownicy Wydziału Finansowego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, zgłosił projekt miesięcznego planu pracy i szkolenia lustratorów społecznych, który spowodował wydanie zarządzenia w sprawie miesięcznych planów pracy lustratorów społecznych.

51. 25.6 1950. Ostaszewicz Nikodem, pracownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów, zgłosił projekt instrukcji o wprowadzeniu podręcznych zbiorów normatywów, przyjęty jako materiał do opracowywanego problemu wydawania, rozpowszechniania i przechowywania przepisów normatywnych.

52. XII 1949. Pałka Antoni, pracownik 1 Oddziału Wydziału Finansowego Prezydium WRN w Poznaniu, zracjonalizował postępowanie przy likwidacji podatku od nabycia praw majątkowych.

53. 24.4 1950. Pienko Edward, pracownik Państwowego Zarządu Wodnego w Szczecinie, zgłosił projekt centralizacji zamówień na druki, przyjęty jako materiał do prowadzonych prac nad centralizacją gospodarki drukami.

54. XI 1949. Pudłowski Mieczysław, pracownik Ekspedycji Towarowej PKP w Zielonej Górze, spowodował uproszczenie trybu postępowania przy przesyłkach całowagonowych.

55. 11.XI 1949. Rzeczycki Felicjan, pracownik finansowy z Torunia, zgłosił projekt uproszczonego systemu eliminowania kart ze zbioru, zmniejszający koszty nakładu i rozmiaru kart i umożliwiający większe zróżnicowanie branż przy mniejszej ilości dziurek w kartach. Projekt został przyjęty jako materiał do rozpracowywanego problemu kart z oznacznikami dziurkowanymi.

56. IV 1949. Sawicki Franciszek, pracownik Prezydium Rady Ministrów, zgłosił projekt zorganizowania centralnego ośrodka zaopatrywania urzędów, instytucji i przedsiębiorstw w druki, materiały i pomoce biurowe. Projekt został zrealizowany 29.7 1950 r. uchwałą Rady Ministrów.

57. V 1950. Smoleń Jan, sędzia w Cieszynie, zgłosił projekt prowadzenia jednolitego systemu kontroli nad wykonaniem kar pozbawienia wolności przez prowadzenie odpowiedniej księgi pomocniczej.

58. IV 1950. Sławiński Adam, pracownik Prezydium Rady Ministrów, zgłosił projekt usprawnienia sposobu budżetowania wydatków na eksploatację samochodów. Dotychczas kredyty na eksploatację ustalano ryczałtowo. Obecnie kredyty ustala się indywidualnie na każdy pojazd z uwzględnieniem litrażu, ogumienia, remontów itp. Zrealizowany projekt daje roczne oszczędności około 72 miliony złotych.

59. V 1950. Smoleń Jan, sędzia w Cieszynie, zgłosił projekt zmiany art. 346 i 384 kodeksu postępowania karnego celem usunięcia możliwości dwójakiej interpretacji powołanych artykułów przez sądy.

60. V 1950. Smoleń Jan, sędzia w Cieszynie, zgłosił projekt zmniejszenia dotychczasowego formularza postanowienia o przyznaniu prawa ubogich oraz używania odpowiedniego stempla do wydawania przez sądy szablonowych zarządzeń lub postanowień, co zaoszczędzi czasu pracy personelu sądowego, przyspieszy tok spraw i zmniejszy zużycie materiałów kancelaryjnych.

61. 30.11 1949. Ziółek Aleksander, pracownik Wydziału Finansowego w Warszawie, zgłosił projekt zlikwidowania druku Nr 182 „zaświadczenie ksiąg“ i drukowania jego treści na okładce ksiąg podatkowych.

62. III 1950. Tuczapski Jan, pracownik Wydziału Finansowego w Rzeszowie, zgłosił projekt, dotyczący rachunkowości i kontroli obrotów sum obrotowych. Projekt zrealizowało Ministerstwo Finansów zarządzeniem z dnia 23.5 1950 r. (Dz. Urz. Min. F.n. Nr 15, poz. 95).

63. 18.2 1950. Starczewski Jan, pracownik Prezydium Rady Ministrów, zgłosił projekt połączenia redakcji i administracji „Dziennika Ustaw“ z redakcją i administracją „Monitora Polskiego“. Zrealizowanie projektu dało możliwość pełnego wykorzystania aparatu technicznego, usprawniło pobór należności z tytułu prenumeraty, zmniejszyło personel.

64. 22.4 1950. Węgrzecki Mieczysław i mgr Lang Zygmunt, pracownicy Ministerstwa Górnictwa, zgłosili projekt zastosowania przebitki do dziennika podawczego.

65. 15.6 1950. Waluś Władysław, pracownik sądu w Belsku, zgłosił projekt wprowadzenia w sądach pieczętki celem poświadczania stronom obecności w sądzie i godziny opuszczenia sądu. Zrealizowany projekt skraca czynnici poświadczania do kilku sekund.

66. VIII 1950. Sługocki Kazimierz, pracownik Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Dąbrowie Tarnowskiej, zgłosił projekty: 1) zmiany trybu wydawania zaświadczeń na drobne imprezy, 2) opracowania rozdziałnika „Dziennika Ustaw“ i „Monitora Polskiego“ dla potrzeb prezydiów rad narodowych.

67. 16.6 1950. Ziółek Aleksander, pracownik Wydziału Finansowego w Warszawie, zaprojektował, aby unieważnione pieczętki kauczukowe nie były niszczone całe, lecz tylko część część kauczukowa. Natomiast oprawka drewniana powinna być wykorzystana do wykonania nowych pieczętek.

68. 26.6 1950. Szulc Waclaw, sędzia w Śremie, zgłosił projekt uregulowania załatwiania przez sądy wzajemnych odezwo (rekwizycji), przez co zostało przyspieszone załatwianie spraw w sądach.

69. 22.3 1950. Śledziwski Waclaw, pracownik Wydziału Finansowego we Wrocławiu, zaprojektował zmianę formy prowadzenia terminarza 31-teczkowego na terminarz, prowadzony w formie wykazu na okres roczny

70. 17.3 1950. Teodorowicz Waclaw, pracownik Wydziału Finansowego we Wrocławiu, zgłosił projekt zmiany Instrukcji Organizacyjnej odnośnie: 1) wystawiania karty ewidencyjnej również w przypadku skazania za wykroczenia osoby nie będącej podatnikiem i nadawania karcie kontowej numeru karty ewidencyjnej, oraz 2) zaniechania zakładania kart kontowych na grzywny i kary tylko na 1 rok i przejścia na karty, prowadzone przez szereg lat (możliwość recydywy).

71. IX 1950. Szaryk Karol, pracownik Wydziału Finansowego w Gdańsku, zgłosił projekt nowego wzoru obwieszczenia o licytacji, który w przypadku niedojścia do skutku licytacji w pierwszym terminie likwiduje konieczność ponownego rozpisywania terminu licytacji.

72. 20.4 1950. Starczewski Jan, pracownik Prezydium Rady Ministrów, zgłosił projekt zmiany trybu tworzenia przedsiębiorstw państwowych oraz wyodrębnienia rejestru przedsiębiorstw państwowych.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.“ wskazuje, że na guje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego

skrót „Pierw.“ umieszczona jest data, od jakiej liczy się zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługującym w innym kraju, należącym do Związku.

Nr Rej. 35427. 4.4 1951. Pierw. 15.5 1950. Fa Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Len“, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Kamienna Góra. Wytwórnia przędzy lnianej, pakulanej, konopnej oraz tkanin. Towary: tkaniny lniane, przędza lniana, konopna i pakulana.

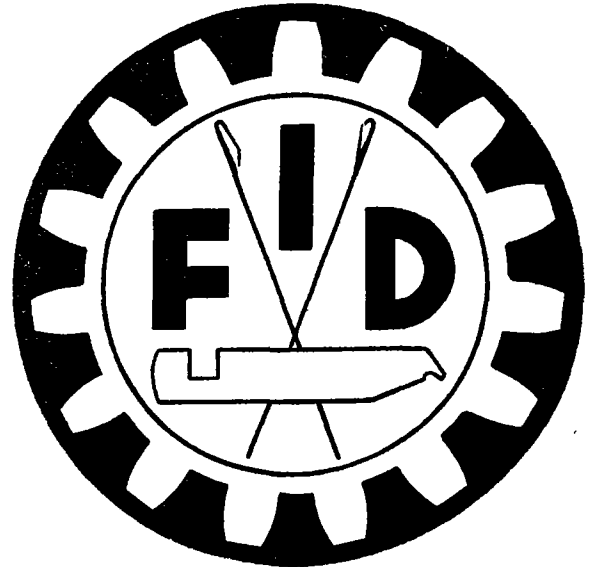
Ochronę znaku zastrzeżono w następującym zestawieniu kolorów: rysunek osnowy w kolorze białym lub złotym, umieszczony w kole czarnym lub niebieskim.

Nr Rej. 35428. 4.4 1951. Pierw. 26.4 1950. Fa Gdańskie Zakłady Przemysłu Pasmanteryjnego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Gdańsk - Sianki. Wytwórnia artykułów pasmanteryjnych; Towary: gumy do wciągania i podwiązkowe, taśmy jedwabne i bawełniane, sznury meblowe i dekoracyjne, frendzle do firanek.

Nr Rej. 35429. 4.4 1951. Pierw. 23.9 1950. Fa Fabryka Igieł Dziewiarskich, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź. Wytwórnia igieł dziewiarskich, pla-

tyn, lamel i sprężyn. Towary: igły dziewiarskie, platyny, lamele, sprężyny.

Zastrzega się ochronę znaku w kolorach: czarnym, złotym i białym.

Nr Rej. 35430. 4.4 1951. Pierw. 16.5 1950. Fa Grasso's Machinefabrieken's-Hertogenbossche Machinefabriek N. V. 's-Hertogenbosch (Niderlandy). Wytwórnia maszyn chłodniczych i instalacji chłodniczych. Towary: chłodzarki i maszyny chłodnicze, maszyny do urządzeń chłodniczych, sprężarki, maszyny do wyrobu masła i margaryny i osprzęt do nich.

Grasso

Nr Rej. 35431. 4.4 1951. Pierw. 9.5 1950. Fa Sandoz A. G. Bazyleja (Szwajcaria). Fabryka produktów chemicznych. Towary: lekarstwa, produkty chemiczne dla przemysłu do celów higienicznych i naukowych, preparaty farmaceutyczne i artykuły drogeryjne.

PLEXONAL

Nr Rej. 35432. 4.4 1951. Pierw. 9.5 1950. Fa Imperial Chemical (Pharmaceuticals), Limited. Londyn (W, Brytania). Fabryka chemiczna. Towary: środki farmaceutyczne do użycia dla ludzi i zwierząt.

AVLOPROCIL

Nr Rej. 35433—35434. 4.4 1951. Pierw. 2.11 1949. Fa Gramofonové závody, národní podnik, Praga (Czechosłowacja). Wytwórnia i sprzedaż płyt gramofonowych, głośnikowych, akustycznych i elektrycznych przyrządów reprodukcyjnych, jak również ich części składowych i dodatków. Towary: płyty gramofonowe.

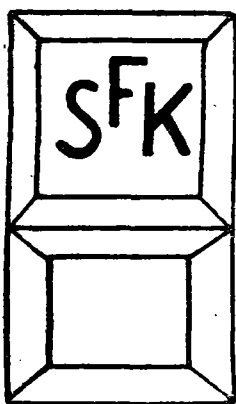
nr 35433

KEYNOTE

nr 35434

MERCURY

Nr Rej. 35435. 4.4 1951. Pierw. 6.11 1950. Fa Starobielska Fabryka Kos, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wapienica k/Bielska. Wytwórnia kos. Towary: kosy żniwiarskie, ogrodowe i leśne.

Nr Rej. 35436. 5.4 1951. Pierw. 27.3 1950. Fa Państwowe Zakłady Szpilek, Okuć i Przyborów Tkackich. Świdnica. Wytwórnia szpilek, okuć i przyborów tkackich. Towary: igły techniczne, grzebienie, belki czesarkowe oraz inne artykuły iglarskie, rozponki do krosien, okucia do cevek tekstylnych oraz różnego rodzaju przybory tkackie.

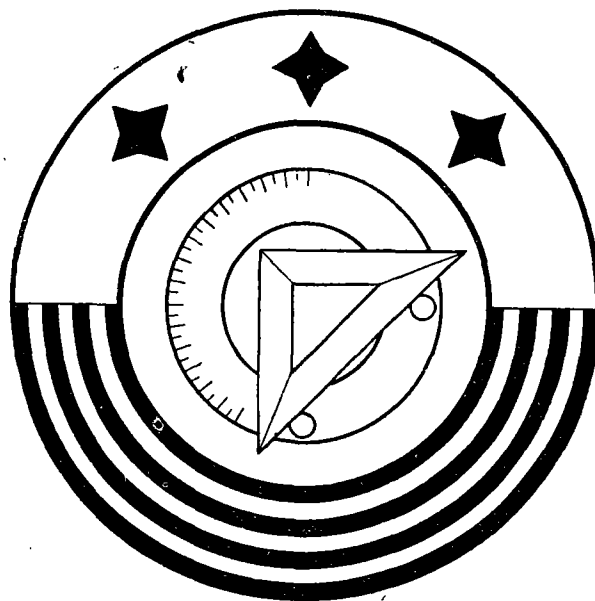
Świdnicka Wytwórnia Igiel Technicznych
Świdnica ul. Bystrzycka 7.

Nr Rej. 35437. 5.4 1951. Pierw. 30.5 1950. Fa Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farmaceutycznego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa. Wytwórnia artykułów farmaceutycznych. Towary: preparaty farmaceutyczne.

FELLOGEN

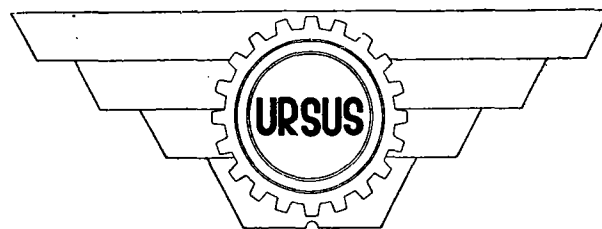
Nr Rej. 35438. 5.4 1951. Pierw. 29.8 1950. Fa Fabryka Wyrobów Metalowych im. Juliana Marchlewskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Ostrów Wlkp. Wytwórnia stołów kreślarskich z prostowodami, turbinok oświetleniowych do parowozów, wag zbożowych i przyrządów do ogrzewania wagonowego. Towary: stoły kreślarskie z prostowodem, turbinki oświetleniowe do parowozów, wagi zbożowe, urządzenia do ogrzewania wagonowego.

Nr Rej. 35439. 5.4 1951. Pierw. 25.4 1950. Fa Zakłady Biologiczno - Farmaceutyczne P. I. W. „Drwalew”. Drwalew, poczta Chynów, pow. grójecki. Wytwórnia leków weterynaryjnych i ludzkich. Towary: kapsułki przeciwcierobacze dla koni, psów, bydła i owiec.

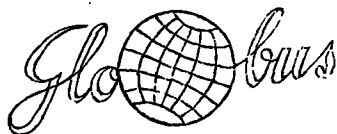
Equivermina

Nr Rej. 35440. 5.4 1951. Pierw. 20.4 1950. Fa Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. „Ursus” k/Warszawy. Wytwórnia traktorów i części traktorów. Towary: traktory i części metalowe do traktorów.

Zastrzega się ochronę znaku w kolorze stalowym, a napisu „Ursus” w kolorze czerwonym.

Nr Rej. 35441. 5.4 1951. Pierw. 5.12 1950. Fa Fabryka Pił i Narzędzi, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wapienica k/Bielska. Wytwórnia wszelkiego rodzaju pił do drzewa i do metali. Towary: piły poprzeczne, trakowe, tarczowe, trackie i do łożu, grzbietnice, otwornice, płatnice, zasuwnice, poprzeczne jednoręczne, do metalu jednostronne, dwustronne szynowe, maszynowe i piłki ze stali szybko tnące.

Nr Rej. 35442. 5.4 1951. Pierw. 1.12 1950. Fa Odlewnia Żeliwa Ciągłego i Wytwórnia Łączników, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione (Zakład Nr 2). Zawiercie. Wytwórnia odlewów żeliwnych i łączników do rur gazowych i wodociagowych. Towary: łączniki do rur gazowych i wodociagowych.

FZ

Nr Rej. 35443. 5.4 1951. Pierw. 1.12 1950. Fa Odlewnia Żeliwa Ciągłego i Wytwórnia Łączników, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione (Zakład Nr 1). Zawiercie. Wytwórnia odlewów żeliwnych oraz łączników do rur gazowych i wodociagowych. Towary: łączniki do rur gazowych i wodociagowych.

EE

Nr Rej. 35444. 7.4 1951. Pierw. 15.5 1950. Fa Rybnicka Fabryka Wyrobów Metalowych „Huta Silesia“, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Rybnik, wojew. katowickie. Wytwórnia wyrobów z blachy: emaliowanych, ocynkowanych, lakierowanych, aluminiowych, pieców kąpielowych, gaśnic oraz walcownia blach cienkich. Towary: emaliowane naczynia gospodarskie z cienkiej blachy.

Nr Rej. 35445—35449. 7.4 1951. Pierw. 15.5 1950. Fa Rybnicka Fabryka Wyrobów Metalowych „Huta Silesia“, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Rybnik, wojew. katowickie. Wytwórnia wyrobów z blachy: emaliowanych, ocynkowanych, ocynowanych, lakierowanych, aluminiowych, pieców kąpielowych, gaśnic oraz walcownia blach cienkich. Towary: gaśnice.

nr 35445

Towary: piece kąpielowe.

nr 35446

NEPTUN

Towary: emaliowane naczynia gospodarskie (z grubej blachy).

nr 35447

Towary: latarnie wiatroodporne.

nr 35448

JUPITER 1

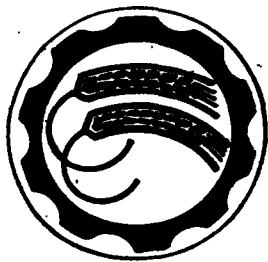
nr 35449

JUPITER 0

Nr Rej. 35450. 16.4 1951. Pierw. 28.6 1950. Fa „Papexport“ Centrala Eksportowo - Importowa, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa. Eksport i import wyrobów papierniczych i artykułów biurowych. Towary: celuloza papiernicza, makulatura, tomofoń, wytwory papiernicze, papiery techniczne specjalne, przetwory papiernicze, artykuły i materiały piśmienne i biurowe.

Nr Rej. 35451. 16.4 1951. Pierw. 22.11 1950. Fa Słupska Fabryka Narzędzi Rolniczych, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Słupsk, wojew. koszalińskie. Wytwórnia narzędzi rolniczych do uprawy gleby. Towary: plugi ciągnikowe i konne, ramy podorywkowe ciągnikowe, kultywatory ciągnikowe, skaryfikatory, brony talerzowe, wpyielacze ręczne i włóki.

Nr Rej. 35452. 16.4 1951. Pierw. 10.6 1950. Fa Albion Motors Limited. Scotstoun, Glasgow (W. Brytania). Wytwórnia samochodów. Towary: samochody i inne pojazdy.

ALBION

Nr Rej. 35453. 16.4 1951. Pierw. 24.6 1950. Fa Państwowa Fabryka Sztucznego Włókna-Nr 7. Jelenia Góra. Wytwórnia włókien z masy sztucznej. Towary: włókna i masy sztuczne, w szczególności przędza pończosznicza, włókno cięte, przędza łączona, żyłka rybacka, żyłka szczotkarska, odpadki masy sztucznej.

STEELON-WYRÓB KRAJOWY

Nr Rej. 35454—35455. 17.4 1951. Pierw. 21.11 1950. Fa Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego. Warszawa. Wytwórnia instrumentów i artykułów muzycznych oraz sprzedaż tych przedmiotów. Towary: płyty gramofonowe oraz igły gramofonowe.

nr 35454

MUZA

Towary: pianina i fortepiany.

nr 35455

CALISIA

Nr Rej. 35456. 17.4 1951. Pierw. 14.9 1950. Fa Zakłady Przemysłu Pasmanteryjnego im. Stefana Lenartowskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź. Wytwórnia taśm i wstążek jedwabnych, bawełnianych plecionych i tkanych. Towary: sznurowadła, tressa jedwabna, taśma bawełniana pleciona, ozdobna, konfekcyjna, spodniowa, introligatorska, izolacyjna, lica jedwabna, guma

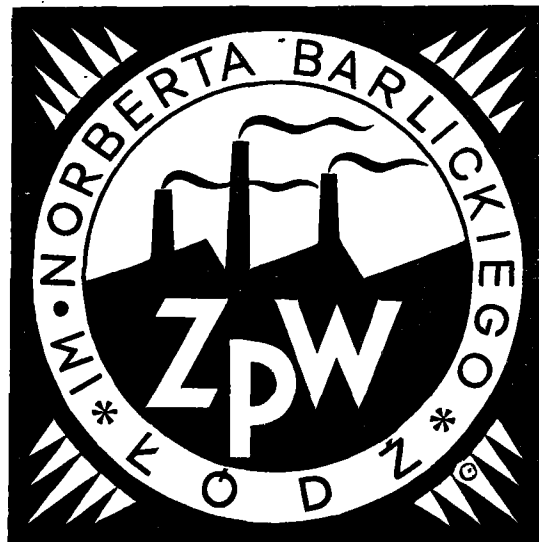
do wciągania, koronki bawełniane, knoty plecione, koszulki izolacyjne, kordonek rybacki, wstążki rypsowe, taftowe, ramiączka, lamówka, gurt jedwabny.

Nr Rej. 35457. 17.4 1951. Pierw. 10.11 1950. Fa Górnośląskie Zakłady Budowy Maszyn „Zgoda”, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Świętochłowice. Wytwórnia maszyn.

Nr Rej. 35458. 17.4 1951. Pierw. 20.5 1950. Fa Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Norberta Barlickiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź. Wytwórnia materiałów wełnianych. Towary: materiały wełniane przeznaczone na eksport.

Nr Rej. 35459. 17.4 1951. Pierw. 23.8 1950. Fa Hoover, Limited, Greenford (W. Brytania). Wytwórnia maszyn, przyrządów i aparatów do gospodarstwa domowego. Towary: maszyny do prania odzieży, silniki elektryczne, elektryczne maszyny do układania włosów, elektryczne maszyny do froterowania, zaciągania i cyklizowania podłóg, żelazka elektryczne, elektryczne maszyny do prasowania, mieszadła elektryczne, elektryczne maszyny do wyrobu masła, kuchenne maszyny i przyrządy napędzane silnikami elektrycznymi, maszyny do mycia naczyń, włącznie z maszynami do mycia szkła, maszyny chłodnicze, elektryczne maszyny do golenia poduszki elektryczne, sączki elektryczne, elektryczne urządzenia do suszenia odzieży, elektryczne przyrządy do wyrobu grzanek, elektryczne ogrzewacze pokoi, elektryczne przyrządy do suszenia włosów, wentylatory elektryczne, piece elektryczne, elektryczne piece kuchenne, elektryczne ogrzewacze wody, części wymienionych maszyn, przyrządów i aparatów, wszelkie elektryczne urządzenia do gospodarstwa domowego, elektryczne patelnie.

HOOVER

Nr Rej. 35460. 17.4 1951. Pierw. 9.11 1950. Fa Cepede Centrala Importowo-Eksportowa Przemysłu Drzewnego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa. Handel wyrobami drzewnymi. Towary: wyroby drzewne wszelkiego rodzaju.

Nr Rej. 35461—35462. 17.4 1951. Pierw. 1.8 1950. Fa Zakład H 2 — Fabryka Chemiczna, Gniezno. Wytwórnia produktów chemicznych, środków barwiących, farb, lakierów. Towary: farby wszelkiego rodzaju, farby malarskie i drukarskie, barwniki, lakiery, laki, garbniki, pokosty, barwniki i farbki do barwienia i drukowania wszelkiego rodzaju tkanin i materiałów włóknistych, farbki i barwniki do skór, futer, futerek, farbki malarskie, akwarele, środki apreturowe, środki chemiczne wszelkiego rodzaju do celów technicznych, rolniczych, naukowych i pokrewnych, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia i przeciw rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników, środki lecznicze, higieniczne, dentystryczne, dezynfekcyjne, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe perfumery, kosmetyki wszelkiego rodzaju, środki toaletowe, mydła, mydła do mycia, mydła do prania, mydła techniczne, wszelkiego rodzaju żywice, smoła, terpentyna, wosk, pasty do obuwia, kleje, środki do prania, krochmal.

nr 35461

TECZA

Towary: wszelkiego rodzaju farbki i barwniki do barwienia tkanin, laki garbniki, farby, farby malarskie i drukarskie, farbki do drukowania tkanin, wszelkie środki chemiczne do barwienia i apreturowania, jak i odbarwienia

tkanin i wszelkiego rodzaju materiałów włóknistych, jak filc, włóknistych materiałów prasowanych oraz akwarele, farbki do malowania.

nr 35462

Ochronę znaku zastrzeżono we wszelkich kolorach oraz ich zestawieniach.

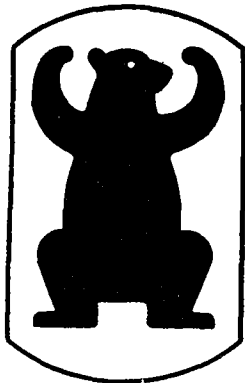
Nr Rej. 35463. 30.4 1951. Pierw. 19.5 1950. Fa Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Józefa Magi, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Bielsko. Wytwórnia materiałów wełnianych zgrzebnych i czesankowych. Towary: materiały wełniane, zgrzebne i czesankowe.

Nr Rej. 35464. 30.4 1951. Pierw. 13.3 1951. Fa Zakłady Biologiczne - Farmaceutyczne P.I.W. Drwałew, pow. grójecki. Wytwórnia leków weterynaryjnych i ludzkich. Towary: wyciąg z secale corn. do zastrzyków.

BIOSECAL

Nr Rej. 35465. 30.4 1951. Pierw. 28.6 1950. Fa Cieszyńskie Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Cieszyn, wojew. katowickie. Wytwórnia artykułów dziewiarskich. Towary: kaffaniki, czapeczki, opaski higieniczne, śpioszki, pulowierki dziecięce, spodenki kąpielowe, getry piłkarskie, pajacyki, rajtuzy oraz rękawiczki.

Ochronę znaku zastrzeżono w kolorze czarnym.

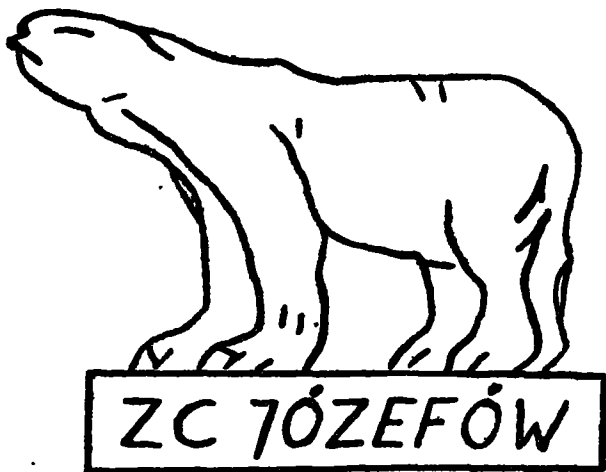
Nr Rej. 35466. 30.4 1951. Pierw. 25.1 1951. Fa Państwowa Fabryka Czekolady „Fr. Fuchs“. Warszawa. Fabryka czekolady. Towary: wyroby cukiernicze.

SYRENA

Nr Rej. 35467. 30.4 1951. Pierw. 27.3 1950. Fa Huta Stalowa Wola, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Stalowa Wola. Wytwórnia wyrobów metalowych i maszyn.

Nr Rej. 35468. 30.4 1951. Pierw. 6.2 1951. Fa Zakłady Ceramiki „Józefów“. Czeladź. Wytwórnia fajansu sanitarnego i płytek ściennych. Towary: fajans sanitarny, zwłaszcza miski klozetowe, umywalki, zbiorniki płuczące, bidety, pisuary, zmywaki, zlewy, galanteria fajansowa, płytki ścienne.

Nr Rej. 35469. 30.4 1951. Pierw. 28.10 1950. Fa Laboratorium Chemiczno-Kosmetyczne „Halina“. Kraków. Wy-

twórnia artykułów perfumeryjno-kosmetycznych. Towary: krem przeciw piegom.

**WYTWÓRNIA ZIEMI KRAKÓW
SINTOLIS**

Krem „Olympia“ przeciw piegom stosować należy w każdym wypadku celom ochronnym przeciw + plam słonecznym. Krem nasz zawiera kamforę, tlenek ołowiu i cynamon.

Wytwarzajcie się na zdrowy sposób. Wykorzystajcie siły natury. Wykorzystajcie siły natury. Wykorzystajcie siły natury.

SPOSÓB UŻYCIA.
Krem należy nakładać cienką warstwą na czystą skórę. W razie potrzeby można powtórzyć aplikację. Wskazywać należy na skórę przed i po wyjściu na słońce. Wskazywać należy na skórę przed i po wyjściu na słońce.

SPOSÓB UŻYCIA.
Krem należy nakładać cienką warstwą na czystą skórę. W razie potrzeby można powtórzyć aplikację. Wskazywać należy na skórę przed i po wyjściu na słońce. Wskazywać należy na skórę przed i po wyjściu na słońce.

KREM SPECJALNY PRZECIW PIEGOM OLYMPIA KRAKÓW
LAB. CHEM. KOSM. HALINA S. J. KONOPKA

KREM SPECJALNY PRZECIW PIEGOM OLYMPIA KRAKÓW
LAB. CHEM. KOSM. HALINA S. J. KONOPKA

Wytwarzajcie się na zdrowy sposób. Wykorzystajcie siły natury. Wykorzystajcie siły natury. Wykorzystajcie siły natury.

Krem nasz zawiera kamforę i dzięki temu odzwierał wyjątkowość. Wskazywać należy na skórę przed i po wyjściu na słońce.

MARKA OCHR. HALINA

Nr Rej. 35470. 30.4 1951. Pierw. 21.10 1950. Fa Fabryka Porcelany „Cmielów“. Cmielów, wojew. kielecki. Wytwórnia wyrobów porcelanowych. Towary: porcelana stołowa biała i dekorowana, drobny sprzęt instalacyjny, porcelana laboratoryjna.

Nr Rej. 35471. 30.4 1951. Pierw. 7.7 1950. Fa Wytwórnia Chemiczno-Kosmetyczna „Cherys“ właśc. Jędrzejczak Marian, Szczepański Roman i Żółtowski Karol. Warszawa. Wytwórnia artykułów perfumeryjnych. Towary: wyroby perfumeryjne, kosmetyki, mydła toaletowe oraz inne środki toaletowe.

CHERYS

Nr Rej. 35472. 15.5 1951. Pierw. 25.4 1950. Fa Zakłady Biologiczno-Farmaceutyczne P.I.W. Drwalew. Drwalew, pow. grójcecki, poczta Chynów. Wytwórnia leków weterynaryjnych i ludzkich. Towary: serowakcylna wielowarstwowa do stosowania leczniczego i zapobiegawczego przy chorobach wychowu świń.

SUIFORIN

Nr Rej. 35473. 15.5 1951. Pierw. 17.6 1950. Fa Gdańskie Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego im. Bohaterów Westerplatte, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Gdańsk - Oliwa 5. Wytwórnia artykułów dziewiarskich i pończoszniczych. Towary: bielizna damska, męska i dziecięca.

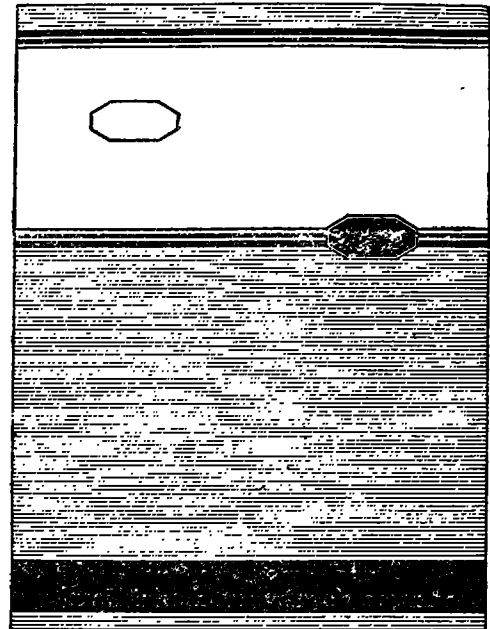
Ochronę znaku zastrzeżono w kolorach: żagłówek czarna na białym tle.

Nr Rej. 35474. 15.5 1951. Pierw. 1.6 1950. Fa Głubczyckie Zakłady Przemysłu Dżewiarskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Głubczyce. Wytwórnia wyrobów dżewiarsko-pońszoszniczych. Towary: bezrękawniki damskie i męskie, rękawiczki, reformy damskie, golfy męskie, blezery damskie, sukienki dzieciece, ubranka dzieciece, getry piłkarskie, patentki dzieciece, skarpety męskie, narcziarskie, myśliwskie, szale męskie, ramiączka matowe.

Zastrzega się ochronę znaku w kolorach: obwód owalu i kłos jasno-pomarańczowy, pole białe, sierp czarny.

Nr Rej. 35475. 15.5 1951. Pierw. 28.8 1950. Fa Abbott Laboratories. North Chicago, stan Illinois (St. Zjedn. Ameryki). Wytwórnia środków leczniczych i chemicznych. Towary: chemikalia różnego rodzaju, lekarstwa, wyroby farmaceutyczne, terapeutyczne dodatki dietetyczne, antyseptyki, środki bakteriobójcze, produkty biologiczne i bakteriologiczne zarówno do użytku ludzkiego jak i weterynaryjnego w postaci zwykłych preparatów do stosowania doustnego, pozajelitowego lub lekainego, takich jak roztwory, tinktury, syropy, eliksiry, ekstrakty lecznicze, ekstrakty płynne, proszki, zawiesiny, powięzzone lub niepowięzzone tabletki i pigułki, cukierki lecznicze, wypionione twarde lub miękkie kapsułki, sterylizowane roztwory amputkowe, sterylizowane roztwory lub zawiesiny w fiołkach, sterylizowane proszki w amputkach, płynne lekarstwa do użytku zewnętrznego, płyny do wcierania, pasty, żele, maści, płyny do rozpylania, kremy, czopki, środki do zabijania pelzaków, środki przeciwbólowe i usmierzające ból, środki zmniejszające popęd piciowy, środki znieczulające, środki zobojętniające, środki czerwopędne, środki przeciwko anemii i pobudzające wytwarzanie krwi, środki powstrzymujące krzepnięcie, środki przeciwko przekrwieniu, odtrutki do trucizn zawierających arszenik i metale ciężkie, środki przeciwko dyzenterii, środki przeciwko rzeżączce, środki przeciwko malarii, środki przeciwko miesiaczce, środki przeciwgorączkowe, środki przeciwydzielinowe, antyseptyki i środki bakteriobójcze, środki przeciwko reumatyzmowi, środki przeciwko spazmowi, środki przeciwko kile, środki pobudzające popęd piciowy, środki ściągające, samodzielne środki pobudzające, środki zapobiegające rozmnażaniu się bakterij, preparaty do terapii wapniowej, środki pobudzające serce i naczynia krwionośne, środki wiatropędne, środki przeciwko chorobom żółci, dilatatory wieńcowe, kosmetyczne kremy i płyny, środki odwaniające, środki napotne, środki pobudzające trawienie, leki moczopędne, środki pobudzające bóle porodowe, środki powodujące wymioty, środki wywołujące micsięczkę, środki usuwające strupy, preparaty do leczenia egzemy i chorób skórnych, środki wykrztuśne, środki grzybobójcze, preparaty hormonalne i gruczołowe, środki nasenne, środki przeciwko insektom, środki i leki przeczyszczające, środki pobudzające wytwarzanie leukocytów, środki do smarowania jelit, środki wywołujące zżewienie źrenic, środki rozszerzające źrenice, maści do leczenia oczu, ubrania ochronne lecznicze, środki uspokajające, środki pobudzające, środki zapobiegające porażeniom słonecznym, środki pobudzające wzrost tkanki, środki wzmacniające, środki eliminujące kwas moczowy, środki usuwające żyłaki, środki zwężające naczynia, środki rozszerzające naczynia, środki nośne np. nieczynne nośniki lub rozpuszczalniki środków terapeutycznych czynnych, preparaty witaminowe, preparaty kontrastowe do rentgenologii.

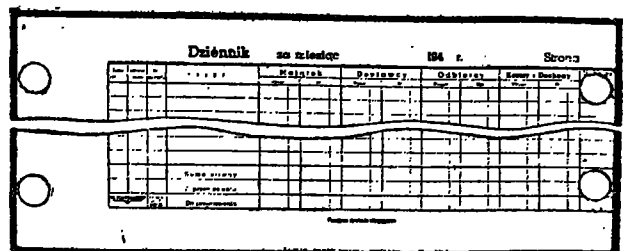

Nr Rej. 35476. 15.5 1951. Pierw. 17.4 1950. Fa Południowe Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Krosno”. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Krosno n/Wisłokiem. Wytwórnia tkanin lnianych i cakulanych. Towary: tkaniny prześcieradłowe, ręcznikowe, poszewkowe, ścierkowe, płótno krawieckie, płótno szare.

Ochronę znaku zastrzeżono w zestawieniu kolorów żółtego, białego i niebieskiego.

Nr Rej. 35477. 15.5 1951. Pierw. 27.12 1950. Fa Wiktor Ocieko. Warszawa. Wytwórnia aparatów do buchalterii przebitkowej oraz kart do teje księgowości. Towary: karty do księgowości, zwłaszcza przebitkowej, aparaty do księgowości przebitkowej, skrzynki kartotekowe, segregatory, formularze i druki biurowe.

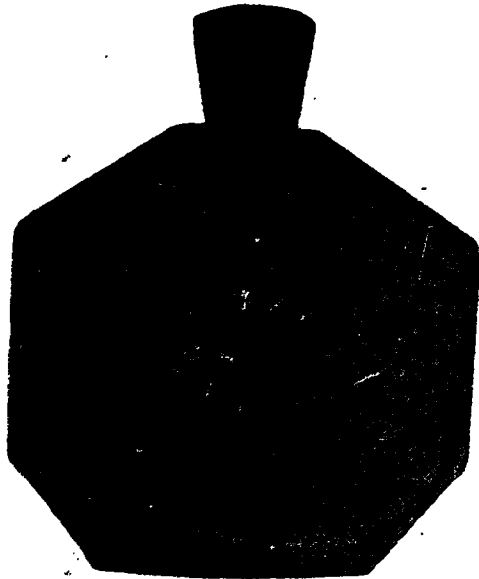

Znak towarowy stanowią cztery okrągłe pierścienie na czterech rogach karty buchalteryjnej. Zastrzeżono ochronę tych pierścieni we wszystkich kolorach, a zwłaszcza w kolorze czarnym, czerwonym, zielonym lub granatowym.

Nr. Rej. 35478. 15.5 1951. Pierw. 29.8 1950. Fa Fabryka Narzędzi Chirurgicznych, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Nowy Tomysł. Wytwórnia narzędzi chirurgicznych, stomatologicznych weterynaryjnych i aparatów lekarskich. Towary: narzędzia chirurgiczne, stomatologiczne i weterynaryjne; aparaty lekarskie.

Nr Rej. 35479. 15.5 1951. Pierw. 16.10 1950. Fa Mury Exportation, Société a Responsabilité Limitée. Paryż (Francja). Wytwórnia perfum, mydeł, szminek i przyborów toaletowych. Towary: perfumy, mydła toaletowe, szminki, przybory toaletowe.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku)

6390 — 6.7 1955	21212 — 28.3 1961
18307 — 24.6 1959	21356 — 25.4 1961
19818 — 24.4 1960	21360 — 25.4 1961
20766 — 29.12 1960	21506 — 28.5 1961
20774 — 29.12 1960	21790 — 28.8 1961
20839 — 8.1 1961	30869 — 31.1 1961
20841 — 8.1 1961	30870 — 31.1 1961
21010 — 18.2 1961	30934 — 11.3 1961
21127 — 14.3 1961	

ZMIANY W REJESTRZE

a) Nr Rej. 21948, 23439, 26902 — prawo z rejestracji znaków przepisane z firmy: „Fabryka Chemiczna Tukan pod Zarządem Państwowym” Poznań na firmę: „Poznańskie Fabryki Mydła, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione”, Poznań—Staroleka.

Nr Rej. 28303, 28304, 28306, 28307, 28308, 28309, 28311, 28312, 29253, 29476, 29791, 30287, 32376, 32713, 32782, 32994 — prawo z rejestracji znaków przepisane z firmy: „Chemiczna Fabryka Jan Kajewski dawn. Blask”, Poznań na firmę: „Poznańskie Fabryki Mydła, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione”, Poznań—Staroleka.

Nr Rej. 28343 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Fabryka Chemiczna Jan Kajewski dawn. Blask”, Poznań na firmę: „Poznańskie Fabryki Mydła, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione”, Poznań—Staroleka.

b) Na Rej. 35294 — nazwa firmy: „Gliwickie Zakłady Hutnicze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Huta „Kościszko” zmieniona na: „Huta Kościszko, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione”.

c) Nr Rej. 19879 — siedziba firmy: „Boston, stan Massachusetts (St. Zjedn. Am.)” zmieniona na „Hollywood, stan California (St. Zjedn. Amer.)”.

ODTWARZANIE REJESTRU

Na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 44—48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 341) oraz na podstawie odtworzonych akt spraw Urząd Patentowy R.P. wpisał do odtwarzanego rejestru znaków towarowych następujące znaki towarowe:

Nr Rej. 526. 20.6 1924. Fa Pabianickie Towarzystwo Akcyjne Przemysłu Chemicznego. Pabianice.

Nr Rej. 3319. 11.2 1925. Fa General Motors Corporation. Detroit, stan Michigan (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 6390. 6.7 1925. Fa Société Civile des Marques Guillon. Chateau-du Loir (Sarthe). (Francja).

Nr Rej. 6437. 8.7 1925. Fa Monroe Calculating Machine Company. Orange, stan New Jersey (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 6814. 29.7 1925. Fa General Motors Corporation. Detroit, stan Michigan (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 8282. 18.9 1925. Fa American Safety Razor Corporation. Brooklyn, stan New York (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 9191. 26.10 1925. Fa The Firestone Tire and Rubber Company. Akron, stan Ohio (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 9568—9569. 9.11 1925. Fa Joseph Dixon Crucible Company. Jersey City, stan New Jersey (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 9636. 11.11 1925. Fa Chocolat Suchard Société Anonyme. Neuchatel (Szwajcaria).

Nr Rej. 10229—10230. 7. 12 1925. Fa Chocolat Suchard Société Anonyme. Neuchatel (Szwajcaria).

Nr Rej. 10503. 19.12 1925. Fa The Borden Company. New York (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 10513. 19.12 1925. Fa Chocolat Suchard Société Anonyme. Neuchatel (Szwajcaria).

Nr Rej. 10870. 8.1 1926. Fa Chocolat Suchard Société Anonyme. Neuchatel (Szwajcaria).

Nr Rej. 13595. 8.10 1926. Fa E. I. du Pont de Nemours and Company. Wilmington, stan Delaware (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 20774. 29.12 1930. Fa Salubra A. G. Bazylija (Szwajcaria).

Nr Rej. 25265. 31.12 1934. Fa Allied Kid Company. Boston, stan Massachusetts (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 25690. 24.5 1935. Fa General Motors Corporation. Detroit, stan Michigan (St. Zjedn. Amer.).

Nr Rej. 25882. 16.7 1935. Fa The General Tire & Rubber Company. Akron, stan Ohio (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 27192. 22.8 1936. Fa Loew's Incorporated. Dover, stan Delaware (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 27204. 22.8 1936. Fa The Vellumoid Company. Boston, stan Massachusetts (St. Zjedn. Amer.).

CZĘŚĆ III

PRZEGLĄD WYNAŁAZCZOŚCI

Inż. ZBIGNIEW MUSZYŃSKI

KORZYSTAJMY RÓWNIEŻ Z CUDZYCH DOŚWIADCZEŃ

Właściwe korzyści z wynalazczości pracowniczej odnosi nasza gospodarka uspołeczniona nie z samego faktu dokonania wynalazku, udoskonalenia technicznego czy usprawnienia, lecz z ich możliwie szybkiego zastosowania i najszerszego rozpowszechnienia. Toteż troską Urzędu Patentowego R. P. jest możliwie szybkie dostarczenie właściwym ministerstwom z urzędu, a zainteresowanym centralnym zarządom przemysłu i zakładom pracy na ich żądanie opisów patentowych, opisów udoskonalień technicznych i usprawnień pracowniczych, umożliwiając również nabycie rocznych wykazów udzielonych patentów, wydając drukiem na łamach „Wiadomości Urzędu Patentowego“ wykazy wydanych świadectw na wzory użytkowe lub zdobnicze, wykazy zarejestrowanych udoskonalień technicznych i usprawnień pracowniczych.

Nie trzeba zapominać, że Urząd Patentowy R. P., będąc również wielką zbiornicą zagranicznych publikacji dotyczących wynalazczości, może oddziaływać bardzo poważnie na rozwój wynalazczości polskiej.

Jeżeli tak do tej pory nie jest, wina za ten stan rzeczy leży w pierwszym rzędzie po stronie naszych techników i inżynierów, którzy mimo wielokrotnego mówienia i pisania na temat konieczności wykorzystania w pracy zbiorów Urzędu Patentowego R. P., nie kwapią się do tej pracy, tak bardzo mogącej ułatwić im rozwiązywanie nowych zagadnień technicznych. Gdyby ten brak zainteresowania mógł możliwie szybko przeminąć, uniknęlibyśmy wielu takich przykrych przypadków, w których znaczna część naszego twórczego wysiłku idzie czasem na marne tyl-

ko dlatego, że przed przystąpieniem do rozpracowania jakiegoś poważnego, nowego problemu technicznego nasi wynalazcy nie zaznajamiają się ze zdobyczami innych państw na interesującym ich odcinku.

Stąd czasem zdarza się, że po długiej i uciążliwej pracy zgłaszając swój pomysł wynalazca spotyka się z odmową, umotywowaną brakiem nowości pomysłu.

Chcąc uniknąć takich przykrych rozczarowań, każde biuro konstrukcyjne winno zamawiać w Urzędzie Patentowym R. P. fotokopie wszystkich opisów patentowych danej klasy. Te odbitki fotograficzne stać się mogą cennym informatorem naszych inżynierów i techników oraz ich przewodnikiem w rozwiązywaniu wielu trudnych problemów technicznych.

Widząc jednak w tej chwili zbyt słabe zainteresowanie naszych inżynierów i techników dla spraw wynalazczości zagranicznej, przejawiające się niekorzystaniem z ogromnych zbiorów obcych opisów patentowych, udostępnionych również do osobistego wglądu zainteresowanym pracownikom uspołecznionych zakładów pracy w Urzędzie Patentowym R. P., tenże Urząd postanowił począwszy od niniejszego numeru publikować skróty najciekawszych opisów patentowych, wydawanych przez zagranicę.

W ten sposób Urząd Patentowy R. P. umożliwi zapoznanie się naszych inżynierów i techników z osiągnięciami technicznymi innych państw, w tym celu, aby zawarta w tych opisach nowa myśl techniczna stała się bodźcem dla naszych wynalazców do większego wysiłku twórczego, który w postaci jeszcze doskonalszych wynalazków przyczyni się do rozwoju rodzimej techniki.

ALEKSANDER PASZYŃSKI
Inspektor Dep. Techniki PKPG

NOWY ETAP RUCHU RACJONALIZATORSKIEGO

I

Uchwała Rady Ministrów, przyjęta na posiedzeniu Rządu 14 kwietnia 1951 r., jest nowym, ważnym momentem w rozwoju ruchu racjonalizatorskiego w naszym kraju, stanowi bowiem pierwszy akt prawny, wydany na podstawie dekretu o wynalazczości pracowniczej, zatwierdzonego na ostatniej sesji Sejmu Ustawodawczego.

Aby zrozumieć znaczenie omawianej uchwały, trzeba zdać sobie sprawę z ogólnych warunków, które stworzyły konieczność zapewnienia innych, nowych, doskonalszych ram dla całego ruchu nowatorskiego.

Bilans akcji racjonalizatorskiej za rok 1950 wykazuje gwałtowny rozwój, niespotykany dotychczas w

historii naszego przemysłu. W ciągu 1950 r. zgłoszono przeszło 50.000 wniosków racjonalizatorskich, co stanowi przeszło trzykrotny wzrost w porównaniu z poziomem roku 1949, a 50-krotny w stosunku do roku 1948. Siedemnaście tysięcy wykorzystanych projektów przyniosło Państwu 447 milionów złotych oszczędności (w nowej walucie). Oznacza to, że przeciętna oszczędność roczna, wynikająca z zastosowania jednego pomysłu racjonalizatorskiego, wyniosła około 26.000 zł. Równocześnie wzrosła liczba racjonalizatorów do 43.603, co w porównaniu z rokiem 1949 stanowi wzrost 5-krotny.

Co oznaczają te liczby i jakie należy wyciągnąć z nich wnioski?

Pierwszy i zasadniczy wniosek, wynikający z bi-

lansu roku 1950, jest następujący: ruch racjonalizatorski stał się w naszym kraju ruchem masowym, ruchem silnie związanym z klasą robotniczą i kadrami technicznymi naszych zakładów pracy.

Drugi niezmiernie ważny wniosek, wynikający z bilansu za rok 1950: przełamano w zasadzie tkwiące w kierownictwie zakładów pracy, centralnych zarządach i ministerstwach opory, polegające na niezrozumieniu roli, jaką odgrywa racjonalizacja w walce o realizację planów produkcyjnych, obniżenie kosztów własnych i wprowadzenie nowej techniki.

Trzeci wniosek, wynikający z bilansu ruchu racjonalizatorskiego za rok 1950: stworzono klimat, zarówno polityczny, jak i organizacyjny, i zapewniono warunki finansowe dla pełnego rozwoju ruchu racjonalizatorskiego.

Tylko realizacja tych trzech wniosków mogła w konsekwencji dać efekty roku 1950 i tym samym w naszych fabrykach trwałe prawa obywatelskie racjonalizacji — temu nieodłącznemu elementowi socjalistycznej produkcji.

II

W ten sposób rok 1950 stanowi zakończenie pierwszego etapu rozwoju ruchu racjonalizatorskiego, etapu, który stworzył możliwości właściwego rozwoju tego ruchu i pozwala sprzęgnąć go z wytycznymi rozwoju naszej gospodarki, naszego socjalistycznego przemysłu.

Co uzyskaliśmy w pierwszym etapie rozwoju ruchu racjonalizatorskiego?

Po pierwsze, gwałtowny ilościowy wzrost zgłaszanych wniosków i ilości racjonalizatorów.

Po drugie, wciągnięcie kadry technicznej, inżynierów i techników, do ruchu nowatorstwa technicznego, o czym świadczy wzrost wartości zgłaszanych projektów.

Po trzecie, przełamanie w poważnym stopniu oporów, które w początkach napotykała racjonalizacja w części kierownictwa technicznego w fabrykach, zjednoczeniach i centralnych zarządach.

Po czwarte, zrozumienie przez kierownictwo techniczne faktu, że nowatorstwo techniczne jest nieodzownym czynnikiem walki o plan.

Po piąte, stworzenie bazy organizacyjnej, komórek i komisji wynalazczości, klubów techniki i racjonalizacji, wydziałów udoskonalień technicznych i usprawnień pracowniczych w Urzędzie Patentowym itp.

III

Ale równocześnie z rozwojem ruchu rosły zadania naszego przemysłu, a tym samym zadania samego ruchu racjonalizatorskiego. Nasz plan sześciolletni przewiduje przeszło dwukrotny wzrost wartości produkcji przemysłowej. Warunkiem realizacji zadań planu sześciolletniego jest znaczny wzrost wydajności pracy, a w szczególności wzrost wydajności pracy w socjalistycznym, wielkim i średnim przemyśle co najmniej o 66%, w budownictwie o 86%, w kolejnictwie o 47%. Warunkiem realizacji zadań planu jest osiągnięcie poważnych oszczędności materiałowych przez obniżenie norm zużycia drzewa, cementu, metali nieżelaznych. Warunkiem realizacji zadań planu jest poważne obniżenie kosztów własnych. Koszty

własne muszą być obniżone: w przemyśle socjalistycznym co najmniej o 17%, w budownictwie co najmniej o 26%, w kolejnictwie o 17%.

Wytyczne, wypływające z cyfr i wskaźników planu w zakresie obniżenia kosztów własnych, oszczędności zużycia materiałów i realizacji nowej techniki, muszą stać się równocześnie wskaźnikami rozwoju dla ruchu racjonalizatorskiego.

Oznacza to, że ruch racjonalizatorski musi skoncentrować się na węzłowych zagadnieniach planu i na węzłowych problemach każdego zakładu pracy.

IV

Tak więc z jednej strony osiągnięcia, uzyskane w pierwszym etapie, a z drugiej strony wzrost zadań, pozostających w bezpośrednim związku z uchwaleniem i realizacją planu sześciolletniego, stworzyły konieczność i możliwość przejścia do nowych, wyższych form ruchu.

Jakie są zadania drugiego etapu?

Po pierwsze, stworzenie doskonalszych podstaw organizacyjno-prawnych i finansowych dla ruchu.

Po drugie, zapewnienie poważnego wzrostu wartości technicznych i ekonomicznych zgłaszanych projektów.

Po trzecie, zapewnienie szybkiego tempa wprowadzania przyjętych projektów w życie i ich rozpowszechniania.

Po czwarte, skoncentrowanie twórczych możliwości naszych racjonalizatorów na najistotniejszych problemach produkcyjnych zakładu pracy, na węzłowych zagadnieniach postępu technicznego.

Data, która rozpoczyna ten drugi etap, jest niewątpliwie dzień 12 października 1950 roku, a więc data uchwalenia przez Radę Ministrów i Radę Państwa dekretu o wynalazczości pracowniczej. Dekret zawiera szereg delegacji dla wydania szczegółowych zarządzeń, które w nowy, zgodny z nowymi zadaniami sposób uregulują całościowo związany z ruchem racjonalizatorskim zagadnień. Dekret, stwarzając podstawy prawne dla całego ruchu, ogranicza wyraźnie przedmiot nim normowany do problematyki technicznej, a więc do projektów, ulepszających konstrukcję, procesy technologiczne lub organizację produkcji w zakładach gospodarki uspołecznionej.

Równocześnie dekret stwarza podział pomysłów na wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, biorąc za podstawę klasyfikacji także wyłączenie kryteria techniczne.

Tak więc drugi etap rozwoju ruchu racjonalizatorskiego zapoczątkowany został wyodrębnieniem grupy usprawnień typu administracyjno-organizacyjnego oraz podziałem pomysłów na wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia.

V

Uchwała Rady Ministrów z 14 kwietnia 1951 roku jest pierwszym aktem prawnym, wydanym na podstawie dekretu o wynalazczości pracowniczej.

Trzeba zastanowić się, w jaki sposób akt ten spełnia zadania, jakie przyjęliśmy jako wytyczne dla drugiego etapu rozwoju ruchu racjonalizatorskiego,

Mówiliśmy, że jednym z podstawowych zadań, jakie obecnie stają przed ruchem, jest zapewnienie

wzrostu wartości technicznej i ekonomicznej zgłaszanych projektów. Uchwała niewątpliwie poważnie przyczyni się do realizacji tego zadania i to z kilku względów.

Po pierwsze, uchwała ustala, że obliczanie wynagrodzenia należnego twórcom projektów odbywa się na podstawie faktycznie uzyskanych oszczędności w wyniku zastosowania projektu w produkcji w ciągu pierwszego roku eksploatacji. Na skutek przyjęcia tej zasady wyeliminujemy przypadki nagradzania na podstawie niesprawdzonych przewidywań oszczędności, przypadki, w których twórca projektu otrzymał 40%, a czasem i więcej faktycznych oszczędności, uzyskanych z wykorzystania projektu.

Po drugie, uchwała przewiduje wyższe wynagrodzenia w zależności od wartości technicznej pomysłu. Tabela wynagrodzeń wprowadza najwyższe stawki wynagrodzenia za wynalazki, nieco niższe za udoskonalenia techniczne i stosunkowo najniższe za usprawnienia.

Co kierowało ustawodawcą przy ustalaniu tej progresji w zasadach wynagradzania? Dotychczasowe zasady obliczania wynagrodzenia opierały się jedynie na przewidywanej oszczędności, niezależnie od stopnia wartości technicznej projektu. Oszczędność, jaką da zastosowanie w jednym zakładzie pracy usprawnienia lub udoskonalenia, może być jednakowa, ale możliwość rozpowszechniania usprawnienia, na skutek jego niższej wartości technicznej, jest niezmiernie ograniczona w porównaniu z udoskonaleniem technicznym, dającym w jednym zakładzie pracy takie same oszczędności jak usprawnienie.

Tak więc system wynagradzania będzie mobilizował twórców do opracowywania projektów bardziej wartościowych technicznie.

Po trzecie, uchwała wprowadza pewne ograniczenia w wynagradzaniu personelu inżynierskiego w przypadku zgłaszania przezeń nieskomplikowanych technicznie projektów. Uchwała mówi, że dyrektorom naczelnym oraz głównym: inżynierom, technologom, konstruktorom, metalurgom, energetykom itp., a więc wszystkim kierownikom komórek organizacyjnych zakładu pracy, wypłaca się wynagrodzenie za projekty, bezpośrednio związane z kierowanym przez nich odcinkiem pracy, jedynie wtedy, gdy są udoskonaleniami technicznymi, posiadającymi oryginalny charakter. Pozostałym pracownikom inżynierskim, nie pełniącym funkcji kierowniczych, wynagrodzenie wypłaca się za usprawnienia, posiadające oryginalny charakter.

Na skutek tych postanowień twórczy wysiłek naszej kadry technicznej skoncentruje się przede wszystkim na problemach istotnych technicznie.

Drugie podstawowe zadanie, stojące obecnie przed ruchem racjonalizatorskim, to zapewnienie szybkiego tempa realizacji projektów oraz szybkiego ich rozpowszechniania. W jaki sposób omawiana uchwała przyczyni się do realizacji tego zadania?

Po pierwsze, przez wprowadzenie dodatkowego wynagrodzenia za rozpowszechnienie pomysłu w dalszych zakładach pracy, przy czym znowu przejawia się tendencja do większego uprzywilejowania wynalazków i udoskonalień technicznych. Postanowienia o dodatkowym wynagrodzeniu za rozpowszechnianie pomysłu spowodują rozpowszechnianie ich przez samych autorów, niezależnie od drogi

oficjalnej, na skutek osobistych kontaktów i stałej kontroli ze strony autorów tempa pracy kierownictw jednostek, odpowiedzialnych za rozpowszechnianie.

Po drugie, ustawa stwarza podstawę prawną do premiowania tych wszystkich, którzy przez swój wkład pracy przyczynią się do szybszej realizacji pomysłu.

Trzecim podstawowym zadaniem, stojącym obecnie przed ruchem racjonalizatorskim, jest skoncentrowanie twórczych możliwości na najistotniejszych problemach produkcyjnych zakładu pracy i na węzłowych zagadnieniach postępu technicznego. I na tym odcinku nowa uchwała stanowi ogromne osiągnięcie. W jaki sposób uchwała przyczyni się do realizacji tego zagadnienia?

Po pierwsze, w przypadku jeżeli projekt stwarza możliwości uruchomienia nowych cennych materiałów, zastępujących materiały deficytowe, lub uruchomienia nowych gałęzi produkcji, wynagrodzenie może być podwyższone do 300% podstawowego wynagrodzenia.

Po drugie, uchwała przewiduje możliwość wynagradzania nawet za projekty, rozwiązujące istotne zagadnienia techniczne, które jednak nie mogą być wykorzystane przed powstaniem w gospodarce narodowej odpowiednich warunków dla ich realizacji. W takich wypadkach wynagrodzenie wypłacane będzie po uzgodnieniu z PKPG.

Wreszcie czwartym zadaniem obecnego etapu jest zapewnienie doskonalszych ram organizacyjnych i finansowych. I w tym względzie uchwała spełnia swoje zadanie, wprowadzając ścisłą dyscyplinę zasad wynagradzania, sposobu obliczania wynagrodzenia, terminów wypłaty, trybu wypłaty w przypadku rozpowszechnienia pomysłów itp.

Takie są podstawowe cechy uchwały Rady Ministrów w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień. Oczywiście, obok omówionych wyżej cech uchwała zawiera szereg innych istotnych postanowień, stwarzających dogodniejsze warunki dla racjonalizatorów w porównaniu z uprzednio obowiązującymi przepisami. Wszystkie te postanowienia w poważnym stopniu przyczynią się do wzmocnienia ruchu racjonalizatorskiego. Nie omawiam ich wszystkich, chodzi mi bowiem przede wszystkim o pokazanie, w jaki sposób podstawowe zadania nowego etapu znajdują odbicie w postanowieniach uchwały.

VI

Omawiając uchwałę Rady Ministrów, nie można zapomnieć o dwóch rzeczach:

- 1) Uchwała, normując sprawę wynagradzania racjonalizatorów, tylko częściowo wypełnia treść zadań obecnego etapu.
- 2) Uchwała jest jednym z kilku aktów wykonawczych do dekretu, które w najbliższym czasie ukażą się i które regulować będą pozostałe podstawowe problemy ruchu racjonalizatorskiego.

Wszystkie dalsze zarządzenia, przewidziane dekretem, stworzą niewątpliwie stan tego rodzaju, który zapewni pełną realizację zadań drugiego etapu i w konsekwencji pozwoli przejść do następnego etapu — planowania ruchu racjonalizatorskiego.

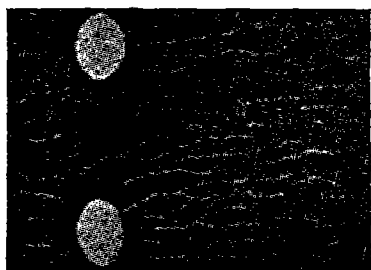
NOWY SPOSÓB MAGNETYCZNEGO WYKRYWANIA PĘKNIĘĆ

Magnetyczne wykrywanie pęknięć powierzchniowych w wyrobach żelaznych, jak również zgęszczenia materiału lub pęcherzy, okazało się już od dawna nader przydatne w praktyce warsztatowej czy laboratoryjnej. Do tego celu stosuje się zazwyczaj tzw. cieczy magnetyczne, które noszą również nazwę barwników magnetycznych. Ciecz taka składa się z rzadkiej substancji oleistej, np. parafiny w stanie ciekłym, i zawiera drobnitkie cząstki czynnego magnetycznie tlenku żelaza w postaci zawiesiny. Cząstki te mają bardzo małe rozmiary, rzędu kilku mikronów.

Jaki jest sposób użycia tego rodzaju cieczy? Otóż naciera się nią przedmiot, który zostaje uprzednio namagnesowany. Jeżeli struktura przedmiotu jest naruszona w jakimkolwiek miejscu przez pęknięcie lub inne podobne uszkodzenie, wówczas powstają tam bieguny magnetyczne, które przyciągają cząstki tlenku żelaza, gromadzące się wokół nich i wyznaczającego w ten sposób dokładnie kształt i przebieg pęknięcia.

Od cieczy magnetycznej wymaga się, aby jej barwa kontrastowała silnie z barwą badanego wyrobu, dzięki czemu zgrupowania cząstek są wyraźnie widzialne, natomiast od wspomnianych cząstek wymaga się, żeby posiadały jak najmniejszy ciężar, dzięki czemu mogą one swobodnie unosić się w ośrodku zawiesiny. Jeżeli ciecz magnetyczna zawiera cząstki czerwone, wówczas nadaje się przede wszystkim do badania połyskliwych, wygładzonych powierzchni, w żadnym zaś razie do powierzchni ciemnych, jakie wykazują wyroby nieobrobione lub wytłaczane, bądź obrobione z grubsza pręty żelazne. Z tego względu przedmioty o ciemnej powierzchni naciera się uprzednio białym barwnikiem.

Poza tym należy w takich przypadkach używać cieczy magnetycznej, zawierającej czerwone cząstki w postaci zawiesiny, których barwa kontrastuje wówczas silnie z barwą badanego przedmiotu. Jednakże wady materiału czy wyrobu najlepiej wykryć właśnie barwą białą, nie więc dziwnego, że coraz częściej odzywały się ostatnio głosy, domagające się wytworzenia białej cieczy magnetycznej.

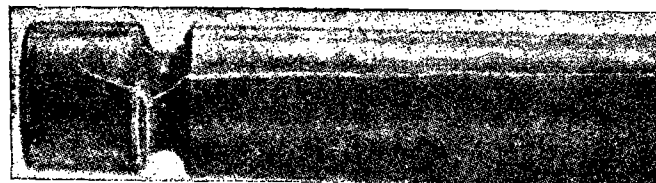

Rys. 1. Pęknięcie w małym wale

W celu uzyskania białego barwnika magnetycznego wykonano próby z proszkiem niklowym, zawieszonym w ciekłej parafinie; osiągnięto na tej drodze powodzenie, jeśli chodzi o własności magnetyczne takiej mieszaniny, jednak barwa jej nie była białą, lecz szarawa, przy czym cząstki niklu szybko osadzały się, ponieważ miały większy ciężar i większe rozmiary. W związku z powyższym metoda ta okazała się w praktyce nieprzydatna.

Mieszanki białego proszku, np. wapna francuskiego, i zwykłego czarnego barwnika również zawodziły, ponieważ większość tych proszków ciemniała po wprowadzeniu ich do parafiny.

Nową białą cieczą magnetyczną, którą udało się ostatecznie wytworzyć, zawiera domieszkę, nie ulegającą ciemnieniu w parafinie, lecz pozostającą nadal białą. Może tu znaleźć zastosowanie jakiegokolwiek sproszkowany metal białej barwy, odznaczający się małym ciężarem właściwym, jednak najlepsze wyniki pozwala uzyskać drobnitki proszek glinu. Na jego barwę nie wywierają żadnego wpływu ani parafina ani alkohol metylowy, przy czym osiągnięta drobnoziarnistość tego proszku oraz jego mały ciężar właściwy zapewniają mu trwały stan zawieszenia w cieczy. Najkorzystniejsze wyniki pozwoliła osiągnąć mieszanina glinu z tlenkiem żelaza, które to metale zostały drobno zmielone w młynie kulowym, a następnie wprowadzone do parafiny lub alkoholu metylowego.

Rys. 2. Pęknięcie po szlifowaniu

Próby, przeprowadzone na wyrobach, o których było wiadomo, że zawierają pęknięcia, wykazały, iż czułość sproszkowanego tlenku żelaza nie ulega bynajmniej zmniejszeniu przez dodanie proszku glinowego. Pęknięcia powierzchniowe występują wówczas w postaci białych linii na skutek tego, że cząstki, czynne magnetycznie, naniosły na ich obrysy cząstki glinu, których białość wzrasta po wyschnięciu. Barwa jest nanoszona na przedmiot bądź w ten sposób, że zostaje on zanurzony w cieczy barwiącej, bądź przez natarcie lub polanie go wspomnianą cieczą. Można również używać do tego celu ciśnieniowych smarownic olejowych.

Rys. 1 przedstawia pęknięcie, powstałe przy tłoczeniu w małym wale, wykryte po zanurzeniu wałka w tego rodzaju białej cieczy magnetycznej. Rys. 2 uwidocznia typowe pęknięcia po szlifowaniu, stanowiące najmniejsze uszkodzenia, które ciecz ta zdolna jest wykryć. W obu przypadkach magnetyzm szczątkowy był tak duży, że umożliwił wykrycie pęknięcia.

W innym przypadku stwierdzono pęknięcia w obrobionym z grubsza pręcie żelaznym o przekroju sześciokątnym, mimo że znajdowały się one nader nisko. Ciecz była nalana na pręt.

Można również wykryć tą metodą pęknięcia, występujące pod powierzchnią przedmiotów, i to nawet takich, które zostały dokładnie wypolerowane. I tu

biała ciecz magnetyczna pozwala uzyskać dostatecznie kontrastowy obraz wad podpowierzchniowych.

Tam, gdzie bada się wielką liczbę wyrobów żelaznych czarną cieczą magnetyczną, stosowaną np. do nieobrobionych przedmiotów kutek, uprzednio po-

bielonych, przez użycie nowej białej cieczy magnetycznej można zarówno zaoszczędzić dużo drogocennego czasu, jak obniżyć koszty kontroli. (at)

(„Technicka Prace“ Nr 10, 1950 r.)

Inż. ADOLF TOWPIK

ŁĄCZENIE METALI PRZEZ KLEJENIE

Łączenie metali za pomocą kleiwa syntetycznego znalazło obecnie szerokie zastosowanie, zwłaszcza w lotnictwie. Stosuje się je np. przy wykonywaniu kadłuba i płatów samolotu oraz jego zbiorników na paliwo płynne. Łączenie takie posiada bardzo duże zalety i w wielu przypadkach przewyższa łączenie przez nitowanie. Jest wytrzymałe, szczelne, daje gładką powierzchnię i umożliwia znaczne zmniejszenie ciężaru samolotu w porównaniu ze stosowanym dotychczas nitowaniem. Ponadto bardzo dobrze jest przystosowane do niekorzystnych warunków pracy samolotu.

Dotychczas w celu nadania kadłubowi i płatom samolotu powierzchni, stawiającej jak najmniejszy opór aerodynamiczny, łby nitów zwykle odpowiednio wygładzane lub też powierzchnię tę powlekano odpowiednią masą wypełniającą. Staje się to zbędne przy użyciu kleiwa syntetycznego.

Początkowo taki sposób klejenia metali zastosowano przy budowie lekkich pościgowców, zwłaszcza do łączenia metali z drzewem, co daje konstrukcję lekką i wytrzymałą. Obecnie kleiwo syntetyczne zastosowane w bardzo szerokim zakresie przy budowie samolotu typu „Comet“, przy czym dało ono dobre wyniki przy próbach w trudnych warunkach atmosferycznych.

Zagadnienie łączenia metali za pomocą kleiwa syntetycznego zasadniczo nie jest nowe. Już bowiem od dawna konstruktorzy zwrócili szczególną uwagę na możliwości wyzyskania cennych zalet takiego łączenia. Napotkano jednak duże trudności, związane z wynalezieniem właściwego kleiwa, odpowiadającego stawianym mu wymaganiom. Nie zraziło to jednak uczonych, a długotrwałe i wyczerpujące badania dały pomyślne wyniki.

Początkowo zastosowano w Wielkiej Brytanii kleiwo metaliczne, które okazało się bardzo korzystne przy łączeniu różnych stali węglistych i stopowych w postaci arkuszy, płyt, rur, sztab itd. Jako środek łączącego użyto manganu czystego, lub z dodatkiem niklu, kobaltu, żelaza lub chromu w postaci proszku lub arkuszy, przy ewentualnym dodatku topnika, np. boraksu.

Łączenie wykonuje się w ten sposób, że łączone zimne powierzchnie zaopatruje się w warstwę spoiwa manganowego i ogrzewa się do temperatury 1100—1400° C, po czym całość prasuje się. Uzyskuje się przy tym bardzo wytrzymałe połączenie, a otrzymany wyrób daje się dobrze obrabiać cieplnie i plastycznie.

Na przykład w przypadku łączenia cienkiej płytki ze stali chromowej lub niklowej z belką ze stali manganowej należy starannie oczyścić łączone powierzchnie z brudu i tłuszczów, za pomocą odpowiedniego rozpuszczalnika lub strumienia piasku, i umie-

ścić między nimi warstwę sproszkowanego manganu z dodatkiem boraksu. Następnie całość ogrzać do temperatury 1320° C i stłoczyć. Uzyskuje się bardzo trwałe połączenie, a otrzymany wyrób może być walcowany na gorąco (patent polski nr 29 492).

Badania uczonych zdążyły jednak w kierunku wynalezienia odpowiednich kleiów syntetycznych, zwłaszcza żywic sztucznych, zapewniających wytrzymałe połączenie metali. Stwierdzono przy tym, że właściwości wytrzymałościowe takich żywic zależą od ich ciężaru cząsteczkowego. Żywice sztuczne o małym ciężarze cząsteczkowym są, jak wiadomo, na ogół mało wytrzymałe i nie nadają się do łączenia metali, narażonych zwykle na duże naprężenia. O ile chodzi o żywice o dużym ciężarze cząsteczkowym, to są one wprawdzie wystarczająco wytrzymałe, posiadają jednak zbyt wysoką temperaturę mięknięcia, wskutek czego dają przy ogrzewaniu masę mało plastyczną; na powierzchni takiej masy łatwo tworzy się skorupa, znacznie utrudniająca ułatwienie się rozpuszczalnika.

Do łączenia metali, posiadających zwykle powierzchnię bardzo gładką i wolną od porów, nadają się więc jedynie żywice sztuczne, roztopiające się pod wpływem ogrzewania w masę płynną, która po ochłodzeniu przechodzi w stan stały o żądanej wytrzymałości mechanicznej. Jest to bardzo ważne ze względu na możliwość pominięcia konieczności użycia dodatkowych rozpuszczalników, których ułatwienie się podczas twardnienia kleiwa między klejonymi powierzchniami metalowymi jest znacznie utrudnione. Pozostałość zaś rozpuszczalnika w kleiwie w znacznym stopniu zmniejsza wytrzymałość spoiny. Ponadto kleiwo, zawierające rozpuszczalnik, łatwo przy ogrzewaniu mięknie lub nawet topi się.

Ostatnie badania wykazały, że do klejenia metali najlepiej nadają się termoplastyczne żywice sztuczne o dowolnym ciężarze cząsteczkowym.

Przed dwudziestu laty firma Bracia Kobylińscy Sp. Akc. (patent polski nr 19 403) zastosowała kleiwo kauczukowe, składające się z surowego kauczuku, rozpuszczonego w benzynie, z dodatkiem około 18% siarki i substancji obojętnych, np. minii, bieli cynkowej, kredy itd. lub żywic. Podczas klejenia kleiwo poddaje się wulkanizacji w temperaturze 50—80° C i przy ciśnieniu 5—16 kg/cm².

Jakkolwiek kleiwo takie okazało się bardzo korzystne do łączenia metali z drzewem, masą korkową, tworzywami sztucznymi itd., to jednak nie posiada ono wytrzymałości, wymaganej przy łączeniu metali.

Uczni radzieccy zbadali wyczerpująco możliwości zastosowania do łączenia metali kleiwa kauczukowego. Wynaleźli oni podobne kleiwo, które bardzo dobrze nadaje się do łączenia metali lekkich. Stanowi ono mieszaninę 15% kauczuku chlorowanego, 10%

eteru, 5% oleju lnianego i 70% odpowiedniego rozpuszczalnika¹⁾). Posiada temperaturę mięknięcia 70° C, ciężar właściwy 1,64 i jest rozpuszczalne w eterze oraz w węglowodorach aromatycznych i chlorowanych, nie jest natomiast rozpuszczalne w benzynie. W temperaturze powyżej 130° C ulega rozkładowi z wydzielaniem wolnego chlorowodoru.

Przy łączeniu metali zaopatrjuje się obie łączone powierzchnie w cienką warstwę tego kleiwa, a po złożeniu ich utrzymuje się w temperaturze pokojowej w ciągu 20 minut, po czym prasuje się całość przy ciśnieniu 7—9 kg/cm² bez stosowania zabiegu ogrzewania.

Kleiwo takie nadaje się również bardzo dobrze do łączenia metali z tworzywami sztucznymi. Na przykład przy łączeniu sowprenu z żelazem, stalą, aluminium lub stopem magnezowym używa się 30-procentowego roztworu kauczuku chlorowanego w ksylolu. Czystą i suchą powierzchnię łączoną metalu pokrywa się warstwą tego kleiwa i po nałożeniu na nią płytki niewulkanizowanego sowprenu poddaje się prasowaniu. Następnie całość ogrzewa się do temperatury 120° C w celu utwardzenia kleiwa.

Ostatnio w Związku Radzieckim znalazło szerokie zastosowanie inne kleiwo syntetyczne, posiadające znaczną przewagę nad podobnymi kleiwami, zawierającymi rozpuszczalniki. Jest to kleiwo furfuralowe o bardzo dobrych właściwościach mechanicznych, używane do łączenia różnych metali. Maksymalną wytrzymałość nadaje się mu przez utrzymywanie go w ciągu kilku dni w temperaturze 25° C lub w ciągu kilku godzin w temperaturze 50° C. Podczas klejenia stosuje się stłaczanie.

Wytrzymałość na ściskanie kleiwa furfuralowego wynosi 840 kg/cm², wytrzymałość na rozrywanie — 280 kg/cm², wytrzymałość na ścinanie — 400 kg/cm², a wytrzymałość na zginanie — 630 kg/cm kw.²⁾ Nadaje się ono również dobrze do łączenia kauczuku i drzewa.

Należy jeszcze wspomnieć w paru słowach o kleiwie syntetycznym, wynalezionym w ostatnich latach przez koncern „Ciba Société Anonyme“. Posiada ono bardzo dobre właściwości mechaniczne i nadaje się do łączenia różnych metali, stanowi zaś mieszaninę odpowiedniego środka utwardzającego i pochodnej fenolowej, zawierającej w cząsteczce co najmniej dwie grupy tlenu etylenu. Najlepiej nadają się do tego celu sztuczne żywice, stanowiące pochodne etylenotlenkowe 4,4'-dwuoksydwufenylo-dwumetylometanu oraz jako środki utwardzające bezwodniki kwasów wielozasadowych.

Kleiwo takie posiada bardzo korzystne właściwości. Po ogrzaniu tworzy płynną masę i może być stosowane bez użycia rozpuszczalników; podczas utwardzania nie wydziela lotnych produktów reakcji, co przy łączeniu metali jest rzeczą bardzo ważną. Ponadto posiada stosunkowo dużą wytrzymałość na ścinanie.

Łączone powierzchnie metali należy uprzednio starannie oczyścić z brudu i tłuszczów za pomocą np. odpowiednich rozpuszczalników lub strumienia piasku. W niektórych przypadkach korzystnie jest powierzchnie te dodatkowo utlenić lub pomalować, zwłaszcza przy łączeniu aluminium z żelazem.

Przy łączeniu metali zaopatrjuje się łączone powierzchnie w warstwę tego kleiwa, najlepiej w stanie sproszkowanym, i ogrzewa się w celu stopienia go na płynną masę, po czym całość stłacza się. Następnie ogrzewa się ponownie w dowolny sposób w temperaturze 100—200° C w celu utwardzenia kleiwa. Czas utwardzania trwa od 30 do kilku minut, zależnie od stosowanej temperatury ogrzewania.

Kleiwo takie posiada po utwardzeniu wytrzymałość na zginanie 800—1000 kg/cm² i na ścinanie — 300 kg/cm², a jego odporność na działanie temperatury wynosi (wg Martensa) powyżej 100° C. Ponadto jest odporne na działanie zimnej i gorącej wody (patent szwajcarski nr 251 647).

Jako przykład można przytoczyć dwa rodzaje kleiwa, oznaczone literami A i B. Kleiwo A zawiera 35 cz. bezwodnika kwasu ftalowego i 0,67 cz. dwumetyloguanidyny na 100 cz. żywicy, stanowiącej pochodną etylenotlenkową 4,4'-dwuoksydwufenylo-dwumetylometanu, a kleiwo B — 20 cz. bezwodnika kwasu ftalowego i 2,4 cz. dwufenyloguanidyny na 100 cz. wyżej wymienionej żywicy (patent polski nr 33 446).

Niżej podane tabelki zawierają kilka danych, dotyczących łączenia metali przy użyciu tych kleiw.

Kleiwo A

Łączone metale	temperatura utwardzania °C	czas utwardzania minut	wytrzymałość na ścinanie kg/mm ²
aluminium/alumin.	160	20	1,6
miedź/miedź	160	20	1,57
cynk/cynk	160	20	0,98
mosiądz/mosiądz	160	20	1,7
żelazo/żelazo (5mm)	160	25	1,52
stal/stal	200	20	1,1

Kleiwo B

Łączone metale	temperatura utwardzania °C	czas utwardzania minut	wytrzymałość na ścinanie kg/mm ²
aluminium/alumin.	200	15	2,2
żelazo/aluminium	200	20	2,65
miedź/żelazo	200	30	2,38
mosiądz/aluminium	200	10	0,43

Należy podkreślić, że sposób łączenia metali za pomocą kleiw syntetycznych bezsprzecznie posiada duże znaczenie ekonomiczne dzięki swym cennym zaletom. Wykonywanie jednak tego sposobu nie jest, jakby się zdawało, zadaniem zbyt łatwym. Nie wystarczy tylko zastąpić nity warstwą kleiwa syntetycznego. Na przykład nieumiejętne zastosowanie kleiwa przy łączeniu płaszczyzny krzywej z usztywniającą listwą profilową może spowodować powstanie szkodliwych zniekształceń. W niektórych więc przypadkach korzystniej jest zastosować nitowanie.

Szerokie zastosowanie łączenia za pomocą kleiw syntetycznych niewątpliwie może pociągnąć za sobą konieczność opracowania nowych wzorów i ulepszenie metod konstrukcyjnych.

¹⁾ A. L. Kozłowski, „Sinteticzeskije klei“, 1947, str. 67.

²⁾ A. L. Kozłowski, „Sinteticzeskije klei“, 1947, str. 58.

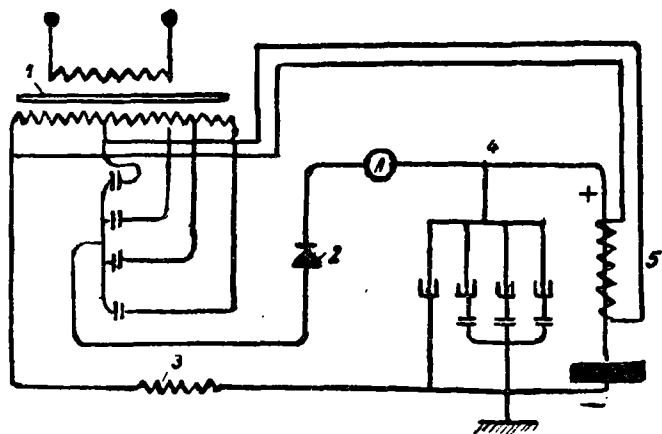
ELEKTROISKROWE UTWARDZANIE NARZĘDZI SKRAWAJĄCYCH

W celu zwiększenia trwałości narzędzi skrawających często poddaje się je dodatkowej obróbce utwardzającej przez chromowanie lub cyjanowanie; dotyczy to zwłaszcza narzędzi nowych. Utwardzanie takie nie jest jednak długotrwałe, gdyż już po pierwszym ostrzeniu narzędzi traci się częściowo lub całkowicie uzyskane korzyści wskutek zeszlifowania warstwy utwardzonej. Należy przy tym liczyć się z tym, że narzędzia skrawające poddaje się zwykle podczas ich pracy ostrzeniu wielokrotnemu. Na przykład w Gorkowskiej Fabryce Samochodowej im. Mołotowa dokonano w roku 1950 około 5 milionów ostrzeń różnych narzędzi skrawających. Zbyt częste zaś ostrzenie narzędzi jest bardzo niekorzystne z tego względu, że znacznie utrudnia oszczędne i celowe ich wyzyskanie, jak również powoduje niekorzystne dłuższe postoje obrabiarek.

Nic więc dziwnego, że ostatnio zwrócono szczególną uwagę na możliwości zwiększenia trwałości narzędzi skrawających przez zastosowanie dodatkowego ich utwardzania, zwłaszcza po każdorazowym ostrzeniu.

Wprawdzie dotychczas stosuje się niekiedy utwardzanie narzędzi przez chromowanie lub cyjanowanie po każdym ostrzeniu. Jest to jednak zbyt uciążliwe i kosztowne, wymaga bowiem skomplikowanych urządzeń, kosztownych materiałów oraz uprzedniego starannego przygotowania narzędzi. Ponadto utwardzanie takie wykonuje się zwykle w osobnych warsztatach, co związane jest z niekorzystną stratą czasu. Z tego względu utwardzanie takie stosuje się w praktyce na ogół dość niechętnie.

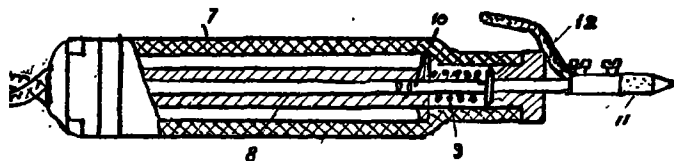
Uczeni radzieccy pierwsi zwrócili baczną uwagę na możliwość dodatkowego zwiększenia trwałości narzędzi. Badania ich dały pozytywne wyniki. W ostatnich trzech latach zastosowano w przemyśle radzieckim nowy sposób elektroiskrowego utwardzania powierzchni metalowych, opracowany przez uczonych W. P. i N. J. Lazarenko. Sposób ten daje znaczne korzyści ekonomiczne, nie wymaga kosztownych urządzeń ani materiałów, a trwa zaledwie kilka minut. Nie wymaga również specjalistów, gdyż każdy mechanik, po nabyciu pewnej wprawy, może utwardzać narzędzia bezpośrednio po ostrzeniu.

Rys. 1. Schemat elektryczny urządzenia do utwardzania elektroiskrowego konstrukcji Gorkowskiej Fabryki Samochodowej

Utwardzanie takie polega zasadniczo na spowodowaniu wyładowań elektrycznych pomiędzy elektrodą a ostrzem utwardzanego narzędzia. Podczas takich wyładowań cząstki użytej elektrody wnikają w utwardzaną powierzchnię, znacznie zwiększając jej odporność na ścieranie. Można użyć do tego celu elektrod węglowo-grafitowych lub z twardych stopów.

Urządzenie do wykonywania tego sposobu jest bardzo proste, jak widać z rys. 1, i składa się z transformatora (1), zespołu prostowników selenowych (2) opornika (3), zespołu kondensatorów (4) i cewki indukcyjnej (5) o charakterze wibratora elektromagnetycznego.

Rys. 2. Przekrój podłużny cewki indukcyjnej

Transformator (1) przystosowany jest na napięcie 220 V, a jego poszczególne obwody na 50 — 75 — 100 — 125 V. Prostowniki selenowe (2) służą do wytwarzania w obwodzie wtórnym prądu stałego o napięciu do 125 V i natężeniu do 5 A. Opornik (3) używa się do regulowania prądu o napięciu do 125 V i natężeniu do 5 A.

Z przodu osłony urządzenia znajdują się regulatory, amperomierz na prąd stały i zaciski. Ujemny biegun obwodu elektrycznego łączy się z utwardzaniem narzędziem, a dodatni — z elektrodą.

Najważniejszą częścią urządzenia jest cewka indukcyjna (rys. 2), składająca się z cewki (7), rdzenia (8), sprężyny (9), sworznia stalowego (10), elektrody (11) i regulatora (12).

Sworznień (10), połączony sztywno z elektrodą (11), jest osadzony przesuwnie w wydrążonym rdzeniu (8). Cewka (7) jest zasilana prądem zmiennym, a elektroda — prądem stałym.

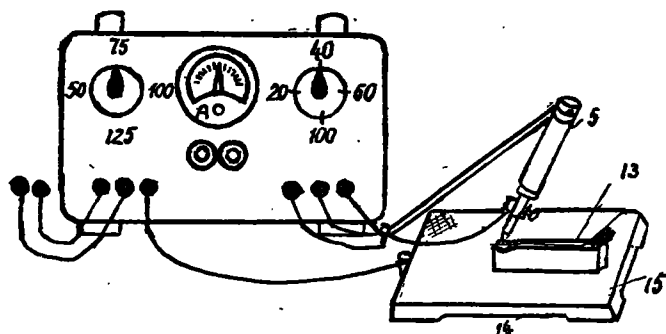
Cewka indukcyjna działa w ten sposób, że przy przepuszczeniu przez cewkę (7) prądu zmiennego wytwarza się pole elektromagnetyczne, które powoduje wciągnięcie sworznia (10) do wydrążonego rdzenia (8) i przesunięcie elektrody w lewo, odsuwając ją od utwardzanej powierzchni. Następnie wskutek zmiany kierunku prądu sworznień zostanie przesunięty pod działaniem sprężyny (9) w kierunku odwrotnym, aż do zetknięcia się elektrody z utwardzaną powierzchnią. Cykl takich drgań elektrody powtarza się stale i wynosi około 50 na sekundę. Następuje tu stałe iskrzenie w postaci wyładowań elektrycznych, powodujące wnikanie cząstek użytej elektrody do utwardzanej powierzchni.

Sposób wykorzystania elektroiskrowego utwardzania ostrza noża tokarskiego przedstawia rys. 3. Utwardzane narzędzie (13) umieszcza się na płycie miedzianej (14), pokrytej cienką siatką miedzianą (15), zapobiegającą uszkodzeniu narzędzia wskutek występującego tu iskrzenia. Utwardzane narzędzie podtrzymuje się lewą ręką w żądanym położeniu, a

prawą ręką prowadzi się cewkę indukcyjną, lekko dotykając końcem elektrody powierzchni utwardzanej ostrza narzędzia.

W Gorkowskiej Fabryce Samochodowej poddaje się codziennie takiemu utwardzaniu elektroiskrowemu 6.500 — 7.000 różnych narzędzi skrawających, jak noże tokarskie zwykłe i kształtujące, noże do obróbki kół zębatach, frezy, wiertła, dłuta do nacięcia zębów, rozwiertaki, przeciagacze płaskie itd.

Obsługę takich urządzeń w oddziałach narzędziowych zlecono pracownikom, którzy nabyli potrzebne wiadomości techniczne na specjalnych kursach technologii utwardzania narzędzi skrawających.

Rys. 3. Sposób wykonywania zabiegu utwardzania elektroiskrowego

Technologia utwardzania narzędzi skrawających

Rzeczą zasadniczą takiego utwardzania elektroiskrowego jest wybranie najkorzystniejszej elektrody i warunków utwardzania oraz określenie utwardzanej krawędzi ostrza narzędzia.

Rodzaj użytej elektrody i umiejętność wykonywania zabiegu utwardzania wywiera bardzo duży wpływ na jakość utwardzania. Elektroda z czystego grafitu nie jest korzystna, daje bowiem tylko nieznaczne nasycenie węglem utwardzanej powierzchni i nie zapewnia potrzebnego stopnia utwardzania. Warstwa utwardzona za pomocą takiej elektrody jest jasno szara.

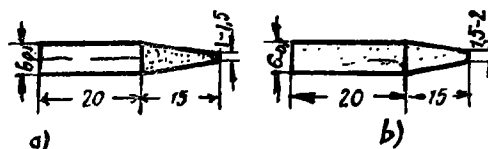
Nie nadaje się również elektroda z czystego, twardego węgla, gdyż może spowodować uszkodzenie izolacji uzwojenia cewki indukcyjnej wskutek zbyt silnego rozgrzania elektrody podczas pracy. Powodem tego jest zbyt duża oporność elektryczna elektrody. Ponadto uzyskuje się utwardzoną powierzchnię bardzo słabo nasyconą węglem i prawie zupełnie bezbarwną. Utwardzanie takie nie daje więc dobrych wyników.

Doświadczenia wykazały, że najlepsze wyniki uzyskuje się przy zastosowaniu elektrod węglowo-grafitowych, wykonanych np. ze szczotek silników elektrycznych, najlepiej marki IT i DM. Wytwarzają one utwardzoną warstwę koloru prawie czarnego, o dużej odporności na ścieranie.

Elektrody takie najlepiej wykonać z mieszaniny grafitu, węgla i spoiwa, zawierającej 15 — 20% grafitu. Zbyt duża zawartość grafitu nie jest korzystna, gdyż daje błyszczącą warstwę utwardzoną o małym nasyceniu węglem i o dużej zawartości grafitu.

Na rys. 4 przedstawiono elektrody: z twardego stopu i węglowo-grafitową, z podaniem wymiarów i kształtu.

Wybranie właściwego prądu ma duży wpływ na jakość utwardzonej powierzchni. Zastosowanie np. prądu o napięciu 100 i 125 V przy elektroiskrowym utwardzaniu narzędzi do obróbki wykończającej nie

Rys. 4 Elektrody: a) z twardego stopu, b) węglowo-grafitowa

daje dobrych wyników nawet przy użyciu dobrych elektrod węglowo-grafitowych, utwardzone bowiem w ten sposób ostrze nie posiada wymaganej gładkości i dokładności ani żądanej odporności na zużycie.

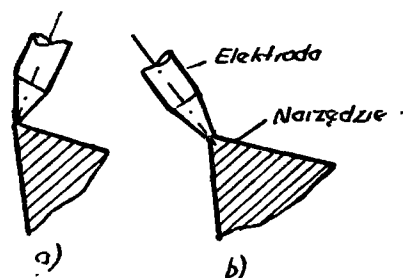
Stopień gładkości utwardzonej powierzchni określa się wielkością wgłębień, powstałych wskutek wyładowań iskrowych. Przy zastosowaniu prądu o natężeniu 3 A i elektrod ze stopów twardech głębokość takich wgłębień wynosi 4 — 6 mikronów, co odpowiada V klasie gładkości. Przy zastosowaniu natomiast prądu o natężeniu 1,5 A i podobnych elektrod uzyskuje się gładkość utwardzonej powierzchni, odpowiadającą VII klasie.

O ile chodzi o stopień gładkości powierzchni utwardzonej za pomocą elektrod węglowo-grafitowych, to nie ulega ona zmianie tylko w przypadku zastosowania stosunkowo słabego prądu, np. o napięciu 25 — 50 V, natężeniu 0,25 — 0,5 A i zastosowaniu kondensatora o pojemności 20 mikrofaradów.

Narzędzia skrawające poddaje się utwardzaniu elektroiskrowemu po ostatecznym ich naostrzeniu. Im dokładniej jest doszlifowane ostrze narzędzi, tym skuteczniejsze jest takie utwardzanie. Najkorzystniej jest utwardzać narzędzia ze stali szybko tnącej marki RF1 lub podobnych stali zastępczych.

Ponadto na jakość utwardzania narzędzi wywiera duży wpływ, prócz wybrania odpowiedniej elektrody, również właściwe ustawienie jej względem utwardzanej krawędzi ostrza oraz utwardzanie właściwej krawędzi ostrza. Utwardzanie za pomocą elektrod węglowo-grafitowych daje dobre wyniki w zastosowaniu do narzędzi wykończających lub skrawających wióry o stosunkowo małym przekroju. Tłumaczy się to tym, że stosunkowo płytka warstwa nawęglona prędzej się ściera przy stosowaniu dużego nacisku noża podczas skrawania, gdy ścieranie noża posiada znaczenie decydujące.

Rys. 5 przedstawia sposób ustawienia elektrody względem utwardzanej krawędzi ostrza narzędzi.

Rys. 5 Położenie robocze elektrody: a) prawidłowe, b) nieprawidłowe

Na podstawie badań stwierdzono, że w celu uzyskania możliwie gęstej warstwy nawęglonej dopuszczalne jest powtórne przesuwanie elektrody węglowo-grafitowej wzdłuż powierzchni już utwardzonej. Podczas utwardzania elektroda winna być ustawiona w pobliżu utwardzanej krawędzi i prostopadle do niej, w przeciwnym bowiem razie utwardzanie elektroiskrowe nie tylko nie da dobrych wyników,

lecz nawet może spowodować stępienie narzędzia. Elektrode należy przesuwając wzdłuż utwardzanej powierzchni możliwie wolno w celu uzyskania gęstego nawęglania utwardzanej powierzchni. Na podstawie doświadczeń ustalono, że szybkość przesuwu elektrody węglowo-grafitowej winna wynosić 7 do 8 cm/min.

Należy uważać, aby podczas utwardzania elektroda nie zeskakiwała z utwardzanej krawędzi ostrza. Może to spowodować powstawanie szczerb ostrza w postaci zębów, co przyczynia się do przedwczesnego tępienia się ostrza i wadliwej obróbki skrawaniem.

Jak już wspomniano wyżej, jest bardzo ważne poddawanie utwardzaniu właściwej krawędzi ostrza. Utwardza się zwykle krawędź narażoną na największe ścieranie, zależnie od rodzaju narzędzia skrawającego. W Gorkowskiej Fabryce Samochodowej stosuje się następujący sposób utwardzania: tokarskie noże zwykle i kształtujące utwardza się wzdłuż przedniej krawędzi ostrza, wytaczadła — wzdłuż tylnej krawędzi, wiertła — wzdłuż przedniej i tylnej krawędzi, rozwiertaki — wzdłuż tylnej krawędzi, frezy zwykle — wzdłuż tylnej krawędzi, przeciągacze — wzdłuż tylnej krawędzi pierścieni skrawających, dłuta i noże do obróbki kół zębatych — wzdłuż przedniej krawędzi.

Trwałość narzędzi utwardzonych

W Gorkowskiej Fabryce Samochodowej przyjęto jako zasadę, że prawie wszystkie nowe narzędzia poddaje się utwardzaniu dodatkowemu przez chromowanie lub cyjanowanie, a podczas prac narzędzi utwardza się je sposobem elektroiskrowym po każdym ostrzeniu, przy czym utwardza się tylko zeszlifowane powierzchnie ostrza, gdyż powierzchnie nie ostrzone pozostają utwardzone przez uprzednie chromowanie lub cyjanowanie.

Na podstawie licznych badań pracy narzędzi w warunkach warsztatowych stwierdzono, że utwardzanie elektroiskrowe narzędzi przyczynia się do znacznego zwiększenia ich trwałości, jak widać z załączonej tabeli.

Tabela 1

Zwiększenie trwałości narzędzi utwardzanych sposobem elektroiskrowym

Rodzaj narzędzia	zwiększenie trwałości narzędzia w %
wiertła	25 - 30
frezy ślimakowe	do 40
profilowe noże okrągłe	do 45
profilowe noże przyzmatyczne	do 60
przeciągacze płaskie	do 20
noże do kół zębatych	do 30
dłuta do kół zębatych	do 50
rozwiertaki	do 20
zwykle noże tokarskie	do 50

Przeprowadzono badania nie tylko ze zwykłymi narzędziami, wziętymi wprost z magazynu, lecz zbadano również trzy partie wiertel po wielokrotnym ostrzeniu, specjalnie wykonanych do celów doświadczalnych. Części tych wiertel nie poddawano uprzedniemu utwardzaniu przez chromowanie lub cyjanowanie. Trwałość wszystkich wiertel zbadano przed utwardzaniem elektroiskrowym i po takim utwardzaniu. Uzyskane wyniki podano w tabeli 2.

Tabela 2

Trwałość wiertel przed utwardzeniem elektroiskrowym i po takim utwardzaniu, określona na podstawie ilości obróbianych części składowych

Rodzaj obróbki	nie utwardzone	utwardzone elektrodą węglowo-grafitową
bez uprzedniej obróbki cieplnej	25	35
poddane chromowaniu	26	38
poddane cyjanowaniu	35	49

Z powyższych danych widać, że przy utwardzaniu elektroiskrowym uprzednie utwardzanie przez chromowanie lub cyjanowanie narzędzi nowych przyczynia się w znacznym stopniu do zwiększenia ich trwałości po utwardzaniu elektroiskrowym.

Należy przy tym wspomnieć, że podczas tych badań utwardzanie elektroiskrowe dało w niektórych przypadkach również wyniki ujemne, co można wytłumaczyć nieumiejętnym wykonywaniem takiej obróbki, wyniki bowiem takiego utwardzania zależą w znacznym stopniu od wprawy wykonujących obróbkę i od ścisłego przestrzegania przepisów, warunkujących dobre utwardzanie.

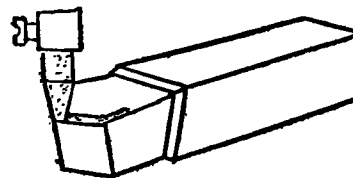
Do przyczyn, mogących spowodować niekorzystne wyniki utwardzania elektroiskrowego, można zaliczyć:

- 1) zbyt dużą szybkość przesuwania elektrody wzdłuż utwardzanej powierzchni i niedopuszczalne przeskoki elektrody;
- 2) zeskakiwanie elektrody z krawędzi utwardzanego ostrza, powodujące niedopuszczalne szczerbienie ostrza;
- 3) zbyt silne zeszlifowanie utwardzanej powierzchni ostrza narzędzi;
- 4) niewłaściwe ustawienie elektrody względem utwardzanej krawędzi ostrza;
- 5) zastosowanie nieodpowiedniego prądu.

W celu uzyskania dobrego utwardzania elektroiskrowego należy bezwzględnie unikać wymienionych wyżej powodów wadliwej obróbki.

Utwardzanie narzędzi za pomocą elektrod z twardych stopów

Narzędzia skrawające do obróbki żeliwa lub do obróbki z grubsza korzystnie jest utwardzać za pomocą elektrod z twardych stopów. Rys. 6 przedstawia takie utwardzanie ostrza noża tokarskiego.

Rys. 6. Utwardzanie noża za pomocą elektrody z twardego stopu

Najlepiej nadają się do tego celu elektrody ze stopów marki T15 K6 i T30 KA. Na przykład w oddziale automatów Gorkowskiej Fabryki Samochodowej noże marki 31-Y-5177 do obróbki z grubsza, nie poddawane utwardzaniu elektroiskrowemu, wymagały 6 — 8-krotnej wymiany podczas jednej zmiany. Powodowało to dłuższe postoje automatów w związku z wymianą noży. Przy zastosowaniu natomiast

utwardzania elektroiskrowego za pomocą elektrod z twardych stopów wystarczyła jedno lub dwukrotna wymiana noży podczas zmiany.

Przy utwardzaniu za pomocą elektrod z twardych stopów najlepiej jest zastosować prąd o napięciu 125 V, natężeniu 3 A i zespół kondensatorów o pojemności 100 mikrofaradów. Elektrode należy prowadzić wzdłuż przedniej i tylnej krawędzi ostrza, co zabezpiecza utwardzone ostrze przed zbyt szybkim ścięciem i tępieniem się. Przesuwa się ją z szybkością nieco większą, niż stosowaną przy użyciu elektrod węglowo-grafitowych. Uzyskuje się dobre wyniki przy szybkości posuwania elektrody, wynoszącej 10 do 12 cm/min. Powtórne przesuwanie elektrody wzdłuż już utwardzonej powierzchni sprzyja równomiernemu nakładaniu utwardzającej warstwy twardego stopu.

Zużycie elektrod z twardego stopu jest nieznaczne; mogą one pracować w ciągu dłuższego czasu (50 do 60 godzin).

Inż. VÁCLAV SINDELAR

POMIAR TEMPERATUR SKRAWANIA PRZY OBRÓBCE MECHANICZNEJ

Zmiana temperatury w miejscu skrawania, tj. w miejscu styku narzędzia tnącego z obrabianym materiałem, jest przejawem zmian kalorycznych, zachodzących w czasie obróbki i wywoływanych przede wszystkim przez zmianę kształtu przedmiotu obrabianego, stanowiącą właściwy cel obróbki, następnie odkształcaniem się narzędzi tnących, a wreszcie tarciami. Wielkość zmiany temperatury dla określonego przedmiotu obrabianego oraz dla określonego narzędzia zależy od szeregu czynników, spośród których największą rolę odgrywa szybkość skrawania i nacisk narzędzia skrawającego. Ta druga zależność, tj. zależność temperatury od nacisku narzędzia skrawającego, została rozpracowana teoretycznie i doświadczalnie przez Kleina i była stosowana przezeń do pomiaru tych nacisków bez użycia suportów mierzniczych, niezbędnych przy innych metodach pomiarowych.

Wielkość temperatury skrawania nie stanowi wprawdzie dla obróbki głównej wytycznej, jest jednak ważną wartością porównawczą przy ocenie różnych obrabianych materiałów, różnych procesów obróbkowych oraz różnych narzędzi tnących.

Temperatury te nie są zazwyczaj tak duże, aby przyczyniały się do poważniejszej zmiany struktury narzędzi obróbkowych, należy jednak i tu uwzględnić pewne granice, po których przekroczeniu mogłaby nastąpić niepożądana zmiana struktury. Powyższe temperatury graniczne są zazwyczaj oceniane na około 250° do 300° C dla stali narzędziowej, 600° C dla stali szybko tnącej, 800° do 900° C dla metali twardych i około 1600° C dla narzędzi diamentowych.

W celu zwiększenia wydajności obróbki winniśmy dążyć, przez zastosowanie odpowiednich narzędzi, do zwiększenia również owej temperatury granicznej, którą musimy umieć w związku z tym prawidłowo zmierzyć w czasie próbnych procesów obróbkowych. Istnieje cały szereg metod, umożliwiających określenie temperatury skrawania, jednak większość z nich

Należy przy tym podkreślić, że opisany sposób utwardzania elektroiskrowego nie ogranicza się oczywiście tylko do narzędzi skrawających. Niewątpliwie sposób ten znajdzie w niedalekiej przyszłości o wiele szersze zastosowanie do utwardzania różnych powierzchni, wymaga on jednak wyczerpujących badań. Porównanie wyników doświadczeń, uzyskanych przez poszczególne fabryki i warsztaty przy zastosowaniu takiego utwardzania, umożliwi wszechstronne wyzyskanie cennych zalet takiej obróbki.

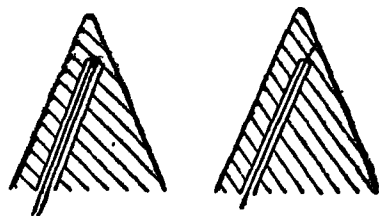
Dzięki zastosowaniu elektroiskrowego utwardzania narzędzi w Gorkowskiej Fabryce Samochodowej uzyskano oszczędności około 718.000 rubli rocznie. Zaleca się więc zastosowanie go w jak najszerszym zakresie w innych fabrykach i warsztatach mechanicznych.

(Na podstawie artykułu W. P. Smirnowa z czasopisma „Automobilnaja i Traktornaja Promyszennost”, nr 12/50, opracował inż. A. Towpił)

obok niezaprzeczalnych zalet posiada poważne wady, które nie pozwalają nam zdecydować się w sposób niezachwiany na którąkolwiek z nich.

Najprostszą metodę stanowi ocena temperatury na podstawie barwy, którą uzyskują wióry obrabianego materiału. Sposób ten, stosowany przez Kleina przy określaniu nacisków narzędzia skrawającego, ogranicza się jednak do wyższych temperatur i jest w znacznej mierze subiektywny.

Drugi sposób polega na użyciu topliwych proszków o znanej temperaturze topnienia, którymi posypuje się ostrze narzędzia tnącego. Proszki te, składające się z mieszaniny różnych substancji, wskazują temperaturę na początku swego procesu topnienia, podobnie jak to ma miejsce w przypadku topliwych stożków Segera. Wadę ich stanowi jednak niezbyt duża dokładność wskazań, ponieważ punkt topnienia jest uzyskiwany z określoną tolerancją, a ponadto gra tu pewną rolę trudność zaobserwowania chwili zapoczątkowania procesu topnienia.

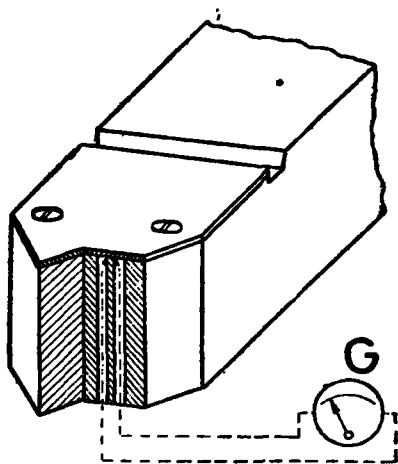
Rys. 1 i 2. Termoelement sztuczny i półsztuczny

Znacznie dokładniejsze są następne metody, w których wynik pomiaru nie zależy od osoby obserwatora i w których stosuje się bądź termoelementy, bądź termometry radiacyjne.

Pierwszy sposób polega na pomiarze temperatury tzw. sztucznym termoelementem. Jest to termoelement nader precyzyjnej konstrukcji, składający się zazwyczaj z zespołu miedź-konstantan lub platyna-platynorod i wmontowany bezpośrednio w narzędzie

tnące. Na rys. 1 przedstawiono jedno z takich urządzeń. Termoelement, złożony z bardzo cienkich drucików, jest umieszczony w uprzednio przygotowanym, walcowym wydrążeniu, wykonanym w ostrzu narzędzia. Średnica tego wydrążenia wynosi około 1,5 mm, a głębokość wywiercenia jest tak dobrana, aby jego ślepy koniec znajdował się w bezpośrednim sąsiedztwie właściwego miejsca skrawania (w przybliżeniu w odległości 0,5 mm). Druciki są wzajemnie izolowane precyzyjnymi szklanymi rurkami włoskowatymi.

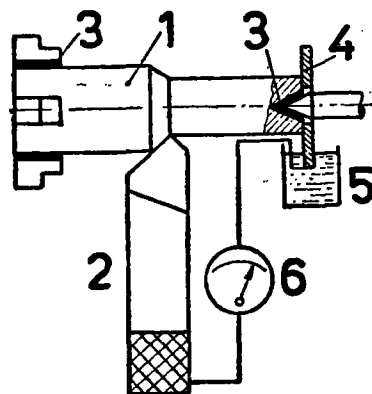
Inne podobne rozwiązanie konstrukcyjne jest przedstawione na rys. 3. W tym przypadku obydwa druciki termoelementu są prowadzone oddzielnymi otworami. Miejsce złączenia drucików termoelementu, podobnie jak w poprzednim przypadku, jest położone w bliskim sąsiedztwie miejsca pomiaru. Przytoczony sposób pozwala również badać rozkład temperatur w sąsiedztwie miejsca skrawania. Niedogodnością tej metody jest jednak zmniejszenie wytrzymałości narzędzia, zwłaszcza gdy jest ono małych rozmiarów. Dalszą wadę stanowi okoliczność, że mierzymy wówczas temperaturę miejsca złączenia drucików termoelementu, która nie pokrywa się bynajmniej z temperaturą skrawania.

Rys. 3. Pomiar temperatur w sąsiedztwie miejsca skrawania

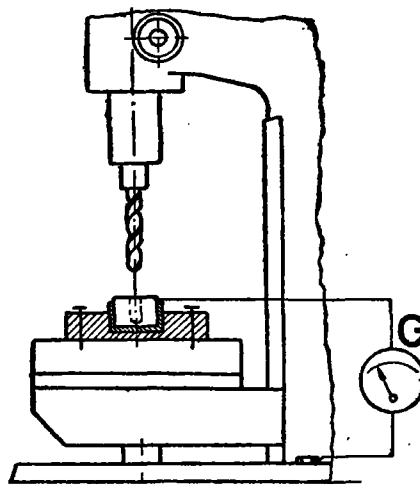
Drugi sposób opiera się na zastosowaniu tzw. termoelementu półsztucznego. Jak wynika z rys. 2, jeden człon termoelementu stanowi drucik z dowolnego zwykłego materiału termoelektrycznego, najczęściej z konstantanu, natomiast sam materiał narzędzia tworzy drugi człon.

Siła elektromotoryczna tego termoelementu, podobnie jak w poprzednim przypadku, jest mierzona czułym galwanometrem. Otwór do zakładania drucika posiada tu mniejszą średnicę, zazwyczaj 1 mm a jego ślepy koniec jest oddalony od miejsca skrawania zwykle o 0,3 mm. Wyprowadzenie założonego drucika przechodzi przez wąski kanalik o średnicy równej w przybliżeniu 0,4 mm. Miejsce, w którym powstaje styk przewodzący między narzędziem tnącym i drucikiem, tworzy następnie właściwe złącze termoelementu. Zaletą tego sposobu, w porównaniu z poprzednim przypadkiem, stanowi możliwość uzyskania dokładniejszych wartości temperatur skrawania, natomiast wadą jest osłabienie narzędzia, przy czym nawet tu występuje pewna mała różnica między wartościami wskazań i rzeczywistymi wartościami mierzonych temperatur.

Rys. 4. Pomiar termoelementem naturalnym

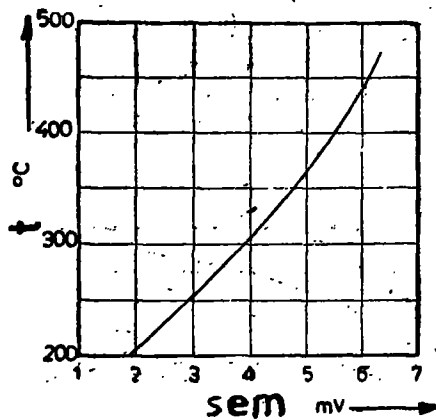
Trzeci sposób polega na zastosowaniu tzw. termoelementu naturalnego. Jak sama nazwa wskazuje, również w tym przypadku przyrząd termometryczny jest utworzony przez termoelement, a jedyna różnica w porównaniu z poprzednimi przypadkami polega na tym, że jego człony stanowią bezpośrednio obrabiany materiał i narzędzie tnące. Na rys. 4 przedstawiono schemat takiego urządzenia w przypadku toczenia. Narzędzie tnące (2) winno być izolowane od macierzystej obrabiarki, podobnie jak przedmiot obrabiany, który jest izolowany na kle i w uchwycie wrzeczona (izolacja 3). Aby mógł powstać zamknięty obwód termoelementu, na obrabianym przedmiocie umocowuje się tarczę stykową (4), sięgającą do naczynka (5), zawierającego ciecz o dużej przewodności elektrycznej (np. rtęć). Do wspomnianego naczynka doprowadzony jest również drugi przewód galwanometru (6). W podobny sposób jest rozwiązane mierzenie temperatury w przypadku innych rodzajów obróbki. I tak na rys. 5 przedstawione jest schematycznie odnośne urządzenie w zastosowaniu do wiertarki.

Rys. 5. Pomiar temperatur w przypadku wiercenia

Zaletą termoelementów naturalnych stanowi w tym przypadku okoliczność, że temperatura, wskazywana przez galwanometr, pokrywa się całkowicie z temperaturą skrawania. Wadą jest to, że siły elektromotoryczne, powstające w złączu takich naturalnych termoelementów, są nader słabe, ponieważ obydwa człony termoelementu są (zwłaszcza przy obróbce stali) bardzo zbliżone pod względem strukturalnym.

Wykres zależności siły elektromotorycznej od temperatury dla termoelementu stal szybko tnąca — żeliwo jest przedstawiony na rys. 6. Dalszą niedogodnością jest tu zależność wyników działania termoelementu od wyboru obrabianego materiału. Dla każdego rodzaju materiału musi być oddzielnie określona zmienność siły elektromotorycznej w funkcji temperatury.

Rys. 6. Wykres zależności siły elektromotorycznej od temperatury dla zespołu: stal szybko tnąca — żeliwo

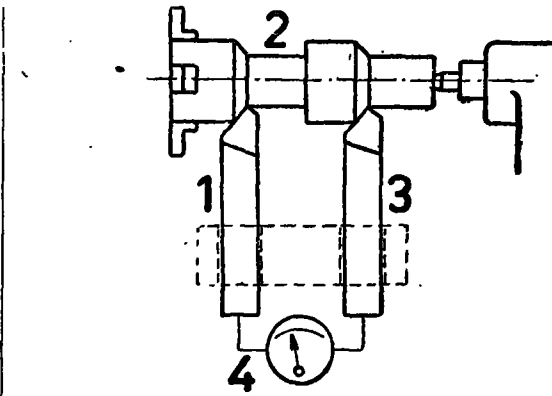
Tę ostatnią niedogodność usuwa czwarty sposób pomiaru, w którym stosuje się dwa narzędzia tnące. Odnośne urządzenie (rys. 7) jest tu analogiczne, jak w poprzednim przypadku, jedynie zamiast jednego występują dwa narzędzia, osadzone również na izolacji. Obydwa narzędzia, które winny być identyczne pod względem kształtu i jednakowo przyłożone do przedmiotu obrabianego, nie mogą być wykonane z tego samego materiału, lecz z materiałów, różniących się możliwie jak najbardziej strukturalnie, ponieważ tworzą one właściwy termoelement. Materiał przedmiotu obrabianego, tworzącego tu jedynie część pośrednią właściwego złącza termoelektrycznego, nie gra wówczas żadnej roli. Zdawałoby się, że sposób ten jest najlepszym i bezwzględnie poprawnym rozwiązaniem. Miałoby to miejsce wówczas, gdyby obydwa narzędzia były rzeczywiście identyczne zarówno pod względem kształtu, jak sposobu przyłożenia, co jednak nie jest nigdy w stu procentach spełnione.

Inż. ADOLF TOWPIK

NOWE STALE I STOPY TYTANOWE

Śmiało można powiedzieć, że prawie żaden z metali konstrukcyjnych nie wzbudził w stosunkowo krótkim czasie tak dużego zainteresowania jak tytan. Ostatnio znalazł on bowiem szerokie zastosowanie w przemyśle, zwłaszcza jako składnik stopowy dzięki swoim cennym właściwościom mechanicznym.

Do niedawna tytan był uważany za metal stosunkowo rzadki, nie dlatego jednak, że występuje w przyrodzie w małej ilości, lecz raczej ze względu na dość duże koszty, związane z otrzymywaniem go w stanie metalicznym. Używano go przeto dotychczas przeważnie jako dobrego odtleniacza do oczyszczania roztopionej stali, tworzy bowiem łatwotopliwe związki chemiczne, które nie rozpuszczają się w stali i łatwo przechodzą do żużli.

Rys. 7. Pomiar przy użyciu dwóch narzędzi

Ostatni sposób, rozpracowany przez Schwerda, jest dotychczas najmniej rozpowszechniony. Stosuje się tu pirometr radiacyjny, skierowany na miejsce skrawania. Promieniowanie cieplne, którego moc zależy od odpowiadającej mu temperatury, jest kierowane, po uprzednim skoncentrowaniu go soczewką lub zwierciadłem sferycznym, na czuły termoelement, połączony z galwanometrem. Czułe urządzenie tego typu jest utworzone zazwyczaj przez szereg precyzyjnych termoelementów (16 do 64), których złącza są zgrupowane na bardzo małej powierzchni i umieszczone w ognisku soczewki lub zwierciadła. Zgrupowane w ten sposób termoelementy, których złącza nie powinny oczywiście stykać się z sobą, są połączone szeregowo i noszą nazwę stosu termoelektrycznego.

Metoda ta, dogodna na ogół dla powyższych celów, posiada jednak swoje wady, do których należy zaliczyć niejednakową zdolność promieniowania różnych obrabianych materiałów, różnice ich struktury i powierzchni, a wreszcie nader mały obszar pomiaru temperatury, objęty zasięgiem pirometru.

Chociaż w dziedzinie pomiaru temperatur skrawania wykonano już bardzo wiele, to jednak dział ten należy jeszcze gruntownie pogłębić, co niewątpliwie przyczyni się w skutkach do dalszego zwiększenia wydajności obróbki, a w wielu przypadkach również do ekonomizacji procesów obróbkowych.

(„Technicka Prace“, Nr 10, 1950 r.)

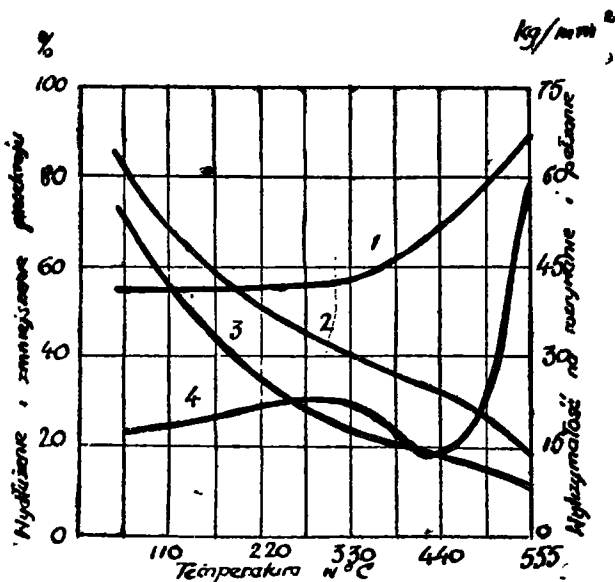
W ostatnich czasach opracowano nowe sposoby, umożliwiające otrzymywanie taniego i bardzo czystego tytanu metalicznego. Stało się to bodźcem do zbadania możliwości szerokiego zastosowania go w hutnictwie, zwłaszcza w celu polepszenia właściwości mechanicznych stali i stopów. Ostatnie badania wykazały, że nawet nieznaczny dodatek tytanu do stali węglistych zwiększa ich wytrzymałość prawie o 25—30% i granicę płynności o przeszło 30%. Wprowadzenie zaś go do stali stopowych daje bardzo wartościowe tworzywo konstrukcyjne, odpowiadające pod względem właściwości mechanicznych specjalnym stalom chromowo-niklowym lub molibdenowym, bez konieczności użycia kosztownych składników stopowych. A więc stale tytanowe są znacz-

nie tańsze i dają się łatwo obrabiać, co sprzyja znacznemu zmniejszeniu ilości wyrobów brakowych i zwiększeniu wydajności obrabiarek. Ponadto dodatek tytanu do stali i stopów polepsza ich odporność na korozję, znacznie zwiększa odporność na pełzanie w wysokiej temperaturze oraz sprzyja tworzeniu się struktury drobnoziarnistej.

Nic więc dziwnego, że ostatnio przeprowadzano obszerne badania, które doprowadziły do opracowania szeregu specjalnych stali i stopów tytanowych, wyróżniających się szczególnymi właściwościami mechanicznymi. Zanim jednak przystąpimy do omówienia niektórych z tych tworzyw, korzystnie będzie omówić w paru słowach właściwości tytanu metalicznego.

Tytan jest bardzo zbliżony pod względem chemicznym do krzemu, a wobec stosunkowo małego ciężaru właściwego (4,5) można go raczej zaliczyć do metali lekkich. Natomiast pod względem właściwości mechanicznych jest bardzo zbliżony do stali stopowych. Zalicza się do metali trudnotopliwych wskutek wysokiej temperatury topnienia (1727° C). Łatwo tworzy węglík, a w wysokiej temperaturze pochłania tlen, azot i wodór. Zawarty w nim wodór można łatwo usunąć, w przeciwieństwie do tlenu i azotu, przez ogrzewanie w próżni w temperaturze 750—800° C. Nieznaczna zawartość w tytanie tlenu, a zwłaszcza azotu, zwiększa jego wytrzymałość przy jednoczesnym zmniejszeniu ciągliwości.

Tytan metaliczny jest twardy i kruchy oraz odporny na korozję, zwłaszcza na działanie kwasów, zasad i słonej wody. Na gorąco daje się obrabiać plastycznie. Posiada wytrzymałość na rozrywanie około 23,7 kg/mm², wydłużenie do 50% i twardość 75 według Vickersa.¹⁾

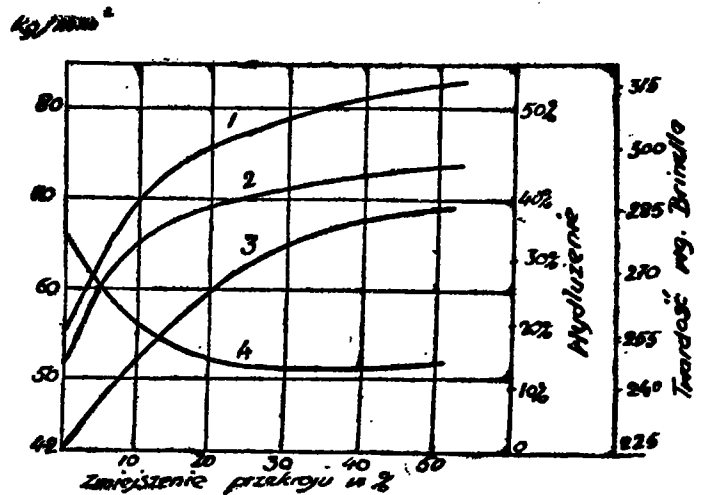
Rys. 1. Właściwości mechaniczne tytanu handlowego w postaci arkuszy wyżarzonych, zależnie od temperatury. Krzywa 1 — zmniejszenie przekroju, 2 — wytrzymałość na rozrywanie, 3 — granica płynności, 4 — wydłużenie (próbka 2 cale).

Tytan handlowy daje się dobrze obrabiać plastycznie i spawać. Znalazł on ostatnio szerokie zastosowanie w postaci blachy i rurek w lotnictwie, zwa-

szcza przy wyrobie silników odrzutowych. Wykres na rys. 1 przedstawia właściwości tytanu handlowego w postaci arkuszy wyżarzonych.¹⁾

Najkorzystniejsza temperatura obróbki plastycznej tytanu handlowego wynosi 870—990° C. Nie należy jednak przekraczać tej temperatury, gdyż np. przy walcowaniu tytanu handlowego w temperaturze powyżej 990° C tworzy się gruba warstwa tlenków. Walcowanie tytanu przyczynia się do wzrostu twardości przy jednoczesnym zmniejszeniu się ciągliwości.

Wykres na rys. 2 przedstawia wpływ walcowania na właściwości mechaniczne tytanu handlowego.²⁾

Rys. 2. Wpływ obróbki plastycznej (walcowania) na właściwości mechaniczne tytanu handlowego. Krzywa 1 — wytrzymałość na rozrywanie, 2 — granica płynności, 3 — twardość wg Brinella, 4 — wydłużenie (próbka 50 mm).

Dodatek do tytanu innych metali wywiera różny wpływ na jego właściwości mechaniczne. Na przykład dodatek chromu (do 10%), wanadu lub molibdenu zwiększa wytrzymałość na rozrywanie i granicę płynności przy jednoczesnym zachowaniu dobrej ciągliwości; dodatek manganu, który jest rozpuszczalny w tytanie, zwiększa wytrzymałość na rozrywanie i obniża temperaturę topnienia; dodatek aluminium zwiększa odporność na korozję i przyczynia się do utrzymywania stałych właściwości mechanicznych w wysokiej temperaturze; dodatek cyrkonu zmniejsza twardość i wytrzymałość na rozrywanie a dodatek boru zwiększa wytrzymałość na rozrywanie bez znacznego zmniejszenia ciągliwości. Jest więc rzeczą zrozumiałą, że obecnie zwrócono szczególną uwagę na możliwości wytwarzania stopów o podstawie tytanowej, które posiadają właściwości mechaniczne, dorównyujące właściwościom specjalnych stali stopowych.

Otrzymywanie tytanu w wielkim piecu napotyka na bardzo duże trudności wskutek zbyt wysokiej temperatury jego topnienia. Nawet tytan, zawarty w przetapianej rudzie żelaznej, przechodzi zwykle do żużli. Handlowy żelazotytan otrzymuje się zwykle w piecu elektrycznym.

Tytan metaliczny otrzymywano dotychczas poważnie przez cieplną redukcję dwutlenku tytanu wo-

¹⁾ „The Iron Age“, 6 kwietnia 1950 r., str. 87.

²⁾ „The Iron Age“, 14 sierpnia 1950 r., str. 85.

³⁾ „Technique et Science Aeronautiques“, nr 2/50, str. 72.

dorkiem wapnia lub też przez rozkład czterochlorku tytanu wodorkiem sodu. Otrzymany wodorek tytanu rozkłada się następnie przez ogrzewanie go w próżni w temperaturze około 800° C.

Dotychczas stosowane sposoby otrzymywania tytanu są jednak zbyt kosztowne i związane z dużymi trudnościami, redukcja bowiem związków tytanu przebiega niezupełnie. Również oddzielanie czystego tytanu od innych produktów reakcji jest na ogół dość trudne. Ostatnio opracowane, bardziej udoskonalone i rentowne sposoby umożliwiają otrzymywanie tytanu znacznie tańszego i o dowolnym stopniu czystości.

Na przykład koncern „Chicago Development Company” (patent amerykański nr 2 267 298) opracował bardzo rentowny sposób otrzymywania tytanu ze stopu manganowo-tytanowego przez oddestylowanie manganu. Sposób polega na tym, że do roztopionego, elektrolitycznie czystego manganu, utrzymywanego w temperaturze 1320° C, wprowadza się bardzo czysty dwutlenek tytanu w ilości zależnej od zamierzonej zawartości tytanu w wytwarzanym stopie. W celu zredukowania dwutlenku tytanu dodaje się do kąpieli metalowej czystego aluminium lub wapnia w ilości stechiometrycznej. Redukcja dwutlenku tytanu przebiega w tym przypadku natychmiast z wydzielaniem pewnej ilości ciepła. Po ochłodzeniu stopu do początkowej temperatury 1320° C odlewa się go do wlewnic metalowych. Utworzony przy tym tlenek glinu, w razie użycia aluminium, przywiera do ścianek użytego tygła, najlepiej glinowego. Tytan metaliczny odzyskuje się z otrzymanego stopu przez oddestylowanie manganu. Zawartość tytanu w otrzymanym stopie może wynosić do 50%. Stopu takiego można również dodawać do stali jako składnika stopowego.

Udoskonalenie sposobów otrzymywania tytanu przyczyniło się w znacznym stopniu do szerokiego zastosowania go w przemyśle, zwłaszcza jako składnika stopowego.

O ile chodzi o zbadanie możliwości polepszenia właściwości stali przez wprowadzenie do nich tytanu, to należy podkreślić duże zasługi uczonych radzieckich. Przeprowadzili oni wyczerpujące badania, które dały w wyniku kilka nowych stali tytanowych o właściwościach zbliżonych do właściwości stosowanych dotychczas specjalnych stali stopowych, np. chromowo-niklowych i chromowo-niklowo-molibdenowych.

Podczas ostatniej wojny uczeni radzieccy zwrócili szczególną uwagę na możliwości zastąpienia tytanem kosztownych składników stopowych stali chromowych i molibdenowych, używanych przeważnie do wyrobu utwardzonych części samochodowych. Opracowano szereg stali tytanowych, odpowiadających stawianym im wymaganiom.

Należy wymienić stale marki 18 Ch G T, zawierające 0,16—0,24% C, 0,8—1,1% Mn, 1,0—1,4% Cr, 0,17—0,37% Si, 0,08—0,15% Ti, do 0,04% S, do 0,04% P, oraz stale marki 40 Ch G T, zawierające 0,4—0,5% C, 0,9—1,2% Mn, 0,17—0,37% Si, 1,0—1,3% Cr, 0,08—0,15% Ti, do 0,04% S i do 0,04% P.¹⁾

Wpływ tytanu na właściwości mechaniczne stali okazał się bardzo korzystny. Przyczynia się on bo-

wiem do powstawania jednorodnej struktury drobnoziarnistej, składającej się z mieszaniny drobnych ziarn ferrytu i perlitu, oraz zmniejsza likwację i inne błędy odlewnicze. Tworzenie się łatwo topliwego i nie rozpuszczającego się w stali dwutlenku tytanu zapobiega powstawaniu wtrąceń niemetalicznych i pęcherzy gazowych.

Stale takie daje się dobrze obrabiać plastycznie i skrawaniem oraz nadają się one do hartowania bezpośrednio po ich gazowym utwardzaniu powierzchniowym, bez konieczności następnego odpuszczania. Posiada to bardzo duże znaczenie ekonomiczne, gdyż umożliwia skrócenie czasu obróbki cieplnej oraz przyczynia się do polepszenia trwałości narzędzi skrawających i zwiększenia wydajności obrabarek. Ponadto stale tytanowe są znacznie tańsze niż stosowane dotychczas podobne specjalne stale stopowe.

Stale marki 18 Ch G T posiadają następujące właściwości mechaniczne:

wytrzymałość na rozrywanie	140 — 145 kg/mm ²
granica płynności	120 — 125 kg/mm ²
wydłużenie	12 — 15%
zmniejszenie przekroju	55 — 65%
udarność	9 — 12 kgm/cm ²

Znalazły one szerokie zastosowanie w przemyśle samochodowym, zwłaszcza do wyrobu utwardzonych części składowych, np. kół zębatach.

Dodatek tytanu do stali węglistych również sprzyja powstawaniu struktury drobnoziarnistej i znacznie zwiększa ich wytrzymałość. Na przykład dodatek 0,08—0,15% Ti do stali węglistej, używanej do wyrobu podłużnic samochodowych, powoduje wzrost wytrzymałości na rozrywanie o 25—30%. Blacha z takiej stali o grubości około 6 mm posiada wytrzymałość 42 kg/mm² i wydłużenie 29,9%. Umożliwia to zastosowanie takiej blachy do wyrobu podłużnic o znacznie mniejszej grubości niż przy użyciu stali węglistej stosowanej dotychczas.

Należy przy tym nadmienić, że prócz uczonych radzieckich, uczeni innych krajów również wykazali ostatnio szczególne zainteresowanie możliwością wyzyskania w przemyśle cennych właściwości tytanu. Wyczerpujące badania doprowadziły do wynalezienia szeregu ulepszonych stali i stopów tytanowych, które znalazły już szerokie zastosowanie. Omówimy w paru słowach niektóre z nich.

Używane dotychczas stale krzemowe, zawierające 7—12% Si, nie posiadają, jak wiadomo, wymaganej odporności na działanie kwasów. Natomiast zwiększenie w nich zawartości krzemu ponad 16% powoduje zwiększenie kruchości stali w takim stopniu, iż plastyczna jej obróbka na zimno staje się bardzo trudna. Nieznaczny dodatek tytanu usuwa te niedogodności. Ostatnie badania dały w wyniku stale krzemowo-tytanowe, zawierające 0,05—3,0% C, 1,5—20% Si i 0,5—18% Ti (patent niemiecki nr 598 707); są one bardzo odporne na działanie kwasów i dają się dobrze obrabiać plastycznie. Posiadają jednorodną strukturę drobnoziarnistą, wolną od pęcherzy gazowych i porów. Obecność tytanu w stali krzemowej powoduje tworzenie się licznych ośrodków krystalizacji, co zapewnia korzystny przebieg krzepnięcia stali.

¹⁾ „Автомобилная и Тракторная Промышленность”, nr 4/50, str. 14.

Stale fosforowe posiadają zwykle strukturę gruboziarnistą, co niekorzystnie wpływa na ich odkształcanie na zimno. Dodatek do nich tytanu znacznie polepsza właściwości mechaniczne. Tytan bowiem łatwo tworzy węglík tytanu, który zwiększa rozpuszczalność fosforków żelaza w ferrycie. Ponadto przyczynia się do tworzenia licznych zarodków kryształów, co zapewnia powstawanie struktury drobnoziarnistej, nie zawierającej grubych ziarn fosorku żelaza.

Nowe stale fosforowo-tytanowe, zawierające 0,1—0,22% C, 0,47—0,67% Mn, 0,08—0,59% Si, 0,2—2,37% P i 0,65—3,1% Ti, są odporne na korozję oraz dobrze dają się odkształcać i hartować. Stale takie, zawierające 2,37% P i 3,10% Ti, posiadają wytrzymałość na rozrywanie 76,1 kg/mm², wydłużenie 2,75% i twardość 94 według Brinella (patent niemiecki nr 681 568).

Stale chromowo-niklowe, zawierające nawet nie-dużą ilość tytanu, wykazują dużą trwałość i odporność na pełzanie w wysokiej temperaturze. Nadają się bardzo dobrze do wyrobu części silników, pracujących w temperaturze do 800° C. Na przykład stal według patentu polskiego nr 33 816, zawierająca 0,08% C, 13,87% Cr, 16,93% Ni, 0,51% Ti, 0,28% Si, 0,24% Mn i 4,4% Cu, posiada wytrzymałość na rozrywanie w podanych niżej temperaturach:

temperatura w °C	400	500	600	700	800
wytrzymałość na rozrywanie w kg/cm ²	3150	2914	2360	1024	315

Znalazła ona obecnie szerokie zastosowanie w przemyśle.

Dodatek tytanu do stopów niklowo-chromowo-kobaltowych również znacznie polepsza ich trwałość w wysokiej temperaturze. Na przykład stopy, zawierające 32—42% Ni, 10—23% Co, 16—25% Cr, 3—19% Fe, 2—4% Ti, 0,1—1,0% Al, 0,5—3,0% Mn i 0,3—2% Si (patent szwajcarski nr 263 074), wykazują nadzwyczaj dużą odporność na pełzanie i wytrzymałość na złamanie w wysokiej temperaturze. Dają się dobrze obrabiać plastycznie i skrawaniem. Ponadto w temperaturze 730—800° C są trwałe i odporne na utlenianie. Zawartość tytanu w takich stopach znacznie polepsza ich utwardzanie przez wydzielenie składników.

Właściwości takich stopów znacznie polepsza się przez poddanie ich obróbce cieplnej, która polega na wyżarzaniu w ciągu 8 godzin w temperaturze 950 do 1200° C i następnym starzeniu przez ogrzewanie w temperaturze 700—870° C w ciągu 4—50 godzin, zależnie od składu chemicznego stopu.

Ponadto badania wykazały, że wprowadzenie tytanu do stali kobaltowych wybitnie polepsza ich właściwości magnetyczne. Ostatnio opracowane stale tytanowe, zawierające 0,3—1,5% C, 1—35% Co i 3—20% Ti (patent polski nr 29 475), posiadają dużą pozostałość magnetyczną i nadają się do wyrobu magnesów trwałych, odpornych na zmianę temperatury.

Stale takie, zahartowane w oleju lub wodzie od temperatury 950—1200° C i następnie odpuszczone w temperaturze 550—750° C, wykazują pozostałość magnetyczną 6000—10000 oersztédów.

Ostatnio koncern „The New Jersey Zinc Company” przeprowadził obszerne badania, które wykazały, że właściwości stopów metali nieżelaznych rów-

nież znacznie polepsza się przez wprowadzenie do nich nawet nieznacznej ilości tytanu. Na przykład stopy cynkowe, zawierające 0,05—0,5% Ti i 0,1—1,0% Cd (patent amerykański nr 2 448 169), posiadają strukturę drobnoziarnistą i dają się bardzo dobrze walcować na zimno na cienkie arkusze i taśmy. Właściwości tych stopów można znacznie polepszyć przez poddanie ich wykończającemu walcowaniu na gorąco w temperaturze 200—240° C. W celu zaś zwiększenia odporności stopów na pełzanie w wysokiej temperaturze korzystnie jest poddać je po walcowaniu na zimno odpowiedniej obróbce cieplnej, np. wyżarzaniu w temperaturze 150—400° C w ciągu stosunkowo krótkiego czasu.

W razie potrzeby zawartość tytanu w takich stopach może być zwiększona do 4%. Polepsza to obrabialność i odporność stopu na pełzanie oraz zwiększa ciągliwość i stopień zmniejszenia przekroju. Stop taki wytwarza się przez ogrzewanie w ciągu 8 godzin w tyglu glinowo-karborundowym mieszaniny 96 cz. cynku i 4 cz. tytanu.

Największe jednak zainteresowanie wzbudza obecnie możliwość wytwarzania stopów o podstawie tytanowej. Badania wykazały, że dodatek do tytanu metalicznego nieznacznej ilości innych metali znacznie zwiększa jego wytrzymałość.

Koncern „Titanium Metals Corporation⁽¹⁾” opracował taki stop, zawierający 95,88% Ti, 2,8% Cr, 1,3% Fe i 0,02% N. Jest on bardzo wytrzymały i daje się dobrze obrabiać. Wykazuje wytrzymałość na rozrywanie ok. 109,2 kg/mm², granicę płynności ok. 102,2 kg/mm², wydłużenie 25%, zmniejszenie przekroju 51% i twardość 320 według Vickersa. Stop taki daje się dobrze obrabiać cieplnie, zwłaszcza hartować. Na przykład 5/8 calowy pręt z tego stopu, zahartowany w wodzie od temperatury 670—950° C, posiada twardość 334—473 według Vickersa.

Koncern „Rem-Cru Titanium Inc.⁽²⁾” opracował ostatnio dwa inne stopy tytanowe, mianowicie stop marki RC-130A, zawierający 93% Ti i 7% Mn, oraz stop marki RC-130B, zawierający 92% Ti, 4% Mn i 4% Al.

Stopy te są dwufazowe i posiadają strukturę drobnoziarnistą, stanowiącą mieszaninę fazy α i β . Dają się dobrze hartować, kuć i walcować na cienkie arkusze. Wytrzymałość stopów w postaci odkutych prętów jest znacznie większa niż w postaci walcowanych arkuszy. Po walcowaniu stopów na zimno korzystnie jest poddać je wyżarzaniu w temperaturze 630° C w ciągu 1—2 godzin. Nie jest w tym przypadku wymagana atmosfera ochronna.

Zahartowanie stopów od temperatury 670° C powoduje znaczny wzrost wytrzymałości na rozrywanie przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu ciągliwości. Ponadto stopy te posiadają znaczną odporność na pełzanie i są trwałe w wysokiej temperaturze.

Stop RC-130A daje się dobrze odkształcać na zimno przy 30—40% zmniejszeniu przekroju. Po walcowaniu należy go poddać dodatkowemu ogrzewaniu w ciągu 2 godzin w temperaturze 630° C. Trzeba przy tym uważać, aby temperatura ogrzewania nie przekraczała 670° C, gdyż wpływa to ujemnie na właściwości stopu.

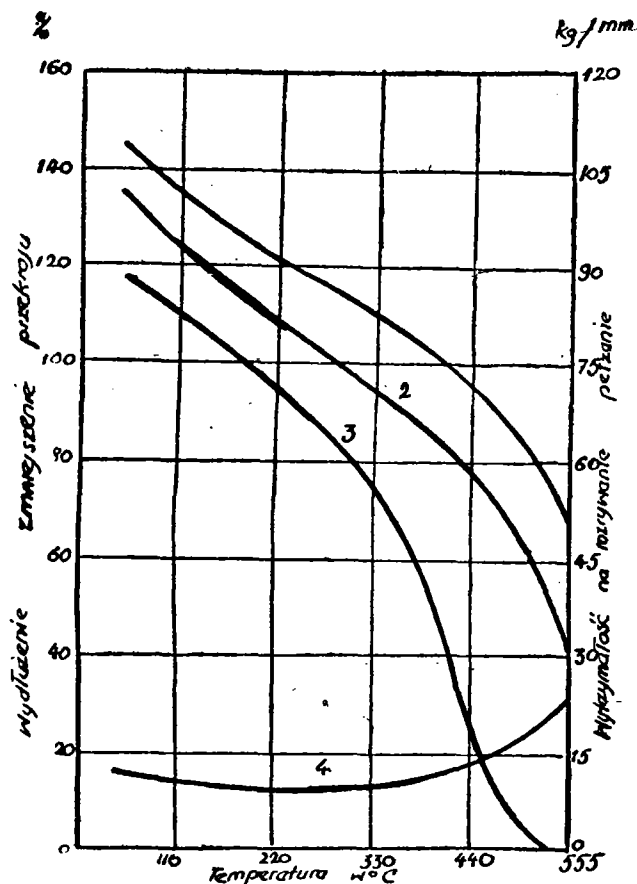
1) „The Iron Age”, 27 lipca 1950 r., str. 85.

2) „The Iron Age”, 14 sierpnia 1950 r., str. 85.

Stop ten posiada następujące właściwości mechaniczne:

wytrzymałość na rozrywanie	111,2 kg/mm ²
granica płynności	103,7 kg/mm ²
odporność na pełzanie	81,5 kg/mm ²
wydłużenie	12 — 15%
twardość	35 wg Brinella.

Wykres na rys. 3 przedstawia właściwości mechaniczne stopu w różnych temperaturach.

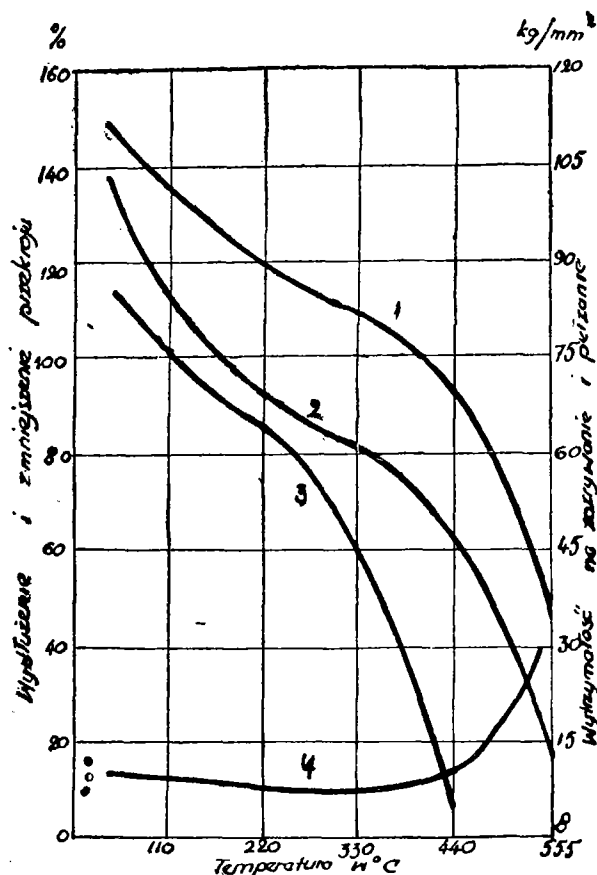
Rys. 3. Właściwości mechaniczne stopu RC-130A. Krzywa 1 — wytrzymałość na rozrywanie, 2 — granica płynności, 3 — odporność na pełzanie, 4 — wydłużenie (próbka 2 cale).

Drugi stop tytanowy marki RC-130B daje się dobrze kuć w temperaturze 860—1000° C. Po kuciu korzystnie jest poddać go ogrzewaniu w temperaturze około 860° C i następnemu powolnemu ochładzaniu w powietrzu. O ile podczas kucia stosuje się walcowanie na zimno, wówczas trzeba stop poddać wyżarzaniu w ciągu 2 godzin w temperaturze 630° C w atmosferze dowolnej.

Stop ten posiada następujące właściwości mechaniczne:

wytrzymałość na rozrywanie	107,3 kg/mm ²
granica płynności	100 kg/mm ²
odporność na pełzanie	85,2 kg/mm ²
wydłużenie	15 — 20%
twardość	35 wg Brinella.

Wykres na rys. 4 przedstawia właściwości mechaniczne stopu RC-130B w różnych temperaturach.

Rys. 4. Właściwości mechaniczne stopu RC-130B. Krzywa 1 — wytrzymałość na rozrywanie, 2 — granica płynności, 3 — odporność na pełzanie, 4 — wydłużenie (próbka 2 cale).

Ogrzewanie stopu do wysokiej temperatury powoduje zmniejszenie jego wytrzymałości na rozrywanie i granicy płynności, przy jednoczesnym wzroście ciągliwości i stopnia zmniejszenia przekroju, co widać z poniższej tabeli.

Temperatura w °C	wytrzymałość na rozrywanie w kg/mm ²	granica płynności w kg/mm ²	wydłużenie w %	zmniejszenie przekroju w %
20	105,2	98,8	17	39,18
220	84,4	69,5	—	44,69
320	78,3	61,8	—	46,93
440	73,2	56,8	17	51,28
550	63,8	33,1	42	91,22

W celu polepszenia odporności stopu RC-130B na pełzanie poddaje się go wyżarzaniu w temperaturze ok. 1000° C i następnemu odpuszczaniu w temperaturze 350° C. Badania wykazały, że właściwości mechaniczne stopu, poddanego takiej obróbce uszlachetniającej, nie ulegają pogorszeniu przy pracy w temperaturze do 400° C w ciągu 1000 godzin.

Należy jeszcze wspomnieć, że tytan znalazł obecnie szerokie zastosowanie w postaci węgliku tytanu przy wyrobie stopów spiekanych.

Reasumując powyższe widzimy, że cenne właściwości tytanu stwarzają bardzo duże możliwości szerokiego zastosowania go w przemyśle. Możliwości te nie zostały jeszcze dotychczas wyczerpująco zbadane.

W. L. BAŁKIEWICZ, I. S. DOBROWOLSKIJ, R. M. ZAJĄC

Z PRAKTYKI ŁĄCZNEGO MIELENIA I SUSZENIA GLINY

Krajowa wytwórczość wysokowydajnych pras do prasowania na sucho otworzyła nowe, szerokie perspektywy rozwoju produkcji wyrobów ceramiki budowlanej tą metodą. Wysoka wydajność nowych pras, sięgająca 4—10 tysięcy cegieł na godzinę, wymaga zrewidowania całego schematu technologicznego, zarówno w celu podwyższenia jakości produkcji, jak w celu dostosowania wydajności maszyn do mielenia i przygotowania proszku glinianego do charakteru pracy pras.

Jak wiadomo, w czynnych już zakładach prasowania na sucho dokonuje się suszenia gliny w bębnach suszalniczych, natomiast mielenie gliny odbywa się w rozdrabniaczach lub specjalnych młynach. Wieloletnia praktyka pracy tych zakładów wykazała, że bęben suszalniczy nie zapewnia całkowicie równomiernego suszenia gliny, wskutek czego proszek, uzyskiwany w rozdrabniaczach, posiada następnie nierównomierną wilgotność, odpowiadającą poszczególnym wielkościom ziarn. Ta ostatnia okoliczność stanowi jedną z przyczyn pęknięcia surowych cegieł przy wypalaniu, wywołującego z kolei obniżenie wskaźników wytrzymałości i odporności na mróz wyrobów gotowych.

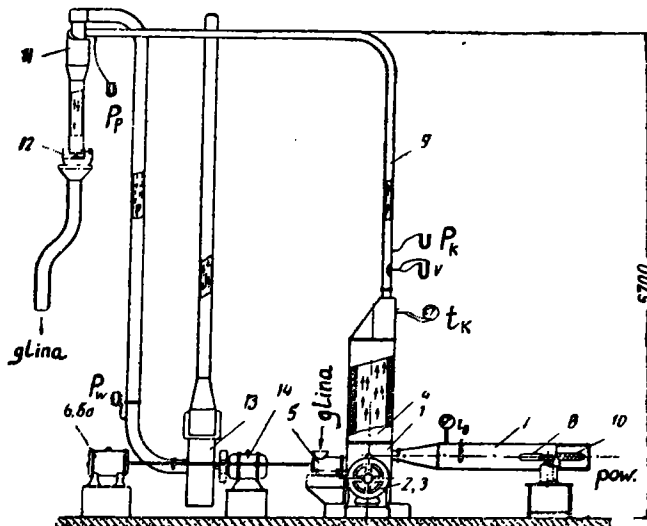
Jeszcze w 1937 r. poruszano na łamach prasy zagadnienie udoskonalenia procesu suszenia i mielenia gliny przez skojarzenie obu tych operacji w jednym zespole maszynowym. Uwzględniając dodatnie wyniki pracy urządzeń, służących do jednoczesnego mielenia i suszenia węgla, wysunięto projekt skonstruowania analogicznych urządzeń w zastosowaniu do gliny.

Próby, przeprowadzone w r. 1948—1949 przez Instytut „Rosniums“ na czynnym urządzeniu do mielenia i wypalania gipsu, wykazały wprawdzie teoretyczną możliwość realizacji jednoczesnego suszenia i mielenia gliny, nie pozwoliły jednak wykryć optymalnych warunków uzyskania proszku glinianego do produkcji cegieł budowlanych metodą półsuchą, odznaczającego się żadaną ziarnistością i wilgotnością. W doświadczeniach wspomnianego Instytutu nie zmieniano parametrów ciśnieniowych czynnego urządzenia. Z tego powodu rozdrobniona i wysuszona glina sproszkowana odpowiadała pod względem swej ziarnistości stanowi rozdrobnienia gipsu, do którego otrzymywania urządzenie to było pierwotnie przeznaczone. Zawartość cząstek proszku gliny, których wielkość nie przekraczała 0,06 mm, sięgała 92—95%.

W r. 1949 w Instytucie „Niustrojkeramika“ zaprojektowano (konstruktor — kandydat nauk technicznych Zwieriew), zbudowano i zbadano prototyp urządzenia do łącznego suszenia i mielenia gliny. W trakcie wykonywania urządzenia wprowadzono zmiany w konstrukcji zasilacza na glinę, podgrzewacza powietrza i niektórych innych mechanizmów. Zmiany te, nie naruszające w niczym zasady pracy urządzenia, pozwoliły uprościć cały schemat i przyspieszyć montaż zespołu do przeprowadzenia badań.

Na rys. 1 przedstawiono schemat prototypu urządzenia do jednoczesnego suszenia i mielenia gliny — z wprowadzonymi zmianami konstrukcyjnymi. Praca urządzenia przebiega w następującej kolejności: powietrze, ogrzane w podgrzewaczu (7), zaopatrzonym

w dwa palniki lutownicze (8) i grzejnik elektryczny (10), jest zasysane wentylatorem (13) poprzez włączone szeroko człony młyna, rurę przelotową (9) i pochłaniacz (11). Wilgotna glina jest doprowadzana do młyna zasilaczem ślimakowym (5).

Rys. 1. Schemat urządzenia do łącznego mielenia i suszenia gliny

Obrotów nadaje ślimakowi zasilacza silnik (6) poprzez reduktor (6a). Rozdrabnianie gliny przeprowadza się w młynie (1), zaopatrzonym w wirnik (3) z kulkami, obracanymi silnikiem (2). Głina, rozdrobniona w młynie, jest nieustannie omywana strumieniem gorącego powietrza, ulegając częściowemu podsuszeniu. Najintensywniejsze suszenie gliny zachodzi w komorze sortowniczej (4), do której zmielona glina jest wyrzucana siłą odśrodkową, pochodzącą od obrotów wirnika młyna. Drobne cząsteczki ulatują z komory, a grubsze spadają z powrotem do wnętrza młyna i ulegają dodatkowemu rozmieleniu. Rurą przelotową proszek gliniany dostaje się do pochłaniacza, gdzie następuje jego wychwytywanie. Za pomocą wiatraczka (12) proszek jest wydalany do zbiornicy. Wiatraczek spełnia również rolę zaworu, nie przepuszczającego zewnętrznego powietrza do układu podciśnieniowego. Wilgotne powietrze po przejściu przez pochłaniacz jest wyrzucane wentylatorem (13) przez rurę wydmuchową w otaczającą atmosferę.

Poniżej przytacza się podstawowe dane charakterystyki technicznej, dotyczące pracy urządzenia:

początkowa wilgotność bezwzględna	20%
końcowa wilgotność bezwzględna	6%
wydajność według ciężaru suchej gliny	50 kg/godz
maksymalna temperatura gazów, dopływających do młyna	400° C
prędkość gazów w rurze przelotowej na odcińku od komory sortowniczej do pochłaniacza	20 m/sek
moc silnika do napędu młyna	5 kW
podciśnienie przy wentylatorze	429 mm słupa wody.

Badania młyna przeprowadzało się na glinie beksudnikowskiej, przy czym wilgotność surowca, doprowadzanego do urządzenia, wahała się w granicach 19,4—29,1% (w stosunku do ciężaru materiału

suchego). W czasie badania prowadzono kontrolę temperatury powietrza (t_p) i temperatury wysuszonej gliny (t_g). Mierzono również prędkość ruchu powietrza (V_p) w rurze przelotowej. Pomiar tej prędkości przeprowadzono przy użyciu mikromanometru, zaopatrzonego w rurkę pneumatyczną.

Podciśnienie, wytwarzane wentylatorem, było mierzone w trzech punktach: w rurze przelotowej w sąsiedztwie komory sortowniczej — P_k , w sąsiedztwie pochłaniacza — P_p oraz w rurze odlotowej w sąsiedztwie wentylatora — P_w (rys. 1).

W odniesieniu do wysuszonej gliny określano wilgotność średnią oraz wilgotność, odpowiadającą danej ziarnistości, a także skład granulacyjny. Pierwsze próby były wykonywane z wysokociśnieniowym wentylatorem Nr 2 układu Kostoczkina; liczba obrotów wirnika młyna — 1440 obr/min. Stosując powyższy wentylator, udało się osiągnąć w rurze przelotowej prędkość maksymalną 5 m/sek, przy czym prędkości tej odpowiadało w sąsiedztwie pochłaniacza podciśnienie 110 mm słupa wody.

Przy wahanach temperatury gorącego powietrza, dopływającego do młyna, w granicach 200—250° C, skład granulacyjny proszku glinianego oraz jego wilgotność, odpowiadająca danej ziarnistości, wahały się w granicach, podanych w tabeli 1.

Tabela 1

Rozmiar ziarn mm	zawartość ziarn %	wilgotność %
5 — 3	7,0 — 5,0	7,1 — 6,2
3 — 2	2,3 — 0,3	2,6 — 2,2
2 — 1	6,3 — 0,9	2,5 — 2,1
1 — 0,5	6,3 — 3,0	2,0 — 1,8
0,5 — 0,2	6,6 — 1,4	2,1 — 2,0
0,2 — 0,06	16,8 — 12,1	2,2 — 2,0
poniżej 0,06	84,2 — 69,9	2,0 — 1,9

Dane tabeli wskazują, że w przypadku niedostatecznego podciśnienia i prędkości gazów w rurze przelotowej (5 m/sek), z młyna ulatuje nader drobny proszek gliniany, zawierający 70—85% ziarn o rozmiarze, nie przekraczającym 0,06 mm. Prędkość taka okazuje się nie wystarczająca do uniesienia z obrębu komory sortowniczej cząstek o rozmiarze 3—5 mm. Fakt występowania w proszku glinianym pewnej ilości ziarn powyżej 1 mm można tłumaczyć jedynie tym, że przy obracaniu się wirnika młyna pojedyncze ziarenka są wyrzucane bezpośrednio do rury przelotowej.

Rozdrobniony proszek gliniany odznacza się niską i niemal stałą wilgotnością, nieznacznie zależną od rozmiarów ziarn i wahającą się w granicach 1,9 do 2,6%. Jedynie wilgotność ziarn o rozmiarze, przekraczającym 3 mm, wynosi 6,2—7,1%. Udział procentowy tej grupy jest jednak nieznaczny i nie przekracza 5—7%.

Wysoką końcową suchość proszku glinianego należy przypisać wyłącznie okoliczności drobnego zmielenia gliny, która przez stosunkowo długi okres czasu przebywa w komorze młyna i styka się z gorącymi gazami.

W celu powiększenia prędkości ruchu gazów w rurze przelotowej zastosowano zamiast wentylatora Nr 2 wysokociśnieniowy wentylator Nr 4 układu tegoż Kostoczkina. Prócz tego zastąpiono poprzedni silnik do napędu wirnika silnikiem większej mocy

o 960 obr/min. Przy wirowaniu wentylatora z prędkością 1500 obr/min podciśnienie w rurach wynosiło P_w — 220; P_p — 145; P_k — 35 (w mm słupa wody).

Przy wymienionej liczbie obrotów wentylatora prędkość gazów w rurze przelotowej wynosiła 15 m/sek.

W tabeli 2 przytacza się skład granulacyjny i odpowiadające mu wilgotności wysuszonego proszku, uzyskanego w czasie pracy urządzenia w podanych wyżej warunkach. Temperatura dopływających gazów wynosiła 250° C, w komorze sortowniczej — 90° C.

Tabela 2

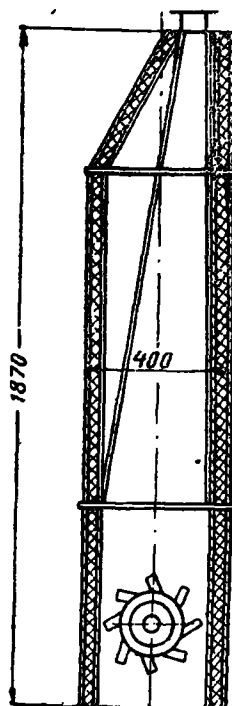
Rozmiar ziarn mm	zawartość ziarn %	wilgotność %
powyżej 3	1,1	5,7
3 — 2	0,5	3,8
2 — 1	1,5	1,9
1 — 0,5	3,6	2,2
0,5 — 0,2	5,7	2,2
0,2 — 0,06	10,6	2,0
poniżej 0,06	77,0	2,0

Z tabeli 2 wynika, że powiększenie podciśnienia i prędkości ruchu gazów w rurze przelotowej (z 5 na 15 m/sek) nie wpłynęło w sposób istotny na zmianę składu granulacyjnego proszku glinianego. Liczebność grupy ziarn poniżej 0,06, podobnie jak w poprzednim przypadku, była znaczna i wynosiła 77%. Wilgotność poszczególnych grup ziarn poniżej 2 mm waha się również w wąskich granicach (1,9—2,2%).

Próba wykazała, że w przypadku, gdy przekrój komory sortowniczej przewyższa niemal 22-krotnie przekrój rury przelotowej, prędkość ruchu gazów w samej komorze jest nie wystarczająca do zapewnienia uniesienia grubszych cząstek gliny do rury przelotowej. Nieduża zbieżność ścian komory w górnej jej części nie polepsza warunków pracy całego układu.

W celu powiększenia prędkości ruchu gazów w komorze sortowniczej konstrukcja komory została zmieniona. Wewnątrz komory o przekroju prostokątnym ustawiono rurę stożkową o mniejszym przekroju, którą połączono z rurą przelotową w ten sposób, że uzyskano płynne przejście od stożka do rury (rys. 2). Dzięki temu w miarę zmniejszania się odległości od rury przelotowej prędkość ruchu gazów winna była rosnąć w stosunku odwrotnie proporcjonalnym do zmiany przekroju rury stożkowej. Prostokątna komora sortownicza spełniała w danym przypadku jedynie rolę osłony cieplnej.

W tabeli 3 podano skład granulacyjny i odpowiadającą mu wilgotność proszku glinianego, uzyskanego po zainstalowaniu komory stożkowej. Liczba obrotów wentylatora i prędkość gazów w rurze przelotowej po-

Rys. 2. Schemat urządzenia z rurą stożkową

zostały bez zmiany. Podobnie jak w przypadku poprzednim, temperatura dopływających gazów wynosiła 250° C, w komorze sortowniczej 90—95° C.

Tabela 3

Rozmiar ziarn mm	zawartość ziarn %	wilgotność %
powyżej 3 — 2	7,1	11,1
3 — 2	3,9	6,1
2 — 1	1,6	5,8
1 — 0,5	7,4	5,7
0,5 — 0,2	9,0	5,7
0,2 — 0,06	14,0	5,6
poniżej 0,06	57,0	5,5

Dane tabeli 3 wskazują, że ustawienie rury stożkowej przyczyniło się do zmniejszenia o 20% zawartości ziarn poniżej 0,06 mm w proszku glinianym. Wilgotność poszczególnych grup ziarn uległa zwiększeniu w przybliżeniu o 3,5%, jednak podobnie jak w poprzednich przypadkach, pozostała równomierna, z wyjątkiem ziarn powyżej 3 mm, których wilgotność wynosi aż 11,1%. W tej ostatniej grupie spotyka się oddzielne ziarna, których rozmiary dochodzą do 7—9 mm.

W celu dalszego zwiększenia prędkości ruchu gazów w komorze sortowniczej i w rurze przelotowej należało zwiększyć prędkość obrotową wentylatora do 3.000 obr/min. W tym przypadku podciśnienie w rurach wynosiło: przy wentylatorze — powyżej 600, przy pochłaniaczu — 370, w sąsiedztwie komory — 230 mm słupa wody, natomiast prędkość gazów w rurze przelotowej wynosiła 34 m/sek. Silnik wentylatora zaczął jednak nadmiernie grzać się, co wskazywało na jego przeciążenie. Przez otwór, wykonany w rurze przelotowej i służący do przeprowadzania pomiaru prędkości ruchu gazów, zaobserwowano unoszenie kawałków gliny, których wielkość dochodziła do 15—20 mm. Prędkość obrotowa wentylatora została następnie obniżona do 2.000 obr/min. Stosownie do tego zmieniły się parametry ciśnieniowe.

Tabela 4

Rozmiar ziarn mm	zawartość ziarn ¹⁾ %	wilgotność ¹⁾ %
powyżej 3	15,6	7,6
	28,0	15,8
3 — 2	4,4	5,0
	6,3	6,4
2 — 1	6,2	4,7
	9,1	6,2
1 — 0,5	23,8	4,3
	17,3	5,5
0,5 — 0,2	19,2	4,3
	15,8	6,4
poniżej 0,2	30,8	4,2
	23,5	5,8

1) W liczniku podane są wyniki próby Nr 1, w mianowniku wyniki próby Nr 2.

W tym przypadku podciśnienie w rurach wynosiło: P_w — 400; P_p — 190; P_k — 70 (w mm słupa wody). Prędkość gazów w rurze przelotowej spadła na 23 m/sek.

W tabeli 4 przytacza się dane, dotyczące składu granulacyjnego i odpowiadającej mu wilgotności proszku glinianego w przypadku wskazanych wyżej warunków pracy urządzenia, uzyskane w wyniku dwóch prób; temperatura gazów pozostała przy tym bez zmiany. Wilgotność doprowadzanej gliny, wyrażona w procentach i odniesiona do ciężaru na sucho, wynosiła 22,7 przy próbie Nr 1 oraz 29,1 przy próbie Nr 2.

Z tabeli 4 wynika, że w przypadku wirowania wentylatora z prędkością 2.000 obr/min, zapewniającą poruszanie się gazów w rurze przelotowej z prędkością 23 m/sek, odpowiadający prototyp urządzenia pozwala uzyskać proszek gliniany, nader zbliżony pod względem składu granulacyjnego do tego, jaki jest wymagany przy wyrobieniu cegieł metodą suchego prasowania. Zawartość grup ziarn poniżej 0,5 mm wynosiła 48—50%. Wilgotność proszku, odpowiadająca poszczególnym grupom, okazała się równomierna i wynosiła 4—6%, przy czym wahania tej wilgotności w odniesieniu do jednej próby nie przewyższały 1%. Uzyskanie proszku o równomiernej wilgotności i określonej ziarnistości stanowi podstawowy wynik przeprowadzonych prób.

Rozmiar poszczególnych ziarn, pozostałych na sicie 3-milimetrowym, dochodzi do 12—20 mm, wilgotność ich wynosi 8—16%. Grupa ta zostaje odsiana i powraca do młyna na powtórny przemiał, przewidziany przy projektowaniu urządzenia.

Glina o wilgotności 29,1%, ładowana do zasilacza, miała postać kaszowatej masy. W czasie prób ani razu nie wystąpiło zjawisko zalepienia młyna, bądź przywierania gliny do kul wirnika. Należy jednak zwrócić uwagę na zjawisko ulatywania w otaczającą atmosferę cząstek pyłowych w ilości 8—12% ciężaru doprowadzanego surowca. Można to przypisać niedokładnemu wychwytywaniu cząstek przez pochłaniacz.

Wyniki przeprowadzonych badań można podsumować w postaci niżej podanych wniosków:

1) Istnieje realna możliwość zastosowania omówionego urządzenia do jednoczesnego suszenia i mielenia gliny, zawierającej ostatecznie cząstki o rozmiarze od 0 do 3 mm i nadającej się do wyrobienia cegieł metodą suchego prasowania.

2) W celu uzyskania żadanego składu granulacyjnego należy wytworzyć określoną prędkość ruchu w rurze przelotowej i komorze sortowniczej, przy czym przy obliczeniu należy przede wszystkim uwzględnić zasadę tworzenia strumienia o wielu stopniach prędkości. Najodpowiedniejsza prędkość ruchu gazów w rurze przelotowej winna dochodzić do 23 m/sek.

W celu ostatecznego rozwiązania zagadnienia młynów komorowych należy przeprowadzić bardziej wszechstronne próby na urządzeniu przemysłowym i określić jego sprawność ekonomiczną (straty cieplne, energetyczne i inne).

ZACISKI ZWALNIAJĄCE W LINIACH PRZESYŁOWYCH WYSOKIEGO NAPIĘCIA

A. Geneza koncepcji zacisku zwalniającego

Zagadnienie oszczędności materiałów przy budowie linii napowietrznych wysokiego napięcia stanowi jedno z ogniw ekonomizacji wszelkich dziedzin życia gospodarczego. W przypadku wspomnianych linii elektrycznych dzieli się ono na dwie podstawowe części. Pierwsza część zagadnienia dotyczy oszczędności materiału przewodów, druga — oszczędności materiałów, przewidzianych na konstrukcje wsporcze. W niniejszym artykule omówimy, wyłącznie jeden z problemów tej drugiej części zagadnienia.

Wiadomo, że wymiary konstrukcji wsporczych zależą od wielkości sił zewnętrznych, działających na nie, takich jak naciąg przewodu, parcie wiatru itp. W czasie normalnej pracy linii składowe poziome naciągu przewodów, występujące po obu stronach punktów podwieszenia, równoważą się w przybliżeniu, nie obciążając słupów. Sytuacja zmienia się gwałtownie w przypadku zerwania się przewodu w jakimkolwiek przęśle. Powstaje wówczas naciąg jednostronny, obciążający silnie odnośny słup przelotowy w kierunku poziomym. Przy projektowaniu linii należało uwzględnić powyższą okoliczność, obliczając słupy na tego rodzaju zwiększone obciążenie, aczkolwiek w praktyce występowało ono stosunkowo rzadko. W związku z tym materiał słupów nie był należycie wykorzystany.

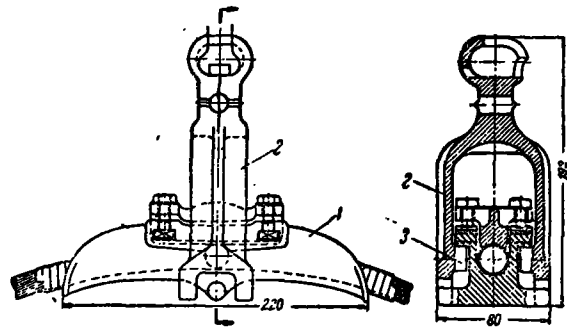
W celu usunięcia tej niedogodności zaprojektowano nową konstrukcję zacisku, umożliwiającą zwolnienie przewodu, wytwarzającego naciąg jednostronny, co pozwala stosować odpowiednio lżejsze konstrukcje wsporcze. W ten sposób powstała koncepcja zacisku zwalniającego na miejsce dotychczas stosowanego zacisku trwałego. Poniżej zapoznamy się z doświadczeniami pracy konstruktorów radzieckich w tej dziedzinie.

B. Konstrukcje zacisków zwalniających, stosowanych w Związku Radzieckim

Zaciskiem zwalniającym nazywamy w ściślejszym rozumieniu tego terminu zacisk, który w przypadku równowagi sił nań działających utrzymuje przewód w stanie zaciśnięcia, natomiast w przypadku powstania w przewodzie naciągu jednostronnego, czyli w przypadku naruszenia wspomnianej równowagi, zwalnia przewód, pozwalając mu przemieszczać się. Zwalnianie przewodu następuje z reguły na skutek odchylenia strzemięcia zacisku od położenia pionowego. W dalszym ciągu omówimy kilka rozwiązań konstrukcyjnych tego typu zacisków.

1) Zacisk LEFI-2 (rys. 1), zaprojektowany w 1931 r. przez Leningradzki Instytut Politechniczny, zawiera czółenko (1), w którym przewód zaciska się trwale śrubami i nakładkami w punktach, rozmieszczonych w pewnej odległości od środka czółenka. Na powierzchniach bocznych czółenka są wykonane odpowiednie wgłębienia, służące do podwieszenia go na czopach (3) strzemięcia zacisku. W przypadku odchylenia strzemięcia od położenia pionowego o kąt ok. 30° czółenko zeskakuje z czopów, opuszcza strzemię i spada łącznie z przewodem na ziemię. W tym rozwiązaniu konstrukcyjnym czółenko nie jest trwa-

le zespolone ze strzemiem i na skutek osadzenia na czopach może wykonywać ruchy wahadłowe w płaszczyźnie pionowej.

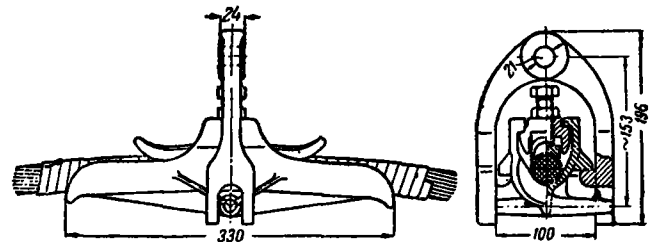

Rys. 1. Zacisk zwalniający LEFI-2

2) Zacisk RS-2440 (produkcji Zjednoczenia „Armsieć”) jest wykonany pod względem konstrukcyjnym analogicznie do zacisku LEFI-2. Zadziałanie zacisku następuje przy odchyleniu łańcucha izolatorów o kąt 30° — 35° .

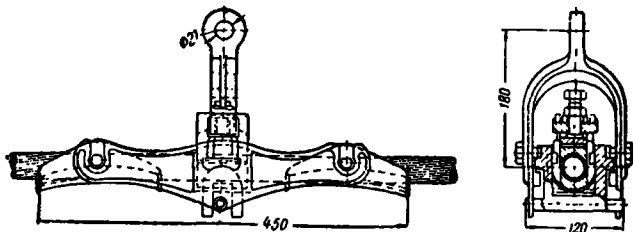
3) Zacisk RS-1139 (produkcji tegoż Zjednoczenia) został zaprojektowany dla przewodu typu ASU-400 z zastosowaniem trzpieni antywibracyjnych. Przewód zamocowuje się w czółenku w dwóch punktach przy użyciu dwóch nakładek, które pozwalają mu obracać się również w płaszczyźnie poziomej.

4) Zacisk RS-1393 (rys. 2), produkowany przez Zjednoczenie „Armsieć”, został zaprojektowany dla przewodu typu ASU-300. Przewód zamocowuje się w jednym punkcie, pośrodku czółenka, co polepsza znacznie warunki jego pracy w przypadku wibracji. Próby, przeprowadzone w terenie na linii 220 kV, wykazały, że zacisk RS-1393 jest w stanie zadziałać przy odchyleniu łańcucha izolatorów o kąt 30° — 35° i naciągu przewodu 400—450 kg. Zadziałanie zacisku następuje w 0,18 sek. od chwili zerwania przewodu.

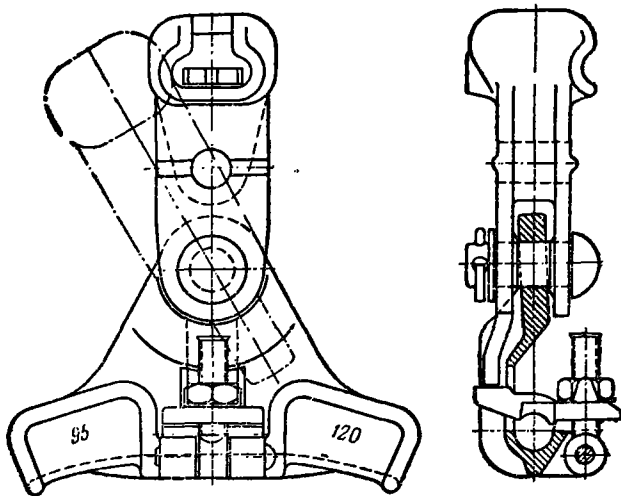
Rys. 2. Zacisk zwalniający RS-1393

5) Zacisk RS-1542 (rys. 3), produkowany również przez Zjednoczenie „Armsieć”, służy do podwieszania sztywnego przewodu typu MP-240. Zastosowano w nim zasadę swobodnego podwieszenia, czym różni się on znacznie od poprzednich konstrukcji. Na przewodzie umocowuje się specjalną obrączkę, po czym umieszcza się go na dwóch niedużych czółenkach, osadzonych przegubowo na końcach kadłuba zacisku, który podwiesza się na czopach strzemięcia. Wspomniana obrączka zapobiega osiowym przesunięciom przewodu względem kadłuba zacisku, umożliwia jednak wykonywanie przezeń ruchów w płaszczyźnie pionowej. W przypadku zadziałania zacisku przewód łącznie z czółenkami i kadłubem spada na ziemię.

Rys. 3. Zacisk zwalniający RS-1542

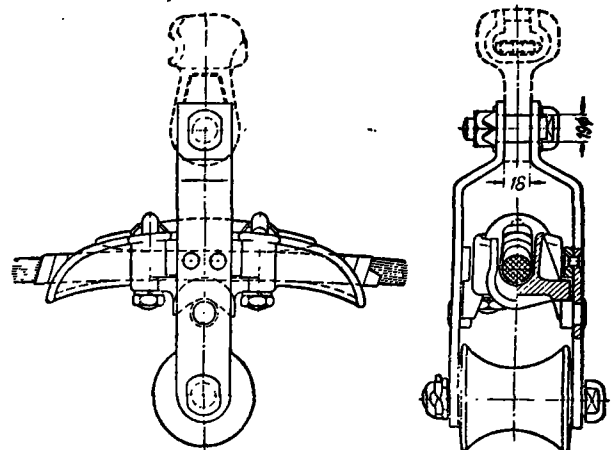
6) Zacisk wyrobu 1927 r. (rys. 4), pochodzenia zagranicznego, składa się ze strzemienia, czółenka i płytki ze sworzniem dociskowym. W przypadku odchylenia strzemienia od położenia pionowego specjalna wydłużona łapka zeskakuje z płytki, uwalniając w ten sposób przewód. Po zadziałaniu zacisku przewód, umieszczony w czółenku, może przesunąć się swobodnie w kierunku osiowym.

Rys. 4. Zacisk zwalniający wyrobu 1927 r.

7) Zacisk wyrobu 1937 r., również pochodzenia zagranicznego, jest w zasadzie podobny do zacisku LEFI-2. W przypadku zadziałania zacisku czółenka zeskakuje z osi strzemienia, przewód zaś, pozostając na niej, może przesunąć się w kierunku osiowym.

8) Zacisk wyrobu 1943 r. (rys. 5), także pochodzenia zagranicznego, składa się z dzielonego strzemienia, czółenka i chwytacza krążkowego. Strzemie jest zmontowane z jednoczłonowego ucha i dwóch płytek, odpowiednio wygiętych i połączonych na dole osią, na której osadza się krążek. Czółenka jest podwieszona na czopach strzemienia, podobnie jak to miało miejsce w przypadku zacisku LEFI-2. Zacisk jest w stanie zadziałać przy odchyleniu łańcucha izolatorów o kąt około 40°. Po zadziałaniu zacisku przewód pozostaje wewnątrz strzemienia i może ześlizgnąć się po krążku chwytacza.

Rys. 5. Zacisk zwalniający wyrobu 1943 r.

Poniżej przytacza się tabelę, stanowiącą zestawienie podstawowych danych dotyczących omówionych zacisków.

Tabela 1

Nazwa zacisku	średnica przewodu mm	ciężar zacisku kg	rozmieszczenie osi wahania czółenka	położenie przewodu po zadziałaniu zacisku
LEFI-2	10,5 — 12,4	3,5	pokrywa się z osią przewodu	spada na ziemię
RS-2440	6,5 — 20,0	2,7	to samo	to samo
RS-1139	50 (29,3 — 20)	15	to samo	to samo
RS-1393	25,2	5,8	to samo	to samo
RS-1542	30	7,7	to samo	to samo
importowy, wyrobu 1927 r.	3,5 — 17,5	0,98 — 2,45	—	pozostaje w zacisku
importowy, wyrobu 1937 r.	5,1 — 24,0	1,5 — 4,75	poniżej osi przewodu	to samo
importowy, wyrobu 1943 r.	4,1 — 29,0	3,58 — 6,58	to samo	to samo

Wszystkie wyszczególnione w tabeli zaciski zwalniające, stosowane w sieciach przesyłowych Związku Radzieckiego, można podzielić pod względem zasady działania na dwa rodzaje. Do pierwszego rodzaju zaliczymy zaciski takie, jak zacisk importowy wyrobu 1927 r., w których nie występuje oś wahania czółenka i które łącznie z zamocowanym w nich przewodem stanowią jedną całość. Do drugiego rodzaju odnoszą się zaciski LEFI-2 i zaciski pochodzenia zagraniczne-

go wyrobu 1937 r. i 1943 r. Przewód jest tu zamocowany w czółenku, które podwiesza się swobodnie na czopach lub osie strzemienia. Umożliwiają one obrót czółenka w płaszczyźnie pionowej o stosunkowo duży kąt, co polepsza warunki pracy przewodu w przypadku wibracji. Dalszą zaletą tego rodzaju zacisków stanowi okoliczność, że zawierają one z reguły mniejszą liczbę części składowych.

C. Znaczenie zacisków zwalniających dla gospodarki materiałami na słupy przelotowe

Jak wynika z obliczeń teoretycznych, w przypadku słupów drewnianych oszczędność w użyciu drewna przy zastosowaniu zacisków zwalniających, zamiast trwałych, wzrasta wraz ze wzrostem średnicy przewodu, osiągając dla przewodu typu AS-185 40%. Ustalono przy tym, że zużycie drewna na każdy słup przelotowy nie zależy, praktycznie biorąc, od przekroju przewodu ani rejonu klimatycznego.

W przypadku linii jednotorowej, prowadzonej na słupach metalowych z trójkątnym układem przewodów, uznanym za typowy dla linii przesyłowych 110 kV w rejonach klimatycznych I i II, oszczędność na ciężarze słupa przelotowego, osiągnięta dzięki zastosowaniu zacisków zwalniających wynosi 13,8% dla przewodów typu MG-95 oraz 26,5% dla przewodów typu MG-120.

W liniach jednotorowych 110 kV z poziomym układem przewodów, stosowanym w rejonach klimatycznych III i IV, oszczędność na ciężarze słupa przelotowego wynosi 9,5% dla przewodów AS-150 oraz 12,3% dla przewodów MG-120.

W przypadku linii 220 kV analogiczna oszczędność wyraża się liczbą 25% przy poziomym układzie przewodów, a liczbą 18% przy układzie sześciokątnym.

Należy wreszcie zaznaczyć, że jeżeli przekrój przewodów nie przekracza 70 mm², wówczas stosowanie zacisków, zgodnie z tabelą 4, zamieszczoną na str. 434, a dotyczącą okresu eksploatacji i wskaźników pracy przelotowe.

D. Charakterystyka pracy linii przesyłowych, wyposażonych w zaciski zwalniające

Dane, dotyczące stanu wyposażenia czynnych linii przesyłowych Związku Radzieckiego w zaciski zwalniające, przytacza się w tabeli 2.

Tabela 2

Napięcie nominalne linii przesyłowych	długość linii przesyłowych, wyposażonych w zaciski zwalniające, w stosunku do całkowitej długości linii danego napięcia	długość linii przesyłowych danego napięcia, wyposażonych w zaciski zwalniające, w stosunku do całkowitej długości wszystkich linii, wyposażonych w te zaciski
kV	%	%
220	46,5	26,5
110	12,0	60,0
35	4,0	13,5

Długość wszystkich linii napowietrznych wysokiego napięcia, wyposażonych w zaciski zwalniające, stanowi 11% całkowitej długości linii. W większości przypadków zaciski zwalniające stosuje się na słupach z poziomym układem przewodów. Notuje się tylko jeden przypadek trójkątnego układu przewodów.

Około 34% linii z omawianymi zaciskami jest zbudowanych na słupach metalowych, 66% na słupach drewnianych. Poza tym 84,7% wszystkich zacisków pracuje na liniach, przechodzących przez rejon klimatyczne I i II, natomiast w rejonie IV, odpowiadającym obciążeniom gołolodziowym, zanotowano zaledwie kilka linii, które były faktycznie narażone na ponadprzeciętne naprężanie przewodów.

Poniżej podaje się tabelę, dotyczącą rozdziału zacisków zwalniających różnego typu według rejonów klimatycznych.

Tabela 3

Rejon klimatyczny	zaciski zwalniające w procentach ogólnej ich liczby	w tej liczbie według typów						
		RS-2440	RS-1139	RS-1393	RS-1542	import. wyrobu 1927 r.	import. wyrobu 1937 r.	import. wyrobu 1943 r.
I	42,5	28,8	—	—	—	—	10,8	2,9
II	42,2	14,5	—	5,5	1,5	14,1	4,1	2,5
III	6,1	—	6,1	—	—	—	—	—
IV	9,2	2,3	—	—	—	6,9	—	—

Jak wynika z tabeli 3, największe rozpowszechnienie znalazły zaciski typu RS-2440 oraz zaciski importowe wyrobu 1927 r. Zanotowano również największą liczbę przypadków zadziałania tych właśnie zacisków, zgodnie z tabelą 4, zamieszczoną na str. 434, a dotyczącą okresu eksploatacji i wskaźników pracy zacisków zwalniających wszystkich typów.

Warto zauważyć, że przy zerwaniu się przewodu ani razu za cały okres sprawozdawczy nie zdarzył się wypadek niezadziałania zacisku zwalniającego. Na 25 przypadków zrywu 10 nastąpiło w warunkach gołolodzi.

Ponadto miało miejsce 12 przypadków zadziałania zacisków zwalniających z przyczyn zewnętrznych, tzn. bez zerwania się przewodu, przy czym 2 spo-

śród nich należy uznać jako prawidłowe, natomiast pozostałe 10 jako nieprawidłowe, a nawet niedopuszczalne. Z tego w czasie robót naprawczych pod napięciem, mianowicie przy wymianie poprzeczek słupów drewnianych, miały miejsce 3 przypadki zadziałania zacisków, przy pochyleniu się słupa drewnianego na skutek zerwania się odciażki — 4 przypadki, w związku z ustawieniem sąsiednich słupów z nadmierną różnicą poziomów — 2 przypadki, oraz na skutek przyczyny nierozpoznanej — 1 przypadek. Wszystkie wymienione przypadki dotyczą zacisków RS-2440, pracujących na słupach drewnianych. Wynika stąd konieczność dokładnej rewizji konstrukcji i sposobu działania zacisku tego typu. Wydaje się rzeczą celową zwiększenie kąta krytycznego do 40°—45°.

T a b e l a 4

Typ zacisku	stosowalność zacisku %	przeciętna liczba lat pracy danego typu	liczba przypadków zadziałania zacisków zwalniających		
			r a z e m	w t e j l i c z b i e	
				przy zerwaniu się przewodu	z przyczyn zewnętrznych
RS—2440	45,6	11,4	25	14	11
RS—1393	5,5	8,7	1	1	—
RS—1542	1,5	9,0	—	—	—
RS—1159	6,1	10,0	1	—	1
1927 r.	21,0	18,6	9	9	—
1937 r.	14,9	2,0	1	1	—
1945 r.	5,4	1,0	—	—	—
r a z e m	100,0	60,7	37	25	12

Analiza przypadków nieprawidłowego zadziałania zacisków zwalniających pozwala wysnuć szereg cennych wniosków:

1) Przy projektowaniu linii, wyposażonej w zaciski zwalniające, należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe rozmieszczenie słupów wzdłuż profilu linii, unikając zarówno nierównych rozpiętości przeseł, jak znacznych różnic poziomów ustawienia sąsiadujących z sobą słupów.

2) Zaprzestać stosowania zacisków zwalniających na terenach silnie falistych i górskich.

3) W przypadku przeprowadzania naprawy linii pod napięciem należy uprzednio zaklinować zaciski, uniemożliwiając w ten sposób ich zadziałanie.

4) Zaleca się zaopatrzyć zaciski, produkowane przez Zjednoczenie „Armsieć”, w chwytacze, zapobiegające spadaniu przewodu na ziemię po zadziałaniu zacisku.

Odnosnie ostatniego punktu należy zaznaczyć, że w przypadku spadnięcia przewodu na ziemię następuje ono najczęściej w kilku sąsiednich przęsłach, a nawet niejednokrotnie na całym odcinku między kolejnymi słupami odporowymi. Może wówczas nastąpić uszkodzenie zewnętrznych warstw linki przewodowej bądź na skutek powstania łuku elektrycznego bądź z przyczyn mechanicznych. Praktyka eksploatacyjna wykazała, że w przypadku linii z uziemionym przewodem zerowym, wyposażonych obecnie z reguły w układ szybko działających przekaźników zabezpieczających, nie zaobserwowano uszkodzenia przewodów w przęsłach, sąsiadujących z przęsłem naruszonym.

Rozporządza się danymi, dotyczącymi tylko jednego przypadku zerwania się przewodu na linii 110 kV, wyposażonej w zaciski zwalniające, które zadziałały wówczas na 5 sąsiednich słupach, przy czym jednocześnie nastąpiło przepalenie się przewodu na znacznej długości.

W liniach 35 kV, pracujących z nieziemionym przewodem zerowym, lub zaopatrzonych w układ do kompensacji prądów pojemnościowych, zaobserwowano w przypadku zrywu przewodu roboczego jedynie lekkie nadtapianie się jego zewnętrznych warstw, co nie uniemożliwiło bynajmniej ponownego włączenia linii po usunięciu zakłócenia.

Streszczając powyższe wywody, dochodzimy do wniosku, że stosowanie zacisków zwalniających jest w zasadzie ze wszechmiar celowe i korzystne, natomiast wybór odpowiedniej konstrukcji zacisku zależy w dużej mierze od warunków pracy danej linii przesyłowej, przy czym możliwe jest dalsze udoskonalanie tych konstrukcji, zmierzające z jednej strony do

zwiększenia niezawodności ich działania, z drugiej zaś strony — do wyeliminowania możliwości uruchomienia zacisku wówczas, gdy nie jest to uzasadnione okolicznością konstrukcji wsporczej.

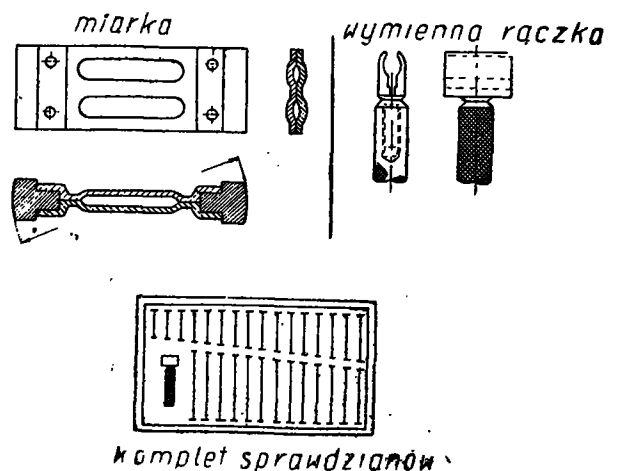
(Na podstawie artykułu inż. S. S. Rokotjana, inż. B. W. Sokołowa i inż. A. N. Szerencisa pt. „Zaciski zwalniające w elektrycznych liniach przesyłowych”, zamieszczonego w miesięczniku „Elektriczestwo” Nr 1/1951, opracował inż. Andrzej Suski).

Nowy sposób wyrobu płaskich sprawdzianów

Płaskie sprawdziany Mtf były wyrabiane dotychczas w ten sposób, że stanowiły łącznie z rączką jedną całość, przy czym były wykonane z żeliwa.

Nowy sposób dotyczy sprawdzianów, których kadłuby są wykonane z tłoczonych blach, spawanych punktowo i odpuszczanych. Między nie są włożone i zanitowane kształtki stykowe. Do uchwycenia sprawdzianów różnych wielkości służy jedna rączka.

W przypadku małych sprawdzianów można zastąpić wspomnianą wymienną rączkę uchwytem, wytłoczonym z blachy łącznie z kadłubem sprawdzianu. Do pomiaru otworów o dużych średnicach użycie rączki staje się w ogóle zbędne.

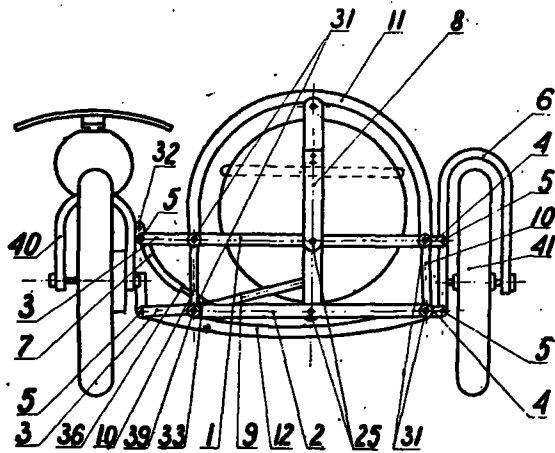
Zalety usprawnienia: mniejszy odsetek braków, mniejszy ciężar (np. w przypadku sprawdzianów o średnicy 120 mm — odlewany waży 46 dkg, blaszany 22 dkg), potaniecie produkcji, uproszczenie wykonania.

(Zlepšovaci návrh, Skodovy závody Nr 861)

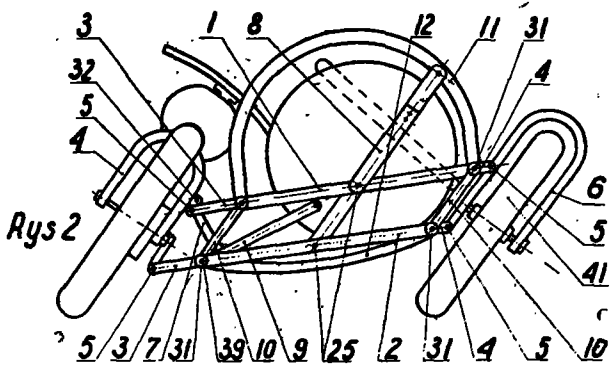
NOWA POLSKA KONSTRUKCJA PRZYCZEPKI MOTOCYKLOWEJ

Mieczysław Kucharski z Łodzi wynalazł nowy rodzaj przyczepki motocyklowej, wyróżniającej się ciekawym rozwiązaniem konstrukcyjnym, które pozwala na wyeliminowanie wielu ich wad.

wanie wielkich naprężeń w niektórych częściach motocykla i przyczepki, nie wspominając już o dużych wymaganiach, stawianych motocykliście przy jeździe na wirażach, zwłaszcza przy dużych szybkościach.

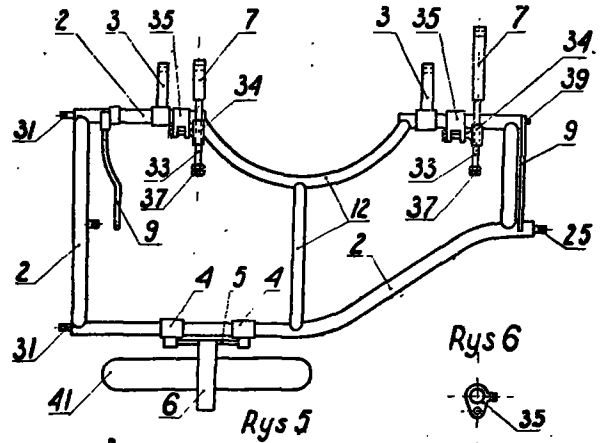
Rys 1

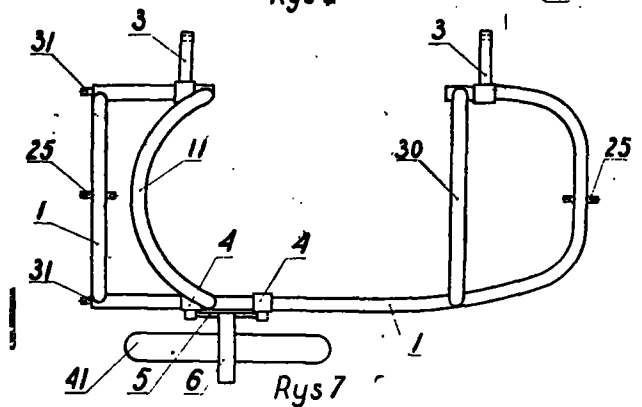
Rys 2

Dotychczas stosowane przyczepki motocyklowe, wskutek sztywnego przymocowania do ramy motocykla, uniemożliwiały wychylenie się motocykla z przyczepką na zakręcie.

Sztywne połączenie motocykla i przyczepki powodowało w dotychczasowych rozwiązaniach powsta-

Rys 5

Rys 6

Rys 7

Obecnie dzięki zastosowaniu nowego rozwiązania konstrukcyjnego, opartego o zasadę „równoległoboku”, zdołano usunąć wszystkie uprzednio wspomniane wady.

Dzięki zastosowaniu przegubowych połączeń uzyskano samoczynne pochylanie się przyczepki na wirażu pod tym samym kątem, co motocykla.

Rys. 1 przedstawia motocykl z przyczepką w normalnym położeniu.

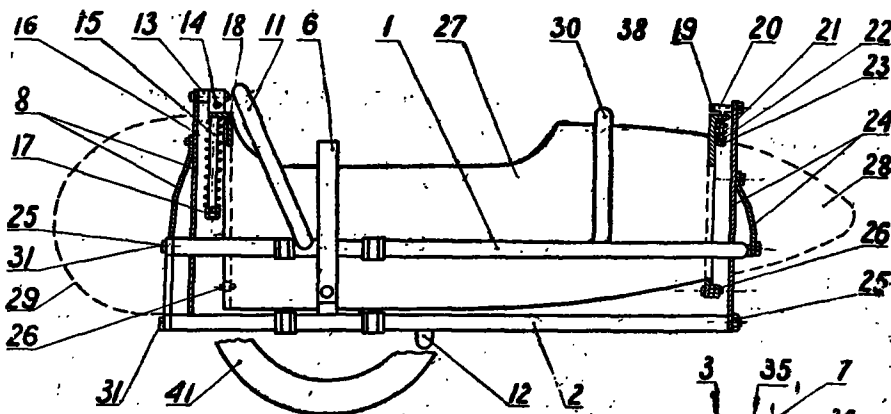
Rys. 2 — tenże motocykl na wirażu.

Rys. 3 przedstawia przyczepkę, osadzoną w ramie przyczepki.

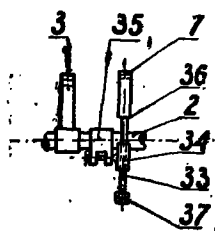
Rys. 4 przedstawia nastawialny ogranicznik wychyleń.

Rys. 5, 6 i 7 przedstawiają rozwiązanie ramy przyczepki.

Wynalazek Mieczysława Kucharskiego został praktycznie wypróbowany z wynikiem pozytywnym. Urząd Patentowy R. P. wydał na powyższy wynalazek świadectwo ochronne na wzór użytkowy nr 9579.

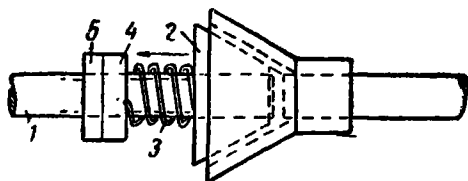

Rys 3

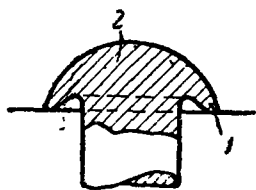
CIEKAWSZE PATENTY ZAGRANICZNE

Pat. ZSRR Nr 66724. Kl. 47 c, 9. Sprzęgło cierne, którego jedna połowa (2) jest osadzona na końcu wału obrotowego (1) na nagwintowaniu i znajduje się pod działaniem sprężyny (3), przyciskającej ją do drugiej połowy sprzęgła, znamienne tym, że nagwintowanie jest takiego kierunku, który zabezpiecza przesuw pierwszej połowy sprzęgła (2) na wale wbrew działaniu sprężyny (3), oraz odłączenie jej od drugiej połowy sprzęgła w chwili, gdy powstaje na wale napędzonym moment obrotowy, przewyższający moment wywołwany naciskiem sprężyny (3).

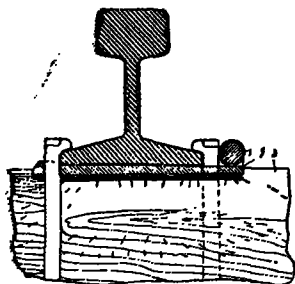

niem sprężyny (3), przyciskającej ją do drugiej połowy sprzęgła, znamienne tym, że nagwintowanie jest takiego kierunku, który zabezpiecza przesuw pierwszej połowy sprzęgła (2) na wale wbrew działaniu sprężyny (3), oraz odłączenie jej od drugiej połowy sprzęgła w chwili, gdy powstaje na wale napędzonym moment obrotowy, przewyższający moment wywołwany naciskiem sprężyny (3).

Pat. ZSRR Nr 69344. Kl. 47 a, 2. Nit, posiadający wypukłą, a pod spodem odpowiednio wklęsłą główkę, która powoduje, że znitowanie takim nitom jest mocniejsze od znitowania zwykłego, a to dzięki wklęsłemu obrzeżu główki.

Pat. ZSRR Nr 72711. Kl. 19 a, 2. Sposób wtłaczania środków przeciwniepalnych pod styki podkładów drewnianych z szynami kolejowymi polega na samoczynnym wprowadzaniu środka przeciwniepalnego w podkład kolejowy drewniany, pomiędzy szynę lub jej podkładkę metalową, z zasobnika z antyseptykiem, umieszczonego na podkładzie kolejowym obok szyny, który,

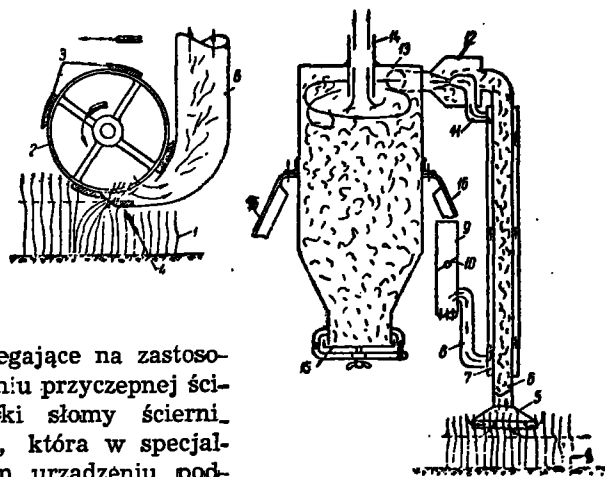
upłynniając się stopniowo pod wpływem opadów atmosferycznych, ścieka pod szynę na podkład i pod naciskiem kół pociągu jest w podkład wciskany.

Pat. ZSRR Nr 73261. Kl. 49 h, 26. Lutowie do łączenia płytek z szybko tnącej stali, nakładanych na trzonek ze stali narzędziowej, znamienne tym, że składa się z 74 — 76% miedzi, 6 — 8% niklu, 8 — 10% żelaza, 6 — 8% manganu i 1,8 — 2% krzemu.

Pat. ZSRR Nr 73922. Kl. 80 b, 9. Sposób przepajania smołą torfu, służącego do wyrobu płyt izolacyjnych, polegający na zmieszaniu wilgotnej masy torfowej z roztopioną smołą przy pomocy sprasowywania na gorąco.

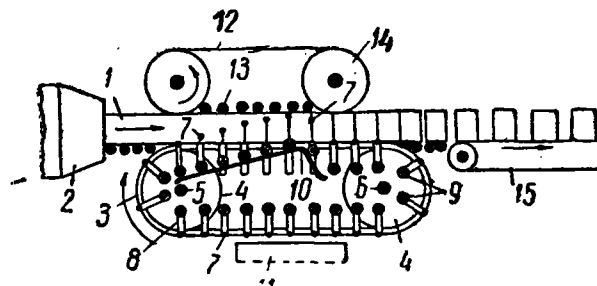
Pat. ZSRR Nr 74069. Kl. 80 b, 1. Sposób wytwarzania betonu wzbudzonego, polegający na lepszej metodzie wykorzystania pracy biegunów drogą kolejnej kombinowanej przetwarzalności mieszanki betonu, wprowadzanej do zbiornika operacyjnego bez naruszania cyklu wzbudzenia, przyjętego dla wytworu mieszanki betonu, wzbudzonego zwykłym i przyjętym sposobem. Sposób umożliwia doprowadzenie w krótszym okresie czasu nowej 100-procentowej dawki surowca do masy, która podlega już wzbudzeniu, ale nie osiągnęła jeszcze końcowego stadium wzbudzenia.

Pat. ZSRR Nr 73430. Kl. 24 e, 3. Urządzenie, wykorzystujące zdżbła ścierniska, jako materiał gazowo-opalowy do motorów traktorów i kombajnów rolniczych,

polegające na zastosowaniu przyczepnej ściernarki słomy ścierniska, która w specjalnym urządzeniu podlega po ścięciu skupieniu przy pomocy eżektora i jednoczesnemu osuszeniu, po czym służy jako opał, dostarczany ręcznie do gazogeneratora, poruszającego motory traktorów, pracujących na ściernisku.

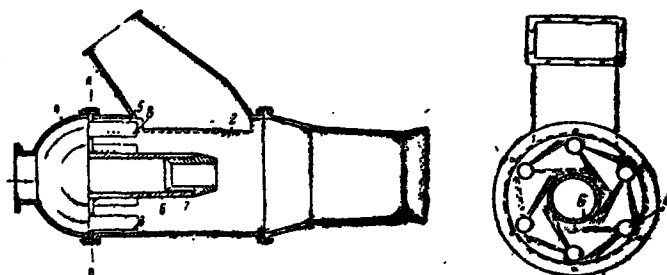
Pat. ZSRR Nr 73451. Kl. 80 a, 36. Automat do taśmowej prasy do cięcia pasma gliny na cegły, uwidoczniony schematycznie na poniższym rysunku.

Pasma gliny (1) po wyjściu z prasy (2) trafia na ruchomy stół w postaci taśmy bez końca (3), naciągniętej na bębnach (4). Na taśmie umocowane są ramki z tnącymi drutami (7) w ten sposób, że przy ruchu taśmy wchodzi na prowadnicę (10), co powoduje ruch drutów w kierunku pionowym i rozcinanie pasma gliny na wymiarowe cegły.

Pat. ZSRR Nr 73580. Kl. 49 b, 3. Sposób wytwarzania proszków metalicznych, polegający na kierowaniu płynnej strugi metalu na powierzchnię lub wannę odbijającą, która jednocześnie wibruje.

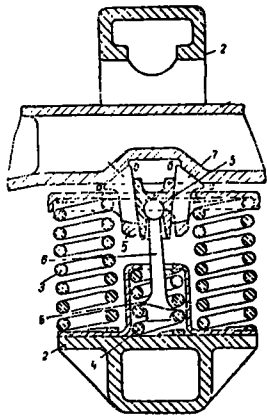
Pat. ZSRR Nr 73398. Kl. 24 i, 5. Palnik na pył węglowy. Zaprojektowany palnik zapewnia intensywne

przemieszczenie powietrza z pyłem węglowym za pomocą nadania im ruchu obrotowo-wirowego.

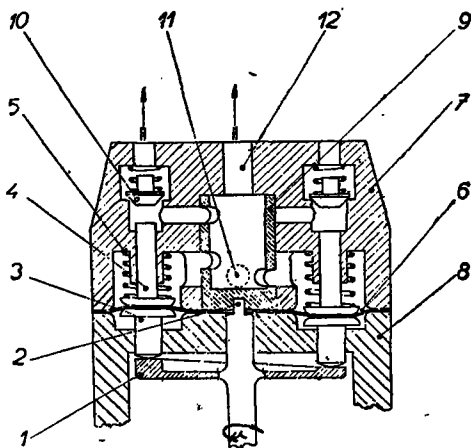
Pył węglowy wprowadza się do komory mieszania (2) za pomocą pędu powietrza, wchodzącego przez ukośny kanał (1). Dodatkowe powietrze, podgrzane do 300° C i wyżej, jest pędzone wentylatorem i przechodzi z kolektora (4) do komory mieszania (2) przez rurki (3), które posiadają głuche denka, mają natomiast otwory na ściankach bocznych. Gorące powietrze, wchodzące z dużą szybkością do komory mieszania, styka się w niej z pyłem węglowym, który wprawia się w ruch wirowy (jak to widać na rysunku prawym), przez co następuje dobre wymieszanie powietrza z pyłem węglowym.

Pat. ZSRR Nr 74337. Kl. 67 c, 3 wzgl. 80, 11. Materiał ścierny i sposób jego wyrobu w postaci ściślej, którego podstawowym składnikiem są węglík boru i mineralne wiążące składniki, otrzymywany spiekaniem pod ciśnieniem znanym sposobem technologii ceramicznej, znanym tym, że spiekanie jego składników osiąga się w temperaturze 1.800—2.000° C, stosując dla wiązania składników tlenek berylu i dwutlenek cyrkonu lub toru, względnie fluorotlenek berylu.

Pat. ZSRR Nr 74602. Kl. 20 d, 21 wzgl. 20 d, 22. Sprężynowe podwieszenie wagonu kolejowego, składające się z dwóch zwojowych sprężyn (3), sprężyny uzupełniającej drugiego stopnia (4) oraz urządzenia ciernego (5), które wzajemnym układem powoduje kolejne działanie tych części składowych.

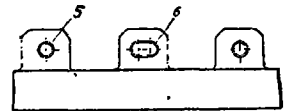
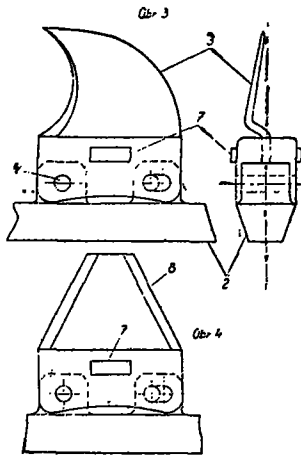
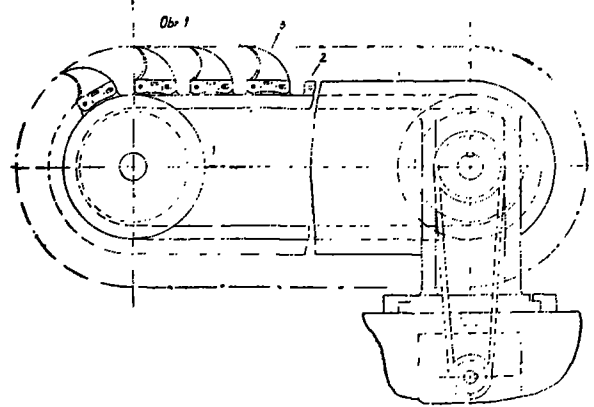
Pat. CSR Nr 80021. Kl. 46 b. Pompka do wstrzykiwania paliwa, znamienna tym, że stanowi jedną całość z czerpadłem, doprowadzającym paliwo, z którym podnosi się wspólnie. Czerpadło wstrzykujące jest membra-

nowe, przy czym membrana tworzy nieprzerwaną, sprężystą przegrodę między przestrzenią czerpania i napędzonym mechanizmem czerpadła. Suwak rotacyjny, tworzący organ rozprowadzający, wspólny dla czerpadła doprowadzającego i wstrzykującego, służy zarazem jako

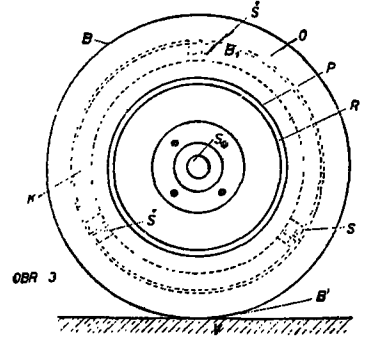
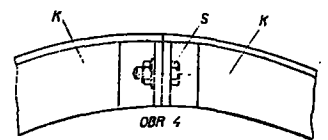
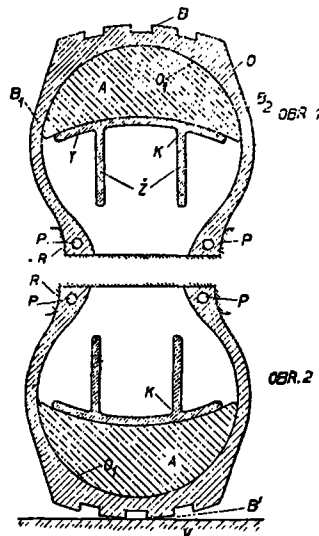
odsrodkowy oddzielacz powietrza z paliwa. Czerpadła wstrzykujące mogą być ustawione dookoła wspólnego suwaka rotacyjnego, tworząc w ten sposób wielokomorową pompkę do wstrzykiwania.

Pat. CSR Nr 80039. Kl. 45 b. Kosiarka z pasem klino-

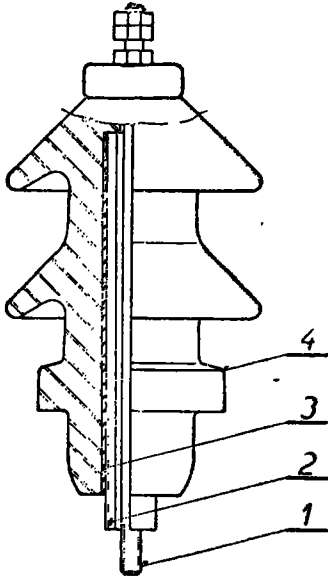
wym, znamienna tym, że na pasie klinowym są występy (2) z zawulkanizowanymi stalowymi wkładkami (5 i 6), do których są przymocowane obustronne lub sierpowe noże (3 i 8), tak odchyłone od płaszczyzny poziomej, że tylko brzość kosząca znajduje się w pobliżu ziemi.

Pat. CSB Nr 80051. Kl. 63 d. Opona z wieńcową, metalową, ewentualnie rowkowaną wkładką (K), usztywniona jednym lub paru żebrami (Z), z wypełnieniem (A) z elastycznego materiału, zaopatrzona w jeden lub kil-

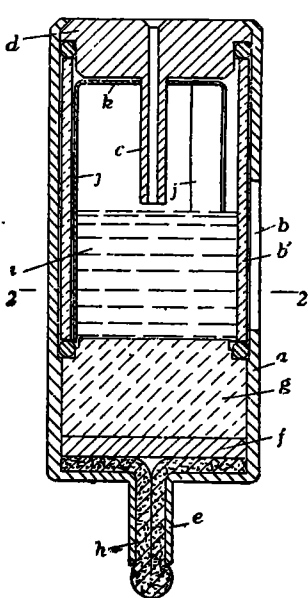
ka obwodowych żłobków lub kanalików, znamienna tym, że wypełnienie (A) z elastycznego materiału jest ściśnięte, a wieńcowa wkładka metalowa (K) składa się z

trzech lub więcej razem spojonych segmentów. Zamiast wkładki, usztywnionej żebrami, opona może posiadać kilkakrotnie zwinięte spirale, ułożone w jednym lub w paru rzędach, obok siebie lub na sobie. Wkładka metalowa może mieć w przekroju kształt rurki, ewentualnie spłaszczonej. Wypełnienie (A) z materiału elastycznego jest naciskane przez metalową wkładkę zasadniczo pod ciśnieniem, zwykle stosowanym w oponach powietrznych.

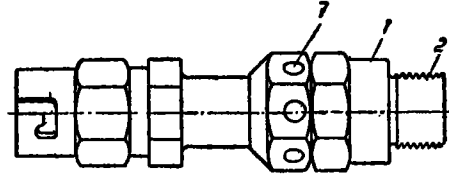
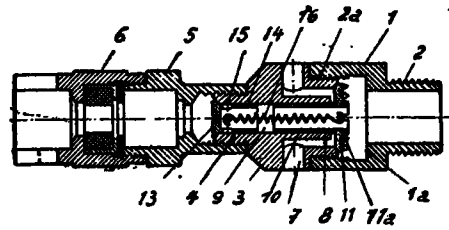
Pat. CSR Nr 80118. Kl. 21 c. Izolator z wpuszczoną gumową rurką (2) lub rurkami, znamieny tym, że przestrzeń między rurkami albo między rurką i izolatorem porcelanowym (4) jest włożona materiałem izolacyjnym (3), nasyconym substancją przewodzącą lub półprzewodzącą. Materiał izolacyjny (3) jest miękki i owinięta tym materiałem izolacyjnym rurką (2) można wygodnie wsunąć do rurki sąsiedniej lub do izolatora porcelanowego (4).

Pat. szwajcarski Nr 272907. Kl. 97. Smarownica dla kręcącej się części urządzenia mechanicznego, znamieny

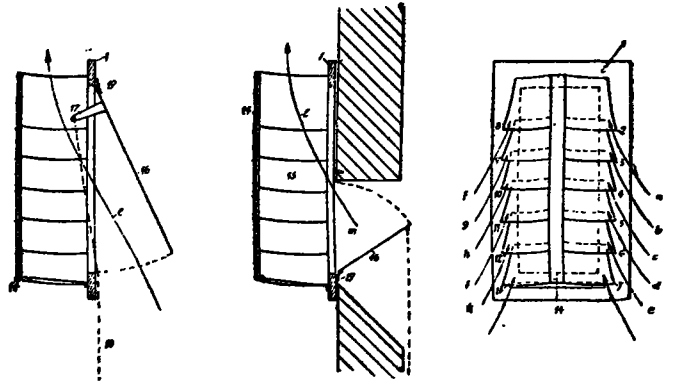
na tym, że posiada zasobnik smaru (a), zaopatrzony w kanał dopływowy dla powietrza (c) i rurę smarowniczą (e) oraz wewnątrz smarownicy porowatą stałą wkładkę (g), wspartą na przepuszczalnym krążku z filcu (f), przez które prześiąka smar do umieszczonego pod nimi knota (h), tkwiącego w rurze smarowniczej (e).

Pat. szwajcarski Nr 272982. Kl. 126 d. Urządzenie, wkręcane w pokrywę cylindra motoru w miejsce świecy, służące do wykorzystania tego cylindra jako pompki powietrznej, znamienne tym, że posiada zawór ssący (11) i zawór zwrotny (13), połączone sprężyną (16), przy czym zawór (11) zamyka kanał okrężny (8), który jest połączony przewierceniem (7) z atmosferą zewnętrzną oraz

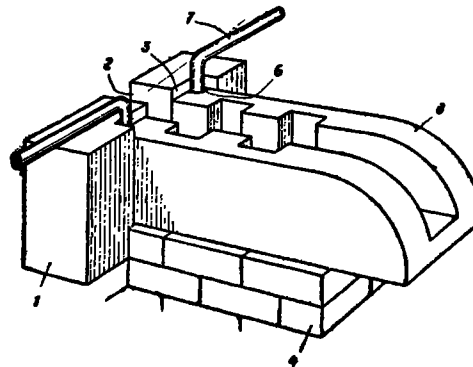
posiada przewiercenie (15), służące do przepustu powietrza z cylindra przez zawór zwrotny (13).

Pat. szwajcarski Nr 273019. Kl. 7 d. Urządzenie wentylacyjne, specjalnie dla pomieszczeń z żywym inwentarzem, pracujące samoczynnie przy pomocy prądów powietrza, znajdujących się na zewnątrz pomieszczenia,

polegające na umieszczeniu na otworze wentylacyjnym z zewnątrz pomieszczenia oprawki, pokrytej szeregiem odstających i pokrywających się płaszczyzn, których nachylenie jest regulowane.

Pat. szwajcarski Nr 273033. Kl. 11 a. Wyciek wymienny chłodzony do pieca hutniczego szkła, składający się z właściwego wycieku (3), wspartego na podmurówce (4),

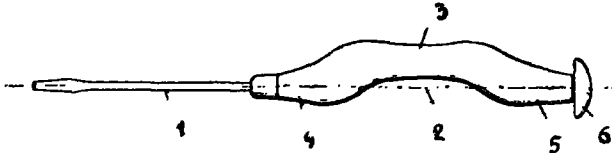

która jest dostawiona do wgłębienia (5), znajdującego się przy otworze spustowym (2) pieca. Wyciek posiada z boku wyżłobienie (6), w którym umieszczony jest przewód ochładzający (7) dla cyrkulującej wody. W ten sposób osiągany spadek temperatury wyciekającego szkła powoduje, że szkło nie przyczepia się do wycieku, gdyż

szybko się koaguluje i pozwala na łatwe usunięcie go z wycieku oraz na wymianę wycieku, konieczną w razie potrzeby.

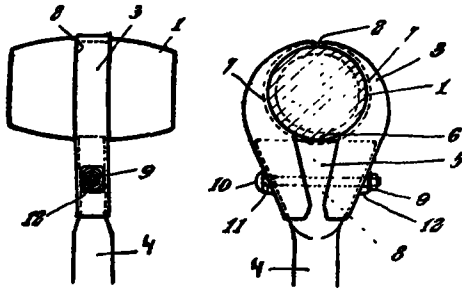
Pat. szwajcarski Nr 273080. Kl. 44 d. Środek do usuwania rdzy z przedmiotów metalowych, znamienny tym, że w skład jego wchodzi kwas fosforowy i woda, względnie fosforany sodu lub boraks, albo siarczan sodu lub kwas siarkowy w zawiesinach, tworzących pastę przy pomocy krzemionki lub bentonitu.

Pat. szwajcarski Nr 273162. Kl. 87 a. Trzonek śrubokrętu, znamienny tym, że oś jego części środkowej schodzi z osi przechodzącej przez jego końce, przez co powstaje moment obrotowy przy obsłudze przy pomocy

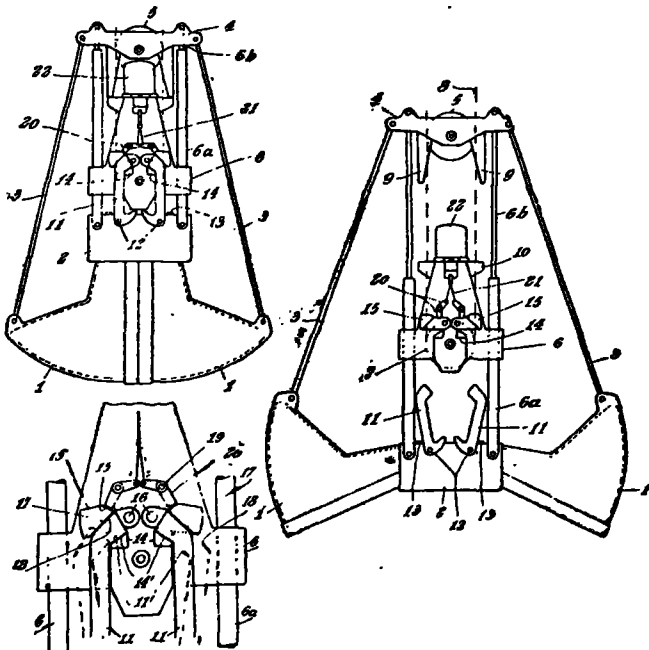
rzędziem. Na górnym końcu trzonka obsadzona jest ruchoma skuwka. Trzonek wykonano z masy plastycznej.

Pat. szwajcarski Nr 273163. Kl. 87 b. Młotek, znamienny tym, że jego głowica jest połączona z rączką przez dwudzielne zakleszczenie (3) przy pomocy śruby (8), za-

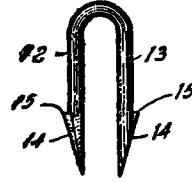
opatrzonej w nakrętkę (9). Głowica młotka jest wykonana z ołowiu lub miękkiego metalu.

Pat. szwajcarski Nr 273191. Kl. 98 b. Chwytnik jednoliny, posiadający urządzenie zatraskujące się dla

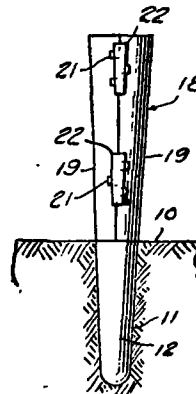
części chwytającej, które jest kierowane z oddali dla otwierania włącznikiem elektrycznym, znamienny tym, że posiada elektromagnes (22), którego kotwica przy pomocy urządzenia pociągającego (21 i 20) osiąga zaryglowanie zamkniętego chwytacza (1).

Pat. USA Nr 2528685. Kl. 85-49. Skobelek żelazny, którego ostrza podczas wbijania łączą się w materiale,

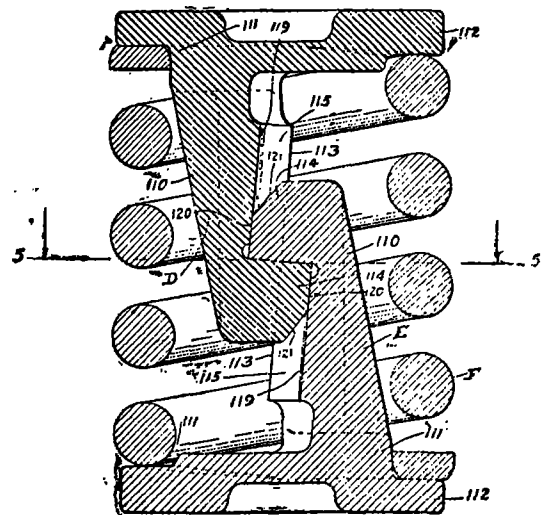

w który jest wbijany, znamienny tym, że posiada zażębienia wytworzone pod kątem 45° oraz płaskie zewnętrzne powierzchnie ścięcia ostrzy. (Official Gazette vol. 640, nr 1, str. 133).

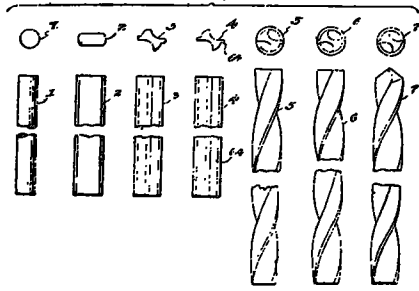
Pat. USA Nr 2528999. Kl. 61-57. Sposób wytwarzania i wprowadzania w ziemię pali betonowych, polegający na tym, że w ziemi robi się otwór (11), w który wstawia się blaszaną formę (12), składającą się z dwóch części, połączonych zamknięciami (21). Do formy wlewa się beton, który po skrzepnięciu i odjęciu kołnierza daje gotowy pal betonowy, wbijany dalej w ziemię środkami mechanicznymi. (Official Gazette vol. 640, nr 1, str. 214).

Pat. USA Nr 2532363. Kl. 267-9. Amortyzator tarciowy do wagonów kolejowych, uwidoczniiony na rysunku poniżej. (Official Gazette vol. 641, nr 1, str. 100).

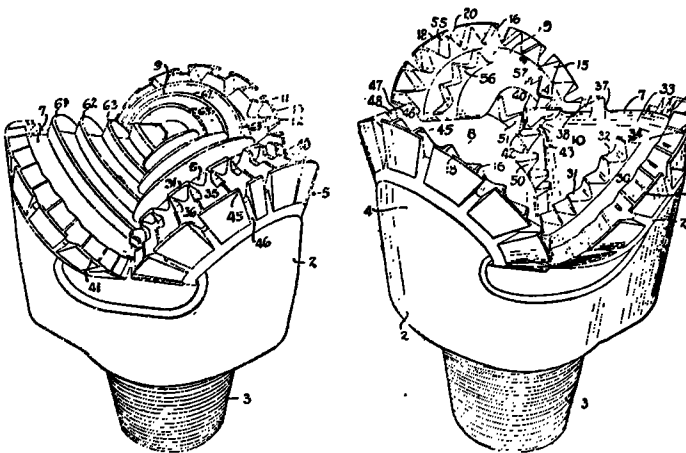

Pat. USA Nr 2533227 (dodatkowy do pat. Nr 2457132 z 28.12 1948). Kl. 76-5. Urządzenie do produkcji wiertel, posiadające dwa pionowe walce, płaszczące okrągły rozgrzany pręt żelazny, a następnie poddające go dalszemu działaniu dwóch innych walców, wytwarzających w pręcie wgłębienia profilowe oraz ostrza wiertła. Urządzenie posiada dwa uchwyty oraz urządzenie obrotowe, które skręcają gorący pręt i poddają szlifierce do koń-

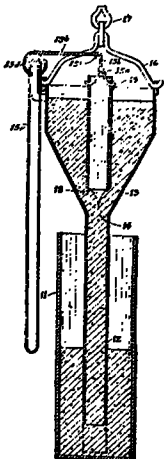

cowej obróbki. Urządzenie umożliwia całkowity wytwór wiertel w jednym ciągłym procesie i przy jednym nagrzaniu pręta. (Official Gazette vol. 641, nr 2, str. 421).

Pat. USA Nr 2533257 i 2533259. Kl. 255—71. Wiertła górnicze, uwidocznione na załączonych rysunkach. (Official Gazette vol. 641, nr 2, str. 429).

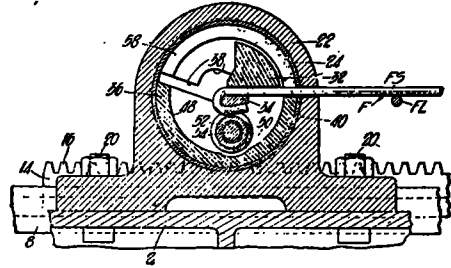

Pat. USA Nr 2535100. Kl. 25—154. Sposób wstępnego sprężania wyrobów z cementu metodą wytwarzania części ze zbrojonego betonu z domieszką metylbenzenu, polegający na wstępnym pokryciu części metalowego zbrojenia pokryciem wolno rozpuszczalnym w zawieszinie płynnej mieszaniny cementowej, w czasie gdy ma miejsce twerdnienie substancji cementowej i jednocześnie wstępne sprężanie obnażonych części metalowych, przedsprężając w ten sposób całość betonowego fabrykatu. (Official Gazette vol. 641, nr 4, str. 1108).

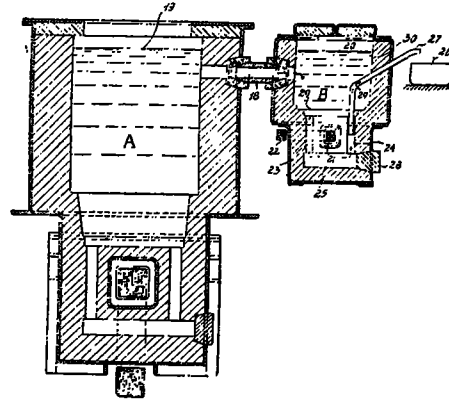
Pat. USA Nr 2533986. Kl. 25 — 1. Sposób i urządzenie do napelniania form odlewniczych płynną mieszaniną betonową, składające się z pionowego skoczka, zaopatrzonego w rurę odpływową, którą można wprowadzać do formy odlewniczej dowolnie głęboko. (Official Gazette vol. 641, nr 2, str. 621).

Pat. USA Nr 2535328. Kl. 153—15. Urządzenie do wytwarzania haczykowatych zaczepów w prętach i drucie, składające się z ciężkiej metalowej okładziny (22), po-

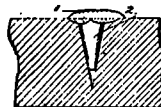
siadającej otwór do wprowadzania materiału, ulegającego wyposażeniu w haczykowane zaczepy. Wewnątrz okładziny obracają się: poruszany mechanicznie cylinder (24) oraz imadło (34), dookoła którego owijają się pręt lub drut przy obrocie cylindra na skutek działania nacisku z jednej strony części naciskającej (32) cylindra, a z drugiej strony obracającego się trzpienia (54), umocowanych na tarczy, obracającej się razem z cylindrem. (Official Gazette vol. 641, nr 4, str. 1166).

Pat. USA Nr 2536859. Kl. 13—33. Urządzenie i sposób przepompowywania roztopionego metalu, składające się z indukcyjnego pieca oporowego dolnego (A) i górnego pieca (B), posiadającego pod sobą drugorzędny system

przewodowy (21), złożony z zasadniczego poziomego przewodu centralnego i dwóch przewodów pionowych, dookoła których znajdują się przewody i urządzenia transformatora indukcyjnego (22), które w centralnym przewodzie wyposażone jest w rurę (29), sporządzoną z materiału przewodzącego elektryczność z wielkim oporem, w taki sposób, że pozostawia pewien przepust wolny w tym przewodzie. Drugi koniec tej rury (27) jest umiejscowiony w okładzinie pieca (B) nad górnym końcem przewodu centralnego. (Official Gazette vol. 642, nr 1, str. 294).

Pat. USA Nr 2537533. Kl. 29—148. Sposób reperacji pęknięć lub nadpęknięć w odlwach metalowych, polegający na odpowiednim rozgrzaniu powierzchni odlawu wokoło pęknięcia dla zmiękczenia metalu, a następnie na wprowadzeniu w pęknięcia na całej ich długości, drogą mechaniczną, topliwych wypełniaczy metalowych (przy jednoczesnym pokryciu brzegów pęknięć wypełniaczem),

oraz na ogrzaniu całości do takiego stopnia, aż nastąpi stopienie wypełniacza z brzegami pęknięcia i zunifikowanie powierzchni. (Official Gazette vol. 642, nr 2, str. 579).